NURULLAH AYDIN

İSTİHBARAT VE İSTİHBARATÇI

Paraf

İSTİHBARAT
ve
İSTİHBARATÇI

PARAF YAYINLARI

PARAF YAYINLARI: 73
Güncel Tarih
Eser: İstihbarat ve İstihbaratçı
Yazar: Nurullah Aydın
Genel Yayın Yönetmeni: Burak Fazıl Çabuk
Editör: M. Murat Sezer
Düzelti: Merve Örgüt - Bulut Fikret Çöloğlu
Kapak Tasarım: Yunus Bora Ülke
İç Tasarım: ARTalan (542-278 2335)
1. Basım: Ağustos 2010
© Nurullah Aydın - Paraf Yayınları
Bu kitabın basım hakları Paraf Yayınları'na aittir...
Yazarın ve yayınevinin izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve çoğaltılamaz.
Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.
Paraf Yayınları
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cd. Dalgıç İş Merkezi No:3/114-116
Topkapı Zeytinburnu İstanbul
Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97
web: www.parafyayinlari.com
e-posta: info@parafyayinlari.com

İSTİHBARAT
ve
İSTİHBARATÇI

Nurullah AYDIN

Paraf

NURULLAH AYDIN

Erzurum'da doğdu. İlk ve orta öğretimini İzmir/Karşıyaka'da tamamladı. ODTÜ'de mühendislik eğitimi aldı, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Birçok il ve ilçede hâkim ve savcı olarak görev yaptı. Tarih öğretmenliği, gazetecilik, teftiş kurulu başkanlığı, kamu ve özel sektörde strateji ve hukuk danışmanlığı, Başbakanlık Avrupa Birliği Siyasi Kriterler Komisyon Üyeliği, Adalet Bakanlığı Kanun Tasarısı Komisyon Üyeliği ve birçok gazete ve dergide köşe yazarlığı, Televizyon program yapımcılığı ve sunuculuğu, yaptı. 1000'den fazla makalesi yayınlandı. 1988 yılında "Yılın Hukukçusu" seçildi. 2004 yılında "Yılın Basın Ödülü" ve 2005'te "Yılın Yazarı Ödülü"nü aldı. Bakü "VECTOR International Scientific Centre" tarafından "Onursal Doktora" ve "Onursal Profesör" unvanına layık görüldü. Halen Gazi Üniversitesi'nde Öğretim Görevlisidir.

Yayınlanmış Eserleri:

Avrupa Birliği Nedir Ne Değildir? (2009); Etkili İletişim Stratejileri (2009); Küresel Terör ve Terörizm (4. basım) (2009); Türk Suç ve Ceza Hukuku (2. basım) (2009); Hukuka Giriş (2. basım) (2009); İşte İstihbarat (2008); Gazi Mustafa Kemal Atatürk Diyor ki (2008); İnsan Hakları, Demokrasi ve Medya (2008); Türkiye'nin Milli Güvenlik Stratejisi (2008); Türklerin Küresel Güç Doktrini (2008); Türk Suç ve Ceza Hukuku (2008); Hukuka Giriş/Temel Kavramlar (2007); Küresel Terör ve Türkiye (2006); Küresel Terör ve Terörizm (2005); Yeni Yüzyıl İçin Ulusal Stratejiler (2003); Her Şey Türkiye İçin, Millî Stratejik Konsept (2000); Podyum (Politika Bilim ve Teknoloji Çağında Yeni Yönelmeler) (1992)

Bizim Ellerimizin Ulaştığı Yere

Sizin Hayalleriniz Dahi Ulaşamaz…

Fatih Sultan Mehmet

Yüz savaş kazanmak hüner değil,

hüner savaşmadan güvenliği kazanmaktır…

Çin Atasözü

Su uyur, düşman uyumaz...

Türk Atasözü

Göklerin gözleri, yerin kulağı vardır...

Nurullah Aydın

Casusun kötüsü dile düşenidir…

Annem Havva Hanım'ın
Babam Sait Bey'in
hatıralarına…

ÖNSÖZ

İnsan öğrenme merakıyla bilgi edinmeye çalışır. Zamanla anne, baba ve yakınlardan edindiği bilgi ile olan bitenden haberdar olur. Eğitim süreci içinde bilgisini arttırır.

Yaşadığı toplumun kültüründen, tarihinden, özelliğinden haberdar olmaya çalışır. Diğer dünya halkları hakkında sürekli bilgilenmeye çaba sarf eder. Nihayet yaptığı işe göre bilgi toplama değerlendirme ve gereğini yerine getirme çabası içinde olur.

Nihayet insan; kendisinin, ailesinin, arkadaşlarının, iş yerinin, toplumunun, devletinin, insanlığın, dünyanın, galaksinin bilgi toplayıcısı, değerlendiricisi ve kullanıcısıdır.

Bilgi toplama, değerlendirme ve kullanma, bizim doğumdan ölüme kadarki zaman dilimi içinde farklı şekilde de olsa sürekli yapılan bir faaliyettir.

İstihbarat sistemlerinin kim ya da kimler için ne amaçla, hangi hedefler için kimlerle çalıştığı belirsizdir.

İç ve dış tehdide yönelik faaliyette bulunan istihbarat kuruluşlarının amaç ve hedefte sapma yaşaması kaçınılmazdır.

Dünyanın önde gelen devletleri, o devletin etkinliğine odaklanmış istihbarat kuruluşları ile vardırlar. CIA, MOSSAD, MI5'in Türkiye'deki ilişkiler ağı, NATO, Gladyo yapılanması bilinmeden, Türkiye'deki iktidar mücadelesini, bölgesel ilişkilerini anlamak zordur.

Türkiye'de istihbaratın bugünkü durumunu açıkça ortaya koyarken, dünyadaki istihbarat sistemleri ve bunların yüzyıllar içinde oluşmasını sağlayan gizli örgütlerin yapılarına bakmakta fayda vardır.

Küresel yapılanmalar aynı zamanda istihbarat ağının da şekillendiricisi ve uygulayıcısıdırlar.

Başta Orta Doğu, Balkanlar, Kafkasya bölgesi olmak üzere dünya coğrafyası için verilen egemenlik savaşında, vesayet altına alınmak istenen ülkelerde öncelikli olarak gizli servisler yerleşmekte ve yarışmaktadırlar.

İstihbarat örgütleri ve faaliyetleri rejimle doğrudan ilişkilidir. Türklere Orta

Asya steplerinden başlayarak üç kıtada devletler kurduran, esaret altında yaşamasını önleyen, 600 yıl süren imparatorluk kurduran, çağ açtıran, “istihbarata verdiği” önemdir. İstihbarat eksikliği ise devletlerinin yıkılmasının nedenlerinden biri olmuştur.

Kazanan ya da kaybeden istihbaratçıların savaşı bir milletin varlığının ya da yok oluşunun da başlangıcının göstergesidir.

Teknolojinin gelişimi, istihbarat araç ve gereçlerinde de önemli değişime neden olmuştur.

Hıyanetle vatanseverliğin en açık yaşandığı alan istihbarat alanıdır. Sadece istihbaratçılar açısından değil, devleti yönetenlerin de ikbal ve iktidar için siyasi, ekonomik alanlarda yabancı ülke devlet yetkililerine bilerek veya bilmeyerek casusluk yaptıkları da bir gerçektir.

Kuşkusuz istihbaratçı olmak, başka bir duygu içerir. Ve diğer meslek mensuplarından farklı bir kişilik ve kimlik oluşturur.

Gazetecilikle istihbaratçılık benzer özellikleri taşır.

Yabancı istihbarat örgütleri için başka bir ülke insanını tespit edip seçerek kullanmak eski bir uygulamadır. Bu; ya siyasetçidir, ya gazetecidir, ya sivil toplum mensubudur ya iş adamıdır ya da akademisyendir. Yabancı örgütlere en çok çalışan kesimler de bu alanlardakilerdir.

İstihbarat örgütleri paravan şirketler yoluyla da finans elde ederler ve bunu örgütlü faaliyetlerde kullanırlar.

İstihbarat faaliyeti; ciddi, yetenekli, bilinçli, idealist, birikimli uzmanlar, kaliteli yöneticiler gerektirir. Ancak yeterli eleman olmamasının sıkıntısını her zaman çekerler.

Siyasi iktidarların gizli servisleri; kendi çıkarları için özel olarak kullandıkları bilinen bir uygulamadır.

İstihbarat örgütlenmesi çağımızda ekonomik istihbarat ve suçlarla ilgili alanlarda yoğunluk kazanmıştır.

İstihbarat örgütleri zaman zaman etkin güç odakları tarafından kullanılabilir. Özellikle siyasi çekişmelerin yoğun olduğu dönemlerde ise bocalama dönemine girerler.

İstihbarat için kullanılan temel olgu gizliliktir. Ancak bunun; kim için, nasıl, nerede, ne şekilde olduğu sürekli tartışma konusudur. İstihbarat örgütleri genellikle komplo peşinde koşan örgütler olarak da algılanır.

Elinizdeki kitap, dünyada ve Türkiye'de üzerinde en çok soru işaretlerinin bulunduğu kuruluşlardan birisi olan "istihbarat örgütleri" ve "bilinmeyenler" üzerine hemen her alanda varlığını hissettiren ancak belirsizliğini ve gizemliliğini koruyan bir alanı, tüm boyutlarıyla ortaya koymak düşüncesinden doğmuştur.

Kitapta; başka ülkelerin diğer ülkeler üzerindeki istihbarat faaliyetleri, yöntem ve metotları ile ilgili bilgilere yer verilmiştir.

Kitapta; akademik çalışma ile sıradan insanın istihbarat hakkındaki meraklarını giderecek bilgiler ile bu konuda araştırma yapacak insanlara malzeme oluşturacak örgütlenme yapılanmaları ve faaliyetleri ele alınmıştır.

Kitap; dünya genelindeki görüşler birikimini içermektedir. Kitap tek sesli, renksiz ve yanlı gibi görülecek bir çalışma ötesinde geniş bir alanı kapsamaktadır.

Bu nedenle; bazı önyargılar meydana getirmek değil, istihbaratın yol haritasını oluşturmak ve köklü tarihi, birikimi ve yeteneği olan Türk Milleti'nin ve Türk Devleti'nin eksikliğini hissettiği bir alanda neler olduğunu ve neler yapılması gerektiğini sunmak amaçlanmıştır.

Nurullah AYDIN

7 Haziran 2010 Ankara

BİRİNCİ BÖLÜM

İSTİHBARAT NEDİR?

I- İSTİHBARAT KAVRAMI

İstihbarat faaliyetlerinin temelini oluşturan bilgidir. Bu bilgiyi elinde tutan neyi amaçlamışsa onu gerçekleştirebilme olanağına sahip olur.

Elinizdeki bilgilerle bir medeniyet de kurabilirsiniz, bir medeniyeti yok da edebilirsiniz. Bir ülkeye savaş da açabilirsiniz, barış da yapabilirsiniz.

Fizikî bir yönü olmayan, ama güç faktörü olarak da önemli bir konuma sahip bilginin günümüzde etkinliği giderek artmıştır.

Çağı; bilgi çağı görenler çoğunluktadır. Bilginin güç olduğunu artık kabul etmeyen yoktur.

Bilginin elde edilerek akılcı ve operasyonel kullanılması yeni dinamikleri de ortaya çıkarmıştır. Bilgi; güç, iktidar, egemenlik, para, seçkinlik, başarı getirir. Bu nedenle de onu elde etmek ve menfaatler doğrultusunda kullanmak için oyunlar oynanacak, her türlü yöntemler denenecek, propagandalar ve pazarlıklar yapılacaktır.

Kişilerin ve devletlerin güç ve egemenlik mücadelesinde istihbarat önemli bir yer tutar. İstihbarat yalnız örtülü, gizli operasyonlardan, aksiyonlardan oluşmaz. Çağımızda aksiyon ve operasyonlar masa başında, belgeler, bilgiler arasında sürer sonuçta uygulamaya dönüşen kararlar haline gelir.

Her türlü bilgiyi ilk elde eden, onu ilk doğru değerlendiren başarılı operasyonlar yapar, güç mücadelesinde öne geçer. Tarih boyunca insanın gerçekleri bilme, öğrenme tutkusu en önemli ve güçlü bir duygudur. George Bernard Shaw, genç bir yazara öğüt verirken şu önemli kuralı koyar: “Önce bilgilerini doğru topla; bütün anlatım biçimlerinin temeli budur.”[1]

Gelecek tehlikeleri önceden görmek, olayları gerçekleşmeden kestirebilmek, siyasetten ekonomiye, uluslararası ilişkilerden enerjiye, savaşlardan barışın sürdürülebilir olmasına kadar hemen her alan, istihbaratın konusudur. Bu geniş yelpaze nedeniyle ister istemez istihbaratın tanımı da ele alınan alana göre yapılmaktadır.

İstihbarat: Bilgi toplamak, bilgi düzenlemek ve kişi ya da konu hakkında özel araştırma yapmaktır. Yani; yeni öğrenilen bilgiler, belgeler, haberler-bilgi toplama, haber almadır.[2]

İstihbar: Haber ve bilgi alma.

İstihbar etmek ise: Haber almak, duymak, öğrenmektir.

İstihbaratçı: İstihbarat işini yapan kişi anlamına gelir.

İstihbarat: Barışta ve harpte doğru haber almak, yanlış haber yaymak demektir.[3]

Merkezî istihbarat kuruluşlarının görevi bu merkezî planlamanın koordinesini yapıp, elde edilen bilgileri birleştirip, devlet çapında istihbarat üretimine katkıda bulunmaktır.[4]

Bilgilerin toplanması, mevcut bilgilerle karşılaştırılması, bu bilgilerin analizi, değerlendirilmesi, birleştirilmesi ve yorumlanması sonunda ortaya çıkan hâsıladır.[5]

Teknik olarak istihbarat; muhtelif imkân ve vasıtaları kullanarak herhangi bir konuda enformatik materyal temini ve temin edilen bilgilerin ham halden kurtarılarak işlenmesi, kıymetlendirilmesi ve yorumlanarak bunlardan bir netice çıkarılmasıyla ilgili faaliyettir ve insanların fıtri bir melekesi olan tecessüs (merak, öğrenme arzusu) ile doğmuştur.[6]

İstihbarat; türlü imkân ve vasıtalarla herhangi bir konuda elde edilen haberlerin ayrılması, birleştirilmesi, tertiplenmesi, değerlendirilmesi, yorumlanarak bunlardan bir sonuca varılması, ayrıca mukabil faaliyetlere karşı konulması, yıkıcı propagandaların önlenmesi ve olumlu haberlerin yayılmasıdır.[7]

İstihbarat, bir devletin ya da herhangi bir kuruluşun güvenliği ile ilgili alanda devlet ya da özel kişiler tarafından toplanan başka bir devlete, hükümete, siyasal bir gruba, partiye, askeriyeye ve herhangi bir harekete ait olduğuna inanılan bilginin toplanması, analizi, üretimi, bilgi yaymak ve bilginin kullanımı olarak tanımlanabilir.[8]

Hangi açıdan ele alınırsa alınsın nihayetinde istihbaratın bilgi ile olan doğrudan ilişkisi esastır. O hâlde İstihbarat=Bilgi+Haber alma formülasyonu da doğru bir tanımlamadır.

İstihbaratın kaynağı, iş alanı bilgidir, ana faaliyeti ise bilgiyi ele geçirmektir. Belli alanlarda ve konularda haber toplamadır. Bilginin üretilmeden önceki safhalarından başlayıp, bilginin ortaya çıkmasından sonra bu bilginin derlenip toplanması, değerlendirilmesi, işlenmesi, sentezlenmesi, ayrıştırılması, analiz

edilmesi ve kullanıcılara sunulması istihbaratın genel hatlarıyla işleyişidir.

Bilgi var olanın tanınmasıdır. Başka ifadeyle var olanı tanıma onun bilgisine sahip olmadır. Bilgi bir şey hakkında verilen hükümlerdir.[9] Hükümler yeni merakları, meraklar da yeni bilgileri doğurur.

Bilgi taşıdığı özelliklere ve elde ediliş metotlarına göre farklı türlere ayrılır.

Bilgi; a-Gündelik Bilgi, b-Dinsel Bilgi, c-Teknik Bilgi, d-Sanatsal Bilgi, e-Bilimsel Bilgi, f-Felsefi Bilgidir.[10]

Bilgi, kişisel anlamda düzenlenmiş enformasyondur. Özümlenmiştir. Öğrenme ve deneyim yoluyla kazanılmış olan önceki bilgilerle bütünleşmiştir.[11]

Bilgi; açık, gizli, örtülü nitelikte olabilir. Önemli olan bilginin değerlendirilmesi, analiz edilmesiyle amaçlara, hedeflere uygun çıkarımlar yapılarak, neticede bu bilgiden yeni bir bilgi doğdurularak fayda sağlanmasıdır. Bilgi ve istihbarat ayrılamaz bütünlük taşır. İstihbarat, bilginin en geniş manadaki hali olarak da görülebilir.[12]

İstihbarat faaliyetleri:

- İstihbaratın temeli bilgiden ve enformasyondan oluşur.

- İstihbarat; bilginin veya enformasyonun akılcı bir şekilde mantık süzgecinden geçirilmesi, sentezlenmesi, ayrıştırılması ve yorumlanarak biçim verilmesi ile ortaya çıkar.

- İstihbarat; planlama, elde etme, karşılaştırma, değerlendirme, öngörüde bulunma, tanımlama, biçimlendirme ve karar verme sürecini oluşturan bir hareket tarzıdır.

İstihbarat mesleğinde bilgi ve enformasyonu ele geçirmek için de her yol mubahtır. “Ajanlar ‘case officer’in emirleri doğrultusunda, sırları, planları, belgeleri, daktilo şeritleri ve her ne olursa çalarlar.”[13]

Tüm canlıların içgüdüsel temel özelliği meraklılığıdır. Kendini kendi dışındaki her şeyi merak eder.

İnsan da kendisini ve kendisi dışındaki her şeyi tanımak, bilmek, anlamak, algılamak ve onu elde etmek ister. Merak duygusuyla her varlığı, her nesneyi, olayı, duygu ve düşünceyi, faaliyeti tanımak bilmek isteyen insan bilgiyi elde etmek için birçok eylemde bulunur. Hazır bilgiyi elde etmekle birlikte bununla

yetinmez. Yine birçok farklı bilgiyi de üretir.

İnsan, gözlemlediği, algıladığı ve aldığı bilgileri karşılaştırarak, yorumlarla analizler ve çıkarımlar yaparak yeni bilgiler üretir. Yeni üretilen bilgiler yeni meraklar doğurur, yeni meraklar yeni bilgilerin üretilmesine veya ele geçirilmesi için çabalara sebep olur.

Bilinçli ve akıllı varlık olarak insan sahip olduğu farklı bilgi türleriyle karşılaştığı nesneleri bilmek ister. İnsan bilme etkinliğinde bilen, yani özne; karşılaştığı nesneler ise bilinen; yani objedir. O hâlde, bilme etkinliği, özne (bilen) ve nesne (bilinen) arasında oluşan süreçtir. Böyle bir etkinliğin sonucunda çıkan ürüne de bilgi adı verilir. Bilgi, özne ve nesne arasında kurulan bağdan oluştuğuna göre, bu bağlar ancak özne tarafından kurulabilir.[14]

Bilgiyi anlayan, açıklayan, işleyip yorumlayan, analiz eden özne, yani insandır. Bilgiyi kullanıp buradan hedeflediklerine yönelik yeni yaklaşımlar oluşturan insan, bunu bilinçle yapar.

Bilginin elde edilmesi bir süreçtir. Bilginin temeli ise veridir. Veriler yorumlanarak somut ürüne dönüşür. Elde edilen bilgi üzerinde düşünen insan yeni bilgiler elde eder. Elde ettiği bu bilgi kişisel, kurumsal, toplumsal, ulusal ve uluslararası önemde bir etkinlik doğurabilir. O hâlde bilgi bilgiyi doğurur. Bilgi, elle tutulur, gözle görülür olmadığı için maddi olmayan bir değer görülerek, algılanır. Bilgi bu nedenle sürekli gelişen ve yenilenen canlı bir hareketliliktir.

Gayri maddi varlıklar üç kategoriye ayrılabilir:

-İnsan sermayesi: Çalışanların yetenekleri, becerileri, bilgileri,

-Bilgi sermayesi: Veri tabanları, bilgi sistemleri, bilgi ağları ve teknoloji altyapısı,

-Kuruluş sermayesi: Kültür, lider ekip, çalışan uyumlaştırılması ve bilgi yönetimi.[15]

Maddi olmayan bu hareketlilik sınırsızdır. Anlaşılır, bilinir, gelişir, yenilenir ve tekrar gelişir. İstihbarat da bilgiye dayalı olarak yapılır. Bu nedenle de sürekli değişmesi ve yenilenmesi gereken bir sosyal bilim dalıdır.

İnsanlık tarihi boyunca bilgi, tüm alanlarda bir üretim unsurudur. Bilgi ekonomiden spora, siyasetten sağlığa, savunmadan haberleşmeye her alanda altyapı olarak kullanılmaktadır. Bilgi bir unsur olarak görülmekle, bu unsurun

işlenmesi, değerlendirilmesi kullanana güç kazandırmaktadır.

Bilgi çağında yaşadığımızı sıklıkla tekrar ettiğimiz ancak doğru bilginin doğru adreslere ulaşmasında ciddi sorunlar yaşadığımız problematik bir süreci tüketmekteyiz. Bu sürecin en büyük açmazı ise; iletişim imkânlarının genişlemesi ile insanların gerekli bilgilere erişimleri arasında doğru değil, ters bir orantının mevcut olmasıdır. Yazık ki teknolojik gelişim ve iletişim imkânları hızla artarken, bilgi havuzumuzda yer alması gereken önemli veriler gittikçe azalıyor. Hem de onlara fazlasıyla ihtiyacımız olduğu dönemde...[16]

Bilginin, önemlisi önemsizi yoktur. Her bilginin bir gün gerekliliği söz konusu olabilir. Bilginin kullanılması ile bitmesi söz konusu değildir. Birisi için son derece gereksiz olan bir ipucu bir başkası çok önemli bilgi sağlayabilir. Bir kişiyi herhangi bir nedenle izlemeye aldığınızda, telefon görüşmeleri, harcamaları, banka hesapları ve hesap hareketleri kadar, bazen onun yeme alışkanlığı, yedikleri, içtikleri, alışveriş ettiği markalarla ilgili bilgiyi bulup davranış biçimlerini, karakterini bulabilirsiniz. Bazen önem vermediğiniz basıp geçtiğiniz çöp, bazen ummadığınız kadar çok bilgi barındırır.

Gözbebeğimiz, umut bağladığımız ‘forensic science’, kimi zaman nasıl ‘junk science’e yani ‘çöp bilim’e dönüştüğü bizi endişelendirebilir.[17] Aklınıza gelen her şey, her materyal, her kişi, her davranış yönetici, bilim adamı, iş adamı, gazeteci kadar istihbaratçı için de önemlidir.

Bilgilenmek veya bilgi sahibi olmak demek, belirli bir durumu analiz edebilme, yönetimsel veya siyasal sorunlara çözüm bulabilme ve sağlıklı karar alabilme yeteneğine sahip olmak demektir. Bilinmezliklerin giderilmesi, doğal olarak daha iyi kararlara yol açar, bu kararlar yapılacak doğru seçimlerle bir sektörün, bir kurumun veya bir ülkenin kaderini tayin eder.

Bilgiye dayanmayan yüzeysel değerlendirmeler her zaman teşkilatların, dolayısıyla toplumların ve devletlerin başını ağrıtır. Bilgiye dayanmadan, yüzeysel değerlendirmelerin devletleri nasıl zora soktuğunun örnekleri çoktur. Avrupa Birliği’nin Çin’in Rusya’nın politikası hakkında öngörüde bulunmak kolaydır. Sürekli olarak en son değişmeleri de içeren ekonomi, kamuoyu düşüncesi ve diğer değişkenler bir bilgisayara yüklense, bilgisayar bile sonuçları çıkarabilir rahatlıkla.

Ama iş, Afrika ve Asya ülkelerine gelince öngörü zorlaşır. Bilgisayarlara nasıl depolayacağımızı henüz öğrenemediğimiz insan duyguları ve içgüdüleri karışır işe... Meselâ Gana lideri Nkrumah’ın devrileceğini görebilmek, bilgisayarın

becerebileceği iş değil. Çünkü elimizdeki verilere göre Gana ordusu başkaldırmayacak kadar uysal ve itaatkârdır.

Benzer şekilde, Irak'ta Kasım'ın darbe yapacağı darbe yapılmadan önce inanılmaz gibi görünüyordu. Haber alma teşkilatlarımız Nuri Paşa hükümetinin, darbe ihtimalinden ne denli uzak olduğunu bildirip duruyordu uzun zamandır. Vietkong'daki direniş de kestiremediğimiz Asya politikası örneklerinden biri."[18]

İstihbarat biliminde kabul edilen temel olgu; her türlü bilginin istihbaratın ilgilendiği konularla içli dışlı olduğu ve birbirinden ayırt edilemeyeceğidir. Dünyada birçok istihbarat örgütü okült bilgiyi de ilgi ve kullanım alanına almıştır.[19] Okült Bilgi, olgusal ve objektif bilginin tam zıddıdır. Büyüsel zihniyetin meydana getirdiği ve kullandığı bilgidir.

İstihbarat için bilgi materyali çok önemlidir. Bilgiye kolayca ve hızla erişmek mümkündür. Bilgiyi işlemek, tasnif etmek, istenen doğru bilgiye bilimsel bir metodoloji ve dizi içerisinde zamanında erişmek çok daha önemli hâle gelmiştir.

İstihbarat gizli ya da açık kaynaklardan elde edildiğinden, bilgiyi ve belgeyi yönetmede o derece önemlidir. Hükümetlerse, ekonomik ve askerî ama tümden 'ulusal güvenlik' gerekçesiyle bilgiye ulaşmanın ve bilgiyi saklamanın önemine uzun süredir inanıyorlar. Kişisel, ticari, askerî ve diplomatik bilgileri/iletileri 'güvenli yapmak ve elde etmek' kuşaklar boyunca ve bugün, tüm güçlü beyinlerin ilgisini çekmeyi sürdürmektedir.

Bilginin gücünü algılamayan, ona dayanmayan, istihbarat örgütü ancak karanlıkta el yordamıyla yön bulan kişi gibidir. İstihbarat işi şansa veya tesadüflere bırakılmayacak kadar önemli bir alandır. "Eyleme dönüşen biraz bilgi, boş duran fazla bilgiden sonsuz derecede daha değerlidir." "İstihbarat örgütleri ve ordular artık tüm savaşları, mücadeleleri kendi başına değiştirebilecek yeni bir silahla tanışmışlardır. Bu silahın ismi bilgidir. İstihbarat entelektüalizmi açısından bu yeni silah tamamen stratejiktir.[20]

Sun-Tzu'ya göre; "Herkesin bildiği şey zaten olup bitmiş, su yüzüne çıkmış bir olaydır. Sağduyulu bir kişi ise daha olmamış, ortaya çıkmamış şeyleri bilir. Savaşla kazanılan zafer iyidir denilse de esas makbul olan gizli olanı görüp, belli olmayanı fark ederek yenmektir."[21]

Devletler; istihbarat örgütleri kanalıyla, bilgilere erişmek, ellerindeki bilgileri korumak, bu bilgilerle karşı servisleri etkilemek, yanıltmak, gerçekleri

perdelemek, dikkatleri dağıtmak sürekli yeni metotlar geliştirmektedirler.

İstihbaratın olduğu her alanda da bilgi bulunur. İstihbaratın olmadığı hiçbir yer ve alan yoktur. Önemli olan bilgiyi akılcı değerlendirebilmektir. Şeyh Sadi'nin ifadesiyle; "Bilgisi ile hareket etmeyen bilgin, elinde meşale tutan bir köre benzer, başkasının yolunu aydınlatır, ama kendisi bir yere varamaz."

Eski Mısır'a baktığınızda da istihbaratın ne kadar önemli olduğunu görebilirsiniz. İkinci Ramses'in Kadeş Savaşı'nda elde ettiği başarının arkasında da istihbaratın çok önemli bir rolü vardır.

Ancak istihbaratı kullanmak bir zekâ gerektirir. İyi veya kötü niyetli olmak ayrı bir konu ancak ister iyi, ister kötü niyetli olun fark etmez, istihbaratı kullanmak için zeki olmak zorundasınız. Temennimiz bilginin, Dora'nın haykırış seklinde sorduğu "Barış! Ona ne zaman sahip olacağız?"[22] şeklinde barış için kullanılmasıdır.

İstihbarat; "her ne kadar yanlış alanlara yönlendirme ihtimali olsa da, her ne kadar yüzlerce masum vatandaşa hak etmediği acılar çektirme riski bulunsa da, kamu güvenliği açısından bakıldığında ve bir bütün içinde değerlendirildiğinde istihbarat kaçınılmaz bir araçtır"[23]

İstihbarat Yaklaşımları

İstihbarat servislerinin tarihi süreç içindeki değişim ve dönüşüm hikâyeleri mevcuttur.

Özellikle profesyonellerin bu noktalara dikkatini çekmek isteriz. Çünkü değişimlerin yaşandığı tarihler, o dönemdeki siyasal olayların hangi ihtiyaçları ortaya çıkarttığını göstermektedir. İhtiyaçlar değişimlere neden olmuştur.

Değişen servis isimleri dönemlerinin yaklaşım tarzlarını yansıtır. Fakat asıl radikal değişimler belirli dönemlerdedir.

Karşı Algılama, Kültür ve İstihbarat

Batı ve Doğu toplumlarının istihbarattan algıladıkları benzerdir. İstihbarat örgütlerinin; kendilerini nasıl algıladıkları, hangi alanlarda eleştirdikleri ve gelecekte kendilerini nerede görmek istedikleri faaliyet biçimlerinden anlaşılır. Karşı tarafı tanımlarken kendimizi tanımlamış oluruz. Eğer karşı tarafın sahip olduğu bir değeri eleştiriyorsak, hoşumuza gitmediğini söylüyorsak, aslında ifade etmesek bile, biz eleştirdiğimiz değerin karşıtına sahibiz demektir. Bu

nedenle karşıt tanımlamalar, övülen ve eleştirilen konular iyi analiz edilmelidir.

İstihbarat birimleriyle ilgili basına yansıyan olayların nedenleri farklıdır. Bazı şeyler ulusal kültürle, mesleğin alt kültürüyle bağlantılıdır. Kuşkusuz bunlar tek ve belirleyici sebep değildir. Duygusal ve politik yaklaşımlar içinde boğulmuş bakış açıları yerine, bilimsel metotlar ile konuya yaklaşım daha doğrudur.

İstihbarat alanındaki bilimsel yaklaşımlar Türkiye'de son derce sınırlıdır. İstihbarat alanı polisiye alanı ve gazetecilerin sınırlı bilgi alanı değildir.

İstihbarat mı Yoksa Zekâ mı?

İngiliz gazeteci Charles Wighton istihbaratı "dünyanın en eski ikinci mesleği" olarak değerlendirmektedir. Elbette geçmişten günümüze kadar yöntemler ve araçlar tamamıyla değişmiştir. Ama değişmeyen tek şey istihbaratın son aşamada bir beyin tarafından değerlendirilerek sonuç çıkartılması ve alınacak bir karara temel teşkil etmesidir.

İstihbarat faaliyetleri bazı dönemlerde kendi mitolojilerini ve İdollerini de oluşturmuştur. Bu mitoloji ve mitolojik kahramanlar istihbarat işiyle uğraşan kesimler için hedefler çizdiği gibi, zıt yaklaşımlara sahip olanların meydana getirdiği karşı ekollerin oluşumuna da neden olmuşlardır.

Bu mitolojik kahramanlar genelde yüksek eylem gücünün ürünleridir. Genelde eylem kültürünün baskın olduğu bir istihbarat anlayışı vardır. Bu faaliyet, Fransa da olduğu gibi istihbarat (renseignement) kelimesiyle tanımlanmıştır. İngiltere`de olduğu gibi, Türkiye'de zekâ (intelligence) veya akıl anlamına gelen bir karşılığı yoktur.

Bu faaliyeti zekâ veya istihbarat olarak tanımlamak önemli midir yoksa değil mi tartışılır. Fakat bir faaliyet kendini nasıl sıfatlandırıyorsa, adlandırıyorsa o oran hareket edebilir.

Uluslararası ve Ulusal Arena

İç hukukta istihbarat kontrol altına alınabilir. Çıkartacağınız kanunlarla sınırları çizer ve oluşturacağınız denetimlerle kontrolü elinizde tutabilirsiniz. Ancak uluslararası alanda bağlayıcı hukuk kuralları yoktur. Servisler, yakalanmamak kaydıyla amaca ulaşmak için her şeyi meşru görebilirler. Bu geniş manevra alanı, uluslararası arenada servislerin yaratıcılıklarını zenginleştirmektedir.

Gizli servisler her geçen gün bilgiye ulaşmak, bilgiyi korumak, etkilemek,

yanıltmak ve maskelemek için yeni metotlar geliştirmektedirler. Bunların kamuoyu tarafından takip edilmesine imkân yoktur. Modası geçmiş yöntem ve teknik uygulamalar, Hollywood filmlerinin konusu olduğunda bile, kamuoyunda fazla abartılı bulunmakta ve inandırıcılıktan uzak olarak yorumlanmaktadırlar. Güncel olarak uygulanan yöntemler, kamuoyunun hayal sınırlarını bile zorlayabilir. Bu nedenle kamuoyu, süjesi olduğu bazı operasyonları anlamaz ve kullanıldığını da fark etmez.

Bu noktada servislerin tecrübeleri, yöntemleri ve donanımları belirleyici olur. Uluslararası alanda oyunun kuralları çok esnektir. En akıllı hareket eden, öndedir. Diğerleri ise, yani daha az akıllı olanlar ise, bir şey yapamaz.

Eleştiri ve İstihbarat

Kendini eleştiren, kendisinin eleştirilmesini talep eden bir istihbarat anlayışı demokratik ülkelere özgü bir anlayıştır.

Kendisini eleştiren güçlenir, gelişir. Kendisinin eleştirilmesine izin veren, kendinden emindir, büyük hataları yoktur. Toplumda güvenilirliğini kaybeden ve bu yüzden siyasiler tarafından da pek dikkate alınmayan istihbarat örgütlerinin bir devrim yaptığını söyleyebiliriz. Kaybettikleri güven duygusunu yenilemenin fırsatını yakalamışlardır.

İngiliz ve Amerikan bilim adamlarının hazırlamış olduğu kitaplar, makaleler, istihbarat dünyasının dıştan bakış açısını ifade eden ilginç ve isabetli tespitlere sahiptirler.

Sosyolojik analizler üzerine yapılan bu tespitler, sadece istihbarat alanında değil, genel anlamda da o istihbarat örgütünün kültürünün bazı kesitlerini yansıtmaktadır. Aynı zamanda bu makaleleri ters bir mantıkla okuduğumuzda, bu tespitlerde o ülkenin kültürel özelliklerinden bazılarının yansıması olduğu görülür.

İstihbaratın Politizasyonu

Politize edilen bir istihbarat teşkilatının en önemli karakteristik özelliği, artık karar vericilere doğruları değil, onların duymak istediklerini söylemeye başlamasıdır.

İstihbaratçı politik iktidarın aksini söyleyebilmelidir. Baş başa kaldığında, karşısındaki devlet başkanı bile olsa ve söylenecekler hoşuna gitmeyecek de olsa, doğruları söylemekten korkmamalıdır. Eğer korkaklık gösterirse vatana

ihanet etmiş olur.[24]

İnsan Gücü ve İstihbarat

İstihbarat servislerine başarısızlık konusunda eleştiri getirildiğinde genelde teknolojik yetersizlik sebep olarak ileri sürülür. Teknik kapasitede iyileştirmeler yaparak istihbarat kültürü ve yapısıyla ilgili ciddi problemlerin çözülebileceğini düşünmek tehlikeli bir yaklaşımdır.

Teknik yaklaşım, bir istihbarat politikasını oluşturamaz. Ancak oluşturulan bir istihbarat politikası, kendisini gerçekleştirmek için gerekli teknik alt yapıyı öngörür ve elde eder. Burada politika oluşturmada öncelik insan gücüne aittir yani insan zekâsına.

"İstihbarat" sadece gizli kaynakların araştırılması ve değerlendirilmesiyle ilgili değildir. Kelimenin modern anlamıyla, istihbarat bilgi toplamanın çok geniş aşamalarının tümü ile bilginin dolaşımını da içermektedir. Gerekli bilgiyi geliştirmek ve karar aşamasına getirmek "zekâ" işidir. Karar vericiler için gerçekten faydalı istihbaratın çoğu, gizli yöntemler gerektirmeden toplanabilen açık istihbarat yığınları içinde bekleyen gizli bilgilerdir.

Bu noktada hüner, eldeki bilgi yığınlarından, devletin üst politikaları doğrultusunda anlamlı istihbaratlar çıkartmaktır. Bu ise gerçekten bir "zekâ" gerektirir. İstihbarat aslında bir zekâ oyunudur...

Servis Savaşları

Servis Savaşları, özel servis meslek deontolojisi konusunda da birçok soruna yol açmaktadır. Ülkelerin çoğunda, değişik güvenlik ihtiyaçlarına cevap vermek amacıyla uzman birimlerin sayısında bir artış gözlenmektedir. Bu global anlamdaki etkinliğe zarar veren bir yarışı ve rekabeti ortaya çıkartmaktadır. Fakat paradoksal olarak, aynı zamanda farklı görüş açılarının karşılaştırılmasına, anlaşılmasına ve tek bir bakış açısına sahip totaliter rejimlerde çok gözlenen yanlış değerlendirmelerden kaçınmaya olanak tanıyan bir sigorta görevini de yerine getirmektedir.

Bu savaş bazen "güç unsurunun" arka plandaki Makyavelist düşüncelerinden kaynaklanmaktadır. Yıkıcı sonuçları olan bir durumdur bu. Hükümet güçleri, bunun aksine, genel çıkarlara zarar verdiği zaman bireysel kavgaları cezalandırmak pahasına bile olsa, gerilimi azaltmak için çaba sarf etmelidirler. Ayrıca koşullar gerektirdiğinde bu servislerin kendi aralarında işbirliği sağlayabilmesi için etkin bir koordinasyonu sağlamak da hükümet güçlerine

düşmektedir.

Politikacı ile istihbarat örgütleri arasındaki bu ilişkide sağduyulu olması gereken politikacılardır.

Asli görevi dışında kullanılmaya başlanan yani politik çıkarlar için kullanılan istihbarat örgütleri, toplumda güvenilirliklerini kaybetmeye başlarlar. Politikacı bu konuda hassas olmalı ve özellikle bu örgütler içinde politikacılara yaranmak için bilgi taşımaya meraklı ve eğilimli insanlar hemen elimine edilmelidir. Son yıllarda ülkemizde yaşanan bir dizi skandal olay bu tür acı tecrübelere birer örnektir.

Ekonomik İstihbarat

Ekonomik istihbarat özel istihbarat servislerinin gelişimi, dijital medya ağları, karışık iletişim matriksi, politik sorumlular için yeni tartışma alanlarını ve istihbarat servisleri için ise yeni soruşturma alanlarını ifade etmektedirler. Fakat çok daha endişe verici olan diğer tehditleri yeniden dikkate almak gerekmektedir.

Günümüzde en önemli istihbarat alanı ekonomik istihbaratıdır. Bundan mahrum olan istihbarat örgütleri, modern anlamda istihbarat örgütü olarak kabul edilemez.

İstihbaratta Kullanılan Kavramlar

Normal yaşam içindeki bir insan için, istihbari faaliyetler son derece karmaşık ve anlaşılmazdır. İstihbarat teşkilatlarının kendine özgü kuruluşları, çalışma yöntemleri vardır. Amerikalılar her şey için bir kelime, kısaltma ve bir terim üretmekle ünlüdürler. “Case Officer” gibi bazı terimler Türkiye dahi birçok ülkede kullanılır. Bu terimler istihbaratın ortak lisanıdır. İstihbarat ta kullanılan sözcüklerin Türkçe açıklamaları ve Amerikalılarca kullanılan sözcükler okuyucuya bu karışık sistemin nasıl çalıştığı hakkında fikir verebilecek bu kitapta geçen bazı olayların daha iyi değerlendirilmesini sağlayacaktır.

Adatma - Evasive Action - Yakalanmayı, saldırıyı veya özellikle bir takibi atlatmak için uygulanan hareket.

Ajan Şebekesi - Agent Network - Bir baş ajanın yönetiminde gizli maksatlar için çalışan bir grup, şebeke.

Ajanlamak - Bir örgüte, bir kuruluşa, başka gizli servislere yerleştirilen bir kişiden bilgi almak.

Aktif Mukavemet - Active Opposition - Belirli bir operasyon bölgesindeki gizli faaliyeti önlemeye veya istismar etmeye çalışan unsurlardır. Bunların başında ilgili operasyon bölgesindeki güvenlik sistemi gelmekte olup, bu sistem profesyonel güvenlik güçleri ile polis ve diğer bu uygulayıcı kuruluşlar gibi yardımcı güvenlik unsurlarından ve gönüllü veya tesadüfî muhbirlerden oluşmaktadır. Mukavemet sistemi diğer siyasi grupları veya üçüncü bir ülkenin güvenlik servislerini de kapsam içine alabilir.

Amal - Emel'in çoğulu, emeller, ülküler, mefkûreler

Analiz - Tahlil, çözümleme, inceleme-Bir bütünün unsurlarını seçmek için yapılan inceleme.

Angaje - Recruitment - Bir şahsı, bir gizli teşkilat için çalışmaya ikna ve teşvik fili veya ameliyesi.

Angaje Etmek - İstihbarat toplamak amaçlı kullanılacak kişiyi eyleme sokmak.

Aracı Adres - Accommodation Address - Normalde, o yerde oturmayan bir gizli faaliyet mensubu için yollanılan posta malzemesinin gönderildiği adres.

Ballı Tuzak - Kadın ve seks faktörü ile istihbarat tuzağına düşürmek ve bilgi almak, eylemde kullanmak.

Bir Defalık Şifre Bloku - One Time Pad - Belirli bir usulle karıştırılmış harflerden meydana gelene bir şifre sistemi olup, bir kere kullanıldıktan sonra terk edilir.

Böcek- Bug - (1) Mikrofon gibi bir dinleme cihazı. (2) Böyle bir cihazı yerleştirmek.

Cansız Posta Kutusu- Detrap - İngilizce "Dead Drop" teriminden Türkçeye adapte edilmiş olup, gizli faaliyetle ajan ile onu sevk ve idare eden arasında kullanılan gizli haberleşme yöntemlerinden biridir. Ajan ve idareci daha önceden kararlaştırılan belli bir ağaç kovuğu, belli bir taşın altı gibi bir yerlere mesaj bırakıp alırlar ve birbirleri ile bir araya gelmeden haberleşirler.

Çıkmaz Yol - Dead End- Tat hikâyesine dâhil unsurların munzam bir tahkikata imkân vermeyecek şekilde bir tıkanma noktasına getirilmek suretiyle düzenlenmeleri.

Deşifre - Blow Compromise (Burn) - Gizli bir teşkilat veya faaliyetle ilgili

personel, tesirler veya sair unsurların genellikle kasıtsız olarak açığa vurulması. Açığa vurmak keyfiyeti dost unsurlar tarafından kasıtsız, hasım tarafından ise kasıtlı olarak yapılır.

Dezenformasyon - Uydurma ve yanıltıcı haberler üreterek yaymak.

Dokümantasyon- Authentication Documentation - (1) Ajanın, hayat hikâyesine uygun düşen, onu destekleyen mahiyette şahsi belgeler, hesaplar, teçhizat temin için girişilen teknik destek görevi. (2) Okuyucuya, güvenlik çerçevesi içinde kalmak kaydıyla, bir haber raporunun bilinen veya muhtemel olan doğruluğunu kaynağın tarifi gibi alametlere dayalı olarak kanıtlamak, doğruluğuna kara vermek olgusu.

Duble Maske (İkinci Maske) - Double Cover (Second Cover) Belirli bir gizli faaliyet için kullanılan yedek bahane. Genellikle ilk kullanılan bahane veya açıklamanın geçerli olmaması üzerine ufak çaplı bir suç veya yanlış bir uygulamaya karışmış olma keyfiyetinin itiraf edilmesi halidir. Maksat esas gizli faaliyetin ve niyetin saklanmasıdır.

Dublaj Yapmak - Her iki tarafa da bilgi taşımak, taraflara ihanet içinde olmak.

Dublaj - Bir ajanın ağırlığı bir tarafta olmak üzere iki istihbarat servisine birden çalışması. Bu tip ajanlara Dubl-Ajan adı verilir.

Duble - Ajan - Double Agent - İki istihbarat veya güvenlik serisi ile ajan ilişkilerini sürdüren, bir servise diğeri hakkında veya her iki servise de birbirleri hakkında bilgi veren kişi.

EBU (Esas Bilgi Unsurları) EEI (Essential Elements Of Information) Esas itibariyle askeri bir tabir olup, elde edilmesi istenilen ve lüzumlu olan istihbari bilgilerin tespiti anlamında kullanılır.

Eleman - Profesyonel ajanların angaje ettiği ve kullandığı kişiler.

Espiyonaj - Yabancı bir ülkede yürütülen casusluk ve benzeri gizli faaliyetlerin tümüdür.

Fabrikasyon - Uydurma haber üretme, sahte belge düzenleme.

Etki Ajanı - Legal yaşayan gizli servis çalışanıdır. Her işi yasaldır ve toplumun saygı duyduğu ileri gelen bir kimsedir. Kimse onun kimliğinden ve fikirlerinden şüphe duymaz. Ekranlarda, tartışmalarda doğrudan taraf olmaz.

Ancak cümlelerinin alt satırlarında bilinçaltlarına mesaj yollar… Fikirleriyle, yazılarıyla, kitaplarıyla dolaylı yoldan insanları etkiler…

Fabrikatör - Fabricator - Siyasi ve şahsi maksatlar için, genellikle hakiki ajan kaynaklarına sahip olmaksızın uydurma veya şişirme haber üreten şahıs veya grup anlamındadır. Kâğıt Fabrikası (Paper Mill) tabiri de aynı maksatla kullanılmaktadır. Uydurma belge üreten, provokatör.

Fırça Teması - Brush Contact - Gizli bir teşkilatın iki mensubu arasında maddi veya şifahi bir haberin dikkat çekmeden aktarılması için kazara yapıldığı izlenimini verecek şekilde düzenlenen bir anlık temas.

Fiş Kontrolü - Name Check - Bir şahıs hakkında bilgi edinmek amacıyla kayda geçmiş mevcut bilgileri araştırmak. Bu işlem normalde ilgili şahıs hakkında menfi bir kasıt mevcut olup olmadığını tespit etmek amacıyla yapılır ve onun güvenirliğine veya istihbarat sahasında kullanılabilir olup olmadığına karar verme ameliyesindeki ilk adımı teşkil eder. (Traces) ibaresi de aynı anlamda kullanılır.

Geri Destek - Backstop - Maskenin tahkikata tabi tutulduğu takdirde, bağımsız bir kaynak veya kaynaklar tarafından teyit edilebilecek şekilde tertiplenmesi.

Gizli Çıkış - Exfiltration - Karşı tarafın veya düşmanın kontrolü altındaki bölgelerde bulunan personelin gizlice oradan tahliye edilmesi.

Gömü - Bury - (1) Bir sorgulama veya sair mülakat sırasında asıl ilgiyi çeken mesele, isim veya konunun etrafını, ona olan ilgiyi perdelemek amacıyla ona benzeyen fakat direkt ilgisi olmayan unsurlarla sarmak. (2) Yere gömmek.

Hulul - Penetration - Bir hedef kuruluşun sırlarını öğrenmek veya faaliyetlerini etkilemek amacıyla o kuruluşa ajan yerleştirmek, teknik yerleşme yapmak veya o kuruluşun içinden ajan angaje etmek.

Iskartaya Çıkartmak - Daha önemli ajanlar için, kaynak veya diğer ajanların bilinçli olarak gözden çıkarılmasıdır.

İlişki Kesme - Termination - Bir proje veya bir ajanın kullanımını sona erdirirken uygulanan idari ve güvenlik usulleridir.

İltica, Taraf Değiştirme - Defection - Kişinin bir ülkeye, hükümete, davaya, partiye, inançlara olan bağlılığını bilinçli olarak terk etmesi. Genelde o ülkeden kopan ve istihbari, operasyonel ve psikolojik değeri olduğu için hasım ülkenin

bağımlılığına giren şahıslar (defector) için kullanılır.

İstasyon - Başka bir ülkede, faaliyet gösteren istihbarat biriminin ana bürosu.

İstihbarat Muhasebesi - Intelligence Audit - Bir istihbarat servisi tarafından üretilen pozitif istihbarat haber raporları muhtevasının münferiden ve kolektif bir şekilde yapılan değerlendirmesinin tetkiki; doğrulukları zamanında ulaştırılmış olmaları, yeterlilikleri ve müşteri kategorisindeki kuruluşlar için ifade ettikleri değer gibi faktörler göz önünde tutulmak suretiyle bu raporların onları temin için sarf edilen çabaya değer olup olmadıklarının kıymetlendirilmesi.

İz Silme - Disposal - Bir ajanın ilişkisinin kesilmesine müteakip onu kullanan gizli teşkilatın güvenliğini sağlamak amacıyla yapılan işler ve alınan tertipler.

İzolasyon - Insulate - Genel anlamda bir veya diğerinin deşifre olduğu veya sızmaya maruz kaldığının bilinmesi veya bundan şüphe edilmesi hafinde; bir şahıs, teşkilat veya bölgenin diğer gizli unsurlardan tecrit edilmesi.

Kau Bölge - Denied Area - Giriş - Çıkış ve seyahatler üzerine sıkı kontroller uygulamak suretiyle normal giriş-çıkışların zorlaştırıldığı bir ülke veya bölge.

Kendi Gelen - Walk In - Başka bir ülkenin temsilcisine, taraf değiştirmek, istihbari alanda hizmet etmek veya sair şekillerde yardımcı olmak amacıyla gönüllü olarak başvuran kişi.

Kestirme - Bir telsiz istasyonunun yerini tespit etmek (kestirmek) için, sinyallerin şiddeti ile yayının yönünü bulan alıcı cihazlar. Kestirme cihazı yüklü araçlar şehrin üç ayrı noktasında durduğu takdirde, tespit ettikleri yönlerin kesiştiği noktada telsiz yayınının yapıldığı anlaşılmaktadır.

Case Officer - Herhangi bir istihbari vakayı araştıran, bu meyanda çeşitli kategorideki elemanları sevk ve idare eden istihbarat görevlisi. Bu görevi masa başında yapıp derecelendirmeye tabi turan kişiye ise “desk officer” denilir.

Kış Uykusu - Normal yaşam koşullarını sürdürme emriyle, başka bir ülkeye gönderilen ve orada kendisine emir verilinceye kadar herhangi bir operasyon içinde olmayan ajandır.

Kisve, Örtülü Kimlik - İstihbarat örgütüyle ilişkili olduğunu gizleyen kişinin, kimliğinin saklanması (diplomat, iş adamı, gazeteci vb.)

KKPTS (Kaçma, Kurtulma ve Parmak İzi Teşhisi Sistemi - EEFIS (Evasion And Escape Fingerprint Identification System) Bir şahsa ait parmak

izlerinin bulunduğu bölgede tasnif edildikten sonra şifreli olarak bir veri formuna geçirilip daha kesin bir teşhis sağlamak amacıyla ilgili merciye telgraf vb. yollarla gönderilmesi metodu.

Kontr takip - Countersurveillance - Bir şahsın başka bir şahıs veya grup tarafından takip edilip edilmediğini anlamak için sistematik bir şekilde uygulanan takip ve gözetleme faaliyeti.

Kontrespiyonaj - Espiyonaja karşı koyma faaliyeti. Bir ülkede casusluk ve benzeri gizli faaliyetler yürüten yabancı unsurların bu faaliyetlerini önlemek için yapılan karşı çalışmaların tümü.

Köstebek - Hedef olan ülkenin, haber alma ya da askeri yapısına yerleştirilen ve kilit noktaya gelmesi amaçlanan kaynak. Bir işyerinden, kurumdan, özellikle gizli servisten bilgi sızdıran kimse' "Köstebek" olarak isimlendirilmiştir.

Liyezon - Liaison - İki veya daha fazla ülkenin servisleri arasında resmi ve kurumsal işbirliğinden, gayri resmi, son derece kural dışı veya şahsi ilişki şekline kadar değişkenlik gösterebilen ilişkiler.

Liyezon Operasyonları - Liasion Operations - Bir yabancı servisin mensupları ile ilişkilere dayalı olarak en basit anlamdaki işbirliğinden başlayıp, ortak operasyonlara kadar yönelebilen her türlü faaliyet.

Manipülasyon - Bir ajanı veya bir grubu yönlendirme, amaçları için kullanma.

Maske Hikâyesi - Cover Story - Bir gizli faaliyet elemanının faaliyetini gizlemek için mevcut kimliğine, pozisyonuna ve yaşantısına uygun olarak hazırlanmış hayat hikâyesi.

Motivasyon - Motivation - Motive etmek, yüreklendirmek anlamında kullanılmaktadır.

Muhbir - Informer - Şüpheli telakki ettiği şahıslar veya faaliyetler hakkında polise veya güvenlik servisine bilinçli olarak ve mutaden ve maddi mükâfat karşılığında bilgi veren şahıs.

Mülteci - Refugee - Değişik bir yöntem tarzıyla idare edilen her ülkenin fiili veya sabık vatandaşı olup, o ülkeden kaçmış bulunan ve/veya oraya geri dönmek isteyen ve aynı zamanda ikamet etmekte olduğu ülkenin ekonomisiyle bütünleşmiş bulunan kimse.

Müşteri - Consumer - Bir istihbarat teşkilatının ürettiği istihbari bilgileri

kullanan şahıs veya kuruluşlar, kullanıcı.

Nüfus Ajanı: Yabancı ülkelerin istihbarat teşkilatı lehine, psikolojik destek sağlayan, kendi ülkesini etkileyebilecek durumda olan kişi veya çevreler.

Örtülü (Gizli) Faaliyet Operasyonları - Covert Action Operations - Hakiki organizatörü gizlemek ve gerektiğinde onun ilişkisini ve sorumluluğunu reddetmek imkânı yaratmak amacıyla planlanan ve uygulanan operasyonlardır. Bu operasyonlar, organizatörün istihbarat teşkilatının hedef ülkedeki resmi temsilcilikleri tarafından yapılanlara ilaveten ve onları tamamlamak üzere siyasi, ekonomik ve paramiliter sahalarda ve organizatörün milli politikasını o ülkede daha köklü uygulayabilmek amacıyla tatbik edilirler. Bu operasyonlarda organizatörün kimliğini gizlemek için gizli faaliyet teknikleri uygulanmakla birlikte, genelde gözle görülür bir sonuç elde etmek maksadıyla uygulandıklarından, diğer gizli faaliyet operasyonlarından ayrı mütalaa edilirler.

Örtülü (Gizli) Önleme Faaliyeti – Cover Disruptive Action - Yıkıcı faaliyetleri önleme gayretlerine destek olmak amacıyla şahıslara baskı yapmak, provokasyonlara girişip isyanlara sebep olmak veya önlemek, sokak olaylarını düzenlemek veya onları dağıtmak gibi faaliyetlerde bulunmak.

Paravan - Ajanlara ya da kaynaklara örtülü bir kimlik sağlamak amacıyla haberalma teşkilatı tarafından yaratılan, yasalara uygun görünümdeki canlı, cansız varlık.

Plant - Bir yere yerleştirilen ajan.

Proje - Project - Bir istihbarat örgütüne verilmiş belirli bir görevin başarılabilmesi için hazırlanan operasyon planının onaylanmış şekli.

Refakat Memuru - Conducting Officer - (1) Bir operasyon bölgesinde bir ajan veya ajan grubuna sevk noktasına kadar refakat eden memur (2) İstihbari maksatlarla bir ajana veya dost servis temsilcisine bir yerden bir yere veya bir ülkeden diğerine kadar refakat eden bir memur.

Rehber - Handolder - Bir ajana, bir dost servisin temas unsuru veya operasyonla ilgili bir başka şahsa; onların aşina olmadıkları bir bölge veya şart için rehberlik ve refakat eden, genellikle servis mensubu bir şahıs.

Resmi Yazı - Dispatch - Karargâhla kuruluşları veya üniteleri arasında veyahut da bölge tesislerinin kendi aralarında kurye çantası içinde teati olunan resmi yazılı belgeler.

Riyaset Makamı - Mensupları arasında Milli Emniyet Hizmetleri karargâhına verilen isim.

Sabit Takip ve Gözetleme - Stake Out - Bir şahıs, yer veya tesisin sabit takip ve gözetlemeye alınması.

Saldırış - Border Crossing - Bir hududu veya bir siyasi sorumluluk sahasını legal veya illegal yoldan geçmek olayı gizli veya illegal geçiş şeklinde de ifade olunur.

Sızdırma - Elicit - Bir şahısla yapılan konuşma esnasında ona kendisinin istihbari maksatlarla kullanıldığını hissettirmeden ağzından laf almak.

Sızma - Infiltration - (1) Düşman arazisindeki bir hedefe bir ajan veya bir başka şahsın, gizlice yerleştirilmesi. Bu faaliyet, mutat olarak bir hudut veya muhafaza altındaki bir hattın geçilmesini gerektirir. (2) Bir veya daha fazla şahsın, bir grup veya teşkilat içinde onları dinlemek veya faaliyetlerini kontrol etmek amacıyla gizlice sokulması.

Sinyal Yakalama ve Analiz-Sigint - Signals Interception and Analysis Şifre**,** özel makineler ile yazılan ve çözülen gizli mesajlar.

Takma Ad - Alias - Bir şahsın temasta bulunduğu şahıslar veya teşekküllerden hakiki kimliğini saklamak için kullandığı sahte isim. Bu isim genellikle özel ve geçici bir operasyonel maksatla kullanılır.

Tali Kaynak - Informant Sub-Source - (1) İstihbarat bilgisi veren angaje edilmemiş, kontrol dışı bir kaynak. (2) Rapor yazmada: Belirli bir bilgi veren ve kendisine ana kaynağın kaynağı şeklinde atıfta bulunan şahıs.

Taraf Değiştirme - Bir ülkeye, hükümdara, partiye, ideolojiye, teşkilata, örgüte, dine olan inanç ve bağlılığın diğer bir ülke, parti, ideoloji, teşkilat, örgüt veya din lehine terk edilmesi, bırakıp kaçılması.

Teknik Dinleme - Audio Surveillance - İstihbari açıdan ilgi çeken şahıs veya şahısların konuşmalarını, her türlü ses alma, kayıt ve yayınlama cihazlarını gizli bir şekilde kullanarak, tespit etmek.

Temizlik - Roll Up (Roll Back) - Mevcudiyeti ve faaliyetleri sızma yoluyla veya belirli bir şekilde deşifre edilerek ortaya çıkarılan bir gizli örgütün bir güvenlik servisi tarafından imhası.

Üçüncü Ülke Ajanı - Third Country Agent - Milliyeti kendisini kullanan ve

aleyhinde kullandığı ülkeden ayrı olan bir ajan.

Üçüncü Ülke Operasyonu - Third Country Operation - Bir istihbarat teşkilatının bir yabancı ülkeden diğer bir ülkeye karşı yönettiği bir operasyon.

Yanıltma - Deception - Bir millet, grup veya şahsı, yanlış yola sevk etmek amacıyla düzenlenmiş faaliyet.

Yem - Chicken Feed - Hasım bir servisi, müteakip, yanıltma malzemesine heveslendirmek için özellikle hazırlanmış yemleme malzemesi.

Yemleme Malzemesi - Build up Material - Bir istihbarat servisi tarafından, karşı servise aktarılmak üzere bir dubl-ajana verilen hakiki bilgiler. Bu bilgilerin veriliş maksadı ajanın hasım servis nezdindeki itibarını arttırmaktır.

Yerinde Angaje - Recruitment In Place - Bir hedef kuruluş mensubunun o kuruluştaki görevini muhafaza etmekle beraber bir istihbarat servisi ajan veya tali kaynak olarak hizmet etmeye ikna olunmasını amaçlayan bir faaliyettir.

Yerinde Taraf Değiştirme - Defection In Place - Bir şahsın bağlılığını gizlice terk ederek, kendi hükümetinin hizmetinde kalmakla beraber, hasım devlete çalışması. Yerinde Angaje (Recruitment in Place) terimi de aynı manada kullanılmaktadır.

Zula - Cache - (1) Operasyonları ileride desteklemek maksadıyla ihtiyaç duyulan malzemenin gizlenmesi. (2) Bu şekilde gizlenmiş malzeme genellikle bozulmaktan da korunmuştur.[25]

II- KÜRESEL OYUNDA İSTİHBARAT

ÖRGÜTLERİNİN KANLI SAVAŞI

İnsanoğlu petrolü ilk önce şifa amacıyla kullandı. Amerikan Kızılderilileri, petrole “şifa yağı” ve “yanan su” derken, beyaz Amerikalılar da “kaya yağı” diyorlardı.

Petrol romatizma ve kas ağrılarına iyi geliyordu. Hatta baş ve diş ağrılarına da… Ancak “şifa yağı”nı Amerikalı Avukat George Bissel ile Kimya Profesörü Benjamin Silliman 1870’te aydınlatma aracı olarak kullanmaya başlarlar. Onlar kitlesel savaşların, her elli yılda bir, bu kirli suyun çıktığı bölgenin haritasıyla rejimlerinin değişeceğini biliyor muydu? İki büyük savaşı atlatan dünyanın bu uğurda daha nice savaşlara gebe kalacağını akıllarının ucundan geçirmemişlerdi. Alfred Nobel de “dinamit”i insan hayatına hizmet etmek amacıyla bulduğu gibi, petrolü aydınlatma aracı olarak kullanmaya başlayan şahıs da bu buluşuyla insanlığa büyük katkıda bulunduğuna inanmıştı.

Yüzyıl boyunca bu maddenin çıktığı topraklarda akan kanlar “kaya yağı” ile yarışıyordu. İmparatorluklar yıkılıyor ve onların cesetleri üzerinde yeni yeni devletçik denen küçük aşiret idareleri kuruluyordu. Sadece Osmanlı İmparatorluğu’nun toprakları üzerinde kurulan devlet sayısı 50’yi bulmuştu.

Kanlı, kirli ve neredeyse bulunduğu günden bu yana bedelini hep insan hayatıyla alan ve ancak o kadar da insanoğlunun vazgeçilmezi olan petrol, dünyada istihbaratçılık mesleğinin profesyonel ve “zamandan daha hızlı” olmasını sağlayan en büyük sebeptir. Tıpkı, kendi bedenini yiyerek hayatta kalabilme çabası veren bazı Yunan tanrıları misali petrol, insanlığa bir yandan ışığı getirirken, bir yandan da onun hayatını elinden alıyordu.

İnsanoğlu kendi bireysel yaşamını güzel kılmak için milyonlarca türdeşinin hayat hakkını elinden alıyor. Bu çelişki acaba başka canlı türlerinde bu boyutta yok.

19. yüzyılda Kızılderililerin şifa amaçlı kullandıkları petrol, Avukat George Bissel, Kimya Prof. Benjamin Silliman’ın ortak çalışmaları sonucunda önce aydınlanma aracı olarak kullanıldı ve içten patlamalı motorun icadı ile birlikte insan hayatının her alanına girdi. Ardından Amerikalı John Rockfeller’ın Standard Oil’i ile Hollanda-İngiltere ortaklığı ile kurulan Royal-Shell şirketleri dünya tarihini değiştiren bütün önemli olayların baş aktörü, yönlendiricisi ve müsebbibi olarak hep yer aldılar.

Aslında petrolün aydınlatma aracı olarak kullanıldığı 1870'ten itibaren kapsamlı istihbaratçılar savaşı sürmektedir. 19. yüzyılın sonları ile 20. yüzyıl, petrol yüzyılıdır. 20. yüzyılda imparatorlukların yıkılması, iki büyük savaşın çıkması ve milyonlarca insanın öldürülmesinin tek sebebi petrole hâkimiyettir. İngiltere Başbakanı Winston Churchill'in "Bir damla petrol bir damla kan değerindedir." sözü, bu gerçeğin en özet ifadesidir.

Tarihin akışını değiştiren petrol, 21. yüzyılda da alternatif ucuz enerji kaynağı bulunana kadar yine tarihin tek belirleyici sebebi olacaktır. Körfez Savaşı ile yarım kalan 20. yüzyılın son hesaplaşması bu yüzyılda da devam ediyor.

İngiltere'de gerçekleşen Sanayi Devrimi ile birlikte meydana gelen sermaye birikimi, İngiliz sermayedarını yeni arayışlara yöneltti. Devlet yönetiminde yegâne söz sahibi olan sermaye grupları, "dış dünya"ya açılmak için her türlü güç ve imkânı kullanmaktan kaçınmayacaktı. Özellikle devletin en güçlü kuruluşlarından olan istihbarat servisini kendi özel çıkarları uğuruna kullanmak için, Scotland Yard'a baskı uygular. Sermaye birikimi ile birlikte standardı yükselen yaşam tarzı ve tüketim arzusu, İngiliz sermayedarını ülke dışındaki "bakir sahalar"a yöneltir. İngiltere, dünyanın üçte ikisinin suyla kaplı olduğunu gerçeğinden hareketle denizlerdeki gücünü zamanında arttırarak Kraliçe Victoria döneminde en güçlü ülke konumuna gelir. Amerika kıtasında yeni yeni uluslaşma sürecini tamamlayan ve neredeyse bütün kıtanın kuzey kesimini tek bayrak altında toplayacak olan "Birleşik Devletler" dev konumuna geçer. Bu da İngiltere için bir rakip demektir. İngiltere, bunun farkına varmış ve dünyadaki hâkimiyetini korumak için yeni çareler üretir.

İngilizler, güçlerini koruma gayretinden hareketle 19. yüzyılın ikinci yarısında henüz dünyanın büyük bir kesiminde bilinmeyen petrol ile ilgilenmeye başladılar. Petrolün önemini kavrarlar. İngiltere Galiçya, Çekoslovakya, Romanya, Osmanlı İmparatorluğu ve İran'daki "yanan su"yu kontrolüne almak için istihbari ve askerî girişimlerde bulunur. İngilizler, kıta Avrupa'sında petrole hâkim olmaya çalıştıkları bu sırada Amerika'da Standart Oil'in kurucusu Rockfeller, petrolü romatizma ilacı diye küçük şişelerle satmaktadır.

Rockfeller, 1860'ta "romatizma ilacı" satışından büyük paralar elde eder petrol sahalarına el atar. 1870'te İngilizler ile dünya pazarında kıyasıya gelecek güce erişen Rockfeller, artık dev bir trösttür. 1890'larda ise İngilizlerle savaşacak güce erişir. Bu savaş iki ülkenin de on binlerce kilometre uzağında, Çin topraklarında meydana gelir.

İngiliz Kraliyet Dizbağı Nişanı'na sahip Sir Henry Wilhelm Deterding,

Hollanda asıllı bir Yahudi ailenin çocuğu idi. İngiliz istihbarat servisi ile Hollanda'nın ortak şirketi olan Royal Dutch'ın başına geçer. Deterding, inanılmaz manevraları ile bu şirketi dünyanın en büyük devi haline getirmeyi başarır. Rockfeller'la "Çin Pazarı"nda karşılaştığında, rakibinin sermayesi 900 milyon dolar iken Deterding'in ise sadece 5 milyon Hollanda florini idi.

Rekabette, Rockfeller, Çin'de "bir litre neft alana bir gaz lambası bedava" kampanyası başlatır. Ancak Deterding, Sumatra'daki petrol kuyularından çıkan bütün mamulü Çin'e taşıtıyordu. Rockfeller, binlerce kilometre uzaklardan getirdiği petrole mukabil Deterding, hemen bu ülkenin burnun dibindeki petrolü daha ucuz maliyetle pazara sokuyordu.

Ne var ki Standart Oil'in çok güçlü bir sermayesi vardı ve pazardan çekilmeyi aklından bile geçirmez. Royal Dutch-Shell iflasın eşiğine geldiğinde İngiliz istihbarat servisi, misyonerler ile dönemin en güçlü hariciyelilerinden oluşan Hollanda Dışişleri Bakanlığı devreye girer ve Amerikan şirketi Standart Oil'i alt eder.

Amerikalılar, bağımsızlıklarını kazandıkları günden bu yana ilk kez İngiltere'den böylesine bir tokat yer. Çin pazarından zaferle çıkan Deterding, yine kendisi gibi Yahudi olan Samuel Marcus ile yani Shell gemi nakliyat şirketiyle ortaklık anlaşması imzalar. Shell, o tarihlerde dünyanın en büyük gemi nakliyatı şirketidir. Böylece Deterding, Uzak Doğu'da ürettiği petrolü daha az masraf ile Avrupa, hatta Amerika pazarına satarken, şirketinin adı da Royal Dutch-Shell olarak değişir.

İngiliz istihbarat servisi için bir fırsat doğar. ABD'den yenilginin rövanşını almak. Scotland Yard'ın ilgili dairesi John ön adlı ajanın aklına gelen fikir Amerikalıları evinde vurmak!

Ajan John'ın bu raporu bir savaş demekti. Amerika ile bu aşamada savaşabilecek güçte değillerdi. Sonra İngiliz hükümeti, John'un planını uygulamaya koydu. Plan, küçük Amerikan şirketlerini ele geçirip Rockfeller'ın karşısında can düşmanı rakipler yetiştirmekti.

Royal Dutch-Shell, Rockfeller'ın ABD'de batırdığı küçük petrol şirketlerine el atıyor ve kimi şirkete ortak olurken kimine de sermaye desteği veriyordu. Görünürdeki bu dost eli, aslında dünyadaki tek rakibi olan Standart Oil'i kendi evinde vurmaktı. Bunu büyük bir oranda da başardı. Ortak olduğu şirketler aracılığıyla ABD'nin birçok yerinde, hatta Rockfeller'ın kuyularının dibinde kuyu açıyordu. Petrol tröstlerinin bu kavgaları salt mali piyasada olmuyor, aynı

zamanda petrollerine konmak istedikleri ülkelerde kendi ulusal istihbarat örgütleri ve orduyu yedeklerine alarak savaşıyorlardı.

Cemalettin Afgani İngilizlerle El Ele

Standart Oil'in Asya'daki yenilgisi, Rockfeller'ı durduracağına, daha da kamçılamış, savaşı İngiltere'nin hinterlandında, hatta Avrupa'nın merkezine taşımasına sebep olmuştu. Rockfeller'dan önce İngilizler, Avrupa ve İran'da petrol çıkarma, işletme ve pazarlama işlemlerini gerçekleştirmişti. İngiltere, İran'a başka bir şirketle, Burmah Oil ile girmiştir Ancak her ne kadar bu şirketin adı Farsça görünse de gerçekte Deterding, yani İngiliz istihbarat servisi Intelligence Service'in adamıydı. İngiltere, Avrupa'da olduğu gibi İran petrollerine tam hâkim değildi. İngilizlerin başını çektiği Avrupalı petrolcüler, dünyanın dört bir yanında petrol aramalarına girişmişlerdi. İngilizlerle Hollandalılar ortaklaşa Asya petrollerine el koyarlarken, Avrupa, Orta Doğu ve Osmanlı topraklarındaki petrol için kıyasıya mücadeleye girişirler.

19. yüzyılın sonlarında bütün Avrupa devletleri Orta Doğu'da yani Osmanlı toprakları ve havalisinde bulunan kandan daha değerli olan bu kirli su için mücadeleye girmişlerdi. Bu yüzyılın en büyük ülkeleri İngiltere, Almanya, Rusya ve Fransa arasında pastadan pay kapma mücadelesi yarım yüzyılı aşkın bir süre bölgeyi kan gölüne çevirir.

İstihbarat servisleri kontrolden çıkar. Şizofreni derecede başka ülkeler de birbirleriyle savaşırlar. Bu küçük çaptaki savaşlar, mevzi, cephe sonra da kutuplaşma savaşlarını doğuracaktı. Romanya ve Galiçya petrolleri için önce iki Balkan Harbi, ardından da Osmanlı İmparatorluğu'nun tasfiyesini getirecek olan I. Dünya Savaşı'nı getirir. Ancak iki yıkım ve akabinde dünyayı felakete sürükleyen I. Dünya Savaşı petrolcüleri doyurmaz. Ardından, insanlık tarihinin en vahşi olayı olan II. Dünya Savaşı zorunlu hale gelir.

Intelligence Service sermayeli Burmah Oil, Osmanlı topraklarındaki Irak ve Arabistan petrolleri ile ilgilenince Almanlar da atağa geçer. 1886'da Osmanlı hükümeti ile muhtelif ticari anlaşmalar yapar. Almanlar da Deutsche Orient Bank ve Palestina Bank aracıyla Osmanlı devletinde büyük yatırımları gerçekleştirir. En önemlisi ve diğer güçlü Avrupa devletlerini ayağa kaldıran "Anadolu Bağdat Demiryolu Projesi" hayata geçirilir. Almanlar, Osmanlı devleti sınırları içerisinde bu imtiyazları hayata geçirirken İngilizler de Kanada asıllı William Kont D'arcy eli ile İran petrollerinin imtiyazını almaya çalışır.

Mühendis D'arcy, kısa zamanda İran Şahı Nasuriddin'in en önemli adamı

olmayı başarır. İran petrollerinin bir kısmının imtiyazlarını almayı başarır. İngilizlerin bu faaliyetleri, kuzeyde bulunan Rusları öfkelendirir. Rusların İran'daki karşı hareketine Almanların katılmasından sonra Fransızlar da bu ülkede sürdürülen petrol imtiyazı mücadelesini başlatır. İç barış sorunu olmayan İran birden kaosa girer.

Almanlar da İran'a D'arcy ayarında bir ajan gönderir. 1884 yılında İran'a gelen ajan Holtz, muhtelif imtiyazlar alır. Bununla yetinmeyen Almanya, 1889 yılında daha aktif bir ajan gönderir. Bu ajanın bir diğer özelliği ise, Almanlar nezdinde önemli bir statü olan "Baron" olmasıdır. Baron Julius D. Reuter, İran'a geldikten sonra tüm İran'da petrol arama imtiyazını elde eder. Baron Reuter, Imperial Bank of İran'ı kurar.

Ruslar, İran Başbakanı Emin El Sultan Ali Esfer Han'ı elde etmiş, İran ordusunun eğitimini Rus subaylarının vermesini sağlamayı başarmışlardı. Ruslar, Kazak Özel Müfreze Birliği'ni İran'da konuşlandırmış ve İranlılara emniyet, asayiş ve iç güvenlik talimi veriyorlardı. İngiliz istihbaratçıları, Rusların bu durumundan faydalanarak halk arasında yaptıkları karşı propagandayı görür. Halk, sonu isyanla bitecek bir öfkeye kapılır.

İran bilginlerinin büyük bir kısmı İngiltere'de eğitim alır. 20. yüzyılın başında İslam hakkındaki "aykırı görüşleri" ve Fransızların ünlü ateistlerinden Ernest Renan ile birçok konuda paralel düşüncelere sahip olan Cemaleddin Afgani İngilizler için önemli hale gelir.

Afgani, İngilizlerle ortak şaha karşı darbe teşebbüsünde bulunduğu sıralarda, aynı zamanda İran'da bulunan Fransız istihbaratçıları ile de ilişki kurar. Başbakan Ali Esfer Han sayesinde İran'a yerleşen Rusların ünlü istihbarat servisi ÇEKA da diğer yabancı haber alma servisleri gibi bu ülkede faaliyet gösterir. ÇEKA, diğer üç ülkenin (İngiltere, Almanya ve Fransa) istihbarat servislerinden daha güçlüydü ve Afgani ile İngilizlerin ortaklaşa düzenledikleri darbe girişimini önceden haber almışlardı. ÇEKA, derhâl harekete geçerek Cemaleddin Afgani'nin sürgün edilmesi kararını şaha imzalatır. Darbe liderinin sürgün edilmesi halkı galeyana getirir ve beklenenden önce, plansız bir şekilde darbe girişimi başlar.

Cemalettin Afgani, sürgün kararından sonra Osmanlı İmparatorluğu'na sığınarak canını zor kurtarır. İstanbul'a yerleşen Afgani, burada da rahat durmaz, Abdülhamit'e karşı oluşturulan örgütlerle irtibata geçer. Yıldız Jurnal Teşkilatının sıkı takibine alınan Afgani, bir süre sonra ev hapsinde tutularak etkisiz hâle getirilir.

Petrol İçin Akıtılan İlk Kan

19. yüzyılın ortalarında dünya hâkimiyeti için kullanılan birinci güç olan petrol için yapılan mücadelede direkt olarak hiç kan akıtılmamıştı. Ancak 1894 yılının Mayıs ayında petrol için doğrudan kan akar. Bu İran şahının kanı olur.

İran Şahı Ali Esfer Han, bir Cuma selamlığından çıktığında, adı sonradan öğrenilen ve İngiliz istihbarat servisi tarafından eğitilen İranlı ajan Molla Rıza'nın suikastı sonucu öldürülür. Şahın öldürülmesi üzerine Rus Albay Liyakof emrinde olan İran ve Rus Kazakları halkın üzerine ağır silahlarla saldırır. Böylece binlerce masum insanın kanı İngiltere, Fransa, Rusya ve Almanya hükümetlerinin yaptıkları petrol savaşında akmış olur.

Ruslar, Nasuriddin'in ölümü ile yerine Muzafferuddin'i şah atarlar ve 1901 yılında İran'a yüksek faizli krediler açarak ülke ekonomisine "katkıda" bulunurlar. Bu kredilerle Kuzey İran'daki bütün petrol arama, çıkarma, işletme ve pazarlama imtiyazı alınır.

İngiliz Intelligence Service taktik değiştirir. Ajanlarını "arkeolojik kazı" amaçlı İran'a gönderirler. Ancak İngilizler, tüm İran topraklarını taratmalarına rağmen petrole rastlayamazlar. Harcadıkları para 6 milyon sterlindir.

William Kont D'arcy şahla ilişki kurar onun danışmanı, dostu, sırdaşı olur. D'arcy, İran'da yerüstü ve yeraltı kazı çalışmaları yapmak ve çıkardıklarının mülkiyet hakkını almak ister ve alır. D'arcy, elindeki paha biçilmez imtiyazı kilisenin ve kutsal davetin hizmetine verir. D'arcy papaza verdiğini sandığı imtiyazın Intelligence Service'nin elinde olduğunu öğrenir.

Gerçek adı Sidney Reyi olan bu rahip ajan yıllar sonra Rusya'nın Petrograd şehrinde meydana çıkar. Ancak Petrograd'daki adı Rozblum'dur. Yahudi asıllı bu ajan, Petrograd'da 1921 yılında Lenin'e başarısız bir suikast teşebbüsün bulunur ve yakalanarak kurşuna dizilir.

İngiliz istihbarat servisi 60 yıllık imtiyaz fermanına sahip olur. Ancak yönetim Rusların kontrolünde olduğu için başka yola başvurur. Yönetimi İngiliz yanlısı yapmak için de şaha teklif veya ihtarlar yerine direkt darbe ve ihtilal teşebbüsleri oluşturma, finanse etme ve yönlendirme taktiklerine başvurur. Bir yandan bu komploları kuran İngilizler bir yandan da ellerindeki imtiyazlarla İran'ın her tarafında petrol kuyuları açıp işletmesini yapar ve "Consensus" adı altında bir organizasyon kurarak İran'da çıkardıkları tüm petrolleri tek çatı altında toplar. 1909 yılında bu kurumu feshederek Anglo-Persian Oil. Co. şirketini kurar. Bu

şirketin kurulması, İran petrollerinin fiilen İngiltere'nin kontrolleri altına girmesi demekti.

İngilizlerin bu atağına karşı Ruslar karşı atağı başlatırlar. Ülkede İran istihbarat servisinden daha güçlü olan Rus istihbarat servisi OHRANA, halkı örgütleyip İngilizlerin aleyhine kışkırttılar. Önce gösteri şeklinde başlayan bu provokasyonlar sonra isyana dönüştü ve İran'da kanlı bir ihtilal meydana geldi.

Muzafferuddin tahttan indirilir yerine yine Kaçar hanedanından Mehmet Ali getirilir. Mehmet Ali tahta oturur oturmaz, İngilizlere verilen imtiyazların tümünü iptal eder.

İngilizler donanmalarını Basra Körfezi'ne gönderir. Donanma başta Abadan olmak üzere tüm kritik yerleri işgal eder. Ruslar da çıkarlarını korumak bahanesiyle tüm kuzey İran'ı işgal ederler. İran toprakları zengin petrol yataklarının yanı sıra kan gölüne de döner. İki süper gücün petrol kavgasından dolayı ülkenin her tarafında yerli halkın kanı oluk gibi akar.

İşgal uzun sürmez. Rusya ve İngiltere çıkarları doğrultusunda anlaşmaya varır. İngilizler daha önceki imtiyazlarının tümünü geri alır. Mehmet Ali Kaçar Han, ülkesini terk etmek zorunda kalarak İtalya'ya yerleşir. İtalya'ya gittiğinde, yalnız kalan şaha "Alman ve Rus dostları" da sahip çıkmaz. Yıllar sonra Osmanlı hükümdarı olan Sultan Vahdettin de İtalya'ya sürgün edilir ve şahla "sürgün dostluğu" kurar.

Petrol bulunan Arabistan, Filistin, Irak ve İran'da kan gövdeyi götürürken işgal kuvvetleri istedikleri imtiyazı ellerine geçirmeyi başarırlar. İran teslim olmasına rağmen Osmanlı hâlâ direnmektedir. Ancak Osmanlı'nın her tarafında milliyetçilik hareketinden dolayı kanlar akmaktadır, İngilizler ile Almanları kendi ülkesine zarar verdirmeden petrol yüzünden kapıştıran Sultan II. Abdülhamit Han tahttan indirilmiş ve Anadolu'da "Yemen Türküsü" yakılmaktadır, İstanbul ise Rumeli'den göçen Türklerle dolup taşımaktadır. Orta Doğu'daki sacayaklarından en önemlisini halleden petrolcüler, bu sefer Balkanlara yönelirler. Sıra, Romanya'dadır.

Romanya, 20. yüzyılın başında petrol savaşlarının en yoğun yaşanan ilk Avrupa ülkesi oldu. Romanya'nın yanı sıra Avusturya, Macaristan, Polonya ve Çekoslovakya'da da petrol savaşı vardı ancak, adı geçen bu ülkelerin tümünün petrol rezervleri Romanya petrollerinden azdı.

ABD, Fransa, Almanya, İngiltere ve Rusya, Romanya'da çatışır. Romanya

petrolleri savaşının ilk perdesini Almanlar ile İngilizler kazanır. İngilizler, Almanların Romen petrolleri üzerinde imtiyazı almalarını hazmedemez ve Cermen asıllı Romen kralına karşı komplolar kurar.

İngilizlerin Romanya'da terör, şiddet ve tedhiş ortamını oluşturmaları üzerine, o günlerin en güçlü kara ordusu olan Alman birlikleri Balkan ülkelerine doğru harekete geçer. Bunun üzerine İngilizler, 1907 yılında ellerini Romanya'nın içinden çeker. Ünlü ajanları Sidney Reyi, Romanya'da diplomat zırhı ile korunmuş bir şekilde tutulur. 1907'de Romanya petrolleri egemen güçler tarafından parsellenir.

İngiltere, Almanlardan yediği bu darbeyi diplomasi ile çözmek yoluna gider. Aynı yıl (1907) Fransa ve Rusya ile ortak savunma ve çıkarları koruma merkezli bir anlaşma yaparlar. Bu anlaşma, İngiltere'yi kara Avrupasında güçlü konuma getirir. Ajanları harekete geçer, Romanya'nın etrafını ateş topu haline getirirler. Almanlar da boş durmaz. Onlar da Avusturya-Macaristan İmparatorluğu ve İtalya ile üçlü ittifak kurar. Osmanlıyı da yedeğe alırlar. Osmanlı topraklarında, Alman ajanlarının yoğun faaliyetleri sonucunda halkın arasında İmparator Wilhelm'in Müslüman olduğu kanaati yayılır.

Ortada petrol vardı. Ve altından kat be kat değerli olan bu kirli su için din bile değiştirilirdi. Ancak, I. Dünya Savaşı süresince İngiltere, el altından yürüttüğü diplomasi ile Romen petrollerinin büyük bir kısmına, savaş bittikten sonra 1923'te açıklanan resmî belgelere göre ise tümüne sahip olur.

Savaş sonrasında Fransa'nın İngiltere'den sonra Romen petrollerinden en büyük payı almasını İngilizler kabullenemez. İngiliz diplomasisi ve istihbarat servisi devreye girer. İngilizler, Romen basınını ele geçirerek Romen petrollerinin millileştirilmesi fikrini halk arasında yaymayı başarır.

Ve 1921 yılında İngiltere'den destek alan Romen hükümeti, Romanya'da petrol işi ile uğraşan şirketlerin sermayelerinin en az % 60'ının Romen sermayeli olması zorunluluğunu getiren kanunu çıkarır. Bu kanundan önce, Romanya'da faaliyet gösteren İngiliz petrol şirketleri az hisseli Romen ortakları oldukları için "milli şirket" statüsünü kazanmaktadır, böylece İngiliz diplomasisi bir kez daha maharetini göstermiş olur.

Fransa, Hollanda ve Belçika bu kanunu şiddetle protesto ederler. Hatta İngiliz hükümeti de resmen protesto etmiştir. Ne var ki, gayri resmi olarak İngiliz hükümeti bütün gücü ile Romen hükümetinin arkasında idi. Bu yüzden zayıf Romen hükümeti bu protestoları kaale bile almadı. İngilizler, 1924'ten II. Dünya

Savaşı'na kadar Romen petrollerinin yegâne sahibi ve hâkimi olurlar. II. Dünya Savaşı'nda bu hâkimiyet yine durmaksızın el değiştirir.

Hareket ordusunu harekete geçiren güç de petroldür.

1857 yılında Galiçya'da çıkan petrol üzerine Avrupa devletlerinin giriştikleri rekabet ve savaş, Osmanlı Devleti'nin bütün topraklarına yayılmıştı. II. Abdülhamit, Osmanlı topraklarında petrol yüzünden istihbaratçıların kıyasıya kapıştığı bir ortamda tahta geçti. Tahta geçer geçmez İngilizler, Adana-Mersin demiryolu imtiyazını aldılar.

İngilizlerin tazyikleri üzerine bu imtiyazı veren Abdülhamit Han, durumu dengelemek için Almanlara Bağdat demiryolu imtiyazını verdi. Sultan Abdülaziz döneminden itibaren Mezopotamya havzasında imtiyazlar elde etmek isteyen petrolcüler, Abdülhamit Han'ın bu siyasi oyunu ile karşı karşıya geldiler.

1886 yılında Almanlarla yapılan "Bağdat Demiryolu Anlaşması" üzerine İngiliz, Rus ve Fransız istihbaratçılarının bölgede giriştikleri komplo, siyasi buhran ve otoriteyi yıkma eylemlerinin arkasında Musul ve Kerkük yöresinde bulunan petrolün sebep olduğunu öğrenir öğrenmez 1890 yılında derhâl bir "irade-i seniye" çıkararak petrol bulunan bölgeyi "memalik-i şahane" (padişah mülkü) olarak ilan eder.

Böylece petrol bölgesini garantiye alır. Ancak petrol tröstleri "Hakana gerekli dersi vermeye" kararlıydılar. Birden Bosna Hersek'ten Yemen'e kadar Osmanlı toprakları üzerinde milliyetçilik kavgaları baş gösteriyordu. Osmanlı topraklarındaki milliyetçilik olaylarını başlatan, direkt devlete karşı silahlı eyleme girişenlerin Türk olmaları ayrıca dikkat çekiciydi. Fransa'da üslenen Jön Türkler, Balkanlar, Arap yarımadası ve Anadolu'daki ayrılıkçı hareketin öncüleri ve teşvikçileri idiler. Türk devleti olan Osmanlıya karşıydılar.

İngilizler aynı tarihte Amerikalılarla da Çin ve Uzak Asya'da petrol savaşına girişmişlerdi. Gerçi büyük mücadeleler sonucu Amerikalıları Çin pazarından sökmeyi başarmışlardı. Ancak Avrupa ve Orta Doğu'da rakipleri Almanlarla Fransızlardı ve bu iki ülke de kendileri gibi coğrafi ve askerî güç olarak bölgeye yakındılar. İngilizler, askerî alanda sıkıştıklarında klasik metot olan Diplomasiye başvuruyorlardı.

İstanbul'a en mahir ajan diplomatlarını gönderiyorlardı. 1896 yılında Royal Dutch-Shell'in, yani Deterding'in has adamlarından olan Philip Currie, "Sir" unvanı ile İstanbul'a büyükelçi olarak atanır atanmaz padişahı sıkıştırmaya

başlar. Almanlar da bu rekabette geri kalmaz. Kayzer Wilhelm'in yakını Alman istihbaratında üst düzey görev almış Von Wangenheim'i elçi olarak tayin eder ve Babıâli'ye baskı yapmasını ister. Yapılan çifte tazyik, Osmanlı padişahını daha da taktik ve stratejik davranmaya zorlar.

İngilizler, istedikleri petrol imtiyazını elde edemeyince, basit bir bahane ile Akabe Körfezi'ne çıkarma yapar. Bunun üzerine Abdülhamit Almanların bölgedeki imtiyazlarını arttırıp Hicaz demiryolu işini de Almanlara verince, Alman donanması Akabe limanına yönelir.

Alman donanmasını Akabe limanında gören İngilizler derhâl işgali kaldırır. Abdülhamit, İngilizlerin Akabe'den çekilmeleriyle yetinmez. Mısır konusunda İngilizlerin taraf olmayacaklarına dair yazılı teminat alır. Almanlar, petrole sahip olma hırsıyla Abdülhamit'in verdiği şartlı imtiyazları kabul etmekle hata ettiklerini sonradan anlar. Çünkü bu demiryolu inşası için gerekli finansman ve teknik donanımı öngörülen süre içinde Almanların yerine getirmesi imkânsızdır. Abdülhamit imtiyazları geri alır.

Abdülhamit'in bu taktiği ile Akabe, Mısır ve Musul sorunu devleti hiçbir masrafa sokmadan halledilir. Ancak Almanlar Musul petrollerinden vazgeçmez. O güne kadar Musul ve Hicaz petrollerine konmak için petrol lafını ağızlarına hiç almayan Almanlar ve İngilizler, Akabe Körfezinde Abdülhamit'in oyununa geldikten sonra ilk kez "kirli su"yun adını anacaklardı.

Alman elçisi Wahgenhaim, Abdülhamit ile yaptığı görüşmede diplomasi kurallarını ve müttefik ülke hukukunu çiğneyen bir üslupla petrol imtiyazını ister. "Almanya İmparatorluğu, Osmanlı İmparatorluğu ile yaptığı bütün anlaşmaları harfiyen uygulama kararındadır. Fakat Alman İmparatorluğu'nun bu kararını tatbik etmek için ileri sürdüğü talepler vardır ve bu taleplerden biri, Musul petrol havzası içinde imtiyaz almaktır."

Padişah, Almanların bu nezaket dışı tekliflerini geri çevirince, petrol savaşları bu sefer şiddetli bir şekilde Balkanlara sıçrar. Almanlar, padişahtan umudu kesince, askerî eğitim ve sistemde Prusya Ekolü'ne hayran olan Enver Paşa üzerine yoğunlaşır. Fransızların yönlendirdiği Jön Türk hareketinden doğan İttihat Terakki Cemiyeti, kısa bir süre sonra Almanların kontrolüne girer. Enver Paşa ve arkadaşları artık Babıâli'den çok Berlin'den gelen haberlerle ilgilenir. İngilizler, cemiyetin (İttihat Terakki) Almanların kontrolüne girmesinden rahatsız olur ve bu cemiyetin içerisine Royal Dutch-Shell'in adamlarından ajan Sidney Leyi ile Ravlineson'ı sokmaya çalışır.

Reyi ismi, Avrupa da bilinen isimdir. Ancak Ravlineson ismini kimse tanımıyordu. Yıllar sonra bu isim Anadolu'da başlatılan Kurtuluş Savaşı'nın kurmay kadrosu çevresinde görülecektir. Kaymakam Rütbesi ile şarkta dolaşan Ravlineson, Mustafa Kemal ve Kazım Karabekir Paşalarla sıklıkla görüşen biri hâline gelecektir.

İttihat ve Terakki Partisi, dışarıdan böylesine sıkıştırılan padişaha karşı ayaklanma hazırlıklarına hız verir. 30 yılı aşkın süredir topraklarındaki petrolden bir damlayı dahi kaptırmayan ihtiyar sultanın tahtından etme ortamı hazırlanır. Bulgar, Rum, Sırp, Makedon, Arnavutların oluşturduğu Hareket Ordusu (3. Ordu) İstanbul'u girerek padişahı tahttan indirip yönetimi ele geçirir. İttihat Terakki yönetime gelir gelmez ilk büyük hatayı yapar. 24 Temmuz 1324 yılında çıkardığı bir kanunla padişahın Musul-Kerkük toprakları hakkındaki irade-i seniyesini iptal ettiğini ve bu yöre topraklarının Ticaret ve Ziraat Nezaretine intikal ettiğini duyurur.

İttihatçıların bu kararından hemen sonra Balkanlar bir ateş topuna döner. İsyanların ardı arkası kesilmez. Yüzyıllardır bölgede yerleşik bulunan Türkler katledilir, sürgüne gönderilir. İttihat Terakki, Balkan Savaşı ve genel sorunlarla ilgilenirken petrol devi ülkeler, Osmanlı toprakları ve sularında karşı karşıya gelir.

İttihat ve Terakki yönetiminin Musul Kerkük toprakları hakkındaki kararları, İngilizleri harekete geçirir ve General Townshend komutasındaki İngiliz ordusu hızla Irak'a girer. Ancak yorgun Osmanlı ordusu Ali İhsan (Sabis) Paşa komutasında, üstün teknolojiye sahip işgal ordusunu Kutül Amare'de esir alır. İngilizler, silahlı kuvvetlerle baş edemedikleri Osmanlı devletini, kurdukları mükemmel ajanlık örgütü ile dize getirirler.

Bayan Gertrud Bell ve Lawrence öncülüğündeki İngiliz ajanları, başta Mekke Şerifi Hüseyin olmak üzere tüm Arap şeyhlerini Osmanlı aleyhine kışkırtır ve istediklerini elde ederler. İngilizler henüz I. Dünya Savaşı'nın başında Musul petrollerini garantiye alırlar.

Osmanlının Londra'daki elçisi aracılığı ile İttihat ve Terakki hükümeti sıkıştırılır. İttihatçılar da buna boyun eğer. İngilizler, klasik şantaj yoluyla Osmanlı Devleti'ne ait ve bedelleri tamamen ödenmiş olan Reşadiye ve Fatih zırhlılarını zapt eder. Osmanlı müzakere masasına oturur. İngilizler, şantajlarla, Rauf Bay (Orbay) başkanlığında İngiltere'ye gemileri teslim almak üzere giden Türk heyetini geri çevirir.

İttihatçılar çaresiz, 10 Mart 1914 yılında, Maliye Nazırı Cavit Bey başkanlığındaki bir heyetle İngilizlerle müzakere masasına oturur. Cavid Bey, Londra'ya giderken yanına Duyun-u Umumiye'de önemli bir mevkiye sahip Ermeni Klaust Gülbenkyan'ı da alır.

Londra'da müzakereler devam ederken, İstanbul'dan, Sadrazam Sait Halim Paşa'dan gelen telgraf üzerine Cavid Bey İstanbul'a döner. Cavid Bey, İstanbul'a dönerken yerine Gülbenkyan'ı "tam yetki ile" vekil bırakıp gider. Bu da İngilizler için paha biçilmez bir fırsattır. Çünkü savaşın çıkacağını ve Enver Paşa'nın Almanlarla ittifak edeceğini aylar öncesinden haber almış, müzakereler sırasında Gülbenkyan'a çok küçük imtiyazlar vererek bir an önce anlaşmayı bitirmeye çalışırlar.

Almanlar, kendilerinin tasarladıkları I. Dünya Savaşı'nda Osmanlı Devleti ile ittifak kurarlarken, diğer yandan da petrol için İngilizlerle anlaşma yoluna giderek Osmanlıyı arkadan bıçaklar. İngiliz Alman ortaklığı ile kurulan petrol şirketinin adı da The Turkish Petroleum Company Limited'dir.

"Orta Doğu'da kan ile petrol birlikte aktı"

Londra'da Gülbenkyan'ın Osmanlı menfaatlerini sattığı anlaşmadan 11 gün sonra, The Turkish Petroleum, 30 Mart 1914 tarihinde Osmanlı İmparatorluğu Ticaret ve Ziraat Nezareti'ne başvurarak bütün Irak'ı kapsayan petrol imtiyazı talebinde bulunur. Şaşkına dönen İttihat ve Terakki yönetimi, anlaşmayı görünce, bu talebe boyun eğip imtiyazı verir ve böylece İngilizler, bir daha çıkmamak üzere Irak petrol alanlarına otururlar. Fransızlar bu durumdan istifade ederek 1917 yılında İngilizlere baskı yaparak Irak petrollerine ortak olmak ister. Ancak Irak toprakları ikiye bölünerek (Suriye) Fransa'ya sadece bu bölgedeki petrolden The Iraq Petroleum şirketi aracılığıyla bir kısım imtiyaz verilir.

Bununla yetinmeyen petrolcüler Arap petrolleri üzerinde çatışmaya girer. Arap şeyhleri, İngilizlerin altınlarına ve vaatlerine kanarak dindaşları olan Osmanlı askerlerini sırtından hançerledikten sonra, büyük güçlerin çıkarları için birbirlerinin kanını akıtmaya başlar.

İngilizler ve Amerikan petrol şirketlerinin kavgası, Arapların kanı akıtılarak yürütülür. İbnüssuud ile Faysal'ın orduları birbirlerini kırarken ortada görünürde hiçbir sebep yoktur. Gerçekte Standard Oil ile İngiliz petrol şirketlerinin çatışması vardı. Arap kanı aktıktan sonra Standard Oil Company of California ile Suud bin Abdülaziz Mayıs 1933'te anlaşmaya gider ve Standard bu anlaşma ile Suudi Arabistan'ın doğusundaki petrollerin tümüne sahip olur.

Amerikalıların bu atağına karşı İngilizler de atağa geçer ve aynı yıl içerisinde Suud bin Abdülaziz ile Kızıldeniz sahillerine kadar 60 yıllık bir petrol anlaşması imzalar. Bu anlaşma 1993'te biter. Ne var ki 1990'da Saddam kışkırtılarak Kuveyt işgal ettirilir ve akabinde de İngilizler ile Amerikalılar 1991'de bir daha çıkmamak üzere Arap yarımadasına yerleşirler. Körfez harbinin, 1933'te yapılan petrol anlaşmasının bitimine 2 yıl kala başlaması bir tesadüf değildir. Çünkü bu savaş sonrası hem İngilizler hem de Amerikalılar, Hicaz yarımadasının petrollerinin neredeyse tümünün imtiyazını alacaklardı. Suud petrollerinin % 50'sini, Kuveyt petrollerinin de % 70'ini inhisarına alan Amerikan-İngiliz ortaklığı, diğer Körfez ülkelerini de koruma bahanesiyle petrollerine % 25-35 arasındaki oranlarda ortak olurlar.

Körfez harbinde aradığını bulamayan Fransa ve Almanya, ABD ambargosuna rağmen, "yeni dünya düzeninin asi cüppeli çocuğu molla"larla ikili anlaşmalar yaparak ticari iş birliklerini geliştirirler. Bununla da yetinmeyen Fransa, ülkesindeki güçlü Yahudi lobisine rağmen Filistin sorunu konusunda Arafat yönetiminden yana tavır alır ve İsrail'in bütün engellemelerine rağmen, Filistin'i devlet başkanı düzeyinde ziyaret ederek onurlandırır. Almanlar da İran ile olan ticari ilişkilerinin hacmini iki katına çıkarır.

ABD ve İngiltere işgalle Irak petrolüne çöreklenirler. Ülkedeki kaos ise devam eder.

Venezuela Petrol Savaşı

Curzao Adası üzerinde kurulu bulunan Venezüella, 20. yüzyılın ilk çeyreğine kadar Hollanda'nın mülkiyeti altında bulunmaktaydı. Dünyanın en kaliteli petrolünün burada olduğu ortaya çıkınca, İngilizler, Deterding eli ile bu ülkede Albay Gomez başkanlığında bir askerî darbe gerçekleştirerek hükümetin kontrolünü ele geçirir.

Gomez, göreve gelir gelmez Amerikalıların petrol imtiyazlarını iptal edince, Amerikan donanması Venezüella açıklarında demirler. Albay Gomez bu tehdide aldırış etmez. Bunun üzerine ABD, birkaç defa karşı darbe girişiminde bulunur ancak başarılı olamaz.

Bunun üzerine sterline karşı dolar savaşı açarlar. Sterlin ve dolar savaşı tüm hızı ile devam ederken, bir yandan da Afrika'nın muhtelif ülkelerinden getirilen zenci işçiler arasında isyan havası estirilir. Rafael Urbina adlı bir işçi ile anlaşan CIA, Adanın her tarafı Hollanda donanması tarafından korunmasına rağmen binlerce silah sokup darbe girişimini başlatır. Ancak yine istediklerini elde

edemezler. Binlerce insan ölür, dolar, sterline karşı savaşı kaybeder ve ABD hâlâ Venezüella'da yenilgiyi kabullenmemiştir.

Standard Oil için 1923 tam bir felaketler yılıdır. Orta Doğu ve Avrupa'da istediğini elde edememiş, Asya'dan neredeyse tamamen kovulmuş ve en son olarak kendi evinde, burnunun dibinde, Venezüella'daki tüm menfaatlerinden olmuştu. Bu da yetmemiş gibi, ABD yanı sıra Standard'ın uluslararası menfaatlerini korumayı birincil vazife gören Başkan Harding tuhaf bir biçimde ölmüştü.

ABD Başkanının Öldürülmesi ve 1933 Krizi

Standard Oil yani Rockfeller; ABD'de 1920 yılında yapılan seçimlerde Harding'i destekler. Harding, Standard Oil'in etkili ismi olan Hugheus'u dışişlerine tayin eder. Böylece, ABD dış politikası, Standard'ın yani Rockfeller'ın çıkarları doğrultusunda belirlenir.

Rockfeller; Amerikan bankacılık sektöründe de egemenlik kurar. Başkan Harding'in yeni stratejisinde, ABD'yi İngiltere ve Avrupa ile çıkar ortaklığına yöneltmesiyle Rockfeller'ın çıkar zinciri kırılmak istenir.

Medyanın yönlendirmesi ile halk başkanın aleyhine döner, Washington'da oturamaz hale gelir. Başkan Harding ortadan kaybolmasından iki gün sonra, Amerikan basını başkanlarının ülkenin kuzeyinde dinlenirken zehirli bir böcek tarafından ısırılarak öldürüldüğünü dünyaya duyurur. Başkan zehirlendiğinde yanında Rockfeller'ın gizli ajanı Daughtery'nin olması hiç dikkat çekmez.

Beyaz Saray ve basının yönlendirmesiyile Amerikan halkı başkanlarının ölümünü "normal" karşılar. Ancak başkanın eşi Bayan Harding bir basın toplantısı düzenleyerek kocasının böcek tarafından zehirlenmediğini, başkanı kendi çıkarlarına alet etmek isteyen şirketler tarafından öldürüldüğünü iddia eder. Standard'ın kontrolünde olan Amerikan medyası, Bayan Harding'in basın toplantısını neredeyse görmezlikten gelir.

Başkanın öldürülmesinden sonra ABD bankacılık sisteminin en büyük patronu John Pierpont Morgan, Rockfeller'ın isteklerine boyun eğip ortaklığını kabul eder. Böylece Rockfeller istediği gibi dünya ekonomisi ile oynar. Ortaklıktan kısa bir süre sonra Rockfeller, yani Standard Oil, doların değeri ile oynamaya başlar. Doların gücünü zayıflatarak dünyaya sattığı petrolün fiyatını ucuzlatır.

İngilizler ise petrolü Hollanda florini üzerinden satıyordu. Standard'ın dolar ile oynamasından sonra Royal Shell, yani İngilizler pazarlarını kaptırmaya

başladılar. İngilizler de karşı atağa geçince, dünyaca ünlü 1933 ekonomi krizi baş gösterdi. Milyonlarca insan işsiz kalırken, on binlercesi intihar etti. Ekonomik bunalım birçok ülkede yönetim değişikliğine sebep oldu.

“Güneşi Batmayan İmparatorluk” olan İngiliz krallığı yavaş yavaş çökmenin eşiğine geldi. Bunun üzerine İngiliz istihbarat servisi devreye girerek Morgan ile Rockfeller’ın arasını açmayı başardı. Morgan Rockfeller’dan desteğini çekince dolar-florin rekabeti durdu ve dünya ekonomik krizden kurtuldu.

Bu rekabetle ABD, deniz hâkimiyeti olmadan petrole hâkim olamayacağını anladı ve Rockfeller yeni başkan Roosevelt’in yanına yerleştirmeyi başardığı adamlarından Svansson, Deniz Müsteşarlığına getirildi. Svansson ise bir fizibilite raporu hazırlayarak senatodan geçirmeyi başarır.

Rapora göre ABD, 35 tane muhtelif çaplarda savaş gemisi üretecek ve bu gemiler sürekli denizlerde dolaşacaklardı. Svansson, konu ile senatoda yaptığı konuşmada “Bu gemiler dünyada bir eşi daha bulunmayan bir donanmanın başlangıcını temin edecek ve Amerika denizlere hâkim olacaktır.” diyerek ABD’nin dolayısıyla Rockfeller’ın deniz hâkimiyetinin ilk adımını açıkladı.

O günkü istatistiklere göre ABD’nin 18’i birinci sınıf olmak üzere toplam 81 harp gemisine karşın İngilizlerin 80’i birinci sınıf 581, Fransa’nın 50’si birinci sınıf 403, Rusya’nın 40’ı birinci sınıf 286, Almanya’nın 28’i birinci sınıf, toplam 216 savaş gemisi vardı.

Latin Amerika’daki Petrol Savaşları

Kolombiya rejim değişimlerine rağmen 20. yüzyılın başından bu yana iç barış ve güvenliği sağlamayan ülkelerin başında gelir. Kolombiya sürekli iç savaş yaşar. İngiliz petrol tröstü Royal Shell’in ve İngiliz Intelligence Service’in 1926 yılında Panama’da yaptıkları arkeolojik çalışmalar sonucunda Panama’nın yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla zengin ülke olduğunu ortaya çıkarırlar.

İngilizlerin ilgisi ile Rockfeller da Kolombiya’ya üs kurmaya çalışır. Deterding Kolombiya petrollerinin imtiyazını alır. ABD ise ajanları marifetiyle sürekli olarak ülkeyi kaos ve iç bunalıma sürükler.

İngiliz istihbarat servisi de Pearson vasıtasıyla Bogota öncülüğünde faşist darbe yaptırır, yeni bir iç savaşı başlatır. İngilizler, Bogota’yla 66 yıllık bir petrol imtiyazı anlaşması yapar. İngiliz ajanlar; Meksika ve Nikaragua’yı üs seçerek sosyalist devrimlerin fitilini ateşler.

ABD, bu devrimlere sessiz kalmaz. CIA adı geçen iki ülkede bir kısım iş birlikçileri yanına alarak iç savaşın şiddetini arttırır. ABD; Meksika ve Nikaragua'daki sosyalist devrimlerle uğraşırken, İngiltere, Kolombiya'da Bogota yönetimi ile 50 yıllık yeni bir petrol imtiyazı anlaşması imzalar.

ABD; Meksika'da sosyalist darbeyi engellemesine rağmen petrol savaşındaki cepheyi kaybeder ve Royal Shell'in adamları Meksika hükümeti ile petrol imtiyazı anlaşması imzalar.

Hitler Sahnede

İngilizler, ABD'nin gücünü kırmak için ona karşı ikinci bir cephe açar. Deterding, bu cephe için en güçlü ülkeyi Almanya olarak görür.

Deterding'in finansal destekleri ile Adolf Hitler kısa zamanda parti içinde yıldızı parlayarak başkan olur. Hitler, yeniden Alman Ruhu'nu canlandırmak için dünyaya meydan okuyarak petrol savaşlarında taraf olduğunu belirterek Latin Amerika'da ABD'ye karşı rekabete girişir.

Hitler'in istihbarat servisinin başkanı Albay Nikolayi'nin ajanları başka Meksika olmak üzere Nikaragua, Panama, Kolombiya'da Amerikan petrol tröstüne karşı savaşa girişir.

İngilizlerden aldığı destekle Hitler, Avrupa'daki küçük devletçikleri yutar ve Romanya'daki Amerikan petrol imtiyazlarına el koyar. Fransa'nın Almanya tarafından saf dışı bırakıldığı 1941 yılına kadar İngiliz istihbarat servisinin mülkiyeti olan Royal Dutch Shell, Hitler ve ordularını maddi finansla destekler. Aynı Deterding, Hitler'in büyüyüp tehlikeli güç hâline gelmesinden sonra Sovyet Rusya'ya, yani Stalin'e maddi destek sağlar.

Hitler; ABD İngiltere kapışmasından bunalmış Meksika ile irtibat kurar ve rahatlatır. Meksika petrolünü satma imkânını bulur. Almanya'nın müttefiki olan İtalya ve Japonya ile askerî, sınaî ve ticari anlaşmalar yapar. Almanya'nın Meksika ile olan ilişkisi sanayisinde ikinci bir cephe açılmış olacak ve gücü ikiye bölünecekti.

Hitler iktidarında ve onun iktidarını güçlü kılmak için çalışan Dives Yahudi'dir. Belgelere göre Dives, Deterding tarafından Alman petrol şirketine yerleştirilmiştir.

Almanya, Rusların kontrolünde bulunan Kafkas petrollerine hâkim olabilmek için, Stalin'le yaptığı anlaşma devam ederken Rusya'ya saldırır. Askeri motorlu

araçlar için akaryakıta ihtiyaç vardır. Kafkas petrollerini ele geçirebilmek için Balu Operasyonu adıyla planı hazırlar.

Almanlar; SS istihbaratçıları ile Teknik Petrol Tugayı kurup hücuma geçer. Plana göre temel hedef Kafkasya petrol yatakları olup, akabinde İran, Irak petrolleri ve son istasyon ise Hindistan olacaktı. Böylece güney Asya'daki petrollere de el konulacaktı.

Almanlar Rus petrol depolarını ele geçirir ancak bu bir işe yaramaz. Çünkü Rus tankları mazotla, Alman tankları ise benzinle çalışmaktadır. Mazot ise yoktu.

Mareşal Erich von Manstein, Hitler'i telefonla arayarak Balu Operasyonu'ndan çekilen birliklerin kendisine verilmesi hâlinde Stalingrad'ı alma taahhüdünü ileri sürer. Ancak Hitler, teklifi geri çevir ve der ki; "Tüm sorun Bakü'yü almaktır Sayın Mareşal. Bakü petrolünü ele geçirmedikçe savaşı kazanmış sayılmayız." Bu olaydan sonra Rus topraklarındaki savaş hızla Almanların aleyhine döner ve yenilirler.

Almanlar yakıtsızlıktan yalnızca Rusya'da yenilmeyecek, aynı akıbeti Kuzey Afrika'nın kumları arasında da yaşar. Dünya orduları zırhlı birliklerinin gelmiş geçmiş en büyük komutanlarının başında gösterilen efsanevi General Erwin Rommel'in tank ve panzerleri de benzin yokluğundan dolayı General Montgomery'ye yenilmek zorunda kalacaktı ve 1943 Hitler için sonun başlangıcı olacaktı. Petrol için gidilen yerlerde, araçlarına akaryakıt bulamadıkları için yenilen Alman orduları, Hitler'in de sonunu getirir.

Pasifik'te Petrol Savaşı

Japonya, 18 Eylül 1931 tarihinde Mançurya'da karargâh kurmuş olan Japon ordusunun kontrolünde olan bir demiryoluna saldırıyı bahane gösterip Çin'e karşı saldırıya geçer. Batılı ülkeler Mançurya üzerinde geniş imtiyazlara sahiptiler.

Petrolün dünyadaki yükselen değeri ile birlikte Hollanda, İngiltere ve ABD'nin Asya ve Pasifik'teki petrol gelirleri, Japonya'nın iştahını kabartmış ve kendisine sürekli tehlike arz eden kuzey sınırını ve Mançurya'yı garanti altına almaya itmişti. Kuzey kesimini garantiye alan Japonya, Shell ve Standard'ın kendi ülkelerindeki faaliyet ve imtiyazlarını öldürücü yasalar çıkarır. Londra ve Washington, Japonya'nın bu tutumuna karşı sert önlemler alma yoluna gider. Ancak Tokyo, petrol kuyularından fışkıran yüz binlerce dolara gözünü diker.

Japonların bu planından haberdar olan ABD, İngiltere ve Hollanda, Pasifik'teki petrol kuyularını tahrip etme ve tamamen işlevsiz hale getirmek için fizibilite çalışmalarını başlatır. ABD, Güney Kaliforniya'da bulunan donanmasını Hawaii'deki Ohau Adası Pearl Harbor limanına taşıyarak Japonya'nın önüne set çeker. ABD, bir yandan donanma gönderir, diğer yandan da Japonya'ya ambargo uygular.

Japonya, ABD'nin başını çektiği ambargoya karşı, Almanya ve İtalya'nın oluşturduğu pakta girer. Bu olay, Japonya'nın fiili olarak müttefiklere savaş ilan ettiği anlamına gelir. Japonya, petrol pastasından küçük pay alan müttefikleriyle birlikte ABD'ye karşı savaş hazırlıklarına başlar. Böylece dibindeki üste olan ABD donanması, Japonların hedefi olur.

Pearl Harbor limanındaki ABD donanmasının batırılmasıyla birlikte Pasifik'teki petrolün kontrolü tamamen Japonların eline geçer.

Amerikalılar karşı taarruza geçerek Japonları yenilgiye uğratır. Nagazaki ve Hiroşima'ya atılan atom bombaları ile birlikte II. Dünya Savaşı sona erer. Ve petrol pastasına yeni ve güçlü bir ortak olarak SSCB çıkar.

Savaş Sonrası Yeni Orta Doğu Düzeni

Sovyetler de İngiliz, Fransız, ABD ve Almanlar gibi Orta Doğu'da toprak altının petrolle dolu olduğunu, buraya sahip olmak gerektiğini biliyordu. Sovyetlerin en büyük şanssızlığı, Stalin gibi ince diplomasiden habersiz diktatörün başlarında bulunmasıydı. Orta Doğu; İngiltere, ABD ve Fransa arasında paylaşılır.

1946 yılında ABD'nin, Standard Oil of California ve Texaco petrol şirketleri ortak şirketleri olan California-Arabia Standard Oil Company (CASOC) isim değiştirir. ARAMCO olur.

ARAMCO, Orta Doğu ve hinterlandı merkez olmak üzere dünyanın siyasi haritasının oluşmasında önemli roller üstlenir. Suudi Arabistan Kralı İbnüssuud'un da katkılarıyla ARAMCO, yıllarca Orta Doğu'da tek söz sahibi olur. Bölge ülkeleri Batı ile ilişkileri bu şirketle yürütür. ARAMCO, Batılılarca Orta Doğu'da dışişleri bakanlığı gibi faaliyet gösterir.

Orta Doğu petrollerinden pay almak isteyen Sovyetler Birliği, kısa adı BAAS'çılık olan "Arap Sosyalizmi" darbeleriyle bölgede boy göstermeye başlar.

Önce Mısır'da da patlak veren askerî darbeyi Irak, Libya, Suriye, Yemen,

Sudan darbeleri takip eder. Lübnan iç savaşı ve Batı'nın Orta Doğu'daki çıkarlarını korumak üzere kurulan İsrail devleti komşu Arap ülkeleriyle sürekli savaş haline sokulur. Bu savaş sürecinde sadece Mısır'da bulunan Sovyet askerî danışman sayısı 50.000'dir.

ABD, Sovyetlerin bölge hâkimiyetini kırmak ve Pasifik petrollerini güven altına almak için "Yıldız Savaşları" projesini ortaya atıp Rusların güçlerini bölmeyi başarırlar. Rusya, bir yandan Afganistan Savaşı'nda Batı dünyasıyla savaşırken bir yandan da ABD ile girdiği Yıldız Savaşları projesine yoğunlaşır, sonunda ekonomik çökme noktasına gelir.

Batı Avrupa, ABD'nin İran'daki petrol imtiyazlarına konmak için Humeyni'yi ülkede rejim değişikliği için harekete geçirir. Fransa ve Almanya'nın desteklediği Humeyni'ye devrime giden yolda Sovyetler Birliği de İranlı komünistlerin en güçlü partisi olan TUDEH aracılığıyla yardım eder. Humeyni, ABD'yi şaşkına düşürecek bir halk hareketi ile yönetimi ele alır. ABD'nin Tahran büyükelçiliğini işgal eden Devrim Muhafızları, burada ortaya çıkardıkları belgelerle ABD ve Batılıların petrol için Orta Doğu'da yaptıkları komploları açıklarlar.

Ve 1991 yılı Sovyet Bloku'nun resmen çöküş yılı olur. Sovyetler dağıldıktan sonra Kafkasya ve Orta Doğu petrolleri Batı'nın odaklandığı hedef bölge olur.

Dağılan Doğu Bloku ülkelerinin enerji kaynakları bakımından önemli olan bütün ülkelerde iç savaş meydana gelmiştir. Batı Bloku eski Yugoslavya topraklarını kendi aralarında paylaşırlarken Afganistan'da ABD'nin destekleyip finanse ettiği Taliban örgütü iç savaş yöntemiyle iktidarı ele alır. ABD destekli Taliban hareketi, yönetimde kaldığı beş yıl boyunca Afganistan'ı bataklığa sürüklerken, Hindistan ve Pakistan nükleer silah konusunda yarışa girer.

Çin'in Kafkasya'da söz sahibi olmak için giriştiği siyasi atraksiyonlar ve Pasifik'te bulunan Çin kökenli Batılı sermayeyi köşeye sıkıştırması üzerine ABD Afganistan'ı işgal etti. Amaç; Afganistan'la birlikte Çin ve Hindistan'ın önüne set çekmeye yönelikti.

Yeni Dünya Düzeni, Asya ve Afganistan

Amerika'nın üçüncü büyük enerji şirketi olan, Türkiye'de BOTAŞ dâhil birçok şirketle ortaklıkları bulunan, Orta Doğu'dan Orta Asya'ya, Güney Asya'dan Orta Afrika'ya kadar eli uzanan, birçok ülkede askerî darbelere imza atan, hem Amerika'da hem de yatırım yaptığı bölgelerde birçok yöneticinin maaşlarını bile

ödeyen, uluslararası misyonerlik kuruluşlarını taşeron olarak kullanıldığı iddia edilen Enron şaibeli bir şekilde iflas eder. Hem şirketin hem de koruyucusu, "Bush Ailesi"nin ilişkilerinin ortaya çıkması, dünya enerji politikaları, 11 Eylül saldırıları, Afganistan ve ABD'nin İslam dünyasının merkezini oluşturan petrol bölgelerine yönelik küresel savaşının arkasındaki ilişkiler hakkında tartışmaları arttırır.

Başta Enron ve onun denetimini yapan dünyanın en büyük mali müşavirlik ve danışmanlık şirketi Andersen, dünya enerji pazarları üzerindeki belirleyici ve etkileyici role sahiptir. Bu şirketlerin uluslararası dev petrol şirketleri ve yan kuruluşlarıyla bağlantıları, yine bunların dünya enerji havzalarındaki siyasal yönetimlerle ilişkileri açığa çıkmaktadır. 21. yüzyılda petrol üzerine oynanan oyunlar hâlâ devam etmektedir.

Afrika'dan Orta Asya'ya, Türkiye'den Güneydoğu Asya'ya kadar hemen her ülkede yatırımları olan, Amerikan siyasal gücünü arkasına alarak ihaleler alan, birçok ülke yönetimiyle ilişkileri olan, ABD'nin enerji ve dış politikasını belirleyen etkin güçlerden biri Enron şirketidir. Enron dosyası ve Enron gibi birçok ülke yönetiminin kontrolünü ele alan diğer petrol devlerinin uluslararası ilişkilerdeki rolü tanımlanmadan Afganistan'daki iç savaştan Taliban'ın neden cezalandırıldığına, Doğu Timor'un Endonezya'dan koparılmasından "Küresel 28 Şubat"a neden ihtiyaç duyulduğuna, Arjantin ve Türkiye'de yaşanan ekonomik krizden Almanların ABD'nin yeni küresel savaşına neden bu kadar destek verdiğine kadar bölgeyi sarsan gelişmeleri anlamak mümkün değildir.

Taliban ve ABD Çatışması

"Uluslararası İslamcı terörizm" propagandasıyla küresel istila ve sömürge harekâtı başlatan petrol lobisinin, dünya enerji havzalarını ele geçirmeye çalışan dev şirketlerin Beyaz Saray'ı nasıl yönlendirdikleri ve yaşanan krizlerde ne kadar etkili oldukları çok kolay anlaşılmaktadır.

Enron iflas etse de Türkiye'deki ortaklıkları, sermaye ticareti, birçok şirket ve siyasi kişilik ile ilişkileri devam ediyor. Türkiye, Arjantin ve Hindistan'da yaşanan bazı ekonomik sorunlar, bu şirketin ve diğer petrol şirketlerinin bu ülkeler üzerinde oynadığı para politikasından kaynaklanıyor. Yine Enron dosyasının kanıtlarını yok etmekle suçlanan Andersen, Türkiye'nin en stratejik kurumlarının danışmanlığını yapmaya devam ediyor.

Telekomünikasyon ve GSM şirketlerinden tutun Bakü-Ceyhan boru hattına kadar Türkiye'nin belirgin kamu ve özel ekonomik kuruluşları ve iş adamlarıyla

ortaklıkları devam ediyor. Afganistan'a savaş açan ve bu ülkede köklü bir kadro değişikliği yapan bu sermaye gücü, dünyanın enerji kaynakları ve ulaşım bölgelerindeki potansiyel muhalif güçleri devre dışı bırakmaya kararlı görünüyor. Petrol lobisinin Irak operasyonu ile yetinmeyeceği ve bölgede enerji kaynaklarına sahip tüm ülkelerde ciddi operasyonlar yapacağı açıktır.

Hazar ve Orta Asya enerji kaynaklarının dünyaya ulaştırılmasında birinci derecede önemli geçit olan Afganistan'ın başına yıllardır CIA'ye çalışan bir kişiyi getiren bu güçler, savaş sonrası bu ülkede petrol şirketleri tarafından belirlenen yeni bir yönetici kadro oluşturmuştur.

CIA adına çalıştığı iddia edilen, Enron ve Unocal gibi enerji şirketlerine danışmanlık yapan Hamid Karzai'nin iktidara getirilmesi, yeni petrol haritasına göre operasyonlar düzenlenecek bölgelerde ne tür değişimlerin olacağının da göstergesidir. Karzai'nin, Sovyetlere karşı savaş sırasında CIA Direktörü William Casey ile diyalogda olduğunu ve CIA'in bölgedeki planlarında kilit rol oynadığını, daha sonra kardeşleriyle birlikte ABD'ye götürüldüğünü, CIA, Bush ailesi ve petrol şirketleri için çalışmaya burada devam ettiğini, Bush'un Afganistan Özel Temsilcisi Zalmay Halilzad'la birlikte ABD menfaatleri için mesai harcadığını, Afganistan'ın bombalanmasından hemen önce Taliban tarafından öldürülen eski komutan Abdülhak'ın Karzai'nin önünü açmak için bizzat ABD tarafından harcandığını, zira Abdülhak'ın CIA adına çalışmadığını da yapılan iddialar arasında görmekteyiz.

Unocal şirketinin danışmanı olan Karzai ile birlikte yeni Afgan yönetimindeki on bakanın ABD pasaportu taşıdıklarını, ABD Başkanı George Bush'un Afganistan özel Temsilcisi Zalmay Halilzad'ın da Unocal ve Enron'un danışmanı olduğunu, Enron ve Unocal adına Taliban ile boru hattı pazarlıklarını yürüttüğü biliniyor. Yine Halilzad'ın Bush'un güvenlik danışmanı ve Orta Asya uzmanı Condoleezza Rice'a ve CIA'e bağlı Rand Corporation'a raporlar hazırladığını, Rice'ın ise bu göreve gelmeden önce Chevron şirketi adına Kazakistan'da çalıştığı biliniyor.

Taliban ile Unocal'ın 2 milyar dolarlık boru hattı projesi için 150 sayfalık anlaşma üzerinde çalıştıklarını, bütün bu planlamanın ABD başkan yardımcısı ve petrol lobisinin karanlık ismi Dick Cheney tarafından yönlendirildiğini belirtelim.

İflas eden Enron ve Unocal, Orta Asya'daki birçok enerji projesini birlikte planladılar. Türkmen gazını Afganistan üzerinden Hint Okyanusu'na çıkaracak boru hattı projesini ve Afganistan'daki karışıklıkları bu iki şirket planlamışlardır.

Unocal, Afganistan için o kadar hazırlanmıştı ki, bölgede çalıştırılacak elektrikçi, marangoz, boru inşaatçısı kişileri eğitmesi için Nebraska Üniversitesinde bir kurs açtırmış ve üniversiteye 500.000 sterlin ödeme yapmıştı.

Şirketin en önemli danışmanı Henry Kissinger'dır. Avrupalı istihbarat kaynaklarına göre, Afganistan'da bombardıman devam ederken bile Taliban'la pazarlıklar sürer.

Pazarlıklar istenilen sonucu vermez. Unocal yöneticisi John Maresca, Afganistan'da tanınan bir yönetim oluşturulmadan o ülkede yatırımlara girişmeyeceklerini açıklar. Bu söz Taliban'ın kaderini değiştirir. Taliban devrilir ve uluslararası düzeyde tanınan bir Afgan yönetimi kurulur. Yönetimi kuran Unocal, Enron ve Bush ailesidir. CIA'in kadrolu ajanı Hamid Karzai devlet başkanlığı koltuğuna oturtulur. Ülke ABD'nin üssü haline getirilir.

Yeni Petrol Hatları

Yeni Dünya düzeninin uygulayıcılarının tümü, petrolcü ailelere mensup veya petrol şirketlerinde yönetici pozisyonunda çalışmış olanlardır.

Enron'un iflası, Unocal'ın karanlık projeleri, Baba Prescott Bush'tan bu yana petrol işleriyle uğraşan Bush ailesinin dünya enerji politikaları üzerindeki etkileri ve petrol şirketlerindeki hesapları, bu şirketlerin Orta Doğu'dan Orta Asya'ya ve Güneydoğu Asya'ya kadar uzanan yatırımları, bu bölgelerdeki devletlerle ilişkileri sürmektedir. Üçüncü Petrol Savaşı büyük bir istihbarat ağı ile sürdürülmektedir.

Orta Doğu ve Orta Asya enerji kaynaklarını tek bir elde toplamaya çalışan enerji dünyasının "CEO"su Cheney, 11 Eylül saldırılarının arkasında hangi güçlerin olduğunu bilen en önemli isim olduğu iddia ediliyor. Cheney aynı zamanda, hem Afganistan'a yönelik saldırının hem de küresel savaşın arkasındaki tek isim. Enron'u, Unocal'ı ve daha birçok petrol şirketini perde gerisinden yöneten kişidir.

Bush ailesinin en yakın adamı Cheney, yine boru hattı işleriyle ilgilenen Halliburton şirketinin tepesindeki adamdı. Halliburton, Amerikan istihbaratıyla birlikte hareket eden ve CIA operasyonlarını kamufle eden şirket olarak biliniyor. Cheney'nin başında bulunduğu Halliburton, 1998 yılında Dresser firmasına enerji yatırımları ve sondaj çalışmaları için 8,1 milyar dolar destek verdi. ABD Başkanı Bush'un büyük babası Proscott Bush, Dresser firmasının

sahibi olan şirketin bir zamanlar yöneticisiydi.

Bush Ailesi ve Cheney'nin kontrolündeki enerji lobisi ABD'nin yeni enerji politikasını belirlediler. Yeni politika netleştikten bir ay sonra, yani 11 Eylül saldırıları oldu. Yeni projeyle küresel enerji kaynakları, bunları pazarlara taşıyacak boru hatları, petrol ve doğalgaz kaynaklarının paylaşılması ve enerji kaynaklarının ABD şirketlerinin yatırımına açılması açısından dünya altı bölgeye ayrılır.

1- Cezayir, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Katar ve genel olarak Orta Doğu.

2- Hazar ve Orta Asya.

3- Hindistan ve Güney Asya pazarı (Açe, Borneo, Burma vs).

4- Nijerya, Nijerya bağlantılı Nijer Deltası, Batı Afrika Boru hattı. Bunlara, Çad ve Kamerun boru hattını ve Brezilya ve Venezüella da eklenebilir.

Buralarda ABD petrol devlerinden hangisinin ne kadar pay alacağı belirlenmiştir. Dünya Bankası ve IMF de projelerin hayata geçmesi için bu bölgelerdeki yönetimlerin ekonomi politikalarını kontrol altına almayı amaçlamıştır. Karşı çıkanlara ise baskı uygulanacaktır.

Yeni stratejinin uygulanması dünyanın birçok bölgesinde etnik ve dini çatışmalara neden olmaktadır. Bazı bölgelerde yerel bağımsızlık güçleri, bazı bölgelerde statüko destekleniyor ve karşıtlar tasfiye ediliyor. Bazı bölgelerdeki anlaşmazlıklar çözülmeye çalışılarak petrol şirketlerinin önü açılmak isteniyor.

Nijerya, Somali, Çad, Kamerun, Sudan, Endonezya (özellikle Açe), Borneo ve Sulavasi adaları, Burma, Orta Doğu ve daha birçok bölgede çok ciddi krizler var. Öncelikli olarak küresel sömürüye karşı potansiyeli taşıyan tek güç olan muhalif hareketler, silahlı Müslüman gruplar ve Müslüman bağımsızlık hareketleri hedeftir.

Yeni projede, Ermeni işgali altındaki Azerbaycan'a ait Karabağ önemli boru hattı güzergâhıdır.

Latin Amerika, Orta Afrika, Orta Doğu ve Güneydoğu Asya'ya yönelik projeleri de böyledir. Peki, 6,6 trilyon metreküp doğalgaz kaynağına sahip ve 5 trilyon dolarlık petrol ve doğalgaz üzerinde duran Hazar bölgesindeki planlamalar nasıl?

Amerika’nın 6 petrol devi Unocal, Total, Chevron, Pennzoil, Amaco ve Exxon’un Türkmenistan, Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan ve Tacikistan’da milyarlarca dolar yatırımları var ve bölgenin bütün enerji kaynaklarını işletiyorlar, bu kaynakları dünya pazarlarına ulaştırıyor ve pazarlıyorlar. Petrol şirketlerinin bu ülkelerde yürüttüğü projeler bizzat ABD siyasetinin önde gelen isimleri tarafından yönetiliyor. Türkmenistan ve Azerbaycan enerji kaynaklarının kontrolü tamamen İsrail istihbaratının kontrolüne girmiş durumdadır.

Diğer Türk cumhuriyetlerindeki durum da bu iki ülkeden farklı değil. Başında Yosef A. Maiman adında eski bir MOSSAD ajanının bulunduğu Merhav Group of İsrael şirketi, Türkmen doğalgazını dünyaya pazarlayan, boru hatları ve enerji kaynakları üzerine Türkmenistan adına resmî olarak pazarlık yürüten tek güçtür.

Maiman, Hazar petrol savaşında ABD ve İsrail’in “jeopolitik amaçları” doğrultusunda hareket ettiklerini gizlemeye bile gerek duymuyor. Yine bir İsrail firması olan Magal Security Systems Bakü Havaalanının ve Bakü-Ceyhan Boru Hattı’nın güvenliğinden sorumludur. Azeri petrol ve doğalgaz kaynakları üzerinde en etkin güç yine İsrail şirketleridir. Bunun gibi Türk cumhuriyetlerinin en stratejik alanları, özellikle de enerji kaynakları İsrail-Amerikan şirketlerinin kontrolüne girmiş durumdadır.

Afganistan’la başlayan, önümüzdeki dönemde Orta Doğu’dan Afrika’ya ve Güneydoğu Asya’ya kadar yayılacak küresel savaş ardında binlerce ölü, yüz binlerce mülteci, yıkılmış şehirler, yok edilmiş kültür mirası, yeniden çizilmiş haritalar ve petrol şirketlerine parsellenmiş bir dünya bırakacak.

Yeni yüzyıl Müslüman dünyası için büyük bir çözülme tehdidi ile karşı karşıyadır.

ABD’ye Karşı Blok: Avrupa-Rusya-Çin Bloku

Yeni küresel savaşın, Taliban ve El Kaide’yi ortadan kaldırmak ve terörizmi yok etmek için başlatıldığına inananlar, “uluslararası terörizm tehdidi” nutukları atarak dünya çapında bir paranoya oluşturulmasına yardımcı oldular. Onlara göre ABD, El Kaide veya Ebu Seyyaf gibi silahlı grupları ortadan kaldırarak hem dünyada güvenliği yeniden tesis edecek, hem de İslam dünyasındaki “aşırı siyasal oluşumları” yok ederek demokratik ve dünya ile entegre bir İslam anlayışının oluşturulmasına zemin hazırlayacaktı.

Ancak yeni sürecin, bir ekonomi savaşı olduğunu, dünya enerji kaynakları ve bu kaynakları uluslararası pazarlara ulaştıracak bölgeler üzerinde denetim

kurmayı amaçladığı görülmüştür.

ABD, dünya'da denetimi sağlamak için Latin Amerika'dan Güneydoğu Asya'ya kadar birçok bölgede askerî üsler oluşturmuştur. Dolayısıyla küresel enerji kaynakları ve ulaşım koridorlarının bel kemiğini oluşturan İslam coğrafyasında yepyeni bir hegemonya savaşı başlamıştır. Bu savaşın demokrasi, özgürlükler, adalet ve hukuk gibi kavramlara büyük darbe vurarak İslam dünyasındaki otoriter rejimleri daha da güçlendirebileceği açıktır.

Orta Afrika'da, Orta Doğu'da, Orta Asya'da ve Güneydoğu Asya'da olanlar, ABD'nin "ölçüsüz savaş ilanı"nın yansımasıdır. Taliban, El Kaide veya Afganistan operasyonu, küresel savaşın sadece bir bölümünü, başlangıcını oluşturuyor. Mindanao ve Irak'ta olduğu gibi, Açe'de, Borneo Adası'nda, Keşmir'de, Somali'de, Nijerya'da, Lübnan'da, Suriye'de ve daha birçok bölgede Amerikan askerleri vardır.

ABD, Orta Asya'dan Latin Amerika'ya, Orta Afrika'dan Çin'e ve Güneydoğu Asya'ya kadar yeryüzünün her köşesinde savaş durumundadır. Kongredeki "şeytan ekseni" konuşmasıyla dünyayı şaşkına çeviren Bush, Amerikan Hava Kuvvetleri mensuplarına yaptığı konuşmasında "Ordumuzu, hiçbirimizin savaş bölgesi olacağını tahmin bile etmediğimiz cephelere gönderme imkânına sahip olmalıyız" der.

ABD'nin bugüne kadar savaş bölgesi olarak düşünmediği bölgeler yok gibidir. Dünyanın enerji kaynaklarının yoğunlaştığı yerler, boru hatları güzergâhlarıdır. Buralarda denetim kurmak için bölgelere askeri üsler kurulmuştur.

İran ve Irak'ın "terör"ü desteklediğine dair hiçbir kanıt bulamayan ABD, bu ülkeleri, kitle imha silahları geliştirmekle suçlayarak savaşa gerekçe üretir.

Doğu Akdeniz İsrail'in nükleer denizaltılarının kontrolündedir. İran'ın nükleer çalışmalarına karşı küresel kampanya yürüten de onlardır. Pakistan'ın nükleer gücünü kontrol altına alan ABD İran'a yönelir. İran nükleer çalışmaları ile ABD ve İsrail'in hedefidir.

İran'a yönelik tehdit; AB, Rusya ve Çin'de tedirginlikle karşılanır. Bu güçler, ABD ve İngiltere öncülüğünde devam eden ve İsrail'in güvenlik kaygılarına göre şekillenen Anglosakson küresel hegemonya savaşına karşı sessiz bir karşı duruş sergiler.

ABD'nin küresel savaşına ilk itiraz Avrupa'dan gelmiştir. Fransa Dışişleri Bakanı Hubert Vedrine'in, dünyanın "Amerikan kolaycılığı"nın ve "tek

yanlılığının” tehdidi altında olduğu, “ABD’nin, dünya sorunlarına yaklaşırken diğerlerinin görüşlerine aldırış etmediği, küreselleşmenin kontrol altına alınması gerektiği, ABD’nin küresel politikalarının sorun hâline geldiği ve Avrupa’nın kendine gelmesi gerektiğini ilişkin sözleri hafife alınmamalıdır. Vedrine, ABD ile AB arasında Orta Doğu’da tam bir anlaşmazlık olduğunu da açıkça dile getirmiştir. Başbakan Lionel Jospin ise, ABD’nin “tek yanlı davranışlardan kaçınarak uluslararası toplumla çok yönlü çalışma içine girmesini” istemiştir. Jospin, “Dünyanın sorunları sadece terörle mücadele boyutuna indirgenemez, sorunlar sadece askerî yoldan çözümlenemez.” der.

Fransa’dan yükselen ses, ABD-İsrail ve İngiltere ile dünyanın geri kalanı arasında Orta Doğu’dan Afrika’ya, Orta Asya’dan Güney Asya’ya kadar yaşanan farklılığın 11 Eylül’den sonra ilk kez açıkça dile getirilmesidir ve insanlığın geleceği açısından bu çok önemlidir.

İsrail’e, “Arafat’ı isterseniz asın” diyen, başta Enron yolsuzluğu olmak üzere enerji savaşları ve kirli ilişkilerin arkasındaki en önemli isim olan, ABD’nin gerçek başkanı ve yeni küresel savaşın karanlık ismi Dick Cheney’nin planı, yeni Başkan Obama ile de devam etmektedir.

New York Times’a göre; Obama yönetimi, İran politikasına uymayan şirketleri desteklemiş.

New York Times’ın mercek altına aldığı kayıtlar, Washington’ın İran’a karşı yapılan yaptırım çabalarına rağmen, federal hükümetin ABD şirketlerine İran’da iş yaptıkları dönemde sözleşme ödemeleri, hibeler ve diğer imtiyazlar çerçevesinde 107 milyarı doları aşan destek sağladığını ortaya koymuştur.

Bu destek kapsamında, ABD’nin yaptırım uygulamalarına karşı gelerek İran’ın yüksek miktardaki petrol ve doğalgaz rezervlerini geliştirmesine yardım eden şirketlere yapılan 15 milyar doları bulan ödemeler de yer alıyor.

New York Times’ın federal kayıtlar üzerinde yaptığı analize göre, şirket raporları ve diğer belgelerden elde edilen bilgiler Obama ve Bush yönetimlerinin İran’la iş yapmak konusunda küresel şirketlere karmaşık mesajlar gönderdiğini ortaya koymuştur. Buna göre, ticari çıkarları ABD’nin güvenlik amaçlarıyla çatışan şirketler ödüllendirilmiş.

Yönetim tarafından yapılan ödemelerinin üçte ikisinden fazlası İran’ın enerji sektöründe faaliyet gösteren şirketlere gitmiş.

İran enerji sektörü, bugün Obama yönetiminin nükleer ve füze sistemi

programları yüzünden yaptırımlarının hedefine yerleştirdiği İran hükümeti ve İran Devrim Muhafızları için önemli bir kaynak oluşturuyor.

ABD hükümeti 1990'lardan itibaren geniş çaplı ambargo kapsamında şirketlerin İran'da iş yapmalarının önüne geçebiliyor. Ancak New York Times'ın analizinde elde ettiği bilgiler birçok ABD yönetiminin diplomatik, politik ve uygulamada ABD şirketleri ve dış ülkelerdeki bürolarını ambargo kapsamına almakta zorlandıklarını ortaya çıkardı.

New York Times'ın ABD yönetimi ve İran ile iş yaptığını belirlediği 74 şirketten, 49 tanesi faaliyetlerini sona erdirmeye yönelik hiçbir eğilim göstermeksizin bu ülkedeki anlaşmalarını devam ettiriyor.

Obama yönetimi söz konusu rapora yönelik değerlendirmesinde, yapılan desteklerin müttefik hükümetlere başarılı bir baskı unsuru olarak kullanıldığını ve başta enerji sektörü olmak üzere İran'a yatırımdan vazgeçirdiğini belirtiyor.

ABD, Kafkas enerji kaynaklarına sahip olmak için bölgenin en kilit ülkesi ve Türkiye'nin müttefiki olan Gürcistan'da darbe yaparak burayı da kaos bölgesine çevirmeyi başarmıştır.

Doğu Akdeniz'den Kızıldeniz'e, Afrika Boynuzu'ndan Basra Körfezi'ne kadar ABD askerî yığınağı sürekli hale gelmiş durumda. Orta Doğu'da, Türkiye'nin hiçbir şekilde dışında kalamayacağı ve cephe ülke haline geleceği büyük bir bunalım dönemi sürüyor. Orta Doğu halkı ya tamamen köleleşecek ya da yepyeni bir irade ile sahneye çıkacak.

"ABD'deki kriz dünya dengelerini sarsıyor"

ABD'de "mortgage" konut sektöründe başlayan çöküş bankaları da vurunca alarma zilleri çalmaya başlamıştır. Birbiri ardına bankalar, şirketler batarken, kapitalist ekonominin sömürü odaklarından borsa çöküyor. Öylesine çöküş ki dünya borsaları da aynı paniği yaşıyor. Dolar altın, petrol fiyatları inip çıkarken kapitalist dünya, dünyayı sömürmenin sonu mu geliyor endişesine kapılıyor.

ABD'de büyük sermaye çevrelerince meclisten geçmesine kesin gözüyle bakılan 700 milyar dolarlık kurtarma paketi, Temsilciler Meclisi'nin Başkanı Pelosi'nin, "zenginleri kurtarma paketi" olarak eleştirmesi nedeniyle ilk turda reddediliyor. Ancak ikinci kez yapılan oylamada bu kez yasa kabul ediliyor. Kuşkusuz bunda 150 milyar dolarlık orta ve alt gelir gruplarına yönelik iyileştirme destek önerisi etkili oluyor. Ancak sarsıntı devam ediyor. ABD kapitalist ekonomisinin çöküşünün yine önlenemeyeceği görülmektedir.

Küresel güç sarsıldıkça kendisine eklemlenmiş ekonomileri de etkiliyor. Sonraki Dünya Savaşı'nın nükleer savaş, enerji savaşı olacağı düşünülmüştü. Ama yeni tür savaşın çok farklı ve aynı derecede tehlikeli olabileceği yeni ortaya çıktı. Bu durum yeni dehşet senaryosu olarak görülüyor.

Küresel finansal görünümünün her geçen gün daha korkunç bir hal aldığı belirtilirken sonraki dünya savaşının, finansal bir savaş olabileceği görülmektedir.

Washington Post gazetesi, Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MİT)'ten Prof. Simon Johnson ve merkezi İngiltere'de olan "Etkin Müdahale" adlı kuruluş başkanı Peter Boone imzalı "Sonraki Dünya Savaşı, Finansal Olabilir" başlıklı bir makale yayınlar.

Johnson ve Boone, "Çoğu zaman bu türden bir finansal kriz, acı verir, maliyeti de yüksek olur" derken yaşanan türbülansın, sermaye akımlarının on yıllarca düşük düzeyde kalmasına neden olacağını, siyaseti ve küresel barışı etkileyebileceği" uyarısını yapıyorlar.

Krizin yükselen piyasalar için de oluşturduğu tehlikeye dikkat çekiliyor. Daha küçük ülkeler ve yükselen piyasalarda çok daha büyük borç ödememe vakaları ve kredi panikleri görülebilir. İzlanda'nın düşüşünden sonra herhalde büyük açıkları ve önemli tutardaki dış borçları olan ülkelere borç verenler, riskini azaltma yolunu arıyor. Açıktır ki riskli ülkeler, Doğu Avrupa'nın çoğu, Türkiye ve Latin Amerika'nın bazı bölümlerini kapsıyor. Rusya'nın zorlukları, ödeme gücü olduğu gibi görünen ülkelerin de yüksek risk taşıyabileceğini gösteriyor.

Bundan sonra hükümetlerin koordineli politikalar sürdürmemesi halinde "finansal savaş riski"nin bulunduğu savunuluyor.

ABD başta olmak üzere Avrupa ülkelerini ve Asya ülkelerini de saran bu yeni kriz sarmalının karşısında istihbarat örgütleri hemen her alanda veri toplamakta olasılıklara ilişkin tahminlerini raporlar halinde karar vericilere sunmaktadırlar.

III- İSTİHBARAT TEKNİKLERİ VE PROPAGANDA

İstihbarat, genel olarak kişilerin, grupların veya kurumların herhangi bir konuda bilgi toplaması anlamını taşımasına rağmen, teknik olarak bir devletin kendi güvenlik politikasını yürütmek için yurt içinde ve yurt dışında askerî, siyasi, ekonomik, sosyal, coğrafi, biyografik, ulaştırma, haberleşme gibi konularda bilimsel ve teknik yöntemlerle bilgi toplaması, bunları sınıflandırması, analiz etmesi ve karşı casusluk çalışmaları yapması anlamına gelir.

Ülkelerin birbirlerine yönelik siyasal, sosyal, ekonomik ve askerî plan ve faaliyetlerinin önceden saptanması ihtiyacının zaman içerisinde giderek artması, haber almaya dönük yapılanmaların varlığını zorunlu kılmıştır. İstihbarat, her devlet için, ülkenin bölünmez bütünlüğüne, anayasal düzenine, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine ve millî gücünü meydana getiren bütün unsurlarına karşı içten ve dıştan gelecek mevcut ve muhtemel tehditleri önlemek için vazgeçilmez bir ihtiyaçtır.

İstihbarat Alanları

- Askerî İstihbarat

- Biyografik İstihbarat,

- Ekonomik İstihbarat,

- Bilim ve Teknoloji İstihbaratı,

- Ulaşım ve İletişim İstihbaratı,

- Askerî Coğrafya İstihbaratı,

- Siyasi İstihbarat,

- Sosyolojik İstihbarat.

Bütün bu alanlara yönelik olarak gerçekleştirilen istihbarat faaliyetleri çok boyutlu, girift, sofistike ve sistemleştirilmiş, kendi içinde uzmanlaşmayı gerektiren bir yapı arz etmektedir.”[26]

İstihbarat faaliyeti kendi içinde uzmanlaşmayı gerektirir. Uzmanlaşmak bilgili olmak demektir. Konunuzda ne kadar uzman, alanınıza ne kadar vakıf olursanız olun, her şeyi bilmek, konunun tüm detaylarına sahip olmak mümkün değildir.

Uzmanlığı bilgi ile desteklemek mecburidir.

İstihbarat Teknikleri

İstihbarat, genel olarak beş adımdan oluşan bir süreç sonucu üretilir. Bunlar; planlama, toplama, işleme, çözümleme ve üretim ile dağıtımdır.

- Planlama: Tüm istihbarat üretim çabalarının yönetimidir ve yasama, yürütme, servisin kendisi tarafından yapılan belirli bir talebi, ilgili veri ihtiyacının belirlenmesini, konuların öncelik sırasının belirlenmesi ve izlenmesi gereken devlet ve devlet dışı oyuncuların belirlenmesini içerir.

- Toplama: Açık kaynaklardan herkese açık bilginin toplanmasıyla (medya ya da akademik yayınlar); insan kaynaklarıyla (ajanlar, taraf değiştirenler, diplomatlar, karşı casusluk faaliyet raporları, sorgulama ve yabancı personelle yapılan konuşmalar); teknik yöntemlerle dinlemeyle (radyo dalgaları, mikrodalga, radar vs); iletişim, kriptoloji, fotoğraf ve bilgisayar ağlarına sızmayla gerçekleştirilir.

- İşleme: Toplanmış bilginin şifre çözme ve çeviri gibi yöntemlerle çözümlemeye uygun bir hâle getirilmesidir.

- Çözümleme ve Üretim: Elde edilen bilgilerin son hâline getirilmiş istihbarat ürünlerine dönüşmesidir. Bu ürünlerin işe yaraması için çözümlemeler yerinde, hızlı ve eksiksiz olmalıdır. Elde edilen sonuçlara nasıl ulaşıldığı, mümkünse kaynaklarıyla açıklanmalıdır. Çözümlemeleri destekleyen başlıca unsurlar ve bu unsurların değişmesi hâlinde doğabilecek alternatif sonuçlar izah edilmelidir. Etkin istihbarat karanlıkta kalan noktaları da açıklığa kavuşturur.

- Dağıtım: Son haline getirilmiş istihbarat ürününün seçilmiş ya da başka şekilde yetkilendirilmiş karar ve siyaset üretim mekanizmalarına dağıtılmasıdır.

İstihbarat Servislerinin Faaliyetleri

İstihbarat servislerinin temel görevi, yukarıda anlatılan teknikleri kullanarak, politika üreticilerine karmaşık durum ve konuların kavranmasını sağlayacak uygun ve güvenilir bilgileri vermektir.

İstihbarat örgütü veya istihbarat elemanlarının faydalanabileceği, niteliklerine göre bilgi kaynakları:

- İstihbarat örgütünün kurumsal bilgi birikimi

- Kitaplardaki bilgi

- Enformasyon kaynaklarındaki bilgi (Gazete, internet, TV vb.)

- Elemanlardaki örtülü bilgi

- Kongre, konferans, toplantılardaki bilgi

- Arşivlerdeki bilgi, resmî kamu belgeleri

- Kamu kurum ve kuruluşlarındaki kurumsal bilgi

- Tanımlar, tasarımlar, planlar, projeler

- Rakiplerdeki bilgi

- Hedef ülkelerdeki bilgi

- Müttefiklerdeki, stratejik ortaklardaki bilgi

- Uluslararası kurum ve kuruluşlardaki bilgi

- Özel bilgiler: Kişisel belgeler, notlar, mektuplar, insan kaynaklarından gelen bilgi

- Biyografiler

- Üniversiteler, araştırma kurumları ve sivil toplum örgütlerindeki bilgi

- İnsanlardaki, kurum çalışanlarındaki bilgi

- Bağımsız araştırmacılardaki bilgi

- Ticari işletmelerdeki bilgi

- Müzelerdeki bilgi

- Askerî kaynaklardaki bilgi

- Kültürel kaynaklardaki bilgi

- Sağlık kuruluşlarındaki bilgi

- Veri tabanları

Devletin açık ve gizli kaynaklardan toplayıp çözümlediği ve bununla içinde bulunduğu stratejik duruma ilişkin bir bilinç kazandığı istihbaratın ilgi alanına,

bu türlü bilgiyi üreten örgütler, bunların faaliyetleri, bu faaliyetlerin süreçleri, sonuçları ve ürünleri de girer.

İstihbarat servisleri, ulusal güvenlikle ilgili alanlarda çözümlemeler sunar, muhtemel krizler hakkında erken uyarı sağlar, mevcut ya da muhtemel rakiplerin niyetlerini ayırt ederek ulusal ve uluslararası kriz yönetimine hizmet eder, ulusal savunma planlaması ve askerî harekâtları bilgilendirir, hem kendi kaynaklarına ve faaliyetlerine, hem de diğer devlet kurumlarına dair sırları korur, olayların sonuçlarını ulusal çıkarlar lehine etkilemek için örtülü faaliyetlerde bulunur.

Karşı casusluk, yabancı istihbarat servislerinin ya da yabancıların denetimindeki diğer grupların devlete karşı casusluk, yıkıcı faaliyet ve sabotaj yapmasını engellemek üzerine yoğunlaşır. Bu amaçla önleyici tedbir olarak sorgulama, inceleme ve izleme, saldırı tedbiri olarak da bu örgütlere nüfuz, örgütlerin kandırılması, bölünmesi ve yönlendirilmesi gibi yöntemler kullanılmaktadır.

Bazı ülkeler örtülü faaliyet yöntemine de başvurmaktadır. Örtülü faaliyet, yabancı politik, askerî veya ekonomik şartların, faaliyette bulunan devlete atfedilemeyecek şekilde doğrudan etkilenmesidir. Örtülü faaliyet diplomasi ve diğer politik yöntemlerle ulaşılamayan hedefler için askerî müdahaleden önceki son seçenektir. Bu tarz faaliyetler arasında propaganda, yabancı siyasi veya askerî hizip gruplarına destek, yabancı hükümetlere destek ve yabancı topraklardaki kanunsuz etkinliklere engel olunması sayılabilir.

Birden fazla istihbarat örgütüne sahip çoğu demokraside örtülü faaliyetler sadece harici istihbarat örgütlerince uygulanır.

İstihbarat Servislerinin Türleri

Birden fazla istihbarat servisine sahip ülkelerde çeşitli örgüt türleri vardır. Görev yeri belirli bir coğrafi alan olan istihbarat servisleri arasında şunlar bulunmaktadır:

- Dış ya da yabancı istihbarat servisleri, devletin dış güvenliği ile ilgili istihbarat toplar, çözümler ve üretir, devleti muhtemel dış tehditlere karşı uyarır.

- İç ya da iç istihbarat servisleri, genelde güvenlik servisleri olarak anılırlar, devletin iç güvenliği, kamu düzeni ve asayiş ile ilgili istihbarat toplar ve çözümler.

Belirli bir konu ya da alanda çalışan istihbarat servisleri arasında şunlar

bulunmaktadır:

- Askerî ya da savunma istihbarat servisleri savunma planlaması ve askerî harekâtlara destek amaçlı istihbarat üretir.

- Suçla ilgili istihbarat servisleri emniyet kuvvetlerine yardım amacıyla organize suç, yolsuzluk ve suç faaliyetleri ile ilgili istihbarat üretir.

- ABD Ulusal Antiterör Merkezi (US National Counterterrorism Center-NCTC) gibi uzmanlaşmış ulusal merkezler özel konulara yoğunlaşır.

- Özel alan eşgüdüm birimleri birden fazla istihbarat oyuncusunu ve/veya devlet kurumunu bir araya getirir. Hollanda'da istihbarat servisinin, Ulusal Polis'in, Göçmen ve diğer kurumların karşı terör faaliyetlerini koordine eden CT-InfoBox, ABD'de Hazine Bakanlığının Terörizm ve Mali İstihbarat Bürosu (Office of Terrorism and Financial Intelligence-INF) bunlara örnektir.

Farklı bilgi toplama yöntemleri, özellikle teknolojik yollara başvurulan yöntemler başka uzmanlaşmış istihbarat kurumlarının oluşmasını sağlayabilir. Bunlar arasında görsel, sinyal ve kriptoloji istihbarat kurumları bulunmaktadır. ABD'de NSA, Rusya'da FAPSI, Britanya'da GCHQ bu tarz kurumların personel ve bütçe açısından muhtemelen en büyükleridir.

Daha küçük devletler için birleşik tek bir istihbarat kurumuna sahip olmak kaynakları korumak ve çifte iş yapılmasını engellemek için tercih edilen bir yoldur. İspanya'da CNI, Hollanda'da AIDV, Türkiye'de MİT ve Bosna-Hersek'te OSA iç ve dış faaliyetler arasındaki geleneksel ayırımı ortadan kaldırma amaçlı oluşumlardır.

Psikolojik Savaş

Psikolojik savaş; bir kişinin veya bir insan grubunun davranış, düşünce ve duygularını kontrol etmek, değiştirmek veya yönlendirmek, onları yılgınlığa ve umutsuzluğa sürüklemek için örtülü bir şekilde hedef kişi veya topluluğa, onların farkına varamayacağı bir şekilde (üstü kapalı olarak) uygulanan tüm yöntemlere verilen addır.[27]

Psikolojik savaşın örtülü olmasının nedeni, insanların bilinçaltını (alt beyin) hedefliyor olmasındandır. Psikolojik harp teknikleri üst bilinci değil, alt bilinci hedeflediklerinden, siz farkında olmadan bilinçaltınız, verilmek istenen asıl örtülü mesajı algılar ve bu örtülü mesajlar uzun vadede davranışlarınızı, fikirlerinizi, duygularınızı etkiler ve yönlendirir. Bu sayede psikolojik savaş

tekniğini uygulayanlar da amacına ulaşmış olurlar.

Psikolojik harp; yazılı ve görsel basın, internet, sinema filmleri ve kitaplar gibi araçlarla uygulanır. Psikolojik savaşın ana yöntemlerinden biri propagandadır. Propaganda savaşta çok güçlü bir silahtır. Bu durumda amaç genellikle içerdeki veya dışarıdaki düşmanı insanlık dışı olarak göstermek ve ona karşı nefret yaratmaktır. Bazı özel kelimeler kullanarak veya bazı özel kelimeleri kullanmaktan sakınarak düşman hiç yapmadığı şeyler için suçlanır ve bu sayede zihinlerde hatalı bir imaj oluşturulur. Çoğu propaganda düşmanın gerçek veya hayali bir haksızlığın sebebi olduğu hissini vermek ister. Aynı zamanda halkın kendi milletinin haklı olduğuna da inanması gerekir. Propagandanın etkili olabilmesi için inanılır, basit, ilginç, tutarlı, sık sık tekrar edilmesi, bölgesel veya genel gerçeklerle uyumlu olması gerekir. Propagandacı özellikle mücadelenin sonucunu belirleyecek olan tarafsızlar, fikri olmayanlar ve tereddütlü olanlar üzerinde çalışırlar. Araçları ise söz, yazı ve resim ile ilgili bütün araçlardır.

Psikolojik savaş yöntemlerinden bir tanesi kontrollü gerilim stratejisidir. Egemenlik duygusu evrensel bir duygudur. Güç odakları bu duygunun etkisi ile ellerindeki kontrolü kaybetmemek için gerilimi arttırırlar ve gerilimden çıkar sağlarlar. Potansiyel tehlike olarak algıladıkları tehlikeyi kendi savaş kurallarına çekmeye çalışırlar. Kendi savaş kuralları şiddettir. Şiddetle beslenirler, şiddetten yararlanırlar. Kontrollü gerilim, güçlü tarafın egemenliğini elinde tutmak için geliştirdiği bir yöntemdir, kısa vadede sonuç verir, uzun vadede silah geri teper. Güç odakları, silah endüstrisinin kontrollü gerilim stratejisini her zaman kullanmıştır.

Psikolojik savaşın saldırı ve savunma silahı; propaganda, eğitim ve provokasyondur. Cephanesi ise; söz, yazı, resim, broşür ve elektronik posta şeklindeki bilgidir. Bu savaş tarzının amacı, insanları ikna etmek ve onları değiştirmektir. Yöntemi de beyin yıkamadır. Yani hedef insan beynidir, insan beynine hükmetmektir.

Propaganda; Bir topluluğun düşüncelerini, duygularını, davranışlarını, tavır ve hareketlerini etki altında tutmak ve onları değiştirmek amacıyla yayınlanan bilgi, belge, doktrin ve görüşlerdir. Propagandanın amacı, propagandayı yapana doğrudan veya dolaylı fayda sağlamasıdır. Bununla birlikte propaganda ile hasım grubu ekonomik ve politik yalnızlığa itmek amaçlanır. Bir savaşta nihai zafer, düşmanın yenilgiyi kabulüne bağlıdır. Yenilgiyi kabul etmeyen düşman, ileride tekrar sorun oluşturacaktır. Düşmanın moral gücü olan maneviyatının çökmesi, ancak psikolojik savaş yöntemi olan propaganda ile mümkündür.

Propagandanın cephanesi söz ve kelimelerdir. Goethe, “En güçlü silah, zamanı gelmiş fikirdir.” der. Propaganda yöntemi, gelişigüzel sarf edilen sözler değildir. Üzerinde çok uzun düşünülmüş, zaman ve zemin iyi hesaplanmış, şekil ve ölçüsü doğru belirlenmiş ve hedef kitlesi tayin edilmiş bir faaliyettir.

Psikolojik Harekât

Psikolojik savaş dışarıya karşı yürütülen psikolojik operasyonları ifade eder. Psikolojik harekât ise iç düşmana karşı uygulanan bir savaş yöntemidir. Bugün silahla sonuca varmak çok iyi karşılanmadığı için düşmanı teslim almaya yönelik çalışmalar, yani psikolojik savaş ve harekât büyük önem kazanmıştır. Aklın ve sabrın ön planda olduğu bir savaş türüdür.

Psikolojik savaş, maksadına göre üçe ayrılır. Birincisi taktik psikolojik savaştır. Kısa vadeli sonuçlar almakta, anlık görevlerde kullanılan bu savaşa verilebilecek en iyi örnek “ordu göreve” pankartının açıldığı rektörler yürüyüşüdür. İkincisi stratejik psikolojik savaştır. Burada temel amaç çok iyi belirlenmiştir. Gereken araçlar devreye sokulmuştur ve kesin sonuca yönelik bir eylem planı uygulanmaktadır. Bir toplumun kültürünü değiştirerek, tarihî seyir içinde onu kültüründen uzaklaştırarak, onu kontrol altına almaya yönelik adımların tümü de kültürel psikolojik savaştır. “Biz adam olmayız” cümlesi Türk milletine karşı uygulanan psikolojik savaşın bir ürünüdür.

IV- İSTİHBARATTA

BİLGİ EDİNME YÖNTEMLERİ

Bilgi, organizasyonel performansı arttırmak amacıyla yaratma, ele geçirme, paylaşma ve kullanma sürecidir."[28] Yine bir kurumun entelektüel kaynaklarının üretimini, tanımlanmasını, değerlendirilmesini, tutulmasını, geliştirilmesini ve dağıtımının bir plan dâhilinde yürütülmesini sağlayan teori ve uygulamadır."[29]

İstihbarat örgütlerince kendi faaliyetleri sırasında üretilen belge ve bilgiler, birinci elden kurumsal bilgi kaynağıdır. Kurumsal olarak üretilen ve biriktirilen bilgi, teşkilatın yerine getirdiği faaliyetleri, çalışmaları sırasında ihtiyaç duyduğu, işlerinin sağlıklı yürütülmesi maksadıyla işletim kaynağı olarak kullanılır. Veya teşkilatın faaliyetlerinin denetlenmesi, geliştirilmesi, eğer gerekiyorsa bilginin ilgili teşkilat elemanlarınca paylaşılması için gerekli yönetim bilgisi olur. Paylaşılan veya sistem ölçüleri içerisinde yetkilisince kontrol edilebilen, erişilebilinen bilgi, personelin kişisel başarılarını ortaya çıkartabileceği gibi, zaaflardan ve diğer olumsuz duygu ve davranışlardan kaynaklanacak zararları da minimize edecektir.

Ancak bir istihbarat örgütü için kurumsal bilgi yönetim sisteminin kurulması kadar, ihtiyaç duyulacak bir başka şey de ulusal bilgi ve belge yönetim sisteminin kurulmasıdır. İstihbarat teşkilatı veya istihbaratçı için önemli, önemsiz, ufak, büyük bilgi yoktur. Bilgi barındıran her şey, her materyal veya canlı önem arz eder. Çapı ve niteliği ne olursa olsun hangi bilginin nerede, ne zaman, nasıl faydalı olacağı belli olmaz. Bir ülke genelinde üretilen bilgiler, -hangi kurum, kuruluş, teşkilat veya şahıs tarafından üretilirse üretilsin- istihbarat faaliyetlerinin başarıya ulaşması için her aşamada gerekli olabilir. Tabii, dış ülkelerdeki bilgilerin de sistematik olarak ulusal bilgi yönetim sistemi içerisine aktarılması ve gereken yerlere servis edilmesi başarılı olmanın şartlarından bir tanesidir. "Gerçekleri araştırmayı bir fetiş hâline getirmek, ne olursa olsun bütün belgeleri, 'arşiv' oluşturmak üzere korumak gerektiği fikrine uygun düşer. Sonuç, gereksiz bir kalabalıktır, ancak gerilerde kalmış, neredeyse unutulmuş bir bilginin ne zaman işe yarayacağını kimse bilemez."[30]

Ulusal güvenliği sağlamak, suçları önlemek, terör ve organize suçlarla mücadele etmek, kamu düzeninin sağlanmasına yardımcı olmak, delil toplamak, yabancı hükümetlerin hâkimiyet kurmak amaçlı toplumsal ve sosyal yönlendirmelerine karşı koymak maksadıyla istihbarat örgütlerinin bilgiye, bu bilgiyi doğru biçimde ve doğru zamanda almak için ise kurumsal ve ulusal bilgi

yönetim sistemine ihtiyacı vardır. Tabii bilgiyi yönetmek öncelikle belgeyi yönetmenizi zorunlu kılıyor. Daha üretimi safhasında belgenizi kontrol altına alamıyorsanız, bilginizi de karmaşıklaştırmaktan, yığınlaştırmaktan başka bir işlem yapmamış olursunuz. Bilgi yönetimi sistemini anlamak ve kurmak için öncelikle belge yönetim sisteminin ne olduğuna bakmak lazımdır:

"Belge yönetimi, belgenin üretiminden son düzenlenmesine kadar sistematik bir kontrolüdür. Böyle bir sistematik yaklaşım; bir kurumda artan kırtasiyeyi azaltmak, bilgi ve belge isteklerine etkin erişim sağlamak, güncelliğini yitiren belgeleri depolamak, devletin tüm kurumlarının dokümantasyon gereksinimlerini karşılamak ve kurumların tarihî kayıtlarını korumak gibi belgelerin yaşamının tüm aşamalarını kontrol etmek için gereklidir."[31]

"Günümüzde belge yönetimi, formların, yazışmaların ve diğer belgelerin üretimi ve kullanımının tahminini; belgelere ve içerdikleri bilgiye hızlı erişimi sağlamak amacıyla dosyalama ve indeksleme sistemlerinin geliştirilmesini; güncel olmayan belgelerin sistemden çekilmesi ve yönetilmesini; mikrofilme alma yönteminin kullanımı da dâhil olarak belgelerin çoğaltılmasını; bilgisayarlar, optik taşıyıcılar ve modern enformasyon yönetim teknolojilerinin diğer unsurlarının adapte edilmesi ve kullanımını kapsamaktadır."[32]

İstihbarat teşkilatı ilgi alanındaki bilgilerin tamamını tek başına elde edip, depolayamaz. İstihbarat kuruluşu için altından kalkılamayacak kadar ağır olan bu yük kurumlar, örgütler, özel işletmeler ve kişiler arasında paylaştırılabilir.

Basın yayın organlarındaki, TV'lerde, internetteki bilgilerin birçoğu detaylı ve uzun araştırmalar sonucu yayınlanmaktadır. Bu organlar aslında bir istihbarat elemanının yapması gerekenleri kendi personeline, kendi kaynaklarıyla yaptırmışlardır. Burada istihbaratçıya, analiz elemanına veya stratejiste düşen şey, yayınlanan açık bilgi veya araştırmayı gizli, örtülü bilgi ile birleştirip daha net bir fotoğrafı ortaya koymaktır.

İstihbarat elemanlarının sağlam çıkarımlar yapmak ve öngörülerde bulunmakta, kendi bilgi birikimi, örtülü bilgisi veya entelektüel sermayesi/yapısı da önem kazanır. Mehmet Tanju Akad'a göre bilgilerin doğru değerlendirilmesi en önemli hususdur. "Strateji Üzerine" adlı eserinde bu konuda şunları söyler: "İstihbarat konusunda en önemli sorun bilginin elde edilmesi değil, bunların doğru değerlendirilmesidir. Çok miktarda bilgiden yanlış değerlendirme yapılabileceği gibi az sayıda bilgiden de çok doğru değerlendirme yapılabilir. (...) Gelişmiş bir zihin en azından eleme yoluyla doğru sonuçlara ulaşır.

Değerlendirdiği konuyla ilgili temel eğilimleri bilmesi işini kolaylaştırır."[33] Değerlendirmelerde doğruluk ve tutarlılık oranının yüksek olması, insanın gelişmiş bir zihne kavuşması için bilginin sistemli ve sınıflanmış olarak istihbaratçının önüne gelmesi de önemli bir husustur.

Bu arada ülke vatandaşlarının yayınlara bakış açısı, resmî kurumlara olan güveni ve onlarla ilgili yorumu da istihbaratçı için değerlidir. Vatandaşların resmî bilgi ve açıklamalara, basın yayın organlarının haber ve araştırmalarına yaptığı yorumlar, gösterdiği tepkiler, geliştirdiği davranış biçimleri bir istihbarat elemanına çok kıymetli veriler, ipuçları verir. İstihbaratçı halkın bu tepkilerinden ve davranış biçimlerinden yararlanarak, istihbarata karşı koyma ve istihbaratı yayma hususunda önemli bulgular elde ederek, kendisi bu hususlarda davranış metotları geliştirir.

Neticede her istihbaratçı bu bilgileri değerlendirir ve bu bilgilerden yararlanır. Bilgi yönetiminin bu noktada faydası, istenen bilginin sistematik ve sınıflanmış olarak elinize hazır gelmesidir. Ayrıca, nerede ne bilgi olduğunun da net bir şekilde görülmesi ve bunların kullanılması imkânı doğar. İstihbarat değerlendirme çalışmalarında raporlara, bilgi notlarına girmiş bulunan bilgi, haber, belge vb kaynaklar artık açıklığını kaybederek bir istihbarat malzemesi hâlini alır. Bundan sonraki aşamada bu sentezlenmiş, değerlendirmeye tâbi tutulmuş yeni bilgilerin saklanma, erişilme, paylaşılma şartları istihbarat örgütünce belirlenmiş şartlar olur.

Ulaşım durumu hakkında hedef alınan ülkede bilgi alınması amaçlanıyor ise o ülkenin, yol teknolojileri, yolların geçtiği yerler ve benzeri bilgilerin alınmasında orada işçi, mühendis olarak çalışan kimselerden olduğu kadar devletlerarası ilişkilerde ulaştırma bakanlığının imkânlarından da yararlanma yoluna gidilir.

Bilgi edinmede kurumsallaşma istihbarat örgütüne birçok faydalar sağlar. "Bilgi güçtür, düsturunu kabul eden IAO (Bilgilerden Haberdar Olma Bürosu: Pentagon'da yeni bir istihbarat kuruluşu) sanki her yerde görülen fesat teoricilerinin kâbuslarından çıkmış gibidir. Ama onlar bu kez yanılmamışlardır. Bilgilerden Haberdar Olma teorisinin arkasında olan şudur: Teröristler tanınabilir davranış biçimleri sergilerler ve bu davranışlar kişinin yaşam aktivitelerinin araştırılması sonucu ortaya çıkar. Bu bilgiler ATM alıntılarından, web kullanımından, sigorta/tıp/finans kayıtlarından ve park biletlerinden, polis kamera kayıtlarına kadar çeşitli kaynaklardan gelir."[34]

Batılı devletler stratejik istihbarat bilgilerinin elde edilmesi konusunu, devletin

diğer organlarını bu işle görevlendirip, istihbarat kuruluşlarının altından kalkamayacağı bu yükü diğer resmî kuruluşları devreye sokarak paylaştırmışlardır. Daha sonra verimi arttırmak ve kaliteyi yükseltmek amacıyla diğer özel kuruluşları da devreye sokarak paylaştırmışlardır.

Bir istihbarat örgütünün her türlü bilgiye erişmesi, ulusal bilgi yönetim sistemi içerisinden istediği bilgiyi alması ilk başta insan haklarına, bireysel hak ve özgürlüklere müdahale olarak görülüp eleştiri alabilir. Ancak günümüzde birçok devletin savaş yapma, düşmanla yüz yüze mücadele etme gibi bir şansı kalmamıştır. Asimetrik tehditler devletin ve toplumların hayatını ve güvenliğini zora sokmaktadır. Terörist gruplar, küresel şirketler, bilgisayar korsanları, uyuşturucu kaçakçıları, hackerler, kara para aklayıcıları vb. oluşumlar artık devletlerin ve toplumların hayatiyetini tehdit eder durumdadır. Bu nedenle istihbarat örgütlerinin bilgiye erişimi insan hakları ihlalinden, bireysel hak ve özgürlüklere tecavüzden ziyade kanuni prosedürler içerisinde yapıldığında ve etkin denetlendiğinde güvenlik ve yaşama hakkı için elzem olmaya başlamıştır.

“Halen rutin bir şekilde toplanmakta olan bilgileri gözünüzün önüne getirin: Kredi kartı ile yapılan harcamalar, mali işlemler, telefon görüşmeleri, indirim kartı ile yapılan alışverişlerde müşteri tarafından satın alınan her ürünü kaydeden süpermarketler, açık durumdaki mobil telefonların konumunu izleyen donanımları yerleştiren şirketler, elektronik para toplama gişeleri, özel araçların hareketlerini kaydeden trafik görüntüleme sistemleri (…)”[35]

“Bilgi iktidar demektir, dolayısıyla hükümetlerin şirketler gibi veri işleme prosesleriyle ilgilenmesi hiç de şaşırtıcı değildir. Bunu tamamen yasal olan birçok nedene dayanarak yaparlar; sigortadan para talep edenleri izlemek, daha iyi sağlık hizmeti vermek, suça karşı savaşmak, teröristleri izlemek gibi. Ama bu kaçınılmaz olarak, hükümet tarafından daha fazla izlenmek anlamına gelmektedir.

Amerika, İngiltere, Kanada ve Avustralya hüküm giyen suçluların ulusal düzeyde DNA veri tabanlarını oluşturmaktadır. Toplumun tümünü kapsayan DNA veri tabanları oluşturma düşüncesi hâlen büyük oranda tartışılmaktadır. Ancak bu veri tabanları, suça ve hastalığa karşı savaşta o kadar güçlü bir araç olacaktır ki, bunların oluşturulmasına yönelik baskılar kaçınılmaz görünmektedir.”[36]

Tehlike ve tehdidin ne taraftan, nasıl geleceğini iyi hesaplamak, yeni tehdit unsurlarıyla mücadele edebilmek için istihbarat teşkilatlarının yeni bir savaş türü

olan “Bilgi Savaşları”na hazır olması gerekiyor. Savaş Harici Harekât (Operation Other Than War) kavramı olarak adlandırılan modern savaş kavramı hayatımızın her alanını kapsamaktadır. Dr. John Alger, bilgi savaşını, “sahip olduğumuz bilgilerimizi, bilgi sistemlerimizi ve bilgi tabanlı yapılanmalarımızı korurken; rakibin bilgilerini, bilgi sistemlerini ve bilgi tabanlı yapılanmalarını etkileyerek bilgi üstünlüğünü sağlamamıza yarayacak her türlü faaliyetler” şeklinde tarif eder. Yine her şey gelip bilgi noktasında durmaktadır.

Yaşamanın, güçlü olmanın tek kaynağının bilgi olması hepimizi bilgili olmaya zorluyor. Bilgiyi tek başına üretmek, yığınlarla bilgi sahibi olmak da yeterli gelmiyor. Aynı sınırlar içerisinde görev ve faaliyetlerini yerine getiren kurum ve kuruluşlar ile örtülü bilgiye sahip her ferdin ürettiği ve barındırdığı bilginin stratejik, sosyal, kültürel, ekonomik vb. değeri onları ancak düzenli kayıt altına aldığınızda ve hızlıca eriştiğinizde ortaya çıkıyor. Ülkemizin kurum ve kuruluşları ile bireylerinin ürettiği bilgiyi yönetip, değerlendirecek, koruyup hizmete sunacak altyapı-üstyapı ve sistemleri kurması gerekiyor. Bilgi yönetim sistemimizi kurarken yalnız kendi coğrafyamız, ilgi ve hâkimiyet alanımızla sınırlı kalmayıp, bölgesel ve gelecekte küresel hâkimiyet alanlarımız olacağını, olması gerektiğini hesap etmeliyiz.

İstihbarat faaliyetlerinde doğru bilgiyi, doğru zamanda, doğru kullanıcılara eksiksiz olarak sunmak en önemli işlemlerden bir tanesidir. “İş hatalarının çoğu, hatalı yargıdan çok, hatalı bilgiden kaynaklanır.”[37] Bir istihbarat teşkilatı için diğer kurum ve kuruluşlardaki bilgi, stratejik öneme sahip bilgiler arasında sıranın başında olmalıdır. Bir ülkenin bilgi birikimi, o ülkenin aynı zamanda geçmişten geleceğe taşınan gücünü, konumunu da belirleyen temel unsurdur. Bu unsurlara son zamanlarda bilgi teknolojisi araçları da eklenmiştir.

İstihbarat teşkilatı kullanmak üzere istediği bilgiye istediği zamanda ve hızda erişemiyorsa, bilgilerin nerede olduğu konusunda tereddütlere düşüyorsa, gereksinim duyduğu bilgiye erişmek için fazla işgücü ve zaman harcıyorsa ulusal düzeyde bilgi yönetimi kurulmasına öncülük etmenin vakti gelmiş de geçiyor demektir.

Bir istihbarat teşkilatının hedefleri ve amaçları doğrultusunda öncelikle bilgi ihtiyaçlarını tespit etmesi, teşkilatının sahip olduğu bilgi kaynaklarını ve kanallarını ortaya koyması, kurumsal ve ulusal bilgi merkezlerinin barındırdığı bilgi kaynakları ve kanallarını belirlemesi gereklidir. Bilgi paylaşımını sağlayacak ve destekleyecek idari, teknik ve yasal düzenlemelerin yapılıp, süreçlerin de açığa kavuşturulması, bilgi güvenliğinin sağlanarak denetim

mekanizmalarının belirlenmesi şarttır.

Muhakkak, istihbarat faaliyeti kendi içinde uzmanlaşmayı gerektirir. Uzmanlaşmak bilgili olmak demektir. Uzmanlığı bilgi ile desteklemek mecburidir.

Askerî istihbaratta: Hedef ülkenin savaş yeteneklerini, askerî kapasitesini, silah kapasitesini öğrenmek zorundasınız. Bunları bir şekilde de elde edersiniz. Ancak, bu bilgileri derledikten sonra bunları değerlendirmek, sentezlemek, yanıltıcı olanları ayıklamak gerekecektir. Bu işlemlerden sonraki değerlendirmelerde ise birçok bilimsel alandan yardım almanız gerekir. Yani disiplinler arası bir çalışma istihbaratçıları bekler. Hedef ülkenin silah kapasitesiyle birlikte, bunların vurucu güçlerinin hesap edilmesinden, ordusunun hava, kara, denizdeki harekât kapasitesinden, bunların teknik değerlendirilmesinden, arazi ve iklim koşullarının belirlenmesi, askerinin psikolojik yapısı, halkın orduya verdiği desteğin açıklanması gibi birçok bilim dalıyla ilgili veriler kullanılır. Örneğin bu çalışma içinde askerin psikolojik yapısı değerlendirilirken, askerin sosyal ve dinî eğilimlerine bakmak gerekebilir. Askerinin beslenme alışkanlıklarını değerlendirmek ve bununla ilgili çıkarımlarda bulunmak için bir beslenme dalına müracaat edilir.

Coğrafi ve iklimsel yapı için coğrafya, jeoloji gibi bilim dallarından ve bilgi birikiminden, elektronik araçların çözümlenmesi için elektronik mühendisliğinden, bilgisayar mühendisliğinden ve bilgi birikiminden destek alınır. Konunun uzmanı olan istihbaratçı asker kökenli de olsa tüm detayları bilme gibi bir mecburiyeti yoktur. İşte burada kurum ve kuruluşların, sivil kişilerin bilgi birikimi devreye girer. Örneğin, hedef ülkenin coğrafi ve iklimsel özellikleri değerlendirilirken üniversitelerin ilgili bölümlerinin bilgi birikiminden, konuyu açıklayıp yön verecek araştırma ve inceleme raporlarından, öğretim üyelerinin veya turist olarak o ülkeye seyahat etmiş kişilerin örtülü bilgilerinden, seyahat kulüplerinin bilgilerinden yararlanılabilir. Aynı şekilde Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nün resmî belgeleri, istatiksel verileri de istihbarat elemanlarına ufuk açıcı bilgi desteği sağlayabilir.

Ekonomik istihbaratta: Hedef ülkenin ekonomik kaynaklarının değerlendirilmesi için birçok bilim dalından ve kamu kurumu resmî belge ve bilgi birikiminden yarar elde edebilirsiniz. Örneğin, hedef ülkede kurak geçen bir mevsim sonunda rapor edeceğiniz alanla ilgili yapacağınız değerlendirmede, ülkenin temel beslenme aracı olan buğdayın üretiminin azalacağını öngördüğünüzde üretim azalmasının hedef ülkeyi ekonomik,

sosyal, siyasi, askerî, toplumsal olarak ne anlamda etkileyeceği birçok kurum, kuruluş ve örgütün bilgisinin derlenip sentezlenmesiyle ortaya konulabilecektir. Tarım Bakanlığı'ndan, üniversitelerden, Dışişleri Bakanlığı'ndan, Hazine Müsteşarlığı'ndan, Dış Ticaret Müsteşarlığı'ndan, psikologlardan, sosyologlardan vb. ilgili bilim dallarından toplanacak bilgilerle hazırlanmış analitik istihbarat raporu ortaya konularak, gelecekle ilgili öngörülerde bulunulabilir.

Türkiye'de PKK terörü, toplumun büyük kesimi tarafından sadece bir terör olgusu olarak değerlendirilebilir. Ancak, terörün faaliyet gösterdiği alanın bütün yönleriyle ele alınıp incelenebilmesi, tüm detaylarıyla kavranabilmesi, çözümlenebilmesi amacıyla öneriler ve eylem planları geliştirilmesi için kuvvetli bir stratejik planlamaya gerek vardır.

Birçok bilginin bir araya getirilmesi, sentezlenmesi, değerlendirilmesi, ayrıştırılması ve bunlardan sonuç analizi çıkartılması gerekir. PKK terörünün faaliyet alanını oluşturan Güneydoğu'yu analiz ederken verilere dayanılmalıdır. Bölgenin enerji havzalarına olan yakınlığı, enerji merkezli ekonomi-politik, bölgedeki etkileşimi sağlayan jeopolitik yapılanma, tarihî ve kültürel unsurlar, burada yaşayanların sosyolojik ve psikolojik yapısı, moral değerleri, aşiret sistemi, ağalık, şeyhlik müessesesi, tarikatların etkisi, nitelikleri ve yapılanması, su havzaları ve su politikaları, ABD'nin bölge çıkarları, Rusya ve Çin'in, Avrupa ülkelerinin bölgeye yönelik stratejik hedefleri, İsrail Devleti'nin güvenliği, Yahudilik dininin değerler sistemi, sembolleri, küresel sermaye hareketleri, uyuşturucu ekonomisi ve trafiği, kara para rotaları, silah ticareti, küresel güçlerin tarihten gelen ve bugünü etkileyen faaliyet ve ilgi alanları, yabancı istihbarat teşkilatlarının hedefleri ve yöntemleri, terör örgütlerinin yapıları, amaçları gibi çok kollu ve girift meselelerle birlikte değerlendirilmesi doğru tespitleri ve çözüm önerilerini beraberinde getirecektir.

Böylesi birbirinin içerisine girmiş olan konuların hepsini birden kişilerin bilmesi çok zordur. Bu konuda çok bilgili dahi olsalar gözden kaçırılacak, unutulacak ufacık bir bilgi kırıntısı telafisi zor zararlar doğurabilir. Bu sebeple meseleyi derinliğine analiz etmek isteyen kişilerin birçok kurumun bilgi ve belgesine ihtiyacı olacaktır. Maliye Bakanlığı'ndan Enerji Bakanlığı'na, Dışişleri Bakanlığı'ndan İçişleri Bakanlığı'na, DSİ'den Diyanet İşleri Başkanlığı'na, üniversiteler ve bilim adamlarından, sivil toplum örgütlerine, TRT'den Kültür Bakanlığı'na ve istihbarat teşkilatının kendi kurumsal bilgi birikimine kadar uzayan bir zincirin halkaları birbirine bağlanmalıdır. Meselenin görünen, yansıtılan yüzü dışındaki görünmeyen ve kökleri daha derinde olan nedenleri

anlamak, kavramak için ekonomik, politik, jeopolitik, dinî, tarihî, siyasi, psikolojik, sosyolojik birbirinden ayrı birçok alanı ve bu alanlarla ilgili bilgi birikimini birleştiren, sentez edebilen, yönlendirme ve yanıltma maksatlıları ayırt edebilen bir metodu benimsemek mecburidir

İstihbaratçının deneyimi, yetenekleri kadar iyi bir doğru gerçekçi bilgi sistematiğinden faydalanmasının elini güçlendireceğini gösterir. Tüm istihbarat elemanları için bu geçerli bir kural olmakla birlikte stratejik istihbarat elemanları için bu olmazsa olmaz hususlardan bir tanesidir. Özellikle, stratejik istihbarat sosyal ve fen bilimlerini bir araya getirip, çok disiplinli bir yaklaşım ile geleceği anlamak için yaptığı çaba, stratejik istihbaratı gerçek bir bilimsel disiplin, stratejik analizciyi de bir sosyal bilimci yapmaktadır.

İstihbaratta başarılı olmak için kurumsal ve ulusal çapta bilgi edinme sistemi için bir yol haritasına ihtiyaç duyulacaktır.[38]

- İstihbarat teşkilatının hedefleri için önemli ve gerekli olan bilginin belirlenmesi, (aslında günümüzde bilgiyi önemli veya önemsiz diye sınıflamaktan ziyade, hangi bilgi, ne zaman, nerede, ne kadar ve nasıl işe yarar diye bakmak, asıl nüsha belgeyi ve kayıtlı bilgiyi depolamak daha doğru bir strateji olabilir.)

- Milli/Ulusal hedefler ile bilgi yönetiminin ilişkilendirilmesi,

- Ülke çapında üretilen ve var olan bilginin envanterinin ve ulusal bilgi haritasının çıkartılması,

- Bilgi yönetimi sisteminin ulusal çapta geliştirilmiş bilgi teknolojileri, yazılım ve donanımlar üzerine inşa edilmesi,

- Açık bilgi ile birlikte örtülü bilgi ve entelektüel sermaye üzerine de odaklanılması,

- Ülke, bölge ve küresel şartlara uygun ileriye dönük ve gelişmeye açık bilgi yönetimi mimarisi tasarlanması,

- Bilgiye doğru zamanda ve hızlı erişilebilen bir bilgi yönetim sisteminin kurulması ve yerleştirilmesi,

- Bilgi yönetimi sisteminin çalışması için gerekli ödüllendirme, maddi telafi koşulları oluşturma, liderlik, birlikte başarma, güvenirlik ve kültür ögelerinin geliştirilmesi,

- Bilgi ölçümleri ve bilgi yönetimi sistemlerinin istihbarat faaliyetlerine getirdiği kârlılığın hesaplanması,

- Daha önceki bilgi yönetimi uygulamalarından ders alınması.

"İstihbari bilgi elde edilmesi pahalıdır"

Çünkü

- Bilginin ele geçirilmesi (Dokümanların yaratılması ve verilerin bilgisayara taşınması),

- Bilgiyi düzenleme, bir araya getirme ve öze indirme yoluyla değer katma,

- Bilgi sınıflandırma yaklaşımlarını geliştirmek ve bilgiye yeni katkıları sınıflandırmak,

- Çalışanları bilginin yaratılması, paylaşılması ve kullanılması konusunda eğitmek gerekir.

Bunun yanında istihbarat faaliyeti;

- bilgiye ulaşma yalnızca bir başlangıçtır.

- insan ve teknolojinin ortak çözümlerini gerektirir.

- ileri derecede politiktir.

- bilgi yöneticileri gerektirir.

- modellerden ve hiyerarşik yapıdan çok bilgi haritalarından ve bilgi piyasalarından yararlanır.

- bilgiyi paylaşmak ve kullanmaktır.

- sağlıklı bir yöntemin işlemesi demektir.

- süreklidir.[39]

İyi bir bilgi anlayışı ile iyi bir stratejik planlama yapılabilir. İyi bir stratejik planlama, akılcı bir dış politika çizgisi ve siyasi irade uyumu ile birlikte milli güç unsurları zayıf bir ülkeye potansiyelinin çok üzerinde bir güç kazandırabilir. Tali hedefler, boşa harcanan zamanlar yerine gerçek ve eli güçlendirecek faaliyetlerde bulunulur. Elde ettiğiniz netice, size doğrudan güç olarak yansır, hedefi tam on ikiden vurmanızı sağlar. Malcom X'in söylediği gibi, "ister mermi

kullansın, ister oy pusulası, insan iyi nişan almalı, kuklayı değil, kuklacıyı vurmalı.” Ancak kukla ile kuklacıyı ayırt edebilmek bilgili olmayı gerektiriyor. İstihbarat dünyasında önemli olan oyunu kurabilmeniz, oyunun gerçek yöneticisi olabilmenizdir. Eğer oyunda siz kurucu ve yönlendirici değilseniz, satranç oyunu gibi şah veya piyon olmanız çok da bir şey ifade etmez. Oyunun sonunda şah da olsanız piyon da olsanız aynı kutuya oyun oynayan tarafından doldurulup, bir dahaki oyuna kadar bir yerlere kaldırılacaksınızdır.

Bilginin yönetilememesi, bilgi kirliliği ve karmaşası, zayıf ve tutarsız bir stratejik planlama getirebilir. Bu da zayıf dış politika ve güçsüz siyasi irade demektir. Oyunun, bölüşümün, nemalanmanın dışına itilirsiniz. Potansiyeliniz kuvvetli de olsa, gerçek gücünüzden daha zayıf bir etkinliğiniz olabilir. Yeterli bilgiye sahip olamamak, bilginin eksikliği, yanlış değerlendirilmesinin getirdiği zararlar yalnız günümüzün meselesi değildir. Tarih boyunca da birçok felakete sebep olmuştur: “Meselâ, İngiliz istihbaratının Almanya’yı yenilmez bir askerî güç olarak görmesi, İngiliz Hükümeti’nin 1938’de Hitler ile karşı karşıya gelmekten kaçınıp, ünlü Münih Anlaşması’nı imzalama kararı almasında nasıl bir rol aldı? Hangi istihbarat, 1914’ün Avrupa güçlerinin her birini, sahip oldukları askerî örgütlerle rakiplerini büyük bir savaşta kolaylıkla yenebileceklerine ve böyle bir savaşın uzun sürmeyeceğine (veya Fransız generallerin ordularına söylediği gibi, 1914’ün Ağustos’unda ‘yapraklar düşmeden önce’ evlerinde olacaklarına) inandırdı? Hangi istihbarat Amerika’yı, Kuzey Vietnam’ı (Vietnam’ı birleştirme) amacından vazgeçirmek için sadece Amerikan askerî gücünün hafif bir esintisinin yeterli olacağına ikna etti.

Ama sonuçta tüm bunlardan çıkarılacak bir ders, tarih ile istihbaratın kesiştiği noktada tekerrür eden bir tema var; bu da Francis Bacon’un vecizesiyle özetlenebilir: “Bilgi Güçtür.”[40]

Birçok devlet bilgi birikimine çok önem vermekte, hatta bir tehdit altında olup olmadığına bakmadan, müttefikleri de dâhil olmak üzere, her şey hakkında bilgi toplamaktadır… Bilginin nerede, ne zaman, nasıl işe yarayacağı belli olmaz. “(…) Aktüel bir tehdit söz konusu olmadığı durumlarda dahi istihbaratın var olduğu bir gerçektir. Başta ABD, İngiltere ve İsrail istihbarat servisleri olmak üzere, pek çok istihbarat teşkilatı, gözle görülür, elle tutulur bir biçimde kendine yönelik bir tehdit eylemi var olmadığı halde pek çok ülkenin, kurumun, grubun ve şahsın faaliyetleri ile yakından ilgilenmekte, bu noktada istihbarat ihtiyacı hissetmektedir.”[41]

Dünyanın egemen güçlü devletleri bırakın kendi bilgisini yönetmeyi ve bir

başka devletin bilgisini ele geçirmeyi, bilgi taşıyan belgeleri fırsatını bulduğunda kendi ülkesine götürmekte, bir başka ülkeye ait bilgi birikimini ülkesinde depolayarak, menfaatleri doğrultusunda kullanmaya çalışmaktadır. “Sınıflandırma ve depolama konusunda bir örnekle devam edelim. Yaklaşık 10 yıl kadar önce Berlin Duvarı yıkılıp Doğu Almanya çözüldüğü zaman ABD, Doğu Alman gizli servisi STASİ’nin çok gizli belgelerini ve dosyalarını ele geçirmiştir ve bunları Federal Almanya makamlarına haber vermeden Washington DC’ye kaçırmıştır. ‘Gül Goncası’ ismiyle bilinen bu operasyon bildik anlamda klasik bir casusluk öyküsüdür. Almanya’daki CIA ajanları bu istihbarat faaliyeti için Sovyet ajanlarına 1,5 milyon dolar ödemişlerdir.”[42]

ABD’nin Doğu Almanya’da yürüttüğü bu operasyona benzer bir faaliyeti de Birinci Dünya Savaşı’nda İngilizler Osmanlı Devleti’ne karşı yürütmüşler ve İstanbul’u işgal ettikten sonra dönemin birçok resmî belgesini İngiltere’ye kaçırmışlardır. Bu belgeler arasında yer alan, Ermeni Meselesi ile ilgili belgeler yıllardır İngiliz Devleti tarafından kendi amaçları doğrultusunda kullanılmaktadır.

Bir istihbaratçının herhangi bir olay, kişi hakkında veya gelecekle ilgili öngörülerinde, strateji belirlemede, bilgiyi değerlendirme ve sentezleme aşamasında üzerinde durması gereken kurallar vardır.

- Bilgilerin kesinlikle gerçek ve eksiksiz olduğundan emin olunmalı, eksik veya tümünün ya da bir kısmının gerçek olmadığının düşünüldüğü bilgilere dayalı analizlerde bu husus belirtilerek kesin ifadelerden kaçınılmalıdır.

- Tasarımlar ve öngörülerde bulunuluyorsa bu tasarım ve öngörülere nasıl ve neden ulaşıldığı mantıksal olarak açıklanabilmelidir.

- Tasarım ve öngörüler varsa verilerle de desteklenerek uygulayıcıların karar vermeleri kolaylaştırılmalıdır.

- Bilgi ile gerçek iyi karşılaştırılabilmelidir. Bilgi doğru olabilir, ancak tam gerçeği yansıtmayabilir. Bilgi kaynağının veya bilgiyi sağlayan kurum çalışanlarının kişisel eğilimleri, dünya görüşleri, dini veya toplusal eğilimleri, hırsları, ihtirasları, duygu ve düşünceleri vb. sebeplerle bilgi yönlendirilmiş, eksiltilmiş, arttırılmış olabilir. Bu da doğru bilgi olmasına rağmen tam gerçek bilgi değildir. Bilgi bilinçli olarak faklı inançlara yönlendirmek için kullanılıyor olabilir. Bilginin insanları etkilemesi ve yönlendirmesinin ne kadar güçlü olduğunu çevremizde her an gözlemleyebiliriz. Bazen gerçek bilgilerin kullanılma amaçları doğrultusunda insanları, görünenler haricindeki bir yöne

sürükleyebilirsiniz. Roma Havaalanı'nda Japon Kızıl Ordusu üyesi olduğu düşünülen kişilerle İtalyan polisi çatışır. Çatışmada Japon gençler de dâhil birçok kişi ölür. Oysa Japon gençler Japon Kızıl Ordusu örgütünün değil, bir başka ülkenin istihbarat biriminin adamlarıdır. Ancak, orada Japon Kızıl Ordusu mensupları olarak görülmeleri istenmiş ve bir operasyon için kötü niyetli kişilerce aldatılarak feda edilmişlerdir. Bunun için de İtalyanların bunu düşünmelerini sağlayacak her türlü bilgi hazırlanmıştır:" 'Kendi adamlarınızdı, ha?' Arabın sesi dehşet doluydu. 'Kendini harap etme. Kimlikleri, elbiseleri, hatta otopside midelerinde bulunacak yiyecekler bile onların Japonya'dan geldiğini gösterecek. Zaten olaydan birkaç saat önce Tokyo uçağından inmişlerdi.'"[43] Görüldüğü gibi İtalyanlara, Japon gençlerin Kızıl Ordu mensubu olduğu fikrinin verilmesi için Japon yemekleri yedirilmiştir. Otopsi sonucunda mideden çıkacak yemek parçaları, İtalyanlara ölenlerin Kızıl Ordu mensubu olduğunu düşündürecekti. Bilgi vardı, doğruydu ama gerçekleri yansıtmıyordu.

- Bilgi ile tahminler birbirinden ayırt edilebilmelidir.

- Aldatılma ihtimali hep göz önünde bulundurulmalıdır.

- Analizlerde, öngörülerde ve çıkarımlarda yanlı değerlendirmelerden kaçınılmalıdır.

- Bilginin geldiği kaynağın siyasi, kültürel, tarihî, toplumsal, psikolojik, dini veya kurumsal vb. hassasiyet ve özellikleri dikkate alınmalıdır.

- Bilgiler tek kişi tarafından değerlendirme ve analize tâbi tutulmamalı, değişik bakış açılarını yakalamak, örtülü bilgileri ortaya çıkarmak için farklı analiz elemanlarınca değerlendirilmelidir.

- Bir analizcinin bilgiyi toplayıp, derleyen uzmanlardan, bilgi teknologlarından, arşivcilerden, dokümantasyonculardan, diğer kurum bilgi çalışanlarından destek almaları gerekir. Destek ekibi olmaz veya zayıf olursa, istihbaratçının hazırladığı değerlendirmelerin sığ olma ihtimali kuvvetlidir. Analizin kaliteli hale gelmesi için sağlıklı bir bilgi yönetimi grup veya ekip çalışmasını da beraberinde getirmelidir.

İyi kurulmuş ve sistemlendirilmiş sistem, istihbarat teşkilatlarının veya analiz elemanlarının netice almalarını kolaylaştırır.

- Özel istihbarat faaliyetleri çerçevesinde elde edilen bilgiler ile kurum, kuruluşların veya özel şahısların bilgileri birleştirilebilir. İstihbarat teşkilatı yaptığı çalışmaları belgelerle desteklenmiş bulgular haline dönüştürebilir.

- Özel istihbarat bilgilerinde yeterlilik yoksa diğer kurum ve kuruluşlardan gelen bilgilerle birlikte yapılan değerlendirmeler sonucunda belirsizlikler ve boşluklar daha rahat ortaya konulabilir. Böylece, analiz yapılacak, değerlendirilecek konuyla ilgili alternatifli sonuçlar belirtilebilir.

- Öngörüler, incelemeler, analizlerle ilgili olarak değişik ihtimaller, tehlikeler, bu ihtimallerin her birinin gerçekleşmesi sonucunda nasıl davranılması gerektiği hakkında farklı fikir ve görüşler rahat biçimde aktarılabilir.

- Aynı konudaki bilgiler farklı analiz elemanlarınca değerlendiriliyor ve sonuçta büyük fikir ayrılıkları doğuyorsa, ele alınan konudaki karmaşıklık ve kapsadığı belirsizlikler uygulayıcılar veya karar vericiler tarafından daha objektif gözle değerlendirilebilir.

- Konunun karmaşıklığı yanında, üzerinde fikir birliği olan alanlarda da sonuçlara etkisi olabilecek mantıklı, alternatif açıklamalar verilebilir.

- Uluslararası değerlendirmeler ve faaliyetlerde bilgi yönetiminin verdiği analitik destek ülkenin dış politika hedeflerinde aşama kaydedilmesini sağlar.

- İstihbarat elemanlarının, uluslararası görüşmelere katılan ekiplerin ve karar vericilerin eline tüm kurum ve kuruluşlardan derlenip birleştirilmiş bilgiler, toplantıyı, faaliyetleri yönlendirecek enformasyonlar verilmiş olur. Böylece karşı tarafın geliştireceği tezlere, isteklere hazırlıklı olunarak, hedeflerin gerçekleşmesi noktasında el güçlendirilir.

İstihbaratçıların erişebildikleri bilgiler, izaha gerek kalmayacak kadar açık olmalıdır. Ama çoğunlukla bilgilerde tutarsızlıklar, eksiklikler, belirsizlikler, boşluklar olabilir. İşte bu noktada istihbaratçının veya analizcinin örtülü bilgisi, entelektüel yapısı veya uzmanlığı devreye girer. Tecrübeli ve uzman olan kişi uzmanlık alanıyla ilgili olarak tüm kaynaklardan gelen bilgileri inceleyip, elemeye tâbi tuttuğunda ve bunun rafine bilgi olduğuna inandığında açık ve net bilgiye sahip çalışma hâline getirmiş olur.

Netice alıcı istihbarat faaliyeti için;

- Kültürel birikim,

- Teknolojik araç ve gereçler,

- Yapısal imkân ve kabiliyetlerle yenilenebilir düşünce gerekir.

İstihbarat örgütü olarak yalnızca kurumsal bilgi ve teknolojisinin güvenliğini

sağlamanız tehlikeleri bertaraf etmez. Diğer kurum ve kuruluşların bilgi güvenliği sağlanamadığında hem ulusal hem de ekonomik güvenliğiniz tehlikeye girmektedir. Sanal ortamlarda yürütülen gizli faaliyetler neticesinde ekonomik verilerinizin bir başka ülke veya kurum tarafından art niyetle kullanılarak kriz ortamları doğrulması çok kolay bir iştir. İstihbarat teşkilatları "ben kendi bilgimi sakladım" diyerek avunamaz. Ülkenin kaybolan her değeri, ulusal güç unsurlarının biraz daha küçülmesi demektir. Neticede bu küçülmeden istihbarat da yara alır.

İstihbarat personelinin iş ve faaliyetleri doğrultusunda bilgiyi bulma, ele geçirme, organize etme, paylaşma ve transfer etme gibi aşamaları mevcuttur. Örgüt çalışanının bilgiye hangi kanallardan, nasıl erişeceğini belirlemesi, kendisiyle birlikte bu bilgiden faydalanacak başka bir eleman, grup veya birim var ise bunlarla bilgiyi paylaşması gereklidir. Bilgi paylaşılacaksa paylaşımı kolaylaştıracak sistem de kurulmalıdır.

Bilgiyi elde etme, dönüşüm, uygulama imkân ve kabiliyeti ile koruma süreklilik isteyen bir faaliyettir.

Bütün faaliyetlerde istihbarat teşkilatlarının yer alması hayati önem taşır. Türkiye'nin bölgesel değil, küresel güç olması için her türlü birikimi ve güç unsurları vardır. Bu birikimi tarihinden getirerek geleceğe taşıyabilir. Yapılması gereken şey bu tecrübenin ve güç unsurlarının stratejik ve akılcı bir yaklaşımla yönetilmesi ve kullanılmasıdır. Geliştirilebilir ve sürdürülebilir bilgi politikaları, Türkiye'ye bu dinamizmi getirebilir.

Türkiye, geleceğini bilgi politikalarını geliştirerek kurabilir. Bu politikaların oluşturulması ve uygulanması aşamalarında en büyük görevlerden birisi de bilgisini yönetebilen ve ulusal düzeyde teknik, ekonomik, siyasi, askeri, tarihi, kültürel, sosyal, idari, hukuki, biyografik, bilimsel, dini, edebi vb konularda bilgiye bir sistem içerisinde erişebilen ve bunları doğru süreçlerde kullanabilen istihbarat teşkilatlarına düşmektedir.[44]

İKİNCİ BÖLÜM

İSTİHBARAT TARİHİ

I- DÜNYA İSTİHBARAT TARİHİ

Geleceği görebilmek, muhtemel sorunlar hakkında önceden bilgi sahibi olmak, olayların perde arkasına uzanabilmek, ancak sağlıklı istihbarat üretimiyle mümkün olabilir. Tarih boyunca istihbaratın lüzumu üzerinde birçok devlet adamı ve asker kişiler durmuşlardır.

İstihbarat faaliyetleri, insanlık tarihinin başlangıcından itibaren varlığını sürdüren önemli bir teşkilatlanmadır.

Bilginin, güç ve istenileni elde etmenin anahtarlarından vazgeçilmez bir şey olduğunu keşfeden insanoğlu, tarihi boyunca onu elde edebilmenin, gizliyi öğrenmenin yollarını aramıştır, aramaktadır. Bu nedenle gizlinin bilinmesi işi dünyanın en eski mesleklerinden birisini oluşturmuştur, bu da istihbarat ve haber alma faaliyetidir. Casusluk denen gizliyi öğrenme çalışmaları, önceleri başıboş ve bireyseldir, muhbirliktir. Ancak kapitalizmin gelişmesi ve ulus devletlerinin ortaya çıkması, bireyci istihbarat anlayışını devlete çevirmiştir. Böyle örgütlenmelerin modern anlamda birer gizli servis şeklini almalarının öyküsü çok eskilere dayanmaktadır.

Belki bu geçmişi, CIA'den emekliye ayrılmış çok deneyimli eski bir casus olan Walter L. Pforzheimer gibi ilk insanlara kadar götürebiliriz. Ona göre ilk casusluk olayı Adem ile Havva arasında gerçekleşmişti. İncil'de bahsedilen ünlü "yılan" ilk casustu ve Havva ilk muhbir, Adem de ilk kurbandı.

İktidar, egemenlik, sömürme ve güç savaşlarında tarih boyunca haber alma, yalan haber yayıp karşı gücü yanlış yönlendirme yöntemini hep uygulamıştır. Ticaret burjuvazisinin oluşması ve meta dolaşımının ulusal sınırları tanımamasından sonra haber alma hem boyut değiştirmiş, hem de daha profesyonel ve geniş bir yelpazeye yayılarak bir meslek bir sektör halini almıştır. Artık güç savaşlarında sadece haber alma değil, haber toplamaya karşı koyma, psikolojik harp yapma meslekten öteye; sanat haline dönüşmüştür.

İlk haber alma/istihbarat örgütünün kim tarafından ve ne zaman kurulduğu kesin olarak bilinmemekle birlikte, bu mesleğin insanlık hayatında paranın yer almasından sonra ortaya çıktığı bilinmektedir. Para, güç ve iktidarın sembolü olduğundan dolayı, site devletlerinden modern devlet sürecine kadar insanoğlunun geçirdiği süreçte istihbarat, insanlık tarihinin akışını değiştirdi. Para ve dolayısıyla güce sahip olabilmek için rakip şehir, devlet veya imparatorlukları oyun sahnesinden atmak için yapılan bütün cephe savaşlarının

öncesinde oldukça çetin ve bazen de keyifli istihbarat savaşları yaşanmıştır. Bu savaşlar tamamen gizli yürütülmekte olup, artık “düşman” ile ilgili gerekli bilgiler alındıktan sonra, legal cephe savaşına girişilmiştir.

İstihbaratçılık, dünyanın en eski mesleklerinden biri olarak biliniyor. İstihbarat mesleğinin önemi, insanlık tarihinin akışını değiştiren semavi dinlerin kutsal metinlerinde de yer almıştır. İstihbaratçılık, bir meslek olmadan önce kervanlar, gezginler, büyücüler ve gezgin din adamları tarafından icra edilirdi. Meta dolaşımının hızlanması, sermaye birikiminin oluşması ile birlikte gelişen ticaret yolları ve artan nüfusla birlikte haber alma, hekimlik, tüccarlık, ziraatçılık gibi bir meslek haline gelmiştir. Özellikle baskıcı despotik yönetimlerde bir geçim kaynağı olmuştur.

Avrupa’da İstihbarat

Avrupa’da sermayenin yönetimde tek söz sahibi olması ve uluslararası ilişkileri belirlemesinden sonra istihbarat mesleği, önemli “geçim kaynağı” olmuştur. Profesyonel sermaye oluşmadan önce istihbarat tamamen kilisenin kontrolünde ve çıkması muhtemel muhalefeti tasfiye etme aracı olarak kullanılmıştır. Kilisenin kendi egemenliğini kaybetmemek için, cadı avı ve aforoz mekanizmasını; din adamlarını da aynı zamanda birer muhbir, haber alma elemanı olarak kullandı. Kilise, derebeyler ve büyük toprak sahiplerinde oluşan sermaye birikiminden sonra iktidar gücünü kaybetmemek için yüzyıllar süren savaşlarda yüz binlerce insanı katlettirmekten geri durmamıştır. Bu anlamda semavi dinler arasında sicili en bozuk din maalesef Hıristiyanlığın Katolik yorumudur.

Kilise, “iç iktidar” uğruna akıttığı/akıttırdığı kanın kat be katını “dış iktidar” uğruna akıtmaktan çekinmemiştir. Özellikle Orta Çağ’da Tapınak Şövalyeleri aracılığıyla yaptığı istihbarat ve açık cephe savaşlarında Musevi ve Müslümanlardan yüz binlerce insanın kanını akıtmıştır.

19. ve 20. yüzyılda ise Avrupalıların sömürge politikaları tamamen istihbarat faaliyetleri ile yürütülmüştür.

Hititler ve Eski Mısır’da İstihbarat

Casusluğa ilişkin elimizdeki ilk yazılı kayıt, MÖ 1370’te Hitit tabletlerinde görülmektedir. II. Ramses döneminde (MÖ 1224/1290) Hititlerle Kadeş Meydan Savaşı’nı yapan, sonra da ünlü barış antlaşmasını imzalayan Mısırlıların tarihlerinde de Hititlerin, casusluk ve haber alma teşkilatlarının mükemmel ve

ani baskın taktiklerinde usta oldukları yazılıdır.

Eski çağlarda da casusluk oyunları vardır. Yazılı tarihteki bilgilere göre 5000 yıl önce Mısır Kralı III. Tutmosis, kuşatma altındaki Yafa kentine ajanlarını gizlice gönderir.

Tutmosis'in ajanları Yafa'ya un çuvalları içinde geçmiş ve kente ilişkin bilgi toplayarak krala bildirirler. Bu haber alma faaliyetinin savaş stratejilerini ne ölçüde etkilediği bilinmiyor. Ama III. Tutmosis, daha sonra sistematik bir hale gelecek olan bir mesleğin tohumlarını daha o dönemde atmış olur.

II. Ramses, babası I. Seti'nin ölümünden sonra MÖ 1279 yılında genç yaşta tahta çıkar. Bu işi yapabilecek, yani Mısır'ı yönetecek bir firavun olarak görülmez. Firavun olması gerektiğini düşünen ağabeyi Senar'ın da büyük düşmanlığına maruz kalır. Ramses, başarılara imza atmış, çeşitli yerlere tapınaklar yaptırır ve Memfis'te bulunan ülke merkezini Pi Ramses'e taşır.

Ağabeyi Senar, vazo ticareti ile uğraşır görünen bir Hitit casusu ile iş birliği yaparak kardeşi Ramses'i Hititliler karşısında yenik duruma düşürüp onun yerine firavun olmayı ve ülkeyi yönetmeyi amaçlar. Kız kardeşi Dolant ve kocası, kendini Libyalı bir büyücü olarak tanıtan Ofir isimli, Hitit casus şebekesinin başı olan birinin yalanlarına uyarak Ramses'e ve karısı Nefartari'ye karşı çeşitli komplolar yapmaya kalkışır. Ofir, kendini tek tanrılı bir dini yaymaya çalışan biri olarak tanıtmış, Ramses'in ve yandaşlarının inandığı tanrıların sahte olduğuna ve ülkeyi felakete götüreceğine halkı inandırarak taraftar toplamaya başlar. Böylece, çok tanrılı bir din anlayışı olan Mısır'da iç kargaşa yaratmaya çalışır. Aynı zamanda Ramses'e ve karısına karşı büyüler yapar, onları yok etmeye çalışır. Asıl amacı ise; casusluğu örtbas etmek mesajlarını Hititlilere daha rahat bir biçimde iletmektir.

Truva'da İstihbarat

Ünlü Truva Savaşı'nda da bir casusluk hikâyesi yer alır. Bu savaş, ünlü antik şair Homer'in "İlyada" isimli eserinde son derece renkli ve etkileyici bir tarzda anlatılır. MÖ 1200 yıllarında, tahtadan yapılmış, içi oyuk, çok büyük bir at heykeli, Truva şehrinin aşılmaz, yüksek duvarlarının dışında terk edilir. At heykelinin içinde, dokuz yıldır Truva şehrini kuşatmış olan Yunan ordusundan silahlı bir grup asker vardır. Duvarların üzerinden, gözetleme kulelerinden bakan Truvalılar, Yunanlıların kuşatmayı kaldırmış olduğunu, gemilere binip açıldıklarını görürler. Geride sadece o büyük ve tahtadan at heykelini bırakırlar. Truvalılar at heykelini bir savaş ganimeti olarak şehrin yüksek duvarlarından

içeriye alırlar. Zaferlerini kutlamak için o gece büyük şenlikler yaparlar. Herkes sarhoş olup sızar. Gece at heykelinin karnındaki gizli kapak açılır ve Yunan askerleri dışarıya çıkar. Kapılardaki, gözetleme kulelerindeki Truvalı nöbetçiler öldürülür. Açıkta bekleyen Yunan donanmasına işaret verilir. Gemilerin karaya yaklaşıp öteki Yunan askerlerinin de gelmesiyle, Truva şehri kolayca Yunan ordusunun eline geçer. Böylece klasik savaşla elde edilemeyen şehir, bir casusluk faaliyeti sonucunda ele geçirilir.

Bugün bu olayın anısı hâlâ sürmekte, bazı kötü niyetli casus bilgisayar yazılımlarına "Trojan" adı verilmektedir. Trojanlar (Truva atı), iki kısımdan oluşan ve uzaktan sahibi tarafından kontrol edilerek kullanılan casus programlardır. Bu casus programlar sayesinde bir bilgisayarla başka bilgisayarlara girilebilir, içindeki bilgiler ele geçirilebilir ya da yok edilebilir. Bu türlü programlar bugün internetteki istihbarat işleri için de kullanılmaktadır.

Çin'de İstihbarat

Dünyada köklü istihbarat geleneğine sahip iki ulustan biri Yahudilerse, diğeri de Çinlilerdir. Yazılı tarihin ilk zamanlarından itibaren kaydedilen istihbarat olaylarına baktığımızda, Çinlilerin bu konuda uzmanlaştıklarını görüyoruz.

MÖ 6. yüzyılda yaşayan Çinli filozof Sun Tzu, savaş sanatıyla ilgili bilinen ilk kitabı yazmıştır. "Harp Sanatı" dünyanın ilk strateji ve istihbarat kitabında Tzu, istihbaratın önemini vurgular. Tzu, "Bilgi, düşmanı yakından tanıyanlardan alınmalı. Düşmanı yakından tanıyanları da beş gruba ayırmalı: Düşman içindeki casuslar, mahalli casuslar, inanç değiştiren kişiler, hükümlüler ve savaştan sağ dönenler. Bir hükümdar için eğer bu beş casus görev başında ise, korkmasın, rahat uyusun. Çünkü o artık çok güçlüdür. Casuslardan iyi yararlanmak için onlara cömert davranmak gerekir. Casuslardan önemli başarılar elde etmek, akıllı bir devlet adamının, ileri görüşlü bir ordu komutanının işidir." der ve ekler: "Başkasını ve kendini bilirsen, yüz kere savaşsan tehlikeye düşmezsin; başkasını bilmeyip kendini bilirsen bir kazanır bir kaybedersin; ne kendini ne de başkasını bilirsen, her savaşta tehlikedesin." "Düşmanını bil, kendini bil, yüz savaş bile yapsan, başın ağrımaz." ve "Bilgi, düşmanı tanıyandan edinilmeli." diyen Sun Tzu, sınır ötesi casusluğa işaret etmiştir.

Çin gezginleri, Türklerle aralarında başlayan ve uzun yıllar devam eden savaşlar sırasında kullandıkları casuslar vasıtasıyla başarılı olmuşlardır. Söz konusu Çin gezginlerinin casusluk faaliyetleri özellikle Hunlara büyük zarar vermiştir.

Türklere karşı uygulanan istihbarat çalışmaları Çinlilerle sınırlı değildir. Papaların faaliyetleri de önemli bir yer tutmaktadır. Örneğin dönemin papası, Atilla'nın büyüden korktuğunu casusları sayesinde öğrenmiştir. Papaların Türklere karşı istihbarat faaliyetleri, daha sonra Selçuklular ve Osmanlılar döneminde de devam etmiştir.

Yahudilerde İstihbarat

Uzmanlara göre, casusluk ya da teknik adıyla espiyonaj faaliyetlerinin izlerine Tevrat'ta "Ve Rab Musa'ya söyleyip dedi; İsrailoğullarına vermekte olduğum Kenan diyarına casusluk yapmaları için adam gönder." şeklindeki ifadelerde rastlamak mümkün. Böylece, Eski Ahit'te, Yuşa Peygamber'in Filistin'in fethi sırasında bölgeye iki ajan gönderdiğinden bahsediliyor. Tevrat'ta da Musevilerin casusluk faaliyetini kutsayan birçok ayet var. Onlardan biri şöyle:

“...ve Musa onları Kenan topraklarına, oraların ne olduğunu, orada yaşayan insanların kuvvetli mi zayıf mı, sayıca çok mu az mı olduklarını görmeleri için gizlice yolladı.”

İstihbarat tarihi Yahudi casuslarla doludur. Ancak bunlar İsrail devleti kurulana kadar farklı ülkelere hizmet etti. Birinci büyük savaşla birlikte Yahudilerin ulusal hedefleri ortaya çıktı. 1914'te 80.000 Yahudi'nin yaşadığı Filistin'de İngiltere safında olmaları gerektiğine inanan Museviler, Aaron ailesinin casuslukları sayesinde Kudüs'ün Osmanlıların elinden çıkmasını sağladılar. İkinci savaşta da İngiliz-Yahudi dayanışması sürdü.

Filistin müftüsü, Londra'nın isteğiyle pusuya düşürülüp öldürüldü. Ancak milliyetçi Yahudiler o noktada İngiltere'nin Filistin konusunda kendilerine oyun oynadığı inancına kapılıp Kudüs Genel Valisi Lord Moyne'ye suikast düzenlediler ve daha ötesi Nazi Almanya'sıyla iş birliği için zemin yokladılar.

Abraham Stern, Hitler'in Yahudi aleyhtarlığını kendi ulusu adına değerlendirebileceklerini düşünür. "Siz Yahudileri Avrupa'dan temizlemek istiyorsunuz. Buna evet. Gönderin hepsini Filistin'e, kurtulun... Öldürmek, kamplar kurmak masraflı ve askeri oyalayan bir şey" der. Stern, 1942'de Tel Aviv'de İngiliz polisi tarafından sıkıştırılır ve kaçmaya çalışırken öldürülür.

1950'lerde İsrail MOSSAD'ı kurar. MOSSAD; Mısır lideri Nasır'ın kanal macerasının ABD tarafından fazla önemsenmediğini fark edince, Kahire'deki Amerikan varlığına saldırılar düzenleyip bunu Arapların yaptığı izlenimi verecek kadar da profesyonelleşmişti. ABD'de, "Siyonist Eylemler İçin ilk Yardım Komitesi" adı altında bir casusluk teşkilatı kurulur.

Haşhaşiler

Hasan Sabbah'ın kurduğu Bâtıni hareketinin fedaileri olan "Haşhaşiler", aynı zamanda bir casus olarak, uyuşturucuyla beyni yıkanmış bir şekilde sıra dışı bir motivasyon türüyle karşımıza çıkmaktadır. Fedailer, Anadolu Selçuklularının saraylarına kadar sızmayı başarmışlardır.

8. yüzyılda İsmailliğin Nizari kolundan çıkan bu topluluğun 14. yüzyıla dek faaliyetlerini sürdürdükleri sanılmaktadır. Kapalı bir topluluk olan Haşhaşiler, radikal bir din akımının takipçileri olarak ortaya çıktılar. Suikastı, Eyyubilere, Selçuklulara ve Abbasilere karşı siyasi yaptırım aracı olarak kullandılar. Avrupa dillerine Haçlı Frankları tarafından taşınan "Assassin" sözcüğünün kökeni "Haşhaşin"dir.

Kendilerine "El Davatül Cedide (yeni dava, yeni öğreti)" veya "Fedaayiin (fedailer)" derlerdi. İran kökenli bu örgüt, bölgeyi hâkimiyetlerinde bulunduran

ve İsmailileri baskı altına almaya çalışan Selçuklulara karşı mücadele etmek amacıyla cinayeti sistemli bir saldırı aracı olarak kullanmaya başladılar. Etrafa saldıkları korkuyla elde ettikleri etkin nüfuzu koruyabilmek için cinayetleri genelde halka açık mekânlarda, bilhassa camilerde işlemeyi tercih ediyorlardı. Hedeflerine kılık değiştirerek yaklaşan Haşhaşiler, kurbanlarına kurtulma olasılığı tanımamak için zehir, ok ve yay gibi araçlardan kaçınıp, hançer kullanmayı tercih ediyorlardı. Hiçbir koşul altında intihara girişmeyip hep yakalandıkları kişiler tarafından öldürülmeyi yeğlediler.

“Berid/Barid”, Latincede posta hayvanı anlamına gelen, “Veredus”tan gelme bir kelimedir. Sasaniler, Roma, Bizans, Emeviler, Abbasiler posta teşkilatına önem verdiler. Posta teşkilatı o gün için at, deve kullanan postacılarla yapılır ve sultanlar en güvenilir adamlarını bu işle görevlendirirlerdi. Tarihi verilere göre, posta teşkilatlarının casusluk gibi çok önemli bir görevleri daha vardı. Doğu Roma’da, posta teşkilatının en önemli işi, vazifesi casusluktu.

Emevi Devleti, Berid teşkilatına çok önem vermiştir. Esasında, resmî posta ve istihbarat teşkilatı, Orta Çağ’ın büyük Türk ve Moğol devletlerinde mevcut olduğu gibi, daha sonra da devam etmiştir. İslamiyet’ten önce Türk devletlerinde “Ulak/Ulağ” adı altında mevcut olan bu teşkilat, Moğol devletlerinde de “Yam/Ulaa” ismiyle mevcuttu. Türk Devletlerinde kullanılan “ulak” kelimesi, Selçuklular devrinde başlayarak, diğer Türk-İslam devletlerinde de “Berid” kelimesinin yerini almıştır.

Bu posta teşkilatlarında, “sai, kasid, peyk” gibi koşucu habercilere ve casus şebekelerinde de tesadüf edilmektedir. Bu ulak yahut yam (bazı devletlerde çapar) ismi altında teşkilatın, tıpkı Berid teşkilatı gibi, zaman zaman bazı hükümdarlar tarafından düzenli ve mükemmel bir posta sistemi şeklinde tanzim edildiği ve bazı zamanlarda ise yollar, köy ve kasabalar üzerindeki yükletilmiş bir angarya şeklinde devam ederek birçok suiistimallere ve şikâyetlere yol açtığını görüyoruz.

Tarih boyunca her devlet bu tür istihbarat faaliyetlerinde bulunmuş ve bu amaç uğruna geniş bir istihbarat ağı kurmuştur. Ülkeler arası karşılıklı istihbarat ve ülke içerisinde mevcut düzen veya iç asayiş karşıtı faaliyetler için de devletin yine aynı istihbarat yöntemini kullanması en doğal hak olarak görülmüştür. İstihbarat faaliyetleri iki aşamalı olarak uygulanmıştır.

Bunlar;

- Dış istihbarat: Yabancı devletlerde olup biteni öğrenme ve bu doğrultuda

önleyici tedbirler almaya yönelik istihbarat faaliyetleri.

- İç istihbarat: Ülke içinde olup biten her türlü asayişsizliği ve eylem çabalarını öğrenme ve bu doğrultuda önleyici tedbirler almaya yönelik istihbarat faaliyetleri.

Günümüzde olduğu gibi geçmişte de devletlerin gelecekleri ile ilgili alacağı pozisyonlarda istihbarat faaliyetlerinin kullanılmasında en önemli etken devletin veya kişi ve grupların hedef alındığı durumları ortaya çıkararak, gerekli tedbirlerin alınması gerekliliğiydi. Yine devlet hayatında önceden olabilecek olayları görebilmek ve ona göre tavır almak ancak istihbarat faaliyetleri sonucu elde edilecek bilgilere bağlıdır. Bu açıdan her zaman istihbarat faaliyetlerine ihtiyaç vardır.

Modern çağda, her ülkenin, yabancı devlet hakkında bilgi toplamak, toplanan bilgileri değerlendirmek ve hassas taraflarını kullanarak onları zayıflatmak, bölmek için yapılan faaliyetlerine genel anlamda istihbarat adı verilmektedir?[45] "Akıl, zekâ, anlayış, malumat, haber, bilgi, vukuf, işitilen haberler, muteber olan havadis, duyulan şeyler, toplanan bilgiler, alınan haberler, bilgi toplama, haber alma" olarak adlandırılan istihbarat kelimesinin teknik olarak anlamı "haberlerin (ham bilginin) işlenmesi (tasnif, kıymetlendirme, yorum) sonucu üretilen bir ürün veya bilgi" veya (intelligence), planlama, araştırma, deliller toplama, çeşitli akli ve tecrübî ilmi metotlar ile onları değerlendirip bir sonuca varma ve kullanmadır?[46]

İnsanlık tarihi boyunca olması muhtemel olaylar hakkında, toplanan bilgilerin değerlendirme sonuca bir pozisyon alınması bir gerekliliktir. Bu gereklilik bütün diğer devletlerde olduğu gibi Türk devletlerinde de son derece önemli bir yer tutmuştur.

II- TÜRK İSTİHBARAT TARİHİ

Eski Türk Devletleri Döneminde İstihbarat

Binlerce yıllık Türk tarihinde kurulduğunu bildiğimiz büyük küçük birçok devlet veya imparatorluğun bağımsızlıklarını koruyabilmek için ismi ne olursa olsun sonuçta istihbaratla uğraşan basit veya gelişmiş teşkilatlara sahip oldukları muhakkaktır. Bütün milletlerde olduğu gibi Türklerde de istihbarat ve istihbaratçılarla ilgili kavramlara rastlamaktayız. Türkler devletlerinin temel düzenini yıkmaya, devleti ortadan kaldırmaya, milleti esir etmeye çalışan casuslara "**çaşıt/çaşut**" derlerdi. İhbar işine ise "çaşutlama" derlerdi. Göktürk yazıtları ile yazılmış Türkçe yazılarda haberci için "**sabçı**" denilmiştir. Türkler, devletler arasında gidip gelen kağan elçilerine şimdiki gibi "**elçi**" derlerdi. Oğuzlar, aileler arasındaki elçi ve habercilere "**yazıkçı/salıkçı**" derlerdi. Aynı zamanda bu, kâtip demekti. Yine sıradan haberci ve casuslara ise "**körüg, tıl (dil), tıgrak**" da derlerdi. Türklerde "**çabar/çapar**" sözleri de kurye ve elçi demekti. Diğer taraftan eski Türklerin "**kılağuz/yirçi**" dedikleri kılavuzlar, devlet ve ordu içinde çok önemli rol oynuyorlardı. Bu kişiler, çok gezmiş ve çok görmüş kimselerdi. Ayrıca fevkalade askerlik bilgisi ile idari tecrübeye de sahiptiler. Askerî kılavuzlara "**yiezek**" denirdi.

Türk tarihine bakıldığında gerek dış devletlere karşı dış istihbarat yöntemlerini gerekse ülke içerisinde kendi muhalifleri veya asayişi bozmak amacıyla yapılan eylemlere karşı iç istihbarat yöntemlerine yoğun bir biçimde başvurulduğu görülür.

İstihbarat teşkilatı; insanlığın ilk zamanlarından itibaren var olduğu gibi Türk tarihi içerisinde de ilk dönemlerden bu yana farklı biçim ve yöntemlerle varlığını sürdüren bir örgütlenme biçimidir. Daha ilk dönemlerde Türkler, Orta Asya'da Çin ile olan mücadeleleri sırasında kendi devletlerini yıkmak için görevlendirilmiş olan Çin istihbarat örgütün elemanlarına çaşıt-çaşut adını vermişlerdi.[47]

Daha sonraki dönemlerde Kök Türk kitabelerinde çaşıt kelimesi yerini haberci anlamındaki Körüg kelimesi yer almaktadır.[48] İlk Türk Destanlarından Dedem Korkut'ta yine casus ve casusluk kelimelerinin birçok defa geçtiği görülmektedir.[49]

Bunun dışında Türklerde casusluk, değişik dönem ve coğrafyalarda değişik

şekillerde adlandırılmışlardır. Sözgelimi münhi ve münhiyan, dil almak,[50] sahib-i haber veya sahib-i berid gibi isimler casusluk için kullanılan sözcükler arasında yer alır.

İstihbarat faaliyetleri ya dinî ya da politik ve siyası nitelik idi. Dinî nitelikteki istihbarat faaliyetlerini yürüten çaşıtlar Çinlilerin bağlı bulunduğu dine veya Buda dinine bağlı idiler. Görevleri ise gök tanrı dinine inanan Türkleri bağlı bulundukları dinlerinden uzaklaştırarak kendi dinlerine inanmalarını sağlamaktı. Bunun için öncelikle yönetici sınıfını elde etmeyi hedeflemişlerdi. Bu yolla toplumsal sarsıntılarla devletlerini parçalamayı amaçlıyorlardı.

Asya' da görülen bu tür casusluklara ait ilk faaliyetler Çin manastırlarında yetişen rahiplerdi. Bunlar Türkler arasına girerler, gezgin gibi davranır, bir yandan kendi dinlerini yaymaya çalışırken, Türk toplumunun genel anlayışı, gelenekleri, insanlar arasındaki karşılıklı davranışlarla güvenlik konularında bilgiler toplarlar, bunları 'seyahatname' adı altında hükümdarlarına sunarlardı. M.Ö. 125 yılına kadar bütün Hun ülkesini gezen ve Hunların durumlarını, göçlerini, savaş tutumlarını, yaşayışlarını, birbirleriyle olan ilişkilerini bir rapor halinde Çin liderine sunan gezgin Chang-Chien'in bir çaşıt olduğu kabul edilmektedir.

İkinci tür casusluk sınıfına giren siyasi ve politik casusluk ise daha sonraki dönemlerde ortaya çıktı. Devletler arasındaki dinî casusluk yanında siyasi ve politik casusluk önem kazandı.

Türkler, daha ziyade diğer Türk kavimleri ile İran, Hint ve diğer uluslarla olan ilişkilerinde bu tür siyasi casusluk faaliyetlerinde bulunmuşlardı. Özellikle İran-Turan mücadelesinin anlatıldığı destansı İran anlatılarında casusların oynadığı rolün önemi vurgulanır.[51]

Kök Türk kitabelerinde de Kök Türklerin diğer Türk kavimlerinden olan Türgişler, Kırgızlar ve Dokuz-Oğuzlar arasındaki mücadelelerinde körügler/habercinin oynadığı rol bilinmektedir. Nitekim Kök Türk Kağanı İlteriş'in Dokuz-Oğuzlar ile ilgili haberleri habercileri vasıtasıyla öğrendiği Kök Türk kitabelerinde yazılıdır. Aynı şekilde Türgiş kağanının Ötüken'e asker göndereceği, Kırgızlar üzerinden seferden gelen Kök Türklerin habercilerinin kendilerine ilettikleri rapor doğrultusunda öğrenilmişti. Kök Türk devletinin önce ikiye ayrılması sonra da yıkılmasında Çin hükümdarının bakanlarından olan bir casusun Kök Türk ülkesine soktuğu casusların rolleri bilinmektedir.

Aynı şekilde Uygurların içine de sızmış olan Çinli, Moğol, Kırgız İranlı

casuslar vardı ve bunlar da hem dinî açıdan hem siyası açıdan Uygur devletini yıkmak için büyük çaba harcamışlardı.

Avrupa içlerine kadar giden Türklerin aralarına sızan casuslar da vardı ve papanın emrinde görev yapıyorlardı. Bunlar iyilik seven, bilgisizleri aydınlatmak ve yetiştirmek gibi kutsal işler yapıyormuş edasıyla davranan kişilerdi. 11. yüzyıldan itibaren Bizans'ın en büyük düşman olarak gördüğü İslam'a karşı İran içlerine kadar sızan casusları gezgin ve elçi kılığındaki casuslar idi. Bizans casusları, gezgin ve elçi kisvesi ile Asya içlerine kadar giderek oralardaki Türkler ile konuşarak birtakım bilgiler elde etmeye çalışıyorlardı.[52]

Büyük Selçuklu Devleti'nde İstihbarat

9. yüzyıldan itibaren İslam coğrafyası sınırları içerisine giren Türkler, burada da istihbarat faaliyetlerine önem vermeye ve casuslar kullanmaya devam ettiler. Özellikle Selçuklular döneminde geniş bir haber alma ağına sahip olunduğu kaynaklarda belirtilmektedir. Büyük Selçuklu Devleti'nin en ileri devlet adamlarından olan Vezir Nizamülmülk devlet yönetimi ile ilgili kaleme aldığı eseri Siyasetname'de bu konu hakkında etraflıca bilgi vermektedir. O, cahiliye ve İslami dönemde padişahların bütün şehirlerde olup bitenden haberleri olması için sahib-i berid'i olduğunu örnek göstererek Selçuklu hükümdarının da uzakta ve yakında, ordu ve raiyyetin ahvalini arayıp sormak, olup biteni az çok bilmek görevi olduğunu belirterek şöyle devam eder; "O böyle yapmazsa ayıp olur gaflet, tembellik ve zulme hamlederler ve memlekette olup biten fesadı ve zulmü biliyor veya bilmiyor. Eğer biliyor da meselenin çaresine bakmıyorsa tıpkı onlar gibi zalimdir ve zulme rıza göstermiştir ve eğer bilmiyorsa gaflete düşürülmüştür. Tembel ve cahildir. Bu her iki husus da iyi değildir. Mutlaka haberciye (sahib-i berid) ihtiyacı vardır."[53]

Nizamülmülk'e göre haberci, hakkında kötü şüphe bulunmayan kişiler olmalıdır. Çünkü memleketin salâha kavuşması ve karışıklığın önlenmesi onlara bağlıdır. Bu haberciler doğrudan doğruya hükümdara bağlı olmalı ve hükümdar tarafından tayin edilmelidir. Haberlerin doğru ulaştırılması için aylıkları da hazineden ödenmelidir. Bahsedilen bu habercilerin sahip oldukları bilgiler sadece hükümdar tarafından bilinmelidir.

Siyasetname'deki bilgilere göre Alparslan'ın oğlu Melikşah zamanında ise devlet çok güçlü bir istihbarat ağına sahiptir. Melikşah zamanında sadece iç istihbarata değil dış istihbarata da önem verildiği bilinmektedir. Hükümdar Melikşah tarafından her tarafa gönderilen gizli haberciler sayesinde dünyada

olup bitenlerden haberdar olunduğu kayıtlıdır.[54]

Anadolu Selçuklu Devleti'nde İstihbarat

Selçuklular da daha önceki Türk-İslam devletlerinde olduğu gibi istihbarat teşkilatına sahiptir. O dönemin devlet adamları da milli menfaatlerin ve ülke çıkarlarının korunabilmesi için istihbarat teşkilatına sahip olmanın zaruretine inanmaktadırlar.

Anadolu'ya giriş için burada Börü Budun tarafından istihbarat ağı oluşturulmuş ve Bizans ordusunda moral bozucu etkenler oluşturularak bölgeyi almak hazır hale getirilmişti.

Alaattin Keykubat zamanında devlet işlerinde etkili olduğu söylenen Börü Budun teşkilatı birçok dergâh şeyhi, yönetici ve padişahın da üye bulunduğu gizli tarikatlar kurarak genişlemeye devam etmiştir.

Osmanlı Devleti'nde İstihbarat

Osmanlı Devleti de kendinden önceki Türk devletlerinde olduğu gibi bu tür istihbarat faaliyetlerinde bulunmuşlardır.[55]

İstihbarat faaliyetleri hemen her milletin başlangıçtan günümüze kadar başvurduğu bir yöntemdir. İktidardaki kişi veya hanedanın, gerek kendisi gerekse ülkesi adına yapacağı faaliyetler ve alacağı önlemler, sahip oldukları iç ve dış istihbarat bilgilerle şekillenmekteydi. Bu faaliyetlere her millet ve devlet önem vermiştir. 19. yüzyılda, devlet teşkilatları arasında istihbarat faaliyetleri de kurumsallaşmaya başlamıştır. Osmanlı Devleti içinde geçerli olan bu durum, hükümdar ve devlet adamlarının iç ve dış istihbarat faaliyetlerine son derece önem vermelerine sebep oldu. İç istihbarat, özellikle şehzadelerin tahta geçmek üzere isyan etmeleri ve ülke içinde asayişsizliklerin ortaya çıktığı dönemlerde önem kazanırken, dış istihbarat faaliyetleri başta Balkanlar olmak üzere, Orta Doğu'da yoğunlaştı.

Osmanlı Devleti bu amaçla farklı istihbarat yöntemleri kullandı. Kullanılan bu yöntemlerle elde edilen bilgilerle devletin iç ve dış siyaseti belirlendi. İlk zamanlardan itibaren bu tür faaliyetlere büyük önem verildi.

Osmanlı istihbaratı, sadece farklı isim ve şekillerde devletin dış ülkelere karşı girişecekleri mücadelelere yön vermek ve içeride baş gösterecek asayişsizliklere karşı önlem almak amacı için kullanılan sistematik olmayan bir yöntemdi.

İstihbarat Yöntemleri

1. Gönüllü Casusluk: Devletin, istihbarat faaliyetlerinden biri olan gönüllü casusluk uygulamasını özellikle kuruluş döneminde yoğun bir şekilde kullanıldığı görülür.

Her iki teşkilat da Osmanlı'nın Rumeli'ye geçişiyle birlikte burada yeterli Türk nüfusunun bulunmamasından dolayı gerekli askeri gücü sağlamak amacıyla gayrimüslimlerden oluşturulan askeri birliklerdi. Bu askeri birlikler balkanlardaki sınır ve kale muhafızlığının yanında bölgenin inzibatından sorumlu idiler. Ancak gayrimüslim olmaları, birden fazla yabancı dil bilmeleri, diğer gayrimüslim topluluklar arasında rahatça hareket edebilmelerini ve coğrafyayı çok iyi tanımalarından dolayı sınır bölgelerinde haber toplama işlerini de üstlenmişlerdir.

2. Ulufeli (Ücretli) Casusluk: 16. yüzyılda artık Osmanlı devleti maaş karşılığı casuslardan faydalanmakta ve istihbarat teşkilatının sistematiğini ortaya koymaya başlamaktadır. Böylece Osmanlı istihbarat tarihinde bir dönüm gerçekleşmiş olmakta, devlet sadece gönüllülerden değil aynı zamanda mesleği ve görevi haber toplamak ve ulaştırmak olan ama henüz kurumsallaşmasını tamamlamamış bulunan bir teşkilatlanmanın adımlarını atmış bulunmaktadır.

3. Dil Alma Yöntemi: Dil alma yöntemi, daha önceki dönem ve devletlerde de uygulanan, düşman hakkında bilgi almak açısından yapılan akınlarda düşman tarafından alınan esirler ve bunlardan elde edilen bilgilere verilen addır. Osmanlı Arşivi'ndeki Mühimme Defterlerinde bu konuda pek çok kayıt bulunmaktadır. Bu kayıtlardan anlaşıldığına göre, Osmanlı akıncıları için, savaşlarda dil almak ekonomik ve hiyerarşik açıdan önemli bir fırsattı.

Dil almak bir devlet görevi sayılmış bunun karşılığında hem ekonomik açıdan hem de itibar bakımından saygınlık kazanılmış olunmaktaydı. Koçi Bey 17. yüzyılda kaleme aldığı eserinde bu işe verilen öneme atıfta bulunarak "Ve erbîb-ı tımardan yararlığı zîhir olmayana ve sefer-i hümayunda baş ve dil getirmeyene terakki olunmazdı" hükmünü vermektedir.[56]

4. Tüccar ve Gezginler: Gerek Osmanlı vatandaşı gerekse yabancı ülkenin vatandaşları olup da Osmanlı lehine casusluk yapanlarda vardı. Bu tüccar ve gezginlerin hemen her ülkeye gitmelerinde bir sakınca bulunmuyor, istenilen ülkelerde sahip oldukları statükoları gereği her yere gidebiliyorlar ve gerekli bilgileri alabiliyorlardı. Bu durumlarından dolayı sahip oldukları bu bilgiler; devlet adamlarını cezp ediyor, öğrenebilmek amacıyla her yolu deniyorlardı.

Osmanlı'nın MGK'sı

Temmuz 1792'de padişah, kurduğu bu komiteyi sadrazamın (başbakan) yetkilerine ortak eder. Hatta bazı konularda yetkileri sadrazamın üzerindedir. Bu komite, bir nevi Osmanlı'nın Milli Güvenlik Kurulu'dur. Osmanlı Devleti'ne yapılan dış müdahalelerden dolayı sadrazamın çaresiz kaldığı yerlerde bu komite devreye girmiş ve hayati kararları eyleme dökmeyi başarmıştır.

Zaten ekonomisi (kaybedilen savaşlar ve kıtlıklardan dolayı) çökmekte olan Osmanlı Devleti'ne "Nizam-ı Cedit" adı altında yeni bir ordu kurdurulur. Bu ordu ile amaç, yeniçeriye karşı bir güç dengesi oluşturmaktır. Ancak cephelerde savaşlarla boğuşmakta olan yeniçerinin bunu düşünecek hali yoktur.

Fransa'dan ve İtalya'dan getirilen subaylar, Nizam-ı Cedit askerlerini eğitirlerken bir yandan da ülke genelinde geniş istihbarat faaliyetleri yürütürler. Osmanlı ordusunun gücünü, mukavemetini ve savaş kabiliyetini raporlar halinde kendi ülkelerine bildirirler. Çekirdek kadro MGK, orduyu tamamen Fransız subayların kontrolüne bırakmış, İstanbul ve Anadolu'da yönetimden hoşnut olmayan Türklerin peşine düşmüştür.

Osmanlı İstihbarat Örgütü'nün Kuruluşu

İstanbul, tarihi boyunca ajanların gizli kapılar ardında kapıştığı, dünyanın sayılı şehirlerinden biri oldu. Elbette Türkler, bu gizli çatışmaları, entrikaları hep seyirci olarak izlemedi. Fiilen her faaliyette vardı.[57]

Başına bir Rum'u getirdiği bu gizli polis teşkilatı, öncelikle üst düzey yöneticilerin özel hayatlarını ve sosyal ilişkilerini araştırmışlardır. Haremden sokağa, her yerde özel hayata ilişkin bilgiler toplanmış ve bunlar siyasi amaçlarla kişilere karşı kullanılmıştır. Osmanlı devlet adamlarının başına geleni geç de olsa anlamıştır ve örgüt kapatılır.

Bir Kontra Örgütü: Yeni Osmanlılar

Devletin sürekli toprak kaybı, ekonominin hızla çökmesiyle birlikte meydana gelen buhran, en çok istihbarat servisinin işlerini yoğunlaştırır. Osmanlı aydınları arasında kurulan Talebe-i Ulum ve Fedailer Cemiyeti gibi sivil muhalefet, Osmanlı gizli polisini harekete geçirir. Bu iki örgüt mensuplarına yönelik yürütülen operasyonlar, işkenceler umulan sonucu vermez. Hatta Türk işkencecilerinin dünya işkence literatürüne sokmayı başardığı "Tabutluk" kavramı, Osmanlı gizli polisinin ürünüdür.

İttihat Terakki Döneminde İstihbarat

Sultan II. Abdülhamit Han'ı tahttan deviren İttihat ve Terakki Fırkası (Partisi), yönetimi ele alırken, çekirdek devlet yapısında bir değişikliğe gitmemiş ama yeni üyeler atamıştır.

Yeni üyelerle yetinmeyen İttihat ve Terakkiciler, "kutsal devlet" geleneğini en şiddetli hale getirenler olarak tarihe geçmişlerdir. Aynı zamanda bir İttihatçı olan Hüseyin Cahit Yalçın, "Cemiyetin (partinin) ruhunun kuvvet teşkil etmesi ise bir nevi din ve mezhep, adeta bir tarikat mahiyetini almasından ileri geliyordu." diyerek varılan mistik ve şizofrenik boyutu gözler önüne seriyor.

Teşkilat-ı Mahsusa

Teşkilatı Mahsusa; kuruluşu 1909'lu yıllarda şekillenen ve 1913 yılında Sultan Mehmet Reşat'ın yayımlanmayan ve resmî olmayan bir fermanıyla Harbiye Nezareti bünyesinde İttihat ve Terakki tarafından kurulmuştur. Meşrutiyetin ilanında birinci derecede rol oynayan bir teşkilattır. Başkanlığını Eşref Sencer Kuşçubaşı'nın yaptığı, Mehmet Akif Ersoy'un ve sonra da Mustafa Kemal'in içerisinde bulunduğu ve çalıştığı, çoğunluğunun subaylardan oluştuğu Osmanlı ordusuna bağlı bir kuruluş olarak, Çanakkale muharebesinde bilgi akışıyla savaşın kazanılmasına vesile olmuş, yabancı istihbarat teşkilatlarına, ihtilallere, isyanlara ve dış düşmanlara karşı topyekûn mücadele etmiş bir Osmanlı gizli istihbarat teşkilatıdır.

Teşkilatı Mahsusa'nın köklerinin, Kutluk Kağan'ın 680'lerde "Börü Budun" adıyla yabancı ordular ve milletler hakkında çeşitli ajanlar kullanarak bilgi toplamak ve sabote etmek gibi işler için kurduğu istihbarat teşkilatının Büyük Selçuklu'dan Osmanlı'ya ve günümüze kadar devam eden uzantısı olduğuna inanılmaktadır. Teşkilatı Mahsusa'nın kurucusunun bilindiği gibi Enver Paşa olmadığı, Enver Paşa'nın sadece ajanlarından birisi olduğu, teşkilatın birçok kolunun olduğu ve bu kollarının hepsinin de tek bir kola bağlı olduğu bilinmektedir. Misyonu, Arap ayrımcılığı ve Batı emperyalizmine karşı mücadele etmekti.

Bu örgütün gizli kurucularından birinin ismi, hep gizli kalmış ve soyu koruma altına alınmıştır. Teşkilat-ı Mahsusa'nın kurucusunun soy ismi ve yaşadığı yer değiştirilmiştir. Soyundan gelen erkek çocukları gizli olarak eğitilerek şu anda bilinen MİT teşkilatına ya alınmış ya da bu teşkilat tarafında korunmuştur. CIA'in ulaşabildiği tek bilgi, Sakarya'da Sapanca bölgesine yerleşmiş olduklarıdır. Bu kişinin kimliğinin gizlenmesi kafalarda hep soru işareti

yaratmaya devam ediyor.

Hüsamettin (Ertürk) Teşkilatı Mahsusa'nın kuruluş amacını şöyle tanımlar: "Bu teşkilatın gayesi, bir taraftan bütün İslamları bir bayrak altında toplamak, bu suretle Panislamizm'e ulaşmaktır. Diğer taraftan da Türk ırkını siyasi bir birlik içinde bulundurmak, bu bakımdan da Pantürkizm'i hakikat sahasına sokmaktır.

Teşkilat-ı Mahsusa'nın dayandığı ideolojik temel ve uygulaması gereken politikalar açık olarak tanımlanmamıştır. Ajanlar, sorumlu oldukları devlet otoriteleri gibi, geleneksel Osmanlıcılık fikrine bağlılıklarını gösterseler de İslam Birliği ve Pantürkizm'e dayanırlar.

Karakol Örgütü

Örgütün adı, Baha Sait Bey'in isteği üzerine, Kara Vasıf Bey ile Kara Kemal Beylerin adlarından esinlenilerek "Karakol" olarak belirlenir. Ekim 1918'de örgütün kurulur.

Milli Müdafaa Grubu

Karakol Örgütü, Mustafa Kemal Samsun'a çıkmadan önce kurulmuştu. Örgüt, askerî bir görünüşte olmasına rağmen siyasi bir kuruluştu.

Milli Müdafaa Grubu ise, Karakol Örgütü başkanının tevkifi ve kurtuluş ışığının Anadolu'da yanmasından sonra oluşturulmuştu.

Yeni İstihbarat Örgütleri

Karakol Cemiyeti tamamen dağılır. Ajanlığı bir yaşam tarzı olarak seçen bu insanların köşelerine çekilecekleri elbette düşünülemez. Bu durumu çok iyi bilen Mustafa Kemal Paşa, bunlardan faydalanmasını bilecektir. Cemiyetin birçok ajanını istihbarat, kaçakçılık, sabotaj grupları olarak çalıştırır. Bunlardan yine Kara Kemal tarafından kurulan Beşler Grubu ile Hamza Grubu da faaliyetlerini sürdürmelerine izin verir.

Hamza Grubu Ankara'nın olurunu alarak kurulan ve desteklenen İstanbul'da ilk istihbarat grubudur.

MİM MİM Grubu

Önceki örgütün deşifre olmasından sonra Mustafa Kemal Paşa yeni bir istihbarat servisi kurma girişimlerini başlatır. Anadolu'daki hareket de artık çok güçlü duruma gelmiştir.

Ertürk, adı Müsellah Müdafaa-i Milliye Grubu (Silahlı Milli Savunma Grubu) olarak belirlenen teşkilatı oluşturmak üzere harekete geçer. Mim Mim Grubu olarak da adlandırılan bu oluşum, çalışma merkezini İstanbul'a kaydırır. Çünkü İstanbul, eski istihbarat servislerinin dağılması ile açıkta kalan onlarca ajanın bulunduğu bir şehirdir.

3 Mayıs 1921 tarihinde Mustafa Kemal başkanlığındaki TBMM hükümeti, MİM MİM teşkilatını resmen tanır.

MİM MİM teşkilatı, İstanbul'un kurtuluşundan sonra 5 Ekim 1923'te tasfiye edilir.

Muharip ve Felah Grupları

Karakol Cemiyeti'nin Mustafa Kemal ile yol ayırımına girmesi üzerine teşkilattan kopmalar olur. Muharip Grubu kurulur. Muharip Grubu'nun ömrü de kısa sürer. Ardından, ismini Felah Grubu olarak değiştirerek faaliyetlerini sürdürür. Bu iki örgüt Ankara'ya, Mustafa Kemal Paşa'ya bağlı olarak çalışır.

Grup, Anadolu'ya gitmek isteyen subaylardan, araştırma ve soruşturmalardan sonra uygun gördüklerini gönderir. İtalyanlardan alınan silah ve mühimmat alarak sürekli Anadolu'ya iletirler. Grup, daha sonra istihbaratın birleştirilmesinden dolayı tasfiye edilir.

İlk İç İstihbarat Örgütü: P Teşkilatı

İstihbarat servislerinde, koordinasyonsuzluk nedeniyle aksamalar olur. Mustafa Kemal, askerî istihbarat servisinin kurulmasını ister. Fevzi Paşa, kısa adı "P" olarak bilinen 18 Şubat 1920 tarihli bir yazı ile Askerî Polis Teşkilatını kurar.

Türk istihbarat teşkilatlarında ilk düzenli rapor yazma P Teşkilatı ile başlar.

1920 yılının Temmuz ayı ortalarında kurulan P Teşkilatı, toplumun her kesiminden gelen tepkiler üzerine sekiz ay Nisan 1921'de görünürde kaldırılır. Kaldırılması askerler arasında ve özellikle (P) elemanları içinde tepkiyle karşılanır.

Asker ajanlar, 1 Nisan 1921'de Tetkik Heyeti Amirlikleri adlı "yeni" bir istihbarat servisi çatısı altında toplatılır. Mustafa Kemal Paşa da 22 Haziran 1922'de bu örgütü topyekûn, bütün birimleri kapatılarak ortadan kaldırır.

1922 yılı sonları ile 1923 yılı başları arasında, Erkân-ı Harbiye-i Umumiye Riyaseti tarafından 1. Ordu Komutanlığı'na bağlı olarak, İstanbul ve Trakya'ya

yeniden yapılacak bir saldırıya karşı koymak, İngiliz işgal birliklerini takip ve kontrol etmek amacıyla, Geçit Teşkilatı Kumandanlığı (GTK) adı ile bir istihbarat servisi kurulur. Lozan Barış Görüşmeleri (20.11.1922-7.2.1923)'nin, 24 Temmuz 1923 tarihinde Lozan Barış Antlaşması ile sonuçlanmasından sonra, Fevzi Çakmak Paşa'nın emri üzerine 8 Ağustos 1923 tarihinde teşkilatın faaliyetlerine son verilir.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti Döneminde İstihbarat

İstihbarat örgütlerinin kapatılmasından ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurulmasından sonra, 1926 tarihine kadar geçen dönem içinde haber alma çalışmaları, Ordu Müfettişlikleri İstihbarat Şubeleri tarafından yürütülür.

Atatürk, 1925 yılı sonunda, gelişmiş devletlerdeki istihbarat kuruluşlarına benzer, çağdaş bir örgütün kurulması talimatını verir.

Milli Emniyet Hizmeti Riyaseti (MEH/MAH)

Tetkik Heyeti Amirliklerinin kapatılmasından sonra istihbarat çalışmaları merkezi sistemle değil, komutanların kendi bölgelerinde elde ettikleri bilgileri rapor halinde Genelkurmaya sunmaları şeklinde sürdürülür. Suikast olayından sonra modern bir haber alma örgütü kurma fikri hâkim olur.

EHUR İstihbarat Dairesi'nin, 6 Ocak 1926 tarih ve 10152 sayılı "Gayet Mahrem ve Zata Mahsus" (Çok Gizli ve Kişiye Özel) gizlilik dereceli ve Müşir (Mareşal) Fevzi (Çakmak) imzalı tebligatı ile Cumhuriyet döneminin ilk istihbarat teşkilatı olan Milli Emniyet Hizmeti Riyaseti kurulur. Bu gizli yazıda Merkezi Ankara olan, İstanbul, İzmir, Adana, Diyarbakır ve Kars'ta Milli Emniyet Hizmeti adı altında bürolar kurulduğu belirtilir. Böylece Cumhuriyet'in ilk organize, profesyonel istihbarat servisi kurulur.

Yurt içine yönelik istihbarat faaliyetinde bulunacak olan Milli Emniyet Hizmeti Riyaseti, (EHUR)'a bağlı, genel merkezi Ankara'da olmak üzere 5 ilde bürosu bulunan bir kuruluştur. Dış istihbarat için ise; Dışişleri Bakanlığı'nın girişimleri ile I. Dünya Savaşı'ndan önce ve savaş sırasında Alman Genelkurmay İstihbarat Servisi'nin başkanı olan emekli Albay Walther Nicolai Türkiye'ye getirilir.

100.000 liraya anlaşan Albay Nicolai, 1926 Mart'ında Almanya'ya dönerek çalışmalarına başlar. Ancak Albay Nicolai, Türkiye'yi aldatır. Gönderdiği raporlar, oldukça basittir.

Teşkilatın Dış İstihbarat Bölümü'nün kuruluş çalışmaları devam ederken, hizmet verecek personelin yetişmesi amacıyla Almanya'da kursa tabi tutulmaları da kararlaştırılır. Nicolai tarafından gönderilen 20 günlük kurs programı yürürlüğe konulur.

Berlin, Dresden, Hamburg, Münih, Salzburg ve Viyana'ya geziler düzenlenir.

Almanya'da görülen kurslar 5 Temmuz 1926 tarihinde erer. Türkiye'nin ilk "mektepli" dış saha elemanları, yani yabancı ülkelerde çalışacak ajanları ülkelerine geri dönerler. MAH yurt dışında ilk olarak Viyana (Kuzey), Tahran (Doğu), Kahire (Güney) olmak üzere üç büroyla çalışmaya başlar. Bu şehirlerin tercih edilmesinin nedeni jeopolitik konumlarıdır. Buna göre Viyana ile Avrupa'ya, Tahran ile Orta Asya'ya, Kahire ile Arap dünyası ve Orta Doğu'ya yönelik faaliyetleri yürütülmesi hedeflenir. Fakat daha sonra bu bürolar mali kriz nedeniyle kapatılarak ajanlar geri çağırılır.

MEH/MAH'ın Almanya'da kurs gören kadroları, İçişleri Bakanlığı'na bağlanırlar. İçişleri Bakanlığı'na bağlı olan teşkilatın bütün giderleri, Başvekâlet Tahsisat-ı Mesturesi'nden (başbakanlığa bağlı örtülü ödenek) karşılanır. Bu durum da, teşkilat ile Başbakanlık arasında doğrudan bir bağ oluşmasına sebep olur.

Başında müsteşar vardır ama MEH/MAH'a İçişleri Bakanı yanında Genelkurmay Başkanı da müdahalede bulunur. Özellikle darbe döneminde MAH ve MİT, devletin tepesinde olan insanların kişisel isteklerine hizmet eden kurum haline döner. Personelin en çok şikâyet ettiği konu da budur. Birbirini çekememezlik, siyasi hesaplar ve komitacılık, devletin yapı taşlarından olan bu kurumu oldukça yıpratır. Aldıkları eğitim ve "sahada edindikleri deneyim"lerinin siyasi çıkar ve kaprisler için kullanılmasını bir türlü hazmedemezler.

MEH/MAH'ın yasal bir güvencesi olmadığı için iktidar sahiplerince kullanılması 6 Temmuz 1965'te çıkan bir yasa ile son bulur. Çıkarılan 644 sayılı yasayla teşkilatın adı da değiştirilir ve Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) adını alır.

MAH, Teşkilat-ı Mahsusa'nın külleri üzerinde kurulan bir örgüttür.

II. Dünya Savaşı'nda İstihbarat

Milli Emniyet Teşkilatı ajanları, 1930'ların başında dünyayı büyük bir savaşın beklediğini ortaya çıkarır. Avrupa ve Arap yarımadasındaki ajanların gönderdiği raporlar, Atatürk tarafından dikkatle incelenir ve başında Mareşal Fevzi

Çakmak'ın bulunduğu "çekirdek devlet" ile müzakerelerde bulunur. Bu çekirdek devlet üyelerinden biri de İsmet İnönü'dür. Atatürk ve "çekirdek devlet"in eşikte gördüğü savaş, İnönü'nün cumhurbaşkanlığı koltuğunda oturmasından sonra çıkar. Yıllardır MEH/MAH ajanları tarafından istihbari bilgilerle donatılan Türk hükümeti savaşın dışında kalmayı başarır ama Türk topraklarının, özellikle İstanbul ve Ankara'nın dünya istihbarat servislerinin kapışma alanı olmaktan kurtaramazlar. 1939'dan beri Türkiye'ye akın eden ajanlar, savaş çıktıktan sonra kılıçlarını kuşanırlar.

Türkiye'nin II. Dünya Savaşı'na girmemesindeki başarı İsmet İnönü'den çok MAH'ın büyük başarısıdır. MEH/MAH, başta Almanya olmak üzere İngiliz ve İtalyan istihbarat servisleri ile iş birliği içine girer. Türkiye'ye gelebilecek dış saldırıları önlemede büyük başarı gösterir. II. Dünya Savaşı, Türk istihbarat servisine inanılmaz bir eğitim, çalışma metodu imkânı sunar.

Türkiye'deki Nazi İstihbarat Ağı

Almanya, Türkiye'yi önemli bir istihbarat merkezi haline getirir. İstanbul'da ticaret ateşe yardımcılığı yapan Ludwig Moyzich, İstanbul başkonsolosluğunda turizm bölümü şefi olarak görünen Bruno Wolff ve yine aynı konsoloslukta görevli bulunan SS önde gelenlerinden Emil Duplitzer Nazi ajanıdırlar. İstanbul'dan Orta Doğu'ya doğru çok sayıda bağlantılar vardır. Türkiye'deki Nazi İstihbarat Servisi görevlileri, buralardan, Süveyş Kanalı'ndaki gemi hareketleri konusunda ayrıntılı bilgiler almaktadırlar ve İskenderiye'deki bir telsizle bağlantıları vardır. 1942-1943'te Türkiye'nin yardımı ile Naziler, Türk Turancıları, Beyaz Orducu mültecileri, casusluk ve Sovyetlere karşı askerî harekâtlarda kullanırlar. Ancak bu harekâtın kaynağının Türkiye olduğunun anlaşılması üzerine Türk-Sovyet ilişkilerinde savaşın eşiğinden dönülür. Ayrıca, Arap topraklarından bilgi toplanması konusunda, Türk istihbarat birimleri ile Alman istihbaratı iş birliği yapar.

1940-1942 yılları arasında, Balkanlar, SSCB, Türkiye ve Orta Doğu'yu içeren ajan ağı oluşur.

II. Dünya Savaşı sırasında MEH/MAH'ta çalışan Türk ajanları, kendilerinin hâkim olduğu topraklarda bütün dünya casusları ile mücadele etmek, onları kontrol edip yön vermekle tecrübe kazanırlar. MİT'in takip etme ve takibi bertaraf etmede dünyadaki meslektaşlarından ileride olmasının en büyük sebebi II. Dünya Savaşı'nda edinilen bu tecrübelerden dolayıdır.

Tarihe Yön Veren Casus Çiçero

MAH ajanlarının savaş yıllarında yaptıkları çalışmalar, dünya istihbarat tarihinin ender olayları arasında yer alır. Bunlardan biri de ünlü Çiçero'dur. Çiçero aslında MAH'a çalışıyordu.[58]

Uzun yıllar sonra Çiçero, Ankara'da yapılan bir şikâyet üzerine gözaltına alınır. Çiçero, polise gösterdiği bir kimlikten dolayı hemen serbest bırakılır. Çünkü kimlikte, Bazna'nın Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün tercümanı olduğu yazar.

ABD İstihbaratı Türkiye'de

II. Dünya Savaşı ile birlikte Türkiye toprakları onlarca ülke ajanının kapışma alanı olurken, ABD de bu sahnede rol alır. İstanbul, yalnız Nazilere değil İngilizlere de yataklık ve kaynak veren bir şehirdi. İngilizler için İstanbul, Balkan istihbarat operasyonlarında yaşamsal önemi olan bir üs olur. İngiliz istihbarat servisi MI6'nın, İstanbul'da birçok ajanı vardır. Dostlar koduyla anılan Siyonist istihbaratçılar, Türkiye'de etkilidirler. Müttefik istihbarat örgütlerine çalışan Türkler de vardır. Bunlardan biri de işadamı Saffet Tozan'dır. Tozan'ın adı silah kaçakçılığına karışmış, Avrupa'yı iyi bilen bir Türk olarak geçer. Saffet Tozan, Macaristan'a giden ilk İngiliz ajanlarından biridir.

Türkiye'de güçlü bir ajanlık ağı oluşturan ABD ise, sonraki yıllarda gelişecek faaliyetlerinin zeminini hazırlar. ABD'nin o dönemki dış istihbarat servisinin adı, Office Of Strategic Servises (OSS)'dır. Örgüt başkanlığına atanan William Donovan; Balkanlar, Türkiye ve Orta Doğu gezilerinde, Almanların gizli operasyon ve propagandalarının temel rol oynadığı bir savaşın yaşandığını görür. Türkiye'yi, Balkanlar, Orta Doğu ve Sovyetlere yakınlığı ile ÖSS çalışmaları için, önemli sayılan bir üs olarak seçer. İstanbul'da, Dışişleri Bakanlığı memuru olarak görev yapan Ailen Dulles, örgütün Türkiye masasına, elçilikte görev yapan Bayan Carp'ı getirir. Carp'ın en önemli yardımcısı, Socony Petrol Şirketinin Türkiye Müdürü Archibald Walker'dır. Dulles, 1930'lu yıllarda Nazi Almanyası'nın Amerika'daki şirketlerinin avukatlığını yapmıştır. Yani, Nazilerin Amerika'daki çıkarlarının avukatıdır.

Bu, ABD istihbaratının temellerinin atılmasını içeren önemli bir dönemdir. 1939 yılında, ABD'nin, Ankara'daki büyükelçiliği ve İstanbul'daki konsolosluğu yalnızca bir büyükelçi, üç diplomat ve iki askerî ataşeden meydana geliyordu. İki yıl sonra; 11 diplomat, 21 sekreter, büyük bir askerî kol ve çok sayıda yeni kuruluş ABD istihbaratının hizmetine girecekti. Böylece ABD, bugünkü güçlü istihbarat temellerini II. Dünya Savaşı'nda atar. ABD'nin bu güçlü yapıyı kurmasında en önemli görevi Savaş Enformasyon Bürosu (OWI)

üstlenir. İstiklal Caddesi'ne yerleşen OWI'de; 20 Amerikalı, 100 civarında Türk çalışıyordu. Bu büronun ana görevlerinden biri; Türk basınına, ABD'nin istediği haberleri aktarmaktır. Dış Ekonomi Dairesi, Ekonomik Refah Kurulu ve ABD Ticaret Şirketi, ABD istihbaratının emrine verilir. Bu kuruluşlar, Almanların eline geçmemesi için, yüklü miktarda yün, krom ve afyon alımı yapıp depolarlar. Savaş sonrası, bu mallar oldukça ucuz fiyata piyasaya sürerler.

Savaş içinde OWI, aynen Almanların yöntemleriyle çalışır. Parker, Life, Vogue gibi Amerikan hayat ve düşünce tarzına uyan dergilerin dağıtımını yapar ve Hollywood filmlerinin gösterimi için salonlar kiralar. Von Papen'in, İnönü'ye bir Mercedes Benz hediye etmesi üzerine, OSS'nin önerileri ile Türk hükümet üyeleri için; 13 Packard ve 2 Studebaker marka araba gönderilir.

OSS, 1940'lı yılların ortalarında, İngiliz, Türk, Siyonist, Çek ve Yugoslav istihbarat servisleri ile oldukça iyi ilişkiler kurar. Savaş yılları içinde Budapeşte'de bulunan Gestapo ajanlarını çok yakın takibe alır. Ajanlara yönelik herhangi bir operasyon yapmaz. Sadece ajanların hareket ve metotlarını inceleme görevini yerine getirir. Yıllar sonra CIA olarak sahneye çıkacak olan bu örgüt, özellikle işkenceleri ile Gestapo'yu hatırlatır.

OSS'nin Türkiye Şefi Frank Wisner, CIA'in soğuk savaş yıllarında gizli harekât bölüm başkanı olacaktır. Yine aynı örgütten George Earle, Philadephia'da Amerikan WASP (White Anglo-Saxon Protestan) hareketinin başına gelir. OSS'nin mimarı Dulles ise, senelerce CIA başkanlığı yaparak dünya siyasetinin akışını yönlendirir.

MAH, CIA'in Kontrolüne Girer

II. Dünya Savaşı ile birlikte Türkiye'de kök salan istihbarat servislerinin içinde ABD'nin OSS adlı örgütü de vardır. Savaşın sona ermesi ile birlikte OSS lağvedilip yerine CIA (Merkezi Haberalma Teşkilatı) kurulur. OSS, Amerikan dev telekom ve iletişim şirketi ITT aracılığı ile Nazilerin istihbarat ve yöntemlerini devralır. ITT şirketi, savaş boyunca Hitler Almanyası'nın bütün iletişim altyapı ve hizmet birimini karşılayan ve Avrupa'daki yönetici biriminin tümü OSS ajanlarından oluşuyordu. 1947'de kurulan CIA, Nazi/Gestapo yöntemleri ile dünya istihbarat sahnesinde yer alır. Bu arada tutuklanan ya da savaş sırasında iş birliği içerisine girilen bütün Gestapo ajanları, CIA'in muhtelif birimlerinin kadrolarına alınırlar. Gestapo'nun saha elamanları, CIA'in eğitim kadrosunda görev alır. OSS, CIA olunca, istihbarat örgütü ITT'nin kontrolünden çıkıp Amerikan petrol tröstü Rockfeller'ın kontrolüne girer. Truman yönetimindeki ABD, "Soğuk Savaş" teorisini pratiğe dökerek, Sovyet olmayan

ülkelerde mükemmel bir “anti Sovyet” ağı kurar. Bu ağ, Marshall yardımlarını çok iyi kullanarak, hedef ülkelerin siyaset yapısını tamamen “Soğuk Savaş” paronayası üzerine bina etmeyi başarır. Ve bu operasyon, yani Marshall yardımı denen Amerikan Peyk Sistemi, tamamen CIA’in projesidir ve proje Sovyetler Birliği’nin dağılmasına kadar yürürlükte kalır.

CIA’in yürüttüğü Marshall yardımı ile Batı Avrupa ülkeleri savaş sonrası biten ekonomilerini yeniden diriltirken, Türkiye bu işte başarısız olur. CIA, Batı Avrupa’da devletin bütün organlarına hükmetmeyi başarır. Batı Almanya’nın ünlü sosyal demokrat Başbakanı Willy Brand II. Dünya Savaşı sonrasında CIA’den maaş alan siyasetçilerden biridir. Oysa Aynı Brand, bütün politik yaşamını Anti-Amerikancılık üzerine bina etmiştir.

Aynı şekilde Bülent Ecevit, CIA organizeli vakıf ve burslarla Amerika’da kaldığı dönemde CIA tarafından organize edilen gezilere çağrılan dünyadaki beş on kişiden biridir. Ecevit, Türkiye’nin en kritik döneminde Anti-Amerikancılık yapmakla ünlenen bir politikacıdır.

“İnönü CIA’in kök salmasını sağlar”

Savaş sonrası işgal altındaki Almanya’da bütün büyük partiler ve liderleri CIA’nin gizli yardımını alıyordu. Sonraki yıllarda, yardımcısının Doğu Alman casusu olduğuna dair raporlar yayınlanınca, görevinden ayrılan Federal Almanya Başbakanı Willy Brand, II. Dünya Savaşı sonrası CIA’den maaş alan politikacılar arasındadır. Aynı CIA birçok Avrupa ülkesindeki sol ve sosyal demokrat hareketleri finanse ederken, İran’da ulusalcı Musaddık hükümetini, Guatemala’da solcu Arbenz’i devirir.

Amerikan istihbarat servisinin Türkiye’de kök salmasını sağlayan tek parti yönetimidir. İnönü döneminde ABD ile yapılan birçok açık ve gizli anlaşmalarla bu ülkenin Türkiye’de gizli faaliyetler yürütmesine izin verilir. DP iktidarında ise bu durum aynen devam eder.

ABD ile tersleşen DP iktidarı, CIA ve uzantılarına karşı tavır alınca 27 Mayıs Darbesi ile karşılaşır. Bu dönemde CIA ile Türk istihbarat servisi iç içedir. Türk ajanlarının maaşı, doğrudan CIA tarafından ödenir.

Türkiye-Pakistan-İran Üçgeni: CENTO

19 Aralık 1947’de ABD Ulusal Güvenlik Konseyi’nde yapılan toplantıda CIA, Soğuk Savaş’ın en etkili silahı kabul edilir. CIA’in şeflerinden George Kenhan’ın 1948 Mayısında patronlarına verdiği raporda, Türkiye, İtalya ve Yunanistan’da

Amerikan çıkarlarının korunması için, istihbarat servislerinin kontrolünde sivil oluşumların kurulmasını önerir. Bu rapor uygulamaya konur. Dünyanın her yerinde antikomünist savaşı yürütecek olan SPG (Special Procedurs Group) böyle doğar.

Bu örgütü, Politik Koordinasyon Şubesi'nin kuruluşu izler. Special Project koduyla yürürlüğe konulacak faaliyetler; propaganda, ekonomik savaş, koruyucu doğrudan eylemler, sabotajlar, tahrip eylemleri olarak belirtilir. Gladyo'nun mayalanmasını sağlayan bu oluşumlar, Batı dünyasını tehdit eden ülkelerdeki, yerli antikomünist güçlere destek olmakla da görevlidirler.

Bu yapıların Avrupa'daki merkezi Federal Almanya'dır. Çünkü Almanya'da oldukça güçlü bir potansiyel vardı. CIA ile çalışmayı kabul eden SS'ler, muazzam bir güç oluşturuyorlardı. Nazi grupların, antikomünist savaşta kullanılması işinde Alman Yahudisi Henry Kissinger önemli görevler üstlenir. Kissinger, 1945'ten, 1946'ya kadar ABD'nin Avrupa'daki politikalarının tek oluşturucusu ve uygulayıcısı olur. 1946'da, Kissinger, Oberammergua'daki European Command Intelligence School'da Alman tarihi doçentidir. 1946'dan 1949'a kadar askerî istihbarat servisinde yüzbaşı rütbesi ile görev yapar. Daha sonra, üniversiteler tarafından yürütülecek olan Soğuk Savaş'ta, Harvard Üniversitesi'ne geçer.

Kissinger'a göre; "Almanya'da, Sovyetler Birliği'ne karşı büyük bir kin vardır. Bu kin örgütlenmeli ve bu örgütlenmede savaş tutsakları, yani SS'ler kullanılmalıdır. Bu temelde, antikomünist Alman Gençlik Birliği devreye sokulmalı"dır. CIA tarafından desteklenen örgüt, ABD Başkanı Truman'a bir mektup göndererek, Bolşevizm'e karşı savaşacağını bildirir. Alman Gladyo'sunun çekirdeği, Nazi örgütü Alman Gençler Birliği (BDJ) tarafından oluşturulur.

Aralarında SS savaşçısı ve tüccar Hans Otto'nun da bulunduğu bir grup Nazi, Alman Komünist Partisi (KPD) ve diğer sol güçlerle savaşmak üzere CIA tarafından iç savaş eğitimine tabi tutulurlar. Sterling Garwood adlı bir CIA ajanının finanse ettiği grupta, Nazi Almanya'sının hava ve kara kuvvetleri ile SS birliklerine mensup birçok subay bulunur.

ABD'nin dünyayı yönetme ve kontrol altında tutma planlarında Türkiye ve Orta Doğu kilit noktalardadır. Dünyanın enerji potansiyeli bu bölgelerde ve bu bölgelerin Batı müttefiki olan ülke Türkiye'dir. Bu gereklilik, istihbarat yapılanmasının yanında, orduyu kontrol etme zorunluluğunu da gündeme getirir. Bu amaçla, 1947 Kasım'ından itibaren Amerika'daki muhtelif eğitim

merkezlerine Türk subay ve astsubayları gönderilir. Bu sıcak ilişkileri, DP hükümetinin Kore'ye asker göndermesi izler. Bu dönem, Türkiye'ye damgasını vuran, NATO, Bağdat Paktı, CENTO, SEATO, Dünya Bankası ve ABD üsleridir. ABD, Türkiye'yi, Sovyetler Birliği ile mücadelede üssü haline getirir. Türkiye'ye böylesine yerleşen ABD istihbarat birimleri, Pakistan, İran, Irak Krallığı'nı bir araya getirir.

CIA'in Türkiye'de iyice yerleşmesi, Türkiye'nin NATO'ya üye olmasıyla başlar.

ABD ve İngilizlerin yoğun ziyaretleri sonrasında Türkiye'de yeni bir cadı avı başlar. Eylül 1945'te, Türk komünistlere yönelik yoğun bir tutuklama süreci başlatılır. İsmet İnönü ve Recep Peker döneminde hem siyasi polis hem de MAH, bu örgütlerin merkez komitelerine kadar sızmayı başarır. Menderes'e düşen, önüne sürülen bu süreci devam ettirmek olur.

"MAH, ABD'nin kontrolüne girer"

Milli Emniyet Teşkilatı ile CIA iç içe girer. MAH, sıradan ajanına kadar CIA'in kontrolü altındadır Amerikalılar, topyekûn Türk istihbaratçılarını karşılarına alıp yeni amirleri olduğunu hissettirir. Kademeli ve çeşitli vesilelerle bir örümcek ağı gibi MAH'ın tüm birimlerini kontrolleri altına alır.

II. Dünya Harbi'nden sonra Avrupa, Afrika, Arap Yarımadası, Kuzey Afrika'da haritalar yeniden dizayn edilmiş ve birçok devletler doğmuştu. "Osmanlı mülkü" denen coğrafyada bile 50'ye yakın devlet ve devletçik doğmuştu. Stalin liderliğindeki Sovyet rejimi; yeni bir yayılmacı stratejiyi uygulamaya koyar ve karşılığında Batı Bloku atağa geçer. Sovyetlerin sıcak denizlere açılması ve Akdeniz ticaret yollarına hâkim olma emelleri önündeki tek engel, Türkiye'dir. Stalin, Boğazlar konusundaki emellerini açıkça ifade edince, ABD ve NATO atağa geçer, Türkiye'yi pakta alır.

Türkiye'nin NATO'ya girmesinden sonra ilişkiler hızla gelişir, ortak savunma, ortak istihbarat ve istihbarata karşı koyma birlikte planlanır ve uygulanır. Bu ortaklıkta da ekonomik olarak güçlü olanın belirlediği kurallar geçerli olur. ABD ve İngiliz istihbarat servisleri Türkiye içerisinde o kadar ileri seviyede egemen olmaya başlar ki, Türk vatandaşı insanları bile polis, jandarma veya MAH'a sormadan gözaltına alıp sorgulama yaparlar. Riskli operasyonları ise Türk güvenlik güçleri ve istihbarat servisine yaptırırlar.

MAH ile CIA ilişkilerinde ilk önce servisler arası irtibatlar tesis edilir ve

istihbarat alışverişinde bulunulur. Zamanla bu ilişki hızlanır ve CIA, MAH'ın merkezinde, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde büro açacak kadar ilerler. ABD'nin bölgedeki çıkarlarını zedeleyebilecek her türlü girişim ve gelişmeyi engelleyebilmek için ortak operasyonlar düzenler. Sovyetlerin içlerine ajanlar, provokatörler gönderir. Bunun yanı sıra Sovyetlerin bölge ülkelerindeki faaliyetlerini engellemek, gelişen sol dalgayı bertaraf etmek için değişik Arap ülkelerinde karşı faaliyetlerde de bulunurlar. Maddi ihtiyaçları ise ABD ve İngiltere karşılar. Behçet Türkmen'in MAH başkanlığına atanmasından sonra bu ilişkiler karşılıklı alışverişe geçmiş; MAH, CIA ve İngiliz istihbarat servislerinin kontrolüne girmişti.

MAH – İsrail İlişkileri

İsrail-Türkiye ilişkilerinde, istihbarat ağlarının ortak çalışması, DP iktidarında gündeme gelir. Siyonist devletle, Türkiye arasında sıkı bağlar kurulur. 1958 yılının Ağustos ayında Irak darbesinden 1 ay sonra, David Ben Gurion, Dışişleri Bakanı Golda Meir ve bir İsrail heyeti Ankara'ya gizli bir ziyarette bulunur. Sovyetlerin, Orta Doğu'ya sızmasının durdurulması amacıyla gerçekleştirilen bu ziyaretin bir diğer amacı ise, Nasır'ın ulusal kurtuluşçu çabalarını dengeleyecek siyasetlerin ortaya konulmasıdır. Bu ziyaretten sonra Türkiye, İran, İsrail ve Etiyopya bir başka gizli anlaşma yapar. Kendi ulusal değerleri çerçevesinde ayakta durmaya çalışan Türkiye, DP iktidarında "emperyalizmin ileri karakolu" İsrail ile yakınlaşır.

"27 Mayıs ABD'nin dünyaya bir uyarısıydı!"

Aylardır Yassıada mahkemesine anlatmaya çalışılan budur. Başbakanlık koltuğuna oturur oturmaz, bu maaşını görev süresi boyunca Kızılay'a bağışlayan Adnan Menderes'in tahsisat-ı mesturenin parasına göz dikeceği, hem de "cımbız aldırmak" gibi çok ucuz şeyleri bu bütçeden alacağı akla gelmezdi. Tahsisat-ı Mesture'nin arttırılmasındaki amil sebep açıklanmasına rağmen mahkeme heyeti başkanı Başol hâlâ anlayamamıştı. O günleri yaşayanların anlattığına göre Başol ya anlamıyor, ya da devletin gizli sırlarının ortaya dökülmesi için çabalıyordu.

Peki, bu çabalar kimin işine yarayacaktı? Öncelikle Milli Emniyet büyük darbe alacak, halk nezdindeki güvenirliği bitecek ve ülkenin tam bağımsızlığına gölge düşürecekti. Bunun Türkiye'ye yaramadığı kesindi.

Bu sırların açıklanması olsa olsa ABD'den başka kimsenin işine yaramayacaktı. ABD acaba bununla şu mesajı mı vermek istiyordu: "Bizim çarkımıza çomak sokanların akıbeti budur!"

Tıpkı yıllar sonra Şili'de halkın büyük desteğiyle iktidara gelen ve ABD'nin ülkesindeki faaliyetlerine engel olmaya çalışan sosyalist Salvador Allende'nin kanlı bir darbe ile öldürülmesi olayı gibi. Aynısını İngilizler de Suudi Arabistan'da yapmışlardı. Dünyanın kuralı bu idi: Güçsüz olan her zaman güçlünün isteklerine boyun eğecektir! Eğmeyenler, Adnan Menderes, Kral Faysal, Allende, Dubçek, Çavuşesku gibi sonu ölümle biten bir oyuna kurban gideceklerdi.

Türkiye'nin ABD ile ilişkilerine baktığımızda, DP iktidarı Türkiye'nin çıkarlarını gözeten ve Amerika'nın menfaatlerine zarar vermeye başladıktan sonra, ülke adım adım kaosa sürüklenmişti. Önce üniversiteler akabinde de ordu harekete geçirilmişti. Buradaki en büyük çelişki, üniversitelerle ordu içindeki bazı oluşumlar, "ülkenin çıkarları ikinci plana atıldığı için" harekete geçmişlerdi.

Korur, girdisi görünüp çıktısı görünmeyen paranın nereye harcandığını böylece açıklamış oluyordu. Ancak ne var ki devletin sırları bir kere deşifre olmuş, gizli de olsa mahkeme celselerine geçmişti.

Adnan Menderes'in talimatlarını alarak harekete geçen Müsteşar Ahmet Salih Korur ne yapmıştı peki? Tahsisat-ı Mesture'de fazla gibi görünen paranın bir kısmını daha önceden ABD'den alınan paranın yerine kullanıyor ve aradaki açığı böylece kapatmaya çaba sarf ediyordu.

Yeni müsteşar ve hükümetin kesin talimatlarından dolayı MAH'ın İstanbul teşkilatı ile servis şefinin ABD'den para alması engellenirken, Yeşilköy'deki soruşturma servisi ile CIA'in tüm münasebetleri kesilir. Bununla da kalınmayıp, MAH okulu da tam bağımsız hale getirilir.

MAH'a Operasyon

Darbe sonrası hükümet üyeleriyle bütün demokratlar hapse atılırlar. Asker ülkeye tam olarak hâkimdir. Askerlerin, cunta döneminde en çok diş biledikleri devlet kurumlarının başında MAH geliyordu. Onlara göre MAH, hükümetin hafiyelik teşkilatıydı. Darbe yapılır yapılmaz revizyona gidilen ilk kurum istihbarat teşkilatı olur.

Dündar Seyhan, "Gölgedeki Adam" kitabında bu revizyonu şöyle anlatır:

"İhtilal iktidarının emniyetini süratle sağlamak üzere, Başbakanlık'ta bir merkezi istihbarat teşkilatı kurmaya karar verdik. Kadro ve kanun teklifi gibi zaman alıcı formalitelerle vakit geçirmeksizin, teşkilatın başına Kur. Yrb. Süreyya Yüksel'i geçirdik. O zaman Seferberlik Tetkik Kurulu (Özel Harp

Dairesi) Başkanı olan emekli Kur. Alb. Faruk Ateşdağlı'nın emrindeki istihbarat hizmetinden yetişmiş subaylardan teşkil ettiğimiz bir ekip ile Başbakanlığın bir odasında derhâl faaliyete geçtik. Bu teşkilat; Milli Emniyet, Emniyet Genel Müdürlüğü, Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı ve Jandarma Genel Kumandanlığı gibi organların aracılığı ile bütün Türkiye'nin gözünü ve kulağını bir noktaya topladı."

27 Mayısçılar bu revizyonu yaptıktan sonra birçok MAH ajanını ve amirini tutuklayıp işkenceli sorgulara tâbi tuttular. MAH'ın bütün birimlerine subaylar amir olarak atandı ve ilk önce MAH'taki darbelerle cuntalar hakkında toplanan bilgileri, raporları ve belgeleri imha ettiler. Askerler, MAH arşivlerinde kendileri ile bilgiler gördükçe dehşete kapılıyorlardı. MAH'ın takibine öylesine uğramışlardı ki, neredeyse günde kaç çay içtikleri bile kayıt altına alınmıştı.

MAH'ın bu çalışmaları takdir edileceği yerde cezalandırılıyordu. Yapılacak tek şey vardı, MAH'ı tasfiye etmek. MAH kadrolarının yüzde doksanı görevden uzaklaştırılır. O günlerde tasfiye sırasını bekleyen MAH ajanları, kendi aralarında şu espriyi yaparlar: "İstihbaratçının istihbarat teşkilatında yeri yoktur!" Kendilerine engel olabilecek tüm kurumları tasfiye etmek gerekirdi. Anayasayı ayaklar altına alarak meşru hükümeti deviren askerler, darbeyi herkesten önce haber alan ve bugünkü Emniyet İstihbarat Daire Başkanlığı'na tekabül eden "Önemli İşler Müdürlüğü"nü de silindir gibi ezip geçiyorlardı. Birim tümü ile tasfiye ediliyor, evraklarına el konuyor ve büro elemanları çil yavrusu gibi yurdun dört bir tarafına tayinle dağıtılıyordu.

Askerler; sürekli kontrol altında tutabilecekleri ve Teşkilat-ı Mahsusa geleneğinden olmayan polis içerisinde yeni bir yapılanmaya giderler. 1937'de 3201 sayılı yasayla kurulan Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Şubesi, o zamanki adıyla Önemli işler Müdürlüğü, güvenlikle ilgili istihbarat çalışmaları yapacaktır. Askerler, daha sonra Emniyet Genel Müdürlüğü'nün İstihbarat Daire Başkanlığının temelini oluşturacak bir birim kurarlar.

MAH'tan MİT'e

MAH'ı darmadağın eden askerler, yeni MAH'ın başına, Albay Naci Asutay'ı başkan olarak tayin ederler. Asutay'ın görevi, "MAH'ı çağdaş, dışa dönük, stratejik istihbarat yapacak bir kuruluş yapmaktır." Askerlerin Asutay'a talimatları, MAH'ın İran ve İsrail istihbarat servisleri ile olan iç içe geçmişliğini bir an önce kesmektir. Ancak başarısızlık gerekçesiyle Naci Asutay'ı görevden alan askerler yerine Tümgeneral Naci Aşkun'u MAH'ın başına getiriler.

Aşkun; reorganizasyona girer, MAH içindeki birimleri birbirinden ayırarak profesyonel hâle getirmeye çalışır. Aşkun'un esas hedefi, MAH'ı dışa yönelik çalışan bir istihbarat servisi haline getirmektir. Ancak askerler ona bu fırsatı vermeyecektir. Ordu içinde klikleşenler, MAH'ı kendi çıkarları için kullanmaya yönelirler. Dönemin Genelkurmay Başkanı Cevdet Sunay, Aşkun'u çağırarak ordu içerisinde istihbarata ağırlık vermesini, subayları takip etmesini ister. Ancak Aşkun bu emri kabul etmez ve istifasını verir.

Aşkun'un istifası üzerine 1962'de yerine Fuat Doğu getirilir. Doğu, ABD'de istihbarat eğitimi gören subaylardan biridir. İstihbaratçılığı Batı tarzında yapmaya çalışır.

Kıbrıs sorunundan dolayı Doğu'nun hedefleri arasında Fener Patrikhanesi de vardır. Patrikhaneye sızmayı başararak buradaki her türlü hareketi kontrolü altında tutmayı başarır. Patrikhane ile Yunan gizli servisinin bütün ilişkilerini deşifre eder. Bu ise, ordu içerisindeki kliklerin işine pek yaramaz. Görevini bırakmak zorunda kalır. MAH başkanlarının kısa süreli görevde kalmalarının sebebi, teşkilat kanunlarının olmamasıdır.

Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT)

Devletin milli güvenlik politikasının hazırlanmasıyla ilgili her konuda istihbaratın tek elde toplanabilmesi amacıyla, 22 Temmuz 1965 tarihinde TBMM tarafından 644 sayılı kanun kabul edilir ve bu kanun ile kuruluşun adı Milli İstihbarat Teşkilâtı (MİT) olarak değiştirilir. Kanun ile MİT'in bir müsteşar tarafından yönetilmesi ve müsteşarın, kanun ile belirlenen görevlerin yerine getirilmesinde sadece başbakana karşı sorumlu olması öngörülür.

644 sayılı kanunla MİT Müsteşarı başkanlığında Milli İstihbarat Koordinasyon Kurulu da kurulur. Üyeleri, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri veya Yardımcısı, MAH Başkanı, Genelkurmay İstihbarat Başkanı veya Yardımcısı, Bakanlık görevlilerinden meydana gelir.

MİT, Milli Emniyet Hizmetleri Başkanlığı, İstihbarat Başkanlığı, Psikolojik Savunma Başkanlığı, İdari İşler Başkanlığı, Teftiş Kurulu Başkanlığı ve Hukuk Müşavirliği birimlerinden oluşur. 1971'de dünyadaki gelişmeler ve teknolojik alandaki yenilikler nedeniyle, MİT'te bu yönde faaliyet gösteren bir ayrı birimin kurulmasına karar verilir. Elektronik ve Teknik İstihbarat Başkanlığı kurularak, daha önce diğer başkanlıklarda bir birim halinde çalışan bu ekipler, adı geçen başkanlık çatısı altında toplanır.

MİT, yaklaşık 19 yıl süre ile faaliyetlerini 644 sayılı kanun hükümleri doğrultusunda yürütür. Ancak süratle değişen ve gelişen koşulların ışığında yeni bir yasal düzenlemeye gidilir. Bu amaçla, 1 Kasım 1983 tarihinde 2937 sayılı "Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilâtı Kanunu" çıkarılır. Kanun 1 Ocak 1984 tarihinde yürürlüğe girer.

Kanun, teferruatlı ve kurumun bağımsız halde çalışmasını sağlayacak biçimdedir. 1983 yılında MİT ile ilgili çıkan kanun, bu kurumu devlet içindeki müdahalelerden koruyacaktır.

MİT'te, Haber Toplama ve Kıymetlendirme birimleri oluşturulur. Bu birimlerle birlikte MİT, tamamen içeriye yönelik çalışan bir kurum haline getirilir. Teşkilat-ı Mahsusa'dan beri temel birimlerden olan Kontrespiyonaj Dairesi, bir kıymetlendirme ünitesi haline getirilir.

Milli İstihbarat Teşkilatı, Türkiye Cumhuriyeti'nin bölünmez bütünlüğüne, anayasal düzenine, varlığına, bağımsızlığına, güvenliğine ve milli gücünü meydana getiren bütün unsurlarına karşı içten ve dıştan gelecek mevcut ve muhtemel tehditler hakkında bilgi toplamak, önlem almak ve gerekli durumlarda ilgili makamları uyarmakla görevli teşkilattır.

Ancak; 1990'lı yıllarda bu sefer siyasiler, ellerindeki hükümet gücünü kullanarak MİT'e müdahale edeceklerdir. Turgut Özal kendi özel istihbarat örgütünü oluşturur. Sonra Tansu Çiller özel örgütü oluşturulur. Bu da Türk istihbarat servisine oldukça büyük zararlar verir.

ABD'nin Yeniden Kapsamlı Müdahalesi

ABD, İslam birliğini savunan yeniden Osmanlı devlet anlayışını gerçekleştirmek isteyen Erbakan iktidarını 28 Şubat 1997 darbesiyle değiştirir. Ülkenin en büyük partisi Refah Partisi kapatılır. Yerine iktidara getirdiği koalisyonun da Irak işgaline karşı çıkması üzerine, partileri seçime yönlendirir. Ilımlı İslamcı tarikat-cemaatin radikal unsurlarına AKP'yi kurdurtur. Mensuplarını ABD'de eğitime tabi tutar. Seçilen farklı meslekte olanlar ABD'ye götürülür, eğitilir. Dönenler önemli görevlere getirilir. Gazeteler, televizyonlar el değiştirir.

Türk ordusu içinde ABD karşıtlığı artar. Emekli generaller konferanslarla, TV konuşmalarıyla halkı, ABD karşıtlığına yönlendirmeye başlarlar. Avrasya işbirliğini açıkça savunurlar.

ABD; bir yandan Türk ordusunun helikopterini düşürür, bir yandan savaş

gemisi muavanet zırhlısına roket atar, bir yandan terör örgütü ile mücadele eden jandarma genel komutanının uçağını düşürür. ABD'nin kendi kurduğu Gladyo yapılanmasından ayrılan Özel Kuvvetler Komutanlığı'nın Kuzey Irak'taki faaliyetlerini durdurmak üzere tarihte ilk defa Türk askerine operasyon yapar, başlarına çuval giydirir. Terör örgütünü Türk ordusunun imha etmesine engel çıkarır. İstihbarat bilgilerini terör örgütüne aktarır.

Ankara'da CIA elemanları, elçilik ve konsolosluklarda durmaz, ülke genelinde hareket ederler. FBI, ABD'nin iç güvenlik istihbarat örgütü olmasına rağmen Ankara'da ofis açar.

2005'lere gelindiğinde iktidar partisince özel istihbarat örgütü kurulur. Tarikat-cemaat unsurlarıyla ayrı yapılanmaya gidilir. MİT pasifize edilirken, işadamları, gazeteciler bürokratlar ve bazı unsurlarla birlikte yeni bir özel istihbarat örgütü oluşturulur. Öylesine ki polis kayıtları savcılık hazırlık soruşturmaları bile günü güne yayınlanır. Devlete ait gizli belgeler, alakasız gazetecilerin kitaplarında yer alır, gazete manşetlerinde boy gösterir.

Başta genelkurmay başkanı olmak üzere kilit görevde olan askerlerin konuşmaları dinlenir, Youtube'da yayınlanır. Yandaş medya oluşturulur. Olaylar tersyüz edilerek halka aktarılır.

Terör örgütü üyesi olmak suçlamasıyla muvazzaf ve emekli generaller, subaylar, gazeteciler, akademisyenler gözaltına alınır, bilgi ve belgelerine el konulur. ABD karşıtlarına yönelik kapsamlı gözaltılar başlar. Askerî sırları içeren dosyalar, belgeler günışığına çıkarılır. Ordunun kozmik odası aranır.

PKK terör örgütü, gündem dışına çıkarılır. CIA, FBI, NSA'nın tüm unsurları; Osmanlı'nın son döneminde İngiliz Fransız, İtalyan, Yunan istihbarat örgütlerinin, Osmanlı halklarını ayırma operasyonundaki faaliyetlerin benzerini, bu kez "açılım" adıyla gündeme getirirler. Toplumun ortak değerlerini tersyüz edici beyaz, kara gri propaganda her alanda yapılır.

Dönemsel olarak yapılan kapsamlı operasyonlarla Anti-Batıcı herkes fişlenir, etkisizleştirilir. İddialarla, ithamlarla, belgeler, ses kayıtları ile her konu soruşturma konusu edilir.

İstihbarat savaşı; siyasi, alanda yapılırken, yargı mensupları, bürokratlar, gazeteciler, iş adamları, sivil toplum kuruluşları akademisyenler bir anda kendilerini bu anafor içinde bulurlar. Hesaplaşma her alanda sürdürülür.

2007-2010 yılları ise; askerî istihbarat, MİT ve emniyet istihbaratı yanında

resmi olmayan sivil özel istihbarat örgütleri arası bilgi ve belge edinme ve medyada yayınlayarak karşı tarafı etkisizleştirme savaşı yaşanır. Örgüt davaları bu kez devlet kurumlarının görevlilerine yönelik açılır. Tarih bir kez daha tekerrür eder. Devlet kurumları arası iktidar mücadelesi; siyaset, yargı, asker üçgeninde sürer.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİ

I- DÜNYA İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİ

Batılılar; dünyanın ilk profesyonel istihbarat örgütünün İngiltere Kraliçesi 1. Elizabeth tarafından 1530'lu yıllarda kurulduğunu iddia eder. Oysa Doğu'ya baktığımızda ilk organize istihbarat örgütünün, Çinliler tarafından Göktürklere karşı 570'li yıllarda kurulduğu görülmektedir. Göktürklerin hızla yükselmesi, bölgede güç olması ve Çin'in Batı ile Hindistan gelirlerine el koyması üzerine imparatorluk tarafından bir haber alma örgütü kurulur. Çin'in istihbarattan sorumlu bakanın adı da Çang Sun Çing'tir.

Çoğunluğunu Budist rahiplerin oluşturduğu bu istihbarat örgütünün elemanları; tapınak ve çeşitli devlet kademelerinde eğitildikten sonra Göktürk ülkesine gönderilir. Rahip, seyyah, tüccar ve hekim rolünde Göktürk ülkesine yayılan ajanlar, kısa zamanda bulundukları bölgenin güvenini kazanır. Bulundukları illerde valilerin ve komutanların saraylarına kadar girebilen ajanlar aynı şekilde ülkenin en önemli ve büyük sarayına/kağan sarayına kadar sızar ve yüksek mevkiler elde eder.

Sarayda saygın mevkiler elde eden ajanlar, sonunda Göktürk Hakanı Şapolyo ile ‘‘en büyük boy’’un lideri Apohan'ın arasını bozar ve bir iç savaşın çıkmasına neden olurlar. Çıkan iç savaş sonucu Şapolyo zayıflar ve ülkesini birlik halinde tutamaz hale gelir. ‘‘Kök Türk ili ikiye parçalanmış ve kardeş kardeşin kanını içmeye devam ediyordu. İçing'in uğursuz sarı donlu çaşıtları yüzünden.(Çin'in sarı kıyafetli ajanları)’’ Göktürklerin iç savaşa girmesi ve bölünmesiyle birlikte Çin'in batı ticaret yolları ve Hindistan gelirleri, yeniden sorunsuz akmaya devam eder.

Çin istihbarat servisi bununla da yetinmez, kendi içlerinde; Kuzey Çin'e hükmeden Topa Kuçi Hanedanı ile bu hanedana ait kültürü tarihin tozlu sayfalarına kaldırır. Burada da din adamı, barış yanlısı rahip ve hekim maskesi ile yer edinen ajanlar, MS. 500'ün ikinci yarısında güçlü Topa Hanedanlığı'nı ikiye bölmeyi başarır. Topa Devleti ikiye bölündükten sonra halkın inançlarını değiştirme konusuna yoğunlaşan ajanların çalışmaları sonucunda, Topa kültürü ve medeniyeti bu yüzyılla birlikte biter. Böylece tarih, ajanların ilk kez bir kültür ve medeniyeti yok ettiğine tanıklık eder.[59]

Normal yaşam içindeki bir insan için, istihbari faaliyetler son derece karmaşık ve anlaşılmazdır. İstihbarat teşkilatlarının kendine özgü kuruluşları, çalışma yöntemleri vardır.

Çeşitli ülkelerin istihbarat ve güvenlik teşkilatlarının isimleri, alt kuruluşları kendine özgü simgeler taşır.

ABD: CIA- Central Intelligence Agency - ABD Merkezi Haberalma Teşkilatı, The Company (Şirket) adıyla da tanınır.\ DIA-Defense Intelligence Agency - ABD Savunma İstihbarat Teşkilatı, FBI- Federal Bureau Of Investigation - ABD Federal Soruşturma Bürosu, NIC- National Intelligence Council - ABD Milli Haberalma Konseyi, AFOSI- Air Force Office Of Special Investigations- ABD Hava Kuvvetleri Özel Araştırmalar Ofisi (OSI) olarak da tanınır. NIS- Naval Investigetive Service - ABD Deniz Kuvvetleri Soruşturma (İstihbarat) Servisi, NSA- National Security Agency - ABD Milli Güvenlik Teşkilatı.

ALMANYA: BFV- Bundesamt für Verfassungsschutz- Batı Alman Güvenlik Servisi, BND - Bundesnachrichtendienst- Federal Almanya İstihbarat Servisi, LFV - Landesamtes für Verfassungsschutz/Anayasayı Koruma Eyalet Daireleri.

ARAP DÜNYASI: MUHABERAT- Mısır, Suriye ve birçok Arap devletinin istihbarat servislerine verilen isim.

AVUSTRALYA: ASIO (ASIS)- Australian Security and Intelligence Organization (Service) - Avustralya İstihbarat Teşkilatı (Servisi).

BULGARİSTAN: DS- Drzaven Sigurnost - Bulgaristan İstihbarat Teşkilatı.

ÇEK CUMHURİYETİ: STB- Stani Tajna Bezpecnost- Çekoslovakya İstihbarat Servisi.

ÇİN: GRI- Çin İstihbarat Teşkilatı.

FRANSA: DGSE - Direction Generale de Securite Exterieur - Fransız Dış Güvenlik (Entelijans) Servisi, DST- Direction de la Surveillance du Territoire - Fransız Güvenlik ve Kontrespiyonaj Servisi. İngiliz M15 ve Amerikan FBI teşkilatlarına benzerdir. GCR- Groupement de Controles Radio-Electrique- Fransız İstihbarat Servisinin Kripto Bölümü, SDECE- Service de Documentation Esterieur et ContreEspiyonage-Fransız Dış Dokümantasyon ve Kontrespiyonaj Servisi, BCRA- Bureau Central de Renseignements et d’Action - Fransız Merkezi ve Harekât Bürosu.

İNGİLTERE: BSC - British Security Coordination - İngiliz Güvenlik Koordinasyonu, CID- Committee of Imperial Defeance - İngiliz Kraliyet Savunma Komitesi, CIFE-Combined Intelligence Far East - İngiliz Uzak Doğu Birleşik Entelijansı, CIS- Combined Intelligence Service - İngiliz Birleşik

Entelijans Servisi, JIC- Joint Intelligence Committee - İngiliz Birleşik Entelijans Komitesi, MEIC- Middle East Intelligence Center- İngiliz Orta Doğu Entelijans Merkezi, MI5- British Security Service - İngiliz Güvenlik Servisi, MI-6 Secret Intelligence Service-Gizli İstihbarat Servisi, New Scotland Yard.

İRAN: SAVAMA- İran İstihbarat Servisi, VEVAK- İran İstihbarat Servisi.

İSPANYA: CECID - Spanish Intelligence-İspanya İstihbarat Servisi.

İSRAİL: HA MOSSAD, The Institute for Intelligence and Special Tasks-ha-MOSSAD le-Modiin ule-Tafkidim Meyuhadim, İstihbarat ve Özel Görevler Enstitüsü, AMAN-Military Intelligence, İsrail Askeri İstihbaratı, Agaf ha-Modi'in-İsrail Askeri İstihbaratı, SHABACK- İsrail İç Güvenlik Teşkilatı. (FBI benzeri).

İSVEÇ: FOE -Forsvarvarsftaben Operativ Enhat - İsveç Güvenlik Teşkilatı, SABO-Underrattelse Och Sakerhetsenhet - İsveç İstihbarat Servisi, SISD - Swedish Intelligence and Security Directorate-İsveç İstihbarat ve Güvenlik Direktörlüğü.

İSVİÇRE: Bundes Polizei - İsviçre Güvenlik Servisi.

İTALYA: SISDe - Servizio per le Informazioni e la Sicurezza Democratica-İtalya İstihbarat ve Demokratik Güvenlik Servisi.

JAPONYA: CRO- Cabinet Research - Japonya İstihbarat Teşkilatı.

KANADA: CSIS - Canadian Security Intelligence Service-Kanada Güvenlik İstihbaratı Servisi, RCMP- Royal Canadian Mountain Police - Kanada Kraliyet Dağ Polisi.

KÜBA: DGI-Direccion General de Inteligencia- Küba İstihbarat Teşkilatı.

MACARİSTAN: AVB - Allami Vedelmi Batosag - Macaristan İstihbarat Servisi.

NORVEÇ: OS- Overvaaksningst jeneste - Norveç İstihbarat Servisi.

POLONYA: SB- Sluzba Bezpieczenstwa - Polonya İstihbarat Servisi.

PORTEKİZ: SIS - Portuguese Domestic Intelligence-Portekiz İç İstihbarat Servisi

ROMANYA: DIE-Departmentul de Informatii Externe - Romanya Dış

İstihbarat Başkanlığı, SRI- Romanian Intelligence Service- Romanya İstihbarat Servisi

RUSYA: FSB-RUS istihbarat Servisi, GRU- Glavnoye Razvedyvatelnoye Upravleniye - Sovyet Askeri İstihbaratı. Sovyet Genel Kurmayına bağlı bir direktörlük, Ministry of Internal Affairs (MVD), Ministerstvo Vnutrennikh Del, Federal'naya Sluzhba Bezopasnosti - Federal Department of Security, Rusya Federasyonu Federal Güvenlik Dairesi SPETSNAZ,

TÜRKİYE: MİT-Milli İstihbarat Teşkilatı, Emniyet Genel Müdürlüğü.

ÜRDÜN: The Jordanian General Intelligence Department, Ürdün Genel İstihbarat Dairesi.

VİETNAM: BCA - Bo Cong An-Vietnam İstihbarat Servisi.

YUNANİSTAN: Ethniki Ypiresia Pliroforion (EYP) - Hellenic National Intelligence Service, Yunanistan İstihbarat Servisi.[60]

ABD'nin Güvenlik ve İstihbarat Örgütleri

Amerika'da ulusal güvenlik örgütü, merkezi haber alma örgütü, federal soruşturma dairesi, ulusal keşif ofisi gibi bilinen tam 13 tane istihbarat örgütü var.

NSA- National Security Agency - ABD Milli Güvenlik Teşkilatı.

NIC- National Intelligence Council - ABD Milli Haber Alma Konseyi.

CIA- Central Intelligence Agency - ABD Merkezi Haberalma Teşkilatı, The Company (Şirket) adıyla da tanınır.

DIA- Defense Intelligence Agency - ABD Savunma İstihbarat Teşkilatı.

FBI- Federal Bureau Of Investigation - ABD Federal Soruşturma Bürosu.

AFOSI- Air Force Office Of Special Investigations- ABD Hava Kuvvetleri Özel Araştırmalar Ofisi (OSI) olarak da tanınır.

NIS- Naval Investigetive Service - ABD Deniz Kuvvetleri Soruşturma (İstihbarat) Servisi.

1947'de Kongre, Milli Güvenlik Konseyi ile (National Security Council, NSC) bu konseyin yönetimi altında çalışmak üzere (CIA) kuruldu. CIA, NSC'ye milli

güvenliği ilgilendiren konularda bilgi toplayıp vermek, elde edilen bilgileri değerlendirdikten sonra, hükümetle ilgili yerlere ulaştırılmasını sağlama görevi ile yükümlüdür. CIA; NSC'nin vereceği emirler doğrultusunda, güvenlikle ilgili istihbarat işlerini yerine getirir.

CIA

(Central Intelligence Agency-Amerikan Merkezi Haber Alma Ajansı)[61]

I. Dünya Harbi sırasında istihbarat işlerini yürüten OSS Office of Strategic Services (Stratejik Servisler Ofisi)'nin devamı niteliğindedir. CIA, dünyanın en kuvvetli istihbarat teşkilatlarından biridir. 1947'de Milli Güvenlik Kanunu ile kurulmuştur. Langley Virginia'da bulunan karargâhı 1961'de açıldı. Kuruluşundan sonra bazı düzenlemelerle örtülü ödenekten sarf yetkisi kazandı. 1975'den beri çeşitli Kongre Komitelerinin denetimindedir. CIA yasasına göre; kurum, organizasyonunu, görevlerini, personellerinin sayısını ve maaşlarını saklı tutmak hakkına sahiptir. 1982'de "Kimlik Koruma Kanunu" ile CIA mensuplarının kimliklerinin açıklanmaması güvence altına alındı.

CIA'in en hassas bölümü "Operasyon Direktörlüğü"dür. CIA, kongre ve basına zaman zaman çalışmaları hakkında brifingler verir. Personelini seçerken seri mülakatlar yapar, güvenirlik araştırması, yalan makinesi testinden geçirir. Alexandria, McLean, Virginia Williamsburg yakınındaki Camp Peary'de eğitim yerleri vardır. Dış ülkelerdeki servis personelinin güvenliğinin sağlanmasına özel bir önem verir. Dünyanın her tarafına iyi yetişmiş, kabiliyetli memurlar yerleştirmede ve teknik destek ve araştırmada en kuvvetli servistir. Dünyanın bütün ülkelerinde bir gizli "İltica ve Taraf Değiştirme" komitesi bulunur. Bunlar bütün planları ile beklenmeyen olaylar için hazırlıklıdır.

Soğuk Savaş yıllarında ve sonrasında CIA pek çok gizli operasyonda rol alarak siyasi rejimleri zayıflatmaya ve hükümetleri devirmeye çalışmıştır.

Organizasyon Yapısı: CIA dört müdürlük halinde çalışmaktadır:

Haberalma Müdürlüğü: Her türlü haber alma aracı ile bilgi toplama, casusluk faaliyetlerini yürütür. Gizli olarak yapılan istihbaratı değerlendirir. Havadan çekilen (uydu, uçak vs.) resimleri, radyo, telefon, televizyon, telgraf, telsiz gibi ulaştırma araçları ile toplanan bilgileri değerlendirir. Bu değerlendirmeler, raporlar halinde, ilgili makamlara gönderilir. Karşı Haber Alma Daire Başkanlığı ile koordineli olarak çalışır. Harekât Müdürlüğünün ihtiyacı olan kapsamlı bilgileri ve verileri operasyon aşaması da dâhil temin eder.

Harekât Müdürlüğü: Gizli operasyonları yürütür. Aktif olarak rol almaz arka planda planlamaları yapar.

Bilim ve Teknoloji Müdürlüğü: Teşkilat elemanlarını, son teknolojik gelişmelerde eğitmek, kullanmasını öğretmek. Kullanılan araçları geliştirmek, yapılan operasyonlara bilimsel ve teknik destek sağlamak, bu kısmın vazifesidir.

Yönetim Müdürlüğü: Teşkilat personelinin, toplanan bilgilerin, tesislerin güvenliğini sağlar.

CIA'in şimdiye kadar başka devletlerde birçok operasyon yaptığı meydana çıkarıldı. Bütün bu işleri yapabilmek için, CIA'e geniş bir maddi imkân tahsis edilmektedir. Kadrolarında devamlı memur şeklinde on altı bin kişi (tahmini) çalışmaktadır.

CIA'in faaliyetleri çeşitli dedikodulara sebep olduğundan son yıllarda ABD Kongresinde durumu incelenmiş, Pike Raporu hazırlanmış, kamuoyuna açıklamalar yapılmıştır.

Bazı devlet başkanlarını, devlet ileri gelenlerini suikast düzenleyerek öldürtmek, ülkeler içinde bazı etnik grupları teşvik ve tahrik ederek karışıklıklar çıkarmak, hükümetleri devirmek gibi işleri CIA'in yaptığı ortaya çıkarılmıştır.

CIA, ABD içinde olduğu gibi, bütün dünyada ve özellikle Orta Doğu'da faaliyet gösterir.

CIA, 30 Eylül 2007 tarihinde İran parlamentosunun aldığı bir kararla terörist örgüt ilan edilmiştir.[62]

CIA Kabul Koşulları

1. Eğitim Düzeyi: CIA adaylarının, akredite olmuş ve üniversite düzeyinde bir öğretim kurumundan alınmış bir lisans diplomasına veya onun eğitim düzeyi açısından muadiline sahip olmaları gerekir. Adayın başvuru formu ile birlikte (CIA Başvuru Formu_2.pdf) veya onun hemen ardından, diploma, transkript veya bir lisans programını bitirdiğini tevsik eden başka bir yazılı kanıtın ibraz edilmesi gerekir.

Herhangi bir akademik diploma kazandırmayan mesleki eğitim kurslarına katılmak ve iş deneyimine sahip olmak, gereken diplomanın yerini alamaz. IIA, sadece uygun bir uluslararası mesleki statüye sahip olan adayların ya da akredite olmuş ve üniversite düzeyinde bir öğretim kurumundan diploma almak için

gereken öğretim süresinin yüzde 90’dan fazlasını tamamlamış bulunan adayların eğitim denklik müracaatlarını inceleyecek ve değerlendirecektir.

Bir üniversite lisans diploması bulunmayan ve eğitim düzeylerinin veya mesleki statülerinin denkliğinden emin olmayan adaylar, müracaat formlarıyla birlikte eğitim düzeyi /mesleki statüleriyle ilgili bilgileri de sunmalı ve Yönetim Kurulu’nun denklik incelemesi yapmasını talep ettikleri bir kapak sayfası göndermelidirler. Verilen bilgiler, Yönetim Kurulu’nun denklik incelemesi yapabilmesi için yeterince detaylı olmalı ve sınav kaydı için belirlenen son tarihten yeterli bir süre önce gönderilmelidir.

Müracaat edenlerin eğitim denklikleri tespit edilene kadar, sınav için kayıtları yapılmayacaktır. Müracaat formunun ve denklik talebinin ibrazından itibaren dört hafta içinde denklik/kayıt durumu hakkında herhangi bir ihbar almayan adaylar, sınava kabul edilip edilmediklerini öğrenmek için derhal TİDE’yle temas kurmalıdırlar.

2. Not: Bir üniversite lisans diploması yerine sunulan eğitim düzeyinin kabul edilebilir olup olmadığı konusunda nihai karar yetkisi Yönetim Kurulu’na (IIA Board of Regents) aittir.

3. Karakter Referansı: CIA adayları, yüksek ahlâki ve profesyonel niteliklere sahip olmalı ve bir CIA’den, başka bir IIA sertifikasına sahip bir kişiden, adayın amirinden veya adayın profesöründen alınmış bir karakter referansı sunmalıdırlar. Karakter referans formu, adayın müracaat formuyla birlikte veya hemen ardından gönderilmelidir.

3. Etik Kuralları: CIA’ler ve CIA adayları IIA’nın belirlediği etik kurallarına uymayı kabul ve taahhüt etmelidirler.

4. Mesleki Deneyim: Adayların CIA sertifikası almadan önce iç denetim mesleğinde en az 24 ay deneyime veya muadiline sahip olması gerekir. Bu koşula uyan adaylar, deneyimlerini tevsik eden belgeleri müracaat formuyla birlikte göndermelidirler veya bu belgeler daha sonra bu koşul yerine getirildiğinde de sunulabilir. Mesleki deneyimi tevsik eden belgelerin müracaat formuyla birlikte sunulması, aday sınavı geçtikten sonra sertifikayı alma sürecini hızlandırır.

- Denk mesleki deneyim terimi, dış denetim, kalite güvencesi, uyum ve iç kontrol de dâhil denetim/ değerlendirme disiplinlerinde deneyim anlamına gelir.

- Master derecesi ya da ilgili mesleklerde (muhasebe, hukuk veya finans gibi)

iş deneyimine sahip olmak bir yıllık deneyim yerine kabul edilebilir.

- İş deneyiminin bir CIA, başka bir IIA sertifikasına sahip bir kişi veya adayın amiri tarafından onaylanması gerekir (Form için tıklayın). Eski iş deneyimi kişinin işe alınması sırasında teyit edilmişse, adayın eski iş deneyimi onun şimdiki âmiri tarafından da onaylanabilir.

- Adaylar bu mesleki deneyim koşulunu yerine getirmeden önce de CIA sınavına girebilirler, fakat programla ilgili bütün koşulları yerine getirene kadar sertifika alamazlar.[63]

Yalan testi: CIA muhtemel personelini yalan makinesi ve güvenirlik testinden geçiriyor. Köstebeklerin bu testten geçmesi için insanüstü bir tepkisizliğe sahip olması gerekiyor.

CIA'in Amerika'da çalışan 25 bin personeli bulunuyor. Ayrıca dünyanın dört bir tarafında faaliyet gösteren casuslara da Langley'den komuta ediliyor.

CIA'in Zihni Kontrol Etmesi ve Mançurya Kobayları

CIA, insanları birçok yöntemlerle birer kobay haline getirmeye çalışır. Hipnoz, bilinçaltı müdahaleleri, narkotik-hipnoz, elektronik olarak beyinin uyarılması, ultrasonik, mikrodalga ve alçak ses frekanslarıyla davranışların etkilenmesi gibi olayları çoğunlukla istihbarat amaçlı kullanmaktadır. Tarikat ve uyduruk dinler yaratılmak, bedensiz varlıklardan yeniçağ bilgilerinin alınması CIA kanalıyla yürütülmektedir.

Dönemin CIA direktörü Allen Dulles, Princeton Üniversitesi'nde 1953'teki konuşması amacı ortaya koyar. Hedef 'insan zihnindeki savaşı' da kazanmaktır. Bu savaşın ilk cephesi propaganda, depolitizasyon ve sansür ile kitlesel sindirmeyi sağlamaktır. İkinci cephe ise bireyin beyninde kazanılacaktır; hedef beyin yıkama, zihin kontrolü, ideolojiyi değiştirme ve gerektiğinde birçok Mançurya Kobayı (Manchurian Candidate) yaratabilmektir!

Mançurya Kobayı (Manchurian Candidate) kendi iradesi dışında, birtakım beyin yıkama seanslarının, ilaçların veya hipnozun etkisiyle başkalarının istediği bazı eylemleri yapanlara verilen isimdir.

Kelime Mançurya'dan ve Kore savaşından gelmektedir. Kore savaşı sırasında Amerikalı askerlere Çinliler tarafından bir dizi beyin yıkama deneyi ve işkencesi yapıldığı bilinmektedir. Bu terim Frank Sinatra'nın ünlü 'Manchurian Candidate' filmine konu olmuştur. Filmi CIA finanse edip çekmiştir. Hedef tehlikeyi büyük

gösterip devletten bu konuda fonlar alabilmektir. Filmde robotlaştırılan bir Amerikan subayının nasıl ulusal güvenliğe zarar verdiği anlatılmaktadır.

Bilimsel yöntemlerle ideal bir Mançurya Kobayı yaratma arayışı, Nazilerden beri süre gelmiştir. Soğuk savaşla birlikte, bu konuda KGB ve ABD'li istihbarat örgütleri içindeki araştırmalar hız kazanmıştır. Klinik Psikoloji, psikaytri, nöroformakoloji, elektrofizyoloji ve parapsikoloji bu hedefe ulaşmak için kullanılmıştır.

"CIA bilim adamlarını avlamakta da etkindir"

CIA'in, Amerika'daki her üniversitede anlaşmalı öğretim üyeleri vardır. Bunlar, ulaşılması gereken kişiyle önce dostluk kurarlar. Bazı konularda yardım ederler. Amerika'daki üniversitelerde araştırma yapabilmek için, NIH (Amerikan Sağlık Teşkilatı) gibi kurumlardan grantler (araştırma parası) alınması gerekir; oysa bilim insanları üniversitelerde kalıcı pozisyon bulamazlar. CIA bu bilim insanlarının grant almasına ve kalıcı pozisyon bulmasına yardımcı olur. Bu yolla kazanamadığı bazı kişileri ise tehdit ve şantajla elde etmeye çalışır. Bu konuda Dr. Harvey Weinstein'ın yazdığı "Psikiyatr ve CIA" isimli kitap, bu kişilerin CIA'ye nasıl devşirildiklerini ayrıntılı olarak anlatmaktadır. Ayrıca John Marks, ünlü "Mançurya Adayını Arayış" isimli kitabında bilim adamlarının hangi yemlerle tavlandıklarını detaylı anlatmaktadır.

Her şeyden önce bu bilim insanlarına garantili, kalıcı pozisyon ve grant (araştırma fonu) parası verilir. Ayrıca CIA ile ilgili yaptıkları işlerden de özel uzmanlık ücreti alırlar. CIA ile birlikte çalışan bir bilim insanının kolay kolay sorunu olmaz. Yani biraz daha fazla refah ve güven için bu bilim adamları tavlanır; çok kritik işlerde çalışanlar ise daha sıkı kontrol edilmek için skandala yol açarak bilgi veya şantaj olguları karşılığında veya durumlarla sürekli tehdit altında tutulurlar. Bu bilim insanları, her zaman CIA'ye çalıştıklarını bilmezler. Devletin güvenliği ile ilgili bir iş için çalıştıklarını sanırlar.

Bilim insanları arasında CIA'ye karşı yaygın bir güvensizlik başlamıştır. Yarışmacı bir ortamda bulunan bu bilim insanları, CIA tarafından korundukları için hak etmedikleri yere gelen pek çok yeteneksiz kişiye şahit olmuşlardır. CIA ile işbirliği yapan birisi, gerektiğinde yalan söylemek, yalan yayın yapmak, bildiklerini açıklamamak veya mesleki yemini bozmak zorundadır.

CIA Tarafından Oluşturulan Dinler

Bazı satanist (şeytana tapan) kültler, "Children of Good" isimli Hıristiyan

mezhebi ve Jim Jones'un kurduğu Halkın Tapınağı'nın da CIA tarafından yaratıldığı ortaya çıkarılmıştır. Halkın Tapınağı'nın 910 müridi vardı ve 1970'li yıllarda toplu intihar etmişlerdi.

Yeni yaratılan dinlerden birisi de 2. İsa olduğunu iddia eden ve Reverend Moon isimli Koreli kişinin yarattığı Moon dinidir. Moon dini sayesinde dinleri birleştireceğini iddia eden Reverand Moon, CIA hesabına çalışan uluslararası deli-ajandır. Moonistler her yıl dünyanın bir yerinde toplanmakta ve binlerce farklı dine mensup kişiyi bedava ağırlayıp bir dizi konferans vermektedirler. Amaç dinleri sözüm ona birleştirmektir. Bu dinde, örneğin evlenmek Reverand Moon'un izni olmadan yapılamaz ve kimin kimle evleneceğine Moon karar verir, diyelim ki devletin güvenliği ile ilgili bir işte çalışıyorsunuz ve Moonie'siniz! Canınız evlenmek istedi, Reverand Moon babaya danıştınız, o da size Hawaili bir güzel Moonie seçti! Sadece onunla evlenmek zorundasınız, ama evlendikten sonra, önce bir veya iki yıl ayrı kalmak zorundasınız. Bu iki yıl boyunca Hawaili güzelin nerede eğitim göreceğinden tabi ki haberiniz olmayacak! Tabii bu saçmalıkları kılıfa uyduracak açıklamaları da ilahi bir biçimde Moon'un dini kitaplarında bulacaksınız. İşte size bir mezhep dolusu Mançurya Kobayı. Binlerce adamın evleneceği kadının seçimini, kendini 2. İsa sanan bir deliye bırakmasından daha iyi Mançurya Kobaylığı olabilir mi?

1978 yılında Arizonalı gazeteci Walter Boward Operation Mind Control (Zihin Kontrol Harekâtı) adında yayınladığı kitabında şunları anlatır: "CIA tarafından uyuşturucu ilaçlarla yapılan deneyler ABD hükümetinin uyguladığı çok gizli zihin kontrol projesinin yalnızca bir kısmıdır. Bu deneyler binlerce kişi üzerinde 35 yıl devam etmiştir. Bu araştırmalar; hipnoz tekniği, narkotik-hipnoz, elektronik olarak beynin uyarılması, ultrasonik, mikrodalgalar, alçak ses frekanslarıyla davranışların etkilenmesi ve davranış değişiklikleri terapisidir.

CIA psikolojik silah stoklarını, psişik silahların değişik tiplerini geliştirmeyi başararak arttırmıştır. Şimdi bu kabiliyetleriyle yeni tip bir harbe girişmesi mümkündür. Bu harbin görünmez savaş alanı, insan zihinleridir."[64]

"CIA taşeron casus kiralıyor"

Irak işgaliyle uluslararası terörizmin artması, Amerika'nın iç ve dış güvenliğini korumakla görevli casus örgütlerinin bilinmeyen yönlerini ortaya çıkarır. CIA, Defense Intelligence Agency (DIA), National Reconnaissance Office (NRO) gibi faaliyetleri süper gizli casus örgütlerinin bütçeleri 50 milyar doları aşan başlı başına sektör haline gelmiştir.

ABD Temsilciler Meclisi Haber Alma Komitesi'nin araştırmalar sonucu hazırladığı bir raporda; CIA, DIA ve NRO'nun 'casusluk işlevler'nin 'taşeron'lara havale ettikleri yer alır. Bulgulara göre: ABD haber alma bütçesinin yüzde 70'i devlet dışından 'taşeronluk' ihalesini kazanan özel şirketlere ödeniyor. Faaliyetleri en gizli NRO'nun askeri casus uydu uçaklarının tespit ettiği bilgi ve görüntüler yine bu şirket elemanları tarafından analiz edilerek değerlendiriliyor. Bu alanda çalışanların yüzde 95'i 'taşeron'lar. Devletin casusluk işlevleri için sivil şirketleri 'taşeron' olarak kullanmasıyla para tasarrufu yaptığı ifade edilmesine rağmen 'taşeron'lar resmi casusluk örgütleri ajanlarından iki misli fazla kazanıyorlar.

CIA Direktörü Michael Hayden genelge yayınlayarak 'taşeron'ların CIA'yi 'çiftliğe' çevirmesinden şikâyetle, bazı casusluk ve güvenlik sektöründe özel şirket yöneticilerinin öğle yemeğinde CIA lokantalarına gelip yetenekli ajanları parlak iş teklifiyle ayarttıklarını söyleyerek CIA personeli dışındakilerin lokantaya alınmasını men eder.

Taşeron firmalarından 'CACİ International'ın elemanlarının Ebu Garib cezaevinde işkence yaptığı Irak'lı tutukların serbest bırakılmasından sonra dava açmaları, ABD yönetiminde sıkıntılara sebep olur. Global terörizm, kitle imha silahları, strateji, doktrin ve El Kaide dahi 29 alanda casusluk yapıp hükümet organlarını bilgilendiren 'taşeronlar'ın milli güvenlik açısından sorun yaratması, casusluğun da ihale açılarak 'taşeron'lara havale edilmesi, CIA ve diğer casus örgütlerinin küresel olaylardaki yerini ve rolünü de ortaya koyar.

FBI

ABD iç güvenlik örgütüdür. (Fidelity Bravery Integrty) (Federal Bureau of Investigation Department of Justice.)

Hollywood dizilerinden etkilenen suçluların zaman zaman kanunları yanıltıcı davranışları benimsediğini kabul etmekle birlikte, suçlular daima arkada iz bırakır. Filmlerin daha kurnaz ve akıllı yaptığına inanmak güçtür.

FBI ajanı adayları, ABD'nin Virginia eyaletindeki Quantico'daki ABD Deniz Piyadeleri Üssü'nün içinde ve bu sayede korunaklı bir konumda bulunan FBI Akademisi'nde, 21 haftalık bir eğitimden geçiyor. FBI'ın filmlerde görmeye alışkın olunan testleri de bu akademideki FBI Laboratuarında yapılıyor.

Bir kara ayı, tilkiler ve geyiklerin de bulunduğu geniş ormandaki FBI'ın eğitim amaçlı akademisinin içinde, eczanesi, oteli, alışveriş merkeziyle bir kasaba

kurulmuş. Hiç müşterisi olmayan bu dükkânlarda ve otelde, silahlı baskın durumunda neler yapılması gerektiğinden, kan lekesi tespitine, saç kılı ve kumaş parçası toplamaya kadar farklı eğitim veriliyor.

Ajan adayları, bellerinde plastik mavi bir silahla dolaşırken, her an bir eğitmen tarafından pusuya düşürülme tehlikesiyle de karşı karşıya oldukları için sürekli tetikte olmak zorunda.

21 haftalık eğitimi başarıyla tamamlayan adayları ise ülkenin en saygın kuruluşlarından biri olarak bilinen FBI'da, ilk aşamada yılda 60 bin dolar maaş alacakları bir iş bekliyor.

Kişileri FBI ajanı olmaya iten neden ise açıktır. Bir amaca hizmet etme duygusu, vatanseverlik, önemli bir şey yapıyor olma duygusudur.

FBI ajan adayında aranan özellikler ise, yetenek, anayasa ve kanunlara saygı, fiziksel yeterlilik... Asker, bilim adamı, mühendis, hukukçu ve öğretmen olanlar daha çok tercih ediliyor. FBI akademisinde eğitim görenlerin yaş ortalamaları ise 30.

"Kuzuların Sessizliği" filminin çekimleri sırasında aktris Jodie Foster'ın veya FBI'ın olağanüstü olayları inceleyen gizli biriminde bir ajan rolünü oynayan ve "X-Files" filminde "Ajan Mulder" olarak bilinen David Duchovny'nin dolaştığı koridorlar da akademide eğitim görenlerin ilgisini topluyor.

FBI Laboratuarı, parmak izinden el yazısı tahliline, balistik testinden kan lekesi ve saç teli incelenmesine, DNA testine, şüphelilerin robot resimlerinin çizilmesinden patlayıcı silahlar ve kod analizine kadar birçok alanda faaliyet gösteriyor.

"Kanıt kontrol birimi" adı verilen birimde 550 çalışan bulunuyor. Bunların büyük kısmını bilim adamları, sanatçılar, mühendis, teknisyen ve idareciler oluşturuyor. Bu bölümde çalışabilmek için biyoloji veya kimya konusunda uzman olmak tercih sebebi, ancak üniversite mezunu olmak yeterlidir.

Laboratuar, akademide fotoğraf makinesi kullanılmasına izin verilmeyen tek yer. Bunun nedenlerini de "ayakkabı bombacısı" olarak bilinen Richard Reed'in İngiliz havayolu şirketinin uçağında patlatmaya kalkıştığı ayakkabısının büyütülerek aslına uygun yapılmış modelini veya Atlanta Olimpiyatlarında kullanılan saatli bombanın modelini ve 6 bin silahın bulunduğu silah koleksiyonunu incelerken anlamak mümkün.

Çeşitli terörist saldırılarda kullanılan bombaların modellerine bakarken, çok basit bir düzeneğin yeterli olduğunu görmek şaşırtıcı. ABD'nin kuruluş yıllarından beri ülkede ateş edilen hemen her silahın bir modelinin yer aldığı geniş silah koleksiyonundaki bütün silahlar çalışır durumda. Benzer modellerle suç işlendiğinde bu silahlarla ateş ederek testler yapılıyor.

Smrz, televizyonda CSI gibi FBI'ı konu alan dizileri pek seyretmediğini, bu dizilerdeki test ve prosedürlerin aslını çok yansıtmadığını söylüyor.

"Suçlular, bu filmler ve diziler sayesinde daha akıllı olmuyor mu? FBI bu diziler yüzünden sıkıntı çekiyor mu?" sorusuna ise Smrz, suçluların daima arkalarında bir iz bıraktığı yanıtını veriyor.

Smrz'e göre bu filmler insanları daha akıllı yapmıyor. Ama Smrz, yine de "akıllı" bir suçlu örneği vermekten kendini alamıyor: Yosemite Milli Parkı'nda 3 dağcıyı öldürmeyi planlayan katil, cinayetlerden önce vücudundaki bütün kılları tıraş etmiş. Smrz, bir insanın günde ortalama 75 ile 100 arasında kıl döktüğüne işaret ediyor. FBI, bu dökülen kılları, ucuna özel filtre takılı basit bir elektrik süpürgesiyle topluyor.

FBI Laboratuarında ikinci durak, "kanıt yanıt ekibi"dir.

Lintner, FBI'ın "insan kokusu tespit eden köpekler" programına çok para döktüğünü anlatıyor. Küçük bir elektrik süpürgesiyle toplanan insan kokusu, cam bir kavanozda yıllarca saklanabiliyor. Diğer kokular arasından belli bir insan kokusunu tespit eden köpek, FBI ajanlarını kokunun kaynağına götürüyor.

Lintner, "Köpeklerin bunu nasıl yaptığını bilmiyoruz, ama çok etkili bir yöntem. Bu yüzden de çok para ayırıyoruz bu konuya" diyor. Lintner'in biriminde çalışanlar, televizyon dizilerinde gösterildiği gibi kan lekesinin, FBI tarafından kullanılan özel ışıklı bir alet tutulduğu zaman parlamadığını anlatıyor.

Burada yapılan küçük bir uygulamayla, çıplak gözle üzerinde hiçbir iz görülemeyen kumaş parçalarında, özel ışık tutulduğu zaman pırıl pırıl parlayanın irin lekesi olduğu görülüyor. Kan lekesi ise siyah görünüyor.

FBI Laboratuarında, hapishanedekilerin içeride ve dışarıda iletişim için kullandığı şifreleri çözmek üzere özel bir görev gücü de bulunuyor. Bu alanda daha çok matematikçiler çalışıyor ve İngilizcede daha sıklıkla kullanılan "r, s, t, n, l" harflerinin çeşitli kombinasyonları üzerinde formüller geliştirerek şifreli mektupları çözüyor.

Empati Kilit

Davranış analisti bölüm şefi David T. Resch, “Bize bir bilgi geldiğinde, iki saat içinde bu ülkenin herhangi bir yerinde ilgili kişinin kapısını çalabiliriz” diyor ve davranış modellerini şöyle anlatıyor: “Farkında olsanız da, olmasanız da, muhtemelen her sabah dişinizi aynı biçimde fırçalıyorsunuz. Belli bir yol izliyorsunuz. Suçlular da böyle. Bir eve arka kapıdan, camı kırarak girip suç işleyen adam, yakalanmadan amacına ulaştıysa bunu başarılı bir yöntem olarak bilincine not eder. Tekrar aynı suçu işleyecekse, benzer yöntemleri kullanır. Bu da FBI’ın suçluları yakalamasına yardım ediyor.”

Resch, suçlarla ilgili bir veri tabanı oluşturduklarını ve suçlu eyalet değiştirse bile, aynı davranış modelini takip ederek suç işlediğinde bu kişiyi, veri tabanında basit bir arama vererek tespit edebildiklerini anlatıyor.

David T. Resch, “Empati gösterirseniz, en ağır suçlar bile itiraf edilebiliyor” diyor ve suçluları yakalama yöntemine şu örneği veriyor: “Diyelim ki işten eve geldim ve kırık bir lambanın başında oğlumu gördüm. Asla kızgın bir ifadeyle ‘Bu lambayı sen mi kırdın?’ demem. Çünkü cevap otomatik olarak, ‘Hayır, ben kırmadım’ olur. Aynı şekilde karısını öldürdüğü aşikâr olan bir adama, ‘Karını sen mi öldürdün’ diye sormam. ‘Böyle şeyler oluyor. Bazen insan sinirleniyor. Evlilikler insanı zorlayabiliyor. Aslında öldürmek istememiştin, ama kazayla oldu değil mi?’ gibi ifadeler kullanırsanız itiraf da geliyor...”

David Resch, bir düzeltme yapmaktan kendini alamıyor: Televizyonlarda sıkça duyulan şekliyle, yerel polis görevlilerinin, ellerinde kimliklerle “FBI! Bu davayı artık biz devralıyoruz” diyen FBI ajanlarına yönelik, “Bıktık bu federallerden” yaklaşımının da gerçekleri yansıtmaktan uzak olduğunu anlatıyor. Resch, “Biz her yere davet üzerine gidiyoruz. Genellikle yerel polis, ‘Burada işlenen suç, bizim bildiğimiz türde bir suça benzemiyor. Yardım eder misiniz’ diyerek bizi çağırıyor” diyor.[65]

Darbe Okulları

Rooswelt dört özgürlükten söz etmiş. Konuşma, ibadet, yaratma, yasama özgürlüğü. Chomsky bir tane daha ekliyor. Adına “5. özgürlük” diyor. “Soyma, sömürme, hüküm altına alma, güce başvurma.” Dünyada yaşanan da bu ABD saldırganlığının çok somut olarak ifadesi.[66] Bütün bu soyma, sömürme, hüküm altına alma, güce başvurmayı gerçekleştirebilmek için bazı mekanizmalara gerek var. Bütün dünyada işkence, darbe v.s. aynı yöntemlerle oluyorsa, bunun mutlaka bir hocası, bir merkezi, bir yöntemi vardır.

Latin Amerika’da İspanyol genel valisi Simon De Bolivar başkaldırmak suretiyle Bolivya’yı kuruyor. Latin Amerika’da darbe geleneğini başlatıyor. Orası darbeler coğrafyası. Bu geleneği Amerikan emperyalistleri geliştiriyorlar. Gecen yüzyılın başlarında ABD Başkanı Monroe “Amerika Amerikalılarındır” diye bir doktrin ortaya attı.

Yani “Güney Amerika Kuzey Amerikalılarındır” anlamında algılamak lazım bu doktrini. ABD, doktrin uyarınca o bölgeyi çeşitli yöntemlerle ele geçirdi. Bu amaçla da darbe yöntemlerini kuramlaştırdı. Ağırlıklı olarak Latin Amerika’yı darbe laboratuarı gibi kullanıp, darbeleri bütün dünyaya çıkarları doğrultusunda ihraç etti.

Amerika ilk darbe okulunu Fort Gullic’i 1946 yılında Panama’da kuruyor. Bu 1984’e kadar kalıyor. Güney Amerika’daki bütün faşist katiller, işkenceciler, darbeciler, bu okuldan yetişiyor. Sonra bunu alıyor getiriyor ABD’ye Fort Benning’e 1984 yılında. Fort Benning’de aslında piyade okulu var. Piyade okulu olağanüstü büyük bir alana yerleşmiş. Aynı zamanda da işkence, darbe, katiller okulu olarak işliyor. Bütün bu okulların en büyüğü Fort Bragg denilen yerde. Buna aynı zamanda “Kennedy Özel Savaş Okulu” da deniyor. En üst düzeydeki darbeciler de bu okulda yetişiyor. Bu okullara School Of Americas (SOA) deniliyor.

Ancak ABD’nin işkence ve darbe okulları bunlarla sınırlı değil. ABD’den bir ok alıp tüm NATO ülkelerine ve diğer müttefik ülkelerine bu okullar ağını yayabilirsiniz. Bu okullar çeşitli bağlarla birbirine bağlanmış durumda ve ayni emir komuta zinciri altında. Bu okulların aralarında dört değişik şekilde bağ var.

Bu bağlardan birincisi CIA bağıdır. Dünya bu açıdan da CIA vasıtasıyla kontrol ediliyor. ABD’nin başkentinden dünyanın bütün başkentlerine CIA ve diğer istihbarat örgütleri arasındaki ilişki sayesinde böyle bir bağ kuruluyor. ABD cani, katil, suikastçı, provokatör, sabotajcı, işkenceci ve darbecileri yetiştiren okullardan çıkan adamları vasıtasıyla, gerektiğinde devlet terörü ile bir bakıma gözetim altında tutuyor dünyayı.

İkinci bağ olan emir kumanda bağlantısı ile ABD Denizaşırı Kuvvetler Komutanlığı bütün dünyaya bu anlamda hükmediyor. Bunun da ucu gene Almanya’da Bad Tolz isimli kentte. Okullar arasında üçüncü olarak eğitim bağlantısı var. Fort Bragg ana okul. Ona bağlı olarak Amerika’da Fort Benning Okulu var. Bunun Avrupa ucu ise Oberammergua’daki özel okulda. Bütün NATO ülkelerinde aynı kategorideki insanlar ortaya çıkıyor. Derin devletin bir NATO bağlantısı var. Bütün bu merkezler, Brüksel’deki SHAPE (NATO

Müttefik Baş Kumandanlığı) Karargahı'ndadır.

ACC (Allied Coordination Center/Gizlilik Koordinasyon Merkezi), denilen bir yeraltı örgütü var. Burası bütün NATO ülkelerinin yeraltına kumanda ediyor. Yani derin devletin bir ucu Washington'dan Brüksel SHAPE karargâhına geliyor.

Bu okullardan yetişmiş, her biri ülkelerinde ABD çıkarları doğrultusunda faşist rejimler kurarak on binlerce insani katleden bu isimlerin bazıları: Manuel Noriega, Leopaldo Galtirei, Humbarto Regalado, Hugo Banzer Suaret, Roberto D'aubuisson. Hepsi cani, katil bu okullardan yetiştirilmiş. Amerikan Senatörü Daniel Patrick Moynihan senatoda bir önerge veriyor. Önerge şu şekilde: "60 bin Latin Amerikalı askerin eğitim gördüğü Fort Benning'deki Amerikalılar Okulu'nu (SOA) inceledim. SOA diplomalı görevliler tüyler ürpertici eylemlerde bulunuyorlar. Bu okullarda işkence, gasp, suikast ve insanları kaçırma yöntemleri öğretilmektedir.

1996 Eylül'ünde Pentagon "İşkence Eğitim El Kitabi"nı SOA'nın kullanmasına izin verdi. Bu kitapta sahte suçlama, şantaj yapma, yanlış bilgilendirme, fiziki ve diğer işkence yöntemleri SOA'daki görevli personel tarafından Latin Amerikalı askerlere halkını öldürme, tehdit, özellikle dini çalışma, sendikalarla diğer çalışma ile yoksulluğu kullanma taktikleri öğretiyor.

Bu "Cinayet Okulu" yılda yaklaşık 20 milyon dolara mal olmaktadır. Oysa bizim çocuklarımıza ve insanlarımıza yönelik yatırımlarımız tamamlanmış değildir. Lütfen SOA'nu Durbin yasa tasarısıyla kapatınız."

Aynı şekilde Joseph Kennedy de bir önerge veriyor fakat tabii ki bu önergeler reddediliyor. Gerekçe ise şöyle: "Okulun Latin Amerika demokrasilerini güçlendirmek için önem taşıdığı..."

ABD Genelkurmay eski başkanı Oramiral William Crove bir demecinde "Biz müttefik ülke subaylarına ABD'de eğitim görmeleri için askerî kurslar veririz. Bu kursların amacı tabii ki bu ülkelerin orduları, askerî ve siyasi lider kadroları üzerinde etki sağlamaktır" diyor.[67]

Dünya geneline baktığımız zaman aynı türden işkence yöntemlerinin diğer ülkelerde de uygulandığını görüyoruz. Kuşkusuz bu olguyu bir rastlantı olarak algılayamayız. Çünkü Soğuk Savaş döneminde, ABD'de başlayan McCarthycilik akımını ABD dünyaya "Anti-komünizm" ideolojisi olarak ihraç etti.

Politikadan, bürokrasinin her iki kesiminden, güvenlik güçlerinden seçilmiş

kişilerin hem ideolojik hem de kuramsal ve pratik olarak bu olguyu yüklendiğini görüyoruz. Bu amaçla Panama'da, Ft. Benning'de, Ft. Bragg'ta, Oberammergua'da ve dünyanın diğer ülkelerinde devlet terörü, sabotaj, işkence, provokasyon vb gibi yöntemleri öğrenen kadrolar yetiştirildi. Bu çabaların görünürdeki amacına göre eğer ülke işgal edilirse, yetişen bu kadrolar gerilla yöntemleriyle iç direnişi örgütleyecek ve düşman işgalini engelleyecekti.

Aslında çok gerçekçi ve makul gibi görünen bu amaç, iç ve dış düşman kavramlarını eşitlediğinizde iki ucu keskin bir kılıca dönüştü. Dünya halkları üzerinde işkence, baskı, zulüm ve devlet terörüyle somutlaştı. Onların mantığına göre "milliyetçi ve dinci" olmanın on koşulu komünizmle mücadeleden geçiyordu. Sermaye kazanılanı korumak için komünizmle mücadelenin doğal müttefikiydi. Bu amaçla dünyanın bütün ülkelerinde "Komünizm ile Mücadele Dernekleri" yanında "Antikomünist partiler, örgütler, dernekler" ABD finansmanıyla kuruldu ve iktidara getirildi. Avrupa'da Euro-komünizm'in yükselişi ve hatta özellikle İtalya ve Fransa gibi ülkelerde demokratik yöntemlerle iktidara sahip olacak ölçüde güçlenmesi karşısında "Gladyo" türü örgütler öne çıkarılarak iç düşman saydıkları komünistlerle amansız bir kavgaya tutuşturuldular. ABD'de veya ABD yandaşı örgütlerde yetiştirilen "milliyetçi, vatansever" tetikçiler, bilerek ya da bilmeyerek ABD adına kendi halkları üzerinde devlet terörü, sabotaj, provokasyon v.b gibi yöntemleri uygulayarak ülkelerini de -stabilize ve demagnetize ettiler ve komünist partilerin iktidara gelmesini engellediler.

Rusya İstihbarat Örgütleri

Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra istihbarat örgütlenmesi de yeniden yapılır. Rusya Federasyonu'nun istihbarat örgütleri birçok örgütten meydana gelir.

1985 yılında Gorbaçov iktidarından sonra başlayan Glasnost ve Perestroyka ile başlayıp 6 yıl süren reformların ardından 1991 yılının sonunda Sovyetler Birliği resmen dağıldı.

1991 Ağustos'undaki ihtilal girişiminde zamanın KGB Başkanı General Vladimir Kryuçkov'un rolü olduğu ispatlanıp General Vadim Bakatim'e verilen emirle KGB 6 Kasım 1991'de resmen kaldırılmıştır. Rusya'da KGB'nin görevini FSB (Federal Güvenlik Teşkilatı) üstlenmiştir. Beyaz Rusya'daki gizli servisin adı halen KGB'dir.

F S B- Federal Security Service.

S V R- Foreign Intelligence Service.

Security and Defense Councils- Güvenlik ve Savunma Konseyleri

KGB- Committee for State Security

PSB- Presidential Security Service.

FSK- Federal Counterintelligence Service.

CSR- Central Intelligence Service.

GUO- Main Administration for The Protection of The Russian Federation.

FPS- Federal Border Service.

MBR- Security Ministry of Russia.

GRU- Glavnoye Razvedyvatelnoye Upravlenie-Main Intelligence Administration.

KGB

Sovyetler Birliği kurulduğu gün, dünya tarihi yeni bir sayfa açtı. Bu tarih yazılırken belki de en önemli payeyi KGB üstlendi. Bolşevik ihtilalinden bu yana Sovyetler Birliği tüm politikalarında sadece taktik değişiklikler yapmıştır. Fakat Sovyetler Birliği her zaman tek örgüt tarafından yönetilmiştir. Bu örgütün adı KGB'dir.

KGB (Devlet Güvenlik Komitesi-Komitet Gosudarstvennoi Bezopasnosti) eski Sovyetler Birliği'nin casusluk teşkilatıdır. 1954 yılında iç istihbaratın NKWD birimi ve İçişleri Bakanlığı'nın MWD biriminin birleşmesiyle meydana geldi. Merkezi Moskova'daki Lubyanka Meydanı'nda bulunuyordu. Asıl görevi casusluk ve bilgi toplamaktır. Hem yurt içinde hem de yurt dışında çalışır. 1984 yılında KGB, 700.000 kişilik bir insan gücüne sahipti. Yurt içinde yalnız Sovyetler Birliği'ndeki yabancıları gözetlemekle kalmayıp, kendi vatandaşlarının da korkulu rüyasını teşkil etti.[68]

KGB'nin amblemi kalkan üzerinde baş aşağı duran kılıçtır. Bunların tam ortasına birde kızıl yıldız eklenmiştir. Amblemdeki kızıl yıldız devrimi, kalkan rejimin bekçiliğini, kılıçsa rejimin tüm dünyaya yayılma arzusunu ifade eder.

Komünist ihtilalinden bu yana "Cheka" GPU, OGPU, NKVD, NKGB ve MGB gibi isimler almış olup, 1954'ten beri KGB olarak isimlendirilir. Stalin

zamanında yapılan açık mahkemeler, işkencelerle alınan ifadeler ve ikrarlar, keyfi tevkifler ve gece yarısı ev basmalar, KGB'nin Sovyet vatandaşı üzerindeki korkunç etkisini yıllarca sürdürmesini sağlamıştır. Vaktiyle kendisini yöneten Yuri Vladimirovich Andropov'un Sovyetler Birliği'nin başına geçmesi, bu teşkilatın gücünün ne denli fazla olduğunu göstermiştir.

Bir zamanların efsane örgütü, dünyanın her yerinde tüm gizli servisleri peşinden koşturdu.

KGB; Devlet Emniyet Aracı "Halk Komiserleri Konseyinin" 20 Aralık 1919 tarihinde aldığı kararla kurulmuştur. O dönem adı ÇEKA'dır. İlk yöneticisi Polonya asıllı Feliks Edmundoviç Dzerjinski'dir. Yine örgütün ilk karargâhı Rusya Sigorta Şirketinin el konulan Petrograd binasından Moskova'ya bu dönemde taşınmış ve yıkılana kadar burada faaliyet yürütmüştür. Batılı kaynaklar ÇEKA'nın kuruluş dönemine ait nitelikli bilgilere günümüze kadar sahip olamamıştır. O nedenle ÇEKA'nın o dönemdeki kudreti hakkındaki bilgiler sınırlıdır. ÇEKA'nın Sovyet halkına uyguladığı baskı kısa sürede kötü bir üne neden olunca örgüt 1922 yılında yeniden organize edilmiştir.

ÇEKA lağvedilir ve yerine Devlet Politik Direktörlüğü GRU kurulur. Ancak GRU kurulurken çalışanlarını eski ÇEKA üyelerinden oluşturulur.

ÇEKA, GRU, OGPU, NKGB, NKVD, GUGB, MGB, KI ve KGB derken Sovyet haber alması filizlenir. Hepsi Polit Büro'nun emrinde dallanan bu örgütler iç içe geçer.

1920'ler ve 1930'ların başında birçok Batılı devlet Sovyetlerle diplomatik ilişki kurmadılar, böylelikle Sovyet elçiliklerine casusların sızmasına fırsat vermemişlerdir. Bu yüzden Sovyet haber alması işlerin çoğunu kanunsuz yollarla halletmeye başlar. Bu gelişme örgütün tam anlamıyla "Gizli Servis" olmasını sağlar ve müthiş tecrübeler kazandırır.

KGB su gibidir, bulunduğu zemine uygun hareket eder. O nedenle yıllar boyu ona karşı mücadele veren karşı gizli servisler KGB'nin tam anlamıyla fotoğrafını çekememiştir. Yüzyıla yakın süren KGB avı sonunda yakalanmayı başaran KGB casuslarından elde edilen veriler bir araya getirilerek gerçeğe yakın bir tablo oluşturulmuştur. Bu sır perdesi Sovyetler Birliği tamamen ortadan kalkana kadar da sürmüştür denebilir. KGB tüm dünyaya yayılmış örgüt elemanlarıyla günümüzün adeta GSM sistem ağlarını anımsatır. Elbette ki dünyada mükemmel şey yoktur ve bu devasa örgütün de zafiyetleri bulunmaktadır.

KGB karargâhı; Kremlin binaları arasında bulunmaktadır ve iki uzun bloktan oluşmaktadır. Kapılarında bu binaların ne olduğunu belirtir tabelası yoktur.

Yanındaki hapishanede Sovyet tarihinin önemli şahsiyetleri alınarak idam edilmiştir. Latin Amerika'da gerilla olarak görev yapanlar, Suriye'de Filistinlileri eğitenler, ABD topraklarında Amerikalı gibi rol yapanlar, Beyaz Rusya'da dini baskılayanlar, Orta Asya'da muhalifleri ezenler, dünyanın her tarafına yayılmış yaklaşık 90.000 kişilik ajan kadrosu için Dzerşinsky merkez bina olarak kabul edilir ve buradan yönetilir. Bu rakam Batılı gizli servislerin elde ettikleri verileri paylaşarak ortaya koyduğu tablodur ve bu kadroya büro işçisi, bina muhafızı vb gibi görevler ihtiva eden binlerce destek memurları dâhil değildir.

KGB bu devasa kadrosuyla insanlık tarihinin en büyük gücüdür. Cengiz Han'dan günümüze, bu denli personel istihdam eden bir örgüt daha dünyaya gelmemiştir. CIA tüm faaliyetlerini tahminen 18.000-20.000 kişiyle yürütmektedir.

KGB'nin ana karargâhı Dzerşinsky binası olmasına rağmen, operasyon büroları Moskova'nın çeşitli semtlerine dağılmış binalarda yürütülmektedir. 1972 yılından sonra dış operasyonlardan sorumlu büroların çoğu çevre yolu üzerinde yeni bir binaya taşınmıştır.

Sovyetler Birliği'nin içerde bir polis devleti olmasını KGB sağlamıştır. KGB, Rusya içinde ve Türkî cumhuriyetlerde ileri teknik ve usuller kullanarak casusluk ve haber toplama işlerini yürütmektedir. Sovyetler Birliği döneminde KGB'ye tesir eden tek merci partinin merkez komitesiydi. Askerî teşkilat ile KGB arasında daima kimin kime karşı sorumlu olduğu konusunda bir çekişme mevcuttu. Sovyetlerin son yıllarında yapılan propaganda çalışmalarıyla KGB sadece vatandaşa emniyet veren bir kuruluş olarak tanıtılmak istenmiş, bunun için devlet eliyle romanlar yazdırılıp, TV yayınları ve dizileri hazırlanmıştır.

KGB'nin Kırlangıçları

KGB avlama operasyonlarında güzel kızlar kullanır. Bu kızlara verilen kod adı "Kırlangıç"tır. KGB kırlangıçları iki gözlü odalarda yaşarlar. Bu odaların bulunduğu apartmanların kod adı "kırlangıç yuvası"dır. Bu odalardan biri kızların yaşam alanıyken, diğer odada KGB teknisyenleri ses ve video kayıt cihazlarıyla görev yapar. Operasyon başladı mı, hedef kişi kedinin ciğere baktığı gibi bu kızlara salyalanmaya başlar. Ruslarda bir atasözü vardır, "Tanrı Rus kadınını erkekleri eğlendirsin diye yarattı." KGB'nin SSCB'deki film stüdyoları ile sıkı bağlantıları vardır. Buraya gelen konservatuar mezunu 20-25 yaş

arasındaki kızlar, KGB'ye yönlendirilir. KGB bu kızları operasyonlar için eğiterek geçici ajan yapar. Bu kızlar asıl kadroda yer almazlar. Bu görev karşılığında KGB onlara bir filmde yardımcı rol, biraz para veya güzel elbiseler vaat eder. Kırlangıçlar da rollerini en iyi şekilde oynarlar.

Yine KGB'nin özel fahişeleri vardır. Sayıları nispeten azdır ve özel seks eğitimine tabi tutulmuşlardır. Bu kızlar SSCB topraklarının dışında, Bulgaristan'ın Varna şehrinde bungalovlardan oluşan özel bir kampta da eğitilirler. Derslerinin ana teması baştan çıkarma ve cinsel deneyimlerdir. Bir erkeğin nasıl tavlanacağı ve memnun edileceğini onlardan daha iyi bilenin olmadığı söylenir…

Yine KGB, üniversitelerin en zeki talebelerini seçerek, bunları ajan yapmakta ve ortalamanın üstünde bir ücret ödemektedir. Rus vatandaşı KGB'nin varlığını bütün çalışma yerlerinde hisseder. Bu kuruluşun işçi olan görevlileri, çalışma yerlerinde Sovyet sisteminin tenkit edilmesi veya böyle bir eğilime girilmesini önlerler ve rapor ederler. Ayrıca bu görevlerini tertiplenen sosyal toplantılarda da sürdürürler, küçük birtakım hadiselerle şahısların meslekî ilerlemelerine tesirli olurlar, zamansız ve yabancı görünüşlü kimseleri ziyaretçi kabul edenler hakkında hemen araştırma da yapılırdı bir zamanlar.

KGB'nin diğer bir görevi de dindar ve milliyetçi kimselere yaptığı baskıdır. Sovyetlerde pek çok millet bulunduğu için milliyetçilik tehlikeli görülmüştür. Bunlar KGB tarafından sudan sebeplerle tevkif edilir ve çalışma kamplarına gönderilirdi.

Sovyetlerin elçiliklerindeki diplomatik personelin yaklaşık üçte biri KGB için çalışırdı. Diplomatik casusların dışında ayrıca yurt dışı Sovyet Hava Yollarında, turizm teşkilatı ve basın mensupları arasında da KGB ajanları mevcuttur. KGB'nin Batı ülkelerinin gizli teşkilatlarına göre avantajı, bu ülkelerde basın ve şahıs hürriyetinin bulunmasıdır. KGB, geçmişte diğer Doğu Bloku ülkelerinin benzer teşkilatlarıyla ortak da çalışmıştır. Bunlar içinde en yakın bağı Bulgaristan'ın ilgili teşkilatı ile kurmuş, bazı işlerini onlara gördürmüştür.

KGB'nin geçmişte önemle üzerinde durduğu konu, teknoloji casusluğudur. Sovyetler ve komünist bloğunun teknoloji bakımından Batı'dan geri olması, bunun en önemli sebebidir. İleri teknik cihazları direkt veya çeşitli firmalar kurarak bunlar yoluyla elde etmeye çalışmıştır. Mesela; ileri bir Amerikan bilgisayarı, önce İsviçre'ye sonra Avusturya'ya daha sonra Doğu Avrupa devletleri yoluyla Sovyetlere iletilebilmekteydi.

KGB’nin dış ülkelerde; komünizm propagandası yapmak, komünist legal ve illegal teşkilatlar kurmak, bunların üyelerini ve faaliyetlerini arttırmak ve önceden belirlenmiş hedefleri organize etmek; din, milliyet, ahlak düşmanlığını yaygınlaştırmak ve bunları yıkmak, gördüğü vazifelerin başlıcalarıdır. Dünyada çeşitli sosyal hadiselerin, karışıklıkların, rejim mücadelelerinin ortaya çıkmasında KGB’nin rolü açıktır.

KGB’nin görevlerinden biri de Baltık ülkeleri ve Azerbaycan’da olduğu gibi Kızıl Ordu ve yandaşlarıyla birlikte bağımsızlık hareketlerini önlemektir. Son örneği Haziran 1993’te Azerbaycan’da Elçibey’e karşı yapılan darbedir.

KGB’nin Beyin Okuma Timleri

Eski bir KGB generalinin itiraflarında “Dünya liderlerinin zihnini okuyabiliyorduk” açıklaması vardır. Psikolojik harbin çalışmalarından olan beyin okumanın işte gerçek ispatı aşağıdadır.[69]

Sovyetler döneminin en korkulan istihbarat birimi KGB’nin bu ünü hak ettiği bir kez daha ortaya çıktı. Vladimir Putin’in de eski bir üyesi olduğu KGB’nin, dünya liderlerinin bilinçaltını okuyarak akıllarından ne geçirdiklerini dahi öğrenebildiği iddia edildi.

Eski KGB Generali Boris Ratkinov, Rus Rossikaya gazetesine yaptığı açıklamada dünya liderlerinin bilinçaltını okuduklarını itiraf etti.

“Kendi başkanımızın bilinçaltını da diğer devletlerin ajanlarının saldırısından koruyorduk” dedi. Liderlerin bilinçaltını istedikleri gibi yönlendirdikleri iddialarına karşılık da “Biz sadece korumakla görevliydik. Yönlendirmemiz yasaktı” dedi.

Soğuk Savaş öncesi ve sonrasında bilinçaltını okuyabilen 50’ye yakın özel birimler oluşturduklarını söyledi. Eski ajan aynı zamanda bu konuda daha da ilerleme sağlandığını ve pek çok gizli servis tarafından halen kullanıldığını iddia etti. Kendisinin de 1991’den itibaren 6 yıl boyunca başkanın bilinçaltını koruyan bir ekipte görev yaptığını söyledi.

Yeltsin’in bilinçaltına hükmeden ajanlar, Japonya gezisini iptal ettirerek muhtemel bir savaşı engelledi. Katıldığı operasyonlara da değinen eski KGB ajanı “Avrupalı ve ABD’li üst düzey bürokratların bilinçaltını okuyorduk. Ancak bu son derece tehlikeli de olabilirdi. Komutu gönderen kişi aniden ölümcül bir hastalığa yakalanabilir” diye açıklama yapmıştı.

FSB: Rusya Federal İç Güvenlik Teşkilatı

FSB kurumunun küçük amblemi, Rusya Federasyonu Federal Güvenlik Teşkilatı (FSB) (Federalnaya Sluzhba Bezopasnosti) Rusya Federasyonu'nun önceki ÇEKA, NKVD ve KGB teşkilatlarının yerini alan milli iç güvenlik teşkilatıdır.

Rusya İç İstihbarat Teşkilatı (FSB), karşı istihbarat, iç güvenlik ve sınır güvenliği, terörizmle mücadele ve gizli izleme faaliyetlerini yürütür. Ana idari binası Kızıl Meydan'da Moskova'nın merkezinde KGB'nin eski ana idari binası ile aynı yerdir.

Kurum önceden Federal Karşı İstihbarat Teşkilatı olarak bilinirdi. Boris Yeltsin tarafından 3 Nisan 1995 tarihinde Rusya parlamentosunun her iki kanadından da geçip yasalaşan FSB'nin yeniden yapılanması ve genişlemesi ile ilgili kanun maddesi yürürlüğe kondu. 9 Mart 2004 tarihindeki başkanlık kararnamesi ile Adalet Bakanlığı'na bağlandı.

Casusluk görevlerini Rus Dış İstihbarat Servisi (eski KGB) üzerine aldığı için FSB daha çok iç işler ile ilgilenir. Ancak FSB ayrıca yurtdışında elektronik dinlemeleri yürüten FAPSI diye adlandırılan daireye de sahiptir. FSB, kabul edilen anti-terör yasasına uygun olarak eski Sovyet cumhuriyetleri bölgelerinde serbestçe operasyon yapabilir, dünyanın herhangi bir bölgesinde askerî anti-terör harekâtları yürütebilir. Rusya'daki bütün kanun uygulayıcı daireler ve istihbarat daireleri gerektiğinde FSB'nin kılavuzluğunda çalışır. GRU, Spetsnaz ve Rusya İçişleri Bakanlığı'nın dâhili askerî müfrezeleri Çeçenistan'da FSB ile birlikte çalışırlar.

FSB, Rusya devletinin iç güvenliğinden, karşı casusluktan ve organize suçlardan, terörizmle ve uyuşturucu kaçakçılığı ile mücadeleden sorumludur. Ancak, iç muhalefeti bastırmakla uğraşır. Halkın tamamını denetim altına almaya çalışır. Siyasi olayları eskiden KGB'nin yaptığı şekilde etkilemeye çalışır. Bu amaçlarına ulaşabilmek için FSB kitlesel dinleme ve gözetleme yapar. Aralarında yanlış bilgi vermenin, devlet denetimindeki kitlesel medyada propaganda yapmanın, araştırmacı gazetecilerin, aykırı fikirdekilerin ve muhalif siyasetçilerin provoke edilmesinin ve baskı altında tutulmasının da bulunduğu çeşitli aktif tedbirlere başvurduğu söylenir. Terörizmle mücadelede toplumun ilgisini çekmek ve onayını almak için teröristlerce gerçekleştirilen vahşet görüntülerinin kurumun internet sitelerinde yayınlanması da propagandanın örneklerindendir.

FSB İç Kuvvetler birliğini, Stepsnaz'ı ve çok geniş bir sivil bilgi toplama ağını kumanda eder. 2006 yılında bütçesinin %40 arttığı rapor edilse de FSB'nin personel sayısı ve bütçesi devlet sırrıdır. 1992 yılında Rusya'da ÇEKA'ların sayısının 500,000 kişi olduğu tahmin edilmekteydi.

Eleştirenler FSB'nin diğer ülkelerdeki ayrı yapılanmalar altında faaliyet gösteren bütün iç güvenlik ve istihbarat kuvvetlerinin görevlerini üstlendiğini sadece bir emniyet ve istihbarat teşkilatı değil aynı zamanda eski KGB gibi bir siyasi güç haline geldiğini iddia ederler.[70]

Rus istihbarat servisi FSB, internet sitesindeki iş ilanında, ajanlara "çifte ajan olup, maaşınızı koruyun" tavsiyesinde bulunur.

Rusya Federasyonu'ndaki din özgürlüğü ve dine devlet katında yer verme politikası sonucu Rusya İç İstihbarat Teşkilatı'nın (FSB) merkez kompleksi içerisinde bulunan kilise, Rusya Ortodoks Kilisesi Patriği II. Aleksi tarafından kutsanır.[71]

FSB kuşkusuz KGB'nin yöntem ve yapılanması esas alınarak yeniden yapılandırılmıştır.

İngiltere İstihbarat Örgütleri

İngiltere'nin küresel istihbarat ağı, her ne kadar Birinci Dünya Savaşı'nda kısmen, İkinci Dünya Savaşı sonrası büyük ölçüde etkinlik alanı olarak azalsa da yine küresel örgütlenme devam etmektedir. İngiliz Milletler Topluluğu üyesi olarak bağlı ülkeler ve eski sömürge ülkeleri ile dünyayı sarmalayan istihbarat ağına sahiptir.

BSC - British Security Coordination - İngiliz Güvenlik Koordinasyonu.

CID- Committee of Imperial Defeance - İngiliz Kraliyet Savunma Komitesi.

CIFE- Combined Intelligence Far East - İngiliz Uzak Doğu Birleşik Entelijansı.

CIS- Combined Intelligence Service - İngiliz Birleşik Entelijans Servisi.

IIC- Industrila Intelligence Center - İngiliz Endüstri Entelijansı Merkezi.

ISLD- Inter Services Liasion Department - İngiliz Servisler Arası Liyezon Bölümü.

JIC- Joint Intelligence Committee - İngiliz Birleşik Entelijans Komitesi.

MEIC- Middle East Intelligence Center- İngiliz Orta Doğu Entelijans Merkezi.

MI5- British Security Service - İngiliz Güvenlik Servisi eskiden İngiliz Askeri Haber Alma Teşkilatı'nın 5. Kısmı (Military Intelligence) olduğundan bu isim halen kullanılmaktadır.

MI6- Secret Intelligence Service- Gizli İstihbarat Servisi.

ISIC- Inter Services Intelligence Committee - İngiliz Servisler Arası Entelijans Komitesi.

CIM - Central Intelligence Machinery İngiliz Merkezi İstihbarat Mekanizması.

SIS (Secret Intelligence Service) İngiliz Gizli Entelijans Servisi(Ml6)'nın diğer adı Gizli Entelijans Servisi olarak da tanınıyor. Bu sivil kuruluş, Amerikan CIA'ine benzer. Görevi ülke dışından haber toplamak ve stratejik görevleri yerine getirmektir. Analiz ve politik değerlendirme yapar.

New Scotland Yard, MI9- Escape and Evasion Service - İngiliz Kaçma ve Kurtulma Servisi.

İngiliz gizli servislerinin temeli Kral 8. Henri'nin Adalet Bakanı Thomas Cromwell tarafından 1530'da atılmıştır. Daha sonra gelen Kral 3. George'un Başmüşaviri William Pitt oluşturulan servisi yeniden düzenlemiş ve eksiklerini gidermiştir. Bu krallık geleneğinin devamını Birinci Dünya Savaşı'na kadar getirirsek, 1914 öncesi İngiliz istihbaratının temelini oluşturan gizli servisleri şöyle sıralamak mümkündür.

a) Özellikle siyasi istihbarata önem veren Dışişleri Bakanlığı istihbarat servisi(Foreign Office Intelligence Service)

b) Askeri istihbarat çalışmalarını yürüten Milli Savunma İstihbarat Servisi (War Office Intelligence Service)

c) Sömürgelerin İngiltere'ye karşı tavırlarını, tasavvur ve gayelerini, oralardaki aleyhte gelişmeleri, milliyetçilik hareketlerini ve buralardaki karşı sabotaj hareketlerini organize eden Sömürgeler Bakanlığı İstihbarat Servisi (Colonial Intelligence Service)

d) Ekonomik, endüstriyel ve ticari istihbaratı yürüten, devlet organizasyonu içindeki olumsuz akımları saptayan da Ticaret Bakanlığı İstihbarat Servisi'dir: (Board of Trade Intelligence Service).

Bu servise bağlı olarak bir de “Heyecanlı Haberler Bürosu” bulunmaktadır o dönemde. Bu büro 1916 yılında Alman ve İngiliz donanmaları arasında Sakarejak’da yapılan savaşı İngilizler kazandığı halde, Amerikalılara savaşı İngilizlerin kaybettiği, Almanların kazandığı şeklinde duyurmuştur. Bunun üzerine İngiliz hisse senetlerinin değeri borsada müthiş bir şekilde düşmüştür. İngiliz ajanları bunun üzerine borsada çok düşük fiyattan İngiliz senetlerini toplamışlar, ertesi gün İngilizlerin savaşı kazandıkları ortaya çıkınca İngiltere bu iki günlük kazancını o dönemin 600 bin liraya kadar çıkartma olanağına kavuşmuştur.

Ancak İngiltere’de dışişlerine bağlı gizli servis uzunca bir süre eleştirilmiş ve bunun sonucunda da Dışişleri Siyasi İstihbarat Servisi dağıtılmıştır. Ancak Çek buhranının ardından tekrar oluşturulmuştur. 1938’de İngiltere’nin istihbaratına ayırdığı para 400.000 sterlindir. Bu paranın büyük bir kısmı da ajanlarla mücadeleye ayrılmıştır.

1970’lerde yeniden yapılandırılan İngiliz gizli servisleri ise;

Askerî İstihbarat Servisleri

MI: (Military Intelligence) Kara Ordusu istihbarat servisidir. MI-1 den MI-12’ye kadar uzanan şubeleri bulunmaktadır. MI-11 gizli siyah propaganda ile görevlidir.

NI: Deniz Kuvvetlerinin istihbarat servisidir. Amerikalıların ONİ adlı kuruluşunun karşılığıdır. Deniz Kuvvetlerini ilgilendiren alanlarda casusluğa karşı savaşır. Güvenlik tedbirlerini alır ve şifreleri korur.

AI: Hava Kuvvetlerinin istihbarat servisidir.

İngilizlerin en önemli istihbarat oluşumları ise Special Branch ya da Special Intelligence adını verdikleri özel istihbarat birimidir. Bu birim 1829’da Robert Peel’in çıkarttığı bir yasayla kurulmuş olan Scotland Yard adlı Londra polis teşkilatının ilgili birimlerinden oluşturulmuştur. Bu birimler iç güvenlik ile yabancıları kontrol gibi görevlerin yanı sıra bir de Kraliyet Ailesi’ni korurlar. Bu teşkilatın casuslukla ilgili birimleri karşı casusluk ile ilgili denetimleri de yaparlar. 1961 yılında Portland’da faaliyetteki ünlü Rus casus şebekesini ortaya çıkartarak bu alandaki ünlerini pekiştirmişlerdir.

İngiliz istihbaratında önemli bir birim de MI-5 adı verilen ve doğrudan doğruya başbakana bağlı olarak çalışan casusluk servisidir. Bu birim casuslukta her alanda etkinlik gösterir ve başbakanın korunmasından sorumludur. British

Counterintelligence olarak da adlandırılır. Karşı casusluk alanındaki ünü ile tanınır.

İngiliz Dışişleri Bakanlığı binasında çalışmalarını yürüten ve MI-6 olarak adlandırılan istihbarat servisi ise sadece pozitif espiyonaj konusu ile uğraşır.

İngilizler ayrıca Supply Ministry Security Service olarak adlandırdıkları ve İaşe Bakanlığı bünyesinde bulundurdukları bir gizli servis ile de atom enerjisi ve füze teknolojileri konusunda casusluğa karşı mücadele verirler. Ayrıca oluşturdukları çok ileri teknolojiyle donattıkları bakteriyolojik ve kimya laboratuarlarını da bir kimyasal savaşa karşı hazırlık için kullanırlar.

Birimlerin birbirleriyle ilişkilerini Üçler Konseyi adı verilen ve İkinci Dünya Savaşı sırasında oluşturulan bir koordinasyon ünitesi sağlar. İngilizlerin dünyanın her yerindeki ekonomik, siyasi ve askeri elemanları da ayrı ayrı birer gizli servis elemanı gibi çalışır ve bilgi toplarlar.

İngilizler ekonomik casusluk alanında da önemli yollar kat etmişlerdir. 1968 yılı sonunda Edward Boyle adlı muhafazakâr bir mebus İngiliz Avam Kamarası'na endüstriyel casuslukla ilgili bir yasa teklifi vermiştir. Bu nedenle yapılan açıklamalara göre İngiltere'de endüstri alanında casusluğu önleyici bir yasanın mevcut olmaması yüzünden 1970'li yılarda yılda 70 milyon sterlin kayıp verilmiştir. Endüstriyel sırların gizli tutulması için yapılan bu masraflara rağmen yine de casusluk önlenememektedir. Endüstriyel casuslar, telefon dinlemek, gizli seçikler yapmak ve adamlar satın almak, çalmak yollarıyla rakiplerinin geliştirdiği ürünlerin teknolojilerini çalmaktadırlar.

BBC'nin dinleme servisi; İngiliz istihbaratında çok önemli bir yer tutmaktadır. Örneğin 1958 Lübnan iç savaşı sonunda Amerikalıların Lübnan'a, İngilizlerin Ürdün'e çıkartma yapmalarına karşı Sovyet lideri Kruşçev'in Batı'ya salladığı tehditlerin blöf olduğunu BBC ortaya çıkarmıştır. BBC yaygın dinleme ve tahlil merkezleri sayesinde Kruşçev'in Sovyetlerdeki konuşmalarının tamamını dinlemiş, bunlarda savaşa dair hiçbir ışık bulunmadığını anlayınca, halkın psikolojik olarak savaşa değil tahıl üretimini arttırmaya davet edildiğini ortaya çıkartarak Batı'yı rahatlatmıştır.

İngiliz istihbarat yapılanmasında J.I.C olarak tanımlanan Birleşik İstihbarat Komitesi etkin konumdadır. Teşkilat, kamu kesiminin uyacağı günlük raporları hazırlar. "Kırmızı Kitap" olarak adlandırılan bu raporlar ulusal istihbarat bilgilerinin analiz edilmiş halini oluştur.

Bunun dışında İngiltere’de şu servisler de bulunmaktadır:

1- İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Servisi (MI5): İçişleri bakanına bağlı olarak çalışmakta ve sıkı bir denetim mekanizması işletilmeye çalışılmaktadır.

2- Özel İstihbarat Servisi S.I.S (MI6):Askeri istihbarat servisidir. 1985’ten sonra terör için özel eğitimli timleriyle tanınmıştır. Terör ve uyuşturucu kaçakçılığı raporları ünlüdür.

3- Hükümet Muhabere Karargâhı (GCHQ): İstihbarat Komitesi’nin saptadığı ihtiyaçlar doğrultusunda haberleşme istihbaratını yapmakla görevli birimdir. Şifreler ve çözümleri bu birimin en tecrübeli olduğu daldır.

4- Savunma İstihbarat Servisi (D.I.S): Bütün askerî yapının istihbaratını üreten bu kuruluş dört temel bölümden oluşmaktadır.

MI5

British Security Service - İngiliz Güvenlik Servisi Eskiden İngiliz Askeri Haber Alma Teşkilatı’nın 5. Kısmı (Military Intelligence) olduğundan bu isim halen kullanılmaktadır. Amerikan, FBI Teşkilatı ile ana hatları ile aynı tip bir kuruluş olmakla birlikte yurtdışında kontrentelijans faaliyetleri yürütmez. Esas görevi İngiltere’de İngiliz sırlarının yabancı uluslara karşı korunması, içte düzenlenebilecek sabotajlara karşı koymak, devlet sırlarının çalınmasını ve yıkıcı faaliyetleri önlemektir.

İngiltere ‘özgürlükler ülkesi’ olarak bilinmesine karşın, çok kompleks bir gizli istihbarat servisi ağına da sahiptir. İç ve dış tehditlere karşı oluşturulan bu sistem büyük ölçüde denetimden uzaktır ve geniş yetkilere sahiptir. Önemine karşın bu ağ gerektiği gibi incelenmemiştir. Bunda hiç şüphe yok ki en önemli faktör bu kuruluşlar üzerindeki esrarlı gizlilik bulutu ve veri yokluğudur. 1990’lara kadar isimlerinin anılması dahi yasak olan bu örgütler büyük bir gizlilik perdesinin arkasında faaliyetlerini yürütmüşlerdir. Bu gizlilik parlamento görüşmelerinde bile bozulamamıştır. Böylesine bir gizlilik medyatik bir ilgi çektiyse de akademik arenadaki sessizlik birkaç istisna dışında pek bozulamamış ve İngiliz istihbarat servisleri tarihçilerin ve edebiyatçıların ilgilendiği bir konu olarak kalmıştır.

İngiliz istihbarat servisleri, Orta Doğu’da önemli bir aktördür.

MI6

İngiliz İstihbarat Servisi

Bu sivil kuruluş, Amerikan CIA Teşkilatı'na benzer. Görevi ülke dışından haber toplamak ve stratejik görevleri yerine getirmektir.

Resmi Adı (Secret Intelligence Service) (Gizli Haber Alma Servisi) MI6 (Military Intelligence Section 6) (Askeri İstihbarat Bölüm 6) olarak bilinir. MI6 adı geçmişte (1. ve 2. Dünya Savaşları) bu servisin askeri istihbaratın bir birimi olarak örgütlenmesinden gelir. Bugün resmi durumu ve hiyerarşik yapısı değişmesine karşın kamuoyunda bu adla anılmayı sürdürür.

Bugün Birleşik Krallık Savunma Bakanlığı altındaki Savunma Konseyi'ne bağlı hizmet verir. Ayrıca İçişleri ve Dışişleri bakanlıklarıyla da sürekli irtibat halindedir. Faaliyetleri hakkındaki halka açık yayınları sansür yetkisi bulunur. Teşkilatın genel müdürü dâhil tüm çalışanlarının kimlikleri gizli tutulur.

Sir Mansfield Cumming tarafından kurulmuştur. Cumming kendisine gelen belgeleri "c" şeklinde imzalardı. Bu gelenek buğun de sürmektedir. Yani Bond filmlerindeki gibi m değil de c'dir tepedeki adam.

MI6'nın İngiltere'de "suç sayılan fiilleri işleme hakkına" sahip olduğu iddia olunur.

Tarihte ise İngilizlerin Alman Merkez Bankası'ndaki ajanları deşifre olur. Miloseviç'i iktidardan düşürme çabalarındaki beceriksizlikleriyle tarihe geçerler.

MI6 bütçesinin bilinen kısmı yıllık 150 milyon sterlindir. Birleşik Krallık'ın haber alma kuruluşlarından biridir. Görevi dış istihbarat faaliyetleridir. Bu konuda tek istisna Kuzey İrlanda'dır. Stratejik durumu nedeniyle Kuzey İrlanda'da haber alma görevi MI6'ya aittir. Birleşik Krallık Savunma Bakanlığı altındaki Savunma Konseyi'ne bağlı hizmet verir. Ayrıca İçişleri ve Dışişleri bakanlıklarıyla da sürekli irtibat halindedir. Faaliyetleri hakkındaki halka açık yayınları sansür yetkisi bulunur. Teşkilatın genel müdürü dâhil tüm çalışanlarının kimlikleri gizli tutulur.

1922 yılında özellikle Türkiye hattında gösterdikleri başarılardan sonra özerkleşmişlerdi. O zamanki adı Secret Intelligence Service (SIS) idi.1940'larda SIS'le birlikte SOE, yani Special Operations Executive bürosu kurulmuştur ama savaş sonunda görevi bittiği için kapatılmıştır.[72]

İngiliz İstihbaratında Çalışan Ünlü Yazarlar

İngiliz Gizli Servis Ajanı James Bond'u filmlerinden kamuoyu bilir. James Bond karakterini edebiyat ve sinema dünyasına kazandıran yazar Ian Fleming

idi.

Ian Fleming; II. Dünya Savaşı'nda Britanya Deniz Haber Alma Ajansı'nda görev yaptı. Bu görevi sırasında İngiliz istihbarat örgütünde (MI6) çalışmaya başladı. Bu görevi sırasında yaşadıklarından, gördüklerinden ve anlatılanlardan yola çıkıp, kendi düşsel dünyasını da katarak "James Bond" karakterini yarattı.

Yazar Ian Fleming'in her ne kadar istihbaratçı olduğu bilinse de karanlıkta kalmış bazı faaliyetleri hâlâ aydınlatılabilmiş değil.

İstanbul'daki 6/7 Eylül olayları sırasında İngiliz ajanı Ian Fleming, İstanbul'daydı. Interpol toplantısı için geldiğini söyledi ama bu toplantıya hiç katılmamıştı. Fleming İstanbul'a ne için gelmişti; neler yapmıştı; hiç öğrenilemedi! İddiaya göre, Atatürk'ün evine bomba atıldığı haberinin çıktığı Selanik üzerinden İstanbul'a gelmişti.

Ian Fleming olaylardan iki yıl sonra, hikâyesi Türkiye'de geçen "Rusya'dan Sevgilerle" romanını yazdı; 6/7 Eylül gecesi yaşananları ayrıntılarıyla anlattı.

Ian Fleming gibi casusluk romanları yazan İngiliz Eric Ambler de MI6'da çalıştı. İki romanında; "Dimitrios'un Maskesi" ve "Korkuya Yolculuk"ta mekân olarak Türkiye'yi kullandı. "Gün Işığı" adlı eserinden uyarlanan "Topkapı" filmi bir dönemin en önemli sinema klasikleri arasında gösteriliyordu.

Ian Fleming, Eric Ambler gibi İngiliz istihbarat birimi MI6'da görev yapan bir başka yazar ise William Somerset Maugham'dı. I. Dünya Savaşı'nda İngiliz istihbarat birimine girdi. 1917 yılında MI6 tarafından Bolşevik devrimini engellemek için Moskova'ya gönderildi.

1928'de Fransız Rivierası'ndan bir ev alıp sadece yazıyla ilgileneceğini söyledi. II. Dünya Savaşı günlerini, Hollywood'da hikâyelerini sinemaya aktarmakla geçirdi. Pastalar ve Bira, ünlü ressam Gauguin'in yaşamını anlattığı Ay ve Altı Para, Şeytanın Kurbanları, Renkli Peçe eserleri arasındadır.

Ve bir MI6 ajanı yazar daha; John Le Carre. Asıl adı, David John Moore Cornwell idi. Bern'de üniversite öğrenimi sırasında İngiliz istihbarat örgütüne katıldı. İlk romanı "Call For the Dead"i 1961'de yazdı. Romanını MI6'ya okutarak onayını aldı. İtiraz gelmedi ancak takma isimle yazması istendi. O da "John Le Carre" adını buldu. En bilindik eseri "Soğuktan Gelen Casus"tu. Kitapları film yapıldı. İngiliz casusu olduğunu ilk günden beri reddeden yazar, bu gizli mesleğini ilk kez BBC'nin 2000 yapımı "The Secret Center" adlı belgeselde açıkladı.

MI6 istihbarat örgütünün bir diğer elemanı ise yazar Graham Greene idi. O da yazdığı; “Üçüncü Adam”, “Güç ve Zafer”, “Sessiz Adam” gibi casusluk romanlarıyla tanındı. Le Carre gibi ağzı pek kapalı bir istihbaratçı değildi; bu nedenle arkadaşları arasındaki adı “şebek”ti! Greene’in de eserleri beyazperdeye aktarıldı.

MI6’da görev yapmış ünlü yazarların listesine, yeni yazarlar eklenmektedir.

Sadece ülkemizde değil dünyada MI6 başarılı bulunur, hep övülür. Bunun en önemli sebebi, işte bu MI6 mensubu yazarların sinemalara da aktarılmış romanlarıdır...[73]

İsrail İstihbarat Örgütleri

MOSSAD, İbranice’de Ha-MOSSAD le-modi’in u-le-tafkidim meyuhadim-İstihbarat ve Özel Operasyonlar Enstitüsü isimli İsrail gizli servisinin kısa adıdır. 1 Nisan 1951’de kurulmuştur. Merkezi Tel-Aviv’dedir. [74]

MOSSAD, genel olarak dış istihbarat konularında görev yapar. İç istihbarat alanında Shin-Bet (Şabak) isimli kurum faaliyettedir.

MOSSAD’ın asıl gücünü, resmi elemanlarından çok dünyanın dört bir tarafında etkili pozisyonlarda olan Yahudileri kullanabilmesinden aldığı söyleniyor. Diğer teşkilatlara göre üstünlüğü, iyi organize olmuş bulunması ve MOSSAD’a sızmanın mümkün olmamasıdır. Şili İç Güvenlik Servisini, İran’ın Savak Teşkilatını, Kolombiya Emniyet Kuvvetlerini, Arjantin, Batı Almanya, Güney Afrika’yı ve Uganda Diktatörü İdi Amin’in ve Panama eski Diktatörü Manuel Noriega’nın Gizli Polis Örgütü’nü eğitmiştir.

Yalan makinesi testinin çok daha etkili biçimde kullanıldığı diğer bir istihbarat örgütüdür. MOSSAD’ın kendi ajanlarına iki haftada bir yalan makinesi testi uyguladığı söyleniyor. Bu durumda, MOSSAD içinde başka ülke hesabına çalışabilmek için başka ülke hesabına çalıştığını dahi bilmemek, yani “köstebek olduğunun farkında olmayan bir köstebek olmak” gerekiyor.

MOSSAD, üyelerine “katsa ve sayan” denir. Sayanlar genelde operasyona katılmaz, sadece bulundukları konum itibariyle, istihbarat ve bilgi aktarımında bulunurlar, İsrail için lobi faaliyetleri yaparlar. Katsalar ise, tamamıyla operasyon için eğitilirler, gereğinde tetik çekmek için gösterilen hedef en yakınları bile olsa tereddüt etmezler.

MOSSAD; dünya genelinde faaliyet gösteren, en gizli, en bilinmeyen

istihbarat örgütüdür. Çoğu kimse İsrail gibi “küçük” bir devletin niçin ve nasıl böyle bir organizasyona sahip olduğunu anlayamaz. ABD’nin CIA’i dışında dünyada bu kadar etkin tek istihbarat örgütünün İsrail’e ait olması aslında oldukça dikkat çekicidir.

MOSSAD’ın kurulmasından önce İsrail Devleti’nin istihbaratı SHAI isimli örgüt tarafından sağlanıyordu. MOSSAD’ın kurulmasıyla bambaşka bir yapılanma ve dünyanın en tehlikeli cinayet şebekesi oluşturuldu. Bu cinayet şebekesi pek çok ülkede mafyayı, terör örgütlerini ve kontrgerillayı örgütledi.

SHAI, Sherut Yediot baş harflerinden oluşan bir kısaltma. İbranice’de Bilgi (istihbarat) Servisi anlamına geliyor. Haganah’ın istihbarat kolu. İsrail Devleti’nin kurulmasıyla Haganah, İsrail ordusunun içinde eriyor ve SHAI da yerini altı hafta sonra yeni kurulacak İsrail İstihbarat Servisi’ne bırakıyor. SHAI servisinin en son Başkanı Isser Beeri.

Isser Beeri SHAI üyeleriyle yaptığı son toplantıda, Ben Gurion’un isteğini açıklıyor: SHAI’nin dağıtılması ve bu üyelerin yeni kurulacak istihbarat servisini şekillendirmesi. Bu sadece SHAI’nin isim değiştirmesi olayı değildi. İsrail’de dört tane yer altı istihbarat grubunun oluşması anlamına geliyordu.[75]

“MOSSAD’ın ilk Başkanı bir hahamın oğlu olan Reuven Shiloah’dır. Shiloah, başkanlığı çok kısa sürmesine rağmen teşkilatın temel kurallarını belirleyen kişi olmuştur.”[76]

“Shiloah, II. Dünya Savaşı’ndan sonra Siyonist liderlere yazdığı gizli raporda yabancı istihbaratlarla ilişkiye geçeceklerini özellikle CIA’e bildirmiştir. Shiloah tüm dünyadaki Yahudilerle, Yahudi Devleti arasında kurulacak sağlam ilişkinin öneminin farkına varmıştır.

MOSSAD’ın Bölümleri

MOSSAD, çalışmalarını farklı alanlarda uzmanlaşmış dört ayrı bölümle yürütür. Bunlar: Askerî İstihbarat, Yerli Gizli Servis, Yabancı İstihbarat Servisi ve Aliyah Beth.

Askerî İstihbarat: “MOSSAD’ın askeri istihbarat bölümü, ‘Aman’ olarak tanınır. İbranice adı ‘Agaf ha-Modi’in’dir. Bunun tercümesi, “istihbarat kanadı”dır. Görevi Müslüman ülkeler hakkında bilgi toplamaktır.”

“Aman” çok iyi organize edilmiş bir askerî birliktir. Altı bölümden oluşur. Özellikle iki bölüm tarafından yönetilir: Toplama ve Prodüksiyon. Toplama

bölümü, sınır ötesine ajanlar göndermek, radyo kanallarını ele geçirmek, genellikle ülkelerdeki telefon konuşmalarını dinlemekten sorumludur. Prodüksiyon bölümünde, “Aman”lı 7.000 kişinin 3.000’i çalışır. Konuları, dış ülkelerden çalınan belgelerin ve bilgilerin analizidir. Bu analizler politikacıların karar vermesinde yardımcı olur. “Aman” basına verilen bilgileri de kontrol altında tutar.

Aman’ın sınır ötesi harekâtlar için oluşturduğu çok gizli komando birliğinin adı Sayeret Matkal’dır.”[77]

“30 Haziran 1954’te Aman’ın gizli kolu Unit 131 Mısır’da bir operasyon düzenliyor. ‘Operation Susannah’ adlı bir sabotaj. Bombaların hedefi Mısır askeri örgütleri değil; İngiliz ve Amerikan enstitüleri, tiyatrolar ve postaneler. Bundaki amaç Washington ve Londra’nın Mısır aleyhinde bir politika geliştirmelerini sağlamak. Bu iş için Alman Yahudisi Avraham Seidenwerg seçiliyor. Kibbutz’da Avri El-Ad adını alıyor. Daha sonra Mısır’a Paul Frank adında zengin bir Alman iş adamı karakterinde gidiyor.”

Aman’a bağlı ‘Gadna’da değişik bir eylem grubu: Gadna yarı askeri bir gençlik grubudur.[78]

“Yerli Gizli Servis” (Domestic Secret Service): Yeril Gizli Servis’in başına Isser Harel getiriliyor. Bu servis Shin-Beth” adında. Genel Güvenlik Servisi anlamında. İbranicesi Sherut-ha-Bitachon ha-Khali.

Shin Beth, destek ve operasyon olmak üzere iki bölüme ayrılmaktadır. Destek bölümünde, sorgulama teknolojileri, koordinasyon ve operasyonlar için lojistik destek vardır. Operasyon bölümü ise üçe ayrılır: 1- Koruma ve güvenlik: İsrail elçiliklerini, başkanı ve İsrail savunma sanayinin korunması, 2- Müslüman ülkelerle ilişkiler, 3- Müslüman olmayan ülkelerle ilişkiler.

Üçüncü Bölüm: “Yabancı İstihbarat Servisi”: Bu servisin ilk Başkanı Boris Gurtel’dir.

Yabancı istihbarat servisi Varash’ın toplantı saati, yeri hiçbir zaman bilinmez. Dikkatlice saklanır. Varash, halka hiç açıklanmamıştır. Varash’ın görevi, çeşitli gizli servisler arasında bağlantı kurmaktır.

Politika Şubesi, adına rağmen, İsrail istihbaratının denizler arası kolunu oluşturur. Bu şubenin ajanları diğer gizli servislerle bağlantı kurarlar. Politika Şubesi ajanları Londra, Roma, Paris, Viyana, Bonn ve Cenevre’de İsrail konsolosluklarında diplomasi kisvesi altında operasyonlarını yapmışlardır.

Böylesi daha avantajlıdır, çünkü diplomatların dokunulmazlıkları vardır.

Dördüncü Bölüm: “Yer altı Gizli İşleri Servisi”: Aliyah Beth. Bu bölüm yer altı gizli işlerine devam edecekti. Orijinal görevi Yahudilerin Filistin’e kaçmasını sağlamak ve bu işi yasal hak haline getirmekti. 1937’de Haganah tarafından kuruldu. Bu bölümün başında Saul Meyeroff, takma adlı Shiloah, vardı.

MOSSAD’ın Yahudileri Göç Ettiren Kolu: “Aliyah Beth”dir.

Yahudileri Filistin topraklarına göç ettirme görevini MOSSAD’ın bu özel bölümü üstlenmiştir. Bu iş için kurulmuş olan Aliyah Beth isimli alt örgüt, dünyanın pek çok yerinde düzenlediği provokasyonlarla sahte bir Yahudi aleyhtarı hava estirmiştir.[79]

MOSSAD’ın Eylem Metotları[80]

MOSSAD’ın propaganda mahiyetindeki, fakat fazla stratejik önemi olmayan eylemlerini açık bir güç gösterisi şeklinde yaptığı bilinen bir durumdur. Bu propaganda genellikle MOSSAD kontrolündeki basın aracılığıyla dünya kamuoyuna duyurulur. Entebbe Baskını (ilerleyen sayfalarda detaylı olarak ele alınacaktır) gibi eylemler bu sınıfa dâhildir. Ancak İsrail’in ve Siyonizm’in menfaatlerini doğrudan ilgilendiren ciddi konularda ise son derece gizli ve örtülü bir politika izlenmektedir. Bu durumda kendi eylemlerini başka örgütlere yıkarak, tamamen ilgisiz bir tutum sergilenir. Tüm bunlar dünya çapında bağlı basın organları, gazeteci ve yazarlar, film yönetmenleri, siyasi yorumcular kanalıyla kamuoyuna benimsetilir.

MOSSAD’ın bu anlamda propagandasının yapıldığı filmler dünya televizyonlarında sık sık yayınlanmaktadır. Filistinlileri sürekli terörist olarak tasvir eden, ancak İsrail’in suçlarından hiç söz etmeyen “Delta Force”, Münih Olimpiyat Köyü’ndeki olayların İsrail lehinde çarpıtılarak aktarıldığı “Münih’te 21 Saat”, 1976 Entebbe Baskını’nın anlatıldığı çalışmalar, eylemler hakkında pek çok filmler çekilmiş, kitap yazılmış ve MOSSAD dünya kamuoyuna yalnızca MOSSAD İsrail Devleti’ni düşünen, diğer devletlerin iç işlerine karışmayan, kahraman bir örgüt gibi tanıtılmıştır.

Nazi savaş suçlusu Adolf Eichmann ve İsrail’in nükleer santralı Dimona ile bilgileri açıklayan hahamın oğlu Vanunu’nun kaçırılmaları gibi eylemler, bir anlamda tüm dünyaya “İsrail’e ihanet edenleri nerede olurlarsa olsunlar buluruz, cezalandırırız” mesajı vermek için düzenlenmiş MOSSAD operasyonlarıdır. Bu gibi eylemler dünya kamuoyu önünde rahatlıkla gerçekleştirilir. Daha sonra

basın organları aracılığıyla da sıkça gündeme getirilerek MOSSAD'ın caydırıcı mesajı kitlelere ulaştırılmış olur.

Bir başka metot ise kendi ajanlarını bilgi sızdırmış gibi gösterip "Hile Yolu MOSSAD" türü kitaplarla MOSSAD'ı olduğundan da mükemmel bir istihbarat örgütü gibi göstererek, MOSSAD'a karşı kişilerde korku dolu bir hayranlık uyandırmaktır. "Bizim elimizde bu kadar nükleer güç var" mesajının ilgili yerlere gitmesi için, Vanunu tarafından açıklanan Dimona Nükleer Santralı hikâyesi de benzer bir taktikle planlanmıştır.

Ayrıca CIA'den sadece istemekle elde edebileceği bilgileri, MOSSAD'ın bir güç gösterisi yapmak amacıyla Ajan Pollard vasıtasıyla CIA'den çalması da metotlardan biridir.

Ancak pek çok kaynakta yer alan daha önemli bilgiler ve MOSSAD'ın gerçek yüzünü gösteren eylemler ise örtbas edilmesi gereken kirli işlerdir. MOSSAD'ın dünyadaki uyuşturucu ve silah ticareti üzerindeki denetimi, Olof Palme'nin öldürülmesi, Kennedy suikastı, Maxwell'in sır dolu ölümü, çeşitli ülkelerdeki faili meçhul cinayetler, mafyanın örgütlenmesi, kontrgerilla ve terör örgütlerinin teşkilatlandırılması, tüm dünyadaki kontralara verilen destekler bu tür eylemlerdendir.

MOSSAD, Kıbrıs'tan Sibirya'ya uzanan Irak, Suudi Arabistan, Pakistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'ne Seylan üzerinden ajan sokan tek örgüt, Afrika ve Latin Amerika'ya ajan ihraç eden belalı şirkettir. Türkiye'de Güneydoğu sorununa ilişkin sıkı önlemler alınırken okun sivri ucunu Irak ve Suriye'ye yöneltmeye çalışan bu arada Türkiye'yle ilişkileri geliştirmeye çalışan bir örgüt şemasıdır MOSSAD."[81]

MOSSAD'ın propaganda amacıyla gerçekleştirdiği eylemler çoktur.[82]

MOSSAD; Kuzey Irak'taki Barzani bağlantısıyla, Orta Asya'daki Türk Devletleri'nde İslam aleyhinde gösterdiği yoğun propaganda faaliyetleri ve bu ülkelerin birçok yeraltı kaynaklarının kullanımını kendi tekeline almasıyla, Orta Doğu'da maaşa bağladığı piyon devlet başkanlarıyla, Bosna-Hersek katliamına yaptığı katkılarla, sürgün ettiği mazlum Filistinlilerle, Latin Amerika'daki uyuşturucu işini organize eden kontralarıyla, insani yardım adıyla Somali'den Kızıldeniz'in anahtarını teslim almasıyla gündemleri meşgul eden bir gizemli istihbarat örgütüdür.

Çin İstihbarat Örgütleri

Çin’in teknolojik atılımının öteki tarafı, sanayi casusluğudur.

Teknolojide ileri olan Batılı ülkelerin son zamanlardaki en önemli sorunu, yıllar boyu çalışıp geliştirdikleri buluşların, uygulamaların çalınıp başkalarınca kullanılmasıdır. Geçmişte özellikle savunma ve uzay sanayinde Amerikan teknolojik sistemlerini çalanlar Ruslardı. Hatta bir ara iş o boyutlara varmıştı ki, Sovyetler Birliği’nin bazı uçaklarının görüntüsü bile Amerikan platformlarının aynısıydı.

Endüstriyel casusluk hemen her iddialı ülke tarafından teknolojik yönden gelişmiş her ülkede gerçekleştiriliyor. Çin; sanayi sıçraması yaşarken her alanda çok ileri teknolojik atılımlar yapıyor. Çin başta Batılı ülkelerin yıllar boyunca endüstrinin her alanında gerçekleştirdikleri teknolojik gelişmeleri kopya edip üretebiliyor.

Bir anlamda Çin’in dünyaya egemen olma hedefine ait politikalarının en hızlı aracı ve yöntemi bu. Batılılar da geçmişte Çinlilerin buluşu olan barut, porselen gibi teknolojik yenilikleri almışlardı. Bir anlamda bugün Çinliler geçmişin öcünü onlardan alıyor.

Teknolojik atılımda hazıra konmak isteyen Çin, yurt dışındaki öğrenciler, akademisyenler, sanayi tesislerini ziyaret eden teknisyenler, diplomatlar gibi sayıları on binleri bulan Çinlilerin tamamını bilgi toplamada kullanıyor. Hedef ülkeler de başta ABD, Almanya ve Japonya. Çin’in içinde üretim yapan yabancı firmalar da Çin casusluğunun hedeflerinden. Çin’in sanayi casusluğu ile ilgili girişimlerinin büyük bir bölümünü Çin devlet kuruluşları, araştırma enstitüleri veya üretime dönük firmaları tarafından yapılmaktadır. Özellikle ABD’nin Federal Araştırma Bürosu’nun (FBI) açıkladığı üzere olayın temelinde Amerikalıların para kazanma hırsı ile Çinlilerin bol miktardaki parasının buluşması var. Yani Çinliler, parayla da hazır bilgi satacak adamları her yerde ve özellikle ABD’de rahatlıkla buluyorlar.

Çin’in sanayi casusluğunun hızlı ve sonuçlarından zerre kadar endişe etmediği, durdurulamaz boyutlarından nasibini alan firmalar artık sonuçlara bazen bilerek de katlanıyorlar. Alman Şansölyesi Angela Merkel’in bürosundaki bilgisayarlara insan eli girmemişse bile Çin’e ait olduğundan şüphelenilen Truva atları sokulmuştu. Stratejik Alman bakanlıklarının bürolarındaki bilgisayarlar da aynı akıbete uğramıştı. Benzer bir Truva atının virüs olarak Amerikan Savunma Bakanı’nın bilgisayarında da bulunduğu açıklandı. Her alanda stratejik bilgilere ulaşma amacındaki Çin’in bizzat humint (insana dayanan istihbarat) yoluyla teknoloji kopyalamasına dair de örnek olaylar anlatılıyor.

Geçmişte Çin'e rahatlıkla otobüs satan Alman NEOPLAN firması, şu anda Çin'e araç satamamaktadır. Çünkü Çinliler Neoplan otobüslerinin hemen hemen aynısını Zonda diye üretmeye başlamışlardı.

Yine; Alman Siemens ve Thyssen-Krupp firmalarının mühendisleri hâlâ şoktalar. Çünkü 2004 yılında Şanghay'daki bir fuarda gösterilen, manyetik alanda yol alan Alman Transrapid treni bir benzerinin daha Almanya'da tam olarak işletmeye geçmeden CM1-Dolphin adıyla Çin'de çalışmaya başlar.

Yine bir Alman teknik heyetinin Çin'de kalacakları otele yerleşmelerinin ertesi günü, Çinli muhatapları ile görüşmeye başladıklarında, yalnız kendilerinin bildikleri özel teknik ayrıntıların karşı tarafça bilindiğini öğrenmeleri de ilginç olaylar arasında sayılmakta. Bu bilgilerin tek kaynağının dizüstü bilgisayarlarında olduğu ve Almanların bir süre otel barında vakit geçirdiklerinde bilgisayarlarını odalarında bırakmış olmaları olayın perde arkasını açıklamadaki varsayım. Çinlilerin özel bilgilere sahip yabancı heyetleri, bizzat gizli işlerini hızlı halledecekleri ve bu amaçla kullandıkları otellere yerleştirdikleri de bilinen bir gerçek.

2004 yılında ABD'de FBI tarafından ortaya çıkarılan bir olayın kahramanının da bizzat Pekin'in doğrudan yönlendirmesiyle faaliyette bulunduğu tespit edilmiştir. Buna göre, 1985 yılında Amerikan vatandaşı olan Çinli mühendis, Amerikan Donanması'nın denizaltı geliştirme programında çalışırken yüksek güvenlik soruşturmasından geçmiş olduğu halde, "uçak gemisi elektroniği" ve "denizaltı güç" sistemleri konusundaki gizli bilgileri bilgisayarına aktardıktan sonra yakalanmıştı. Bu mühendisin evinde yapılan araştırmalar, yakın arkadaşı olan bir başka Çinli mühendisin de ona aktardığı özel teknik bilgilerin ele geçmesini sağlamıştı. Boeing'de çalışan bu mühendiste başka uçak ve uzay geliştirme programlarına ait gizlilik dereceli önemli bilgiler ele geçirildi.

Yine, San Jose, California'da, yakalanan iki Çinli mühendisin çalıştıkları iletişim teknolojileri üreten firmalardan çaldıkları bilgisayar yongaları ile ilgili gelişmeler de Amerikan basınında yer almıştır. İlginç olan iki mühendisin çaldıkları bilgilerle, kendileri tarafından, Şanghay'ın 100 mil güneybatısında kurdukları fabrikada, yonga üretimine geçmeyi planlamış olmalarıydı. Sorgulamalarındaki ifadeleriyle bu mühendisler sonradan Çin hükümeti ve araştırma çevrelerinden alacakları kredi ile teknolojik açıdan yaşamsal ve hatta Çin'in süper entegre devreler sisteminde atak yapmasını sağlamak adına bu girişimde bulunduklarını itiraf ettiler.

2005 yılında da bir Rus Roket teknolojileri firmasının üst yöneticisinin Rus

Gizli Servisi (FSB) tarafından tutuklandığı açıklandı. İddialara göre bu yönetici uzayla ilgili gizli teknolojik bilgileri Çin'e satmakla suçlanıyordu. Bu bağlamda Çin'in 2005 yılındaki uzaya ikinci kez insan göndermesindeki başarının Rus uzay teknolojisi ile ilgili olduğu da iddia edilmekte. Yine aynı günlerde bir Rus fizikçisinin Rusya'ya ait teknolojik bilgileri Çin'e satmak suçlamasıyla bir Sibirya mahkemesince 14 yıl hapse mahkûm edildiği de açıklanmıştı.

Çinlilerin sanayi casusluğu konusundaki çalışmalarının çok başka ve ileri boyutlarının örneklerinden birini de, 1995 yılında Clinton hükümetinin onayıyla iki Çin firmasının, son derece sofistike manyetik rulman üreten bir konsorsiyuma ortak olmalarında görebiliriz. Özellikle balistik roketlerin yönlendirilmesinde ve denizaltıların sessiz motorlarında kullanılan bu rulmanların Çin Halk Cumhuriyeti'ne ihraçları yasak olmasına karşın, üretim teknolojisinin iki ortak Çin firması tarafından çoktan Çin'e aktarıldığı konusunda ciddi şüpheler var. Bütün bu örnekler Çin'in oyuncaktan silaha, otomobilden bilgisayara kadar her alanda hızlı bir şekilde dünyanın her yerindeki ileri teknolojilere insan eli veya bilgisayarlara virüs sokarak ulaşmadaki yöntem ve hikâyelerinin bir kısmıdır.

Çin'in İstihbarat Ağı

Alman istihbarat örgütleri, halen Almanya'da görevli 250 kadar elçilik ve konsolosluk çalışanının yaklaşık yüzde onunun ve Çin medya kuruluşlarına ait 16 haber muhabirinden 5'inin istihbarat ve ağırlıklı olarak sanayi ve savunma sanayi alanlarındaki haber almaya yönelik çalıştıklarını bir brifingde üst kademe politikacılara aktarmıştır.[83]

Ayrıca, dünya istihbarat çevrelerinin tahminleri de dünyada 800.000 kadar Çinli'nin bir şekilde Çin sanayi istihbaratına hizmet ettiklerine işaret etmekte. Bunlara, yurt dışındaki bütün Çinli öğrenciler, işadamları, üretim tesislerine bilimsel ziyaret veya staj için gelen mühendisler de dâhil ve bunlar bir şekilde Çin Komünist Partisi'nin hizmetindeler.

Almanya'daki en büyük yabancı öğrenci grubunu 27 bin öğrenciyle Çinlilerin oluşturuyor olması ve bunların hemen hepsinin parasal ve pasaport gibi bürokratik evrak yönlerinden Çin konsolosluklarına bağımlı ve dolayısıyla istenileni yerine getirme durumunda olmaları da Çin istihbarat sisteminin işini kolaylaştırıyor. Bütün bu kişilerin bilgileri ve konumları, öğrenim durumları, geçmişte ve halen çalıştıkları yerler ve kapasiteleri Çin'in istihbarat örgütlerince veri bankalarına depolanmış. Bu amaçla da çalışan ve öteki işlevlerinin yanı sıra bilimsel ve sanayi casusluğunu da yürüten Çin istihbarat örgütleri; Devlet

Güvenlik Bakanlığı (dış ve iç istihbarat ile görevli), Askerî Gizli Servis (askerî iç ve dış istihbarat ile görevli), Elektronik Dinleme Dairesi (haberleşme ve elektronik istihbarat ile görevli) şeklindedirler.

Bu örgütler, özellikle yurt dışında öğrenim gören Çinli öğrencileri bütün bilimsel araştırma ve geliştirme çalışmalarında bilgi toplama amacıyla kullanmaktadır. Bunların çalışmasının temeli; "hiçbir bilgi önemsiz değildir" şeklindeki ana fikirle bütünleşir. Bunlar için çevrelerindeki bütün görsel veya bilgisayarların içerdiği bilgiler ele geçirilmeye adaydır. Bunu da anında başarıyla elde etme becerisini öğrenmişlerdir. Özellikle Batı ülkelerinde kahve molalarında bilgisayarların genelde kapatılmaması hususu bu amaçlı kişilere önemli ölçüde yardımcı olur. Batılı teknoloji firmalarının çoğu genelde korunması gereken bilgilere sahip olduklarını ifade etseler de bunları koruma konusunda çoğunun güvenilir konsepti olmadığı da bilinmektedir.

Bilgisayar Ortamı ve İstihbarat Faaliyetleri

Mayıs 2007 yılında Alman yöneticilerinin gündeminde Çin'in sanayi casusluğu konusu vardı. Ortaya konan bilgiler şok edici nitelikteydi. Çünkü hemen her gün Çin'in Lanzu, Kanton ve Pekin şehirlerinden Alman hükümet makamlarına çeşitli Word ve Power Point dosyaları geliyordu. Bu dosyalar açıldığında ise hasım, bilgisayarınızın içine yerleşiyordu. Hasmın görünmeyen askerleri Truva Atları, görünmez izleme programları şeklinde taarruz noktasında bekliyorlardı. Güney Kore üzerinden yapılan bir yönlendirici değişimi ile gelenin künyesi tam olarak saptanamıyordu.

Hükümet sırlarını ele geçirme yanında, ele geçirilen şeyler daha önemliydi. Bunlar Alman halkının malı olarak kabul edilmesi gereken teknolojik birikim ve buluşlar (know-how) idi. Yani Almanya'nın uluslararası rekabette sahip olduğu tek doğal kaynaklardı.

Çin, teknolojik üstünlüğü olan ülkelerin yıllar, nesiller boyunca geliştirdikleri buluşlara, her yoldan saldırıya geçerek bir nesilde erişme çabasındaydı ve bunda da hemen her alanda başarı sağlıyordu. Almanlar ülkelerindeki endüstriyel casusluğun yaklaşık yüzde 60'ının Çinliler tarafından gerçekleştirildiğini açıklamak durumunda kalmışlardır. Yine Alman yetkililerin ifadesine göre geçmişte Sovyetler özellikle savunma sanayinde çok yoğun bir şekilde casusluk yaparken, Çinliler özellikle ekonomik ve bilimsel alanlarda casusluğa ağırlık vermektedirler. Halen Almanya'da büyük kurumlar artık bilgisayarlara yönelik saldırılar konusunda güvenlik sistemleri perdeleri geliştirirken, bu yolda yapılan çalışmalarla, özellikle dışişleri ve şansölyelik makamlarındaki bilgisayarlarda

ciddi miktarda casus programlarının bulunup imha edilmiş olması bütün önlemlerin yeterliliği konusunda şüpheler uyandırıyor.

Bilgisayara karşı savaş başlatılmıştır ve bunda da belki göreceli başarılar sağlanacaktır. Ancak insan unsuruna dayanan istihbarat konusunda Almanların eli kolu bağlıdır. Ülkede mevcut 27 bin kadar Çinli öğrenci ile çok miktardaki bilim adamının hangisi ile uğraşacağı konusu Alman güvenlik güçlerinin daha uzun süre başını ağrıtacağa benzemektedir.

Bilgisayar ortamında yapılan casusluk Almanya ile sınırlı değil. 2005 yılında FBI tarafından yayınlanan bir rapora göre Çin, ABD için en büyük casusluk tehlikesi yaratan ülke olarak ilan edilmiştir. Yine benzer bir rapor, bizzat Amerikan Temsilciler Meclisi'nin bilgisayarlarına bile kısa bir süre içinde 16 kez girildiğini dile getirmiştir. Fransa'da da önemli bir Fransız otomobil parçaları imalatçısı firmanın örnek çalışan ilan ettiği bir Çinli teknisyenin, bir süre sonra firmanın çok gizli bilgisayar dosyalarına girerek hemen bütün otomobil tasarımlarının bilgilerine sahip olduğu da ortaya çıkarılmıştır.[84]

Fransa İstihbarat Örgütleri

Dünyada etkin bir istihbarat servisi de Fransızlara aittir. Fransızların istihbarat servisinin kurucusu XII. Louis'in başmüşaviri Kardinal Richelieu'dur. Richelieu'nun attığı temeller XIV. Louis zamanında Kardinal Mazarin tarafından tamamlanıp geliştirilmiştir. Bunların ardından askerî casuslukta büyük başarı sağlayan ve Fransız gizli servisini sağlamlaştıran kişi Napolyon olmuştur. Ancak bu dönemlerin ardından İkinci Dünya Savaşı'na kadar Fransız gizli servisinin çok büyük başarılarının olduğunu söylemek mümkün değildir. Fransızların istihbarat çalışmalarını genelkurmay yürütmektedir.

Bu istihbarat anlayışında dört servis çalışmalarını sürdürmektedir. İkinci Dünya Savaşı öncesinde Fransız istihbaratı dağınık, tembel ve değerlendirmelerden yoksun çalışmıştır. Ancak İkinci Dünya Savaşı sonrasında bu durum değişmiştir. Fransızlar bütün istihbarat alanlarında ilgili birimler oluşturmuşlar ayrıca bir Milli Emniyet (Surete Nationale) adlı genel istihbarat örgütü kurmuşlardır.

İçişleri Bakanlığı'na bağlı olan bu kuruluş, ayrı birimler yerine tek merkezden yönetim esasına göre oluşturulmuştur. Kuruluş beş kısımdan oluşmuştur. Bunlar;

1- Adli polis, 1970'lerde 17 bölgede iki bine yakın kadrosuyla hizmet vermiştir.

2- Kır polisi, bu kadrolar taşrada görev yapmışlardır ve jandarma ile birlikte çalışmışlardır.

3- Ulusal Gözleme Müdürlüğü DST (Direction de la Surveillance du Territoire) bir karşı casusluk servisidir. 1942 yılında işgal zamanı lağvedilmiş, fakat 1945'te yeniden faaliyete geçirilmiştir. 1970'lerde 1200 memur çalıştıran DST sert, etkili bir servistir. DST'nin 1947-1961 yılları arasında 473 kişiyi mahkemeye sevk ettiği, 1300 kişiyi sınır dışı ettiği, 75 diplomatın Fransa'dan geri çağrılmasına yol açtığı, şüpheli 2700 yabancının Fransa'ya girmesine mani olduğu, 30 Fransız'ı vatandaşlıktan attırdığı,120 gazete ve dergiyi kapattırdığı, 140 cemiyetin kapısını mühürlettiği açıklanmıştır. Bu rakamlar servisin çalışmaları hakkında bir fikir verse gerektir.

4- Genel İstihbarat (RG- Renseignements Generaux) teşkilatı ise politik ve ekonomik haberler başta olmak üzere bütün istihbarat değerleri ilgi alınana girer ve ülkedeki yabancıları kontrol eder. Fransa'da faal durumdaki ajanların saptanmasına çalışır. RG arşivlerinde 1970'li yılların başında 400 binden fazla kişi hakkında arşiv bilgisi bulunduğu bilinmektedir. Aynı yıllar içinde Fransız polisinin arşivlerindeki fiş sayısı da 10 milyonun üzerindedir. Fransız gizli polisi sendikacılardan işadamlarına, yabancı gazetecilerden devlet ve bilim adamlarına kadar herkesin fişini tutmaktadır.

5- CRS olarak adlandırılan (Compagnies Republicanies de Securite) seyyar polis teşkilatı da olaylara müdahale için hazır güç olarak çalışır.

Teknik açıdan çok üstün olmamakla birlikte merkezî sistemi ve kullandığı yöntemler açısından Fransız servisi, dünya istihbarat servisleri arasında ön sıralarda yer alır.

Fransız istihbarat sisteminde en önemli şey muhbir veya haber kaynağı için getirilen olanaklardır. Fransızlar bu iki unsuru teminat altına alan ve koruyan bir sistem kullanmaktadırlar. Onların suçlarını affeder ve korurlar. Oysa diğer ülkelerde bu durum genellikle az bir ceza veya en hafif yoluyla göz hapsi olarak uygulanmaktadır.

Fransa'da bugün iki ana istihbarat yapılanması vardır. Bunlardan biri Dış Güvenlik Genel Müdürlüğü olarak adlandırılan DGSE'dir. 2 Nisan 1982 tarih ve 82/306 sayılı kararname ile kurulan birim Savunma bakanlığı çatısı altında örgütlenmiştir. Bilgilerini Milli Savunma Sekreteryası (SGDN), Cumhurbaşkanı Özel Genel Kurmayı ve Başbakan ile direkt bağlı olarak, bütün istihbari birimlerle koordineli çalışmak zorunluluğundadır. DGSE'de 5 bine yakın eleman

görev yapmaktadır. Casus avcılığı bu birimin görevleri arasındadır. DGSE bir genel müdür ve ona bağlı istihbarat, teknik, strateji, operasyon ve idari işler birimleri tarafından çalıştırılmaktadır.

Fransız istihbarat yapısının temel ikinci yapılanması ise 22 Aralık 1982 yılında 82/1100 sayılı kararname ile yeniden düzenlenen DST'dir. Bu köklerini çok eskilere götürebileceğimiz istihbarat yapılanması, Fransa içinde her türlü operasyonda en etkin kurumdur. Ekonomik istihbarata karşı koyma ve teknolojik casusluk konusunda da uzmanlaşmıştır.

DGSE - Direction Generale de Securite Exterieur-Fransız Dış Güvenlik Genel Müdürlüğü(Dış İstihbarat Örgütü)

Fransa Savunma Bakanlığı'na bağlı gizli istihbarat ve karşı istihbarat örgütüdür. Bir bölümü Napolyon döneminden, bir bölümü de İkinci Dünya Savaşı'nın Özgür Fransa Hareketi'nden kalma çeşitli örgütlerin tek yönetim altında birleştirilmesiyle 1947 yılında kurulmuştur.

Savunma Bakanlığına bağlanmıştır.[85]

Genel istihbarat servisi (RG) ile karşı casusluk örgütünün (DST) birleştirilerek Merkezi İç İstihbarat Haberalma Örgütü kurulmuştur. Bu yeni örgüt ABD'deki Federal Soruşturma Bürosu (FBI) gibi çalışmaktadır.

Fransız İstihbaratı ve Eylem Coğrafyası

SDECE'nin ortaya çıktığı savaş sonrası dönemde, Fransa dünya çapında bir servise sahip değildi. Fakat kolonyal imparatorluk için çalışan bir servisi vardı. SDECE'nin temel amaçları, birinci olarak Almanya, ikinci olarak Hindoçin, daha sonra da Afrika ve bazı alanlarda ise Orta Doğu idi. Birkaç on yıl geçince, birbirini takip eden Hindoçin ve Cezayir dramlarından sonra, hedef büyük ölçüde Afrika olmuştur.

Fransa; Afrika'da güçlüdür. Özellikle eski sömürgelerin Batı'ya açılan ilk penceresi Fransa'dır. Kendi aralarında bir sorun olduğunda bunun çözümü için Fransa'ya başvururlar. Bu etkileme gücünün arkasındaki en önemli etken ise istihbari faaliyetlerdir.

Fransız Gücü ve İstihbaratı Arasındaki Denge

Fransa bu role uygun bir gizli faaliyet enstrümanına veya bir istihbarat aracına sahip midir?

Fransa’nın bugünkü durumu nedir? Ekonomik, askeri, politik menfaatleri ve ulusal bağımsızlık ile iradeci geleneksel bakış açısından Fransa, orta ölçekli dünya gücüdür.

Dünyada global anlamda askeri güce sahip olmanın en önemli göstergesi nükleer güç ve uçak gemileridir. Bir devletin global güç unsuru olduğunu iddia edebilmesi için en az iki savaş gemisine sahip olması gerekmektedir. Böylece mobil olarak dünyanın her yerine müdahale edebilme olanağı olacaktır. Dünyada bu niteliklere sahip 5 devlet vardır. Bunlar ABD, Rusya, Çin, İngiltere ve Fransa’dır. Bir istihbarat servisinin gücü politik gücün kendisine verdiği önem ve devletin uluslararası arenadaki gücüyle doğru orantılıdır. Güçlü olmayan bir ülkenin, çok güçlü bir istihbarat servisine sahip olması gerekmez.

Çok güçlü bir istihbarat servisine sahip olabilirsiniz. Fakat istihbarat faaliyetlerini karar destek unsuru olarak tanımladığınızda, bu istihbarat üzerine inşa edeceğiniz kararları hayata geçirecek kadar hem ekonomik hem de askeri güce sahip olmanız gerekmektedir.

Fransa’nın sahip olduğu en modern Uçak Gemisi Charles De Gaulle’dur. Ancak 13 adet uçak gemisi olan ABD’nin uçak gemileriyle karşılaştırdığınızda çok ufak kalır. Üstelik savunma alanında ABD’nin ayırdığı bütçe ile Fransa’nınkini karşılaştıramazsınız. Dünya bütününde savunma alanında yapılan tüm harcamaların % 40’i ABD tarafından yapılmaktadır.

Paris, her seferinde Fransa’nın bölgesel ve global düzeyde bir güç olduğunu söylemeye devam eden “Büyüklük” tutumu içindeki De Gaulle taraftarlarına bağlı kalmaktadır. Fransa’nın büyük bir güç olduğu yönündeki varsayımlarla, Fransa’nın zayıflıkları arasındaki uçurum DGSE’nün marjinalleşmesine katkıda bulunmaktadır. İki dünya savaşı öncesi haleflerinde olduğu gibi, yarının Fransız yöneticileri de ülkenin kapasitesini aşan politikalar yaparken, istihbarat tarafından oluşturulan realist değerlendirmelerin demoralize eden hatta ümitsizliğe götüren etkilerinden hiç şüphesiz kaçınmaya çalışmaktadırlar.

Yani ikinci sınıf bir biletle, birinci sınıf bir mevkide yolculuk etmek isteyen Fransızlar, istihbarat örgütlenmelerini kendi reel güçlerinin üstündeki bir anlayışa göre yapılandırmak istemişlerdir. Bir devletin istihbarat örgütlenmesi, o devletin gücüyle orantılı olmalıdır. Aksi takdirde başarısızlık kaçınılmaz olur...

İran İstihbarat Örgütleri

Savak: Batı’nın desteğini alarak 1953’te İran tahtına geçen Şehinşah

Muhammed Rıza Pehlevi, Batılı istihbarat servislerinin, İran petrollerini devletleştirmeyi planlayan Başbakan Dr. Muhammed Musaddık'ın sol eğilimli hükümetine karşı darbe düzenlemelerinden sonra, iktidarına yönelik faaliyetleri tespit ve karşı tedbirleri alabilmek ve Komünist Tudeh Partisi'nin faaliyetlerini izlemek maksadıyla, yine Batılı istihbarat servislerinin desteği ile 1957 yılında Savak adlı istihbarat teşkilâtını kurdu.

Savak; 1963-79 yılları arasında, Şah Yönetimi'nin bozuk ve gaddar düzeninin bir sembolü haline geldi. ABD'nin Şah Rejimi'nin hamiliğini üslenmesi ve Savak ile yakın işbirliğine gitmesi, daha sonra Humeyni İhtilali öncesinde Amerikan aleyhtarlığının tohumlarının yeşermesine neden oldu.

Şah döneminde kapalı bir kutu olan Savak ile ilgili olarak en fazla bilgi, İran İslam Devrimi sonrasında Molla Rejimi tarafından yayınlanan belgelerle ortaya çıkmıştır.

Bu bilgilere göre Savak 15 bin kadrolu ve binlerce geçici personeli ile tam teşekküllü bir haberalma örgütü idi. Başbakanlığa bağlı olup, yöneticisi aynı zamanda Güvenlik İşleri'nden Sorumlu Başbakan Yardımcısı unvanı taşıyordu. Resmen sivil bir örgüt olmasına rağmen, bünyesinde birçok muvazzaf subayı da barındırmakta idi.

Başlangıçta yasadışı Tudeh Partisi üyelerini yakalamayı amaçlayan örgüt, faaliyetlerini haber toplama ve rejim aleyhtarı kişileri etkisiz hale getirmeyi de içerisine alacak şekilde genişletti ve siyasi yaşamın her yönünü izleyebilecek bir sistem kuruldu. Faaliyetlerini yurtdışında da sürdüren Savak, Pehlevi Ailesi'ne karşı faaliyette bulunan İranlıları takip ediyordu.

Savak, yabancı firmalara milyonlarca dolar ödeyerek, büyük bir iletişim izleme şebekesi kurdu. Şah bu şekilde üst düzey sivil ve askerî kişilerin yanı sıra rejim muhaliflerinin de haberleşmelerini takip etme imkânına sahip idi.

Zaman içerisinde Savak kendi başına buyruk bir örgüt haline gelmeye başladı.

Öyle ki, zanlı kişileri yakalayıp süresiz tutuklayabiliyordu. Hapishanelerin kontrolünü eline alarak, buralarda her türlü işkenceyi uyguluyordu.

Savak'ın kadrolu ajan çalıştırma yetkisine sahip 13 bölüm sorumlusu vardı. Bu şekilde ABD'de eğitim gören İranlı öğrenciyi kontrol edebilen bir sistem oluşturmuştu.

ABD'deki Savak ajanlarının başı, İran Elçiliği'nde ataşe kisvesi altında

çalışıyordu. Bu faaliyetlerden FBI, CIA ve ABD Dışişleri Bakanlığı yetkilileri haberdardı.

Şaha karşı derinleşen muhalefet 1978'de geniş çaplı kitlesel eylemler ile etkinliğini arttırmaya başlayınca, Savak ve ordu bunlara şiddetle cevap verdi.

Buna rağmen etkisinin azaldığını gören şah, 16 Ocak 1979'da tahttan feragat ederek ülkeyi terk etti. Başta CIA olmak üzere birçok Batılı istihbarat örgütü ile işbirliği yapan Savak'ın yıllarca sürdürdüğü muhalefeti izleme faaliyetine rağmen, şaha karşı yükselen halkın muhalefeti ve bunun sonucunda şahın ülkeyi terk etmesi, Batılı ülkelere sürpriz olmuştu.

Başa geçen Humeyni, ilk iş olarak Savak Örgütü'nü lağvetti. Örgütün ileri gelenleri yargılanarak idam edildi. Yüksek rütbeli Savak ajanları 1979-81 yılları arasında yok edildi.

Savama: Savak lağvedildikten sonra yerine kurulan birimdir.[86] " İslâm Devrimi'ni İhraç " politikası doğrultusunda terörist eylemleri yönlendirmekten ve rejim muhaliflerinin tasfiyesini sağlamaktan sorumludur.

Örgüt Filistinli örgütlere ve Hizbullah'a destek vermenin yanı sıra, Batılı ülkelere yönelik terörist faaliyetleri yönlendirmekte, Müslüman ülkelerde de radikal İslami örgütlerin faaliyetlerini de desteklemektedir.

Teşkilatın Lübnan, Sudan ve Almanya'da ana faaliyet merkezleri bulunmaktadır. Örgütün Bosna ve Yunanistan'da da etkin olarak faaliyet gösterdiği Batılı istihbarat kaynakları tarafından da bilinmektedir.

Savama'nın ilk yöneticisi Tümgeneral Ferdsut'un 1985 yılında "Sovyet Casusu" iddiasıyla tutuklandığı bilinmektedir. 1984 yılında Muhammed Reyşehri'nin başkanlığında ülkedeki güvenlik ve istihbarat birimleri örgütlenerek Vezaret-i Ettela'at Ve Amniyet-i Kisvar-Vevak (İstihbarat ve Güvenlik Bakanlığı) oluşturuldu.

Bu bakanlık, kuruluşundan itibaren Savama'nın rolünü üstlendi. Yurtiçi muhalefeti ortadan kaldırmak için bazı eski istihbarat subayları ile alt rütbedeki Savak ve eski ordu istihbaratçıları da Vevak'ta görevlendirildiler.

Vevak: Vezaret-i Ettela'at ve Amniyet-i Kisvar- İstihbarat ve Güvenlik Bakanlığı

Büyük bütçesi ve geniş örgütlenmesi ile Vevak, İran yönetimindeki en güçlü

bakanlıklardan birisidir. Bakanlık geleneksel olarak Ali Hamaney'in Velayet-i Fakih Örgütü'nün rehberliğinde faaliyet göstermektedir. Personeli ya İran elçilik ve konsolosluklarında çalışan diplomatlar ya da rehberlik ve propaganda temsilcileridir.

Gayrıresmi olarak çalışanları arasında Iran Air, İranlı öğrenciler, işadamları ve bazı muhalefet mensupları da bulunmaktadır.

Vevak; devlet kontrolündeki bankaların dış ülkelerdeki şubelerini de ajanlar yerleştirmek ve terörist faaliyetlerini finanse etmek için sık sık kullanmaktadır. Almanya'da bulunan Milli Bank (Bank Mellat)'ın şubeleri aynı zamanda istihbarat merkezleridir.

Vevak, terörist faaliyetleri destekleyecek bilgileri toplamaktan, desteklenen terörist gruplar ve Radikal İslami Hareket Örgütleri ile irtibat sağlamaktan sorumludur.

İran güdümündeki terörist faaliyetlerin iki önemli hedefi olmuştur: Rejim Muhaliflerini cezalandırmak ve İslam Devrimi'ni ihraç etmek.

Teşkilat, İslam Devrimini İhraç politikası doğrultusunda terörist eylemleri yönlendirmekten ve rejim muhaliflerinin tasfiyesini sağlamaktan sorumludur. Örgüt Filistinli örgütleri ve Hizbullah'ı destek vermenin yanı sıra, Batılı ülkelere yönelik terörist faaliyetleri yönlendirmekte, Müslüman ülkelerde de radikal İslâmi örgütlerin faaliyetlerini de desteklemektedir.

Teşkilâtın Lübnan, Sudan ve Almanya'da ana faaliyet merkezleri bulunmaktadır.

Devrim Muhafızları (Pasdaran)

İran; toprak bütünlüğünün korunmasını ve siyasi bağımsızlığının korunmasını silahlı kuvvetlerine emanet ederken, İran İslam Devrimi'nin korunmasını Devrim Muhafızlarına emanet etmektedir. 5 Mayıs 1979'da Humeyni tarafından kurulan Pasdaran, iktidardaki mollaların, İslami kural ve ahlaki uygulamalarına yardımcı olmak amacıyla teşkil edilmişti.

Pasdaran'ın 100 bin kişilik kara, 20 bin kişilik deniz ve hava unsuru bulunmaktadır. İçeride rejim muhaliflerini takip etmek ve tutuklayıp yargılamak için bir istihbarat ünitesine de sahiptir. "Basij" adı verilen gönüllüler de Pasdaran'ın kontrolü altındadır. Gönüllüler, İslami kurallara uymayan kişilerin tespiti ve yakalanmasında yardımcı olmaktadırlar.

Ordu ve Pasdaran'ın halk ile karşı karşıya gelmesini önlemek amacıyla kurulan AsuraTugayları da bu çerçevede faaliyet göstermektedir. Bu Tugaylar, Pasdaran ve "Basij"ler içinden oluşan gönüllülerden teşkil edilmişlerdir.

Pasdaran'ın Dış Faaliyetleri

Hizbullah ve İslami Cihad'ı da içeren Pasadaran'ın dış faaliyetleri genellikle Savama tarafından yürütülmektedir. Pasadaran personeli ise ticari firmaların işçi ve temsilcileri, bankalar ve kültür merkezleri bünyelerinde veya "Baskı Görenler ve Mahrum Edilmişler Vakfı" ve "Şehitler Vakfı" temsilcileri olarak eylem ve faaliyetlere iştirak etmektedirler.

Pasadaran'a bağlı "Kudüs Kuvveti" terörist eylemler dâhil ülke dışı harekâtlardan sorumludur. Bu kuruluşun karargâhı Tahran'da olup Tahran'ın kuzeyindeki "Ahmet Ali Kampı"nda ve Lübnan'daki Hizbullah denetimindeki kamplarda Hizbullah ve Filistinli teröristlere eğitim verilmektedir. Kudüs Kuvveti ayrıca; Afganistan, Bosna, Irak ve Sudan'da da eğitim faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu kuvvetin faaliyetlerinin yoğunlaştığı ana faaliyet Radikal İslamcı terörist grupların eğitimidir. Kudüs Kuvveti, aynı zamanda hedef seçme ve saldırı planlarının gerektirdiği bilgileri toplamaktan da sorumludur. Bu faaliyetlerin Kuveyt, Bahreyn ve Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki etkisi belirgin bir şekilde önemli olmuştur.

Dış faaliyetlerinin en büyük kısmı; İran'da ve Afgan Savaşı sırasında Afganistan'da eğitim görmüş 12 bin kadar Arapça konuşan İranlı, Afgan, Iraklı, Lübnanlı Şii ve Kuzey Afrikalılardan oluşmaktadır.

Ayrıca Lübnan, Kuzey Irak, Ürdün ve Filistin'deki Hizbullah kolları ile Mısır, Türkiye ve Kafkasya'daki Müslüman ülkelerde İslami Cihad ile ilgili faaliyetler desteklenmektedir.

Kurtuluş Hareketleri Dairesi, Pasdaran'ın Körfez Bölümü tarafından, Kudüs Kuvveti'nin bir parçası olarak Körfez Taburu olarak kurulmuştur.

Nisan 1995'te; Japon Kızıl Ordusu, ASALA, PKK, Irak Dava Partisi ve Bahreyn'in Kurtuluşu İçin İslâmi Cephe, Hizbullah gibi uluslararası terör örgütleri ile bir toplantı düzenleyen Kurtuluş Hareketleri Dairesi, bu örgütlere askeri, malî ve lojistik destek vermeyi taahhüt etmiştir.

Silahlı Kuvvetler - J2 (İstihbarat ve Güvenlik)

Çeşitli kuvvetlerden, Pasdaran, Milli Polis ve Jandarma'dan atanan

subaylardan oluşan Silahlı Kuvvetler Genel Kurmay Başkanlığı bütün askerî faaliyetlerden sorumludur.

İran Genel Kurmay Başkanlığı, ABD sistemine göre teşkil edilmiştir. Karargâhında İstihbarat ve Güvenlik İşleri'nden J2 olarak adlandırılan 2'nci kısım sorumludur.

Bu Kısım;

* İstihbarat Planlaması ve Faaliyetleri,

* İstihbarat Eğitimi,

* İstihbarata Karşı Koyma Faaliyetleri,

* Silahlı kuvvetlerin her türlü güvenlik faaliyetleri gibi hususları kontrol ederken, Devrimci Komiteler ile her türlü irtibat faaliyetini yürütmektedir.

Almanya İstihbarat Örgütleri

BND: Bundes Nachrichten Dienst (Federal İstihbarat Servisi)

Doğrudan başbakanlığa bağlıdır ve Almanya dışı espiyonaj, kontr-espiyonaj faaliyetlerini yürütmekle yükümlüdür.

BND, dış ülkelerdeki güç ve imajı ile doğru orantılı kadroya, ekipmana ve bütçeye sahip prestijli, disiplinli bir istihbarat servisidir. Çok iyi yetişmiş 7.500 civarı kadrolu personele ve mükemmel teknolojik olanaklara sahip bulunmaktadır. BND'nin Almanya dışında 2.000 civarında kadrolu personeli mevcuttur. Örgütün, halen toplam kadrolu personelinin yaklaşık 1/10'unu askerî istihbaratçılar oluşturmaktadır. BND'nin merkezi Münih - Pullach'tadır.

BND, ayrıca, Belçika sınırındaki Hoefen'de çok iyi kamufle edilmiş bir telekomünikasyon istasyonu çalıştırmaktadır. Ayrıca, telekomünikasyon istatistikleri için özel bir birim oluşturmuştur. BND'nin toplanan tüm verileri kaydettiği yüksek kapasiteli ve çok gelişmiş bir bilgisayar sistemi bulunmaktadır.

BND, müttefiki olmasına rağmen, ABD'yi ve tüm Atlantik ötesini izleyen güçlü bir istasyonu, Schleswig-Holstein'in batı kıyısında tesis ile işletmektedir. Bu tesis, ABD'nin tüm dünyadaki telefon, faks, e-mail dâhil elektronik haberleşmeyi ve elektronik arşiv belgelerini, hem de gizli belgelerin şifrelerini çözerek izleyen ve bu doğrultuda sürekli kendini geliştiren "Echelon Ağı"nı

kullanan Ulusal Güvenlik Ajansı'na (NSA) muadil olarak inşa edilmiştir.

II. Dünya Savaşı sonrasında CIA tarafından yeniden yapılandırılan BND, özellikle Sovyetler Birliği (KGB) ve Doğu Almanya'ya (STASI) karşı faaliyet gösterdiği "Soğuk Savaş" döneminde, 7.600 personele sahip, anti-komünist karakterde ancak Almanya'nın kısmen müttefik işgali altında bulunması nedeniyle bağımlı bir statüye sahiptir. ABD tarafından Sovyetler Birliği ve Varşova Paktı üyelerine yönelik espiyonaj - ajitasyon - propaganda amacıyla Alman topraklarında konuşlandırılan "Hür Avrupa Radyosu", "Özgürlük Radyosu", "Sovyetler Birliği'ni Öğrenme Enstitüsü" gibi kuruluşlar, BND için deneyim kazanılan "staj yeri" olarak önem taşımıştır.

Bugün, çok iyi yetişmiş kadrolu personele ve mükemmel ötesi teknolojik olanaklara sahip bulunmaktadır. BND'nin toplam kadrolu personelinin yaklaşık 1/10'unu, askeri haber alma, izleme, ANBW-AFMBW ve MAD ile koordinasyonu sağlamak üzere askeri istihbaratçılar oluşturmaktadır. Toplam kadrolu personelinin yarısına yakın sözleşmeli personel de çalıştıran BND'nin merkezi Münih - Pullach'tadır. Federal Hükümetin tüm organları ile Berlin'e taşınmasına karşılık, BND'nin kısa vadede taşınması pek olanaklı görünmemektedir. Münih-Pullach'daki bina kompleksi içinde yer alan Bilgi Merkezi'nin (LIZ) yapımına çok büyük paralar harcandığı dikkate alınarak, bu nakil işleminin uzunca bir süre daha gerçekleşemeyeceği tahmin edilmektedir.

Batılı istihbarat servislerinin yanı sıra ve onlardan farklı olarak, İran, Irak, Libya ve Çin Halk Cumhuriyeti istihbarat servisleri ile de ikili istihbarat antlaşmalarına (eğitim ve bilgi değişimi dâhil) taraf olarak büyük güç ve etkinlik kazanan August Hanning yönetimindeki BND, dünyanın hemen her tarafındaki istasyonlarından online olarak gelen durum raporlarını, değerlendirme ile birlikte, günde iki kez Başbakanlık, Dışişleri, İçişleri ve diğer ilgili departmanlara iletmekle yükümlüdür.

BND, Sovyetler Birliği dağılıncaya kadar, gerek bu ülkede KGB'ye ve gerekse Doğu Almanya'da Stasi'ye karşı operasyonel çalışmalarda bulunup, Romanya'da, Yugoslavya'da, Polonya'da, Türkiye'de ağırlıklı espiyonaj faaliyetleri gösterirken; Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra faaliyetlerini globalleştirmiştir. Ancak, bölgesel faaliyetlere de özel bir önem verilmiştir.

Doğu Almanya'nın koparılması ve iki Almanya'nın birleştirilmesi; Slovenya'nın ve Hırvatistan'ın bağımsızlığını ilân etmesi; Arnavutluk, Bosna ve Kosova'daki gelişmeler, BND'nin rüştünü ispat ettiği bölgesel faaliyetler kapsamındadır.

BND, ayrıca, Belçika sınırındaki Hoefen'de çok iyi kamufle edilmiş bir telekomünikasyon istasyonu çalıştırmaktadır. Ayrıca, telekomünikasyon istatistikleri için özel bir birim oluşturmuştur. BND'nin toplanan tüm verileri kaydettiği yüksek kapasiteli ve çok gelişmiş bir bilgisayar sistemi bulunmaktadır.

İngiltere'nin AB ülkesi olmasına rağmen NSA'ya lojistik destek vermesinden rahatsız olan Almanya, benzeri bir istasyonun Fransa'da da kurulması için bu ülkeye telkinin yanı sıra, teknik yardımda da bulunmaktadır. Yine Schleswig-Holstein'deki Husom'da bir bilgi toplama merkezi ve arşivi yer almaktadır.

Aynı şekilde, Alman diplomatların yanı sıra, yurtdışına görevlendirilen görevlilerin tümü, BND "Hizmetiçi Akademisi"nde gidecekleri ülke ile ilgili eğitime tabi tutulmaktadır. Ayrıca, Almanya'nın yurtdışındaki sefaretlerinde görev yapan genellikle 2. 3. ve 4. sekreterlerin, ataşelerin ve müsteşarların tamamının, hedef ülkelerde ise büyükelçilerin de BND'nin kadrolu elemanları arasından atanmasına dikkat edilmektedir.

1970'li yıllardan bu yana Türkiye'de görev yapan Alman büyükelçilerinin tamamının kadrolu BND elemanı oldukları; Türkiye'de görev yapan Alman gazetecilerin ise sözleşmeli BND elemanı oldukları bilinmektedir.

Prusya'yı, Avrupa'nın büyük devletleri arasına sokan Kral Büyük Frederik (1712-1786) bir devletin iç ve dış güvenliğinin istihbarat olmadan olmayacağını o zamanlardan anlamış ve önlemler almıştır. Özellikle de askerî istihbarata çok önem vermiştir. Dönemin kusursuz örgütleri arasında sayılan istihbarat servisini özenle oluşturmuştur. Alman Birliği'nin kurucusu ve Avrupa'nın şekillenmesinin mimarlarından Bismark da (1815-1898) Frederik'in yolundan yürümüş, ayrıca siyasi istihbarat açığını da bu alana verdiği büyük önem sayesinde kapatmayı bilmiştir. Yani Hitler'in iktidara gelişine kadar Almanya'da güçlü ve kusursuz çalışan iki büyük istihbarat oluşumu gerçekleştirilmiştir. İlki Genelkurmay İstihbaratı (Abwehr), diğeri siyasi istihbaratı yönlendiren Alman Dışişleri Bakanlığı İstihbarat Servisi'dir. Bu iki kuruluş organize halde ve beraberce çalışmışlardır.

Hitler'de istihbarata son derece önem vermiştir. Abwehr onun döneminde 5 şube olarak şöyle organize olmuştur:

1- Geheimer Meldedienst adı verilen organizasyon: Bu şube espiyonaj ve kontrespiyonaj (casusluk ve karşı casusluk) ile görevliydiler. Bu şubenin emrinde kara, hava ve deniz birlikleri ve olanakları vardır. Ayrıca bu alanlarda

uzmanlaşmış çok sayıda personele sahiptiler.

2- Sabotaj işleri: Bu şubece yerine getirilmiştir. Bu alanda uzman bombacılar, özellikle elde tutulur bunların rahat kullanabilecekleri ve değerlendirecekleri bomba türleri geliştirmişlerdir. Özelikle bomba patlatma ve yerleştirme konusunda bu şube uzmandırlar. 1960'dan sonra Almanların bu konudaki uzmanlıklarından Türk asker ve sivil istihbaratçıları da eğitimler yoluyla yararlandırılmışlardır.

3- Güvenlik olarak adlandırılan üçüncü şube Almanlara karşı girişilecek sabotaj ve diğer casusluk faaliyetlerinin eylemlerine karşı organize olmuştur.

4- Dış ülkelerdeki faaliyetlerle dördüncü şube ilgilidir. Bunlar adam kaçırma, elde etme ve organizasyonları sağlamakla görevlidirler.

5- Beşinci şubenin görevi ise merkez koordinasyonunu sağlamak ve eşgüdüm içinde sorunsuz çalışılmasını gerçekleştirmektir.

Almanlar istihbaratı hep çok önemsemiştirler. 1939 yılında yalnız Berlin'de Abwehr'de ünlü casus şefi Canaris'in emrinde çalışan ajan sayısı (Bunlara V= Vertrauen= mutemet denirdi)10 binin üzerindeydi. Bunlara hizmet veren teknik uzman kadrosunun sayısı ise 18 bini aşıyordu. Ajan V'ler ünlü Majino hattı planlarını ele geçirmişlerdir. Canaris'in emrindeki bu kadro ayrıca 1937-1939 yılları arasında İngiliz, kara, deniz ve hava kuvvetlerine ait çok önemli planları, bilgileri, savaş düzenlerini öğrenip bu güçlerin hareket ve idari yapılarına kadar bütün bilinmeyenleri çözmüşlerdir.

Hitler Abwehr'e ilaveten 1933 yılında saldığı dehşetiyle ünlü olan Gestapo (Geheime Staatspolizei) adlı devlet gizli polis teşkilatını kurmuş ve 1939'da bütün polis servislerini merkezileştirme yoluna giderek bu yapıyı dev bir organizasyon haline getirmiştir. Buna da RSHA (Reichsicherheitshauptamt) adı verilmiştir. Ancak Abwehr de çalışmalarına devam etmiştir. Alman Güvenlik Yüksek Dairesi olarak adlandırılabilecek olan RSHA veya Alman casusluk ve mukabil casusluk teşkilatı başlıca 7 daireden oluşmuştur.

Hitler ordularının İkinci Dünya Savaşı'nda yenilmelerinin ardından Almanya'nın ikiye bölünmesi üzerine zafer kazanan devletler öncelikle RSHA'yı dağıtmışlardır. Ortadan kalkan RSHA'nın yerine ikiye bölünen Almanya'da Doğu ve Federal Alman istihbarat teşkilatları yeniden örgütlenmiştir. İki Alman istihbaratı artık iki düşmandır.

Münih'e bağlı Pullach'da, General Von Gehlen'in idaresinde kurulan Federal

İstihbarat Servisi'nin emrinde 10 bin uzman ve ajan çalışıyordu ve bütçesi de 40 milyon markın üzerindeydi. General Gehlen'in çok kısa bir süre önce teşkilattan ayrılmasına rağmen Gehlen Teşkilatı adıyla da anılan Federal Almanya İstihbarat Servisi, küçük hücreler şeklinde örgütlenip çalışmıştır. Dost veya düşman ayırt etmeden aynı titizlikle çalışan teşkilat Almanya'nın özel statüsü gereği bu yıllarda CIA ile de dayanışma içinde olmuştur.

Almanlar iç istihbarat konusunda ise özel olarak oluşturdukları "Batı Almanya Anayasasını Koruma Ajansı"ndan yararlanmaktadırlar. Bu kuruluş aynı zamanda karşı casusluk örgütü olarak da faaliyet göstermektedir. ABD'deki FBI'a denk olan kuruluşun karargâhı Köln'e bağlı Ehrenfeld'dedir. Kuruluşa; polis teşkilatı ile askerî istihbarat da yardım vermiştir. Alman istihbaratında askerî bölüm çok önemlidir. Çünkü burada oluşturulan ve FOI (Field Operations Intelligence) adı ile anılan grup vurucu güçtür ve eylemleri yapar. Eylemlerinde ünlü ve acımasızlığıyla bilinen bir güçtür.

Karargâhı Bonn'da bulunan Bundeskriminilampt'da casuslukla mücadele eder. Bu birimin laboratuar ve teknik olanakları vardır.

Almanya'nın savaş sonrası statüsü gereği CIA Frankfurt'ta, Berlin'de, Stuttgart'ta bürolar açmıştır. Frankfurt'taki CIA bürosu DAD (Department of Army Detachment), Münih'teki büro SD (Special Detachment) adını, Stuttgart ve Berlin gibi yerlerdeki büroları ise US Mission (ABD Misyonu) adını alırlar. Bunların ana amaçları komünizme karşı mücadele etmektir. Bu kapsamda Narodno Turudoyoz Soyuz adlı antikomünist Rus mülteci teşkilatına öğretmen verirler. Bu dönemde Almanlar ile CIA'in işbirliği sonucu 1949'da Hür Hukukçular Birliği kurulur. Bu birlik Batı'ya ilticaları teşvik eden bir istihbarat yan kuruluşudur.

Alman makamları 1968 yılında yaptıkları bir açıklamada ülkelerinde 15-16 bin kadar casusun Doğu Bloku lehine çalıştığını sandıklarını, 1967 yılında bunlardan 167, 1968'de de 350 kişinin yakalanarak mahkemeye sevk edildiğini belirtmişlerdir.

BND'nin kuruluş yasası bulunmamaktadır. 12 Temmuz 1955 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı'na dayanılarak kurulmuştur. BND içinde yaklaşık 7 bin personel görev yapmaktadır. 1995'te BND'nin başkanlık koltuğunu Başbakan Kohl, muhalefet partisinden bir milletvekiline vermiştir. BND değerlendirmelerinde Almanya'yı bir süper güç olarak yorumlayıp ona göre analizler ve eylemler planlamaktadır.

BND; askerî istihbarat, siyasi istihbarat, teknolojik ve bilimsel istihbarat, dış istihbarat, terörizm, uluslararası kaçakçılık, illegal geçişler ve Almanya'ya sığınmalar konusunda istihbarat çalışmaları yapmaktadır. İnsan, teknoloji, değerlendirme, idari işler, güvenlik, merkezî faaliyetler olarak yapılanan BND güçlü bir istihbarat örgütüdür.

Almanya'da önemli bir kuruluşta Federal Anayasayı Koruma Teşkilatı (BFV)'dır. 3 bini aşkın personeli ile çalışan kurum, 27 Eylül 1950'de kurulmuştur. Teşkilatın iç yapılanmasında her ana ünite, toplama ve kıymetlendirme olarak iki bölümde konumlanmıştır. Toplama bölümleri operasyonları yürütmektedir. Eyaletlerin teşkilatları ile işbirliği bu bölümlerde esastır.

16 eyalette örgütlenmiş durumda bulunan BFV demokratik yapının korunmasından da sorumludur. Eyaletlerde örgütlü bulunan LFV adındaki servisler ise bağımsız hareket etmekle birlikte, aralarındaki koordinasyonu BFV gerçekleştirmektedir.

İtalya İstihbarat Örgütleri

Dünya gizli servislerinin atak yılı II. Dünya Savaşı olmuştur. Gizli servisler kuşkularından uyanmış ve hiperaktif hâle gelmişlerdir. Bu gelişmelerden etkilenen İtalyan gizli servisi de küçük ataklara başlar. I. Dünya Savaşı sonunda İtalyanların ana istihbaratları diplomatik kanallardır. 30 kişiyi geçmeyen Deniz Kuvvetleri 2. Bürosu istihbarata bakmaktadır. İstanbul, Madrid ve Şanghay'da öncü bürolar, ardından da Amerika, Portekiz ve diğer ülkelerde genişleme büroları oluşturulur.

Bu ikinci şubenin 4 ana birimi vardır:

1. Dinleme ve kripto ile görevli olan birim. Diğer adı karanlık odadır.

2. İstihbarat ile görevli birimdir.

3. Koordinasyon, tahlil ve değerlendirme birimidir.

4. İstihbarata ve casusluğa karşı koymayla görevli birimdir.

1960'ta yapılan bir tahmine göre Berlin'den sonra en çok casus barındıran kent Roma olmuştur. Roma da tam 39 gizli servisin faaliyet gösterdiği ve 15.000 civarında casusun bulunduğu sanılmaktadır. Buna karşı İtalyanlar bir gizli servis reorganizasyonu gerçekleştirmişler ve bu alanda başarılı olmuşlardır.

İtalyan gizli servisi askerî unsurlarla birlikte çalışmıştır. SIFAR adlı birim İtalyan gizli servisini, CS adlı birim İtalyan güvenlik birimi Garabinieri içinde oluşturulmuş ve karşı casusluk alanında örgütlenmiştir. Bu birim 1961 yılının Ocak ayında Puglia'daki NATO üssünün planlarını Arnavut diplomatı Koko'ya veren İtalyan Yüzbaşı Spada'yı suçüstü yakalamıştır. Ayrıca Centro Cina Ajansı'nın binasında aramaları sonucu 6 Çinli casusu yakalayıp sınır dışı etmeyi başarmışlardır. Ayrıca 1964 yılında Mordehay Luki veya Josef Dahan adlı İsrail casusunu ele geçirerek bir sandık içinde Mısır uçağı ile Roma'dan kaçırmak isteyen Mısırlı diplomat casus Salim Osman El Sayid ile Mohammed Moneim El Neklavi'nin planlarını alt üst etmişlerdir.

1967 yılında adını SID olarak değiştiren SIFAR, daha sonra 1977 yılında politize olduğu için yeniden yapılandırılıp adı da SISMI (Servizio Informazioni e Sicurezze Militare) olarak yenilemiştir. Daha sonra 9 Mayıs 1978'de bugün faaliyette olan SISDE adlı Demokratik İstihbarat ve Güvenlik Servisi kurulmuştur. Bunun ardından da CESIS adlı Güvenlik ve İstihbarat Servisleri İcra Komitesi, SISMI ve SISDE arasında koordinasyonu sağlamak amacıyla oluşturulup faaliyete geçirilmiştir.

İtalya istihbarat örgütü dünyanın önemli gizli servisleri arasında sayılmaktadırlar.

II- TÜRK İSTİHBARAT ÖRGÜTLERİ

Türkiye'deki sosyal, politik ekonomik, dinî, askerî ve stratejik olayları ele aldığımızda Ülkemizde istihbarat sistemlerinin nasıl çalıştığı görülmektedir. Askerî istihbaratın ve MİT'in haricinde milli güvenliğimiz için çalışmakta olan bir istihbarat sisteminin olduğunu ve doğru çalıştığını ve Türkiye Cumhuriyeti veya Türkler için çalıştığını kabul etmek mümkün mü?

Büyük bir imparatorluğun parçalanmasında önleyici etkin rol oynayamayan istihbarat örgütleri; Yeni Türkiye'nin var olma kaygısını taşımışlar, Yeniden Büyük Türkiye oluşumunda etkin rol alamamışlardır. Üstelik istihbarat örgütleri arasındaki çekişme ve koordinasyon eksikliği ile devlet zafiyeti görülmektedir.

İstihbarat; bir devletin gözü, kulağı, nefes borusudur.

Türkiye'de istihbaratın bugünkü durumu, dünya istihbarat örgütleri ile yakından ilgilidir.[87]

Türkiye'deki istihbarat birimleri;

Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT),

Genelkurmay Başkanlığı İstihbarat Başkanlığı,

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı olarak faaliyette bulunmaktadırlar.

Bunun yanında kuvvet komutanlıklarının da kendi istihbarat birimleri vardır. Jandarma Genel Komutanlığı'nın istihbarat birimi ise özel bir yere sahiptir. Kırsal alan güvenliğinden sorumlu Jandarma Komutanlığı iç güvenlik ve iç istihbaratta en etkin olan istihbarat birimdir. İstihbarat örgütlerinin korrdinasyonu sağlayacak bir üst yapılanma yoktur. Bunun yanında MİT doğrudan başbakanlığa bağlı iken, komutanlık istihbarat birimleri, genelkurmaya bağlıdır. Emniyet istihbarat dairesi ise Emniyet Genel Müdürü'ne oradan İç İşleri Bakanı'na oradan da Başbakan'a bağlıdır. Dolayısıyla Emniyet İstihbarat birimi, siyasi iktidarlar tarafından istenildiği gibi yönlendirilebilmektedir. Siyasi konjöktöre göre (Emniyet-MİT-GEN KUR) arasında yaşanan gerginlik de bu nedenle sık sık olmaktadır.

Bunun yanında siyasi iktidarlar kendi özel istihbarat birimlerini de zaman zaman oluşturabilmiştir. Turgut Özal, Tansu Çiller[88] ve Tayyip Erdoğan

başbakanlığa gelişleri ile birlikte kendi özel istihbarat örgütlerini kurmuş ve yararlanmışlardır.

İstihbaratta Yeni Yapılanma

İstihbarat örgütlerinde ikili yapılanma ortaya çıkmıştır.

Son olarak Erzincan Jandarma istihbarat başkanı binbaşı ve İl MİT şube müdürü ve yardımcılarının gözaltına alınması perde gerisindeki ayrışmanın somut örnekleridir.

ABD'nin biçtiği rol, Türkiye'nin bölge devletleri ile yakın bir ilişki kurmaya yöneliktir. Antipatik hale gelen ABD, bölge ülkelerinde yeni yapılanma peşindedir.

PKK'ya, Barzani peşmergelerine istihbarat eğitimi veren ve yine Irak'ın istihbaratını kuran İsrail istihbarat örgütü MOSSAD, teknik donanım ve personel eğitimini de vermektedir.

Yandaşlar ve işbirlikçiler, ABD adına yapılan Türkiye'nin bu dışa açılımından sitayişle bahsetmektedir... Onun için de ABD'nin planlayıp uygulamaya koyduğu bu sürecin devamı açısından, bölge devletlerinin istihbarat örgütlerinin yeniden yapılandırılması, daha yakın ve sıcak bir işbirliğine ve ortak istihbarat çalışmaları yapılmasına ihtiyaç vardır.

Oysa öncelikle Türkiye'nin kendi içinde istihbarat faaliyetlerini yeniden düzenlemesi gerekir. MİT, Emniyet İstihbaratı, JİTEM (Jandarma İstihbaratı), Askerî İstihbarat, hepsi ayrı ayrı çalışıyor. İstihbarat faaliyetlerinin tek elde toplanması ve iç istihbarat, dış istihbarat olmak üzere 2 ayrı bölümde yapılanmalıdır. Bir üst güvenlik kurulu oluşturularak, Milli Güvenlik Kurulu'na bağlı olarak çalışmalıdır.

Özel harp ve psikolojik savaş kuruluşları yeniden gözden geçirilmelidir. Teröre karşı gayri nizami harp taktikleri de doğrudan bu istihbarat faaliyeti içinde değerlendirilmelidir.

Geçmişte NATO içinde ya da ABD, AB ve İsrail'le kurulan stratejik ortaklıklar çerçevesinde, nerede ise iç içe geçen istihbarat faaliyetlerinin de yeniden düzenlenmelidir.

İstihbarat faaliyetleri aynı zamanda iş dünyasının ve diğer toplumun örgütlü kesimlerinin ihtiyaçlarına göre de biçimlendirilmelidir.

Bilim ve teknoloji faaliyetleri; istihbarat faaliyetleri kapsamındadır. İlgili bakanlıklar ve üniversiteler bu alanda çalışmalar yürütmelidir.

Ekonomik ilişkileri izlemek de siyasi faaliyetleri izlemek kadar önem kazanmıştır. Terör, örgütlü suçlar, uyuşturucu ticareti, kaçakçılık, insan kaçakçılığı istihbarat kuruluşlarının faaliyeti haline gelmiştir. Sanal suçlar, yeni suç örgütlerine yönelik elektronik izleme konusu, kontr istihbarat faaliyetleri vardır..

Ulusal güvenlik kaygıları uydu popülasyonu, radyoaktif risk, genetik risk alanlarını da kapsıyor. Rusya'daki bir nükleer santraldeki kaza bizi de etkiliyor. Çekirge sürülerinin hareketi bile, yeri geliyor hayati önem kazanıyor. İşsizliğin ve açlığın sebep olduğu sosyal ve siyasi olayların sınırları nasıl zorladığı daha önce görülmüştür.

Türkiye her alanda kendini yenilemek zorundadır. Mevcut kuruluşlar siyasileşmiş, devlet adına değil farklı kesimlerin adına hareket eder hale gelmişlerdir. Siyaset, devletin temel kurumlarında ne yazık ki ayrışmalara yol açmıştır.

Yeni ve ortak bir istihbarat dili geliştirmek gerekiyor. Emperyalist, yayılmacı siyasetlere karşı organize olmak, hedef ülkeleri yıpratmaya yönelik operasyonlara yönelmek gerekir.

Dünyanın birçok yerinde elçilik var, yenileri açılıyor. Devletler faaliyetlerini her alanda yürütüyor. Türk işadamları, STK'lar öncelikle hangi alanlarda ve kimlerle temas kuracağına yönelik eğitilmelidir. İlgili bakanlıklar, bilgi ve tecrübelerini, ilgili ülkelerle paylaşmaya yönelik planlama yapabilmelidir. Yerel dilleri bilen istihbaratçı yetiştirilmelidir.

İlgili kurumlar; komşu ve bölge ülkeleri ve uluslararası alanı da kapsayacak şekilde insan hakları ihlâlleri ile ilgili raporlarla Türkiye'nin güvenliği ve bölge barışını esas alan, tehdit algılamasına yönelik raporlar yayınlamalıdır.

Bütün bunlar, ülkenin içinde olduğu bu durumda yapılabilir mi? Hayır… Açılım ve saçılımla uğraşanlar için kurumlar arası güvensizliği arttıran uygulamalar bilinçli bir şekilde yapılırken, belirttiğimiz konuların yapılması elbet beklenemez.

Türkiye devlet olarak yeniden yapılanmak zorundadır. Peki, kim, nasıl, ne şekilde yapacak? Soru bu olsa gerek!

“Bilgiyi ne şekilde, nerden olursa ol, al, gafil avlanmazsın”

İstihbarat savaşları deyince Türk istihbaratı ile yabancı istihbaratın savaşları aklınıza gelmesin. Bahse konu olan Türkiye’deki istihbarat kurumları arasında birbirini sindirmeye varan mücadeledir.[89]

“Kontra istihbarat” da denen “yabancı istihbarata karşı koyma”, zararlarından devleti ve halkı koruma işine dilerseniz hiç girmeyelim. İstihbarat birimlerimiz bundan fazlasıyla rahatsız olurlar. Zira Türkiye’de istihbarat yabancılardan öte Türk halkına karşı yapılagelmiştir. Tehdit algılaması tamamen içe dönüktür, “kontra istihbarat” yok denecek kadar azdır.

Türkiye; yabancı istihbaratçıların çok rahat siyasi ve ekonomik operasyonlar yapabildiği, cirit attığı bir zemindir. ABD ve İsrail istihbaratları kendi evlerinde olmadığı kadar rahattırlar. Pek çok kurumu yönlendirme, ülkenin temel kararları üzerinde operasyon imkânına sahiptirler. Bir istihbarat biriminden aldığı bilgileri başka bir istihbarat birimine pazarlayacak kadar iç içedir. İstihbarat birimleri arasındaki güvensizlik ve koordinasyonsuzluk buna zemin hazırlamaktadır. İstihbarat birimleri arasındaki işbirliği adi olaylarla sınırlıdır. Türkiye’de üzerinde uzlaşılmış bir güvenlik politikası, bir tehdit konsepti yoktur. Takip ve tedbirler kendi vatandaşımıza endekslidir.

Türk istihbarat kurumları edilgendir. Başka istihbarat güçlerinin açtığı işlerle oyalanır. Kendi kurdurduğu örgütler bile zaman içinde diğer istihbarat örgütleri tarafından ele geçirilip memleketin başına bela edilmiştir.

Askerin kontrolünde olan MİT’te bir süredir sivilleşme yaşanmaktadır. İstihdam edilen asker sayısı giderek azalmakta, kurum “askerin arka bahçesi” görünümünden çıkmaktadır. Önceleri çalıştırılan sivil uzmanlar dahi asker yakınlarından oluşuyor; MİT, üst düzey asker çocukları için “iş garantisi” görülüyordu. Analitik düşünebilme yeteneği yanında pek çok beceri isteyen mesleğe uzman olarak açık öğretim mezunu veya üniversiteyi kazanamayıp yurt dışından bir şekilde diploma alanlar alınıyordu. Bu alan aristokrat ailelerin ve askerlerin iş tutamamış çocuklarına terk ediliyordu.

Gizeminden dolayı güçlü ve etkin zannedilen MİT yakın zamana kadar bürokrasinin en hantal, en verimsiz birimlerinden birisiydi.[90] Gizem ve kapalılık, denetimsizlik kurumu suiistimallerin, kayırmaların ve verimsizliğin içine itmekteydi. Son yıllarda yapılan düzenlemeler ve sınavların daha objektif yapılması ayrıcalığa sahip kesimlerin can sıkıntısına neden olsa da kuruma kaliteli, liyakatli personel alınmaya başlanmıştır. MİT’i modern standartlara

kavuşturma çabası, her dönem izlenen personel politikasıdır.

Askeri istihbaratla diğer istihbarat birimleri arasında mücadele olduğu gibi TSK'nın içindeki istihbarat birimleri arasında da sıkıntılar vardır. GEN-KUR istihbarat bunlar içinde en etkilisidir. Pek az insanın amaçlarından ve araçlarından haberdar olduğu Psikolojik Harekât Birimleri, Özel Kuvvetler Komutanlığı gibi birimler vardır.

İstihbarat odaklarından birisi de sivil otoriteye bağlı emniyettir. Yakın zamana kadar asker emniyet üzerinde de etkindi. Özal "darbe yapmaya alışmış asker" karşısında Emniyet'i sivil otoriteye bağlı güçlü bir kurum haline getirmeye çalıştı. 28 Şubat 1997 sonrası polisin bütün ağır silahlarına el konulması, terörle etkili mücadele etmiş özel harekâtçıların tasfiyesi, askere alternatif olma ihtimalini devre dışı bırakmak içindi. Nitekim Özal'dan sonra sivilin müessir olabildiği tek silahlı güç olan Emniyet'in kolu kanadı budanmıştır. Emniyet'e atanacak genel müdürler, hatta il emniyet müdürleri askeri cenahın ilgi alanındadır.

Emniyet istihbarat, son yıllarda teknik donanım ve personel açısından kendisini yenilemiştir. Arkasında "derin eller" olan olayları kısa sürede çözmesi bunun ispatıdır. Ancak bu başarılar ülke üzerinde değişik ayak oyunları tasarlayan, korku üzerine kurulu hâkimiyetlerini devam ettirmek isteyenlerin işine gelmemektedir. 1960, 1970, 1980, hatta 28 Şubat öncesinde olduğu gibi ortamı kolayca olgunlaştıramamakta, buna engel olarak da Emniyet'i görmektedirler. İşte istihbarat savaşlarında kırılma noktası burasıdır.

İstihbarat savaşlarının temelinde istihbaratı "derin hedefleri gerçekleştirme istikametinde", "yasalarla belirlenen meşru amaçların dışında" kullanma arzusu vardır. Bu hedefler istikametinde kullanılabilen, örtülü operasyonlara açık istihbarat birimleri ve kamu kurumları "devletçi"; kendini kullandırtmayanlar "devlet"çe güvenilmez addedilmektedir. Emniyet bu cenahın güvenini kaybetmiştir. "Devlet" cenahı Emniyet'in hükümetlere yakın olmasından rahatsızlık duymakta, güçlenmemesi için çaba göstermektedir. Son yıllarda MİT de devletin derin erkânı tarafından yeterince güvenilir bulunmamaktadır. Sivilleşmesi ve hükümetlerle işbirliğini arttırması durumunda "devlet"in alanından dışlanacağı muhakkaktır.

Devletin iç dengeleri arasında yaşanan çekişme ülkeyi zaafa düşürmekte, insan, imkân ve zaman kaybına neden olmaktadır. Derin yapılarca istihbarat birimlerinde teslimiyetçi, sorgulamayan, hukuk kaygısı olamayan ekipler istenmektedir. Eğer bir kurum veya birimden yararlanamıyorsa onu dışlamakta,

kendisine bağlı alternatif bir birim kurmaktan kaçınmamaktadır. Dolayısıyla zaten dar olan ülke kaynakları çarçur edilmektedir. Bu rekabet özellikle istihbarat alanında ortaya çıkmaktadır.

Devlet içinde yapılanan her bir güç kendi adına çalışan bir istihbarat birimi oluşturmakta, diğerlerini güvensiz saymaktadır. “Devlet” ve “Hükümet” (ve başka odaklar) arasındaki bu rekabet aynı fonksiyonu gören, birbirine benzer pek çok kurumun kurulmasını, benzer pek çok ekipmanın alınmasını ve aynı alanda kabarık personelin istihdamını beraberinde getirmektedir. Ayrışma nedeniyle benzer kurumlar arasındaki işbirliği ve diyalog yetersizdir. Bu birimler ellerinde olan bilgileri, tecrübeleri birbiriyle paylaşmaktan kaçınmaktadır. Birbirine minnet etmeyen istihbarat birimleri yabancı birimlere daha açık olabilmektedir.

“Devlet” ve “Hükümet” arasında yaşanan bu ayrışma, yabancılaşma, ülke güvenliğine de zarar vermektedir. Güvenlik birimleri arasında yeterli işbirliği ve güven olmadığı için ülke her türlü etkiye, istihbarat çalışmasına ve provokasyona açık hale gelmektedir.

Türk bürokrasisinin ve bürokratlarının temel karakteristiği; “risk alma, zaman kazan, problemli işleri taca at, puan kazandıracak küçük işleri sahiplen, büyüterek servis yap” şeklindedir. Dolayısıyla problem çözme, çözüm üretme yönünde adım atıldığını görmek mümkün olmamaktadır. Temel düşünce problemli işleri hep öteleme, kendi sorumluluğundan dışlama şeklindedir. Problem çözmeye yönelik işbirliği yapma ve inisiyatif alma bürokrasinin özellikleri arasında yoktur.

Devlet içinde var olan ayrışma bürokrasinin iş üretmemesine gerekçe oluşturmaktadır. Hükümet askerle ilgili konularda yeterince malumat sahibi değildir. MİT başbakana bağlıdır fakat elindeki bilginin istediği kadarını hükümete yansıtır. Bir kısım bürokratlar hükümete istemediği şeyleri vermez, işleri savsaklayabilir, devlet çarkını pasif bir direnişle yavaşlatabilir, hatta işlemez hale getirebilir. Bürokratlarda kendini hancı, hükümetleri yolcu görme mantığı vardır. Onun için iş yapmak, hizmet üretmek yerine göze girmek, mübalağa etmek, kurumlarını ve kendilerini pazarlamak, daha yukarıda bir yere sıçramak bürokratların genel karakteristiğidir. Askerler kendilerini bürokrat da saymazlar. Askeri liselere kayıt olduktan itibaren kendilerine bu “memleketin asıl sahipleri” oldukları duygusu aşılanır. Cumhuriyeti korumak ve kollamak onların tekelindedir. Ülkeyi sevme konusunda kendilerinden başka herkesten endişe duyarlar.

Devlet-hükümet ayrışmasının azaltılmasında siyasetçilerin, demokrasi

düşüncesini hazmetmesi, kendilerini ülkenin yegâne sahibi gibi görmekten vazgeçmeleri önem taşımaktadır. Hükümetlerin güvensiz tavırlardan kaçınmaları, ülkenin temel dengeleri ile oynamamaları gerekmektedir. Askerî liselerde ve harp akademilerinde sivil ve konusunda donanımlı kişilerce demokrasi kültürünü güçlendirecek dersler verilmelidir.

Siyasiler, siviller ve Silahlı Kuvvetler personeli demokratik yaklaşımlara sahip olmadıkça, hükümet-devlet ayrışmasının giderilmesi ve demokrasi kültürünün yerleşmesi mümkün olmayacaktır. Ancak demokratik yaklaşıma sahip komutanlar askerî kanadın şahinlerince ve demokrasi konusunda samimiyet sınavını geçememiş bazı sivillerce hazmedilememektedir.[91]

Devlet denen yapılanma kalıcıdır, süreklidir Kurumlar ve kurallarla işleyen bir mekanizmadır. Devletin tüm kurumları sadece siyasilerin tekelinde değildir. Yönetim iradesi siyasilerden ibaret değildir.

Devlet kurumlar kurumudur. Meclisler de bu kurumlardan biridir.

Askeri İstihbarat ile Emniyet, bazen de **MİT** arasında savaşlar yaşanmaktadır. İstihbarat teşkilatları niye birbiriyle savaşır? Çünkü istihbarat teşkilatlarının milletin güvenliğinden devletin esenliğinden önce kendilerini bağlı hissettikleri aidiyetler vardır. Bu bazen derin devlet olmakta, bazen ordu olmakta, bazen de sivil otoriteler olmaktadır. Oysa bu teşkilatlar öncelikle halkın güven ve huzurunu düşünse devleti kendileri için bir kalkan değil, halka bir şemsiye, halkın ortak iradesi olarak düşünse, temel özgürlükleri ve demokratik ölçüleri ölçü alsalar, kendi aralarında mücadeleye de gerek kalmayacaktır, birbirinden istihbarat gizlemelerine de. Temel yanlışlık, kendilerini bağlı hissettikleri güçlere dayanmaları ve öncelikle onların menfaatlerini kollamalarıdır. Arada bir seçimler olmasa, sandık olmas,a halk bazı kesimlerce hiç hatırlanmayacak ve dikkate alınmayacaktır.

Ülkeyi korumak ve kollamak belirli kesimlerin tekelinde kaldığı sürece istihbarat savaşları devam edecektir. Devletin bütün kurumları yasal yetki ve sorumluluk alanlarında kalır, ülkenin geleceği kurum kimliğinden önde tutulur, milletin iradesi başka iradelerden üstün görülürse istihbarat savaşları biter, istihbarat paylaşımı mümkün hale gelir.

Sorun; Türkiye Devleti'nin bağımsızlığı bağlantısızlığına ilişkin yaklaşım farklılığından kaynaklanmaktadır. Bunun yanında anayasanın demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devleti (T.C. Anayasası, Madde 2) gerçeğinde birleşilememe, farklı algılama ve anlama ile hazmedilebilme nedeniyle ayrışma

yaşanmaktadır.

“İstihbarat kime havale ediliyor?”

Mali konuları IMF’ye, dış politikayı ABD’ye, iç yönetimi Brüksel’e havale eden Türkiye’yi yönetenler, istihbaratı da İsrail’e havale ettiler.

İhaleyi kazanan şirketlerden biri olan İsrail’in en büyük özel savunma firması Elbit Systems projeden 87 milyon dolar, kamuya ait İsrail Havacılık Sanayi (IAI) ise 54 milyon dolar alacak. Projenin muhatabı ise askeri elektronik üreticisi ASELSAN olacak. Elbit Genel Müdürü Haim Rousso, ihaleyle ilgili yaptığı açıklamada, dünyanın en modern ve gelişmiş ordularından bir tanesi olarak nitelendirdiği TSK’nın projelerini tercih etmelerinden gurur duyduğunu söylüyor.

Rousso, TSK’nın alacağı Hava ve Uzay Görüntülü İstihbarat Sistemleri’nin (IMINT) çok gelişmiş ve kendini kanıtlamış bir sistem olduğunu dile getirerek dünyanın önde gelen hava kuvvetleri tarafından kullanıldığını ve binlerce operasyonda başarısının teyit edildiğini söyledi. IAI Başkanı Nissim Hadas projenin havadan ve uzaydan görüntü sağlanmasında büyük başarı sağladığına dikkat çekiyor.

Türkiye’nin terör örgütü PKK ile mücadelede kullanmak amacıyla İsrail’e sipariş ettiği insansız casus uçakları da (Heron) teslim alınmıştı. 10 adet Heron’un maliyeti yaklaşık 183 milyon dolar. TSK, teslimattan önce de İsrail’den kiraladığı bu casus uçaklarını kullanıyordu. Uçaklardan birisi Temmuz ayında keşif uçuşu sırasında Batman yakınlarında düşmüştü. Casus uçaklar, Aktütün saldırısında istihbarat sorunu yaşanıp yaşanmadığı tartışmasında gündeme gelmişti. Eski Genelkurmay Bşk Org. Yaşar Büyükanıt, “(PKK kampları) bizim için artık BBG evi gibi.” diyerek Heronların önemini vurgulamıştı.

Heronların en önemli özelliği gökyüzünden yerdeki en ufak, en küçük kımıldamayı bile tespit edebilecek kabiliyette olmaları. Heron, 1000 kilometre menzile, 10 kilometre irtifaya sahip ve yakıt ikmali yapmadan 52 saat süreyle uçabiliyor. Heron’un elde ettiği görüntüler Batman’da yer istasyonuna aktarılıyor. Veriler aynı anda Genelkurmay Komuta Kontrol Merkezi’ne de iletiliyor. 200 milyon dolara mal olan sistem fiberoptik kablolar üzerinden her türlü görüntünün güvenli şekilde aktarılmasını sağlıyor. Bu görüntülerle komutanlar bölgeyi evlerinin içi gibi izliyor. Türkiye’nin 2005 yılında açtığı insansız hava aracı ihalesini ABD’nin Predatorlarına karşı İsrail firması IAI’nin

ürettiği Heron kazanmıştı.

Oysa Türkiye İsrail'den silah alırken, İran casus uçak üretiyordu.

Türkiye, hâlâ İsrail ve ABD başta olmak üzere savunma sanayinin büyük bir bölümünü ithal ederken, 30 yıldan beri ambargo uygulanan İran, savunma sanayinde önemli başarılar elde etti.

Son olarak uzaya gönderdiği uyduyla adını duyuran İran, 2009 yılının başında seri üretimine başlanacağını söylediği radara yakalanmayan savaş uçağı üretti.

İran'ın İngilizce yayın yapan devlet televizyonu Press TV'de yer alan habere göre, İran Hava Kuvvetleri Komutanı General Hasan Şah Safi, radara yakalanmayan savaş uçağının İranlı bilim adamları tarafından üretildiğini ve daha küçük bir prototipinin üretimi için çalışmaların devam ettiğini söyledi.

Şimdi siz oy verip iktidara getirdiklerinizin ne işle uğraştığını merak ediyorsunuz değil mi? Hiç merak etmeyin. Geçmişten günümüze iktidara gelenlerin yaptığı tek iş servetlerine servet katmak, yandaş zengin oluşturmak. Yani; devlet malı deniz yemeyen domuz felsefesinin müridi olmak. Yoksa siz onları tarikatların, cemaatlerin müridi mi zannediyorsunuz? İster Mason-Lions-Rotary olsun, ister İslami tarikat mensubu olsunlar fark etmiyor.

Her söze inanmamak, sorgulamak, anlamak, öğrenmek ve sonra kanaat sahibi olmak gerekir.

Türkiye'de Özel İstihbarat Örgütlenmeleri

ABD modeli, iç güvenlik modeli her dönem dile getirilmiştir…

Türkiye üzerine sivil vesayet örtüsü geçirilmek isteniyor. Sessiz ve derinden sivil darbe yapmaya çalışıyorlar. İç güvenlik okyanus ötesine teslim ediliyor.

İstihbaratta tek yetkiyi İçişleri Bakanı'na bırakan Kamu Güvenliği Müsteşarlığı kurulmasına ilişkin tasarı istibdat dönemlerinde görülebilecek bir düzenleme.

Darbe girişimleri, suikast planları, vesayet gibi kavramların arkasına saklanarak sessiz ve derinden sivil bir darbe yapmaya çalışan iktidar, artık sivil dikta aşamasına doğru hızla ilerlemektedir. Hükümet, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı ile aklından hiç çıkarmadığı kendi derin devletini oluşturma çalışmalarını son noktaya taşımak istiyor.

Siyasal iktidar, devlet içinde derin yapılanmada yeni bir örgütlenme için kollarını sıvamaktadır.

AKP'nin özel timleri için yeni bir yapı öngörülmüş ve uygulamaya konmuştur. Bu özel timler, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı aracılığıyla 81 ilde örgütlenmişlerdir. Örtülü ödenekten yararlanacak, operasyonel görevi olmadığı halde inceleme ve denetleme yetkisi olacak ve bu yetkisini hangi kuruluşlara karşı kullanacağı belli olmayan, çalışanların nasıl seçileceği ve nitelikleri hakkında yeterli bilgi bulunmayan Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı AKP iktidarının tek parti diktatörlüğünün örümcek ağıdır.

AKP'lilerin esnek ve yasa metnine yazılmamış diye belirttiği örgütlenmenin hukuk devletiyle bağdaşır bir yanı var mı? Bu istibdat dönemlerinde görülecek bir düzenlemedir. Abdülhamit dönemi uygulaması ile karşı karşıyayız. Bu tasarı ile sözleşmeli yabancı çalıştırılma imkânı getirilmektedir. Yabancı çalıştırma yetkisi alarak iç güvenlik, okyanus ötesine teslim edilmektedir.

"Sivil vesayet örtüsü geçirmek istiyorlar"

AKP iktidarı kendi derin devletini ve dikta yöntemlerini yaşama geçiriyor. Türkiye üzerine sivil vesayet örtüsü geçirilmiştir.

Tüm istihbaratı tek elde toplayarak, istihbarata **kamu yönetimi** getirmek istenmiştir. Ümraniye davasının kimi gizli tanıklarının, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı içerisinde yeni bir yapılanmanın unsuru olacağı da görülmüştür.

MİT, CIA ile **Emniyet FBI** ile içe içe geçmiş, Askerî İstihbaratı NSA ve ABD askerî istihbaratı ile NATO nedeniyle iç içe geçmiş bir ülkede neyin eleştirisi yapılıyor anlamak zor.

Olan bitenleri bir de bu gözle değerlendirmek gerekir. Sanırım çoğu konuyu **bilenlerin suskunluğu** da bu nedenledir.

İşbirlikçi/cemaatçi, mandacı kesimin; silahlı kuvvetler, yargı, üniversiteler ve istihbarat örgütlerini, yıpratma, etkisizleştirme ve ele geçirme stratejisi CIA destekli sürmektedir.

Gerçekler acıdır ama hayallerle yaşayan insanın kendine gelmesi daha zordur.

"Türk istihbaratı yeniden yapılanmalıdır!"

Türkiye'de ciddi anlamda istihbarat zafiyeti var mı yok mu tartışmaları

yapılmaktadır. Bunda MİT, Emniyet ve Askerî İstihbarat yapılanmasının ayrı birer kurumsal statüde olmalarının önemli rolü vardır.

Türk istihbaratı bir noktada siyasal iktidarın denetimine yürümekle beraber siyasi amaçla manipüle edilebilmekte bu da güvenlik alanında ciddi sorunlar doğurmaktadır.

Birçok ülkede siyasi iktidar muhaliflerini etkisizleştirmek üzere istihbarat örgütlerini kullanır. Devlet ciddiyeti içinde olan ülkelerde siyasi iktidarların, istihbarat örgütleriyle oyun oynamalarına izin verilmez. Her şey millet iradesidir diyip devlet kurumlarını her gün eleştiren zihniyet, iktidarda ise güvenlik ve istihbarat zafiyeti kaçınılmazdır.

Bakın; İngiliz, Amerikan ve Türk istihbarat sistemlerinin karşılaştırılması yapıldığında farklı sonuçlar çıkıyor. Bilgi çağında diplomasi; artık istihbarat faaliyetlerinin çok yönlü kapsamlı oluşu ile yürümektedir. Anlaşmaların doğrulanmasında enformasyon teknolojilerinin kullanımı konusunda birçok görüş var.

“Dış istihbarat yeterli donanımda değildir.”

Türkiye’de MİT’in dışında Emniyet, Jandarma ve Askerî istihbarat birimleri de var. Teknik ve dış istihbarat toplanması alanında ayrı kurumlar yok. Dış istihbarat MİT’in içindeki bir birim ve profesyonel olmayan Dışişleri Bakanlığı ile yapılmaktadır.

Türkiye’de bütün istihbarat faaliyetleri tek bir kurum çatısı altında yapılmaktadır. Bütün istihbarat türlerinin analizi ve toplanmasında MİT sorumludur. Doğal olarak da bu dış istihbaratın gerekliliklerileyle, gerçek ihtiyaçlar arasında büyük bir açığa neden olmaktadır.

Eğer ayrı bir dış istihbarat örgütü olsaydı, Türk dış politikasının uygulanması ve oluşturulmasında daha başarılı olunurdu. İç tehditler MİT’in birinci önceliğini güvenlik istihbaratına vermesini gerektiriyor. Dış politikada, politik, ekonomik, teknolojik istihbarat ve değerlendirmesi yapacak birim eksikliği boşluk doğurmaktadır.

Türkiye’nin, dış, ekonomik ve askerî politikalarını belirlemek ve uygulamak için, gerekli istihbaratı sağlayacak bir istihbarat teşkilatına ihtiyacı vardır. Soğuk Savaş dönemindeki cömert istihbarat paylaşımı artık beklenemez. Türk istihbarat sisteminin, güçlü bir dış istihbarat teşkilatına ihtiyacı vardır. MİT ve diğer istihbarat kuruluşları güvenlik konusunda kendi görevlerini sürdürmeye devam

edebilirler. Ancak bunlar, dış istihbarat ihtiyaçlarını tam olarak karşılayamazlar. MİT'in güvenlikle birlikte dış/stratejik istihbarat da ürettiği düşünülür. Aslında, MİT, ABD'nin FBI, Britanya'nın MI5'i gibi bir iç güvenlik istihbaratı haline dönüşmüştür. Bunlar genellikle kendi ülkeler içinde operasyonlar düzenleyen kuruluşlardır.

Ulusal Çıkarlar İçin...

Türkiye'de dört istihbarat birimi vardır; ancak yalnızca MİT'in bir kolu dış istihbarat toplar. Hatta bu da güvenlik endişeleriyle toplanır. Türkiye'nin, yakın çevresiyle ilgilenmek, yurtdışındaki Türklerin haklarını korumak, ulusal çıkarlara karşı yükselen tehditleri erken saptamak, dünyanın her yerindeki Türk yatırımlarını ve işadamlarını korumak ve Türk dış politikasının planlanması için güçlü ve kesin istihbarat sağlamak için güçlü bir dış istihbarat ajansına ihtiyacı vardır.

Dışarıdan ve bağımsız bir denetleme ve performans gözetimi geleneği, Türk sistemi içinde başlatılmalıdır. Bu yalnızca, cumhuriyetin değil; güçlü ulusal güvenlik yapısının korunması için de gereklidir. Türk sistemi içinde yer almayan, modern istihbarat yapıları için önemli bir başka element de ayrı bir **elektronik istihbarat** toplama teşkilatıdır. ABD'de NSA, Britanya'da GCHQ, Kanada'da CSE, bunların örnekleridir.

Bilginin anlamını bilmeyen bilgiyi doğru kullanamaz.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İSTİHBARAT SAVAŞI

I- PSİKOLOJİK İSTİHBARAT

Hemen her alanda psikolojik savaş yürütülmektedir.

Psikolojik savaş, önleyici, öngörülebilir, ihtimallere göre hareket tarzını belirlemek ve ihtimallere göre yapılması gereken ne ise onu yapmak şeklindeki savaş türüdür. Psikolojik savaş, tarih boyunca liderliğin, komutanlığın ve kurmaylığın olmazsa olmaz unsurudur. Psikolojik savaşı bilmeyen, bilemeyen ve uygulayamayan komutanlar savaşı kaybeder ve tarihte de savaş kaybedenler psikolojik savaş tekniklerini uygulayamayan önem vermeyen, önemsiz gibi görenlerdir. Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı, Milli İstihbarat Teşkilatı başta olmak üzere devletin kurumları stratejik planlama, devlet politikası, bölgesel ve küresel doktrin geliştirememiştir.

“Hedefler baştan beri yanlıştı.”1951 yılında NATO’ya girişle birlikte askerî hedefler, ABD doktrinine göre şekillendirilmiş, psikolojik savaş yürütülecek konular, yöntemler ve hedef kitle ABD ve NATO düşman konseptine göre belirlenmiştir. Türk kurmay heyeti de düşman hedef algılamasını bu anlayıştaki eğitim ile aldığı için ve bu da 1990’a kadar komünizm, 1990 sonrasında ise İslam ve İslam ülkelerine göre yapıldığı için, dünyadaki gelişme trendine göre yeni askerî psikolojik savaşta istenilen netice alınamamıştır.

“İç tehdit algılaması yanlış yapıldı ve sınırlı tutuldu.” Generallerin itirafını bu açıdan doğal karşılamak gerekir. Yine aynı şekilde, Avrupa Birliği’ne giriş sürecinde millet ve devlet odaklı refleks geliştirilememiştir. Bu nedenle de sosyal, kültürel ve ekonomik alanda Batı’ya endeksli bir yönetim anlayışı yerleşmiştir ve terör örgütüne yönelik algılamada askeri konsept Washington’a; siyasi, ekonomik ve kültürel konsept Brüksel’e endeksli olduğundan, iç tehdit analizi laiklik ve cumhuriyetin temel nitelikleri bağlamında sınırlı kalmıştır. İç tehditte öncelik irtica, laiklik karşıtlığı ve cumhuriyetin temel niteliklerine aykırılık çerçevesinde sınırlı tutulunca psikolojik savaş unsurlarının önemli bir kısmı bu alana teksif edilmiştir.

“İstihbarat örgütleri meydanı boş buldu.” Kamusal alanlarda başörtüsüne endekslenen ve bir kısım medyanın tahrik, yönlendirme, saptırma, ajite etmeye dayalı dezenformasyon faaliyeti, yıkıcı ve bölücü hareketlerin insan hakları demokrasi ve özgürlükler kavramlarını rahatlıkla kullanmalarına neden olmuştur. PKK ve diğer terör örgütleri, meydanı boş bulmuş, AB ve ABD’den fonlanan sivil toplum örgütlerinin etkinliği ile bu kavramların istismar edilmesi ile

bugünkü noktaya gelinmiştir. Kısacası, AB'ciler, ABD'ciler, İkinci Cumhuriyetçiler, Bizans Medyacıları, fonlanan dernek ve vakıflar, Türkiye genelinde karartma uygulamışlardır. Zihinsel kirlenme sağlanmış ve böylece psikolojik savaşın hedeflerine ulaşılmıştır.

"Halk renkli cama yapıştırıldı." Yoz kültür ürünü dizilerle halk renkli cama yapıştırılırken toplumsal akıl boşaltılmış, belleği kurutulmuş bir ülke yaratılmıştır. Dost ve müttefik diye vurgulanan Batılılar psikolojik savaşı bütün cephelerde yürütürken, Türk Milleti ve Türk Devleti çaresiz bırakılmıştır. Bunda NATO ittifakı, ABD İngiltere ve İsrail'le stratejik iş birliği, eğitim anlaşmaları ve istihbarat birlikteliği büyük rol oynamıştır.

Terör örgütünü besleyen, kollayan, barındıran, lojistik destek sağlayan bu üç ülke ile ilişkilerin sorgulanması yapılmadığı sürece, psikolojik savaşın kaybedilmesi kaçınılmazdır.

Genelkurmay İstihbarat, MİT, Jandarma İstihbarat ve Emniyet İstihbarat, Türkiye'de en çok kimleri takip ediyor? Ve kullandıkları teknoloji hangi ülkelerle ortak kod ve şifreleme içinde? İnsanlar yakalanıyor ama İstanbul'daki Çeçen komutanların failleri yakalanabiliyor mu?

Nereye gideceğini, ne yapacağını ve nasıl yapacağını gerçekçi planlarsan başarılı olursun.

İnsan ve Toplum Üzerinde Zihin Operasyonları

Bugün küreselleşmenin önündeki en büyük engel **milli/ulusal direnç** noktalarıdır.

Direnç noktalarını çözmek için de belli merkezler, yeni yöntemler, taktikler geliştiriyorlar. Öyle ki bu konuda bilimsel çalışmalar, makaleler de yer alıyor.

Pentagon'a ve NATO'ya bağlı enstitülerde çalışan fizik bilimcilerin yazdığı "Fraktel Yapılar, Yeniden Kaos," "Kosmozdan Kaosa, Kaostan Kozmoza", "Spin Camları Altında Bunalım ve Kaos" "Evrende her şey tekildir", "Multiple Intelligence/ Zekâ çok parçalıdır", "Çatışma Teorisi", "Çocuk bireydir" gibi makaleler, üniversitelerimize akmaya başladı.

Ve NATO'nun fizikçileri keşfettiler ki insan beynine görsel ve işitsel yoldan tahrip kalıpları göndermek mümkündür. Ne diyorlar;

- Parçaları asla birleşemeyecek asimetrik objeleri veya çağrışımları beyne gönderirsen beynin zemini parçalanır!

- Asimetri beynin düşmanıdır, beyne uyumsuzluk gönderirsen matematiksel dengeler kırılır!

- Negatif çağrışımlı sözcük, bellekteki ilgili pozitif kavramı siler.

- İnsan beyni ışıkla çalışan bir mekanizmadır, bu ışığı karartan karanlık renk ve simgeler beyne gönderilirse beynin ışığı karartılabilir.

- Evrende var olan ışık içerisinde insanda olan her şey vardır, ışık zararlı titreşimlerin taşıyıcısı olarak kullanılabilir.

- İnsanların birbirine negatif enerji gönderecekleri, sürekli çatışma ortamı oluşturun; akademik adı çatışma stratejisi, medyadaki karşılığı dedikodu programları.

Kullanılan taktikler:

Bilgiyi o kadar ufak parçalara ayır ki parçalar birbiri ile buluşamasın! Bozuk Boz-Yap oyunları kullan!

Tarih kavramını boz, hem dikey hem yatay olarak asimetriler yarat ki tarihsel süreç algılanamasın! Değişik tarihlerde yaşanmış olayları aynı ünite içerisinde anlat ki zaman mefhumu kalmasın. (Zamanda sınırsızlık beyni dağıtır.)

Dil; beynin zihinsel faaliyet aracıdır, dili boz-parçala-kır.

Yazı; beynin bütünü algılama özelliğine aykırı hale getirilsin, cümleler, kelimeler ve heceler harflerine kadar farklı renk-punto-karakterlerle parçalara ayrılsın!

Eğitim; onu yıkmaya herkesin zihinsel olarak hazırlanması gerekir, bunun için Türk sosyal müfredat programının aleyhinde kampanya başlat, genel kabul görecek simge sözcük seç, yıkılacak olan bu imiş gibi imaj yarat. (Seçilen sözcük: Ezberci Eğitim!)

Beyni karartacak renkler, algılanması güç ve akıl dışı şiddet görüntü ve sesler, beyinleri ardı ardına gelen depremler gibi sarsmalı.

Hayali düşmanların karşısında çaresiz kalan insan öyküleri uydur. Çünkü korku ve şiddet beynin en büyük düşmanıdır, beyin kendini korumakta aciz kalır, kişi çaresizlik duygusu yaşar, teslim olma sonucuna götürür.

Beyne sürekli negatif enerji yükleyen sözcükler gönder, pozitif enerjiyi körelt, olumlu / pozitif sözcükleri bozarak anlamsızlaştır, bu yolla zihinsel faaliyeti yok

et! Negatif çağrışımlı sözcükleri bu amaçla silah olarak kullan! Ders kitapları bu amaçla yazılmaya geçilmeliydi, YÖK Dünya Bankası dairesi açıldı, 1995-2005 arasında "**Çoklu Zekâ**" adıyla beyin çökertme yöntemleri **itibarlı tez konusu** olarak üniversitelerimize ve MEB içerisine yerleştirildi.

Dengesizliği yazı ve resimlerle, topluma bombardıman et.(1.Sınıf Türkçe kitabının ilk sayfasında **dengesiz duruştaki** bir çocuk karikatürü yerden çöp topluyor!) Türk insanının beynindeki doğru tarih bilgilerini paramparça etmek üzere geliştirilmiş bir psikolojik bombayı nihayet üretebilmişlerdi: Bu bombayla parçalara ayrılan zihinde bellek kayıtlar otomatik olarak dağılacaktı! Sonrası, domino taşı gibi yıkılmaya devam ederdi.

Bilinen toplumsal kavramların çağrışımını değiştir.

Bir toplumsal deprem dalgası, kaos yarat, bu kaosta içeriği değiştirilmiş kavramlar kullan, akılları sars, doğru düşünmeyi yok et.

Türkiye'de yaşananları bu açılardan değerlendirdiğimizde nasıl bir tablo ile karşı karşıyayız düşünmek gerekmiyor mu? Toplumun önüne koyulanlara bir bakın. **Yanıltma sözcüğü** olarak seçilen başlıkları düşünün!

Algılanmanın zayıflaması, etki alanına girdiğini gösterir.

Kitlesel zihin çökertme silahı ile Türk Devleti'nin DNA'ları ile oynanıyor.

Siyasi açıklamalarla, kamuoyunu yönlendirme amaçlı yayınlarla, toplumsal-tarihsel belleğimizde kaos yaratılmaktadır. Açıklamaların bizzat kendisi bir tür zihinsel kaos yaratma silahıdır. Toplum olarak hepimiz aynı zihinsel saldırı altındayız. İnsan beyni olaylar arasında mantıklı matematiksel denklemler kurarak, eşleştirme yaparak zihinsel faaliyet yapar.

Açıklamalarda ise, bütünsel olan hiçbir şey yok, bağlantı yoktur, parçalar orda burada uçuşuyor! Yani açıklamalar beyni dağıtmak üzere kurgulanmış! Sürekli asimetrik durumlarla insan beyni aptala döner, burada bunun amaçlandığını açıkça görüyorum.

Dikkat ediniz, yorumların başı ile sonu arasında bağ yoktur, sözcükler arasında bağ yoktur, ne ile suçlandığınızın bile mantıklı bir tarifi yoktur, iddia edilenler arasında bağ yoktur, görüşlerin başı ile sonu arasında bağ yoktur!

Bu kadar bağlantısızlık beyinde kaos yaratır. Akıl denilen zihinsel faaliyet bağcıklarını kırar!

Görüşlerdeki tutarsızlıklara düzgün bir mantıkla cevap vermek mümkün değildir. Parçaları asla diğerleriyle yan yana gelemeyecek bir puzzle konulmuştur önümüze ve acaba düzeltmeyi başarır mıyım diye oynadıkça zihinde yaptığı tahribat derinleşecektir.

Bence, bu bozuk puzzle aylarca sürdürülerek en zihni açık insanların bile bundan zarar görmesi, bu hukuk kaosunun arkasındaki güçlerin istediğidir. Hedefleri, ne olup bittiğini anlamakta zorlanan bir toplum yaratmak, algılama seviyesini altının altına çekmektir. Altı, maymunların zekâ düzeyidir.

Önerim şudur: Böyle bir kitlesel zihin çökertme silahı ilk kez Türkiye'de bir tarihi hesaplaşmada kullanılmaktadır. Bu silahı ters teptirmek üzere; bu hukuk kaosuna cevap vermeyi reddetmek ve gerekçesini kamuoyuna açıklamak.

Çünkü: Zihinsel saldırı silahını tesirsiz hale getirmenin tek yolu, düşmana bu silahı fark ettiğini yüksek sesle söylemektir. Ancak o zaman beynimiz bunu önümüze konulmuş zehirli yiyecek olarak görür ve kendini korumaya alır. Yani puzzle'ın bozuk olduğunu bilirsen, üzerinde hiç kafa yormazsın ve böylece beynini de tehlikeden korumuş olursun. Bununla mevzi kazanan beyin (insan), özgüveni yüksek bir şekilde, açık zihinle asıl yapmak istediği zihinsel faaliyetleri yapabilir.

Özetle: Hukuk-yargı konusundaki çatışmalar aracılığıyla, toplumsal-tarihsel belleğimizi dağıtma ve zihin **çökertme tehlikesi** ile karşı karşıya bulunmaktayız. Bu gerekçeyle hukuk-yargı çarpıklıklarını somut örneklerle konuşmak ve çelişkileri ortaya koymak gerekir.

Bir şey daha yapılabilir. Açıklamaları "Yanlışları bul" oyununa çevirmek, birbiriyle zıt olan, tarihleri örtüşmeyen, sözcük kuralsızlıklar gibi cümle bozuklukları gibi denge bozukluklarını bulmak. İşte o zaman bu bir zekâ geliştirici oyuna dönüşür, zihnimize saldıran tarafı bozguna uğratır!

Cambaza bak oyunu sarhoşluğundan başka türlü kurtulmak mümkün değildir sanırım.

İnsanların konuşmalarına ve davranışlarına dikkat et, merak et, aldatılmazsın.

Psikolojik Savaş ve Kontrollü Gerilim Stratejisi

Her değere karşı psikolojik savaşla cevap veren partiler, gruplar ve örgütler var.

Psikolojik savaş yöntemlerinden bir tanesi kontrollü gerilim stratejisidir.

Egemenlik duygusu evrensel bir duygudur. Güç odakları bu duygunun etkisi ile ellerindeki kontrolü kaybetmemek için gerilimi arttırırlar ve gerilimden çıkar sağlarlar. Potansiyel tehlike olarak algıladıkları tehlikeyi kendi savaş kurallarına çekmeye çalışırlar. Kendi savaş kuralları demokrasi kılıfıdır. Demokrasi ile beslenirler, demokarsiden yararlanırlar. Kontrollü gerilim, güçlü tarafın egemenliğini elinde tutmak için geliştirdiği bir yöntemdir, kısa vadede sonuç verir. Uzun vadede silah geri teper. Uluslararası güç odakları, özellikle silah endüstrisinin kontrollü gerilim stratejisini her zaman kullanmıştır.

ABD'nin ülkeler işgal edip, yakıp yıkması, insanları katletmesi, ülkelerin kaynaklarına el koyması; demokrasi, insan hakları ve özgürlükler adına değil mi?

"Türkiye; çeteleşmiş derin odakların

egemenliğine geçmiştir"

Kontrollü gerilim stratejisinde suçlanan taraf kendi savaşını kendi belirlemelidir. Demokratik şiddet, demokratik argümanlarla karşılık vermek saldırgan tarafın orman alanına girmektir. Açık duruş gösteren taraf ,psikolojik savaşta uzun vadede kazanan taraf olur.

Dolayısıyla olan bitenleri yorumlarken, bu gündeme sokulan olayla birlikte ulaşılmak istenen psikolojik savaş hedefinin ne olduğunu da analiz etmek gerekir.

Psikolojik savaşın saldırı ve savunma silahı; propaganda, eğitim ve provokasyondur. Cephanesi ise; söz, yazı, resim, broşür ve e–posta şeklindeki bilgidir. Bu savaş tarzının amacı, insanları ikna etmek ve onları değiştirmektir. Yöntemi de beyin yıkamadır. Yani hedef insan beynidir, insan beynine hükmetmektir.

Yaşanmakta olan olaylarda açıkça görülmektedir ki, belli kesimlerin etkisinin kırılması nihayet toplumun devletine güveninin sarsılmasını hedef göstermeyi amaçlamıştır. Bu da bu tür olayların, ortak bir psikolojik savaş argümanına sahip oldukları anlamına gelmektedir.

Çinli General **Sun–Tzu'nun**, 2500 yıl önce yazdığı ve Türk devletlerin parçalanması sürecinde kullanılan PS yöntemi, bugün için de geçerliliğini sürdürmektedir. Sun–Tzu'nun bazı önerilerine bakmak yararlı olacaktır:

- Hasım ülkelerde iyi olan şeyleri gözden düşürünüz.

- Hasım ülkelerin hakanlarının başarılarını küçük göstererek şöhretlerine gölge düşürünüz ve zamanı geldiğinde de kendi halkının onları hor görmesini sağlayınız.

- Adi ve aşağılık kişilerin işbirliğinden yararlanınız.

- Düşman halkın kendi aralarında olan uyuşmazlık ve kavgalarını yayınız.

- Hasmınızın geleneklerini gülünç hale getiriniz.

Bu öneriler, Türkiye'nin hasımları tarafından başarılı bir şekilde sürdürülmektedir.

Asimetrik Psikolojik Savaş!

Türkiye'de tüm alanlarda asimetrik psikolojik savaş yöntemleri uygulanıyor.

Muvazzaf subaylarla ilgili medyanın yoğun suçlamaları karşısında TSK kendine yönelik asimetrik psikolojik savaş açıldığından bahsetmişti.

Bünyesinde "psikolojik harp dairesi" bulunan tek kurumun asimetrik bir psikolojik savaşın sonuçlarından şikâyetçi olması gerçekten çok garip bir durumdur. Garipliğin nedeni ise bir değil, iki değil daha çok...

Bir defa, genellikle savaşın asimetrik niteliğinden şikâyet etmek için bir savaşın varlığını ve o savaşın bir tarafı olduğunu, ardından da o savaştaki adil olmayan bir güç dağılımının mağduru olduğunu kabul etmek gerekiyor. Psikolojik savaş, neresinden bakarsanız hile ve entrika boyutunun karakteristik olarak belirleyici olduğu bir savaş biçimidir.

Asimetrik savaştan, yine kendini bu savaşın mağduru olarak görerek ilk bahseden kişinin George W. Bush olduğunu hatırlayalım.

ABD istihbarat örgütlerinin, film endüstrisinin, insani yardım kuruluşlarının örtülü etki altına almalara zemin hazırlamak üzere psikolojik harbin hiçbir sınır tanımayan uygulamaları biliniyor. Bu uygulamalar; gözümüzün önünden tek tek geçtiğinde, söz konusu garabet bir an önce uyanmak istediğimiz bir kâbusa dönüşüyor.

İktidar ve güç için kamuoyu nezdinde bir meşruiyet veya haklılık kazandırılabilmesi için girişim öncesi ve sonrası başvurulan akıl almaz, ahlak kaldırmaz yöntemler her geçen gün daha iyi görülüyor.

Türkiye'yi kontrol altında tutma uğruna; 12 Mart'a giden süreçte NATO

Gladyosu'nca başvurulan yöntemler yüzlerce masum gencin hayatına mal olmuştu.

Polonya Gdansk başkaldırısı ve İran devrimi ile endişeye kapılarak, Türkiye'de Batı karşıtı yapılanma iktidara gelebilir endişesi duyan NATO Gladyosu, 12 Eylül'e giden süreci haklılaştırmak üzere verilen psikolojik savaş uğruna beş bin Türk gencinin kurban olması gerekmişti.

İyice yerleştirilen ve stabilize edilen ABD vesayet rejiminin Türk devletini kilitlemesi daha ne kadar devam edecek?

ABD-İngiltere'nin bölge egemenliği için Türkiye'den çatlak ses çıkmamasını istemesi ve gereğini yapması kaçınılmazdı! Ahlaksız ekonomik ve siyasi iktidarın sürdürülebilmesi için her şeyden önce çok etraflı bir psikolojik savaşın verilmesi gerekiyordu ve bu savaş uğruna birçok kişi itibardan düşürüldü, ötekileştirildi. Türk halkından, gelinen noktada birbirinden nefret eden zümreler, taraflar, kesimler yaratıldı.

Türk halkında derin sancılara yol açan bütün kitlesel olayların bugün bu psikolojik savaş çerçevesinde tezgâhlandığını öğrenmek büyük bir psikolojik travmaya yol açıyor. Bu travma aynı zamanda toplumun bazı düzeylerde bir miktar rehabilite olmasını da sağlıyor. Özel bir müdahale olmadan halkın birbirine bu kadar kem gözlerle girişmediğini öğrenmek eminim Türk halkının birçoğuna acaba dedirtiyor, büyük ihtimalle halkın kendi bütünlük algısını psikolojik olarak yeniden tesis ediyordur.

Türkiye'de ortaya serilen sayısız örneklerle bir yönetim biçimi olarak benimsenmiş olan **psikolojik savaş** alanında bugün bir mağduriyet söyleminin ifade ediliyor olması gerçekten garip değil mi?

Bu mağduriyetin giderilebilmesi için psikolojik savaşın hangi simetrik koşullarda cereyan etmesi gerekiyor acaba?

Bunun için öncelikle şu soruya biraz daha açık cevap vermek gerekmiyor mu? Bu psikolojik savaşın tarafları açıkça güçlerini kullanmıyor mu?

Yapılan açıklamalara ve kullanılan dile bakıldığında dönemsel öncelikler değişse de bir düşman tanımlaması var. Peki, girişilen psikolojik savaşta halkın simetri duygusunu karşılayabilecek nasıl bir güç dengesi olabilir?

AKP'nin artık kendi savaşını, öteki tarafı olarak gördüğü kesimlere yönelik devlet gücünü tümüyle kullanırken, vazgeçmeye başlamasını beklemek olanaklı

mı?

Yabancı istihbarat örgüdü mensuplarının değişik kimlikle ülkede cirit attığı bir dönemde yaşananlar normal mi diyeceğiz!

Asimetrik psikolojik savaş; ABD ve AB'nin tüm gücüyle destek verdiği AKP'li işbirlikçilerle, devletin ve milletin bekasını düşünenler arasında sürerken tarafsızlık ve suskunluk olur mu?

Ne yapıldığını iyi anlarsan, ne yapacağına doğru karar verebilirsin.

II- TEKNOLOJİK İSTİHBARAT

Casusluk insan odaklıdır. Ancak istihbarat dünyası teknolojik bütün imkânları yoğun bir şekilde kullanır. Teknik donanım, bilgiye daha az tehlikeli yollardan ve kesin bir şekilde ulaşmayı sağlar.

Bilgiye sahip olanın dünyaya sahip olacağı, tarih boyunca defalarca ifade edilmiştir.

Echelon; Amerika ağırlıklı olmak üzere Hollanda, Türkiye gibi bazı NATO ülkelerinin de dâhil olduğu bir elektronik izleme sistemidir. Bu sistem, dünya üzerindeki her türlü (telefon, teleks, faks, internet, gibi) iletişimi izleme yeteneğine sahiptir. İzleme gerektiğinde dinlemeye dönüşmektedir. Şöyle ki; bilgisayar sistemine girilmiş bazı anahtar kelime ve cümleler tespit edildiğinde, sistem bunları kayda almakta ve daha sonra ilgili personelce bu kayıtlar incelenmektedir. Anahtar kelimelere örnek vermek gerekirse; “öldürmek”, “bombalamak”, “örgüt” vs… Bu anahtar kelimeler pek tabii olarak çeşitli dillerdeki karşılıklarıyla sisteme yüklenmektedir. Örneğin yukarıdaki kelimelerin geçmesi dolayısıyla bu sayfa sistemin kaydına büyük ihtimalle girmiştir.

Haberleşme trafiğinin günümüzde ulaştığı boyut dikkate alındığında, izleme için çok gelişmiş bilgisayar sistemlerinin kullanılması gerektiği ortaya çıkar. Ve aynı zamanda anahtar kelimelerin kullanılma sebebini de. Anahtar kelimeler, seçilmiş hedefler üzerine yoğunlaşma dışında, izleme ağına takılan şüpheli durumların tespitini sağlar.

Echelon Sistemi, uluslararası alanda bankalar aracılığıyla yapılan her türlü para hareketlerini izlemekte de kullanılmaktadır.

Dünyanın En Büyük Kulağı: NSA

Amerika’da dinleme faaliyetlerini yürüten üç ayrı kuruluş bulunuyor; NSA (Ulusal Güvenlik Ajansı), FBI (Federal Araştırma Bürosu) ve CIA. ABD’nin ‘en büyük kulağı’ olan NSA, Başkan Harry S. Truman’ın 24 Ekim 1952’de imzaladığı ‘çok gizli’ genelgeyle kuruldu. Truman bu yeni kuruluşa, dünya çapında iletişim istihbaratı görevi verdi. Önceleri diplomatların ve askerlerin şifreli telsiz görüşmelerini dinleyen NSA, daha sonraları uluslararası sivil telefon görüşmelerini de hedefleri arasına aldı.

1960’lı ve 70’li yıllarda ortaya çıkan yönlü telsiz haberleşme ve uydu teknolojisi NSA’nın işini daha da kolaylaştırdı. Artık havaya çıkan hiçbir radyo

sinyali, hiçbir telefon görüşmesi NSA'nın dünya yüzeyine dağılmış binlerce uzmanının eline düşmekten kurtulamıyordu. NSA, kurulduktan hemen sonra, gizli bir iç yönetmelik çıkararak CIA ile işbölümü yaptı. CIA de bir yıl sonra, kendi sınırlarının belirlemek amacıyla FBI ile pazarlığa oturdu. CIA'in ülke içindeki faaliyet alanı çizildi.

ABD, elektronik istihbarat için yılda 20 milyar dolar harcıyor. NSA'nın yıllık bütçesi ise 3,6 milyar dolar. NSA'nın Boeing 707 uçak gövdeleri üzerinde geliştirilen RG-135 tipi uçakları ABD hava kuvvetleri içinde bağımsız olarak görev yapıyor. ABD donanma gemileri görünümündeki gemileri okyanus ve denizleri denetliyor. NSA'in yer istasyonlarının ABD büyükelçiliklerinde ya da ABD'ye dost ülkelerin topraklarında, ev sahibi ülkelerin denetimine tâbi olmaksızın faaliyette bulunduğu sanılıyor.

Sistemin parçaları, internet, yeraltı ve denizaltı haberleşme kabloları, telsiz haberleşmesi ya da büyükelçiliklere yerleştirilen gizli aygıtlar aracılığıyla yapılan her türlü iletişimi ele geçiriyor ve uydular vasıtasıyla NSA merkezine iletiliyor.

Avrupa Parlamentosu'na, 1999'da, elektronik istihbarat konusunda sunulan ikinci raporun yazarı olan Duncan Campbell'e göre Echelon, ABD'nin en büyük istihbarat örgütü olan Ulusal Güvenlik Dairesi (NSA) tarafından, ticari ve askerî iletişim uyduları aracılığıyla yapılan haberleşmeyi zapt edip incelemek için geliştirilen bir araç. Sistemin öteki parçaları da internet, yeraltı ve denizaltı haberleşme kabloları, telsiz haberleşmesi ya da büyükelçiliklere yerleştirilen gizli aygıtlar aracılığıyla yapılan her türlü iletişimi zapt ediyor ya da özel uydularla haberleşme sinyallerini topluyor.

"Kökleri Enigma'ya kadar uzanıyor"

Echelon'un kökleri İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar uzanıyor. Nazi 'Almanya'sına karşı savaşta ittifak yapan İngiltere ve ABD, doğal olarak istihbarat alanında da yakın bir işbirliği yaptılar. Alman şifre makinesi Enigma'nın şifresini çözmekle görevlendirilen matematikçi ve bilgisayar teknolojisinin önderi Alan Turing ve ekibi, şifreyi başarıyla çözdü ve anahtarını Amerikalılara da verdi. Amerikalılar da Japonların askeri şifrelerini çözerek İngilizlere verdi. İki ülke bu yolla düşmanlarının radyo haberleşmelerini dinlediler ve yüz binlerce gizli mesajı çözdüler.

Savaşın sona ermesinin ardından NSA ve İngiliz Devlet İletişim Karargâhı GCQH 1947 yılında UKUSA (İNGİLTERE-ABD) anlaşmasını imzaladılar. Daha

sonra İngiliz Uluslar Topluluğu üyesi Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda'nın elektronik istihbarat birimleri de anlaşmaya katıldı. Nihayet Batı Almanya, Danimarka, Norveç ve Türkiye de UKUSA kapsamına "üçüncü ülkeler" olarak eklendiler.

İngilizce konuşan beş ülke dünyanın çeşitli bölümlerindeki haberleşmeyi izlemek üzere işbirliği yaptılar. İngiltere'nin payına Afrika ile Urallara kadar Avrupa düştü. Kanada, kuzey enlemleri ve Kuzey Kutbu'ndaki, Avustralya da Okyanusya'daki iletişimi izleme sorumluluğunu üstlendiler. Echelon sisteminde üye ülkeler adına Amerikan Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA), Kanadalı (CSE), İngiliz (GCHQ), Yeni Zelandalı (GCSB) ve Avustralya'daki DSD (Savunma Sinyalleri Müdürlüğü) görev yapıyor.

Teknolojiyi en iyi kullanabilen istihbarat örgütlerinin başında **CIA** geliyor.

CIA ve MOSSAD, dünyanın bütün gelişmiş istihbarat servisleri gibi son dönemlerde bilgisayar teknolojisini bütün unsurlarıyla kullanıyor. Ayrıca casus uydular ve yüksekten uçan casus uçakları, bazı dataları elektronik sinyaller ve gelişmiş antenlerle yeryüzüne geri gönderebiliyor. Sismograflar gizli ya da yeraltındaki nükleer testleri kaydedebiliyor. Gizli dinleme aygıtları özel telefon konuşmalarını dinliyor, minyatür kameralar birçok datanın fotoğrafını çekebiliyor ve sonra bu datalar bilgisayarlarla sınıflandırılıp saklanabiliyor.

Gizli servislerin bilgisayar ağlarını son derece güvenli bir sistem üzerine inşa etmeleri gerektiği biliniyor. Çünkü artık dünyada pek çok istihbarat teşkilatı, network üzerinde çok gizli bilgilere ulaşabilecek bilgisayar uzmanlarını kullanıyor. Yine Soğuk Savaş dönemlerinden bu yana espiyonaj faaliyetleri yürütülürken televizyon antenleri, uydu çanak antenleri ve diğer becerikli elektronik aletlerden faydalanıldığı biliniyor. Bütün bu gelişmeler "Askerî Espiyonaj"dan sonra "Teknolojik Espiyonaj"ın önem kazandığını gösteriyor.

Sanayi Casusu Echelon: Big Brother

Her şeyi izleyen, gören, bilen "Big Brother" teorisi, Echelon sisteminin kaynağını oluşturuyor.

Global bir paranoya içinde, ABD'nin dünyada olan biten her şeyi izlediğini, tüm e-mailleri, tüm faksları, tüm telefon konuşmalarını dinlediğine inanıyorduk. Hatta bu sistemi çökertmek için özel olarak üretilmiş virüsler bile vardı...

ABD'nin dünyadaki tüm iletişim sistemlerini izlemek üzere İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra geliştirdiği Echelon sistemini yanıltmak ve milyonlarca sahte

alarm almasına neden olmak için “bomba, cinayet, suikast, saldırı, silah...” gibi terörizmle bağlantılı kelimelerle dolu mailler göndermek üzere hazırlanmış bir Echelon virüsü ile dünya tanışmıştı. Pek çok kimse Echelon’un ne olduğunu bile bilmiyordu ve bu virüsü önemsemedi.

Birçok devlet, ABD ile bazı İngilizce konuşan müttefiklerinin elinde bulunduğuna inanılan bu dinleme sistemi hakkında yeterince endişe duyuyordu ki, 31 Avrupa ülkesinin parlamenteri, üst düzey CIA ve ABD ulusal güvenlik departmanı yetkilileri ile görüşmek için New York’a kadar gitmişlerdi ve elbette Amerikalıların Echelon hakkında bilgi vereceklerini umdukları bu toplantının, son dakikada Amerikalılar tarafından sudan bahanelerle iptal edilmesini de beklemiyorlardı.

Avrupa Parlamentosu elindeki yetersiz bilgiyle de olsa, Echelon hakkında bir rapor yayınladı. Bu rapor, Soğuk Savaş’ın bittiği dönemde, KGB tehlikesi kalktığı için CIA’in de önemini yitirdiği tartışmalarının alevlendiği günlerde, ABD başkanının televizyonlara çıkıp CIA’yi savunduğu ve CIA’ye bundan sonra ABD’nin “ticari çıkarlarını” koruması görevini verdiğini açıklaması ile oluşan fiili bir durumla örtüşüyordu.

ABD’nin deneyimli ve korkutucu gizli örgütü, eskiden nasıl siyasi rakipleri çökertmek için “gizli operasyonlar” yaptıysa, bundan sonra da ABD’nin “ticari rakipleri”ni çökertmek için gizli operasyonlar düzenleyebilecek yorumları yapıldı. Soğuk Savaş dönemi bitmişti, sanayi casusluğu savaşları dönemi başlamıştı. Pek çok kimsenin gözünden kaçan veya dile getirilmeyen bu endişeler, yıllar sonra Avrupa Birliği’nin Echelon sistemi için hazırladığı ve gayri resmi olarak basına sızdırılan; Sanayi Casusu “Echelon”la ilgili raporda yer almıştır.

Sisteme yönelik en büyük suçlamalar Batı Avrupa ülkelerinden gelmiştir. Bu ülkeler sistemin Amerikan şirketleri lehine bazı uluslararası ihalelerde kullanıldığını ifade etmişlerdir. Bunun sonucunda Avrupa Birliği organlarınca sistem incelemeye alınmıştır.

Avrupalılar ABD’yi, dünyadaki tüm iletişim araçlarını dinleyebilen Echelon sistemiyle sanayi casusluğu yapmakla suçluyorlardı.

Dünya paranoyak bir biçimde ABD’nin ormanda yürüyen bir karıncadan bile haberdar olduğunu sanırken, 11 Eylül saldırıları ile Amerika’nın aslında burnunun ucunu bile göremeyecek durumda olduğu anlaşıldı. Ancak, Avrupalılar saldırılardan aylar önce yayınlanan raporlarında ABD’nin elinde bulunan

Echelon sisteminin dünya iletişiminin çok çok küçük bir bölümünü izleyebilecek kapasitede olduğunu açıklamışlardı. İtalya'da yapılan gelişmiş ülkeler zirvesinde de, ABD istihbaratının, Echelon sisteminin kulaklarını İtalya'ya çevirmesini istediğini tüm gazeteler yazmıştı. Bu deliller ışığında, Echelon'un tüm dünyayı değil, sadece istenilen küçük bir hedef bölgeyi izleyebilecek kapasitesi olduğu ispatlanıyordu.

Ancak bu bile Avrupalıları, Japonları çıldırtmaya yetiyordu. Çünkü önemli bir ihale öncesinde veya gizli bir araştırma aşamasında, belli bir hedefe yöneltilen bu süper hassas kulaklarla, Avrupalı, Japon veya Uzak Doğulu bir firmanın tüm teknolojik ve mali sırları Amerikalıların eline geçebilirdi ki, bizzat başkan tarafından ABD'nin ticari başarısını sağlamakla görevlendirilen CIA'in yabancı şirketlerin bu sırlarını, ABD'deki rakiplerine vermeyeceğini düşünmek de saflık olurdu. Sonuçta Avrupalılar endişelerini gizleyemediler ve resmi olarak yayınlanan raporda tüm Avrupalı şirketlere, bütün yazışmalarını ve iletişimlerini "şifreli" yapmaları tavsiye edildi.

Echelon; nasıl çalıştığı merak edilen efsaneydi. Peki, abartıldığı kadar olmadığı düşünülen ama olduğu kadarıyla bile herkesi ürküten Echelon nasıl çalışıyor? Bu sorunun cevabını kimse net bilmiyor. Zaten bu kadar kolay ve herkes tarafından bilinen bir cevap olsa, her ülke kendisine bir "Echelon" kurabilirdi. Ancak bir şekilde dünya yörüngesinde sayısız uyduya sahip ABD'nin müttefik ülkeler, İngiltere, Kanada, Avustralya, Yeni Zelanda, Türkiye yer istasyonlarının da yardımı ile cep telefonlarından telsizlere, internet omurgasından sabit telefon hatlarına kadar tüm konvansiyonel iletişim sistemlerini dinleyebilecek bir sistem geliştirmiş olduğuna inanılıyor.

"Echelon için yer istasyonları hayati önem taşıyor"

Şimdilik sokakta fısıldaşarak konuşan insanları dinleyemediğine inanılan bu sistemin yakında o düzeye ulaşacağı tahmin ediliyor. Sistemin izlenilen trafik içindeki anahtar sözcükleri veya cümleleri saptayabilecek düzeyde olduğu ve bu sayede çok büyük bir organizasyon gerektirmeden çekirdek kadrolarla ayakta tutulmasının mümkün olduğu da düşünülüyor.

Zira söz konusu büyüklükte bir sistem için çalışan binlerce memur, uzman, operatör bulunmasının sistemin gizliliği için en büyük düşman olduğu da aşikâr. Yine delillerle ispatlanamasa da söylentiler bu çapta bir sistemin çalışması için mutlaka gerekli olan yer istasyonlarının nasıl gizlendiği konusunu açıklamaya çalışıyor. Büyük boyutlu uydu vericileri ve milyonlarca mesajı kontrol edecek dev bilgisayarların nereye saklandığı konusuna açıklık getirmek isteyen

teorisyenler, Amerika'nın dünyanın pek çok ülkesinde üs kurmak için sahip olduğu hevesin de Echelon ile açıklanabileceği görüşündeler.

"Biliyoruz var, ama resmen suçlamak için kanıtımız yok." Şimdilik, yuvarlak ifadelerle sadece bir şüphe olduğunu kabul eden Avrupa Birliği ve değişik uzmanlık dallarındaki komplo teorisyenlerinin bilim kurgu filmlerini aratmayan senaryoları dışında, Echelon hakkında elimizde net bir bilgi yok. Ancak ABD de bu sistemin varlığını kabul etmediği gibi, yalanlamamaktadır.

Echelon'un bu güne kadar resmi kayıtlara geçmesine neden olan tek belge ise Avrupa Birliği'nin konu hakkında hazırladığı rapordur ki o da sistemin sanayi casusluğu amacıyla kullanılabileceğini savunmaktadır.[92]

Elektronik casusluk ağına hâkim ABD'nin elektronik casusluk ağı Echelon, Avrupa Birliği'nin hedefindedir. Ancak yapacak bir şeyi yoktur.

Soğuk Savaş döneminde kurulan ve dünyadaki her türlü telefon, teleks, faks, elektronik mektup haberleşmesini izleyebilen Echelon sistemiyle ilgili rapor 144 sayfadan ve beş bölümden oluşuyor.

Birliğin Teknik ve Bilimsel Araştırmalar Bölümü tarafından hazırlanan rapora göre, dünyadaki her türlü elektronik haberleşmeyi izleyebilen Echelon sistemine bağlı olarak Türkiye'de de iki yer istasyonu bulunuyor.

Bu istasyonlardan biri, Amerikalılar ve İngilizler tarafından işletiliyor.

Karamürsel'de bulunan bu istasyon 1964 yılında kuruldu.

Diğer istasyon ise Diyarbakır'da.

Avrupa Birliği'ndeki kaynaklar, her iki istasyonda 32 metre çapında birer çanak anten bulunduğunu ve Türkiye'nin Echelon sisteminde kilit bir rol oynadığını söylüyor.

Avrupa Parlamentosu üyesi Alman Parlamenter Ilka Schroder, "ABD'nin kulakları" olarak bilinen Echelon casusluk şebekesinden resmen davacı oldu. Schroder, Echelon sistemiyle "bireysel haklarının ve Alman kanunlarının çiğnendiği" gerekçesiyle federal mahkemeye başvurdu.

Alman Parlamenter, dava dilekçesinde, ABD, İngiltere ve Almanya'yı Echelon sisteminin doğrudan sorumluları olarak gösterdi. Schroder, Echelon sisteminin sanayi casusluğunda kullanıldığı ve ticari marka ve brövelerle ilgili yasaları çiğnediği görüşünü de savundu. Schroder'in bu girişimi, Echelon sistemine karşı

hukuki planda ilk adım olması bakımından önem taşıyor.

Avrupa Parlamentosu ve Fransız Ulusal Meclisi tarafından Echelon'u araştırmak için kurulan komisyonların "yetersiz" kaldığı görüşünü savunan Schroder, "zor da olsa" hukuki yolların kullanılması gerektiğini söyledi. Schroder'in başvurusunda belirli bir ülkeye karşı dava açamıyor. Ancak Alman mahkemelerinin davayı incelerken federal makamların "devlet ve savunma sırrı" cevabıyla karşılaşıyor.

Fransa'nın başını çektiği bazı AB ülkeleri ise, Soğuk Savaş öncesinde NATO müttefiklerince Doğu Bloku'nu dinlemekte kullanılan sistemin, ABD tarafından son 10 yıldır kendi şirketlerine çıkar sağlamakta ve dev ihaleleri elde etmekte kullanıldığı iddiasındalar.

İddialara göre, 50 ülkede 175'ten fazla merkez Echelon sistemine dâhil. Yine başka bir iddiaya göre, Türkiye'de de bu casus istasyonlardan toplam 9 adet bulunuyor. Türkiye'deki dinleme istasyonlarının Ağrı, Antalya, Diyarbakır, Edirne, İstanbul, İzmir, Kars ve Sinop'ta bulunduğu söyleniyor.

Echelon dünyadaki bütün telefon, faks, telsiz, SMS ve elektronik posta iletişimini dinleyen dev bir kulaktır. ABD'nin sürekli inkâr ettiği Echelon'un varlığı resmî olarak ilk kez, 23 Mayıs 1999'da Avustralya, Canberra'daki Savunma Sinyalleri Müdürlüğü (DSD) Başkanı Martin Brady'nin yaptığı açıklamayla kabul edildi. Brady, ülkesinin 50 yıldır var olan ve gizlenen küresel bir elektronik izleme sisteminin parçası olduğunu kabul eden ilk kişi oldu. Sisteme 5 ülke üye idi ve diğer üyeler, Yeni Zelanda ve Kanada idi. Ayrıca, çeşitli müttefik ülkelerde de Echelon'un üsleri bulunuyordu.

Dünyanın gizli bir kulak tarafından dinlendiği, aslında 1960 yılında ortaya çıkmıştı. Rusya'ya iltica eden iki NSA görevlisi, Bernon Mitchell ve William Martin, 6 Eylül 1960'da Moskova'da bir basın toplantısında NSA'in 2000 dinleme istasyonuyla, bunların kurulu oldukları ülkeler de dâhil olmak üzere en az 40 ülkenin gizli haberleşmesini dinlediğini açıkladılar. Dünyanın her yanına dağılmış olan istasyonlardaki binlerce analistin mesajlarını izlediği "mimli" kişiler arasında, Afrikalı gerilla liderlerinin yanı sıra, Vietnam Savaşı'na karşı çıkan aktris Jane Fonda ile bebek bakımı uzmanı Dr. Benjamin Spock da bulunuyordu.

Avrupa'nın ise yüzde 90'ını dinliyorlar. Sistemin varlığının ilk kez Echelon'a üye ülkelerden biri olan Avustralya tarafından kabul edilmesinden sonra Avrupa Birliği harekete geçti. ABD'den istihbari olarak geri kalmamak için, hemen bir

rapor hazırlattı. Echelon hakkında Avrupa Parlamentosu'ndaki ilk rapor 1988'de yayınlandı. AB raporuna göre ABD, Avrupa'daki telefon, faks ve e-posta haberleşmelerinin %90'ını Echelon sistemiyle denetliyordu.

Raporun açıklanmasının ardından İtalya, Echelon'un bilgi toplama yöntemlerinin İtalyan kanunlarına aykırılığının incelenmesi için bir komisyon kurdu. Danimarka Parlamentosu da benzer bir araştırma başlattı. Ve 1999'da, ABD'deki elektronik mahremiyet örgütü EPIC, Echelon'la ilgili olarak ABD hükümetini mahkemeye verdi.

Avrupa Birliği'nin ECHOLEN'u ENFOPOL

AB raporunun hazırlanmasının amacı, ABD'nin dünyayı dinleme faaliyetlerinin bir benzerinin Avrupa Birliği tarafından gerçekleştirilmesiydi. AB'ye üye ülkeler, ABD'nin internet de dâhil olmak üzere dünya iletişimini gizli bir biçimde takip etmekte kullandığı Echelon adlı sistemine bir "rakip" çıkarma hazırlığı yapıyor. AB'nin dinleme sistemine Enfopol adlı veriliyor. Öte yandan ABD ve Echelon üyeleri olan, İngiltere, Yeni Zelanda, Kanada, Avustralya'nın yanı sıra, Rusya, Çin, Danimarka, Hollanda, İsviçre, Fransa ve İsrail gibi devletlerin de benzer sistemler kullandığı biliniyor.

Echelon veya bir başka sistem, ancak şu bir gerçek ki dünyada tüm devletler gerek kendi vatandaşlarını gerekse diğer ülkeleri olanakları ölçüsünde izlemektedirler. Bunlar ulusal güvenlik gibi ulvi bir amaçla yapılırken, kişisel hak ve özgürlükler yine onları korumakla yükümlü devletler tarafından ihlal edilmektedir.

DIG - INT (Elektronik İstihbarat)

Elektronik istihbarat dünyasının en gizli ve en çok konuşulan sistemi DIG-INT. Bu sistem, Amerika, İngiltere, Kanada, Avustralya ve Yeni Zelanda arasında kurulmuş bir sistemdir. ECHELON'un yapay zekâ ile taçlandırılmış yeni versiyonudur.

Bu sistemin önemli bir farkı ulusal güvenlik amacıyla kullanılabileceği gibi bazı ekonomik manipülasyonlar için de yararlı bir kaynak olması.

ECHELON'dan farkı, izlediği kişi, grup, nesne ya da objeler hakkında yapa zekâ aktivasyonları ile tüm internet omurgalarına (backbone) kendiliğinden bağlanarak, içerdiği anahtar kelimeler ile ilgili tüm sistemlere hacker gibi girerek avcılık yapması…

Sistem, dünya çevresinde beş ana stratejik uydu kullanıyor. Bu uyduların her birinin yeryüzü üzerinde bir ana üssü yani istasyonu bulunuyor. Ayrıca sistem 100'ün üzerinde irili ufaklı uyduyu da kullanıyor ve yönlendiriyor. Bu uydular eliyle sistemin dinlemediği, görmediği, izlemediği pek bir şey bulunmuyor.

İletişim imkânlarının hemen hemen neredeyse tamamını tarayabiliyor ve kontrol altında tutabiliyor. Telefon, cep telefonu, e-mailler, faks, tele-faks, bilgisayar ve hatta okyanusun altından geçen iletişim hatlarının tamamı izlenebiliyor. Konuya daha da açıklık kazandırılması için sadece telefon izleme ve dinleme rakamlarını aktaralım. Echelon dakikada 2 milyon, günde ise tam 3 milyar telefon görüşmesini izliyor ve dinliyor. Üstelik bu rakamlar yalnız 1998 yılını içermektedir…

Sistem bu işlemi yaparken sadece kayıt etmekle kalmıyor. Bir yandan da konuşmanın yapıldığı çıkış noktasını tespit etmeye çalışıyor. Dünya üzerindeki net koordinatlarını ele geçirinceye değin. Böylece evinizin posta adresi şekilleniyor.

PENTAGON ECHELON'dan sonra yapay zekâ mucizesi DIG-INT ile askerî doktrinini küresel boyutta uygulama olanağı bulmuştur.

İçinde Türkiye'nin de bulunduğu birçok ülkede yerleştirilen radyo antenleri sayesinde uydudan yapılan iletişimi takip eden sistem birçok yöntemle bilgileri toplamaktadır. Bunların başında anahtar sözcükler gelmektedir. Bu anahtar sözcükler sayesinde iletişim kaydedilmekte ve bilgiyi isteyen ülkeye verilmektedir.

Anahtar sözcük yerine şahıs ve yer isimleri de kullanılmaktadır. Bu sistem sayesinde birçok ülkenin en hassas gizli bilgilerinin diğer ülkelerin özellikle ABD'nin eline geçmesi büyük olasılıktır. Bilgi savaşlarının başladığı değişen dünya şartlarında gizli bilgilerin dost bile olsa başka ülkelerin eline geçmesinin riski, bugün Afganistan'da Taliban'ın ABD uçaklarına yine ABD füzeleriyle (dost olduğu dönemde verdiği) karşılık vermesi ile çok iyi anlaşılmaktadır.

Eğer bu sistem söylendiği gibi askerî değil de sadece özel iletişimi takip ediyorsa bu durumda da özel yaşamın dokunulmazlığı veya şirketlerin telefonlarının dinlenmesi ile teknoloji casusluğuna kadar gidebilecek amaçlar ile kullanılmış olabilir. Nitekim İngiliz İstihbarat Örgütü MI5, İngiliz şirketlerinin uluslararası yatırımları için bilgi toplayabileceği ve bu şirketlerin ortakları ve muhtemel ortakları hakkında bilgi verebileceğini toplantıya çağırdığı 64 büyük İngiliz şirketinin yöneticilerine belirtmiştir.

Siber Terörizm ve Ulusal Güvenlik

Devletlerin iç güvenliğini tehdit eden ve hedefine ulaşmada hiçbir sınır tanımayan suç örgütleri, bilgisayar teknolojisi yardımıyla tahminlerin ötesinde bir mobilite kazanarak uluslararası suç trafiğine yeni bir boyut kazandırmıştır. Globalleşmenin karanlık yüzü olarak adlandırabileceğimiz bu gelişme toplumsal huzur ve barışı ve ulusal güvenliğimizi ciddi şekilde tehdit etmektedir.

Savaşlar artık fare (ler) (mouse) tarafından yönetilmektedir.[93]

İnsanoğlu yeryüzünde var olduğu günden bu yana sürekli olarak bir arayış içindedir. Avcılıktan tarıma geçilmesi ile yerleşik toplumların ilk örnekleri görülmeye başlanmıştır. Toplum yaşamını belirli ölçüde etkileyen bu gelişmeler yüzyıllar boyunca devam etmiş, Batı'daki sanayi veya teknoloji devrimi sayesinde ortaya çıkan makineleşme, toplum yaşamını derinden etkilemiştir. Günlük yaşamın her alanını etkileyen ve kolaylaştıran sanayi devrimi ile yaşamın rengi daha önceleri görülmemiş bir şekilde farklılık göstermeye başlamıştır. Endüstri devrimi de denilen bu gelişmeler, özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren konu ile yakından ilgilenen kişilerin bile takip etmede zorluk çektiği bir hıza ulaşmıştır.

Bu gelişmelerin tam aksine insanlığın ilk günü ile birlikte ortaya çıkan "iyi" kötü" kavramları hiç değişmeden günümüze kadar gelmiştir. Sanayi devrimi ile ortaya çıkan teknolojik gelişmeler özellikle savaş sanayisindeki buluşlar, "iyilere" olduğu kadar "kötülere" de olanaklar sunmuş, insanlığın mahvına neden olabilecek yeni silahlar ortaya çıkmıştır.[94]

Dünya 1970'li yıllarda yeni bir teknoloji devrimi ile karşı karşıya gelmiştir. Bu yeni devrimin adı "Bilişim Devrimi"dir. Özellikle 1990 sonrası gelişen ağı sayesinde tüm dünyayı saran internet, devletlerin ulusal güvenliklerini her yönüyle tehdit etmeye başlamıştır. Uluslararası alışveriş şirketleri yüzünden gümrük sistemleri, "Hacker"lar yüzünden en gizli devlet sırları, her gün mantar gibi artan korsan siteler yüzünden gerçek hayatın sanal aleme de taşınması gereken hukuk sistemleri uygulanamamasından dolayı tehdit altındadır. Özellikle büyük kentlerin altyapı ve iletişim alanları büyük bir tehdit altındadır.

Bilgisayarın uzay çağını geride bırakarak, bilgi toplumunu oluşturmadaki önemi yadsınamayacak kadar büyüktür. Bugün hayatımızın her alanına girmiş olan bilgisayarlar, bankalardan marketlere, evlerden karakollara, polisten suç örgütlerine kadar, yaşamımızın her alanına girmiş ve artık yaşamımızın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir.

İnternetin dünya çapında yaygınlık kazanması ile mekân kavramı bir anlamda ortadan kalkmış, kıtalararası iletişim ve bilgi aktarımı bir tuşa basmaktan ibaret hale gelmiştir. Teknolojideki bu gelişmelerden toplumlar pozitif anlamda yararlandıkları gibi, organize suç örgütleri ve terör örgütleri de gelişen bu teknolojiyi yakından takip ederek, hem kazançlarını katlamakta, hem de geleneksel suç türlerinin dışında yeni suç türleri geliştirmektedirler.

Devletlerin iç güvenliğini tehdit eden ve hedefine ulaşmada hiçbir sınır tanımayan suç örgütleri, bilgisayar teknolojisi yardımıyla tahminlerin ötesinde bir mobilite kazanarak uluslararası suç trafiğine yeni bir boyut kazandırmıştır. Globalleşmenin karanlık yüzü olarak adlandırabileceğimiz bu gelişme toplumsal huzur ve barışı ve ulusal güvenliğimizi ciddi şekilde tehdit etmektedir.

Devletin en önemli kurumlarının internet sitelerinin “hacker”lar tarafından çökertilmesi 21. yüzyılda bilişim suçlarının, ulusal güvenliği tehdit eden en önemli suç türleri arasında yerini alacağının önemli bir kanıtı olmuştur.

50 yıl öncesinin meşhur Amerikan banka soyguncusu Willie Sutton’a; “Niçin banka soymakta bu kadar ısrar ediyorsun?” diye sormuşlar, Sutton: “Çünkü orası paranın bulunduğu yer” diye yanıtlamış.

Kriminolojideki suçların fırsatları takip ettiği ilkesini veciz bir şekilde açıklayan bu yanıttan yola çıkarak suçları önlemenin en etkin yolunun bireyleri suç işlemeye götüren fırsatların ortadan kaldırılması gerektiği ön plana çıkmaktadır.

Ancak suç işlemek için sadece fırsatların varlığı yetmez. Suç işleme iradesine veya motivasyonuna sahip failler olmalıdır. Ayrıca yeterli koruma veya gözetimin olmaması da gerekmektedir. Hiçbir hırsız balkon kapısı açık bir daire varken balkon kapısı demir parmaklıklarla korunmuş ve kilitlenmiş bir daireyi soymaya teşebbüs etmez.

Kriminolojinin bu temel ilkesi bir banka soygunu veya araba hırsızlığında geçerli olduğu kadar bilişim suçları alanında da geçerlidir. Fırsatların ortaya çıkmasında, diğer bir deyişle bilişim suçunun işlenmesinin önlenmesinde her şeyi devletten, polisten beklemek bizi istediğimiz sonuçlara götürmeyecektir. Bireyler ve kurumlar evlerini ve işyerlerini korudukları gibi bilgisayarlarını da yapılacak olası saldırılara karşı korumak zorundadır.

Bilişim suçlularını suç işlemeye iten nedenler arasında ise geleneksel olarak bireyleri suç işlemeye götüren nedenlerden farklı, yeni bir neden görmek

neredeyse olası değildir. İntikam alma duygusu, güce sahip olma, açgözlülük, şehvet, macera veya “yasak meyveyi tatma” arzusu gibi geleneksel olarak bireyleri suç işlemeye götüren nedenler, bilişim suçları anlamında da bireyleri suç işlemeye götüren nedenler olmaktadır.

Büyük bir bilgisayar sistemi üzerinde izinsiz olarak etkin olabilmek, belki de bir güç gösterisi olarak o bireyi fazlasıyla mutlu etmektedir. Çalıştığı şirkette haksız şekilde işinden atılan bir bilgisayar mühendisinin eski şirketinin bilgisayar sistemine verdiği zarar veya ideolojik olarak mücadele içinde olduğu bir devlete karşı o devlet kurumlarının bilgisayar sistemlerine zarar vermek intikam duygusuyla işlenen suçlardır. Bu kişilerin şirketin merkezine geleneksel bir suç türü olan bomba koyması veya devlet güvenliğini temsil eden güvenlik kuvvetlerine karşı silahlı saldırıda bulunması da intikam duygusuyla işlenmiş suçlardır. Bilişim suçlarının birçoğu macera arayan kişiler tarafından bilinmeyeni keşfetme güdüsüyle işlenir. Bilişim alanında suç işleyebilmek için gerekli teknolojik bilgi düzeyinin yüksekliği göz önüne alınırsa, kompleks yapıdaki bilgisayar güvenlik sistemlerine zarar verme yoluyla, suç faillerinin kendilerini ispatlama güdüsü veya bir meydan okuma güdüsüyle hareket ettikleri de unutulmaması gereken bir motivasyondur.

Bireyleri suça iten nedenlerin neredeyse hiçbiri yeni değildir. Yenilik belki de sadece teknolojinin bu güdüler ile hareket etmeyi kolaylaştırması konusunda tahmin edilemeyen kapasitesidir.

Echolen Sistemi ve Casusluk

ABD; 11 Eylül’den önce Soğuk Savaş döneminde gerek uydu gerekse yer istasyonlarından dinleme yapmaktaydı. 11 Eylül sonrası Bush; Star Wars-Uzay Doktrini kavramı ile yeni konsept belirledi. Böylece dünyanın hemen her coğrafyasında odaklanmış yapılanma oluşturdu.

11 Eylül CIA ve MOSSAD’ın işi miydi?

Bükreş’te yapılan NATO zirvesinde ABD Başkanı Bush, Afganistan’a yardım için 11 Eylül örneğini vermişti. Bush müttefiklerine, “eğer destek olmazsanız El Kaide’nin benzeri terör hareketlerine hazırlıklı olun” dedi. 11 Eylül neydi? Bu konuda yüzlerce kitap yazıldı. Video çekimlerindeki görüntüler hâlâ analistlerce değerlendiriliyor İtalya eski Cumhurbaşkanı Cossiga, 11 Eylül’de düzenlenen saldırıların CIA ve MOSSAD tarafından gerçekleştirildiğini ve bunun bütün küresel istihbarat örgütleri tarafından bilindiğini söyledi. Cossiga, 11 Eylül’le ilgili ilk şüphelerini 2001’de araştırmacı Webster Tarpley’e” Bu saldırılar radar

sistemine ve uçuş güvenlik elemanları arasına sızılmadan gerçekleştirilemez.” diye açıklamıştı.

Cossiga, 60, 70 ve 80’lerde Avrupa’daki bombalamalardan sorumlu tutulan ve uzmanlık alanı ülkelerdeki yerel politik muhalefetin üzerine yıkılacak eylemler gerçekleştirmek olan NATO himayesindeki Gladyo örgütünün varlığını ifşa ederek yapılanma içindeki rolünü de itiraf etmişti. İfşaatlarıyla İtalyan siyasi düzenini rahatsız eden Cossiga, 1992’de istifa etmek zorunda kalmıştı. Cossiga’nın beyanları, 2000 yılında İtalya Parlamentosu’nun Gladyo ile ilgili soruşturmasına da katkı sağlamış ve bu soruşturma sırasında saldırıların ABD istihbarat birimlerinin gözetiminde olduğuna dair kanıtlar ortaya çıkmıştı.

ABD’nin Terörist Fişlemesi

Aralarında Türkiye’nin de bulunduğu 35 ülkede doğan, büyüyen ya da burada akrabaları olan kişiler potansiyel terörist olarak sınıflandırılmıştır. Pittsburgh Post’a göre listede Türkiye, Mısır, Ürdün gibi ülkeler de var.

ABD yönetiminin bu kişileri tanımlamak için kullandığı sıfat ise Special Interest Alien (SIA) (Özel ilgi gösterilmesi gereken yabancı) şeklinde. SIA olarak nitelendirilen kişilerdir.

Amerikan Ulusal Kontrterörizm Merkezi (NCTC), terör şüphelileri listesinde yer alanlar 2003 yılında 325 bin iken 2006 da 1 milyona yaklaştığı ifade edilmektedir. Bu kişilerin çoğu ABD vatandaşı değildir ve ABD’de oturmamaktadır.

ABD, dünyada; devletleri insan hakları ve demokrasi afyonu ile çözmektedir. Medya ve sivil toplum örgütleri direnen ülkeleri ise askerî yönden işgal etmekte veya tehdit etmektedir. ABD’nin iletişim ağı ve finans gücüdür. Dünya Bankası, IMF ve Dünya Ticaret Örgütü, ülke ekonomilerini sarsmakta ve bu ülkeler ABD önünde dize gelmektedir.

ABD, dünyayı, yüksek teknolojiyle dinlemekte, askeri güçle kontrol etmektedir. ABD bu nedenle Ulusal Güvenlik Dairesi’nce (NSA) geliştirilen ECHELON sistemi ile ticari ve askerî iletişim uyduları aracılığıyla haberleşmeyi dinlemek için geliştirilen sistemle dünyayı dinlemektedir.

Sistem, topladığı bilgileri 1996 yılında NSA’nın Fort Meade’deki merkezinde kurulan ve internet esaslarına göre çalışan Interlink adlı bilişim ağıyla paylaşmaktadır. Interlink ABD’nin 13 ayrı istihbarat örgütü ile bazı dost istihbarat örgütlerini birbirine bağlamaktadır. Böylece merkezi kontro-denetim

takip ağı ile dünyayı takip ederek yönetme ve yönlendirme mekanizması işletilmektedir.

ABD'nin yeryüzündeki haber alma amaçlı gizli güçleri olarak birçok kuruluş çalışmaktadır. Merkezi Haber Alma Örgütü (CIA), Federal Soruşturma Bürosu (FBI), Ulusal Keşif Ofisi gibi birçok istihbarat örgütü çok yönlü çalışmaktadır. Bunlar aynı zamanda Ticaret, Hazine ve Enerji bakanlıkları için de çalışmaktadırlar.

CIA; 16 bin ajanı, 4 milyar dolarlık bütçesi, ülke dışında binlerce ajanı ile 1940'larda kurulmuştur. CIA Başkanı George Tenet "Bizim işimiz gün geçtikçe teknolojik oldu, ama görevimiz her zaman aynı. Biz casusuz, gizli işle uğraşırız, bunun için de gizli ajanlarla çalışırız." derken dost ya da dost olmayan ülke ayrımı olmadığını belirterek "ABD'nin yaşamsal çıkarları yalnız bize karşı olan ülkelerde değil, bizim için hiç tehlikeli olmayan dost ülkelerde de söz konusudur." diyerek hedef belirlemesini net ortaya koymaktadır.

DIA (Savunma Haberalma Ajansı) Askerî örgüt, 19 bin görevlisi ve 2,5 milyar dolarlık bütçesi ile Kara Hava ve Deniz Kuvvetleri haber alma çalışmalarıyla eşgüdümlü çalışan kuruluştur. Özel araştırmacılara sahiptir. 1961 yılında kuruldu. DIA, ABD'nin askerî operasyonlarına yön veren istihbarat teşkilatı haline gelir. Savunma istihbarat örgütü DIA; savunma savaşı yapan bir istihbarat örgütüdür. Dünyanın her yerinde sivil asker olarak binlerce çalışanı ile DIA diğer istihbarat örgütlerinde farklı olarak yabancı ülkelerin askeri güçlerine istihbarat desteği sağlayarak onları yönlendirmek ve diğer ülke askerî güçlerinin ABD çıkarlarına uygun olmasını sağlamakla görevlidir.

NSA (Ulusal Güvenlik Ajansı); 100 bin kişinin çalıştığı ABD'nin dünyadaki kulağıdır. Elektronik dinleme tesisleri ile istediği telefon konuşmalarını dinleyen faks ya da e-mail'in kopyasını alan dev bir kuruluştur.

NRO (Ulusal Tanımlama Bürosu); 7 milyar dolar bütçesiyle 200 kişinin çalıştığı, dinleme ve kopyalama için gerekli uyduların uzaya yerleştirilmesi ve uydularla gönderilen fotoğrafların kopyalanmasıyla görevlidir. Uydulara sahip büro; yüksek teknoloji ürünü, askerî-ticari tüm bilgilerin takip edilmesi ve ilgili birimlere aktarılmasıyla da yükümlüdür.

ABD bu güçle, siyasi ekonomik gücünü kabul ettirmek, boyun eğdirmek, tek güç imajı oluşturmak amacıyla çalışmaktadır. ABD, global güvenlik ve istihbarat ağı ile dünya egemenlik mücadelesine yönelmiştir.

Siber Savaş Provası: İnternet Düşmanı Silah

Pentagon’a ait gizli bir belgede, **internetin düşman silahı** olarak görülmesi gerektiğinin yazıldığına işaret edilerek, ABD yönetiminin, geniş çaplı muhtemel bir savaş halinde internetin bloke edilmesi öngörülmektedir.

“Ajan denizaltı nerede?”

ABD ordusunun denizaltındaki **casus makinesi** USS Jimmy Carter’ın nerede olduğunun bilinmemesi de kopan kablolarla ilgili soru işaretlerini artırıyor. Diğer nükleer denizaltılardan çok farklı özellikler taşıyan USS Carter, denizaltı casusluğu da dâhil çok çeşitli savaş görevlerini yerine getirebilecek kapasiteye sahip. ABD Deniz Kuvvetleri’nin internet sitesinde de USS Carter’a ait bilgiler yer almıyor.

İletişimde En Son Teknoloji

İletişim teknolojisinde yaşanan gelişmelerin ardından fiber optik, iletişim ağlarında yaygın biçimde kullanılarak bakır kabloların yerini aldı. Fiber, ışık kaynağından gelen sinyallerin hedefteki kaynağa iletilmesi. Fiberi kaplayan kablolar ise ışığı taşıyan camın kırılmasına ve sinyal kaybına karşı bir koruma görevi üstleniyor. İnsan saçı boyutlarında olan fiberler, kırılma ve sinyal kayıplarına karşı çok iyi korunuyor.

Ticari Casusluk

Echelon’un ortaya çıkışıyla birlikte, ABD’nin uluslararası ihalelere girecek Amerikan şirketleri için rakiplerin sırlarını çalmak için de sistemi kullandığı öne sürüldü. İddiaya göre, ABD firmalarının katılacağı ihalelerde rakip şirketlerin iletişimi dinlenerek milyarlarca dolarlık kazanç sağlandı. Avrupa Birliği, İngiltere dışında bu ağa karşı engelleme çalışmalarını yoğun şekilde sürdürüyor.

Avrupa Birliği’ne sunduğu ‘Echelon Raporu’ ile büyük yankı yaratan Duncan Campbell, ABD’nin elindeki bu uluslararası casusluk sistemiyle ilgili yeni bilgiler ele geçirdi.

ABD’nin uluslararası casusluk ağı Echelon hakkında elde edilen yeni bilgiler, ABD emperyalizminin, Avrupalı müttefikleri aleyhinde yürüttüğü ticari casusluk faaliyetlerine ışık tutuyor.

İngiliz The Independent gazetesi, ABD’nin Echelon aracılığıyla İngiliz ve Avrupa şirketlerini nasıl takip ettiğini örneklerle açıklıyor. “Yeni Soğuk Savaş” başlıklı haberde, CIA ve Ulusal Güvenlik Örgütü (NSA)’nün, Clinton’ın

“saldırgan savunma” politikası gereğince ticaret savaşlarında üstlendiği rol belgeleriyle açıklanıyor. Savaşın hedefleri arasında, ABD ve İngiltere firmaları özel bir yer tutuyor.

Duncan Campbell ve Paul Lashmar imzalı haberde, Echelon sisteminin, İngiltere’nin büyük katkılarıyla faaliyetini sürdürdüğüne dikkat çekiliyor. Echelon, uydular aracılığıyla yapılan telefon, faks ve e-posta mesajlarını takip edebiliyor. ABD, böylece milyarlarca dolarlık ihalelerde avantaj sağlıyor.

Eski NATO bilgisayar uzmanlarından Dr. Brian Gladwell’e göre, bu haksız rekabet, “korsanlığa” benziyor. Gladwell şöyle konuşuyor: “Ben bunu 250 yıl önceki açık deniz korsanlarına benzetiyorum. O dönemde devletler korsanlığı desteklediklerini asla kabul etmediler, ama perde arkasında onlar vardı. Siberuzayda da, devlet destekli enformasyon korsanlığı var. ABD gibileri ticari enformasyon hırsızlığını desteklediği sürece küresel bir elektronik ticaret mümkün değildir.”

İngiltere’nin, GCHQ adlı istihbarat örgütü aracılığıyla Echelon’a ortak olması, hükümetin AB ile çeşitli sorunlar yaşamasına da neden oluyor. Çarşamba günü Strasbourg ve Berlin’de bir araya gelecek olan AB yetkilileri, ABD’nin elektronik ticari casusluk faaliyetlerini masaya yatıracaklar.

Sosyalizme karşı bir silah olarak kullanılan Echelon’un ticari alana kaydırılması, 1990’ların başında gerçekleşti. Bu tarihlerde, ABD’li yöneticiler, sistemin, müttefik ülke ekonomilerine karşı kullanılmasını öngördüler. Özel hedef ise, “Büyük Yükselen Piyasalar” olarak adlandırılan Çin, Brezilya ve Endonezya pazarlarıydı.

Echelon’un ticari casuslukta kullanıldığı, ilk kez Ocak 1994’te ortaya çıktı. Dönemin Fransa Başbakanı Edouard Balladur, 6 milyar dolarlık bir silah ve uçak ihalesinde son imzayı atmak için Suudi Arabistan’ın başkenti Riyad’a gitti, ancak imzayı atamadan ülkesine döndü. Bir süre sonra Baltimore Sun gazetesinde yayınlanan haberde, bu durum şöyle açıklanıyordu: “NSA, ticari bir iletişim uydusu aracılığıyla; Airbus şirketi, Suudi Havayolları ve Suudi hükümeti arasındaki tüm faks ve telefon görüşmelerini ele geçirdi. Böylece, Airbus yöneticilerinin bir Suudi yetkiliye rüşvet teklif ettiği anlaşıldı. NSA, bu bilgiyi, ihaleyi Boeing şirketinin kazanması için bastıran ABD’li yetkililere iletti. Clinton hükümetinin müdahalesiyle, ihale Boeing’de kaldı.”

Ekonomik amaçlar ve hedeflerle siyasî amaç ve hedefler paralellik göstermiş, uluslararası pazarda yer kapmak, kartelleşmek için her yol mubah görülmektedir.

Küresel nüfuz sahibi olmak için askerî, kültürel, dinî, siyasî, psiko-sosyal vb. her alanda faaliyetler yoğunluk kazanmıştır. ABD istihbaratının belirleyici rol oynadığı bir diğer ihale, Brezilya ile ilgili. NSA, 1994'te Fransız şirketi Thomson ile Brezilya hükümeti arasındaki telefon görüşmelerini dinlemeye aldı. "Bir elektronik devi olan Fransız devi Thomson CSF firması Brezilya'daki yağmur ormanlarının uydu eliyle izlenebilmesi için Brezilya hükümetiyle görüşmelere başlamıştır ve bu sistemin çalışması için 800 milyon sterlin değerinde bir anlaşmayla ihaleyi kazanma noktasına kadar ilerlemiştir. Ancak devreye ECHELON girmiş, görüşme bilgilerini ele geçirerek, detaylarıyla birlikte bir Amerikan firması olan Raytheon Corp şirketine aktarmıştır. Sonuçta bu dev ihaleyi Raytheon kazanmıştır. Fransızların kaybı tolere edilecek gibi değildir."[95]

ABD, benzer yöntemlerle yüzlerce ihale kazandı. ABD ticaretinin geliştirilmesi için hükümet tarafından kurulan "Savunma Merkezi" ise, sık sık Avrupalı, İngiliz ve Japon rakiplerin "alt edilmesi" ile ilgili demeçler verdi.

Ele geçirilen bilgilere göre, ABD'nin, "sadık müttefiki" İngiltere'yi Echelon aracılığıyla bertaraf ettiği ihaleler; enerji, mühendislik ve telekomünikasyon alanlarında yoğunlaşıyor. İngiltere'nin kaybettiği en önemli ihaleler ise Filipinler, Malavi, Peru, Tunus ve Lübnan'da. Örneğin CIA, Bombay yakınlarında 700 MW gücünde bir enerji santralinin inşasına ilişkin ihale ile ilgili görüşmeleri takip etti. Bu gizli takip sonucunda, 400 milyon dolarlık sözleşme, Ocak 1995'te İngiltere'nin avuçlarından kayarak ABD'li Enron, GE ve Bechtel şirketlerine verildi. Aynı yıl, General Electric, Echelon sayesinde Tunus'ta bir santral ihalesini daha aldı.

ABD istihbaratının ticari alanda kullanılmasına ilişkin konsept, Bill Clinton'ın 1993 yılında başkanlığa seçilmesiyle birlikte oluşturuldu. Clinton, vakit geçirmeden, "ABD şirketlerini, ulusal çıkarların gerektirdiği durumlarda atılgan bir biçimde desteklemek" sözcükleriyle özetlenen politikasını uygulamaya koydu. Kısa süre sonra, Madencilik Bürosu'ndan CIA ve NSA'ya kadar birçok resmi örgüt, uluslararası ihalelere müdahale etmeye başladı. Clinton tarafından "sahanın düzlenmesi" olarak nitelenen bu politika, ABD ticaretinin geliştirilmesi için gizli istihbarat bilgilerinin kullanılmasını da içeriyordu.

Independent'ın ele geçirdiği üç istihbarat raporu, baştan sona ekonomiyle ilgili. Bunlardan birinde, Fransa ve Delhi'deki Paris Ulusal Bankası şubelerinin, Madras yakınlarında bir atom santrali inşa etme projesine ilişkin görüşmeleri yer alıyor. Diğeri ise, OPEC görüşmelerinde Fransa'nın aldığı tutumun istihbaratçı

gözüyle yorumlanması. 1997 tarihli son rapor ise, Pakistanlı ve Çinli yetkililer arasındaki görüşmeleri iletiyor. Her üç rapor da, ÇOK GİZLİ UMBRA damgasını taşıyor. Bu ibare, bilgileri elde etmek için gelişmiş teknolojilerin kullanıldığını göstermekte.

ABD'nin Avrupalı emperyalistleri de hedef alan "saldırgan ticaret" konseptinin kalbi, Ticaret Bakanlığı bünyesinde kurulan Savunma Merkezi. Bu merkez, Ticaret Teşvik Koordinasyon Komitesi tarafından yönetiliyor. Komite, Ticaret Bakanlığı bünyesinde kurulan İdari Destek Bürosu ile işbirliği içinde çalışıyor. İdari Destek Bürosu, ABD Ticaret Bakanlığı içinde kurulu, yarı-gizli bir örgütlenme. Örgütün bir önceki adı ise İstihbarat Bağlantı Bürosu.

ABD resmi belgelerine göre, Ticaret, Hazine ve Dışişleri bakanlıklarındaki bu CIA ajanları, kaynak ve isim belirtmeden, ticari istihbaratlarını ABD'li şirketlere aktarıyor. 1986'dan bugüne yapılan istihbarat faaliyetlerine ilişkin dökümde, yabancı şirketler aleyhine 250 ayrı casusluk vakası yer alıyor. Aynı dökümde, 30 milyar dolar tutarındaki 72 ihalenin "incelendiği" belirtiliyor.

Eski CIA Başkanı James Wooslsey, Avrupa aleyhine ticari casusluk yapıldığını açıkça kabul ediyor. Wooslsey, Wall Street Journal gazetesinde Mart ayında yayınlanan "Neden Müttefiklerimiz Aleyhine Casusluk Yapıyoruz?" başlıklı yazısında şöyle diyor: "Biz sizi dinledik, çünkü siz rüşvetçilik yapıyorsunuz. Şirketlerinizin ürünleri Amerikalı rakiplerinizden daha pahalı ve daha az gelişmiş." Bu "ahlaki" açıklamaya rağmen, CIA destekli Amerikan ihaleleri de yolsuzluklarla dolu. Örneğin, Clinton, 1994 yılında ve bir gün içinde, Endonezya ile ABD'li şirketler arasında 40 milyar dolarlık anlaşma imzaladı. Bunlar arasında Paiton'da kurulacak 2,6 milyar dolarlık bir enerji santrali ihalesi de bulunuyordu. ABD, ihaleyi kapabilmek için dönemin Endonezya Diktatörü Suharto'nun kızına 150 milyon dolar rüşvet vermişti.

NBC televizyonunda Mayıs 1995'te yayınlanan bir haberde, NSA'in, ABD, İngiltere ve Hong Kong'daki istasyonlar sayesinde ticari görüşmeleri takip ettiği açıklanıyordu. Buna göre ABD şirketleri, 1993-94 yılları arasında 16,5 milyar dolarlık uluslararası ihaleyi, casusluk faaliyetleri sayesinde imzaladılar. Bu şirketlerin en önemlileri ise; Raytheon, Boeing ve Hughes. Her üç şirketin de silah sektöründe faaliyet yürütmesi, Echelon'un özel olarak uluslararası silah ihaleleri üzerinde durduğunu gösteriyor.

Echelon ile ilgili yeni bilgiler, Avrupa Birliği üyesi emperyalistler ile ABD'nin arasını daha da açacaktır.

Fransa’nın Suudi Arabistan’dan almayı beklediği 6 milyar dolarlık silah ve uçak ihalesi, son anda ABD’li Boeing şirketine gitti.

Fransız şirketi Thomson ile Brezilya hükümeti arasındaki 1,4 milyar dolarlık bir anlaşma, son anda bozuldu. İhaleyi ABD’li Raytheon aldı.

Filipinler, Malavi, Peru, Tunus ve Lübnan’da milyarlarca dolar tutarındaki bir dizi ihale, İngiltere yerine ABD’li şirketlerle imzalandı.

Avrupalı rakipler saf dışı bırakılarak, Endonezya ile 40 milyar dolarlık bir dizi ticari anlaşma imzalandı.

Echelon, Endonezya hükümeti ile Japon tekeli NEC arasındaki 200 milyon dolarlık bir anlaşmayla ilgili görüşmeleri takip etti. Daha sonra devreye giren dönemin ABD Başkanı Bush, Amerikan tekeli AT&T’nin ihaleden yüzde 50 pay almasını sağladı.

1993’te, Clinton, Japon otomotiv tekellerinin geliştirmek istediği yeni otomobillerle ilgili bilgi edinilmesini istedi. Echelon’un elde ettiği ticari sırlar; Ford, General Motors ve Chrysler’e aktarıldı.

1995’te, CIA ve NSA’in, Japon otomotiv tekelleri ile düşülen bir anlaşmazlık hakkında ABD Ticaret Temsilcisi Mickey Kantor’a gizli bilgiler aktardığı ortaya çıktı. Daha sonra Japon gazeteleri, ABD’yi, kendi şirketlerini dinlemekle suçladılar.

“Google ABD istihbaratı ile ele eledir”

Google, Çin’den gelen siber saldırılar bahanesiyle kullanıcı bilgilerini, yasadışı telefon dinlemeleriyle sabık ABD Ulusal Güvelik Ajansı (NSA) ile paylaşıyor.

1952’de ABD’nin milli güvenliğini güçlendirmek için gizlice hayata geçirilen ve daha çok Echelon benzeri dinleme faaliyetleriyle gündeme gelen NSA, siber saldırılardan korunması için Google’a yardım ediyor.

Google kendi sistemini hedef alan siber saldırıları analiz edip NSA’ya iletiyor. NSA da art niyetli bilgisayar kodlarının ayıklanması için çalışıyor. Google’ın başlayan siber saldırılar yüzünden kullanıcılarının özel bilgileri de dâhil kaynak kodlarını NSA ile paylaşıyor.

İki kurum işbirliği haberlerine yorum yapmazken, milyonlarca insanın e-posta ve özel bilgilerine sahip Google’ın Bush döneminde 200 milyon Amerikalının telefonlarını yasadışı yollarla dinleyen NSA ile paylaşması büyük tepki çekiyor.

Tepkiler üzerine adını vermeyen bir güvenlik yetkilisi, işbirliğinin Google'ın kullanıcılarına taahhüdünün özel hayatın korunması ilkelerinin dışına çıkmayacağını belirterek, NSA'in kullanıcıların Google arama geçmişlerini ya da e-postalarını görmeyeceği söyleniyor. Washington Post gazetesine göre; "Kim özel hayatlarının ne kadarlık bir bölümünü NSA ile paylaşmak ister?" sorusu boşlukta kalıyor.

Telekulak

Merak, öğrenme isteği insanın en önemli özelliklerinden biridir. Tarihin en eski meslek dallarından biri; bilgi almak ve yanıltıcı bilgi göndermek olan casusluktur.

İnternette video paylaşım sitelerinde yayınlanan bazı video ve ses kayıtlarının ardından özellikle iş adamları konuşmalarının dinlenilmesini önlemek için cihazlar sayesinde, böcek olarak adlandırılan dinleme cihazları tespit edilebilmekte ve gizli kamera çekimleri engellenebilmektedir.

Söz konusu cihazlardan bir bölümünü, Türk emniyet ve istihbarat birimleri de kullanıyor.

Casus dinleme ve gizli kamera sistemlerine yönelik ilgi ise her geçen büyüyor. Özellikle aldatıldığını düşünen eşler, evleneceği kızı takip etmek isteyen erkekler ve çocuklarının okuldaki yaşamından haberdar olmak isteyen veliler, bu tür cihazlardan satın alıyorlar.

Ev ve cep telefonlarının dinlenmesi, bilgisayarlardaki mesaj ve sohbetlerin izlenmesi, ortamların gizli kameralarla takip edilmesi için üretilmiş çok sayıda ürün var.

Geliştirilen her casus sistemin karşısına teknoloji, karşı bir sistem üretiyor. Casus cihaz ve sistem ürünlerine karşı aynı zamanda ‘‘anti’’ casus sistemleri de üretilmektedir.

Stalin'in Sekreteri

Stalin'in özel sekreteri Pajarov'un hatıralarına göre; modern polisiye anlamdaki kulak röntgenciliğini en önce Kızıl Gürcü başlatmıştır.

Bolşevik Partisi Siyasi Büro üyelerine hat çekildiğinde, sonra 'Halkların Küçük Babası' adını alacak olan diktatör tellerin bir ucunu kendi odasındaki ikinci aparata bağlatmış ve rakiplerini ispiyonlamaya koyulmuştur. Bu sayede de onları birer birer tasfiye ederek iktidara el koymuştur. Zaten, eski manuel

santrallerdeki matmazellerin masum dedikodu merakı bir yana, gel zaman git zaman telefon dinleme işi öylesine gelişmiştir ki İkinci Dünya Savaşı sırasında Alman gizli servisleri Atlas Okyanusu altından geçen kablolara ulaşarak Churcill'le Roosevelt arasındaki konuşmaları bile kaydetmişlerdir.

ABD'deki Watergate Olayı

Watergate skandalıyla Nixon iktidardan düşmüştür. ABD'de başkan veya bakan, hepsi apar topar def edilmiş ve adalete sevk edilmişlerdir.

Watergate skandalını duyuran 'Washington Post' FBI kontrolüne alınmış ve Fransa'daki üçkağıtları teşhir eden ünlü 'Canard Enchaine' Paris gizli servislerinin ağına takılmıştır. Olay İtalya'da da tekrarlanmıştır.

Telefon dinlemek eylemi demokratik ülkelerde suçtur. Totaliter karakterli devletlerde bile en azından teorik olarak iletişim gizliliği yasal güvence altına alınmıştır.

Ancak yine de istihbarat için dinleme olmazsa olmaz faaliyet olmaktadır.

İngiltere'de Resmi Telekulak Devri

İngiliz Haberleşme Müdürü Richard Thomas "kamu alanındaki özgürlükler ciddi biçimde denetim altına alınma tehdidi altında" açıklaması yapar.

İngiltere'de, dinleme ve kontrol mekanizmasının polis tarafından yapılacağı söylense de kararın altındaki gerçek mekanizmanın MI5 İngiliz istihbarat teşkilatı olduğu anlaşılıyor.

İngiliz istihbaratının terörizme karşı verdiği mücadelenin bir sonucu olduğunu söyleyerek durumu savunan gruplara karşı, sivil toplum örgütleri, İngiltere'nin sivil haklar mücadelesinin tarihi bir müdahaleyle karşı karşıya olduğunu savunuyorlar.

Blair hükümeti döneminde, Avam Kamarası mensubu milletvekillerinin telefonlarının dinlenmesine engel olan 40 yıllık yasa kaldırılmıştı. Hükümetin bu yöndeki hazırlığına kendi kabinesinden son derece sert karşı çıkışlar yapılmış, ancak başbakanın kararını değiştirmeye niyetli görünmediği bildirilmişti. İngiliz Medyası, daha sonra bu yasanın çıkmasından sonra hiçbir İngiliz parlamenterin gizli servis tarafından dinlenmediğine emin olamayacağını yazar.

Yasanın yürürlükten kaldırılmasının Londra'da yaşanan bombalı saldırılarının ardından istihbarat örgütü MI5'ın gücünü artırma çabalarına yönelik olduğu

savunulur. Medya İngiliz Hükümeti'nin, yasanın yürürlükten kaldırılmasını savunurken, milletvekillerinin de sıradan vatandaşlardan farklı olmaması görüşünü dile getiriyor.[96]

Almanya'da Telekulak

Porsche ve Lidl perakende zincirinde yaşanan skandalların ardından Alman ekonomisi, ülkenin en büyük haberleşme şirketi olan Deutsche Telekom'da patlak veren telekulak skandalıyla çalkalanır. Skandalın ortaya çıkmasına ise dinleme işini gerçekleştiren taşeron şirkete ödemenin gecikmesi neden olur.

Skandal, önce DT'nin Bonn'daki merkezinin hukuk servisine gelen üç sayfalık zehir zemberek bir faks mesajıyla uç vermeye başlar. Faks mesajı Berlin'deki bir danışmanlık şirketinden geliyordu ve DT'nin baş avukatına hitaben kaleme alınmıştı. "Saldırgan potansiyelimizi küçümseyin" benzeri tehditlerin savrulduğu mesajda, "derhal bizimle bağlantıya geçin. İşbirliğini kontrollü bir şekilde sona erdirelim" uyarısı yapılıyordu.

Faks mesajı, DT'de alarma yol açar. Mektup, üst düzey yönetime aktarılır. Şirket içi soruşturma sonucu 2005-2006 yıllarında yönetim kurulu üyeleri ve özellikle işçi temsilcilerinin ekonomi gazetecileriyle yaptığı sayısız telefon konuşmasının takip edildiği ortaya çıkar. Dinleme faaliyetleri, "Clipper Operasyonu" ve "Rheingold Operasyonu" olarak adlandırılmıştı. İddiaya göre taşeron şirket, kimin kimi aradığını, ne zaman aradığını ve konuşmanın ne kadar sürdüğünü takip ediyordu.

Skandal, DT için dinleme yapan şirketin, ödenmeyen fatura üzerine merkeze zehir zemberek bir faks mesajı çekmesiyle gün ışığına çıkar.

Tuvalette takip: Alman Lidl market zincirinde çalışan personelin gizli kameralarla takip edildiği ortaya çıkar. Çalışanların konuşmaları, aşk hayatları ve tuvalete ne sıklıkla gittiği takip edilir. Lidl ise hırsızlara karşı bu kameraları yerleştirdiğini öne sürer ve özür diler.

Bebefon ile dinleme: Porsche ve Volkswagen şirketi de, Porsche'nin CEO'su Wendelin Wiedeking'in kaldığı otel odasına bebefon diye adlandırılan telsizlerden yerleştirildiği gerekçesiyle dava açar. Bebefon, Wiedeking'in kaldığı Wolfsburg'daki Ritz-Carlton otelinde kaldığı odada bulunur.

Yunanistan'da Telekulak

Vodafone isimli operatör firma, Yunanistan'da cumhurbaşkanı, başbakan,

askeri yetkililer de dâhil olmak üzere birçok kişinin telefon konuşmalarını dinler. Cep telefonları dinlenen Başbakan Kostas Karamanlis de dâhil 100 kadar siyasetçi, bakan ve işadamının dışında isimleri açıklanmayanlar arasında Genelkurmay Başkanlığı İstihbarat Dairesi Komutanı Korgeneral Frangulis Frangos'un da bulunduğu ortaya çıkar. Bilgilerin ABD'nin Atina büyükelçiliğine verildiği iddiası dile getiriliyor.

Sonra o skandal unutulur. Skandalın baş mimarı Vodafone ise Türkiye'de GSM şirketini alır. Vodafone Türkiye'ye gelirken beraberinde Yunan ortak getirir. Yunan istihbaratıyla içli dışlı Vodafone'a 100 milyon dolarlık küçük bir ceza verilir. Yunanistan'la anlaştıkları söylenebilir. Yunanistan bunlara vereceği az ceza karşılığında Türkiye'deki dinlemeden pay istemiş olabilir…

Yunanistan'daki skandaldan sonra Vodafone Türkiye'ye geldiğine göre, dinlemelerin hangi şekilde kimlere karşı yapılacağı sorusu da sorulmaktadır. AKP iktidarının verdiği izne bakılırsa Vodafone'un Türkiye'ye girmesine izin verirken neyin amaçlandığı da ortadadır. Muhalifleri dinlemek.[97] İç İşleri Bakanı da kaç kişinin dinlendiğine ilişkin soru önergelerine cevap veremediğine göre ve yürütülen Ergenekon soruşturması da telefon dinleme kayıtlarına dayalı olarak yürütülüyorsa iznin neden ve niçin verildiğinin cevabı da ortaya çıkmış oluyor.

Türkiye'de Telekulak

Türk Silahlı Kuvvetlerinin, MİT'in ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün MİT'in istihbarat amaçlı kullandığı araç, gereç ve teknoloji; MOSSAD, CIA ve MI6 ağına göre dizayn edilmiştir. Tüm dinleme takip sistemleri onlara ait. Şifreleme dâhil, yazılımlar NATO ilişikleri nedeniyle kodlanmış durumdadır.

Türkiye'nin istihbarat faaliyetlerinden terörle mücadele yöntemlerine kadar her şey, ABD'nin kendince tehdit olarak gördüğü örgütlere göre şifrelenmiştir. Dolayısıyla TSK'nın, Emniyet ve MİT'in ABD, İngiltere ve İsrail elektronik ağı içinde olduğu bir durumda bunlardan ayrı bir şekilde hareket kabiliyeti sınırlıdır.

Dönemin İçişleri Bakanı Meral Akşener, 'Hürriyet' gazetesi dâhil birçok yerin telefonunu dinlettiğini açıklar.

Kasetlerden birinin eski Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı ve Yargıtay 2. Ceza Dairesi Üyesi Ahmet Köksal ile Doğan Holding Genel Koordinatörü Birkan Erdal, diğerinin Birkan Erdal ile Doğan Holding Medya Grubu Başkanı Mehmet Ali Yalçındağ, birinin de Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Müdürü Ertuğrul Özkök

ile Hürriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Sedat Ergin arasında geçen telefon görüşmelerini içerdiği tespit edilir.

Bu üç kasetin de eski İçişleri Bakanı Meral Akşener tarafından 1998'in Aralık ayında kamuoyuna açıklanan kasetler olduğu bildirilir. Daha önce de Ertuğrul Özkök ile eski Devlet Bakanı Güneş Taner arasında geçen ve yine Meral Akşener tarafından kamuoyuna açıklanan telefon görüşmesine ilişkin dinleme kasetinin de Uzanların arşivinde bulunduğu ortaya çıkar.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Önder Sav'ın cep telefonu açık bırakılınca hat dinlenir. Skandala dönüşen dinleme olayı siyaset, medya ve dinleme ağıyla ilgili yeni soruları da beraberinde getirir. İktidar, muhalefet yandaş ya da karşıt medya arası çekişme telefon dinleme ve dinletme suçlaması konusu edilir.

Türkiye'de; Adalet Bakanlığı görevde olan hakim ve savcıları da dinlemektedir. Hakim hakimi savcı savcıyı dinleme kararı verebiliyor.

Öyle ki artık dinlenmeler yaşamın olağan akışı içinde sürdürülüyor. Ülkenin milli güvenliğinden birinci derece sorumlu Genel Kurmay Başkanı dinleniyor ve bu yayınlanıyor. Ortam dinlemesi ile yurt dışındaki askerî personele yönelik bir toplantıda yapılan konuşma detaylarıyla kamuoyuna sunulabiliyor.

Çok sayıda telefon veya ortam, dinlemeyle tespit edildiği ileri sürülen ses kayıtları, internet üzerinden kamuoyuna yansıtılıyor.

Eski Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı'ya ait olduğu iddia edilen üç ayrı ses kaydı yayınlanır. Karadayı'ya ait olduğu öne sürülen ilk ses kaydında, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilen cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi yaşanan 367 tartışması ile ilgili olarak ANAP Genel Başkanı Erkan Mumcu'ya yönelik hakaretleriyle, silahlı kuvvetlerden beklentileri bulunuyordu. İkinci ses kaydında ise Encümen-i Daniş toplantılarına katıldığı öne sürülen emekli paşaların isimleri sayılıyor ve bu girişimin yaratacağı sonuçlar değerlendiriliyordu. Üçüncü ses kaydında ise "Dostlar Meclisi" adlı bir yapılanmadan bahsediliyor, Başbakan Erdoğan için de "İmam kökenli adam" deniliyordu. Karadayı, internet sitelerinde yayınlanan ses kayıtları için "saçma sapan uyduruk şeyler" demişti.

Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Kadir Sağdıç'ın tümamiral rütbesiyle Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Eğitim ve Öğretim Komutanı olduğu dönemde ses kaydı YouTube'a düşer. Ses kaydında, Sağdıç olduğu öne sürülen kişi, darbe imasında bulunuyor ve askerlerden oluştuğu izlenimi veren bir topluluğa

konuşma yapıyordu. Sağdıç konuşmasında; ordunun her 20-25 yılda bir siyasilerin elinde yozlaşan sistemi tekrar rayına oturtmak zorunda kaldığını ve askerin gerektiği zaman gerekli reaksiyonları gösterebileceği yer alır.

Genelkurmay Başkanlığı Elektronik Sistemler Komutanı Tuğgeneral Münir Erten'e ait olduğu iddia edilen ses kaydında, Erten'in TSK'nın Kuzey Irak'a düzenlediği hava harekâtında açıklanandan çok daha az PKK'lının öldürüldüğü sözleri yer alır.

Hakkari Dağlıca Tabur Komutanı Yarbay Onur Dirik'e ait olduğu ileri sürülen ses kaydında, komutanlara ve bölgede halkına ağır hakaretler yer alır.

Genelkurmay Plan Harekât Daire Başkanı Tümgeneral Kenan Koçak-Stratejik Araştırmalar ve Etüt Merkezi Başkanı Tuğgeneral Süha Tanyeri arasında geçen konuşmada, Koçak ve Tanyeri'ye ait olduğu öne sürülen ses kayıtlarında, sivil toplum örgütleri ve gazetecilerin kullanılması ve parayla satın alınacak akademisyenlerin yönlendirilmesi gibi konulardan bahsedilir.

Emekli Orgeneral Şener Eruygur'un eşi Mukaddes Eruygur'un avukatının "Müvekkilime ait değil" dediği kayıtta, Mukaddes Eruygur olduğu iddia edilen kişi, eşinin yargılandığı İstanbul'daki ağır ceza mahkemelerinden bazıları için "bizden" ifadesini kullanıyordu. Ses kaydında ayrıca Eruygur'un tahliyesini sağlayan rahatsızlığına ilişkin de GATA'da görevli hakim Albay Mehmet Nusret Demircan'ın sözleri yer alır.

Telekomünikasyon sisteminin yabancıların eline geçmesiyle denetim mekanizması kalkmıştır.

Telekulağın ardında ABD vardır. YouTube'da yayınlanan konuşmalar ortam dinleme tekniğiyle kaydedilmektedir. Bu yöntemle cep telefonuna yüklenen bir program ya da bir cihazla en hassas sesler bile dinlenebilir.

ABD'nin 11 Eylül 2001 tarihinde yaşadığı terör saldırısından sonra, telefon dinleme ve fişleme operasyonlarını, önleyici savaş doktrininin bir parçası olarak kullanmaya başlamıştır.

Türkiye'nin en gizli ve kilit makamlarının dinlenerek ABD merkezli bir internet sitesinde yayınlanması, Amerikan istihbaratının Türkiye'deki ayağını deşifre etmiştir.

YouTube'a düşen bilgi ABD istihbaratının yüksek teknolojiye dayalı dinleme operasyonudur. YouTube adlı site, eğlence adı altında, ABD'nin bilgi edinme

operasyonunu kamufle etmek için oluşturulmuş bir sitedir.

Terörle mücadele mükemmeliyet merkezi aslında, ABD'nin Balgat askeri üssünde yeniden yapılandırılan yüksek dinleme üssüdür. Şu anda eğitim doktrin komutanlığının yer aldığı merkezin tam ortasında Türk askerinin güvenliği altında, ABD'nin en ileri teknolojisine dayalı istihbarat ve dinleme merkezi var. Burada sınırlı Türk subayı, çoğunlukla Amerikan, İngiliz ve İsrailli subaylar vardır.

Telefonlarda ortam dinleme olarak tabir edilen dinlemeler iki türlü yapılıyor.

- Birincisinde telefona kullanıcısından habersiz dinleme sağlayan yazılım yükleniyor.

- Diğerindeyse FM frekansı ile çalışan sistem kullanılıyor.

Yüklenen casus program, cep telefonunu dinleme cihazı haline getiriyor. Belirlenen numaradan bu telefon arandığında zil sesi duyulmuyor. Ekran ışığı bir defa yanıp sönüyor, telefon konuşma varmış gibi açık hale geçiyor, otomatik olarak casus programı devreye sokulmuş oluyor. Cep telefonu ekranında aramayla ilgili hiçbir bilgi de kesinlikle görünmüyor. Böylece ortamdaki konuşmalar dinlenebiliyor.

Dinleme süresine ilişkin olarak faturalara herhangi veri yansımıyor ve kontör harcaması da olmuyor. FM frekansı ile çalışan ortam dinleme cihazı, yerleştirildiği yerdeki sesleri belirli bir uzaklığa kablosuz olarak taşıyor. Dinlenmesi istenen ortamda cihazın yerleştirilmesi yeterli. Cihazın özel mikrofonu sayesinde en hassas sesler bile duyulabiliyor. Cihaz kolayca değiştirilebilen bir adet dokuz voltluk pille çalışıyor ve iki üç gün boyunca kesintisiz çalışabiliyor.

"Ne gibi cihazlar var?"

Verici Tespit Cihazı: Kablosuz yayın yapan her türlü vericiyi tespit edebilen detektör cihaz, 0-5,4 GHZ arasında yayın yapan ses vericileri, gizli kameralar ve casus telefonları tespit ediyor.

Frekans Göstergeli Profesyonel Verici Tespit Cihazı: Kablosuz yayın yapan her türlü vericiyi tespit edebilen ve aynı zamanda LCD ekranında frekansını ve yayın şiddetini gösteren cihaz, 0-3 GHZ arasında yayın yapan ses ve görüntü vericileri ile casus cihazları tespit ediyor.

Kalem Verici Tespit Cihazı: Herhangi bir ortamda cep telefonu aktif olduğunda

ışıklı uyarı veriyor. Cihaz, cep telefonu kullanımını yasaklayan kurumlarda ilgi görüyor.

Araç Takip Sistemi Bloke Cihazı: GPS uydu takip sistemlerinin uydudan aldıkları konum bilgilerine ulaşmasını engelleyen sistem, söz konusu takiplerde haritadan izlenmeyi engelliyor. Araç çakmağına takılarak kullanılan cihaz, uydu takibinden kurtulmak isteyenlerin tercihi.

Lazer Gizli Kamera Tespit Cihazı: Kablolu veya kablosuz her türlü gizli kamerayı tespit edebilen ürün, verdiği uyarıyla kullanıcılarını uyarıyor.

Cep Telefonu Engelleyici (Jammer): Cep telefonlarının sinyal almasını engelleyerek, iletişimi kesiyor. Özel anlarda veya bilgi sızmasını engellemek amacıyla toplantılarda çalıştırılan cihaz, 30-40 metrekare alanda, cep telefonlarını bloke ediyor.

Gizli Kamera Yayın Bozucu: Kablosuz gizli kameraların yayınını engelleyen sistem, 900 Mhz ile 2400 Mhz bantları arasındaki video kameraların yayınını engelliyor.

Kablosuz Kamera Yakalayıcı: Kablosuz gizli kameraların ve güvenlik kameralarının yayınını tespit eden cihaz, aynı zamanda söz konusu kameraların görüntülerini renkli ekranında gösteriyor. Cihaz, 300 metre alan içindeki tüm kablosuz video yayınlarını alıyor.

Kriptolu cep telefonu dinleme karşı alternatif çözümdür.

Kriptolu cep telefonundan alınan ses, matematiksel fonksiyonlardan oluşan kriptoloji algoritmalarıyla verilere dönüştürülüyor.

Matematiksel bilgiler ses kanalından değil, GSM şebekesinin veri kanalından diğer telefona aktarılıyor.

Diğer telefondaki kripto anahtarı, bu matematiksel verileri tekrar sese dönüştürüyor. Dinlenilmeye çalışılan telefonun ses kanalına girmeye çalışanlar herhangi bir bilgiye ulaşamıyor.

Veri bilgisine bile ulaşılsa matematiksel bilgiler kripto anahtarı bulunmadığı için sese dönüştürülemiyor.

III- BİYOLOJİK İSTİHBARAT

Amerikan silah şirketleri Raytheon ve Lockheed firmalarınca sağlanan PAC-3'ler, kara ve hava saldırılarına karşı kullanılıyor. Güdümlü özelliği de bulunan bu füzeler, en gelişmiş savunma sistemi olarak biliniyor.

ABD'nin Orta Doğu coğrafyasını kan çanağına çevirmeye yönelik kirli oyunları sürüyor. İran ve Suriye'ye karşı bölge ülkelerini silahlandırma politikası güden Amerika'nın Birleşik Arap Emirlikleri'ne (BAE) 3 milyar dolarlık füze satacağı belirtildi. BAE ile Amerikan Raytheon şirketi arasında satış anlaşmasının imzalandığı ifade ediliyor.

Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Eylül ayında BAE'ye değeri 9 milyar dolardan fazla olan helikopter ve hava savunma sistemi satmak için bir teklifte bulunulduğunu açıklamıştı. ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon) tarafından yapılan bu teklifin içeriğindeki ana unsurun ise 7 milyar dolar değerindeki Bölge Yüksek İrtifa Hava Savunması (THAAD) olduğu belirtilmişti.

Pentagon'un bir numaralı silah tedarikçisi Lockheed Martin tarafından geliştirilen THAAD'ın radar sistemini de Raytheon şirketi imal ediyor. Pakette ayrıca 121 milyon dolarlık Patriot Advanced Capability-3 (PAC-3) olarak bilinen füze sistemi de bulunuyor.

Nükleer, kimyasal ve mikrop bombaları taşıyan balistik füzeler, güdümlü füzeler ve uçaklara karşı en gelişmiş savunma sistemi olarak bilinen PAC-3, Körfez Savaşı'nda kullanılan Patriot füzelerinin geliştirilmiş hali. PAC-3'ler, karadan karaya atılıp füzeleri havada vurabiliyor.

Lockheed Martin'in ürettiği Patriot sistemlerini satın alan ülkeler arasında Suudi Arabistan, Kuveyt, Japonya, Tayvan, Yunanistan, Almanya, Hollanda, İsrail ve İspanya gibi ülkeler bulunuyor. İran, konuyla ilgili henüz bir açıklama yapmadı.

İran, geçtiğimiz ay Basra Körfezi'ndeki üç adada egemenlik iddialarını sürdüren Birleşik Arap Emirlikleri'ni uyarmıştı. Tahran yönetimi, ABD ve İngiltere'nin bölgede ayrılık tohumları ektiğini belirterek, "Londra ve Washington, bölge ülkelerinin arasını açmaya çalışıyor. Bu oyuna gelmeyin" demişti. Adaların geçici olarak 1903'te İngilizlerin eline geçtiğini ve 1971'de iade edildiğini belirten İran, "1971'de henüz kurulmamış olan Birleşik Arap Emirlikleri nasıl olur da adalar üzerinde egemenlik iddiasında bulunur"

açıklamasında bulunmuştu.

Beynin Biyolojik ve Sosyolojik Ritmi

Çoğu insan karıştırır. İsminin başına unvan ekleyenin de bilim adamı olduğu sanısı yaygındır. Oysa ikisi birbirinden oldukça farklı kavramlardır. Farklılık, üretimle ilgilidir.

Türkiye **geçmişte kalan** toplumsal siyasi, etnik, dini konuları deşmeyle meşgulken dünya neyle meşgul?

Bakın, beyin dalgalarıyla sessiz konuşma çalışmaları yapılıyor.

Amerikan Savunma Bakanlığı Pentagon'un "**çılgın bilim laboratuarı**" olarak nitelenen araştırma geliştirme birimi DARPA, askerlerin beyin dalgalarıyla haberleşebilmesini sağlayacak "**telepatik telsiz**" teknolojisi geliştirmek üzere kolları sıvamış. Savunma teknolojisine ilişkin haberler yapan Wired internet sitesinin haberine göre Pentagon, "**sessiz konuşma"** sistemi adı verilen ve savaş alanındaki askerlerin bir tür telepatik yöntemle haberleşmesini sağlayacak sistem için bu yıl 4 milyon dolar araştırma bütçesi ayırmış.

Askerlerin birbiri arasında telsiz benzeri yöntemlerle sesli şekilde konuşmadan ve dolayısıyla düşman tarafından tespit edilme korkusu olmadan, uzaktan haberleşmesini sağlayacak sistem, **beyin dalgalarını** kullanmayı amaçlıyor.

Buna göre, konuşma sese dönüşmeden önce beyinde **özel nöro-dalgalar** üretiyor. DARPA, konuşma öncesinde yaratılan bu dalgaları tespit edip çözümledikten sonra uzaktaki başka bir alıcıya iletecek bir sistem geliştirmeyi hedefliyor.

Beyin dalgalarını okumak için **EEG sisteminin** kullanılması öngörülüyor. EEG tekniği, düşman askerinin beyin dalgalarını okuyup, tehdit oluşturduğunun tespiti halinde önceden etkisiz hale getirilmesini öngören "**beyin okuma dürbünleri**" geliştirme projesinde de kullanılıyor.

DARPA'ya göre "**telepati**" projesinin üç temel hedefi bulunuyor. İlk hedef, EEG yöntemiyle kişinin konuşmasından hemen önce ortaya çıkan beyin dalgalarını tespit etmek. Sonra bu dalgaları okumak ve son olarak bu dalgaları sinyale dönüştürüp uzaktaki bir alıcıya aktarmak. "**Çılgın bilim laboratuarı**" olarak adlandırılan DARPA, beyin dalgalarını kontrol ederek düşmanın verilen emirlere itaat etmesini sağlayacak bir proje üzerinde de çalışıyor.

"Beyin gücüyle robotun eli hareket ettirildi!"

ABD’deki Brown Üniversitesi’nden öğretim üyesi Prof. Arto Nurmikko, **beyne yerleştirilen çiplerle** bazı işlerin **düşünce yoluyla kontrolü** üzerine çalışıyor.

Nurmikko; Antalya’da düzenlenen 4’üncü Uluslararası Beyin Mühendisliği Konferansı’na katıldı. Omurilik zedelenmesi yaşayan kişilerin vücudunu hareket ettiremezken beyinlerin mükemmel şekilde çalıştığına dikkat çeken Prof. Nurmikko’ya göre, proje bu şekilde yaşayan kişilere büyük yarar getirecek.

Beyne yerleştirdikleri mikroçipler sayesinde beynin ne yapmak istediğini dışarı yansıttığını söyleyen Prof. Nurmikko, pilot çalışmada beynin kablosuz şekilde uzaktaki bir robotun elini hareket ettirmeyi başardığını kaydetti. Prof. Nurmikko, 10-15 yıl içinde kablosuz şekilde tekerlekli sandalye ve klavye gibi cihazları beyin sinyalleriyle çalıştırmayı hedeflediklerini, bunun için mikro devrelerin beynin içine yerleştirilmesinin yaygınlaşacağını söyledi.

Beynin Biyolojik ve Sosyolojik Ritmi

Beyin ve zekâyı belirleyen karmaşık mekanizmayı anlamaya çalışan ABD’deki Kaliforniya Üniversitesi’nin bilim adamları yaptıkları son araştırmayla, dar gelirli ve zengin aile çocuklarının beyinleri arasındaki **bilgiyi algılama ve işlemesinde** farkı ortaya koydu.

Yarısı yoksul, yarısı varlıklı çocuğun katılımıyla yapılan araştırmaya göre iki grupta yer alan çocukların beyninin okuma ve düşünme ile elektriksel aktivitelerden sorumlu “**prefrontal korteks**”indeki işleyişte belirgin farklılıklar ortaya çıktı.

Dr. Mark Kishiyama’ya göre; düşük gelirli ailelerin çocuklarının beyninin **ön lobundaki** bu bölümün işleyişinin, varlıklı ailelerin çocuklarınkine göre daha zayıf. Dr. Kishiyama “Dar gelirli ailelerin çocukları okuduklarını, dinlediklerini ve izlediklerini diğerleri kadar hızlı ve net algılayamıyor. Bunu yeterli ve kaliteli beslenme noksanlığı, diğer olumsuz çevresel koşullar ve ailedeki maddi sıkıntılara bağlı stresten kaynaklandığını tahmin ediyoruz” diyor.

IV- SİBER İSTİHBARAT

Türkiye lüzumsuz ve gereksiz konularla meşgul iken bakın dünya da neler konuşuluyor. Örnek mi? ABD'nin Rusya'nın nükleer kapasitesini yok etmek için 2012 yılına kadar bu ülkeye önleyici saldırı gerçekleştireceği konuşuluyor.

Rusya Bilimler Akademisi Jeopolitik Bilimler Bölümü Başkan Yardımcısı Konstantin Sivkov, Rusya'nın nükleer kapasitesini yok etmeye yönelik tehdidin bugüne kadar hiç bu kadar ciddi olmadığını ifade ederek, "Şunu ilan ediyorum ki bu tehdit şimdiye kadar hiç bu kadar ciddi olmadı. Batılı uzmanlar bu konuyu son günlerde ciddi olarak tartışıyor." dedi.

Interfax'a açıklamalarda bulunan Sivkov nükleer olmayan silahlarla gerçekleştirilecek saldırı sonrası Rusya'nın üç parçaya bölüneceğini batı kısmının Avrupa Birliği'ne, doğu kısmının Çin'e bölüneceğinin iddia etti. Sivkov kaba senaryoya göre orta kısım ve Sibirya bölgesini ise ABD'ye verileceğini söyledi.

Rus askeri gücünün ABD'den yönelecek saldırıya yeterince karşılık veremeyeceğini öngören Rus bilim adamı, Rus konvansiyonel gücü henüz bölgesel savaşlarda bile yeterli değil. Toplu bir saldırı sırasında bunu başarması mümkün değil. Tek alternatif caydırıcı gücümüz nükleer varlığımız değerlendirmesi yaptı.

ABD'nin yeni bir silahlanma yarışı başlattığını kaydeden Rus uzman Russian Today televizyonuna verdiği röportajında da, "Onlar uzayı da silahlandırıyor. Yeni silahlar geliştiriyor. Rusya'nın da bu gelişmelere cevap vermesi gerekir. Ancak Rusya buna şimdilik Soğuk Savaş döneminde olduğu gibi karşılık verme konusunda isteksiz değerlendirmesinde bulunmuştu.

Siber Savaş Provası

Orta Doğu ve Kuzey Afrika'yı içeren geniş bir coğrafyanın internet çıkışını sağlayan deniz altındaki fiber optik kabloların 'makul bir sebep' olmadan art arda kesilmesi, 3. Dünya Savaşı'ndan İran operasyonuna kadar çok sayıda komplo teorisini gündeme taşıdı.

Kuzey Afrika'dan Orta Doğu ve Hindistan'a kadar çok geniş bir coğrafyada internet çıkışını sağlayan deniz altındaki fiber optik kabloların, uzmanları da hayrete düşürecek şekilde art arda kesilmesi sabotaj ihtimalini akıllara getirmişti.

Bu olağandışı gelişme, dünya basınının da gündemine oturdu. İngiliz The Times gazetesi, uzmanların, kabloların niçin kesildiğini hâlâ anlayamadığına işaret ederek, Türkiye'nin de dâhil olduğu **çok sayıda ülkede** internet trafiğini etkileyen bu durumun, sabotaj ihtimaline güç kazandırdığını yazıyor.

Başlangıçta olayın bir kaza olduğu ileri sürüldü. Ancak Mısır hükümeti bölgede deniz trafiği olmadığını açıkladı. Bunun üzerine bölgedeki bir depremin kablolarda hasara yol açtığı öne sürüldü. Ancak kabloların koptuğu alanda herhangi bir deprem kaydedilmedi. Kopan kabloların sahipleri ve ortakları arasında **Flag Telecom, France Telecom ve Verizon** var. Gazeteye bilgi veren Flag Telecom'dan bir yetkili, "**Herkes bunun bir gemi kazası olduğunu söylüyor. Ancak bunların tamamı spekülasyon. Ne olduğunu henüz bilmiyoruz"** diyor.

İnternet, Düşman Silahı

Uzmanlar, terör örgütlerinin deniz yatağının yüzlerce metre altındaki kablolara sabotaj yapacak donanıma sahip olamayacaklarını belirtiyor. Savaş karşıtı internet sitelerinde yer alan yorumlarda, geçtiğimiz günlerde Pentagon'a ait gizli bir belgede, **internetin düşman silahı** olarak görülmesi gerektiğinin yazıldığına işaret edilerek, ABD yönetiminin, geniş çaplı muhtemel bir savaş halinde internetin bloke edilmesine yönelik tatbikat yapmış olabileceği ileri sürüldü. Kazaların, İran'a yönelik olası operasyona hazırlık olduğu da revaç bulan teoriler arasında yer alıyor.

Terörün Yeni Silahı İnternet

Bakın gözden kaçırılan gerçekleri ortaya koymakta yarar var.

İnsan kaçakçılığı terör örgütleri için finans kaynağı oldu.

İnternet terör örgütlerinin yeni propaganda kaynağı oldu.

Terörist örgütler interneti kullanarak saldırıyor.

Dünyada silah arzı ürkütücü boyutlara ulaştı.

Bilgi kirliliğiyle uluslararası kamuoyu yanıltılıyor.

Kamuoyu oluşturmada terör örgütleri daha şanslı.

Terör örgütleri kitle imha silahı elde etmek için uğraşıyor

"Dünya bu tehdidi görmelidir"

İnsanoğlu başta güvenlik ihtiyacı olmak üzere devlet gibi bir varlığa teslim etmiştir. Eğer ulus devlet yok olacaksa bunu kim koruyacak? Terör karşısında en temel güvence ulus devlettir.

Terör örgütlerinin temel hedefi ulus devlet yapısını yok etmek. Ulus devlet teröre karşı bölgesel işbirliği geliştirmeli.

Küreselleşme kendi dinamikleriyle oluruna bırakılamaz. Küreselleşmenin sonuçlarından her ulus ve birey mutlaka etkilenecektir.

Küresel tehditlere karşı temel güvence ulus devlettir. Ulus devlet, temel hak ve hürriyetin güvencesidir. Bazı örgütler ulus devleti küreselleşmenin önünde engel görüyor. Ulus devlet yapısı hedef alınıyor.

"Ulus devlet dengesini kaybederse terör ortamı oluşur"

Güçlü kurumlarıyla ulus devlet tehditler karşısında güvencedir.

Küreselleşmenin itici gücü olan devletler, kendilerinin aştıkları sorunların eleştirdikleri gelişmekte olan devletlerde sürdüğünü görmelidirler. Gelişmiş devletler gelişmekte olan devletlerin sorunlarını algılamıyor.

Bu güçlerin evrensel olarak sundukları değerleri dayatması sorun yaratıyor.

11 Eylül saldırılarının ardından yapılan araştırmalar terörle mücadeleye zarar verdi.

Terörü sınıflandırırken sıfatlar eklemek önyargılar yaratıyor.

Hiçbir ülke dünyanın en ücra köşesindeki bir terör olayına kayıtsız kalma lüksüne sahip değildir.

Soğuk Savaş döneminde devletler birbirini zor durumda bırakmak için terör örgütlerini destekledi. Terörü beslemek yılanı beslemektir, sahibini de sokacaktır.

Terör eylemlerinde akan kandan teröriste ortam sağlayan da sorumludur.

Çağımızda insan ruhu için en büyük tehlikenin biyoetik olduğu söylemiyor. İnsan organizması üzerinde yapılan deneysel çalışmaların da yeni terör dalgasına yol açacağı üzerinde duran var mı? Yok.

Bakın:

Emisyon gazı yaymak,

Genlerle oynamak,

İnsanlar üzerinde deneysel çalışmalar yapmak,

Kök hücre,

Uyuşturucu ticareti,

Ekonomik ve sosyal eşitsizlik bazı dini kesimlerce günah olarak da görülüyor. Ve aynı zamanda terör denilen şiddeti, kaosu, kargaşayı tetikleyecek konular.

Teknoloji Bağımlılığı ve Tehlikeleri!

İnternet olan her evde kablosuz bağlantı (Wi-Fi) standart oldu. Peki, manyetik dalgalar bizi nasıl etkiliyor? Sağlığa zararlı mı?

Bilim adamları son 15 yılda sayısı hızla artan telsiz telefonların, cep telefonlarının, mikrodalga fırınların, telefon baz istasyonlarının ve kablosuz internet bağlantılarının yaydığı elektromanyetik dalgalarının insanlar üzerindeki etkisini "Ne olacağını hiç kimse bilmiyor. Hepimiz tarihin en büyük biyolojik deneyinin bir parçasıyız" diyerek anlatıyor. Bugün sıradan bir yetişkin, dedesinin gençliğine göre 100 milyon kat daha fazla radyasyona maruz kalıyor. Yani bir şeylerin ters gitmesi kaçınılmaz. Cep telefonlarının, baz istasyonlarının zararları artık bilim dünyasında kabul ediliyor.

Hücrede Bozulma Riski

Sigaranın, mikrodalga fırınların, cep telefonlarının zararları hep yıllar sonra ortaya çıktı. Kablosuz internet bağlantısı yanı Wi-Fi de şimdi aynı kaderi paylaşıyor. Wi-Fi'nin insan sağlığına olumsuz etkisi olabileceğini söyleyen uzmanların sayısı her geçen gün artıyor. Wi-Fi, telefon hattının geldiği kutuyu, radyo dalgalarıyla bilgisayara bağlıyor, böylece kişinin istediği yerden internete bağlanmasını sağlıyor. Ancak bu sırada yayılan dalgalar uzun süreli kullanımda hücrelerde, sinir sistemi ve beyinde olumsuz etki yaratma riski taşıyor.

İngiltere'nin Sağlık Koruma Ajansı'nın Başkanı William Stewart, Wi-Fi'nin ölçülü kullanılması gerektiğini söylüyor ve hükümetleri bu konuyu araştırmaya davet ediyor. Radyasyonun beyin hücrelerini öldürdüğünü kanıtlayan İsveçli Profesör Leif Salford ise Wi-Fi'nin radyasyon yaydığı için tehlikeli olduğunu hatırlatıyor.

Avrupa Parlamentosu da 2008'de oyladığı bir kararla kablosuz iletişim araçlarının kullanımıyla ilgili önlemler alınmasını tavsiye etti. Hamile kadınların

ve çocukların risk altında olduğunun altını çizdi. Dünyanın Wi-Fi ve radyasyon konusundaki en önemli uzmanlarıyla görüşen BBC'nin ünlü araştırma programı **Panorama**, Wi-Fi bulunan bir sınıfta sinyal gücünün, cep telefonu baz istasyonlarından yayılan sinyalden 3 kat güçlü olduğunu ortaya çıkardı.

"Dünya Sağlık Örgütü kararsız"

Ancak Wi-Fi'nin sağlık üzerindeki etkisiyle ilgili bilimsel araştırmalar şimdilik sınırlı. Washington Eyalet Üniversitesi uzmanlarından Profesör Henry Lai "Maalesef bu miktarda radyasyonla ilgili son 30 yılda yapılan araştırmaların yarısı zarar tespit etti, diğer yarısı ise hiçbir şey bulamadı. Dolayısıyla emin olamıyoruz" diyor.

Dünya Sağlık Örgütü de "Yeterli miktarda deney olmadığı için" bu konuda kararsız. Ancak her 100 kişiden 3'ünde "**elektrosensitivite**" problemi olduğunu hatırlatıyor. Yani bu kişiler Wi-Fi olan alanlarda yorgunluk, uykusuzluk, boyun ağrısı, baş ağrısı, mide bulantısı gibi şikâyetler yaşıyor. Bu konuda en büyük sorun uluslararası "güvenli sınırları." Uluslararası Radyasyondan Korunma Komisyonu'nun üst limitine göre cep telefonları ve baz istasyonlarıyla birlikte Wi-Fi de güvenli. Ancak üst limitler tartışılıyor. Komisyon, radyasyon seviyesini vücutta yarattığı ısı miktarına göre belirliyor. Ancak uzmanlara göre bu araçlar ısı yaratmadıkları zaman bile hücrelerde ve sinir sisteminde hasar oluşturabiliyor.

En Büyük Risk Grubu Çocuklar

Kablosuz internet kullanımında en büyük risk grubu çocuklar... Kafatasları daha ince ve sinir sistemleri gelişmekte olduğu için en düşük radyasyon seviyesi bile çocukları daha fazla etkiliyor. Ayrıca bugünkü çocukların hayat boyu bu sinyallere maruz kalacağı da hatırlatılıyor. Dolayısıyla okullarda Wi-Fi kullanımı mercek altında. Zira tek bir bilgisayar Wi-Fi ile internete bağlandığında ortaya çıkan radyasyon uluslararası standartlara göre zararsız olsa da birçok bilgisayar bir araya geldiğinde durum değişiyor. İnternete bağlı yirmi bilgisayarın olduğu bir sınıftaki radyasyon oranı bir cep telefonuna denk geliyor.

"1999'dan beri kullanılıyor"

- "Wireles Fidelity" kelimelerinin kısaltması olan Wi-Fi kablosuz bağlantı anlamına gelir. Dizüstü bilgisayarlar, PDA'lar ve diğer taşınabilir cihazların, yakınlarındaki kablosuz erişim noktaları aracılığıyla internete bağlanabilmesini sağlar.

- Wi-Fi telsiz gibi çalışır. Telsiz bir taraftaki konuşmayı radyo dalgalarına dönüştürüp diğer tarafa aktarır. Wi-Fi de aynı işlemi çok daha hızlı ve farklı farklı veriler için gerçekleştirerek internet kullanımı sağlar. Wi-Fi aktarma işlemi 2,4 GHz veya 5 GHz radyo frekansında gerçekleştirilir.

- İlk kez 1999 yılında Apple bilgisayarlara yerleştirilen donanımla kullanıma giren Wi-Fi 2003 yılından beri PC'lerde de kullanılabiliyor. Wi-Fi evde, ofiste, okullarda, kafelerde ya da gittikçe yaygınlaşan "hotspot"lar sayesinde sokakta kullanılabiliyor.

- Hotspot kablosuz, ücret karşılığı ya da bedava internet servisi verilen halka açık alanları ifade eder. Hotspotlar havaalanları, oteller, alışveriş merkezleri, tren istasyonları, konferans merkezleri, üniversiteler, fuar alanları v.b. gibi yerlerdir.

- Bugün dünyada Boston, Hong Kong, Kuala Lumpur, Lüksemburg, Moskova, Montreal, San Francisco'nun da dâhil olduğu 80 kadar kent merkezinde ücretsiz Wi-Fi hizmeti veriliyor. New York, Londra, Tokyo gibi kentlerde de geniş hotspot alanları bulunuyor.

- Ülkemizde de Türk Telekom, TTnet ile Wi-Fi hizmetini son dönemde oldukça geliştirerek ülke genelinde "hotspot"lar kurmaya başladı.

İngiltere'de Öğretmenler Derneği, hükümete çağrıda bulunarak okullardan Wi-Fi'nin kaldırılmasını istiyor. Bazı okullar kendileri inisiyatif alarak kablosuz internet bağlantısını kesiyor. Avusturya Tıp Derneği de Wi-Fi bağlantısının okullardan kaldırılması için harekete geçiyor. Doktor Gerd Oberfeld, "Verilere bakınca her şey açıkça görülüyor: Artan kanser oranları, DNA'daki bozulmalar tek bir sonuca işaret ediyor" diyor. Kablosuz interneti tüm şehre yayan WiMax sistemiyle ilgili de tartışma yaşanıyor. WiMax ile kilometrekarelerce büyüklükte alanda kablosuz internet ağı kuruluyor. İnsanlar bulundukları her yerden nete bağlanabiliyor. Ancak tüm şehir elektromanyetik dalgalara maruz kalıyor.

Neyin zararlı olduğunu bil ve öğren ki bağımlılık tutkusundan vazgeçebilesin.

Siber Güvenlik!

ABD Başkanı Barack H. Obama, ülkenin dijital altyapısının korunması için **ulusal stratejik varlıklar** adı altında bir deklarasyon yayınladı.

ABD ordusuna ait bilgisayarlara yaptıkları binlerce saldırı nedeniyle **1 trilyon doları** bulan zarara sebep olan **siber korsanlara** karşı mücadele başlatıldı. Ulusal stratejik varlıkların korunması için yeni bir görev alanı oluşturuluyor.

Siber güvenlik çarı olarak adlandırılan bu göreve gelecek kişinin hükümet bürokrasisini koordine edecek ve doğrudan başkan Obama'ya bağlı bir birim olarak hizmet verecek

21. yüzyılın Amerikan ekonomisinin **siber güvenlik sayesinde** koruma altında tutulacağını belirten Obama, uygulamaya ilişkin olan endişelere de yanıt veriyor. Özel hayatın gizliliği ve özel şirketlerin **internet trafiği konusunda** Beyaz Saray'ın herhangi bir izleme eğiliminin olmayacağını, uygulamanın Pentagon tarafından planlanan yeni bir askeri gücün oluşturulması olarak algılandığını hatırlatarak, böyle bir durumun söz konusu olmadığını söylüyor.

Savaş telsizleri, taşınabilir askerî bilgisayarlar, konuşma ve hatta el işaretleri bile unutulacak gibi.

Askerler gelecekte birbirleriyle iletişim kurmak istediklerinde, birbirlerinin akıllarını okuyacak. Pentagon'un ordu tarafından kullanılmak üzere yeni teknolojiler üretmekle sorumlu **İleri Araştırma Projeleri Ajansı'ndaki** araştırmacıların amaçlarının bu olduğu belirtiliyor.

Ajansın gelecek yılki mali bütçesinin 4 milyon dolarlık bölümü, **Sessiz Konuşma** adı verilen bu program için ayrıldı. Amaç, **savaş alanında iletişimin kelimeler kullanılmaksızın beyin sinirleriyle gönderilen sinyallerin analizi yoluyla sağlanması**. ABD ordusu geçen yıl da bilgisayar vasıtasıyla telepati kurma olasılığının araştırılması için California Üniversitesi'ne kaynak ayırmıştı.

"Bilgisayar yoluyla da takip! Mailleriniz okunuyor..."

ABD'nin bir numaralı bilgisayar güvenlik şirketi Hacker Safe'in Türkiye Temsilcisi İnan Taptık geçenlerde çok önemli uyarlarda bulunmuştu. Mailleriniz okunuyor...

İnan Taptık'a göre; Yazdığınız e-mail'in sadece siz ve gönderdiğiniz kişi tarafından okunması diye bir şey yok. Bütün e-mailler istenirse okunabilir. MSN'deki yazışmalar dâhil... E-mail'inin bir kopyasını ABD saklıyor.

Çünkü dünyanın internet yapısına sahip olan ülkesi ABD. İnternetin doğduğu topraklar orası. Bu işi 1970'lerde çözdüler. Bütün standardı belirleyen de ABD'dir.

Avrupa bu durumun farkına varıp, kendi internet omurgasına sahip çıktı. Devlet kurumlarının portlarını, IP'lerini kesinlikle dinlettirmiyor. Bunu vatandaşlarının, şirketlerinin kullandığı internet ortamına yaymaya çalışıyor.

Avrupa ABD'den bir yere kadar kaçabilmiştir. Çünkü bir Avrupalı Yahoo'ya ya da Gmail adresine e-mail attığı zaman yine yakalanıyor. Ne de olsa bu adreslerin hepsinin ana serverı, hostingi ABD'de. Asıl posta kutusu orası.

ABD bu kadar bilgiyi kuşkusuz bir amaçla takip ediyor. ABD'nin aradığı bazı belli kelimeler var. O yüzden sürekli tarama yapıyorlar. Mesela bir elektronik postanın içinde "El Kaide" kelimesi geçiyorsa o posta taramaya takılıyor. Taramadan kaçmak isteyenler kripto yöntemini kullanıyor, ama o da çözüm değil. Çünkü tarama sırasında ardışık kelime düzeneklerine sıklıkla rastlanırsa, sistem bunun bir kripto olduğunu anlayıp, onu da kenara ayırıyor. Tabii dünyada çözülemeyecek hiçbir kripto da olmadığı için kaçmak mümkün olmuyor.

Böyle bir tarama imkânı var ama yine de dünyanın e-mail'ini saklıyor. Bu zararlı, bu zararsız diye ayırmaya vakti yok. Onun yerine saklayıp, bir gün lâzım olursa diye elinde tutuyor. Mesela e-mail kutunuzda saklanan e-mailler vardır. Oradan da bakabilirler.

Aslında e-mail kutusu onlar için istedikleri zaman açıp okuyabilecekleri bir defter gibi. İsterlerse sakladıkları yerden çıkartıp içine bakabiliyorlar.

İnternet şifreleri bulmaya gerek yok; çünkü zaten o kapıdan girmiyorlar. Bu kapıdan hackerlar giriyor ki, onlar için de şifreyi kırmak küçük mesele. Kendi yazdıkları scriptler var ellerinde. Kaldı ki zaten hackerlar da kontrol ettikleri bant genişliğinin bir kısmıyla e-mail trafiğini tarayabiliyorlar. İşlerine yarar bir şey bulurlarsa o zaman kapıdan içeriye girip, bilgiyi alıp çıkıyorlar.

Aynı tehlike devlet için de geçerli. Devletin çok kritik olan yazışmaları internet ortamında yapılmıyor. Hâlâ özel ulak sistemini kullanıyorlar.

Türkiye'nin hostingleri ABD'de, bütün bilgilerimiz orada saklanıyor. Sadece devlete ait hostingleri değil, diğer kuruluşların hostingleri de saklanıyor. Firmanız için Türkiye'deki bir hosting şirketinden yer alıyorsunuz, sonra bir bakıyorsunuz ki şirketin serverları ABD'de. Yani her tr'yle biten e-mail adresinin hostingi de Türkiye'de olmayabilir.

İster ABD, ister Türkiye olsun, sonuçta bütün yazışmalar mutlaka bir yerlere kaydediliyor. Elbette, bütün yazışmaların birer kopyaları mutlaka bağlı oldukları hostinglerde saklanır.

Türkiye'deki hostingler kimsenin denetimi altında değil. Öyle bir denetim mekanizması yok. Hosting dediğimiz yerler bağlı oldukları binada bir odadır. Özel olarak soğutulmuş o odada bir sürü serverlar dizisi, modemler, bağlantılar

bulunur.

Anahtarın kimsede olmaması gerekir, Türkiye portlarına, yani kendi IP ve URL'lerine sahip çıkmadığı için anahtarı da isteyen tüm hackerların eline kendisi vermiş oluyor.

IP'lere ve URL'lere her gün güvenlik açığı denetimi yapılarak sahip çıkılır. Her gün güvenlik açığı denetimi yapmak demek, elektronik sınırlarınıza elektronik askerler dikmek demektir.

Bu işlem size bir ayna tutulması demektir. Sisteminizi uzaktan erişimle tarayıp, size ne çöpünüzün olduğunu göstermesi gerekir. Böylece kendinizin nasıl göründüğünü öğrenmiş olursunuz. Sırf bunun için hacker simülasyonları yapılır. Etik hackerlar, Bir hacker olsam bu sistemi neresinden çökertirdim diye ataklar yapar. Bunun her gün yapılması gerekir.

Türkiye bunu yapamıyor. Çünkü bizim aynamız yok. Ve yine Devlette bilgisayarla ilgili önemli konumların başına çok da bilgi sahibi olmayan kişiler getiriliyor.

Sistemini denetlememenin ya da başkalarına kaptırmanın kötü sonuçları var elbette. Bir ülkenin bilgisayar alt yapısını ele geçirirseniz o ülkeyi hareket edemez hale getirirsiniz. Data iletişimini ortadan kaldırdığınız anda herkes sudan çıkmış balığa döner. Uyduları hackleyip GPS sistemini kaydırdığınız anda kimse nerede olduğunu bile bulamaz. Dünya GPS hizmetlerini ABD'nin yerleştirdiği uydulardan alıyor.

Siber Savaşa Karşı İlk Alarm

İnternet güvenliği için çalışmalar yürütülmektedir. **'Siber savaş'** sözünün boş laf değil bir gerçek olduğunu kabullenen Türkiye, artık internette de kamu güvenliği sağlayacak.

Bakın; tüm dünyada ülkelerin ve stratejik kurumların tedbir aldığı 'siber savaş' tehdidi, Türkiye'yi de harekete geçirmelidir.

ABD Başkanı Barack Obama da siber saldırılarla mücadele etmek için internet komutanı atayacağını açıklamıştı.

26 Nisan 2007 tarihinde Estonya'nın 'Bronz Asker Heykeli'ni kaldırması ile dünyada ilk siber savaş gerçekleşmişti. Daha sonra Rusya-Estonya gerilimi ile geçen yıl yaşanan Rusya'nın Gürcistan'a yönelik saldırısında da bu ülkeye yönelik siber savaş yapıldı. Son olarak da cumhurbaşkanlığı seçimi sonrası

yaşanan olayların ardından Haziran 2009’da İran’a yönelik siber savaş gerçekleştirildi.

Politik ve siyasi nedenlerle seçilen bir ülkeye bilgi ve iletişim teknolojileri üzerinden başlatılan siber savaş konusunda duyarlı olmak gerekir. Türkiye’de devletin bilgi işlem sistemleri güvenlik açısından yetersizdir.

Bilgi sistemi personeli hem kendi içinde hem de özel sektörle işbirliği yapmalıdır.

Buna göre, her kurumun bilgi işlem personelinin oluşturduğu bir ekip kurulmalıdır. **‘Ulusal Bilgisayar Olayları Müdahale Ekibi’** adı verilen bu oluşum, bir kurum koordinasyonunda olası siber saldırılara karşı tedbir alıp savaş yapmalıdır. Yani; her kurumdan bilgi işlem uzmanlarının yer aldığı bir **siber savaş timi** kurulmalıdır.

Siber savaş bir kavram değil gerçektir.

Türkiye ele geçirilmiş bilgisayarlar sıralamasında hızla yükselmektedir. NATO’nun siber savunmadan sorumlu biriminden Türkiye’nin ele geçirme faaliyetlerine karıştığına dair bilgi alınmaktadır. Türkiye’nin elindeki bilgisayar parkı, kendi takdiri dışında kullanılabilecek kuvvetli bir silaha dönüşmüştür. Kabul edilmez riskler söz konusudur.

Ülkenin bilgi ve iletişim sistemlerinin güvenlik mekanizmaları için ‘milli çözüm’ oluşturulması gerekir. Kamunun alması gereken tedbirler;

- Sanal Ortam Savunma Sistemi kurulmalı,

- Türkiye’de bilgi güvenliği konusunda gerekli olan yasal düzenlemeler yapılmalı,

- Kamu kurumlarının bilgi işlem personeline güvenlik eğitimi verilmeli,

- Ulusal kritik bilgi ve iletişim sistem altyapılarının güvenliği sağlanmalı,

- Bu konuda uluslararası eşgüdüm sağlanmalı,

- Kişisel bilgisayar kullanıcılarına da yeni bilgisayar alımlarında bilgi güvenliği notu dağıtılarak, bilinçlenmeleri sağlanmalıdır.

Biri bizi gözetliyor ancak biz de gereken tedbirleri alırsak etkisizleştirebiliriz.

Çok yönlü düşünmezsen; yaşamın çok yönünü göremez, anlayamazsın.

BEŞİNCİ BÖLÜM

İSTİHBARAT FAALİYET ALANLARI

I- İSTİHBARAT VE SİYASET

Tarihe damgasını vurmuş büyük siyasi ve dramatik olaylar çoktur.

Devletler arası çatışmalarla insan kıyımının yaşandığı savaşta izlenen propaganda ve iletişim teknikleri günümüzde de en çok tartışılan olgular arasında yer alır

Konuşmaya, tartışmaya ve sorgulamaya en az önem verilen alanlar istihbarat ve siyaset kurumlarıdır. Herkes her şeyi konuşur, tartışır ve sorgular ama kurumsal anlamda ilişkiler bir türlü açığa çıkarılmaz, tarihin derinliklerinde birer anı olarak ancak romanlara konu edilir.

Kendimiz kişi dünyamızda takılıp kalırken son zamanlarda dünya konuşulması dahi tabu ve tehlikeli olan alanları anlamaya başladı. Bunda internetin, teknolojinin rolü küçümsenemez.

“Dokuz On Bir” filmi gibi Amerika’dan İngiltere’ye yayınlanan raporlar ve Yeni Zelanda İsrail ilişkilerini etkileme düzeyine gelen konu, istihbarat kurumu ve siyaset kurumu ile ilgilidir. Öylesine bir gelişme oldu ki medyada yaldızlanmadan tutun resmi siyasetin temel taşlı oluşumlarla oluşturulan yargıları, bilgileri hepsi darmadağın oluyor.

Kuşkusuz dünya ekonomisi siyasetle yürütülmektedir. Bunun için de istihbarat ağı kurulur. Egemenliği sürdürmek, genişletmek için örgütlenmeler yenilenir. Sömürü çarkı değişime paralel olarak yürütülür.

Küreselleşme, dünya siyasi karar vericilerince yeni bir emperyalist dikta olan dünya egemenliği projesi olarak gündeme getirilmiştir. Jacques Bordist’e göre gelecekteki dünya hükümetinin amaçları şöyledir.

- Uluslararası finans forumları

- Karşılıklı muhaceret özgürlüğü

- Gümrük engeli olmaksızın malların serbest dolaşımı

- Uluslararası ekonomik birlik

- Silahlı kuvvetlerin kaldırılmasıyla eş zamanlı olarak uluslararası bir kolluk gücünün kurulması

- Uluslararası bir parlamentonun oluşturulması

- Devletlerin egemenliklerinin sınırlandırılmasıyla birlikte egemenliğin BM'ye veya uluslarüstü başka bir hükümete devri

- Belirtilen ilkelere göre bir Dünya Hükümetinin kurulması[98]

Bunlar gerçekleşiyor. Paul Werberg'in açıklaması şöyle: "Hoşunuza gitsin ya da gitmesin bir Dünya Hükümetine sahip olacağız. Tek sorun bunun işgal ile mi, gönül rızası ile mi kurulacağı sorunudur."[99] Buradan çıkaracağımız sonuç, eğer bu hedeflere ulaşılırsa ulus devletlerinin sonunun geleceğidir.

Küreselleşme üç gizli örgütün çabalarıyla yaşama geçiriliyor. Bu üç gizli örgüt; Council On Foreign Relations (CFR), Bilderberg Group (BB), Trilateral Comission (TC)'dır.

1973 yılında üç büyük emperyalist sermaye odağını CFR güdümünde birleştirmek için kuruluyor. İçinde Kuzey Amerikalılar, Avrupalılar, Japonlar var. Bu örgüt de Bilderberg'e göre bir üst kuruluş. Birincisi CFR, İkincisi Trilateral, üçüncüsü Bilderberg. Böyle bir hiyerarşi var aralarında. Tabi oraya seçilmenin şartları var.

"1975 yılında Nelson Rockfeller Comission ile ABD'nin bütün istihbarat örgütleri CFR'in denetimi altına alınıyor".[100] Bu tespiti ABD'yle sınırlı tutarsak eksik olur. Çünkü uluslararası kapitalizmin gizli örgütlerine baktığımız zaman istihbarat örgütü üst düzey yetkilileri yanında, NATO Başkumandanları ve NATO Genel Sekreterleri ve hatta Birleşmiş Milletlerin etkin görevlilerinin de yer aldığını görmekteyiz. Bu anlayışla ABD istihbarat örgütleriyle müttefik istihbarat örgütleri arasında işbirliğinin ötesinde bağlar kurulmuştur.

Küreselleşmenin üç büyük gizli örgütünün hiyerarşisine göre merkezde bulunanlara "Boğanın Gözü" diyorlar.[101] Öküzün Gözü'nde Amerikan başkanı, David Rockefeller, diğer üyeler yer alıyor. Bu gruba alınmanın on şartı üç gizli örgüte de üye olmak. Bunlar dünyayı yönetmek için karar alan kişiler. Ve küreselleşmeyi yönlendiriyorlar. Ondan sonraki halkada, iç halka denilen bir halka var.

İç halkada bulunanlar yani Boğanın Gözü'nden sonraki halkadakiler bellidir. Bütün bunlar David Rockefeller'e bağlı. Japon şirketlerinden Toyota, Mitsubishi. Kuzey Amerika şirketlerinden Rockefeller, Morgan, DuPont, Philips. Avrupalı bazı şirketler ise Henkel, Siemens, Agnelli'dir.

Rockefeller iki bankaya sahiptir. Chase Manhattan Bank ve CitiBank'ın

Türkiye’de şubesi var. Dünya’daki ve Amerika’daki bütün finansı koordine eder.

Bilderberg örgütü üyesi olarak Chase Manhattan Bank’ın yönetim kurulu üyesi. Rahmi Koç dışında Suna Kıraç da 1992 yılında Bilderberg toplantısına katılıp üye oldu.

ABD yönetimi ve ABD başkanları da Sezar’a bağlı durumda. David Rockefeller’in hiyerarşisinde gizli örgütler bağlamında aynı zamanda NATO, Birleşmiş Milletler vb gibi uluslararası örgütler yer alıyor. Pentagon, CIA, FBI, bütün finans kuruluşları, üniversiteler, medya denetim altına alınmış durumdadır. Basın, yayın, televizyon hepsi... İşçi temsilcileri, think-thank kuruluşları, vakıflar, ayrıca Asya, Afrika ekonomik toplulukları, AB, AGİT, NAFTA... Bu şekilde emperyal dikta kurulmuş oluyor.

“Küreselleşme 1990 yılında başlamamıştır”

Bu noktaya nasıl gelindi? 1 doların arka yüzünün sol tarafında bir piramit var. Bu piramit Masonik bir amblemdir. Üstünde bir göz yer alıyor, ona masonlar “Ulu Göz” derler. Her mason locasında bir kılıç, “Ulu Göz” ve buna benzer simgesel semboller bulunur. Yani YDD’nin söylendiği gibi 1990’larda Sovyetler Birliği’nin dağılmasından sonra kurulmuştur sözü yalandır. ABD daha 1876 yılında 1 dolara Masonik amblem koymak suretiyle uzun erimli hedefini saptamış ve çalışanlarını bu doğrultuda sürdüregelmiştir. Tek başına bu sembol bile ABD’nin Masonik ve Siyonist bir dünya emelini gösteriyor.

Doların üzerindeki sembol ve yazıların birer anlamı vardır.[102] Piramit şeklinin üzerinde “Annuit Coeptis” yazıyor. Bu Latince: “Bizim meselemiz, planımız başarıyla tamamlanmıştır” demek. Bu bir kendine güveni ifade ediyor. Piramidin altında ise Romen rakamıyla 1 Mayıs 1876 yazıyor. Bu Amerika’nın kuruluş tarihi değil, bu İlluminati denilen bir Mason kurumunun önemli bir tarihi olarak buraya geçmiş. En altta ise yine Latince olarak “Novus Ordo Seclorum” yazıyor. Bu “Çağların Yeni Düzeni” demek yani Yeni Dünya Düzeni dolardan başlıyor

Yeni Dünya Düzeni’nin Küresel Seçkinlerinin Hiyerarşisi:

En Yukarıda Öküzün Gözü

- Bilderberg Grubu, Trilateral Comission ve CFR

- Daha altta ise Rotaryanler, Lionslar, Diners, Bony and Scott ve benzeri kuruluşlar vardır.

Masonların altındaki örgütlere de Mason altı veya premasonik örgütler deniyor. Bu örgütler de yukarıdan aşağıya sırasıyla Bu örgütlerde yer alanlar yukarıya tırmanmak için çabalıyorlar.

Premasonik örgütlerin amacı, Mason ideallerin gerçekleşmesi için toplumsal yararlı faaliyetlerde bulunmak, ABD'yi sempatik göstermek ve küreselleşme olgusuna hizmet etmek. Bu oluşumun içerisinde direktif, emir, talimat yukarıdan aşağıya doğru geliyor. Aşağıdan hiçbir kıpırdama olmuyor. Tahkim kanunu mu? Anında çıkacak. Özelleştirme? Olacak. Çünkü kendi emperyal sistemine entegre etmek için ülkeleri uydulaştırıyorlar. Sır saklama, hiçbirinin ağzından kelime alamazsınız. Aşağıdan yukarı, yukarıdan aşağıya çalışan bir olgu. Mutlak itaat, aşağıdan yukarı. Örgütler arası dayanışma, aşağıdan yukarıya.[103]

Türk katılımcıları Bilderberg'den yukarı çıkamıyor. Bilderberg örgütü Türkiye'de de toplanıyor. İlk toplantı, 18-20 Eylül 1959'da Yeşilköy'de yapılır. Katılımcılar arasında Adnan Menderes ve Fatin Rüştü Zorlu da vardır. Adnan Menderes'i asanlar böyle bir örgüte üye olduğunu bilmiyorlar. Bu aslında çok anlamlıdır. ABD Türkiye'de kendi istediği karşıdevrim sürecini yürütecek işbirlikçileri Bilderberg örgütünün ilk Türk üyeleri yapıyor.

"Menderes; üç Mason patronu MİT Başkanı yapar!"

Öyle anlaşılıyor ki, görünüşte İslam'a sıcak yaklaşımlı, ama gerçekte İsrail yanlısı yönetimler, MİT'i ele geçirmeye, CIA ve MOSSAD'ın güdümüne vermeye özel bir gayret göstermiş, ama milli düşünceli ve haysiyetli askerler buna direnmiştir. Ancak maalesef giderek bu direncin zayıfladığı ve MİT'in sulandırıldığı bir süreç yaşandığı görülmektedir.

Adnan Menderes Mason Locası'na üye olan Salih Korur, Tevfik Karasapan ve Göktürk'ü MİT'in başına getirmiştir. Ancak Masonlar üzerinden teşkilatta nüfuz edinme planının, asker tarafından bozulduğu bilinmektedir.

Türk gizli servisinin ilk sivil müsteşarı, sanıldığı gibi Sönmez Köksal değil, 1957'de Adnan Menderes tarafından göreve getirilen Ahmet Salih Korur idi. Menderes'in Başbakanlık Müsteşarı ve sağ kolu olan Korur, Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın Üstad-ı Azam'ı olan bir kişiydi. İlki Nisan-Eylül 1957, ikincisi ise Temmuz-Ekim 1959'da olmak üzere iki defa kısa sürelerle MİT'i yöneten Korur'un, gençliğinde askeri fabrikalarda çalışarak Kurtuluş Savaşı'na katkıda bulunduğu söylenir. Sivil bürokrasinin çeşitli kademelerinde üst düzey görevler yapmış, Demokrat Parti iktidarından sonra Başbakanlık Müsteşarlığı'na atanmış birisidir. Korur'un, Atatürk'ün talimatıyla

kapatılınca uykuya giren Masonluğun Türkiye'de yeniden dirilişini sağlayan en önemli ismi olduğu sır değildir. Adnan Menderes'in, sağ kolu konumundaki bu kişiyi, hem Milli Emniyet Reisliği'ne, hem gizli servise nüfuz etmek ve orduya karşı elini güçlendirmek için atadığı bir gerçektir. Ne var ki bu planında pek başarılı olduğu söylenemeyecektir. Çünkü teşkilatta büyük bir direnişle yüz yüze gelmiştir. Başbakanlık bünyesinde de küçük bir istihbarat örgütü kurduran Korur, Menderes'in telefonlarını dinlendiğini öğrendiğinde istihbarat yetkililerine "Adnan Bey'in telefonlarını neden dinliyorsunuz?" diye sert sorular yöneltmiştir. Korur'un en çok rahatsız olduğu şey Menderes'in gönül maceralarının bilinmesidir.

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'na üye bir diğer MİT patronu ise, 1974 yılında ölen Celalettin Tevfik Karasapan Bey'dir. Karasapan, 1959-1960 yılları arasında sekiz ay süreyle MİT'in başında görev üstlenmiştir. 1899 Medine doğumlu olan Karasapan, Afyon senatörlüğü ve turizm bakanlığı da yapmış bir şahsiyettir. Karasapan'ın kızı Sevinç Karasapan Prof. Dr. Mümtaz Soysal'la evlenmiştir. Tevfik Karasapan'ın oğlu Ahmet Erdinç Karasapan da bir büyükelçidir.

Milli İstihbarat Teşkilatı'ndaki askerî kanat, kırk yıl boyunca Celalettin Tevfik Karasapan'ın 27 Mayıs darbesinin hemen ardından Adnan Menderes'le birlikte Kütahya'da gözaltına alınmasını "MİT darbeleri bildiği halde başbakanlara haber vermiyor" tezine karşı kanıt olarak göstermiştir. Hakikaten de 27 Mayıs darbesinden haberi olmayan Karasapan, askerlerin MAH reisliğine getirdiği bir isim değildir. Aksine tıpkı Salih Korur gibi, Menderes'in teşkilatı kontrol edebilmek için Milli Emniyet'in başına getirdiği bir büyükelçidir. Bu yüzden darbeden sonra askerler tarafından gözaltına alınması doğal bir durum olarak görülmelidir. Eski bir teşkilat yetkilisi, "Ne Salih Korur ne de Karasapan, teşkilata nüfuz etme konusunda başarılı olabildi. Korur çok haris ve ters bir kişiydi. Sertlikle iktidar sağlamaya çalıştı ama bu teşkilatta çok ters tepti, Karasapan daha diplomatikti ama o da daha teşkilatı bile tanıyamadan 27 Mayıs'la alaşağı edildi" demektedir.[104]

Ecevitçiler ve Demirelciler siyaset arenasının barışmayan bir araya gelmeyen ikilisi olarak bilinir. Oysa aynı yıl bu iki kişi aynı örgüte üye oluyor. Ancak Süleyman Demirel ve Bülent Ecevit'in bu örgüt birlikteliğini ifade etme cesaretini kimse gösteremiyor.

Oysa biri sağın diğeri solun değişmez lideri olarak 40 yıl, Türk siyaset ve devlet hayatında rol oynarken, kimler tarafından nasıl yetiştirildikleri hep

gözlerden kaçırılmıştır.

Bülent Ecevit; 1946-1950 yılları arasında Londra Elçiliğinin Basın Ateşeliği'nde kâtip olarak çalıştı. 1955 yılında ABD'nin Kuzey Carolina eyaletinin Winston-Salem kentinde, The Journal and Sentinel'de konuk gazeteci olarak çalıştı. 1957'de Rockefeller Foundation Fellowship Bursu ile yeniden ABD'ye gitti, Harvard Üniversitesi'nde sekiz ay sosyal psikoloji ve Orta Doğu tarihi üzerine incelemeler yaptı. Bu sırada Ecevit'in sürekli "Hocam" diye bahsettiği Henry A. Kissinger Harvard rektörü idi. Harvard'da 1957 yılında, 1950-1960 arasında verilen antikomünizm seminerlerine sürekli Olaf Palme, Bertrand Russell gibi kişilerle katıldı.

Süleyman Demirel de eski ABD Başkanı Eisenhower'ın adını taşıyan bir kuruluştan aldığı bursla o yıllarda ABD'ye gider. Türkiye'nin ilk 'Eisenhower burslusu' Süleyman Sami Demirel'dir. Yıllar sonra Adalet Partisi genel başkanlığına aday olduğunda, rakipleri "Demirel Masondur" iddiasına dayanak ettikleri 'ikizi' Dr. Şekür Ökten'le birlikte yer aldığı matrikül defteri sayfasını belge olarak dağıtırken, onu destekleyenler de Süleyman Bey'in burslu olarak gittiği ABD'de Amerikan başkanıyla çekilmiş fotoğrafını çoğaltarak delege avına çıkmışlardı...

1990 yılında Erdal İnönü ve 1995 yılında Hikmet Çetin de Bilderberg örgütüne üye olurlar.

Medyaya baktığımızda Bilderberg üyelerinin sürekli ödüller aldığını ve manşetlere çıkartılarak gündeme getirildiklerini görüyoruz. Bu bilinçli bir propaganda çalışmasıdır.

Bir başka örgüt daha var. Bu örgüt yerli kişileri seçiyor, alıp götürüyor, ABD görüşleri doğrultusunda yetiştiriyor. Örgütün adı Eisenhower Exchange Fellowship (EEF) örgütüdür.

EEF örgütü 1954 yılında kurulmuş. İlk katılımcısı Süleyman Demirel'dir. Yani Demirel; bir Bilderberg üyesi bir de EEF üyesidir. Amacı Amerikan ideallerini benimsetmektir. Bu program çerçevesinde 9 ay Amerika'da gezdiriyorlar, Amerikan sistemini sevdiriyorlar, tanıtıyorlar ve gönderiyorlar. Buradaki olanakları kullanmak suretiyle, basını kullanmak suretiyle çıtasını yükseltiyorlar. 1954'te genç bir su mühendisi olan Süleyman Demirel buradaki kursa katılmıştır.

Bugüne kadar EEF örgütüne üye olarak 1954'ten 1993 yılına kadar 25 kişi

gitmiş. 1993 yılında dünya kontenjanı iptal ediyor. Türkiye'den 10 kişi seçilerek alınıyor.

EEF örgütünün 1200 üyesi var. Bu grup içinde devlet, hükümet başkanları, bakanlar üst düzey yetkililer, sivil kuruluşlar, akademisyenler var. EEF anlamında derin devleti kategorize edersek bunlar karşımıza çıkıyor.

Irak Savaşı

Amerikan Senatosu Irak savaşı ile ilgili raporu yayınladı. Bu Irak savaşı, sistemin temel stratejik siyasal bir sembolü oldu. İstihbarat bilgiler yalandı ancak siyaset de bunu resmen hazırlatarak kendine kaynak yaptı. Ne nükleer silah, ne kimyasal başlık ne de Amerika'yı vuracak silah vardı. İddia edilen El-Kaide ile siyasal işbirlik de yoktu. Fakat Irak savaşı bunlar varmış gibi yapıldı ve bu siyasal bir hedef kaynak ve strateji olarak sunuldu.

Ardından İngiltere'de aynı içerikli rapor yayınlandı. Fakat tek farkla onca yalanı kurumlar yapmasına, sunmasına ve uygulamasına karşın bunlar "suçsuzdur" dendi.

Amerika'ya verilen istihbaratın gerçek bilgilere dayanmadığını ilk ifşa eden Savunma Bakanlığı'nın önemli danışmanlarından Dr. David Kelly, şüpheli bir şekilde ölü bulunmuştu!

Yeni Zelanda tarafından, İsrail ajanlarının suçlu bulunması ve Latin Amerika'daki CIA akbaba operasyon belgeleri de genelde istihbarat siyaset ilişkisini tartışmaya açmıştır.

Irak savaşı nedeniyle yanlış, eksik bilgi verdi diye ABD ve İngiltere'de bazı gazeteciler istifa eder. Ancak bir başka konuda; Monika'yı öptü öpmedi tartışmasında "yalan var" diyen Amerikan adaleti gereği "yalan suçtur" diye savcılık harekete geçer.

İngiliz komitesi rahatça onca yalana rağmen aklama çıkarır. ABD'de ise kurumsal kavga sonucu CIA başkanı istifa eder.

Kennedy cinayetiyle ilgili film ise çarpık ilişkiler ağını yıllar sonra insanlara aktarıyordu.

Film öyle basit, cinayete benzemeyen bir konuyu işledi ki, Kennedy'nin öldürülmesinde olan olaylar, Küba ve Vietnam savaşı suçlularının ulaşılmaz ve gizemli ardı ardına öldürülmeleri adeta yeniden bir ilişki sorununu ortaya koydu. Kennedy, Amerikan başkanı olmasına karşın öldürülme nedeni ortaya çıkmadı.

Dahası kardeşi ve insan hakları savunucusu da aynı dönemde öldü ve nedense hep vuranlar da serseri kılıklıydı.

İstihbaratla siyaset; iki ayrı kuvvettir, iki ayrı kurumdur. Eğer istihbarat siyasetin eksenine girip de ona göre şekillenirse karanlık noktalar derinleşir.

Bavyera Eyalet Başbakanı Edmund Stoiber'e

Casusluk Suçlaması

Stoiber'in partisinin içindeki muhaliflerini ispiyonlatmakla suçlanması, Alman medyasında açıkça yer almıştı.[105]

CSU Yönetim Kurulu Üyesi ve Fürth Kaymakamı Gabriele Pauli, "Stoiber'e yakın şahısların" kendisi hakkında olumsuz bilgiler toplamaya çalıştığını ileri sürer.

Bavyera Başbakanlık Dairesi'nde çalışan üst düzey bir memurun Pauli'nin bir parti arkadaşını arayıp, 49 yaşındaki "yakışıklı kaymakamın" alkol tüketimi ve erkek ilişkileri hakkında bilgi istediği iddia edilir. Tüm casusluk iddialarını yalanlayan Başbakanlık Müsteşarı Eberhard Sinner, Pauli'den isim vermesini ister. Pauli ise kendisine haber veren CSU'lunun Stoiber'in misillemesinden çekindiği için isim veremeyeceğini açıklar.

"Süddeutsche Zeitung"da kısa bir haberle başlayan casusluk skandalı medyada çığ gibi büyür. "Spiegel Online" "Beyaz-mavi bir paranoya mı? Yoksa arkasında gerçekten bir şey var mı?" sorusuyla tartışmayı yoğunlaştırır.

Filistinli Hamas Liderinin Oğlu Casus

İsrail için 10 yıl çalışan Hamas liderlerinden Şeyh Hasan'ın oğlu; "1996'da tutuklandım. Yapılan teklifi kabul ettim. Amacım çifte ajanlık yaparak, onları içeriden vurmaktı" der.

İsrail'in iç istihbarat teşkilatı Şin Bet için çalıştığı ortaya çıkan Hamas liderlerinden Şeyh Hasan Yusuf'un oğlu Musab Yusuf, CNN televizyonuna birbirinden çarpıcı açıklamalarda bulunur. 1996 yılında tutuklandığımda işkence gördükten sonra bir hapishaneye nakledildiğini ifade eden Musab Hasan Yusuf, ilginç açıklamalar yapar:

CNN'e konuşan bir istihbarat kaynağı, Yusuf'un anlattıklarını doğrular.

Haaretz gazetesine verdiği demeçte Hıristiyanlığa geçtiğini belirten Yusuf,

2007’den beri California’da yaşıyor. ‘Hamas’ın Oğlu’ adlı bir kitap da yazan Musab Yusuf, kendisinin Şin Bet istihbarat servisinin en değerli unsurlarından biri olduğunu ve kendisine İslam’ı temsil eden renge atfen ‘Yeşil Prens’ denildiğini anlatmıştı. Yusuf, İsrail’e çok önemli bilgiler verdiğini de açıklamıştı.

Hamas’ın kurucularından Şeyh Hasan Yusuf, İsrail lehine casusluk yapan oğlunu, kamuoyu önünde evlatlıktan reddetmişti. İsrail’de cezaevinde bulunan Şeyh Hasan, yazdığı mektupta, reddetmenin ailenin ortak kararı olduğunu belirtmişti. Mektupta baba Yusuf, böyle bir şey yapmaktan üzüntü duyduğunu ancak oğlunun “Allah’a inanmaması ve düşmanla işbirliği yapmasından” dolayı başka seçeneği kalmadığını yazmıştı.

“Türkiye Tarihi Siyaset – İstihbarat İç İçeliğine Tanıktır”

Avrupa ile Türkiye (Selçuklu-Osmanlı) arasındaki mücadele; savaşlar öncesi ve sonrası her alanda sürmüştür. Selçuklu ve Osmanlı’nın başlangıçtan itibaren alperenler, dervişlerle önce Anadolu sonra balkanlarda yürüttüğü istihbarat çalışmaları çok yönlü olmuştur.

Siyasetin temeli istihbarata dayanır. Savaş halindeki devletlerin siyasi iktidarını etkilemek, şaşırtmak, endişeye sevk etmek, kuşku yaratmak, kısaca psikolojiyi çökertmek temel bir strateji olarak uygulanmıştır.

Zamanla bu tersine dönmüş, Osmanlı’dan öğrenilen yöntemler bu kez Avrupalılarca Osmanlı İmparatorluğu’nun geniş topraklarındaki farklı etnik topluluklara yönelik olarak yürütülmüştür.

Papazlar misyoner olarak, tüccar, arkeolog, gazeteci, turist adı altında yürütülen çalışmalar, sermayenin küresel etkinliği ile şirket satın alıp medya kuruluşlarına sahip olarak siyasi iktidarlar üzerinde etkili olmayı sağlamışlardır.

ABD-İngiltere-İsrail; yandaş devletler üzerinde siyasi etkinliklerini, çok boyutlu olarak gerçekleştirebilmektedirler. Meşru iktidarları yıkıp, iktidarlara yandaş grupları rahatlıkla getirebilmektedirler. Üçüncü dünya ülkelerinde ise kadife devrimler altında yönetim ve rejim değişimi yapabilmektedirler.

Türkiye’de Batı güdümlü siyasi iktidar değişimi, Osmanlının son dönemlerinde özellikle Tanzimat ve Islahat fermanlarının kabul edilmesi ve serbest ticaret anlaşmalarının yapılmasıyla başlar. 1838 yılı Balta Limanı Anlaşması ticari imtiyazı, fermanlar ise imparatorluk sınırları içindeki gayrimüslümanlar üzerindeki Batı vesayetini kabul etmeyi doğurur. Bu çalışmalar tamamen istihbarata dayalı olarak yürütülür.

Öyle ki Batılı istihbaratçılar birer derviş olur, tekke şeyhi bile olurlar. Kuzey Afrika, Arabistan ve Balkanlarda kargaşa çıkarmada, Müslüman gözüken Batılı istihbaratçıların çok yönlü etkin çalışmaları görülür.

Osmanlı'nın içi, işbirlikçi ajanlarla dolar. Siyasetle istihbarat iç içedir. İşbirlikçi ajanlarla Türkiye'yi etkileme Cumhuriyet kurulduktan sonra da devam eder. Demokrat Parti iktidarında ABD ile yapılan ikili askerî anlaşmalar ve nihayet NATO üyeliği ile Batılı istihbarat örgütleri örtülü ama doğrudan Türk iç siyasetinde rol alırlar. 27 Mayıs 1960, 12 Mart 1971, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat 1997 askerî müdahaleleri, bir nevi siyaset istihbarat ağının çatışma diyalektiği sonucu ortaya çıkar.

BOP gereği Irak'ı işgal amacındaki ABD-İngiltere-İsrail için; üçlü koalisyon iktidarının düşmesi ile kendilerine destek verecek üstelik Müslüman Türk halkının tepkisini bloke edecek bir iktidar gerekiyordu. Ve bu CIA ile sağlanmış oldu. AKP'nin kuruluşu ve iktidara getirilişi bu sürecin sonucudur.[106] ABD'nin yazdığı senaryonun uygulanması ABD istihbarat örgütlerince gerçekleştirilmiştir.

G. Fuller, Morton Abromowitz, Richard Holbrooke, Paul Wolfowitz ve Richard Perle Orta Doğu'nun Soğuk Savaş sonrası yeniden yapılanmasının baş mimarları arasında yer alıyorlar.

Refah'ın devrilmesi, AKP'nin yaratılması ve iktidara taşınmasında Washington'un planlarını onlar hazırladılar.[107]

Türkiye'nin, AB süreci üzerinden Batı kapitalizmine bağlanması, G. Fuller başta olmak üzere Washington ve CIA uzmanlarının önerileriyle sürdürülmektedir. G. Fuller bu süreçte en aktif rol alanlardan birisidir.

11 Eylül 2001 sonrasında, ABD'nin Orta Doğu'yu işgal için harekete geçmesiyle AKP'nin iktidara getirilişi arasındaki ilişki, istihbarat raporları ve öngörüleri ile şekillendirilmiştir. [108]

II- İSTİHBARAT VE SERMAYE

İstihbaratçılık, oluşan sermaye birikiminin dışa açılması, yayılması ve emperyal güç olma kaygısından profesyonel meslek hâline gelmiştir. İlk profesyonel istihbaratçılığın her ne kadar İngiltere Kraliçesi II. Elizabeth'in döneminde kurulduğu iddia edilse de kanımızca bu iddia yanlıştır. Kilisenin sermaye birikimine kavuşması ve ticaret yollarıyla Uzak Doğu'dan Orta Doğu'dan gelen mallar ve bunların Avrupa pazarında oluşturdukları sermaye hareketlenmeleri, istihbaratçılığı profesyonel meslek hâline getirmiştir.

İlk profesyonel istihbaratçılar, kilisenin görünürde misyonerlik amacıyla görevlendirdiği keşişler ve Tapınak Şövalyeleridir. Şövalyeler, yüzyıllar boyu kilisenin ve Avrupa kompradorlarının çıkarlarını korumak üzere örgütlenmişlerdir. İslam dünyasında, özellikle Hasan Sabbah'ı satın alarak Selçukluları yıpratmaları, profesyonel anlamda bir istihbaratçılık başarısıdır.

20. yüzyılın ortalarında sermaye, yeniden dışa açılım ve emperyal güç olma hedefine kilitlenerek II. Dünya ve "Soğuk Savaş"ı hazırlamıştır. Soğuk Savaş, cephe savaşı olmadığı için düzenli birlikler yerine, mevzi ama çok önemli küçücük, bazen iki üç kişilik grupları hedef almıştır. Bazen de bulundukları ülkenin belirli bir kesimini manipüle ederek yayılmacılığını sürdürmüştür. İşte bu yayılmacılığın en önemli örneklerinden biri de 50'li yıllardaki tröstlerin kurdukları uluslararası komplocu organizasyon/kurumlardır. Ülkemizdeki bu kuruluşların en önemlisi Türkiye Sınai Kalkınma Bankasıdır. TSKB, Türkiye'de sermayedar sınıfın birikim tabanını genişletmek, kapitalist enternasyonale işlerlik kazandırmak ve ekonomik gücü burjuvazinin iktidarını güçlendirmede kullanmak üzere kurulmuştur.

Bu bankanın kurucuları, yabancı ve onların yerli iş birlikçileridir. Avrupa Kalkınma Bankası, Uluslararası İmar ve Kalkınma Bankası (IBRD), International Finance Corporation ve Amerikan Kalkınma Örgütü Agency For International Development (AID) bankanın kurucularıdır. AID, eski CIA ajanı Philip Agee tarafından "geri kalmış ülkelerde CIA için paravan görevi yapan bir örgüt" olarak tanımlanmaktadır.

AID'ın bilgi birikiminden nasıl yararlanıldığını araştırmak önemlidir. Kontrgerilla örgütünün işadamları arasına uzanan kollarını saptayabilmek için, Sınai Kalkınma Bankası teşvikiyle palazlanmış sermaye grupları üzerinde bir araştırma yapılmalıdır.[109]

AID, CIA merkezleri kanalıyla çalışmalar yürütür. İşadamlarından oluşan kurulların AID tarafından organize edildiği; AFL-CIO ve AFLD türünden CIA'ye bağlı sendikal örgütlerin AID tarafından finanse edildiği bilinen durumdur. Ayrıca, AID'in Kamu Güvenlik Dairesi adlı bir birimi olduğu ve bu birimin Latin Amerika, Asya, Uzak Doğu'dan polis şeflerine burs imkânı sağladığının örnekleri çoktur.[110]

"Polis içindeki iki ajanımız yeni görevlere atandılar. Polis Haber alma Servisi Şefi Pacifico de los Reyes Quantico, Virginia'da açılan FBI kursuna katılmak için dün gitti. AID Kamu Güvenlik Dairesi kanalıyla bu bursu ona biz sağlamıştık."

AID, TSKB'nin kuruluşuna katkısı yanında 1967 yılına kadar 22,5 milyon dolar fon Türkiye'ye aktarır. Özel yatırımları teşvik için, belli projelerin finansmanını sağlamak amacıyla yıllık bütçelere konan ödeneklerle ve AID ile yapılan anlaşmalarla serbest bırakılan karşılık paraların bir kısmıyla çeşitli fonlar kurulduğunu" belirtir. Oluşumuna katkıda bulunduğu bu fonların tutarı 1986 yılı itibarıyla 881,2 milyon gibi önemli bir rakamdır. AID, TSKB'nin yanı sıra Amerikan Dış Ticaret Bankası aracılığıyla da ülkemizdeki faaliyetlerini hâlen sürdürüyor. TSKB'de, CIA'in yan kuruluşu AID ile ortak olan diğer şirketler ise şunlardır: Yapı ve Kredi Bankası, İş Bankası, Osmanlı Bankası, Selanik Bankası, Türk Ticaret Bankası, Akbank, Banka Komarçiyale, Banka Di Roma, Holantse Bank Uni, Türkiye İmar Bankası, İstanbul Ticaret Borsası, Mensucat Santral, İstanbul Sanayi Odası. Diğer yandan, "devletin sağlayacağı fonları özel sanayiye aktarmak ve esas mukavelesinde açıklandığı üzere, yerli ve yabancı özel sermayenin Türkiye'de özel teşebbüs tarafından kurulacak sanayiye katılmasını teşvik için Sınai Yatırım ve Kredi Bankası kurulmuştur. Hükümet bu bankaya AID kaynaklarından 14 milyon dolar ayırmıştır.[111]

Talat Turhan'a göre; TSKB'nin ilk yönetim kurulu üyelerinden biri de Vehbi Koç'tur. Ayşe Buğra'ya göre "1950'lerde özel girişimden yana olan iktidar partisi DP, girişimciliği desteklemekte ve Türk Sınai Kalkınma Bankası'nın kredileri yoluyla birçok işletmenin açılmasına yardımcı olmaktaydı. Sabancı Grubu'nun en önemli firmalarından olan BOSSA tekstil fabrikasının kuruluşu, o dönemde Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın Adana'ya yaptığı bir ziyarete dayanır. ... Türkiye Sınai Kalkınma Bankası çok önemli bir kredi sağlayarak yatırımın gerçekleşmesini sağlar."[112] Sabancı Grubu'nun, Akbank bünyesinde kurduğu özel istihbarat örgütünde MİT kökenli birçok görevliyi istihdam ettiği herkesçe bilinen bir gerçektir. Sakıp Sabancı'nın 70'li yıllarda MİT'in bazı toplantılarının vazgeçilmez üyesi olduğu hâlâ hafızalarda canlılığını koruyor.

Ayşe Buğra, aynı kitabında Eczacıbaşı ailesiyle ilgili olarak da şunları söylüyor: “Nejat Eczacıbaşı, 1940’larda Almanya’dan döndüğünde en büyük çocuk olarak baba mesleğini sürdürmesi beklenmekteydi, ancak o sanayiciliği seçti. Eczacıbaşı’nın iş hayatındaki dönüm noktası 1950 yılında Türkiye Sınai Kalkınma Bankasının kurulmasını takip eden günlere rastlıyor.” 1960 ve 70’lerin oldukça etkili antikomünist odaklarından Ekonomik ve Sosyal Etütler Konferans Heyetinin kurucusu Eczacıbaşı Holding, bir yandan da 9 Mart Darbesi’ni yapmayı planlayan Yön Hareketi’nin dergisinin her sayısını (destek olmak amacıyla) 500 adet satın almaktadır.

Masonik ilişkileri merkez alan TSKB, 12 Mart’ın Genelkurmay başkanını emekli olur olmaz yönetim kurulu üyesi yapar. AID’nin etkinlikleri, sermaye gruplarının sendikalarına da kapsıyor. AAFLI (Asya-Amerika Hür Çalışma Enstitüsü) bu örgütün bir kolu olarak faaliyetlerini yürütmekte, sendikaları finansal olarak desteklemenin yanı sıra, sendika yöneticileri için ABD’de özel eğitim bursları ayarlayan ilginç bir organizasyondur.

1989 yılında ABD Büyükelçisi Morton Abramowitz ile TOBB Başkanı Ali Coşkun arasında imzalanan protokolle AID’nin, Türkiye’nin önde gelen özel sektör örgütleri ile iş birliği yapacağı açıklanmıştır. İmza töreninde Coşkun, “Bu uzman kuruluşun bilgi birikiminden yararlanacağız.” sözlerini sarf etmiştir. Ali Coşkun ismi oldukça ilginçtir. Muhafazakâr kimliğine rağmen TOBB başkanı olmuştur. Türkçü organizasyonlarda bulunmuş, ANAP ve Refah Partisi’nde siyaset yapmıştır. RP’de siyasi sorumluluk makamında olmasına rağmen açılan kayıp trilyon davasında parti genel başkan yardımcılarının tümü cezalandırılırken, onun adı iddianamede bile geçmemiştir. AKP’ye geçmiş, AKP’nin 2003 yılı hükümet kabinesinde sanayi bakanı olmuştur.

III- İSTİHBARAT VE TEKNOLOJİ

Teknolojik olarak ne kadar gelişmiş araçlara sahip olsanız da sonuçta bilgiyi üreten, sentezleyip, çıkarımlar yapan kaynak insan unsurudur. İnsan teknolojik araçları kullanabilir ve kontrol edebilir. Ancak araçlar insanı kontrol edip kullanamaz. Bilgiyi kullanan insandır, bu kullanım esnasında insanın fizyolojik, psikolojik yaklaşım ve özellikleri de devreye girer. Bu kadar hayatî bir unsuru tüm parçaları ve öğeleriyle birlikte elde edemediğinizde yanlış değerlendirmeler, analizler ve yönlendirmeler yapabilecek de insandır. Tutkuları, zaafları, kıskançlıkları, zayıflıkları, alınganlıkları, kırgınlıkları, üstünlükleri ve gururları ile böyle önemli bir materyali yalnız kendi menfaatleri doğrultusunda kullanabilecek olan da insandır.

İşte bu noktada bilginin mevkisini belirlemek, bilgi yığınlarından örtülü bilgiyi çıkarmak, doğru bilgilere hızla erişmek, bunların kullanılma güzergâhlarını ve kullanıcılarını tespit etmek gibi bir mesleksel sorun da yine bilgi ve belge yönetimi sistemini kurmak ile aşılabilir.

“Araştırmacıların her konuda bilgi sahibi olamayacakları ortadadır. Bunca geniş kapsamlı bilgi dallarının hepsini öğrenmeye ömür yetmez. Ancak araştırmacı, başka araştırmacıların topladığı bilgileri gerektiği şekilde kullanmayı bilmelidir. Kendi katkısı ise ikiye katlanmıştır: Birincisi, henüz bilinmeyen ya da belki kendinden önce aynı çalışmayı yapan araştırmacının kullandığı hatalı bilgileri araştırarak vardığı sonuçlardır; ikincisi ise, dağınık durumdaki bilgileri anlaşılır kılmak için izlediği düzenleme ilkeleri, anlatma yeteneği ile sonuçlar ya da açıklamalardır.”[113]

Resmileştirilmemiş, kayda geçirilmemiş insanlardaki bilginin etkin bir şekilde paylaşılması ve kullanıma açılması yoğun teması, güven vermeyi gerektirir. Bilginin insanda varlığı iki şekilde tezahür edebilir:

1- İnsan sahip olduğu bilginin farkında değildir. Bunu kullanmayı ya bilemez, beceremez veya kullanmaya cesaret edemez. Bu bilgileri kayıt altına almak için bilgi kültürünün geliştirilmesi, insanlara güven verilmesi önemli hâle gelebilir.

2- Kendi alanında uzman olduğunu düşünen bir kısım insan da kendilerini değerli kılan şeyin sahip oldukları bilgi olduğunu düşünürler, kişisel olarak zor elde ettikleri bu bilgileri paylaşmak, ortak kullanıma açmak istemezler.

Bilgi yönetim sisteminin en önemli çalışmalarından ve faydalarından bir tanesi

de beyinlerde saklanan, unutulacak veya zamanla kaybolacak bilgi birikimini harekete geçirecek ortamın oluşturularak, bilginin kişisel kalmasının engellenmesidir. İnsanlardaki örtülü bilginin ortaya çıkartılması yeni ufuklara yelken açmanın yegâne anahtarıdır. İnsanlardaki bu gizli-saklı bilgi bir kurum için ve de ülke için gizli kalmış sermayedir. Ayrıca bir kurumdaki çalışan kişi tarafından yalnızca onun tarafından bilinen unsur olan "Entelektüel Sermaye" diye de adlandırılabilecek bilgi birikimi mevcuttur. Ortaya çıkartıldığı, kayıt altına alındığı zaman yarışılan alanda rakiplerinize karşı üstünlük sağlar.

Entelektüel sermaye, doğru bilgi yönetim sistemiyle birlikte büyük bir değere dönüşebilir. Entelektüel sermaye elle tutulamayan, madden kıymetlendirilemeyen değerleri, varlıkları kapsar. Bu sermayenin matematiksel bir ölçümünü yapmak mümkün değildir. Aktif bir unsur gibi görülmeyen bu sermaye gerçek anlamda değerlendirildiğinde, maddi ve manevi kazandırdıklarının hesabı yapılamaz. Yerinde kullanıldığında kullanıldığı alana dinamizm katar. Bu soyut sermaye birikimi desteklenir ve yönetilirse soyut unsurların somut eylem ve kazançlara dönüşmesinde katalizör görevi görür.

İstihbarat teşkilatları her alanda örtülü bilgiden ve entelektüel sermayeden faydalanır. Örneğin birçok insan bilgisayar kullanabilir. Ancak kullanıcıların milyonlarcası içerisinden ancak birkaç tanesi çok iyi hacker olabilir. Bu hackerlerden, zararlı sitelerin engellenmesi, hedef ülkelerin, örgütlerin sistemlerine, ağlarına girilip bilgi kaçırılması, kopyalanması, gerekirse sistemin çökertilmesinde faydalanılabilir. Veya birçok psikolog insanların yönlendirilmesi, duygu ve düşüncelerinin anlaşılması noktasında tıbbî çalışma veya tedavi yapar, ancak bir psikolog kendi geliştirdiği bir sistemle veya geliştirdiği kişisel becerilerle diğer doktorlardan daha fazla insanları yönlendirip, duygu ve düşüncelerini açmalarını sağlayabilir. Bu onun örtülü bilgisidir. Birçok çilingir bulabilirsiniz ama bir tanesi vardır ki bir başkasının 15 dakikada açtığı kapı veya kasayı beş dakikada açar. Bu da onun örtülü bilgisidir.

Kurumların iş ve işlemlerinin yürütülmesinde de birçok personelin örtülü bilgisi gizli kalır. Bunların açığa çıkartılması kurumsal veya ulusal çapta yeni değerlerin ortaya konulmasına vesile olur. İstihbarat örgütleri artık örtülü bilgiden ve entelektüel sermaye unsurlarından sistemli bir şekilde istifade etmelidir.

Kurum çalışanlarının veya ülke insanlarının entelektüel sermayesinin açığa çıkartılması, değerlendirilmesi, bu sermayenin arttırılması, gelen ve giden bilgi akışınızı iyi şekilde yönetmenize bağlıdır. Bireysel beceriler, deneyimler,

bireysel bilgiler, meselelere vakıf olma ve meseleleri değerlendirme yeteneği entelektüel sermayenin unsurlarındandır. Ancak, entelektüel sermaye ve örtülü bilginin mülkiyet hakları da gözetilmelidir.

Kurumlar kişilerin haklarını gözeterek, maddi manevi ödüllendirmeleri yapmalı, istihbarat kurumlarınca da aynı şekilde kişisel ödüllendirmeler yapılmalı, ancak özellikle karşılıklı güven ve işe yarama duygusu desteklenmelidir. Entelektüel sermayeyi, örtülü bilgiyi ortaya çıkarmak, kayıt altına almak geçici, popüler bir faaliyet olarak algılanmamalı, bilgi odaklı küresel mücadelede başarılı olabilmek için somut değerler ve dinamizm doğurmanın değişmez unsurları olarak görülmelidir.

Endüstriyel İstihbarat

Endüstriyel casusluk, sanayi devrimi sonrası bir firmanın özel üretim teknolojisinin, ürününün veya önemli bir bilgisinin, rakip firmalara satılmasıdır. Günümüzde sanayi casusluğu “fuar uzmanlığı” adı altında fotografik hafıza ve çizim yeteneği çok yüksek olan insanlar tarafından da yapılmaktadır.[114]

Endüstriyel casusluk, bilgilerin belirli milletler veya çıkar grupları için çalışan casuslar aracılığıyla ele geçirilmesinin hedeflenmesidir.

Burada, hem dost hem de karşı gruplar sürecin içine dâhil olmuşlardır. Sık kullanılan endüstriyel casusluk teknikleri, USB hafıza kartları gibi sökülebilir saklama ortamlarındaki açık ve güvensiz USB portları aracılığıyla verilerin izinsiz kopyalanması, belgelerin, üretim tesislerinin, üretim tekniklerinin veya prototiplerin bugünkü yüksek çözünürlüklü kameralı cep telefonları aracılığıyla resmedilmesi, mektup ve e-postaların ele geçirilmesi, telefonların ve internet bağlantılarının izlenmesidir.

Amaç, bilgilerin önceden ele geçirilmesi ile çıkar sağlamak veya önceden tedbirler almaktır. Endüstriyel casusluğa karşı alınacak önlemlerden biri, USB bağlantılarını seçici olarak bloke eden yazılımların kullanılmasıdır.

Günümüzde Avrupa’da, ABD’nin Echelon adlı casusluk sistemi ile Amerikan şirketlerinin yararına sistematik endüstriyel casusluk yürütmesinden korkuluyor.

Sanayi casusluğu son derece önemli sonuçları olan ve şirketlerin ağır ekonomik kayıplara uğramasına neden olan bir olgudur. Sınai araştırmalar uzun zaman ve geniş maddi kaynaklara ihtiyaç duymaktadır. Sınai haklar bu nedenle koruma altına alınmıştır. Eğer sınai haklar üzerinde var olan koruma söz konusu olmasa idi şirketlerin uzun ve pahalı Ar-ge faaliyetlerine girişmek için bir

motiveleri olmazdı. Oysa sınai mülkiyet hakları şirketlere araştırmalarının sonuçlarını paraya tahvil etme imkânı tanımaktadır ve bu nedenle şirketler Ar-ge faaliyetlerini bir yatırım olarak görmektedirler. Teknolojik gelişmenin sağlanması ortaya koyulan yeniliklerin, buluşların ve ürünlerin etkin korunması ve sahiplerine özel ayrıcalıklar tanınmasına bağlıdır. Doğal olarak kimi yapılanmalarda başta ekonomik nedenler -ve de askeri ve stratejik nedenler- dolayısıyla "sanayi casusluğu" adı verilen faaliyete yönelmekte ve haksız kazanç peşine düşmektedirler. Sanayi casusluğu şirketlerin ağır ekonomik sonuçlarla karşı karşıya kalmasına sebep olmaktadır. Özellikle genetik, tohum ve yeni bitki türleri geliştirme çalışmaları ve askerî projelere ilişkin faaliyetler (faaliyeti yürüten özel sektör dahi olsa) ulusal düzeyde stratejik önem kazanabilmektedir. Ceza kanunumuzun bu faaliyeti tanımlaması ve yaptırma bağlaması önemli ve yerinde bir gelişmedir. Ayrıca üçüncü bentte düzenlenen zorlama unsurunun üzerinde de durmak gerekmektedir.[115]

Dünyanın en büyük temizlik malzemeleri ve kozmetik devi Procter & Gamble, rakibi Unilever'in 'endüstriyel casusluk' suçlamalarından dolayı yasal yollara başvurma girişimini engelledi. Financial Times gazetesinde yer alan bir habere göre, kural dışı yollara başvurarak Unilever'in ürünleriyle ilgili bilgi toplayan Procter & Gamble, Unilever'e 10 milyon dolar ödeyerek davayı engellemeyi kabul etti. Rekabete dayalı bir "istihbarat hareketi" olarak adlandırılan olayda, Procter & Gamble dedektifler aracılığıyla, Unilever'in saç bakım birimi ile ilgili planlarının bulunduğu 80'den fazla dokümanı ele geçirmişti.[116]

Bilginin Çalınması

Sanayi casusluğu çok büyük önem taşıyan, kuruluşun içinde büyük sıkıntılara ve kuruluşlar arasında ciddi yasal sorunlara neden olan bir olguydu. Bugün sanayi casusluğu yerini bilgi casusluğuna bıraktı. Artık şirketlerin bilgi birikimleri (know-how) büyük tehdit altında. Özellikle şirket içi ve şirketler arası ağların dışında, bir kurumun bilgilerinin internet vasıtasıyla tüm dünyaya açık hale gelmesi, bilgi casusluğunun sanayi casusluğundan çok daha geniş kapsamlı, tehditkâr ve kolay yapılır olmasına neden olmakta.[117]

Örnek vaka: ABD, bugüne kadar gerçekleşen en büyük mali bilgi hırsızlığını konuşuyor. Bankalar ve şirketler için hesap nakli yapan Arizona merkezli "Card Systems Solutions" adlı şirketin güvenlik sistemini virüs yardımıyla delen hırsız veya hırsızlar, 40 milyon kişiye ait kredi kartı bilgilerini ele geçirdi. Durum, MasterCard International'ın güvenlik biriminin uyarısı üzerine anlaşıldı. Kredi kartlarıyla yapılan dolandırıcılıkları belirleyen uzmanların uyarısı üzerine

başlatılan araştırmada 40 milyon kredi kartının risk altında olduğu, bu kartlardan 13,9 milyonunun MasterCard müşterilerine ait olduğu ortaya çıkarıldı.[118]

Teknoloji Hırsızlığı

Teknoloji hırsızlığı, bir birey veya tüzel kişi tarafından geliştirilen, gizli veya korumalı bilgi, taslak, model veya prototip gibi teknolojik bilgilerin kendi kullanımı veya satışı için illegal yoldan elde edilmesidir. Teknoloji hırsızlığı askerî alanda ve özellikle bugün sivil alanda ortaya çıkmaktadır.

Teknoloji hırsızlığı ve endüstriyel casusluk arasındaki fark, teknoloji hırsızlığının yabancı teknolojilerin kullanımını kapsaması ama bunun endüstriyel casuslukta zorunlu olmamasıdır. Bu durumda endüstriyel casusluk rakip teknolojinin geliştirme durumu ve teknik imkânlarıyla ilgilenmiş oluyor. Yine teknolojik hırsızlık da casuslukla bağlantılı olmak zorunda değildir. Böyle düşünülürse, korunan bir teknolojinin kopyalanması ve satılması da teknolojik hırsızlık anlamına gelmektedir. Buna günümüzde daha çok korsancılık denir. Teknolojik hırsızlıktan korunmanın en önemli yolu, bilgilerin gizli tutulmasıdır. [119]

Tasarım Hırsızlığı

Tasarım hırsızlığı kavramı ile kendisine ait olmayan ya da harc-ı alem tasarımları kendisininmiş gibi göstererek Türk Patent Enstitüsünden (TPE) endüstriyel tasarım belgesi almayı kastediyoruz. TPE tarafından tasarımlar tescil edilirken şekli inceleme yapılır. Yani TPE, tasarım başvurularını sadece ücretin yatırılıp yatırılmadığı, gerekli evrakın verilip verilmediği gibi şekle ilişkin hususlara bakar ve bunlarda bir eksiklik yoksa başvuruyu Resmi Endüstriyel Tasarım Bülteni'nde yayımlar. Yayın tarihinden itibaren 6 aylık askı süresinde başvuruya herkes itiraz edebilir. İtiraz gelirse TPE bu kez, konuyu esas, yani yenilik ve ayırt edici nitelik açısından da inceler. Böylece özgün olmayan tasarımlara belge vermez. İtiraz edilmezse başvuru sahibine Endüstriyel Tasarım Belgesi verilir. Uygulamada bültenler çok sınırlı bir kesim tarafından takip edildiği için, birçok tasarım başvurusuna haksız yere belge verilmektedir…

Resmi Endüstriyel Tasarım Bülteni incelendiğinde yayımlanan (belge ile ödüllendirilen) başvurulara konu tasarımların, çok büyük bir kısmı özgün değildir… Zira eski Mısır'dan kalma ürün tasarımları için dahi tasarım belgesi alınmaktadır. Oysa kanun koyucunun amacı, yeni ve ayırt edici nitelikte olan, yani özgün tasarımları hukuken koruma altına almaktır. Ayrıca bu kişilere karşı maddi ve manevi tazminat davaları da açılabilir.[120]

Veri Hırsızlığı

Veri hırsızlığı, siber dolandırıcılar tarafından gönderilen, tanınmış firmalardan (bankalar gibi) gönderilmiş gibi görünen, kredi kartı numarası veya şifre gibi gizli bilgileri elde etmeyi amaçlayan e-postalar aracılığıyla yapılır. Bu hileli mesajlar, kullanıcıdan kurumun web sayfasına giderek kişisel bilgilerini güncellemesini ister. Ancak gidilen sayfa sahtekârların yarattığı resmi web sayfasını taklididir.[121]

Örnek vaka: 28,000 denizcinin ve aile üyelerinin kişisel bilgilerinin bulunduğu 5 adet spreadsheet dosyası bir web sitesinde görüldü. Kişisel bilgiler isim, doğum tarihi ve sosyal güvenlik numaralarını içeriyor.

Deniz Kuvvetleri 22 Haziran'da olaydan haberdar olduklarını ve etkilenenleri durumdan haberdar ettiklerini duyurdu: "Verilerin kanunsuz yollar için kullanıldığı hakkında henüz bir delil yok. Fakat bireyler banka hesaplarını ve kredi kartı verilerini dikkatli olarak monitör etmeli."

Bu durumdan etkilenenlerin kimlik hırsızlığı konusunda bilgilendirilmeleri için gerekenin yapılacağı da söylendi ve NPC (Navy Personnel Command) web sitesine şüpheli durumları nasıl gözlemleyeceklerini anlatan bilgiler eklendi.

Yakın Zamanda Amerikan Ziraat Bakanlığı 26,000 çalışanının kişisel bilgilerinin çalındığını duyurmuştu. Mayıs ayında ise çalınan dizüstü bilgisayarda 26,5 milyon Amerikan ordu görevlisinin verileri olduğu duyurulmuştu.[122]

ABD'nin Biyolojik Silahlı Böcekleri

Pencerenizin önünden geçen sineğin uzaktan kumandalı bir casus olduğunu hayal edin. Daha da korkutucu olanı, bu tür uçan canlıların silahlandırılmış olması ihtimali artıyor.

Pentagon; bu çalışmayı sadece insansız hava araçları kurmak amacıyla yürüttüğünü ileri sürmektedir. Ancak böylesine bir projenin masum olduğuna inanmakta zorlananların sayısı hayli fazladır. Kontrol sistemleri sadece bir başlangıç olabilir. The Times yazarlarından Jonathan Richards da robot böceklerin silahlandırılmasının çok uzak bir gelecekte olmadığını bildirmişti. Richards, The Times'taki haberinde, Massachusetts Institute of Technology'nin yapay zekâ laboratuarı uzmanlarından Rodney Brooks'un görüşlerine yer vermişti. Brooks şöyle diyordu: Pentagon önümüzdeki yıllarda, insansız hava araçlarını çok büyük ölçüde genişletmek ve robot böcekler üretmek gayreti

içindedir. Hiç kuşku yok ki bu ürettikleri, silahlandırılmış olacaktır.

Peki, robot böcekler nasıl silahlandırılabilir? Robert Michelson: Biyolojik silahlarla yeni bir tür robot böcek üretilmemesi durumunda etik sorun da yaşanmayacağını düşünüyor. “Etik ve hukuki savaşın yaşanacağı alan genetik mühendisliği, sibernetik değil” diyor. Ama şunu unutmamak gerek, bu tür cihazları geliştirenler her zaman, ‘bunları yasal ve barışçıl amaçlarla ürettiklerini’ söyleyeceklerdir. Bu tür gelişmelerin suiistimal edilmesi de onların hatası olmayacaktır.

Yani Pentagon her ne kadar projenin geleceğine ilişkin keskin yorumlar yapmasa da kafalarda silahlı böcekler üretmeye çalıştığına ilişkin güçle bir şüphe var. ABD’de bugün pek çok kişi elektronik postalarının ve cep telefonu görüşmelerinin Washington tarafından izlenmesinden korkuyor. Pentagon’un üzerinde çalıştığı bu projeyle paranoya daha da artacak gibi görünüyor.

Sanayi Casusluğuna Örnek Olaylar

Sudan’da hükümet güçleriyle savaşan Sudan Kurtuluş Hareketi örgütü mensubu militanlar casus uçak düşürdüler.

Sudan Kurtuluş Hareketi/Ordusu sözcüsünün Londra’daki AFP muhabirine verdiği bilgiye göre militanlar -Çin yapımına benzeyen- bir pilotsuz uçağı Doğu Darfur eyaletindeki Jebel Marra’nın batısında vurarak düşürdüklerini söyledi.

Magub Hüseyin, “Hareketimiz Sudan hükümetini hareketimizi hedefleyen her türlü casusluk ve askeri faaliyeti durdurması konusunda uyarmaktadır” dedi.

Harum’daki AFP muhaberinie konuşan askeri sözcü, “Uçağın vurulup vurulmadığı hakkında elimize ulaşmış bir bilgi yok” dedi.

Olay korsanların Sudanlı yolcuları taşıyan bir uçağı Darfur’dan kaçırıp Paris’e götürmek istediği kaçırma olayından iki gün sonra gerçekleşti.

Paris’te sürgünde olan Abdulvahid Muhammed Nur’un yönetimindeki Sudan Kurtuluş Ordusu mensubu olduklarını ifade eden korsanlar Çarşamba günü Libyalı yetkililere teslim olmuştu.

Beş yıldan fazla bir zamandır Darfur’da savaşan grubun farklı saha komutanlarının farklı gruplara ayrılmasıyla örgüt birden fazla kola ayrılmıştı.

Birleşmiş Milletler etnik azınlık militanların Arap egemen Hartum rejimi ve desteklediği Arap militanlarla arasındaki çatışmaların patlak verdiği Şubat

2003’ten beri 300,000’den fazla insanın öldüğü ve 2,2 milyon kişinin ise evlerinden olduğunu ifade ediyor.

İsrail’in Son Casus Uydusu

Tecsar adlı yeni keşif uydusu, öncekilerden farklı, daha gelişmiş özellikler taşıyor...

İsrail Havacılık ve Uzay Sanayi tarafından geliştirilen Tecsar’ın radar da kullanarak, gece ve gündüz, çok yoğun bulutlu hava durumu dâhil, olumsuz hava koşullarında bile hedefleri tespit etme kabiliyetine sahip olduğu ifade ediliyor.

Bu özelliğiyle uydu, İsrail’in Ofek adlı, kameralarla donanmış diğer keşif uydularından farklılık gösteriyor. Yeni uydu, 10 santim büyüklüğündeki cisimleri bile tespit etme yeteneğine sahip.

Uydu, Hindistan’daki Sriharikota uydu fırlatma merkezinden bir Hindistan roketi aracılığıyla yörüngesine fırlatılmıştı.

İsrail’in uzayda Ofek 5 ve Ofek 7 dâhil, keşif uyduları bulunuyor. İsrail’in ayrıca, AMOS ve EROS serisi ticari uyduları da var. Yörüngede toplam 11 uydusu bulunan İsrail’in bu uydularından bir kısmı çalışmalarını sürdürüyor.

El Kaide İhaleleri, Nükleer Kaçakçılık, Türk Casuslar

11 Eylül saldırılarından sonra küresel düzeyde yürütülen olağanüstü soruşturma kapsamında tercüman olarak FBI’a alınan, gizli telefon kayıtlarını deşifre etmekle yükümlü Sibel Edmons, iddiaları yüzünden işinden olur. O zamandan beri, belli aralıklarla çarpıcı iddialarda bulunur ve hep gündemde kalır. Karmaşık bir geçmişi olan Edmons çok şey biliyor olabilir. Ama bildiklerinden daha çok bu kadar konuşabiliyor olması dikkat çekiyor. Onun iddialarını okurken “konuşana değil konuşturana bak” söyleyişi akla geliyor.

En son iddiası, “ABD’nin nükleer sırlarını, Türk istihbaratçıların pazarladığı” yönünde olur. “ABD yönetimindeki bazı unsurlarla 11 Eylül saldırılarını yapmakla suçlanan örgütler arasındaki ilişkiye, küresel ölçekli uyuşturucu kaçakçılığına, bütün bunların içinde istihbarat teşkilatlarının rolüne” ilişkin imalarıyla dikkat çeken Edmons, şimdi de Türk ve İsrail istihbaratının nükleer casusluk piyasasındaki işbirliğine dikkat çekiyor.

“Türkler ve İsrailliler, nükleer teknoloji ile ilgili askeri ve akademik kuruluşlara ‘köstebek’ soktular. Bunların içinde Los Alamos nükleer laboratuarı da bulunuyor. Yardımları karşılığında söz konusu yetkiliye yüklü miktarda para

veriliyor. Teslimat noktası olarak da Türk Amerikan Konseyi gibi mekânlar kullanılıyor" diyen Edmons, Türkiye, İsrail ve Pakistan istihbaratının ABD nükleer teknolojisine yönelik ortaklığından söz ediyor.

Bunlar, istihbarat dünyasına yönelik en derin ve karanlık sırlar. Edmons, bütün bunları "Binlerce saatlik telefon konuşmalarından mı öğrendi sadece?" Belki Benazir Butto'nun öldürülmesi bu konuları tekrar gündeme getirdi. Madem açıldı, benim de söyleyeceğim şeyler var: Türk istihbaratının El Kaide gibi bir örgüte pek inanmadığını, olayın ABD'nin örtülü operasyonu olduğu kanaatini taşıdığını biliyoruz. Yakalanan bazı El Kaide mensupları CIA tarafından sorgulanıp "işbirliği" karşılığı yüklü ödemelerle birlikte serbest bırakıldı.

Bir Avrupa ülkesinden Türkiye'ye gelen, Pakistan Devlet Başkanı Perviz Müşerref'in eski danışmanının da bulunduğu uçak, nükleer kaçakçılık iddiasıyla Trabzon'dan havalandıktan hemen sonra düşürüldü.

Yine İstanbul'un ortasından CIA ve MOSSAD ajanları tarafından kaçırılan İranlı komutan Ali Riza Asgeri, Türk istihbaratının katkısının henüz netleşmediği bir olay olarak kaldı.

Afganistan'dan ABD'ye uzanan dev uyuşturucu trafiğinde birçok ülke istihbarat örgütleri işbirliği yapıyor ve PKK gibi terör örgütleri da kullanılıyor.

ABD Savunma Bakanlığı'nda patlak veren casusluk skandalında Douglas Feith gibi aşırı sağcı bir Musevi'nin yönetimi altında çalışan Larry Franklin adlı Pentagon çalışanının, ABD'nin Irak ve İran'a ilişkin gizli dosyalarını Amerikan-İsrail İlişkileri Komitesi'ne (AIPAC) aktarması, oradan da bu dosyaların İsrail'e ulaşmasıyla ilgili skandal yaşanır. Skandalla Türk-İsrail ekseni arasındaki bağlantı gözlerden kaçırılır. Peki, ama neden?

Türk-İsrail ilişkilerinin merkezinde yer alan, Türkiye'nin lobiciliğine soyunan, bu ülkenin milyonlarca dolarını cebe indiren, Türkiye'nin siyasi hayatında belirgin yeri olan, bugün Orta Doğu'da yaşanan kaosun mimarları olan kişi ve çevreler, skandalın tam merkezinde. Ancak bunlar "Türk dostu" olarak tanınıyor."

14 Şubat 2005 tarihli "The American Turkish Council: US Association Helps Create New World Order" adlı yazıda, Türk-Amerikan Konseyi'nin adından başka "Türk"ü olmayan bir kuruluş olduğu, ABD'nin 21. yüzyıla dönük projeleri için kurulduğu, dünya genelinde ekonomik, siyasi ve askerî hegemonyası için çalıştığı belirtiliyor. ATC'nin Bush Ailesi tarafından yönetildiğine, Lockeed

Martin’den Coca Cola’ya, ExxonMobil’den Pfizer’a, Shell’den General Dynamics’e kadar büyük şirketlerin kuruluşun üyeleri olduğuna işaret ediliyor. ATC üyeleri arasında CSIS, Eisenhower, Brookings ve neoconların tapınağı AEI gibi yüzlerce kuruluşun bulunduğu, kuruluşun ABD’nin yeni Avrasya projesinin merkezi olduğu ifade ediliyor. Irak’ın on milyarlarca doları da bu şebeke tarafından paylaşılıyor.

ABD nükleer sırlarının İsrail’e aktarılması skandalını sorgularken, Musevi lobi kuruluşlarının merkezi rolünde, Türkiye ile bağlantılarında, Türk-İsrail ekseninde, istihbarat örgütleri yer almaktadır. Türk şahin-neocon ittifakı ile İsrail ABD’deki bazı Türkleri casus olarak kullanıyor.

Nükleer casusluk yanında, daha birçok alanda çok daha şaşırtıcı alanlarda işbirliği söz konusudur. Ancak bunlar, Türkiye’den çok ABD ve İsrail’in çıkarlarına odaklı sürdürülmektedir. El Kaide ihaleleri, örtülü operasyonlar, esir ticareti, terör merkezleri, rejim değişiklikleri tartışmaları ise olan bitenleri kamufle ediyor.

Almanya’da Sanayi Casusluğu

Sanayi casusluğunun Alman ekonomisine rekor düzeyde zarar verebileceği öne sürülüyor. Saarbrücker Zeitung Gazetesi’nde yer alan haberde, Alman Sanayi Casusluğuyla Mücadele Birliği’nin, Alman şirketlerine endüstri casusluğunun bu yıl 30 milyar euroya mal olacağı uyarısında bulunduğunu yazıyor.

Birliğin açıkladığı verilere göre, sanayi casusluğunun ekonomiye verdiği zarar 20 milyar euro civarında olmuş. Alman Sanayi Casusluğuyla Mücadele Birliği’nden yapılan açıklamada hırsızlığın en çok makine, otomobil, kimya ve çevre teknolojileri alanlarında yapıldığını ayrıca sanayi casusluğu yapan ülkelerin başında da Çin ve Rusya’nın yer aldığı belirtildi.

Alman BSI Kurumu raporunda ‘Blackberry güvensiz olduğu için kamu kurumlarında kullanılmamalıdır.’ dedi. Blackberry’nin sahibi RIM şirketi Almanları bilgisizlikle suçladı.

Alman Federal Güvenlik ve Bilgi Teknikleri Kurumu’nun (BSI) Eylül ayında yayımladığı bir rapor ise ortalığı karıştırır. BSI, Kanadalı RIM (Research In Motion) şirketinin cepten elektronik postalara (e-posta) erişme imkânı sağlayan hizmeti Blackberry’nin önemli güvenlik açıklarının olduğunu ileri sürerek hizmetin devlet binaları ve sanayi casusluğuna hedef olabilecek büyük

şirketlerde kullanılmaması gerektiği uyarısında bulunuyor. Raporu hazırlayan BSI görevlilerinden Michael Dickopf açıklamasında, ‘Teorik olarak üçüncü şahıslar Blackberry tarafından gönderilen elektronik posta içeriklerine ulaşma imkânına sahip’ derken, RIM yöneticilerinden Charmaine Eggberry ise Alman kuruluşu bilgisizlikle suçlayarak ‘Raporun vardığı sonuç varsayımlardan yola çıktığı için gerçekleri yansıtmamaktadır’ diyor.

Rapora göre rahatsızlığın nedeni Blackberry sisteminin teknik altyapısından kaynaklanıyor. Sistem kişisel bilgisayarlara gelen e-postaları dünya üzerinde bulunan üç sunucu (ana bilgisayar) yardımıyla kullanıcıların el cihazlarına yönlendiriyor. Bu sunucular Kanada, Avrupa ve Asya’da bulunuyor. Blackberry’nin Avrupa trafiği ise Londra’da bulunan sunucu üzerinden gerçekleşiyor. İşte raporun eleştirileri bu noktada başlıyor. Almanlar, ana bilgisayarın bulunduğu Londra’da İngiliz kanunları geçerli olduğu için İngiliz yetkililerin ‘RIP Act 2000’ gibi kamu yararını öne süren yasalar yardımıyla bu bilgisayara girerek gizli bilgilere ulaşabileceğini söylüyor. Yani sanayi casusluğu yapılabilir.

Fransa’da Casus Şoku

Cihazlar genellikle şirketlerin üst düzey yöneticileri tarafından kullanılıyor. Onların elektronik postalarını okumak çok önemli bilgilere ulaşmak anlamına geliyor. Raporun yayımlanması Fransızları da harekete geçiriyor. Fransız şirketler ABD ile Irak Savaşı nedeniyle bozulan ilişkileri yüzünden özellikle bu ülkenin sanayi casuslarının hedefi olmaktan korkuyor. Fransızlar bu tür hizmetleri çok sıkı denetliyor.

Fransız otomobil üreticisi Renault’nun “sanayi casusluğuyla” suçladığı gazeteci hakkında dava açılıyor. Mahkeme kaynaklarından alınan bilgiye göre, haftalık Auto Plus dergisinde yazan Bruno Thomas, markanın gizli tuttuğu yeni modellerinin fotoğraflarını yayıyor...

Mahkeme kaynaklarından alınan bilgiye göre, haftalık Auto Plus dergisinde yazan Bruno Thomas, markanın gizli tuttuğu yeni modellerinin fotoğraflarını yayınlayınca şirket tarafından casuslukla suçlandı.

Gözaltına alınan gazeteci, “güveni kötüye kullanmak ve fabrika sırlarını ifşa etmekle” itham ediliyor. Emniyet kuvvetleri, dergide yaptıkları aramada bazı bilgisayarlara, hard disklere ve fotoğraflara el koyuyor.

Aynı olayla ilgili olarak, Renault’da çalışan bir kişi de “muhbir” olmakla

suçlanıyor. Kültür Bakanı Christine Albanel, gazetecinin gözaltına alınmasından rahatsızlık duyduğunu belirtiyor. Kadın bakan, haber kaynaklarının korunmasına ilişkin yasa tasarısının senatoda ivedilikle ele alınması gerektiğinin bu örnekle ortaya çıktığını söylüyor.

Sendikalar da gazetecinin gözaltına alınması ve işyerinde arama yapılmasını protesto ediyor.[123]

"İsrail istihbaratı TruvaAtı ile

Esma Esad'ın e-mailine girmiş"

İsrailli bir çiftin, geliştirdikleri Truva atı adlı bilgisayar programını, ülkenin tanınmış şirketlerine sanayi casusluğu için sattığı ortaya çıkar. Bu programı kullanarak rakiplerinin bilgisayarlarına giren ve neler yaptığını öğrenen çok sayıda patron da tutuklanır. Sıradan bir iş dünyası skandalı gibi duran olayın altından bir "siyasi casusluk" çıkar. İsrail istihbaratının, bu programı kullanarak Suriye Devlet Başkanı Başar Esad'la ilgili bilgi toplamak için eşi Esma'nın bilgisayarına girdiği anlaşılır.

İngiltere`de yayımlanan Sunday Times gazetesinin haberine göre istihbaratçılar, kendilerine en uygun hedef olarak, Esma Esad'ı seçer. Çünkü bilgisayar mühendisliği mezunu genç First Leydi'nin, ailesi ve arkadaşlarıyla haberleşmek için bilgisayarının başında uzun saatler geçirdiği biliniyordu. Başkan Esad'ın ise bilgisayar oyunlarına çok düşkün olması da "hedefi" kolaylaştırır.

İsrail gazetelerine de konuşan istihbaratçılar; "Liderlerin eşleri kolay hedeflerdir. Çünkü liderlerin bilgisayarları çok iyi korunur" dedi. Esma Esad'ın kocasıyla e-mail yazışmalarını, birçok dosyayı incelediklerini söyleyen istihbaratçı "İsrail elbette kocasıyla ilgileniyor. Onunla değil. Esma Esad'ın bilgisayarındaki bilgiler çok da değerli değildi. Ancak Esad'ın düşüncelerini öğrenmek için ideal bir yöntemdi" dedi. Haberlere göre Suriye lideri, eşinin bilgisayarına sızıldığını fark eder. Birçok Avrupalı lidere durumu aktararak şikâyette bulunur. İstihbaratçıların kullandığı "Truva atı" programı, aslında sanayi casusluğu için şirketlerin satın aldığı bir sistem. Hedef bilgisayara casus yazılım gönderiyor, ardından bütün e-postave dosyaları kopyalayıp bunları, İngiltere'nin başkenti Londra'da kayıtlı bir başka veri merkezine gönderiyor.

"Brezilya petrol şirketi Petrobras'ın

gizli dosyaları çalındı"

Türkiye`den TPAO ile de ortak projeleri olan Brezilyalı Petrobras'ın başı derde girer. Petrobras'ın kısa bir süre önce keşfettiği dev bir doğalgaz yatağı ile ilgili çok gizli bilgiler çalınır. Şirket ise derin deniz uzmanı olarak biliniyor.

Brezilya polisinin yaptığı açıklamaya göre şirkete ait 4 laptop ve 2 hard diskin çalınması olayın bir sanayi casusluğu olduğu şüphesini kuvvetlendiriyor. Brezilya Devlet Başkanı Luiz Inacio Lula da Silva'nın çalınan materyalin çok gizli devlet sırrı statüsünde olduğunu söylediği belirtiliyor.

Bununla birlikte, şimdiye kadar olayla bağlantısından şüphelenilen 17 kişinin ifadesine başvuran polis olayın adi hırsızlık statüsünde olma ihtimalini de araştırıyor. Brezilya'da Rio de Jenerio yakınlarında büyük bir doğalgaz yatağı keşfedilmişti. Bu yatağın ülkenin tüm doğalgaz ihtiyacını karşılayabilecek büyüklükte olduğu belirtiliyordu. Petrobras, 17 ülkede faaliyet gösteriyor.[124]

Rusya ile İngiltere Arasında Casusluk Krizi

Rus istihbarat teşkilatı FSB, İngiliz - Rus ortaklığındaki bir enerji şirketinin üst düzey bir yöneticisini, sanayi casusluğu yapmak suçundan gözaltına aldığını açıklar.

FSB, hem Rus hem de Amerikan vatandaşlığı bulunan İlya Zaslavski'nin, ülkedeki en büyük Batılı enerji şirketi olan TNK- BP'de çalıştığını ve Batılı şirketler adına gizli bilgiler toplamakta olduğunu bildirir.

Haber, FSB'nin şirkete düzenlediği baskınların ardından gelir. İstihbarat teşkilatı, yaptığı açıklamada, baskınlarda yabancı askerî istihbarat kurumları ve CIA'den kişilere ait kartvizitler bulunduğunu bildirir.

Bu adım, yorumcular tarafından, Rus devletinin, şirketin en büyük malvarlığı olan Sibirya'daki geniş doğalgaz yataklarında denetimi ele geçirme çabası olarak değerlendirilir.

Devlete ait doğalgaz devi Gazprom, TNK-BP'nin geniş Kovykta havzasının hisse senetlerinin büyük bölümünü almıştı, Gazprom'un, ortak girişimin kendisini satın almayı istediği yorumları da yapılıyor.

Zaslavski'nin kardeşi İngiliz Kültür Konseyi-British Council'in Moskova Mezunları kulübünün yöneticisi olan Aleksander'a da benzer suçlamalarda bulunulur.

British Council'in Moskova'daki faaliyetlerine, geçen yıl Rus ajan Aleksander

Litvinenko'nun Londra'da zehirlenerek öldürülmesi sonrasında patlak veren gerginlikler sırasında sınırlamalar getirilmişti.[125]

Rusya'da ABD Vatandaşına Casusluk Suçlaması

Hem Amerikan hem de Rus vatandaşı iki kardeş, casusluk iddiasıyla Rusya'da tutuklanır. İngiliz British Petroleum şirketinin Rus bürosunda çalışan kardeşler sanayi casusluğu yapmakla suçlanıyor. Moskova hükümeti, tutuklamaların, Rusya ile İngiltere arasındaki gerginlikle ilgilisi olmadığını ileri sürer. Eski bir Rus ajanı geçen yıl Londra`da zehirlenerek öldürülmüş ve İngiltere'nin cinayetle ilgili olarak bazı Rus vatandaşlarını sorguya çekmek istemesi Kremlin'in tepkisine yol açmıştı.[126]

Çinli Casus Stajyer...

Fransa'nın en büyük otomobil sistem ve teçhizat üreticilerinden Valeo'da inanılmaz bir sanayi casusluğu skandalı yaşanır… Firmada çalışan Çinli bir stajyer, casusluk yaptığı iddiasıyla tutuklanır. Dünyanın en büyük otomobil üreticilerine donanım üreten ve sistem geliştiren Valeo'daki casusluk krizi, Çin tekstiline karşı korunma yöntemleri tartışılan Fransa'da gündeme oturur. 22 yaşındaki Li li Whuang'ın evinde bulunan 6 bilgisayar ve iki hard diskte Valeo'nun yeni marka bazı otomobiller için geliştirdiği ticari sırlar, yeni modellerin bilgileri ele geçirilir. Paris'te bulunan Çin Ekonomi Bakanı Bo Xilai, matematik mezunu, beş dil bilen Çinli kızın sanayi casusluğuna giriştiği iddiası hakkında "öyle bir şey duymadığını" söyler. Fransız yetkililer ise sadece şirketin üst düzey yetkililerinde bulunan bilgilerle yakalanan Çinli kadın hakkında 'Çin'deki taklit ürünler ve yönetimin bundaki sorumluluğuna' dikkat çeker. Valeo'nun Genel Müdürü Thierry Morin, şirket sırlarının taşınabilir kişisel bilgisayara aktarılmasının yasak olduğunu ve güvenliği arttıracaklarını açıklar. Fransa Uluslararası İlişkiler ve Strateji Enstitüsü yetkilileri de "sorumlu Çinli bir şirket olsa dahi, hükümetin haberdar olmasının muhtemel olduğunu" öne sürer.

Voice of America ABD'de İlk Sanayi Casusluğu Cezası

ABD'de ilk sanayi casusluğu cezası veriliyor. ABD ordusunun pilot eğitimiyle ilgili bilgisayar programını Çin donanmasına satmaya çalışan Çin asıllı Kanadalı mühendis, 24 ay hapis cezasına çarptırılır. Xiaodong Sheldon Meng (44), 1996'da yürürlüğe giren Ekonomik Casusluk Yasası'na göre, ekonomik casusluk suçundan ceza alan ilk kişi oldu. Çin asıllı Kanada vatandaşı olan Meng, ABD'nin Kaliforniya eyaletinde yaşıyor. Meng, açılan davada, askerî pilotların eğitim programı yazılımını Çin'e satmaya çalıştığını itiraf etmişti. **[127]**

Çin yararına endüstriyel casusluk yapmakla suçlanan Boeing şirketinin eski mühendisi 15 yıl hapis cezasına çarptırılıyor.

California'da Orange Country'de oturan 73 yaşındaki Dongfan "Greg" Chung; "yabancı bir güç yararına endüstriyel casusluk yapmak, Çin'in ajanı gibi davranmak ve Amerikan Federal Soruşturma Bürosu'na (FBI) yalan söylemekle suçlanmış.

Santa Ana'daki mahkemede Federal Hakim Cormac Carney; Çin asıllı Amerikan vatandaşı Dongfan Chung'un "ulusal güvenliğe bedel biçemeyeceğine" ve 15 yıl hapse mahkum edilmesine karar veriyor.

Hakim Carney'nin, bu kadar ağır ceza vermekteki amacı, Çin hükümetine "ABD'ye casus göndermekten vazgeçin" mesajı göndermek. İddia makamına göre, Chung önce savunma grubu Rockwell, sonra da uçak şirketi Boeing'de çalıştığı yıllar boyunca Çin'e çok gizli bilgileri aktarmış.

Bilgi Korsanları

İsrail'de bilgisayar korsanları daha önce yapılmayanı yaptı. "Truva atı" adı verilen virüs programıyla, gizli ticari bilgiler rakip firmalara aktarıldı. İsrail'de son yılların en büyük sanayi casusluğu ortaya çıkarıldı. Önde gelen bazı sanayi şirketlerinin bilgisayarlarına, "Truva atı" adı verilen yazılım programı (virüs) yerleştirilerek, gizli ticari bilgilerin rakip firmalara aktarıldığı bildirildi.

İş dünyasını sarsan olayda, aralarında bazı önemli firmaların üst düzey yöneticileri ile özel dedektiflerin de bulunduğu 18 kişinin gözaltına alındığı belirtiliyor.

İsrail basınında yer alan haberlere göre, sanayi casusluğu ile suçlanan şirketler arasında, adı bilinen cep telefonu şirketleri Cellcom ve Pelephone, uydu TV şirketi YES, Honda ve Volvo araçlarının ithalatçısı MEIR Araç İthalatı ve su şirketi Tami-4 bulunuyor.

Bilgi casusluğu olayının kurbanları arasında ise kablo TV şirketi HOT, gıda şirketi Strauss-Elite, İsrail'in en büyük cep telefonu şirketlerinden ORANGE, iş dünyası gazetelerinden GlOBES, su şirketi Mey Eden, Şekem Elektrik, halkla ilişkiler şirketi Rani Rahav, Wolkswagen ithalatçısı Champion Motors ile reklam firmaları Salmor-Amnan Amihai ve Reuveni Pridan yer alıyor.

2004 Kasım ayından bu yana yapılan ve kod adı "At Yarışı" olarak belirlenen soruşturma sonucu ortaya çıkarılan sanayi casusluğunun; İsrailli bir romancının -

üzerinde çalıştığı romanın, izni olmadan internette yer alması üzerine- polise yaptığı şikâyetle başlatılıyor.

Türkiye'de Sanayi Casusları

Türkiye'nin ihracatında ilk sırada yaralan ve dünya çapında üretimiyle dikkat çeken Bursa, İzmit ve Sakarya'daki otomobil fabrikaları ziyaretçi kılığındaki casusların tehdidi altında.

Otomotiv, Türkiye'nin ihracatında ilk sırada yer alıyor. Kocaeli, Adapazarı ve Bursa, birçok markanın üretim üssüdür. Firmalar, rakiplerinin teknoloji ve model bilgisinin peşine düşer. Fabrika müdürleri, "Otomotiv casusları kol gezmeye başladı" diyorlar.

Taklit ve model casusluğunun en fazla yaşandığı alanlardan diğeri de hazır giyim sektörüdür. Birleşmiş Markalar Derneği Başkanı'nın verdiği bilgiye göre Türkiye'de üretim yapılan markalar daha çok İran, Suriye ve Doğu Bloku ülkelerinde taklit ediliyor. İstanbul Tekstil ve Hammaddeleri İhracatçı Birlikleri Başkanı da tekstil ve hazır giyimde aslını aratmayacak kadar güzel taklitlerin yapıldığını belirterek, "Hep elinizdekinden daha yenisini bulmak ve üretmek zorundasınız. Bu şirketler için ateşleyici bir unsur" değerlendirmesinde bulunuyor.

Gizli Kamera Sanayi Casusluğunda Kullanılıyor

Gittikçe küçülen gizli kameralar artık sanayi casusluğu için de kullanılıyor. Özellikle kravat ve ceket gibi aksesuarlara gizlenen mini kameralar, şirketlerin gözdesi oldu. Ürün kopyalamak isteyen firmalar, yurtdışındaki fuarlara katılarak satılan gizli kameralarla gizlice sergilenen ürünlerin görüntüsünü çekiyor. Daha sonra bu görüntülere bakarak taklit ürünler geliştiriyor. Sanayi casusluğunda kullanılan kameralar ise gittikçe önem kazanmıştır.

Ayakkabıcısından trikocusuna kadar birçok kişi profesyonel olarak satılan kravat kamerası ile yurtdışına gidip fuarlarda görüntü alıyor. Görüntüden kopyalama yapmak daha ucuza geliyor. Kameralar 1/3 inç mikro objektif büyüklüğünde ve bir milimetreden küçük bir delikten dışarıya çıkartılabildiğinden, kameranın varlığı belli olmamaktadır.

Mikro kameranın aldığı kaliteli görüntünün ve mevcut sesin bir kablo ile pantolon kemerine takılı sigara paketi boyutlarındaki dijital kameraya kaydedilebiliyor. Çekim TV yayın kalitesinde. Söz konusu mini kamera, bir saat kayıt yapabiliyor. Sanayi casusluğu kameraları duyuldukça satın alınması da o

oranda artıyor.

Film Korsanlarına Teknolojik Darbe...

Georgia Institute of Technology Üniversitesi'nde yapılan çalışmalarda geliştirilen cihaz, sinema salonu veya başka bir yerde çalışan dijital video kamerası ile sabit çekim yapan kamerayı tespit ederek beyaz ışıkla etkisiz hale getiriyor. Dijital kameralardaki "charge-coupled device (CCD)" olarak bilinen görüntü sensörlerini tespit eden sistem, bu sensörlerin ışığı dağıtmak yerine doğrudan kaynağına yansıtması ilkesinden faydalanıyor. Kamerayı tespit eden sistem, CCD'ye doğrudan gözle görünür ince bir ışın göndererek, kamerayı engelliyor ve kaydedilen görüntüleri kullanılmaz hale getiriyor.

Çalışmayı yürüten Doçent Gregory Abowd, kamerayı etkisiz hale getiren bu teknolojinin, özellikle sanayi casusluğunun ve korsan film çekimi ile paparazzilerin önlenmesi alanlarında ticari hale getirilebileceğini belirtti. Araştırmacılar, sistemin ileride kameraları bulmak için CCD'leri aramak yerine, kızılötesi lazerleri ve foto bulucu transistörleri kullanabileceğini belirtiyor.

Korsan film üretiminin yaygın olduğu Asya'da sadece Çin'de üretilen korsan CD ve DVD'ler, 2005 yılında Amerikan film endüstrisini 2,7 milyar dolar zarara sokmuş. Hollywood'un büyük film şirketlerinin, film korsanlığı yüzünden geçen yılki gelir kaybı 6,1 milyar dolara ulaşmış. ABD'nin önde gelen film şirketlerini şemsiyesi altında toplayan "Motion Picture Association"ın (MPA) dünya çapında yaptığı araştırma, Çin'de satılan filmlerin yüzde 93'ünün korsan olduğunu ortaya koymuştu.[128]

Siber Soğuk Savaş Tehdidi

Dünyada güvenliğe ilişkin en büyük tehditlerden birini, gelecek on yılda bilgisayar sistemleri üzerinde bir "siber soğuk savaş" oluşturacaktır.

İnternet güvenlik şirketi "McAfee"nin yıllık raporunda, yaklaşık 120 ülkenin, mali piyasalar, resmi bilgisayarlar sistemleri ve kamu hizmetleri alanında interneti kullanmak için yollar geliştirdiği açıklanmıştır.

Rapora göre, istihbarat örgütleri halen, zayıf noktalarını bulmak için diğer devletlerin bilgisayar ağlarını sürekli sınıyor ve tekniklerini her yıl daha da geliştiriyor. Raporda, hükümetlerin de acilen sanayi casusluğuna ve alt yapılarına yönelik saldırılara karşı korumalarını güçlendirmeleri gerektiği ifade ediliyor.

Siber suçların küresel bir sorun haline geldiği ve önemli ölçüde geliştiği" kaydedilerek, bu tür suçların artık sadece sanayi kuruluşları ve bireyleri tehdit etmediği, giderek artan biçimde ulusal güvenliğe yönelik de tehdit oluşturduğu açıklanıyor.

Çin'in siber savaşın ön saflarında olduğu yorumu yapılan raporda, Washington'daki İstihbarat ve Araştırma Merkezi'nin Müdürü James Mulvenon'un "Siyasi ve askerî amaçlarla siber saldırıyı ilk kullanacakların Çinliler olduğu" yönündeki ifadesine yer verildi.

İngiltere'nin Ağır Organize Suçlar Kurumu, Amerikan Federal Soruşturma Bürosu (FBI) ve NATO'nun verilerinden yararlanıldığı kaydedilen raporda, Estonya'da Nisan ve Mayıs aylarında özel ve resmî internet sitelerine yönelik düzenlenen saldırıların "sadece buzdağının görünen kısmı" olduğu dile getirildi.

Raporda ayrıca, adı açıklanmayan NATO kaynaklarına dayanılarak, Estonya'daki siber saldırılarla ilgili, "değişik teknikler kullanılarak dikkatli bir zamanlamayla belirgin hedeflere bir dizi saldırı düzenlendiği" kaydedildi.[129]

Sanayi Casuslarının Yeni Silahı

Spyware! 100 pc'nin 67'sinde var. Sanayi casusluğunun yeni silahı 'casus' yazılımlar! IDC, son raporunu Tayvan'daki Computex'de açıkladı. Rapora göre, spyware adı verilen casus yazılımlar bilgi teknolojileri sektörü için en büyük risklerden biri haline geldi. Spyware'ler, sanayi casusluğunun da yeni silahı oldu.

Bilgi teknolojileri sektörünün önde gelen araştırma şirketi IDC, son raporunu Tayvan'daki Computex'de açıkladı.

Bu casus yazılımlar, kullanıcılardan habersiz bilgisayar sistemlerindeki her türlü bilgiyi istenen yere gönderiyor.

Buna göre, spyware bilgisayar sistemleri için virüsler, insan hataları ve internet solucanlarından sonra dördüncü büyük tehlike haline geldi. IDC baş analistlerinden Alan Tsao, casus yazılımların internete bağlanan herkes ve her boyuttaki şirket için giderek güçlenen bir risk olduğunu söyledi.

IDC'nin araştırmasına göre, her 100 bilgisayardan 67'sinde spyware adı verilen bu casus yazılımlar bulunuyor. Spyware'ler genelikle internetten indirilen bedava programlarla birlikte veya e-postalar ile bilgisayarlara yerleşiyor. Ve bilgisayarlara yerleştikten sonra, kendisini programlayanın istediği

her şeyi yapabiliyor. Eğer bilgisayarınıza bir spyware yerleşmiş ise, internette yaptığınız tüm bankacılık işlemlerinin şifreleri, en gizli belgeleriniz, e-posta yazışmalarınız başkalarının eline geçebiliyor.

IDC'nin yaptığı araştırmaya göre, casus yazılımlarla mücadele etmek için 2004 yılında dünyada 26 milyon dolarlık harcama yapıldı. Bu rakamın 2008'de hızla büyüyerek 305 milyon dolar seviyesine çıkacağı tahmin ediliyor. Casus yazılımlarla mücadele etmek için piyasada sayısız ücretli ve ücretsiz program bulunuyor. Ad-Aware, bu yazılımlar arasında en tanınanı. Bu programın kişisel kullanılan versiyonu ücretsiz olarak dağıtılırken, şirketlerde kullanım versiyonu için düşük bir ücret ödemek gerekiyor.

Casus yazılımlar, şirketler arasındaki sanayi casusluğunun da önemli silahlarından biri haline geldi. Rakip firmalarda çalışan insanların birbirlerine gönderdikleri e-postalara yerleştirilen casus programlar, şirketlerin en gizli bilgilerinin, personel yazışmalarının rakip firmaların eline geçmesine neden olabiliyor.

Milli Yazılım

Kaynak kod (source code), bir yazılımın içine girebilmek için gerekli olan şifredir. Yazılımın içine girebilen programcı, o yazılımda istediği değişikliği yapabilir. Böylece yazılımı geliştirebileceği gibi, çalışmaz hale getirebilir veya yanlış şekilde çalışmasını sağlayabilir. Örneğin Windows işletim sistemi de nihayetinde bir yazılımdır ve bunun da kaynak kodu vardır. Bu kod kullanılarak programa nüfuz edip; programın ismi "Pencereler" olarak değiştirilebilir (Windows kodları, bazı hacker sitelerinde yayımlanmaktadır). Linux işletim sisteminin kodu ise, herkese açıktır ve her kullanıcıya sistemi istediği yönde geliştirme imkânı sunulmaktadır.

Bir yazılımı açmanın bir başka yolu, tersine derleyici programlar kullanmaktır. Bu tip programlar, (exe) uzantılı olarak paketlenmiş halde bulunan yazılımı açmakta ve hangi programlama dilinde yazılmışsa önümüze sermektedirler. Ancak bu yöntem her zaman için tatminkâr sonuçlar vermemektedir. Bu yöntemin etkinliği, tersine derleyici olarak kullanılan programın etkinliği ile doğru orantılıdır.

Günümüzde elektronik sistemleri kullanmayan savunma sanayi ürünü yok gibidir. Bilgisayarlar ve dolayısıyla yazılımlar silah teknolojilerine bütünleşmiş durumdadır. Örneğin; uçakları, bilgisayar sistemleri uçurmakta, füzeleri hedefe bilgisayarlar yönlendirmekte, atış kontrol bilgisayarları atışları tanzim etmekte

ve füzesavar füzelerin uçuş yolunu dahi bilgisayar belirlemektedir. Bilgisayarların hangi işlemi nasıl yapacağı; yazılımlarıyla programlanmaktadır. Örneğin yazılımı doğru olarak çalışmayan bir radar sistemi düşman uçaklarını göstermeyecek veya yanlış yerde gösterecektir.

Elektronik Harp kavramı 20. yy savaş alanına damgasını vurmuştur. Özellikle Körfez Savaşı ve son Kosova Operasyonu'nda, körletilen radarlar, hedefini bulamayan uçaksavar füzeleri TV ekranlarından günlük yaşamımıza dalmıştır.

Konumuza güzel bir örnek teşkil etmesi bakımından biraz daha eskiye gideceğiz. 1982 ilkbaharında Arjantin ve İngiltere, Falkland Adaları için savaştılar. 1832'de İngilizlerin sahiplendiği bu adalar üzerinde Arjantin hak iddia ediyordu ve hatta 1961 yılında Birleşmiş Milletler'e dahi başvurmuştu. Ancak İngiltere'nin tavizsiz tutumu karşısında herhangi bir sonuç elde edemedi.

19 Mart 1982'de Güney Georgia adasına çıkan Arjantin kuvvetleri adayı işgal etti. İngiltere derhal harp filosunu bölgeye yolladı ve böylece Falkland Savaşı olarak tarihe geçen savaş başladı. İngilizlerin Arjantin denizaltısı Santa Fe'yi batırmaları üzerine, Arjantin misilleme olarak uçaklarıyla Fransız yapımı Exocet füzelerini kullanarak İngilizlerin Sheffield destroyerini batırdı. İngilizlerin kaybı bununla da bitmedi, birkaç gün içinde 4 gemi; 2 füze-atar fırkateyn (Ardent ve Antilope), 1 yük gemisi (Atlantic Conveyer) ve 1 destroyer (Conventry) kaybettiler. Sonra ne olduysa oldu ve İngilizler üstünlüğü ele geçirip, Arjantin ordusunu yenilgiye uğrattı ve Arjantin teslim oldu. Savaşın galibi İngiltere, Falkland Adaları üzerindeki egemenliğini korudu.

Şimdi savaşın başında İngiltere'nin 5 gemisini Exocet füzelerinin tahribatı sonucu kaybetmişken, nasıl olup da üstün duruma geçti? Gemi kayıplarının böyle sürüp gitmesi durumunda savaşın kaybedileceğini anlayan İngiliz yetkililerinin öngörüsüyle, İngiliz dış istihbarat servisi MI6, Fransız muadili DGSE'yle irtibat kurdu. Sağlanan anlaşma sonucunda Fransızlar büyük para karşılığında Exocet füzelerinin kaynak kodlarını İngilizlere sattılar. Kaynak kodunu ele geçiren İngilizler, füzenin güdüm yazılımını çözdüler ve böylece Arjantin Exocet'leri İngiliz gemilerini vuracak yerde bir bir okyanusun sularına gömüldüler. İşte savaşın başında İngiliz gemilerini çok büyük bir başarı ile savaş dışı bırakabilen Arjantin Hava Kuvvetleri'nin, savaşın ilerleyen günlerindeki başarısızlığının sebebi buydu. Fransızların, Exocet füzelerinin kaynak kodlarını İngilizlere satmasının Arjantin'in Falkland Savaşı'nı kaybetmesine sebep olduğunu çok rahat söyleyebiliriz. Zira İngiltere, savaş bölgesine çok uzaktı ve gemi kayıplarını II. Dünya Savaşı'nda olduğu kadar çabuk karşılayabilecek

durumda değildi.

Ülke savunmasında kullanılan hangi silah olursa olsun milli yazılım şarttır. Aksi durumda o silah sisteminin güvenirliliği hep tartışılacaktır. Milli yazılıma sahip bir sistemin dahi güvenirliliği %100 olamaz; zira her kod kırılabilir. Ancak bu harcanacak zaman ve kullanılan teknolojiye bağlı olduğundan, göreceli olarak milli yazılıma sahip sistemler daha güvenlidir.

Bir Türk Yunan Savaşı ihtimalinde Amerika istemezse ne Türk ne de Yunan Harpoon'ları hedefe varabilir. Amerika, Harpoon füzelerini üreten ülke olması sebebiyle, kaynak kodlara da sahiptir. Bu düşüncemiz dünya silah firmaları arasındaki rekabet şartlarında ve her ülkenin daha fazla silah sistemi satma gayreti içinde olduğu dünyamızda fazla afakî gelebilir. Ama teorik olarak doğruluğu, akılda tutulmasını gerektirir.

Tek silaha bağlanmanın riski büyüktür. Şöyle ki; bizim deniz kuvvetlerimizdeki vurucu unsurlarımızın (gerek fırkateyn, hücumbot gerekse denizaltılarımızın) gemi-savar füzesi Harpoon'dur. Oysa Yunanistan Deniz Kuvvetleri; Harpoon yanında, Exocet ve Penguen füzelerini de kullanmaktadır. Böylece savaş gücünü tek ülkenin tutumuna bağlı olmaktan kurtarmaktadır.

Silah sistemi kadar, onda kullanılan yazılımın önemi de büyüktür. Yazılımın anahtarı niteliğindeki, kaynak kodudur. Satın alınan silah sistemleri ile birlikte, o sistemin yazılımın kaynak kodunu da almak başta çok pahalı bir yöntem gibi görülebilir. Ayrıca sistemi satan firma/ülkenin de iknası belirli güçlükler içerebilir (çünkü kaynak kodu alan, yazılımı dolayısı ile silah sistemini kendi imkânları ile geliştirebilecek ve belki de daha üstün yeteneklere ulaştırabilecektir; bu da satan firma/ülkeye modernizasyon aşamasında ihtiyaç duyulmamasını sonuçlar). Ancak o silah sisteminin teknolojik olarak özümsenebilmesi, geliştirilebilmesi güvenlik açısından şarttır, gereklidir.

Hemen hemen tüm silah sistemlerinde milli yazılımlarını kullanan İsrail'dir. Bu ülkenin sahip olduğu üstün güdüm, radar, aviyonik, haberleşme ve elektronik harp gibi teknolojilerinin arkasında, gelişmiş yazılım teknolojisi vardır. Böylece İsrail, tüm ülkelere karşı silahlarını yüksek güvenle kullanabilme imkânına sahiptir. İsrail' in bu teknolojilere sahip olma sürecindeki arge faaliyetlerine manevi etkiyi, büyük petrol krizi sırasında ve sonrasında kendisine uygulanan silah ambargoları sağlamıştır.

21. yüzyılda savaşlar, teknoloji yoğunluklu gerçekleşecektir. Bilgisayarlar silah sistemlerinin ayrılmaz parçası, yazılımlar ise işlev ve etkinliğin belirleyicisidir.

Kaynak kodlar ise yazılımların altın anahtarlarıdır.

“Kıyaslama (Benchmarking),

sanayi casusluğu değildir”

Benchmarking, başka firmalarla süreçleri kıyaslayarak gelişim sağlayan bir yöntem olduğu için bazen şirketler tarafından yanlış değerlendirilmektedir. Oysa bu firmaların algılandığının aksine Benchmarking; Sanayi casusluğu değildir.

“Ekonomik istihbarat faaliyetleri

küresel bir olgu olarak yürütülmektedir”

Yabancı gizli servislerin aynı yöntemle dünya finansal sisteminin saçayağı Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası’nı da “casus” gibi kullandıkları 1992 yılındaki “Promis Skandalıyla” ortaya çıkar. Bu iki durum satın aldıkları “Promis” isimli özel bir yazılım programına yerleştirilen “Arka Kapıları” fark edemez ve kendilerine emanet edilen en mahrem finansal bilgilerin CIA ve MOSSAD’ın eline geçmesine neden olur. Bu şekilde bilgileri el değiştiren ülkeler arasında Türkiye de vardır. Skandalın ortaya çıkmasından sonra IMF ve Dünya Bankası yetkilileri programı kullandıklarını kabul eder ve kamuoyundan özür diler. Ama bu, giden bilgileri geri getirmeyecektir.

Bu olayın dışında kamuoyunda çok fazla yansımayan bir diğer casusluk faaliyetini ise Emniyet İstihbaratı deşifre eder. İşçi Kredi Bankası’nın 1982 yılında Irak gizli servisi El Muhaberat tarafından satın alınması son anda engellenir. 10 şubeli ve 150 çalışanlı bu küçük bankanın kasasında topu topu 15 milyon dolar bulunmasına karşın neden Irak gizli servisinin hedefi olduğu ise bugün bile esrarını korumaktadır.

Alphabank’ın satışı ve bankanın satışına onay verilmesi sürecinde yaşananlar, banka satışında istihbarat örgütünün oynadığı hayati rolün, gizli servislerin ekonomik istihbarat faaliyetine verdikleri önemin ve örtülü operasyonlarda bankaların nasıl kullanıldığına ilişkin birçok örnek olay vardır.

IV- İSTİHBARAT VE SİVİL

TOPLUM KURULUŞLARI

Uluslararası irtibatları olan sivil toplum kuruluşları istihbarat ağının ve kaynağının en önemli unsurudur.

Sivil Toplum Kuruluşları (Örgütleri) (STK) yanında Hükümet Dışı Organizasyonlar (HDO, NGO) da vardır.

Sivil toplum, birey özgürlüklerinin ve temel haklarının korunduğu, gönüllülük ilkesi çerçevesinde örgütlenen oluşumlardır. Toplumun devlet politikalarını denetleyip yönlendirebildiği, vatandaşlık bilincine dayalı bir faaliyettir. Resmî kurumlar dışında ve bunlardan bağımsız olarak çalışır. Politik, sosyal, kültürel, hukuki ve çevresel amaçları doğrultusunda lobi çalışmaları, ikna ve eylemlerle çalışan, üyelerini ve çalışanlarını gönüllülük usulüyle alırlar. Kâr amacı gütmeyen ve gelirlerini bağışlar ve/veya üyelik ödemeleri ile sağlayan kuruluşlardır. STK biçimleri ise;

- Sivil Girişimler,
- Platformlar,
- İlişki Ağları,
- Dernekler,
- Vakıflar,
- Tüketici Kooperatifleri,
- Sendikalar,
- Meslek Birlikleri (Serbest meslekler),
- Sanayi ve Ticaret Odaları,
- Tarikat ve cemaatler,
- Siyasi partilerdir.

Tarihsel süreç içerisinde dünyanın hemen her toplumun gözlenen yapılanmalar evrim geçirerek bugünkü yapılanmalara dönüşmüştür.

1980’ler sonrası, sivil toplum düşüncesi ve sivil toplum örgütleri farklı siyasal

gruplar tarafından sahiplenilerek ülke gündemine taşınmıştır. Sivil toplum düşüncesinin siyasal anlamda kayda değer bir tartışma zemini bulması, birçok grup tarafından yeni bir toplum projesi olarak algılanması ile de ilişkilidir. Son dönemlerdeki yoğun ilginin temelinde birçok faktör öne sürülmekle birlikte en belirgin etken yeni siyasal arayışlardır.

Sivil toplumu, modern toplumda yasal sınırlar içerisinde devlete karşı, tanımlama, değer, program ve söylemler geliştirebilecek yeterlilikteki ekonomik, ideolojik ve örgütsel kapasiteye sahip olan sosyal grupların varlığı ile özdeş görmek daha tutarlıdır. Bu çerçevede ifade edilen sosyal grupları sivil toplum örgütleri olarak nitelemek mümkündür. Geçmişte, söylemdeki doğruluk ve üyelerin niteliği toplum gözünde o STK'yı bir yere taşırken bugün Ekonomik Paylaşım, Rant Paslama Yeteneği ve düzeyi STK'nın etkinliğini belirlemede daha çok öne çıkmıştır.

Sivil toplum örgütleri bir alt sistem vazifesi görerek ilgi ve faaliyet alanları çerçevesinde sosyal bütünleşmeyi sağlayıcı işlevler üstlenebilir. Ayrıca; dünyada gelişen demokrasi, insan hak ve hürriyetleri temelinde bireysel hakların önem kazanması, ülkelerin yöneticilerinin seçiminde kamuoyu baskısının oluşmasında da STK sınır tanımadan çok etkin hale gelmişlerdir. Bugün dış kaynak almayan, yabancı istihbarat servislerinin kullanmadığı STK çok azdır. Dünyanın hemen her ülkesinde de hemen hemen hayatın bütün alanlarında sivil toplum örgütleri faaliyet göstermektedir.

Bu dernek ve düşünce kuruluşlarının sayısı, üye sayıları ve etkinlikleri ile uluslararası bağlantıları artmaktadır. Yurt dışı bağlantıları olan sivil toplum örgütleri; insan hak ve hürriyetlerinin uluslararası bir hüviyet kazanarak güçlü ülkelerin elinde siyasi bir koz haline gelmesi ile daha da önem kazanmıştır. Etkinlikleri artmıştır. Küreselleşme ile küçülen dünyamızda, bahse konu sivil toplum örgütlerinin önemi artarak devam edecektir.

STK'yı etkili kılan unsurlarla mali kaynakları ve faaliyet alanları çeşitlenmiştir.

Bugün için STÖ'leri özellikle BM'nin müdahalede bulunduğu ülkelerde "Barışı Tesis, Barışı Koruma" faaliyetlerine paralel ve işbirliği içerisinde, sosyal, kültürel, ekonomik ve siyasi dengelere yön verme etkinliklerine katkıda bulunmaya çalışmaktadırlar. Bu görüntüdür. Gerçekte ise BM'nin Sivil Toplum Kuruluşları; emperyalist ülkelerin kontrolünde ve paylaşılmış durumdadır. Kontrolünde olduğu ülke istediği gibi bu yapıları kullanmaktadır.

Sivil toplum örgütlerinin ilgilendikleri ve üzerinde yoğunlaştıkları alanlar;

- Stratejik istihbarat temini,

- Diplomasiyi ve uluslararası ilişkileri etkileme,

- Misyonerlik ve dönüştürme faaliyetleri, (ABD Türkiye büyükelçisi Edelman; Türkiye için, “Müslümanları dönüştürdük, Milliyetçi direnci kırdık.” demişti.)

Afganistan ve Irak işgalleri öncesi STK mensubu görüntüsünde istihbarat ajanları bölgede zemin çalışması yapmışlar istihbari bilgiler Batı ülkerinde siyasi ve askeri kararlara temel teşkil etmiştir.

Batı’da Sivil Toplum Örgütleri

Modern devlet, vaat ettiklerinin aksine, her geçen gün bireyi biraz daha boğmaktadır. Sivil hareketler, devletlerin, çeşitli birimlerin stratejik hesapları, politik öngörüleri veya çıkarları doğrultusunda finans karşılığında çalışanları hariç, kendilerine rahat nefes alabilecek küçük alanlar arayışları olarak gelişiyorlar. Apaçık olan şu ki modern liberal devlet bir yalan üzerine kurulmuştur.

Modern devlet Ortaçağlardan farklı olarak ekonomi, hukuk ve eğitim üzerine totaliter bir hegemonya kurunca, siyasal çoğulculuğu öne çıkararak, toplumsal ve sivil alanlardaki çoğulculuğu boğmaya çalıştı. İşte bu zorlayıcı şartlar altında insanlar, devlet güçlerinin dışında kalan ve kendilerine nefes aldıracak bir alan arayışına giriştiler. Devletin müdahil olmadığı veya en az müdahil olabileceği bir alan arayışının sonucu sivil toplum örgütleri sahnedeki yerlerini almış bulunmaktadırlar, ancak bugünkü sivil toplum tasarımı ile burjuvazinin tarihte mutlakiyetçi idarelere karşı öne çıkardığı sivil toplum pratiği arasında çok önemli farklar vardır.

Bu çerçevede hiç kuşkusuz Batı’da “bir sivil toplum fenomeni”nden söz etmek mümkün. Bu sivil arayışın felsefesini, amacını, kurumlarını oluşturmak için gereken sivil organizasyonlar her geçen biraz daha güç ve inisiyatif kazanmak için çeşitli hamlelerde bulunuyorlar. Fakat yine de hiçbir şey göründüğü kadar masum değildir ve modern ile klasik olan arasında az benzerlikler kalmıştır; sivil toplum kuruluşlarının büyük bir bölümünün Batı’da devletlerle, lobiler veya büyük şirketlerle işbirliği halinde çalıştıkları gözden kaçmıyor.

Batı toplumlarında sivil toplum kuruluşları, devletin askeriyesiyle, dışişleri bakanlığı, endüstriyel kuruluşlar, amaçları ve faaliyet sahaları politik olan

vakıflar, istihbarat servisleri ile ticaret ataşeleri ile eşgüdüm halinde çalışmaktadırlar. Eskiden misyonerlik burjuvazinin ön karakolluğunu yaparken, şimdi misyonerlerin ve antropologların yaptığını STK'ların bir bölümü yapmaktadırlar. Bunlar Batı dışı toplumlarda ihtilaller ve devrimler planlamaktadırlar. Bu gerekçeyi öne sürerek Putin, bundan birkaç sene önce, Batı destekli sivil kuruluşların faaliyetlerini bütünüyle yasak kapsamına sokmuştur.

Amerika'da daha yaygın, daha halka ait sivil toplum kuruluşları var. Bu anlamda en sivil toplum modelinin Amerikan toplumu olduğunu söylemek mümkündür. Bu özelliğiyle Amerika'yı Osmanlı'ya benzetenler var, her iki imparatorluk modelinde gevşek markaj bir sistem iş görmektedir ve burada devletin yürüttüğü çok sayıda fonksiyon topluma bırakılmıştır. Tabii ki Avrupa ile mukayese edildiğinde Amerika çok daha avantajlı görünmektedir. Avrupa, sivil toplumun anayurdu olmasına rağmen, yeterince iş görmeyen sivil faaliyetleri sosyal devletle karşılamaya çalışmaktadır ki, bu siyasi rejimi, hatta demokrasinin kendisini katı ilkesel ve kurumsal hale getirmektedir.

Herkes kendi tarihsel ve toplumsal geleneklerini yeniden restore ederek, bir sivil inisiyatif geliştiremiyorsa, sonuçta yabancı merkezlerin stratejik ve politik öngörüleri istikametinde sivil faaliyetler yapmaya başlar, bu gerçekte "sivil faaliyet" değil, politik hizmettir. Çok düşük maliyetlerle Orta Doğu'da, Türki cumhuriyetlerde veya Kafkasya'da karnaval usulleriyle iktidar değişikliği yapanlar görmezlikten gelinemez. Bazı ülkelerde, toplumun kimliğini-kişiliğini aşağılayarak, meydanlarda topladıkları insanlara birer bira ve iki sandviç karşılığında politik gösteriler yaptırdılar.

Her yerde açık ihtilaller yapmak da gerekmez. Bir Filistinlinin yerinde tespitiyle, karşılıksız ve çoğu zaman tamamen insani amaçlarla çalışmaya gelen sivil toplum kuruluşlarının, bir zaman sonra zihin haritasını oluşturmaya başladıkları, sivil faaliyetlere maruz kalanların zihinlerinin sessiz telkinlere göre yeniden ve eski durumunu ortadan kaldıracak biçimde şekillendiği görülür. İmamları 'insan hakları eğitimi'nden geçirmek bunun bir parçası değil miydi? Bu formasyondaki sivil toplum kuruluşları bir tür devşirme sistemini devam ettirmektedirler ki, bu sivil enderundan geçenlerin bir süre sonra kendi toplumlarına karşı taşıyıcı roller oynamaya ve iktidar seçkini olmaya başladıkları görülür.

Türkiye'deki Sivil Toplum Geleneği

Tanzimat öncesi dönemde gerçekleştirilen yeniliklerin temel özelliği, Osmanlı

Devleti'nin geleneksel kurumlarını revize ederek yeniden canlandırma yerine, Batı'ya yönelme eğiliminin ortaya çıkmış olmasıdır. 19. yüzyıl boyunca gerçekleştirilen köklü reformlar aracılığı ile Batı'nın idari, siyasî, eğitim ve hukuk alanlarındaki kurum ve organizasyonları Osmanlı Devleti'ne adaptasyon yoluyla aktarılmak istenmiştir.[130]

Osmanlı Devleti'ndeki ilk reform ve yenileşme girişimleri genel olarak askerî ve ona yönelik teknik bilgilerin Batı'dan alınmasını hedeflemiştir. Böylece "düşman" olarak nitelenen Avrupa devletleriyle yeniden rekabet etmek mümkün olacaktı.[131]

Tanzimat'la beraber eski ile yeni arasında bir ikilik doğmuştur. Jön Türk düşüncesi[132] ve Cumhuriyet aydınları arasında bir sürekliliğin olduğunu kabul etmek gerekir.

Bireyin içerisinde yaşadığı sosyo-politik ortamı; birincisi bireyin mahremiyetinin gizli olduğu özel yaşam alanı, diğeri ise toplumun bütününün birbiriyle alış-verişi ve etkileşiminden oluşan kamusal alan biçiminde ikiye ayırarak irdelemek mümkündür.[133] Siyasal hayatımızda bireysel girişimle ortaya çıkan olgu ve kurumların geçmişi, köylü ayaklanmaları ve Osmanlı başkentindeki ayaklanmalar,[134] oluşturur.

Tanzimat sonrası modern anlamda ilk sivil toplum kuruluşu 1856'da kurulan "Cemiyet-i Tıbbiye-i Şahane"dir. Masonlardan oluşan söz konusu dernek giriştiği etkinlikler, derneğin ilkelerinin bir tüzükte yer alması nedeniyle modern anlamda bir sivil toplum kurumu olarak nitelenmiştir. Tanzimat sonrası ortaya çıkan sivil toplum kurumlarının ortaya çıkmasına aydınlar ve yüksek bürokratlar öncülük etmişlerdir.

1860'lardan itibaren özellikle İstanbul'da azınlıkların kurdukları eğitim ve yardımlaşma dernekleri ortaya çıkmıştır. Yine ilk kadın dernekleri de azınlıklarca bu dönemde kurulmaya başlamıştır.

Basın alanındaki gelişmeler, aydınlarca geliştirilen siyasal muhalefetin görüşlerini topluma taşımıştır.

Gizli örgütlenmenin beslendiği kaynak modernleşme amacıyla kurulan yeni okullardaki öğrencilerdir.

Osmanlı toplumunda Müslümanlarca kurulan ilk dernekler yardım amaçlıdır. Bunlardan bugün Kızılay adını almış bulunan Hilal-i Ahmer Cemiyeti 1877

Osmanlı-Rus savaşının neden olduğu göçmenlere yardım amacıyla kurulmuştur.

Osmanlı toplumu sivil nitelikli toplumsal akımlarla I. Meşrutiyet'le beraber tanışmıştır. İstanbul'da "talebe-i ulûm" çeşitli gösteri ve yürüyüşler düzenleyerek Meşrutiyet'in ilan edilmesini talep etmişlerdi.[135]

Jön Türklerin halkçılık ideolojisi de demokratik ve özgürlükçü bir nitelik taşımaktan uzaktır.[136]

Anayasanın yeniden yürürlüğe girmesiyle ilk kez siyasal partiler toplumsal ve siyasal alanda yerlerini almıştır. 12 siyasal parti kurulmuştur. II. Meşrutiyet döneminde İttihat ve Terakki Partisi baskıcı politikalar uygulamaya başlayıncaya kadar derneklerin sayısında sürekli bir artış göze çarpar.[137]

İttihat ve Terakki Cemiyeti Osmanlı Devleti'nin devamını sağlama işini temel misyon olarak yüklendiği için cemiyete karşı gelmeyi vatan hainliği ile eş değer sayan bir anlayışa sahipti.[138]

II. Meşrutiyet döneminde işçi kesimi ve diğer kesimlerde örgütlenmelere rastlanmaktadır.

İşçilere hitap eden bir dernek olan Ameleperver Cemiyeti 1871'de kurulmuştur. Fakat bu dernek hayır amaçlı bir dernektir. İşçilere yönelik ilk düzenleme II. Meşrutiyet Dönemi'nde çıkarılmıştır. Yapılan düzenlemeler 1936'ya kadar yürürlükte kalmıştır.

Dernek kurma hakkının anayasal bir metinde yer alması 1909 Kanun-i Esasi değişiklikleriyle gerçekleşmiştir.

1909'da Cemiyetler Kanunu çıkarılmıştır. Bu yasada önceden izin alma koşulu yoktur. Fakat yine de derneklere üye olmaya kuşkuyla yaklaşılmıştır.

Batılı ve Batılı olmayan kurumlar arasındaki ikiliğin aşılması yönünde birtakım yeni öneriler getirmektedir.[139] .

II. Meşrutiyet döneminde "Osmanlı Genç Dernekleri" "Güç Dernekleri" adı altında paramiliter örgütlenmeleri organize etmiştir.

II. Meşrutiyet döneminde Müslüman kadınlar da çeşitli dernekler kurmuşlardır. İttihat ve Terakki Fırkası kadın derneklerini desteklemiş ve bunlardan yararlanmıştır.[140]

Paramiliter derneklerle bir "parti/devlet" haline gelmiştir. Bunun yanında

1913-1918 yılları arasında hiçbir siyasal partinin kurulmasına izin verilmemiştir.

Cumhuriyet döneminde ise yasalarla tanınan haklara paralel sivil toplum örgütlerinin hızla kurulduğunu görüyoruz.

“Sivil Toplum Kuruluşları kimin hizmetinde?”

Sivil Toplum Kuruluşları (STK)/ ya da aynı anlamda olmak üzere Sivil Toplum Örgütleri (STÖ) gerçekliği ve kavramı, burjuvazinin yükselen değerleri arasında. 1970’lerde beliren, 1980’li yıllarda piyasaya sürülen STK’lar kavramı, özellikle 1990’lar sonrasında yerleşti ve hatta burjuva ideolojisinin hegemonya mücadelesinin önemli unsurlarından biri oldu.

Güya devletten ve hükümetlerden bağımsız kuruluşlar; Kızılay’dan tutalım da TÜSİAD’a, futbol kulüplerinden tutalım da Helsinki Yurttaşlar Derneği’ne, yöre derneklerinden envai çeşit Atatürkçü dernekler, insan hakları örgütleri, çevreci örgütler, dini vakıflar, İslamcıların MÜSİAD’ı, ASAM (Avrasya Stratejik Araştırmalar Merkezi), Genelkurmay SAREM (Stratejik Araştırma ve Etüt Merkezi), TESEV, Soros’un ATE’si (Açık Toplum Enstitüsü), AB güdümlü İKV (İktisadi Kalkınma Vakfı) vb. Bütün bunlar, sivil toplum kuruluşlarıdır. İktidarlar da böyle kabul ediyorlar.

“Sivil toplum alanının genişletilmesi”, “devletin küçültülmesi”, “sivil demokrasinin genişletilmesi”, “devletin demokratikleştirilmesi için sivil toplum örgütlerinin etkinleştirilmesi” gibi düşünceler, sistematik bir tarzda propaganda edildi. Bu sivil toplum örgütleri ekonomik ve sosyal gelişme için devletin demokratikleşmesi, bireysel özgürlük alanının genişletilmesi için birlikte çalışmalı; “toplumsal barış” için “topluma” önderlik etmelidir, görüşleri yaygınlaşmıştır.

İdeologlar, politikacılar, medya mensupları, “toplumun iyiliği” için STK’lara övgü düzer.

Peki, neden acaba? STK’lara bu hayranlık nereden geliyor? Neden kutsanıyor bu STK’lar acaba? Nedir bu STK aşkı? Neden bu denli özgürlük tanınıyor STK’lara?

Merkezinde emperyalist uluslararası tekellerin bulunduğu bu ekonomik, politik, toplumsal yeniden yapılanmanın gereksinmelerini karşılamanın bir ürünü, bir aracı olarak STK’lar öne sürülmüş, etkinleştirilmeye çalışılmıştır. Uluslararası emperyalist burjuvazinin ve yerel işbirlikçilerin genel, bölgesel ve yerel çıkarlarına bağımlı bir sivil toplumcu akım ve STK’lar anlayışı ve

örgütlenmesi teşvik edilerek küresel çapta etkin ve yaygın bir STK'lar ahtapotu yaratılmıştır.

STK'lar, azınlık kesimin yeni tipte ideolojik aygıtlarıdır. Toplumu denetleme ve yönetmenin araçlarından birisidir. Sistemin yeni koruganlarından birisidir.

Vurgulanması gerekir ki, STK'lar, küresel güçlerin ve kapitalizmin, küreselleşmenin gereksindiği ideolojik meşruiyeti yeniden üretmenin önemli bir aracıdır.

Sermaye, devlet, medya, üniversiteler organize bir tarzda STK'ları, STK'ların bir kolu olan stratejik vb. düşünce üretimi kurumlarını geliştirmektedir.

"Sivil" ve "devletten bağımsız" görünüm STK'ların yüklendikleri tarihsel, toplumsal ve politik misyonu oynamalarına oldukça elverişli bir zırh oluşturmaktadır.

STK'lar, uluslararası tekeller, devletler ve birlikler, BM, DB, Soroslar tarafından geniş çaplı finanse edilmektedir. STK'ların dolarla, avroyla, yenle; trilyonluk fonlarla finanse edilmesi kimin hizmetinde olduklarını göstermektedir. Bunlar kimi zaman araştırma-inceleme kurumları, kamuoyu yoklamaları yapan kurumlar, kimi zaman "insani yardım" kuruluşları ve "insan hakları" ve "yoksullukla mücadele" kurumları, kimi zaman bilimsel, akademik, politik kurum ve kuruluşlar olarak ortaya çıkabilmektedir. Ama hangi kamuflaj giysisiyle ortaya çıkarsa çıksın, doğrudan ya da dolaylı olarak bir veya birkaç uluslararası tekelin, emperyalist devletin, kapitalist rekabet odaklarının, istihbarat örgütlerinin hizmetindedirler. Kimi kurumlar, aydınlar işin bilincinde olmayarak ya da bilincinde oldukları halde rahat çalışma koşulları elde edebildikleri için bu çarkın içerisine girebilmektedir.

Sivil toplum örgütleri bir nevi yeni sömürgeciler olma yolundadır.[141]

Amerikan emperyalizminin Rusya'nın "arka bahçesi" olarak gördüğü bölgede gerçekleştirdiği turuncu, gül vs. renkli sözde "sivil devrimler", "demokratik devrimler", "özgürleştirme" operasyonları, bu "sivil devrim"de Soros'un Açık Toplum Fonu'nun ve Açık Toplum Enstitüsü'nün oynadığı özel rol, fonlarla finanse edilen, satın alınan, kullanılan sözde sivil toplum örgütlerinin ne olduğunu ortaya koymaktadır.

"Sivil 'Toplum' kuruluşu mu?

Sivil 'Casusluk' kuruluşu mu?"

Bu, kendilerini liberal demokrasiyi savunur gibi gösteren ve artık büyük bir kısmı iktidara ram olmuş medyada uzantıları bulunan sözde liberal demokrasi savunucusu Sivil Toplum Kuruluşları'nın, gerçekleri ve büyük değerleri alabildiğine çarpıtmasına yol açmıştır.

Gerçekleri ve büyük değerleri alabildiğine çarpıtan, hatta ters yüz eden bütün operasyonları ve bu operasyonların yürütücüsü bazıları düşünme kuruluşu görünümlü sözde Sivil Toplum Kuruluşu ajan-organizasyonları artık tamamen deşifre edilmelidir.

Amerikalılarca örnek çiftlik vb kurumlar kurup, buralarda kendi uyruğumuzdan olan binlerce çocuğun Türk hükümetine ve ulusuna karşı sevgisiz ve uyumsuz duygularla yetişmelerine izin veremeyiz."[142]

ABD'nin Türkiye'de ilk sivil toplum kuruluşu kurma girişimine karşı Mustafa Kemal tepki gösterir. Ona göre, yabancı kökenli sivil toplum kuruluşları Anadolu'yu istila eden Sevrci Batılı işgal güçleriyle aynı nitelikte ve aynı konumda değerlendirilmesi gereken tehdit unsurlarıdır. Zira aynı niyet ve amacı taşımaktadırlar.

Cumhuriyet'in ilk yıllarında faaliyetlerine izin verilmeyen yabancı kökenli sivil toplum kuruluşları, bugün AB üyeliği ile Avrupa STK'larına, NATO ve askerî anlaşmalarla da ABD'ye adeta istedikleri gibi Türkiye'de kurulup faaliyette bulunabilmektedirler.

Batılı sömürgeciler, işgal ordularıyla gerçekleştiremedikleri emellerini barışçı yollardan toplumları kontrol ederek ve yönlendirerek gerçekleştiriyor. Toplumları kontrol eden, yönetimleri ve siyasileri yönlendiren en etkin sömürgeci araçlarından birisi ise sivil toplum kuruluşlarıdır.

Sömürgeci literatüründe Non-Governmental Organizations (hükümet dışı örgütler) de denilen, kısaca NGO'lar diye adlandırılan sivil toplum kuruluşları, bugün sömürge ülkelerinde adeta işgal orduları gibi görev ifa etmektedir. Türkiye'de de gerek ABD'ye bağlı ve gerekse AB'ye bağlı olarak Türkiye aleyhtarı faaliyetlerde bulunan böylesine pek çok işgal ordusu vardır.

"Küreselleşme sürecinde, uluslararası sermayenin serbest dolaşımının önünde en büyük engel oluşturan ulus-devletlerin zayıflatılması ve mümkünse yıkılması doğrultusunda ABD, Almanya, İngiltere gibi ülkeler ile AB, NGO'lara yani hükümet dışı sivil toplum örgütlerine aşağıdaki görev ve sorumlulukları öngörmektedirler:

- Yerel kültürlerin yaşatılması kapsamında alt kültür kimliklerinin siyasallaştırılması ve etnik karşıtlıkların belirginleştirilmesi;

- misyoner faaliyetlerine karşı toplumsal reaksiyonu törpüleyecek sürecin başlatılması ve geliştirilmesi;

- dinsel özgürlükler kapsamında dinler arası diyalog ve hoşgörü sürecinin başlatılarak, tarikat-cemaat ve benzeri yapılanmalarla birlikte farklı hukukların yaşama geçirilmesi ile eğitim ve öğretim birliğine son veren girişimlerin desteklenmesi;

- hükümet politikalarını ve kamuoyunu önemli ölçüde yönlendirme gücüne sahip siyasal partilerin, meslek odalarının, medya kuruluşlarının, sendikaların, birliklerin, vakıfların, derneklerin, tarikat ve cemaatlerin ve de illegal örgütlerin, rejim ve devlet aleyhine -farklı siyasal kamplarda yer alsalar da- asgari müştereklerde buluşturulması ve kullanılması;

- demokratik kitle örgütlerinin süratle NGO'laştırılması ve "sivil itaatsizlik" çağrıları ile kitlelerde kamu düzeni-devlet otoritesi aleyhine başkaldırı refleksinin oluşturulması;

- sivil denetim" stratejisi ile devlet kurum ve kuruluşlarının denetlenmesi ve hedeflenen gizli bilgilere doğrudan ulaşılması;

- bağlı NGO'ların baskı grubu olarak kullanılmasıyla hükümetlerin siyasal, toplumsal, kültürel, hukuksal ve de ekonomik politikalarının doğrudan ve dolaylı etkilenmesi;

- resmi ideoloji-sivil ideoloji ayrımı ile mevcut sistemden hoşnut olmayan, ezildiğine, sömürüldüğüne inanan kitlelerin toplumsal dayanışma bağlamında yönlendirilmesi ve resmi ideolojiyi temsil eden tüm kurum ve kuruluşlara, değerlere ve de resmi politikalara düşmanlaştırılması;

- yerel yönetimlerin ön plana çıkarılarak merkezi yönetimin giderek zayıflatılması;

- "global vatandaşlık" kavramı ile "etki ajanlığının" özdeşleştirilmesi, hedef ülkedeki etki ajanlığı potansiyelinin geliştirilip güçlendirilmesi vs. vs."[143]

Sivil Toplum Kuruluşları sömürgeci faaliyetlerinde asıl 80'li yıllarda stratejik önem kazanmıştır. Bu dönemde, Sivil Toplum Kuruluşları, sömürgeleştirilmesi öngörülen ülkelerde o zamana kadar gizli olarak yapılan operasyonların açıktan

ve meşru şartlarda gerçekleştirilebilmesi için istihbarat ya da operasyon birimlerini kamufle edecek şekilde dizayn edilmiş ve biçimlendirilmiştir.

"CIA'in birçok görevi NED'e verildi"

1983 sonlarında ABD Kongresi'nin onayıyla, NED (National Endowment for Democracy), yani Ulusal Demokrasi Fonu kuruldu. CIA emeklisi Ralph Megehee, bu kuruluşun işlevini şöyle yorumluyor: "CIA'nin ülkelerin karıştırılması operasyonlarında kullanılan birçok işlevinin NED'e transfer edilmesiyle, Demokrasi için Ulusal Fon'un kullanımına gidildi. CIA'in örtülü eylemlerine ek olarak Uluslararası Kalkınma Ajansı (AID) ve Birleşik Devletler İstihbarat Ajansı (USIA) da, 'demokrasi yayma' operasyonlarında yer almaktadırlar, Avrupa'da yerleşik ve çoğu Birleşik Devletler tarafından parayla beslenen hükümet-dışı örgütler (NGO'lar) de doğrudan ya da dolaylı olarak, bu operasyonlarda yer alıyorlar."[144]

CIA'in gizli yaptığını açıkça yapan ABD kuruluşu çoktur.

New York Times gazetesi, National Endowment For Democracy (Ulusal Demokrasi Vakfı) adlı kuruluşun, CIA'in gizli olarak yaptığı şeyleri, açık bir şekilde yerine getirdiğini ifadeyle şöyle değerlendirmelerde bulunmuştur:

"Vakıf, Çin de dâhil, düzinelerce ülkede siyasi partileri, sendikaları, muhalif hareketleri ve basını etkilemek için yılda 30 milyon dolar harcıyor. Fransa, Paraguay, Filipinler ve Panama'daki sendika ve birlikleri finanse ediyor. 1980'lerde, Polonya'daki dayanışma hareketini ayakta tutmak için 5 milyon dolar harcarken, Portekiz, Kosta Rika, Bolivya ve Kuzey İrlanda'daki ılımlı partilere destek verdi. Eski Çekoslovakya'da Başkan Laclav Havel'in 1990'da yeniden seçilmesini destekleyen siyasi gruplara 400 bin dolar hibe etti."[145]

"CIA'ye bağlı STK'lar Türkiye'de"

NED'e bağlı olarak Sivil Toplum Kuruluşlarına yön veren ve para akıtan National Democratic Institute (Ulusal Demokrasi Enstitüsü - NDI) kuruluşunun başındaki emekli büyükelçi ve eski CIA görevlisi Nelson Ledsky, 2000 yılında Türkiye'ye geldiğinde örgütün faaliyetlerini Cumhuriyet Gazetesine şöyle açıklamıştı:

"NDI 1983'te kuruldu. O dönemde iktidarda olan Başkan Ronald Reagan yönetimi, demokrasilere yardımcı olmak amacıyla bir fon ayrılmasını öngören bir yasa çıkardı. Burada şuna dikkat çekmek istiyorum. Yıllardır ABD Merkezi Haber Alma Örgütü'nün (CIA) sınırlar ötesi bu tür faaliyetlerde bulunduğu

konusunda şikâyetler vardı. CIA'in başka ülkelerin içişlerine karışmasının önüne geçilmesi isteniyordu. Böylece 1983'te ''Ulusal Demokrasi Fonu Yasası'' (Entitlement Bill for the National Endowement for Democracy) Kongre'den geçti. Böylece bu paranın dört enstitü tarafından kullanılması da kararlaştırıldı. Bunlardan birisi Cumhuriyetçi Parti'yle bağlantılı olan Uluslararası Cumhuriyetçi Enstitüsü (International Republican Institute), öbürü de Demokrat Parti'yle bağlantısı olan Ulusal Demokrasi Enstitüsü'ydü (NDI). Bunlardan başka Center for International Private Investment (Uluslararası Özel Yatırımlar Merkezi) var. Bu, ABD Ticaret Odası'na bağlı, dördüncüsü ise AFL-CIO adlı ABD Sendikalar Federasyonu'yla bağlantılı. Bunların hepsi de 1983'te kuruldu.

Bu sivil toplum kuruluşları ABD'den ve AB'den ne zaman ne kadar yardım ve para almışlardır? TESEV'e akıtılan dış yardımları sıralamakla yetinivereli: TESEV, ABD'nin NED kuruluşundan 1994'te 79.571 USD, 1996'da 183.960 USD, 1997'de 299.616 USD, 1998'de 450.000 USD, 2001 yılında da ARI Hareketi ile birlikte 309.934 USD almış.[146]

Demokrasi komitesi ile CIA'in Anadolu'ya uzanan Kolları TBMM Demokrasi Komitesi Başkanı Çorum Milletvekili Agâh Kafkas, kendi imzasıyla yayınladığı yazısında şöyle demiştir:

''TBMM, sivil toplum örgütleriyle olan işbirliğini daha da ilerletmek amacıyla geçtiğimiz Aralık ayından itibaren Türk Demokrasi Vakfı ve merkezi Washington DC'de olan National Democracy Institute (NDI) ile ortak bir çalışma yürütmektedir. (...) Çalışmalarını sadece Ankara ile sınırlamak istemeyen Demokrasi Komitesi, yaz döneminde de Antalya, Bursa, Van, Şanlıurfa, Trabzon ve İzmir'de toplantılar düzenleyecek…''[147]

Anlaşıldığı kadarıyla Demokrasi Komitesi, TBMM'nin bir kuruluşu olarak, CIA'den gelen paralarla faaliyet gösteren dernek ve vakıflarla birlikte, sadece Ankara'da/parlamento'da değil, Anadolu'nun diğer yörelerinde de faaliyetlerde bulunacak.

NED'den Proje Bedeli Adı Altında Para Alan STK'lar

CIA bağlantılı merkezlerden sadece NED'den "proje bedeli" adı altında para alan Türk STK'larından TESEV, TÜSES, TUSİAD, Ka-Der, Türk Parlamenterler Birliği, TESAV, Türk Demokrasi Vakfı en tanınmışları. (...) Doğu Ergil'in TOSAV'ına Türk-Kürt sorunu çözüm çalışmaları için 92.000 ABD doları ile 6250 pound, (...) ANSAV'ına parti örgütlenmesi için 189.604 dolar, Stratejik Araştırmalar Vakfı'na 190.193 dolar, (...) Türk Demokrasi Vakfı'na

106.100 dolar, Liberal Düşünce Topluluğu'na 111.500 dolar, Türk Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı'na 1.111.000 dolar vd. IRI'den "proje bedeli" alanlar arasında ise ARI Grubu 278.500 dolar ile dikkat çekmektedir. NDI'nin diğer Türk STK'larına verdiği 824.900 doların yanı sıra, Yeni FORUM Dergisine verilen bedel 150.000 dolar ve ayrıca 11.766 dolar, vs.[148]

Türkiye Milletvekillerini İzleme Komitesi (TÜMİKOM) 6. Zirve toplantısı sırasında gazetecilerin sorularını cevaplayan TÜMİKOM dönem sözcüsü Mustafa Durna, NDI'den yardım aldıklarını doğrulamış, kendi imkânları ile toplantıyı finanse edemedikleri için NDI'den destek aldıklarını anlatarak şöyle konuşmuştur:

"Projeyi kendilerine sunduk. Olumlu karşıladılar. Gerekli yardımı yaptılar. Bizim projemiz ortada. Biz onlara ne sunduysak kabul edildi. İster CIA bağlantılı ister KGB veya MOSSAD bağlantılı olsun kimin sponsor olduğu bizi ilgilendirmiyor. Amacımızın dışında bir şey yaptırmadıktan sonra bunu bir sorun olarak görmüyorum."[149]

Sömürgeci güçler sivil toplum kuruluşları Türkiye'yi kuşatmış ve istila etmiştir.

Ancak Türkiye'nin bu tahakkümden kurtulabilmesi için öncelikle, kendi benliğine ve kendi kimliğine yeniden dönmesi ve kendi hassasiyetlerine yeniden sarılması gerekir.

Yabancı kökenli sivil toplum kuruluşlarına karşılık yerli olan ve kendimizden olan sivil toplum kuruluşlarına da büyük sorumluluklar düşüyor.

Toplum yapısı insan organizmasına benzer. Vücuda dışarıdan mikrop girdiğinde, insanın kanında bulunan akyuvarlar hemen nasıl tepki gösteriyor ve mikroplarla savaşa giriyorsa, organizmanın yok olmak istemediğini, var olmak ve yaşamak istediğini bu savaşla nasıl ispat ediyorsa, Türk Milleti'nin akyuvarları olan kendi sivil toplum kuruluşları da yabancı sivil toplum örgütlerine karşı tepki göstermeli, topluma bu konuda rehberlik etmelidir.

Vakıfları, dernekleri ve tüm sosyal kuruluşları bu görev ve sorumluluk bekliyor.

SSCB'nin Dağılması ve Yeni Rusya'nın İnşasında STK'lar

Rusya Federasyonu'nda eski Sovyet cumhuriyetlerinde yaşanmaya başlanan renkli devrimlerin tetikçisi ve hazırlayıcısı olarak gösterilen yabancı kökenli

sivil toplum kuruluşlarının (STK) faaliyetleri kısıtlayıcı yasal düzenlemeler getirilmiştir.

"Ticari Amaçlı Olmayan Devlet Dışı Toplumsal Örgütler" yasası adı altında yabancı kökenli STK'ların Rusya Federasyonu'ndaki faaliyetlerini kısıtlayan yeni kurallar getirilmesini benimsemiştir.

STK'nın "Rusya'nın bağımsızlığını, egemenliğini, bölgesel bütünlüğünü, ulusal birliğini ve özgünlüğünü, kültürel mirasını ve millî çıkarlarını" tehdit etmesi halinde görevlilere bu STK'nın faaliyetlerini durdurma yetkisi verilmektedir.

Rusya Federasyonu Dış İstihbarat Örgütü Başkanı Sergey Lebedev, yabancı casusların, ülkedeki STK'ları paravan olarak kullanarak faaliyet gösterdiğini, devletin güvenliği açısından STK'ların daha sıkı şekilde kontrol edilmesinin zorunlu olduğunu savunmuştur.

STK'ların siyasi faaliyetlerinin dışarıdan desteklenmesini engellemek için yasal tedbirlerin gerekli olduğunu, terörizm ve nefret ideolojilerine karşı güvenliği sağlamak için önemli olduğunu söyleyen Putin de "STK'lara Rusya'nın elbette ihtiyacı vardır. Ancak bu tür örgütler, kaynağı bilinmeyen yabancı sermaye tarafından işletilmemeli, bölücülük ve iç siyasete karışmamalı. Örgütlerimiz kendi işadamlarımız veya doğrudan devlet bütçesinden desteklenmeli" demiştir.

Bu suçlamalar karşısında insan hakları savunucuları ise, "casusluk tehlikesi" ve "yabancı istihbarat servisleriyle bağlantılı" olmak bahanesiyle bilim adamlarına, işadamlarına ve gazetecilere baskılar yapıldığını, söz konusu yasanın klasik bir cadı avının sadece başlangıcı olduğunu iddia etmektedir. Kremlin'in, yasayı yabancı STK'lar yoluyla bir isyanın desteklenmesini engellemek için hazırladığı iddiasının uzak bir ihtimal olduğunu söyleyen Rodina Partisi'nin Duma vekili Alexander Chuyev, "Rusya'da turuncu bir devrime destek vermek isteyen herhangi biri bunu yapmak için STK'ların yerine ticari kuruluşları kullanabilir" demiştir.

Rusya Federasyonu'na "yönetilebilir demokrasi" kavramını getiren Putin yönetimi, söz konusu yasa ile ülke içinde devletin kontrolü dışındaki STK'lara müsaade etmeyeceğini göstermiştir.[150]

"Demokratik bir istihbarat konsepti gereklidir"

"Çağdaş Devlet," "Çağdaş Demokrasi" kavram ve uygulamaları içinde

“demokratik güvenlik”, “demokratik istihbarat”, “insani güvenlik” gibi kavramsal ve niteliksel bir sürecin ortaya çıkışı da insan hakları mücadelesinin şekillendirdiği önemli sonuçlardandır. Bu gelişmeler güvenlik, istihbarat servislerinin hesap verebilirliği, gözetimlerinin sağlanması, demokratik şeffaflıklarının gerçekleştirilmesi gibi çağdaş demokrasilerin kurumsallaştırılmasının olmazsa olmaları arasında bulunmaktadır.

Türkiye, tarihi derinliğine ve Anadolu medeniyetlerine kazandırdığı sosyo – kültürel birikiminin şekillendirdiği toplumsal yapısına rağmen, siyaset ve demokrasi kültürünün kurumsallaştırılamadığı, geliştirilmeye çalışılan demokratik sistem içinde, güvenlik ve istihbarat zihniyetinde ve uygulamalarında da çağdaş gelişmelerin benimsenmesi ve pratiğe geçirilmesi çalışmalarına ihtiyaç duyulan bir yapıdadır.

Osmanlı ve Cumhuriyet döneminin gelenekçi birikimi, özellikle 1960’lı yıllardan itibaren yaşanılan iç güvenlik sorunları, ihtilallerin / darbelerin sürekliliği içinde kazanılan zihinsel, kurumsal yapıların oluşturduğu tortuların tamamıyla ortadan kaldırılabilmesi için çağdaş, hukukun üstünlüğünün özümsendiği, demokratik, özgür ve toplumsal sistemi koruyan bir güvenlik ve istihbarat konseptinin gerçekleştirilmesinin zorunlu gerçeği ile yüzleşmek durumundayız. Şüphesiz böylesi bir gelişme ancak Türkiye’nin çağdaş genel demokratikleşme hedefleri ve değişimi içerisinde mümkün olabilecektir.

Demokratik güvenlik ve demokratik istihbaratın standartları konusunda bütüncül bir çalışmaya, çağdaş devletlerde de yeterince rastlanılamıyor. Esasen her ülkenin özgül koşulları, farklı modelleri ve uygulamaları vardır. SSCB’nin dağılmasından sonra başlayan, 11 Eylül ve Irak’ın işgalinden sonra gelişen güvenlik ve istihbarat alanında niteliksel değişim ve geliştirme çalışmaları, öncelikle AB ülkeleri ve ABD demokrasilerinin önemli konuları olmaya devam etmektedir.

V- İSTİHBARAT VE ÜNİVERSİTELER

Uluslararası sistemde pek çok çarpıcı ve beklenmedik olay gerçekleşir. Son dönemde yaşanan petrol krizi, İran Devrimi, Sovyetler Birliği'nin dağılması, Dünya Ticaret Merkezi'ne yönelik terörist saldırı gibi olaylardan hiçbirinde önceden kestirme yapılabilmiş ve uygun tedbirler alınabilmiş değildir.

İleri teknoloji ile donanmış elektronik, uydu şemsiyeli geniş istihbarat ağına rağmen gafil avlanılabilmiştir.

Oysa dünyadaki sorunları tahlil etmek ve öngörülerde bulunmak üzere kullandığımız çeşitli akademik disiplinler mevcuttur. Politikbilim, ekonomi, psikoloji vs. bilim dalları ortaya koydukları teoriler ile böylesi kestirimler yapmaya çalışmaktadırlar. Bir teorinin değerinin olacakları önceden haber verme gücü ile doğru orantılı olduğunu varsayarsak, objektif bilgi ve modern bilim anlayışı nerede hata yapmaktadır?

Uluslararası eğilimleri ve şartları anlamak için kullandığımız paradigmalar, açıklayamadıkları anomaliler ve olacağını öngörmekte başarısız kaldıkları olaylar karşısında neden bu kadar savunmasız kalmaktadır? Kuşkusuz bu sorulara verilecek anlamlı yanıtlar, bilimsel bilginin kendi içinde ve oluştuğu çevrede aranmalıdır. Bilginin iktidar hiyerarşileri içinde yüklendiği sorumluluklar ve aldığı biçimler, olayların yorumlanmasını ve bilginin oluşumunu derinden etkilemektedir. Diğer bir deyişle, bizim dünya olaylarını yorumlamakta yol göstermesini beklediğimiz teoriler, genellikle hiyerarşik bir düzen içinde belirlenmektedir.

Bu yüzden bilgi-iktidar ilişkileri gözden kaçırılmaması gereken bir olgu olarak ele alınmalıdır.

Ancak yapılması gerekenin ilki, haber (enformasyon) ve bilgiyi (knowledge) birbirinden ayırmak, diğeri ise bilgi - iktidar ilişkisinin pek çok disiplin üzerinden anlatım imkânı bulunmasına rağmen tarihsel bir çizgiyi takip etmektir.

ABD'de Üniversite-İstihbarat İlişkisi

Bilgi ve iktidar arasındaki ilişkinin tarihsel gelişimi, pratikte aldığı görünüm ve sonuçları önemlidir. ABD üniversitelerindeki bilgi-iktidar-istihbarat ilişkisi devletin bilime bakışını belirlemektedir.

Bilgi ve enformasyon ya da başka bir deyişle, bir şeyin "nasıl'ını bilmek",

“ne’yini bilmekten” ayrılabilir. Enformasyon özgül ve pratik olanı anlatmak, bilgi ise işlenmiş ya da düşünce ile sistemleştirilmiş olanı tanımlamak için kullanılabilir. Başka bir deyişle, enformasyon “çiğ”, bilgi ise “pişmiş” veriler olarak değerlendirilebilir.[151]

Bununla beraber tarih boyunca sınıflandırma süreci, “bilgi”nin kendisini de ayırıma tabi tutmuştur. Bilgiyi, toplumsal kökleri ya da sınıfsal yapısı itibariyle gruplandıran anlayıştır. Buna göre insanlık tarihinde, bir yandan öğrenime dayalı ve seçkinlerin tekelinde bulunan “Akademik Bilgi” var olmuş, diğer yandan ise bilişsel (cognitive) düzeyde kalan, halkla hemhal bir “Popüler Bilgi” alanı doğmuştur. Farklı hakikatler üreten bu bilgi odakları, bilimsel anlayışı ve gelişmeleri de kendi temelleri üzerinde şekillendirmiştir.

Bilginin yine de karşılıklı bir etkileşim sonucunda şekillendiği görülmektedir. Akademik ve popüler bilginin gelişimi, pek çok defa birbirini destekler bir nitelik kazanmıştır. Bilgi güçtür.”[152]

Bilgi ve iktidar özdeştir. Bilimsel bilginin “iktidar” ve “güç” gibi kavramlarla bir arada kullanılması mümkün değildir. Çünkü bilim rasyonel, iktidar ve güç irrasyonel kavramlardır. İktidar olgulara değil, değerlere yaslanır.

Bilginin iktidarla bir ilişkisi varsa ya bu bilgi bilimsel değil ya da yanlış veya tahrif edilmiş (yani dinler, mitler, metaforlar veya ideolojiler) demektir.[153]

Bu çerçevede, bilginin ve özellikle modern bilimin tarihi, aynı zamanda iktidar mücadelelerinin de tarihi olmakta, üniversiteler iktidarlara lojistik destek merkezler olarak hizmet vermektedirler.

Tarihe baktığımız zaman, iktidarların Asurlulardan beri enformasyon topladığını ve güçlerini devam ettirmek için bu enformasyonu şekillendirdiğini görebiliriz. Eski Romalıların, Çin ve Osmanlı imparatorluklarının detaylı kayıt sistemleri tuttukları, arazi tahrirleri düzenledikleri, nüfuz sayımı yaptıkları ortaya çıkarılmıştır.[154] Ancak enformasyon toplanması ve depolanması aşamasından, sistematik olarak “bilgi” üreten bir toplum modeline geçişin Karolenj Rönesansı ile başladığı söylenebilir.

Üniversitelerin Batı Avrupa’da kendini göstermeye başladığı ve üniversite loncalarının aktif bir biçimde politik güç mücadelelerine karıştığı 12. yüzyıldan itibaren üniversite, iktidar için bir meşrulaştırma aracı olmuş, danışman ve memurları için fidanlık olarak kullanılmış ve kuşkusuz ihmal edilemeyecek bir müşteri kitlesi yaratmıştır.[155]

Üniversiteler ile sanılanın aksine öncelikle kilise değil, laik iktidarlar ve özellikle krallıklar karşı karşıya gelmiştir. Krallıklar özellikle üniversite loncalarının kontrolünü ellerine geçirmeye ve bilgiyi yönlendirmeye çalışmıştır.

Bilgi ve iktidar arasındaki ilişki ya da başka bir deyişle üniversite ile merkezi devlet kurumları arasındaki yakınlaşma, ya da savaş dönemlerinde daha belirgin bir hale gelmektedir. Özellikle 19. yüzyıldan başlayarak, savaşların niteliğinin değişmesi, ulusal orduların kullanılması, cephe gerisi kavramının ortadan kalkması ve mücadelelerin topyekün - kitlesel bir hal alması bilimsel disiplinlerin iktidar ile olan etkileşimini açıkça gözler önüne sermiştir.

Carl von Clausewitz'in "Savaş Üzerine" adlı eserinde, savaşı politik bir eylem olarak nitelemesi ve bu olguyu "politik ilişkilerin bir devamı ve politik hedeflerin farklı araçlarla gerçekleştirilmesi" şeklinde yorumlaması[156], bize aslında insanın var olduğu her yerin politik bir arena olarak algılanabileceğini göstermektedir. Böylece barış ve savaş diye algılanan durumların büyük ölçüde yanılsamalardan ibaret olduğu, iktidar mücadelelerinin ve bu mücadelelere içkinleşmiş kavramların (örneğin, bilginin) savaş dönemlerinde daha net bir biçimde gözlenmesine karşın, aslında her zaman var olduğu söylenebilmektedir.

1945 sonrası dönem bilgi ve iktidar ilişkilerinin, özellikle ABD'de üniversite ve devlet yakınlaşmasının, ilk defa bu kadar kurumsallaştığı, iktidarın bilgiye ilk defa bu kadar net olarak müdahale ettiği ve böylece bilgi - iktidar dayanışmasının ilk defa bu kadar açık bir model olarak sunulduğu yıllar olacaktır.

Birinci Dünya Savaşı esnasında devlet ve bilim insanları arasında kurulan organik bağlar şaşırtıcı değildir. Bu bağlar, tıpkı Yakın Çağ'ın diğer savaşlarında olduğu gibi, hem taktik bir ilişkinin ötesine geçmeyi başaramamış, hem de dar kapsamlı ve kısa süreli ilişkiler olarak kalmıştır. Bununla birlikte İkinci Dünya Savaşı, Manhattan Projesi (atom bombası yapımı) gibi önemli çalışmalarla, farklı bir ilişki sistematiğini başlatmaya namzettir. Nitekim İkinci Dünya Savaşı sonrası Soğuk Savaş dönemi, üniversitelerin yapılarını ve akademik disiplinlerin içeriğini yeniden şekillendirecektir.

Böylece, fen ve sosyal bilimlerdeki araştırmalar dönüştürülecek, politika teorisyenlerince liberal demokrasi yeniden tanımlanacak ve gücün tüm dünyada kullanılmasının verdiği entelektüel kibir akademik hayatı saracaktır.[157] Ayrıca hem maddi katkıları ile hem de yarattığı ideolojik atmosferiyle Soğuk Savaş, en azından ABD'de, akademinin görülmemiş ölçüde büyümesine neden olacaktır.

Olağanüstü miktardaki kamusal para girişimci profesörler kanalıyla üniversitelere akıtılacak, Soğuk Savaş bir yandan bir meslek erbabı olarak akademisyenlere kendi kurumlarındaki güç mücadelesinde etkili bir silah verirken, diğer yandan onların çalışma koşulları üzerinde de olağandışı bir kontrol sağlayacaktır. Böylelikle bilimsel araştırma, bir devlet girişimi haline gelecek, üniversiteler ordunun eğitim aygıtına eklenecektir.[158]

Zaten, İkinci Dünya Savaşı sonrası dönemde yenilik yapmak, giderek daha yüksek bir bilimsel ve teknolojik uzmanlığı ve son derece pahalı sermaye yatırımı gerektiren araştırma - geliştirme (AR-GE) faaliyetlerine bağlı kalmaya başlamıştır. Böyle yatırım programlarını ise ancak çok büyük şirketler gerçekleştirebilecek durumdadır. Ancak şirketlerin elindeki kaynaklar bu iş için yeterli olsa dahi, kapitalizmin olağan anarşik ve rekabetçi mekanizmaları yatırımların gerçekleşmesini önlemektedir.

Ayrıca AR-GE faaliyeti başarı kazansa bile, on yıl ya da daha uzun süreler getirisi olamayacak bu projeler, özel sektör tarafından üstlenilmek istenmemektedir. Bu şartlar altında üniversiteler kullanılarak, araştırmalar ve teknik eğitim toplumsallaştırılacak, üniversiteler ve laboratuarlar üzerinden, devlet maliyetleri üstlenecektir. Diğer bir deyişle, 20. yüzyılın ikinci yarısından itibaren üniversiteler üzerinde artan devlet desteği ile patronaj ilişkileri daha da yoğunlaşacaktır.

ABD’de İkinci Dünya Savaşı öncesinde devletin yüksek eğitim kurumlarındaki araştırmalara verdiği destek, bağışlarla yürüyen üniversitelere eyaletlerin verdiği yardımlar ve devletin üniversite sistemine entegre olan zirai deney istasyonlarının tarımsal araştırmalar için federal ve eyalet fonlarını kullanmasından ibaret kalmıştır. Büyük bilimsel projeler veya ulusal hedeflere hizmet eden AR-GE çalışmalarında üniversitelere büyük bir rol verecek düzeyde merkezileşmiş bir devlet desteği yoktur. Ancak atom bombası bu anlayışı kökünden değiştirmiştir. Devletin kontrolü ve sponsorluğu altındaki bir tek projenin bu muazzam başarısı, hem akademisyenlerin, hem de politik planlamacıların anlayışına büyük etki yapmıştır. Olay sadece merkezi olarak planlanmış ve finanse edilmiş bilimsel bir projenin işe yaramış olması değildir; bu proje ile bilimin farklı dalları birbirine entegre edilmiştir. Akademi açısından en önemli olan yanı ise, bu projenin tümüyle üniversitelerden gelmiş bilim insanlarının çabalarına bağlı kalınarak gerçekleşmesidir.[159]

Bu ilk ivme doğal bilimlere ilişkin bir projenin başarısı ile sağlansa da Chomsky’e göre devlet kaynaklarının üniversitelere dağılımı ve buna bağlı

politik destek sürecinde, doğal bilimler ve sosyal bilimler arasında önemli farklar oluşmuştur.

Chomsky'e göre, doğal bilimciler hükümetle ortak çalışmalarına karşın daha özerk kalabilmiş, oysa sosyal bilimlerde durum bambaşka bir biçimde gelişmiştir. Örneğin; Masachusettes Institute of Technology (MIT)'deki Siyaset Bilimi Bölümü CIA tarafından kurulduktan sonra, 1950'ler ve 1960'ların ortalarına kadar bu bölüm açıkça işbirliğine sürdürmüştür. Chomsky'e göre bu bölüm, kapalı ve gizli seminerleri olan kampüsteki tek bölüm olarak durumunu gizlemeye gerek dahi duymamıştır. Vietnam Savaşı esnasında Saigon'da bir villa bulundurarak, orduya aktif desteğini sürdürmüş, doktora öğrencileri burada tezleri için pasifleştirme projeleri üzerinde çalışmalar ve buna benzer şeyler yapmıştır.

Bölümün "bu çerçevede, politik davranışları şekillendirmede ve belki de öğretim üyelerini ve öğrencileri seçmede devletle sağlam ilişkileri olduğu konusunda hiçbir tereddüt yoktur." Bu çerçevede, en azından MIT örneğinde, İkinci Dünya Savaşı sonrasında ABD'de devlet - üniversite, iktidar - bilgi ilişkisi oldukça yoğun bir biçimde yaşanmıştır.

Nitekim MIT'in 1969'daki bütçesi incelendiğinde yıllık bütçesi olan 200 milyon doların yarısının MIT'teki büyük askeri laboratuarlara, Lincoln Laboratuarı'na ve Teçhizat Laboratuarı'na (şimdiki adıyla Draper Laboratuarı'na) gittiği; ayrıca bütçesinin kalan diğer yarısının yüzde 90'ının da Pentagon'dan geldiği görülmektedir.[160] Ancak 1970'ler ile birlikte ABD'de, devletin sağladığı finansmandan, şirketlerin sağladığı finansmana geçilmesi, gizliliği arttırmış ve bu tür verilere ulaşmak daha zorlaşmıştır. Bununla beraber devlet desteğinin bu kadar yoğun bir biçimde olmasa da halen devam ettiği açıktır. Yapılan şey, önce devletin henüz pazar şartları oluşmamış ürün ve alanları, özellikle temel bilimleri kamu finansmanı ile desteklemesi, daha sonra buradaki destek ve patronajını şirketlere devretmesidir. Dolayısıyla bugün bilgi - iktidar ilişkisindeki saç ayağının birini üniversiteler, diğerini devlet oluştururken, üçüncüsünü büyük (çokuluslu) şirketler oluşturmaktadır.

Chomsky'e göre, 1940'ların sonundan itibaren, Pentagon Amerika'nın sanayi politikasının örtüsü olmuştur. 1960'lar boyunca elektronikle ilgili araştırmaların yaklaşık yüzde 85'i Pentagon, NASA, Enerji Bakanlığı tarafından finanse edilmiştir. Temel bilimleri desteklerken Pentagon'un beklentisi, eninde sonunda bu çalışmalardan bir şeyler çıkacağı ve bunun da özel bir güç açısından yararlı olacağıdır. Chomsky'e göre, Amerikan ekonomisinde o zamanlar ve şimdi

sübvansiyon almamış bir sektör bulmak çok zordur ve devlet ile özel sektör arasındaki simbiyotik ilişki üniversiteler ve bilimsel disiplinler üzerinde de yoğunlaşmıştır.[161]

Bu bağlamda Truva projesi pek çok açıdan, bilgi - iktidar ilişkisinin gerçekte ne şekilde geliştiğini ve devlet - üniversite işbirliğine nasıl dönüştüğünü bize göstermektedir. Çünkü Truva Projesi, sosyal bilimler ile doğa bilimlerini, yalnızca kullandıkları araştırma yöntemleri açısından değil, Amerikan çıkarlarına tüm dünyada hizmet etmeye yapabilecekleri potansiyel katkılar açısından da ilişkilendirmeyi amaçlayan savaş sonrası çabalardan biridir. Şubat 1951'de Dışişleri Bakanı'na sunulan Truva Projesi'nin nihai raporunda, projenin amacı, Soğuk Savaş'ın askeri olmayan boyutlarındaki mücadele için gerekli entellektüel desteğin sağlanması olarak tanımlanmıştır. Aynı derecede önemli olan bir nokta da Truva Projesi'nin, Amerikalı akademisyenler ile dış ilişkiler ve istihbarat bürokrasisi arasında kalıcı ilişkiler kurmaya katkıda bulunmayı amaçlamasıdır. Rapora göre, özellikle sosyal bilimciler ve tarihçilerin, katkısı sağlanarak, özgürlük, demokrasi ve Amerikan yaşam biçimi gibi değerlerin savaş sonrası dünyada varlığını sürdürmesi sağlanacaktır.

Truva Projesi çerçevesinde hazırlanan rapor, ilk aşamada radyo frekanslarının kullanılması ile Amerikan'ın Sesi radyosunun nasıl etkin bir propaganda aygıtına dönüştürülebileceğini irdelemekte, daha sonra bu faaliyetlerin sahası içinde kalan hedef kitleleri (ki düşman -ve hatta yabancı- ulusal, etnik ve sosyal gruplarla sınırlı değildi) ele almaktadır. Sosyal bilimcilerden oluşan bir ekip, sorunu Sovyetler Birliği, Avrupa, Çin, vs. şeklinde ayırmakta, bu bölgeler hakkında kesin bir yargıya varmadan önce, acilen daha ileri düzeyde bölge araştırmalarının yapılması gereği vurgulanmaktadır. Ancak yine de kimi konularda kesin yorumlar yapılmaktan da geri durulmamaktadır.

Örneğin, raporun bir yerinde, Avrupa ülkelerinin etkili bir güç olarak ABD'nin yanına çekilmesinden bahsedilirken, Avrupa ülkelerinde yapılması gereken reformlara değinilmekte, "Adenauer'ları veya Gasperi'leri desteklemeyi önermemiz durumunda, onlara mali ve sosyal reformlar yapmaları için baskı uygulamalıyız. Eğer bunu yapmazlarsa, yapacak politikacılar bulmalıyız" denmektedir. Ayrıca raporun Asya ile ilgili bölümü, daha fazla araştırma yapılması çağrısında bulunulmakta, Asya'daki "ekonomik, sosyal, psikolojik ve teknik sorunlarla ilgili araştırmalar yapmak üzere üniversitelerin sponsorluğundaki enstitülere ve programlara" çağrılar yapılmaktadır.

Truva Projesi neticesinde ortaya çıkan ana raporun eklerinden birinde ise,

bundan böyle ABD'de sıkça rastlanacak olan bu yeni işbirliğinin nasıl bir model haline getirileceği konusunda tavsiyelerde bulunulmaktadır. Buna göre, siyasi savaş araştırmalarına üniversitelerin de yardımcı olabileceği, üniversite kampüslerinde yeni tür araştırma enstitülerinin kurulabileceği ve üniversite personelinin ya part-time, ya da rotasyon usulü bu merkezlerde görev yaparak, resmi araştırmalara katkı yapabileceği belirtilmektedir.

Nitekim bu ve benzeri öneriler sonunda etkili olacaktır. Bu kapsamda, Ocak 1952'de MIT'de bir "Uluslararası Araştırmalar Merkezi" (CENIS) kurulacak ve bu merkez Ford Vakfı ve CIA tarafından finanse edilerek, "akademik araştırmalar, kamu politikası sorunları konusuna taşınacaktır." Ayrıca, CENIS diğer üniversiteler içindeki benzer programlar için de bir model oluşturacak, pek çok Amerikan üniversitesinde "bölge araştırmaları" ya da "karşılaştırmalı politika" adında yeni disiplinlerin ortaya çıkmasına yol açacaktır.[162]

Aslında ABD'ye baktığımızda daha Truva Projesi'nden önce, İkinci Dünya Savaşı'ndan hemen sonra, üniversiteler ve yönetici elitler arasında çarpıcı ilişkilerin kurulduğu görülmektedir.

Özellikle "bölge araştırmaları" söz konusu olduğunda, ilk bölge araştırmaları merkezinin Stratejik Hizmetler Dairesi'nde (OSS ya da yeni adıyla CIA) oluşturulması, bu anlamda akademinin tuhaf bir gerçeklerinden biridir. 1943'te OSS'in Sovyet şubesinin Columbia Üniversitesi'ne nakledilmesi, ardından Carnegie Corporation'un 1947'de Rusya Araştırmaları Merkezi'nin kurulması için Harvard'a 740.000 dolar bağışta bulunması bu tür işbirliklerini arttırmıştır.

Nitekim çok geçmeden Ford vakfı daha büyük bir para ayırarak, 1953-1966 döneminde bölge ve dil araştırmaları için 34 üniversiteye toplam 270 milyon dolar verecektir. Diamond'a göre, özellikle Harvard Rusya Araştırmaları Merkezi, CIA, FBI ve diğer istihbarat kuruluşları ile derin bir ilişki içinde faaliyetlerini sürdürmüştür.

Birçok vakıf (Carnegie, Rockefeller, Ford) projeleri finanse etmek ve bazı durumlarda da CIA yardımlarını aklamak için devlet ve merkezle birlikte çalışmıştır. Foucault'un deyişiyle gücün "kılcal damarlara" dönüştüğü bu lokal noktalarda (üniversiteler ya da bu tür merkezlerde) çok sayıda ünlü bilim insanının da çalışmalara destek verdiği görülmektedir. Örneğin sosyolojide Talcott Parsons CIA destekli araştırmalara bizzat katılan önemli isimlerdendir. Parsons yanında, antropolog Clyde Kluckhohn, Harvard Rektörü James B. Conant, ünlü Rusya araştırmaları uzmanı ve 1950'lerde Amerika Siyaset Bilimleri Derneği'nin başkanlığını yapan Philip Mosely bu çalışmalara destek

veren diğer önemli isimleri oluşturmaktadır. Aslında liste daha da uzatılabilir, çünkü bu faaliyetler Harvard ile sınırlı kalmamıştır.

Zaten Harvard'ın Rusya Araştırmaları Merkezi, bu tür istihbarat bağlantıları ve hükümet müdahalelerinin cereyan ettiği tek yer olmuş olsa, bu bir istisna olarak dışlanabilirdi. Ancak bu durum ülkedeki tüm bölgesel programlar için bir model oluşturmuştur. Örneğin, Mosely uzun yıllar boyunca Columbia Üniversitesi Rusya Araştırmaları Enstitüsü'nde görev yapmıştı ve neredeyse 1940'ların sonundan 1970'lerin başına kadar hem kendi, hem de üyesi bulunduğu Columbia Üniversitesi gizli devlet kuruluşlarıyla işbirliği içinde bulunmuştur. Mosely, bu dönemde yani Amerika'daki bölge araştırma merkezlerinin gelişim yılları boyunca, Ford Vakfı'nın da merkezi yöneticilerinden biri olmuştur. Vakfın, CIA ile birlikte araştırma desteği vereceği çalışmaların belirlenmesinde Mosely aktif olarak görev almıştır. Destek verilen çalışmalara ve isimlere bakıldığında bunların daha sonraları "modernleşme çalışmaları" ve "karşılaştırmalı politika" alanında yayınlanan en önemli çalışmalar olduğu anlaşılacaktır.[163]

Christopher Simpson'un gizliliği kaldırılan belgeler üzerinde yaptığı araştırmaya göre, vakıflar, üniversiteler ve devlet istihbarat kuruluşlarının bu iç içeliği, sosyal bilimlerine tamamına yayılmıştır. Uzun yıllar, devletin parası (ki böyle olduğu kamuoyu önünde her zaman itiraf edilmemektedir) Paul Lazarsfeld'in Columbia Üniversitesi'ndeki Uygulamalı Toplumsal Araştırmalar Bürosu'na, Hadley Cantril'in Princeton'daki Uluslararası Sosyal Programlar Enstitüsü'ne, Ithiel'de Sola Pool'un MIT'deki CENIS programına akıtılmıştır. Söz konusu kamu kaynakları bu ve benzeri kurumların yıllık bütçelerinin %75'inden fazlasını oluşturmuş, 1952'deki resmi araştırmalar, o zaman için sosyal bilimlere verildiği bildirilen kamu fonlarının, tam %96'sının ABD ordusundan geldiğini göstermiştir.[164]

Truva Projesi ve ardından büyük üniversitelerde kurulan Pentagon-CIA destekli Araştırma Enstitüleri, hızla ABD'nin ulusal ve uluslararası çıkarlarının ihtiyaç duyduğu bilgi "üretimine" başlayacaklardır. Bu çalışmalar esnasında ortaya çıktığı üzere bilim insanları da en az bürokratlar kadar bu araştırmaların içinde bulunmaya heveslidirler. Bilim insanlarının bu kadar istekli olmalarının altında yatan sebep, öncelikle kamu fonlarının araştırmalar esnasında cömertçe dağıtılmasıdır. Bu tür bir gelir, akademik hayatta pek çok bilim insanı için oldukça rahatlatıcı olmaktadır. Ayrıca bu araştırmalar esnasında yazdıkları kitaplar ve makaleler, bu kesim için bilimsel bir şöhretin kapılarını da açmaktadır. Yazıları "kolayca" en ünlü dergilerde basılabilmekte, fikirleri sık sık kamuoyunun önüne getirilmektedir. Ülkedeki şöhretli ve "objektif - hakemli"

dergiler, devlet desteğini almış bu çalışmaları basmak için birbirleriyle yarışmaktadırlar. Bu kuşağın zamanla Sosyal Bilimlerdeki en ünlü isimleri içinden çıkaracağı, örneğin, Huntington gibi ünlü politik bilimcileri ve onların tezlerini gündeme taşıdığı görülecektir.

Ancak bu projelerin bir kısmında, ciddi fiyaskolar da yaşanmıştır. Bunlardan en ünlüsü Camelot Projesidir. Camelot Projesi, 1963'te Savunma Bakanlığı'nın sponsorluğunda gerçekleştirilen ve Üçüncü Dünya Devrimi ve kalkınmasını öngörme ve kontrol etmede davranış bilimleri uzmanlarını kullanan büyük bir projedir. Camelot, aynı zamanda psikolojinin kamuoyu önündeki yükselişini de belgelemektedir. Bu bağlamda, 1945 ile 1960'ların ortaları arasında Amerikan ordusu, ülkenin psikolojik araştırmalarının kesinlikle en büyük sponsoru olmuştur. Psikolojik ve davranışsal bilgi birikimini doğrudan dış politika ve askeri eylem diline tercüme etme amaçlı büyük bir çaba olarak Camelot, dünyanın gelişmekte olan ülkelerindeki toplumsal değişmenin politik açıdan önemli boyutlarını öngörmeyi ve etkileme imkânını sağlayacak genel bir sosyal sistem modelinin mümkün olup olmayacağını araştırmıştır.

Ancak üçüncü dünya ülkelerinin "kültürel mühendisliği"nde "paramiliter" psikoloji için büyük bir rol oynaması beklenen bu projenin Şili'deki ayağı deşifre edildiğinde, projenin "Ulusal Bilim Vakfı (NSF)" tarafından değil, ABD Savunma Bakanlığı'na bağlı "Özel Operasyonlar Araştırma Teşkilatı (SORO)" tarafından finanse edildiği ortaya çıkacaktır. Bunun üzerine Şili Senatosu özel bir oturumda bu faaliyeti kınayacak ve projeyi bilim maskesi takmış bir "Yankee casusluk planı" olarak değerlendirecektir. Şili'deki bu gelişmeler ve projenin ifşa olmasıyla Washington'a yağan protestolar ile aleyhte yazılar nedeniyle, Savunma Bakanı McNamara 8 Temmuz 1965'te projeyi iptal edecektir. Bununla beraber, skandal Savunma Bakanlığı'nın benzer projelere yaptığı finansman desteğinde hiçbir azalmaya yol açmamıştır.

Şili'deki skandalın patlak vermesinden yaklaşık iki hafta sonra Brezilya'da benzer bir proje açığa çıkarılmıştır. Ve çok geçmeden Kolombiya'da (Simpatico Projesi) ve Peru'da (Görev Operasyonu) adı altında yeni projeler Savunma Bakanlığı tarafından yürürlüğe konmuştur. Ancak daha ilginç olanı, Camelot'un iptalinden neredeyse on yıl sonra, 1973 yılında, sosyalist eğilimli Salvador Allende hükümetine karşı CIA'nin sponsorluğundaki gizli darbede Camelot'un izlerinin görülmesidir.[165]

Bu gelişmeler yanında üzerinde özellikle durulması gereken bir husus da yürürlüğe konan bu projelerin ve alan araştırmalarının daha sonraki yıllarda

ABD’de çalışacak yeni akademik kuşağın oluşumuna yaptığı etkidir. Çünkü söz konusu çalışmaların pek çoğunda üniversite öğrencileri de direkt olarak kullanılmıştır. Üçüncü dünya ülkelerinde geleneksel iletişim araçlarının (radyo, gazete, TV vs) çoğu engellendiği ya da teknik yetersizliklerden bulunmadığı için, geriye sadece “yüz yüze iletişim” imkânı kalmıştır. Bu çerçevede, hayatlarının iki ila dört yılını bu ülkelerin halklarıyla yakın şahsi temas içinde geçirmeye istekli ve buna muktedir bir Amerikan gençleri grubunun yaratılmasına çalışılmıştır.[166]

Kennedy-Johnson yıllarında hızlı bir büyüme kaydeden bu üniversiteli gençlik grupları, “Barış Gönüllüleri” adı altında dünyanın çeşitli bölgelerinde ABD adına hizmet vereceklerdir. 1960’larda ülkelerine geri dönen Barış Gönüllülerinden insanlar, sıklıkla lisansüstü alan araştırmaları programlarına devam etmişler ve akademik kariyer yapmışlardır. Ancak ilginçtir, bu kişilerin tutumları ilk gençlik yıllarındakine göre büyük oranda farklılaşmış, ABD’den üçüncü ülkelere uzanan iktidar-meşruiyet ilişkilerini, tersinden yorumlamaya başlamışlardır. Wallerstein’ın “Soğuk Savaş Dönemi Alan Araştırmalarının Öngörülemeyen Sonuçları” adlı makalesinde belirttiği bu durum, pratikte bu grupların 1968’deki üniversite isyanlarında binaları ilk işgal eden gruplar olmasına yol açacaktır.[167]

1990’lara gelindiğinde, ABD’de ve uluslararası sistemin etkin güç merkezlerinde, iktidar ve bilginin iç içeliği halen geçerliliğini korumaktadır. Özellikle bilgi teknolojisindeki hızlı değişim ve bilgisayar (internet) ortamının yarattığı sanallıklar (virtual reality), çok daha gerçekçi ve etkileyici boyutlara ulaşmıştır. Ayrıca bugün de devletin eğitim ve bilgiye ihtiyacı olduğunu savunan, istihbarat işlevini ön plana geçirmeye karar veren ve burs alanların bursların bedeli olarak devletin ulusal güvenlik kuruluşlarıyla ortak çalışmalar yürütmesini düşünen önemli bir kesim vardır.

ABD’de 1992 yılında çıkartılmış olan “Ulusal Güvenlik Eğitimi Yasası (NSEA)” ile üniversitelere yeni burslar için fon ayrılması ve “ulusal güvenlik görevleri olan Amerikan bakanlık ve kuruluşlarında çalışmak için çok yoğun bir başvuru yaratılması” amaçlanmaktadır.[168] Yasanın 3. maddesinde açıkça yer alan bu husus, bir anlamda üniversitelerden, özellikle lisansüstü - doktora düzeylerinde eleman devşirilmesini kolaylaştırmakta, bu tür girişimlerin önünü açmaktadır. Bu yasaya ek olarak ABD’deki düşünce kuruluşları (think-tanks) ile uluslararası şirketler arasında çok uzun yıllara dayanan bir işbirliği olduğu düşünüldüğünde, bilginin kurgulanması konusunda ele aldığımız üçlü saç ayağının (devlet - üniversite - özel sektör) bir kez daha karşımıza çıktığını

görebiliriz. Böylece, “güç” ve “paranın” önce konularını bulduklarını, daha sonra bilimsel araştırma alanlarını (yani bilgiyi) şekillendirdiklerini söyleyebiliriz.

Bilgi ve iktidar ya da devlet ve üniversite arasındaki etkileşim, sosyal, ekonomik ve politik hayatta oldukça belirleyici olabilmektedir. Bu varsayım, bize entelektüelin politik bir işlevi (hatta kendini bağlı saydığı iktidara sorumluluğu) olduğunu hatırlatmaktadır. Çünkü gerçek dünya yalnızca olgulardan oluşmamakta, hatta Nietzsche’ye göre olgular zaten hiç var olmamaktadır. Mutlak hakikatler birer yanılsamadan ibaret kaldığında, zayıf gözlemler temelinde kurguladığımız sabiteler, hiyerarşik güç ilişkilerinden bağımsız ortaya çıkamamaktadır. Hakikatin yoruma bağlı ve birden çok olduğu bir dünyada bilgi, ancak onu oluşturabilecek kudrete sahip olanlar tarafından belirlenmektedir. Bu belirlenişin “rafine” ya da çok açık ve kaba görünümler kazanması, bilginin güç karşısındaki duyarlılığını zayıflatmamaktadır. Bilginin böylesine esnek, değer yüklü ve yorumlanabilir oluşu bizce entelektüelin hem kendi konumlanışını yeniden düşünmesini, hem de objektif bilgi kavramının ne ölçüde geçerli olduğunu sorgulamasını gerektirmektedir. Uluslararası sistemin merkezinde bulunan gelişmiş devletlerde biçimlendirilen bilgi zincirlerine asılıp kalmanın, buradan aktarılan bilgiyi koşulsuz olarak kabullenmenin toplumumuza faydası olduğunu söylemek zordur.

Genelde bilimin ve özellikle sosyal bilimlerin sürprizlere açık yapısı, modeller ya da teorilerin ancak temellendikleri vakalar (case) çerçevesinde anlamlı olduklarını kabul etmemizi, ulusumuzu ilgilendiren olaylarda kendi bilgi ağımızı oluşturmamız gereğini düşündürmektedir.

Küresel anlamda iddialı olmasa da kendi bölgesinde büyük güç olmaya yeltenen Türkiye’nin halen bir Ermeni, Helen ya da İbrani Araştırma Enstitüsüne sahip olmayışı, üniversitelerimizde yabancı dil öğretiminin büyük oranda İngilizce’ye endekslenmesi, Rusya, Kafkaslar, Balkanlar veya Orta Doğu’da alan araştırmalarının devlet eliyle ya da Türkiye’nin saygın özel sektör kuruluşlarına kurdurulacak vakıflar aracılığıyla desteklenmemesi anlaşılır değildir. Bugün dünyanın saygın ve güçlü devletlerinin bilim adına izledikleri yol, yalnızca Aydınlanma devriminin parlak, rasyonel ve görünür olguları üzerinden değil, aynı zamanda “ilkel” diye nitelenen, etnik, dinsel metaforlarla yoğrulmuş, çıplak güç mücadeleleriyle biçimlenmektedir.

İngiltere’de Üniversitelerde İstihbarat Çalışmaları

Siyaset bilimciler tarafından yapılmış İngiliz iç ve dış politikasına ilişkin

çalışmalar, genellikle hükümete yakın think tank kuruluşları veya enstitülerin çatısı altında yapıldığı için istihbarat ve İngiliz gizli servisleri gibi konulara girilmekten kaçınıldı. Siyaset Bilimi bölümlerinde uzun yıllar suskunluk korunarak gizli servisler konusu değinilmekten bile uzak kalınan bir konu olma özelliğini sürdürdü.

Konuların "çocukların önünde konuşulmaması gereken" bir alana işaret ediyor oluşu kadar, hiç kimsenin konu hakkında konuşamayacağının düşünülüyor oluşu da akademisyenlerin ve uzmanların uzak durmalarına neden olan başka bir faktördü. Ayrıca 1970'lerin sonlarına kadar arşivlerin 1945'e kadar olan kısmının bile kapalı oluşu da konuya yönelik çalışmaların kısırlığında çok etkili oldu.

1986'da Intelligence and National Security adında disiplinler arası akademik bir derginin yayın hayatına girişi ile hareketlenen alan 1990'ların başından itibaren akademik ilgide bir patlama yaşadı. İstihbarat ve iç güvenlik eksenli akademik çalışmalar 1990'larda üniversitelerde hızla gelişen bir alan haline geldi. Günümüzde hükümetler, uluslararası kuruluşlar ve şirketler her zamankinden daha çok istihbarat ve güvenlik konularına hakim personel ihtiyacı hissetmektedir. Özellikle 11 Eylül ve Irak Savaşı sonrası istihbarat ve güvenlik konularına ilginin daha da yoğunlaşması gizli servisler, istihbarat ve güvenlik konulu dersleri, tarih, siyaset bilimi ve uluslararası ilişkiler bölümlerinde master ve lisans düzeyinde programların ayrılmaz bir parçası konumuna yükseltti. Ayrıca birçok hukuk fakültesinde master ve doktora düzeyinde güvenlik ve istihbarat temini ile sivil özgürlükler arasındaki gerilimi inceleyen dersler verilmektedir.

Halihazırda akademik bir disiplin olarak istihbarat çalışmaları; Galler Aberystwyth Üniversitesi Tarih ve Uluslararası Politika bölümlerinde; Londra Üniversitesi King's College Savaş Çalışmaları ve Güvenlik Çalışmaları bölümlerinde; Salford Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Tarih bölümlerinde; Birmingham Üniversitesi Amerika ve Kanada Çalışmaları bölümünde; Cambridge Üniversitesi Tarih bölümünde; Edinburgh Üniversitesi Tarih bölümünde; Londra Queen Mary Üniversitesi Tarih bölümünde; Liverpool John Moores Üniversitesi Sosyal Bilimler Okulu'nda; Nottingham Üniversitesi Siyaset Bilimi bölümünde; Reading Üniversitesi Tarih bölümünde ve Sheffield Üniversitesi Tarih bölümünde yürütülmektedir.

Bu üniversitelerden, ilk dördü istihbarat ve güvenlik konularında özel master programlarına sahiptir. Tüm bu bölümlerden daha kapsamlı olarak 2003'te

Brunel Üniversitesi'nde kurulan Center for Intelligence and Security Studies, master ve doktora programı yürütmektedir. Ayrıca İngiltere'de Uluslararası İlişkiler bölümünün ilk olarak kurulduğu Galler Aberystwyth Üniversitesi'nde lisans düzeyinde bölüm altında istihbarat çalışmaları ayrı bir program olarak yürütülmektedir.

İngiltere'de tüm siyaset bilimcileri toplayan bir çatı organizasyon olan the Political Studies Association'un altında 1993'te Güvenlik ve İstihbarat Çalışmaları grubu kurularak istihbarat ve güvenlik konularında çalışan akademisyenler bir araya geldi. Bu grup günümüzde İngiltere'de istihbarat ve güvenlik konularında akademik çalışmaların ana adresi konumundadır.

İngiltere'de istihbarat çalışmaları alanında akademisyenlerin daha çok üzerinde durduğu konular ve projeler, 11 Eylül sonrası gelişen olaylar çerçevesinde şekillenmekte ve Irak Savaşı ve istihbarat, terörizmle mücadelede istihbarat ve terörizm karşıtı mücadelede istihbarat işbirliğinin arttırılması gibi konular üzerinde odaklaşmaktadır. Özellikle Irak Savaşı'na giden yolu açan Kitle İmha Silahları hakkındaki istihbarat raporları üzerine birçok çalışma yapılmıştır. Ayrıca, 11 Eylül ve özellikle de Irak Savaşı sonrası Anglo-Amerikan istihbarat işbirliği, hakkında birçok projenin yürütüldüğü sıcak konulardan biridir. Benzer şekilde, Avrupa Birliği düzeyinde istihbarat işbirliği potansiyelleri ve ortak bir organizasyon olasılığı gibi projeler üzerinde de çalışılmaktadır.

Bir diğer konu da terörist paramiliter örgütlerin istihbarat kaynaklarıdır. Günümüzde terörist paramiliter örgütlerin sofistike istihbarat, karşı istihbarat ve güvenlik sistemleri geliştirdiği göz önüne alınarak bu tür grupların istihbarat üretim mekanizmalarının sistemik analizi üzerinde de durulmaktadır. Bunların dışında daha genel düzeyde, istihbarat örgütlerinde organizasyon kültürünün ulusal güvenliğin sağlanması üzerindeki etkisi ve istihbarat zaafiyeti gibi konular da akademik düzeyde istihbarat çalışmaları alanında ilgilenilen konular arasındadır.

Londra bombalamalarının istihbarat eksikliğini net olarak ortaya çıkardığı düşünülecek olursa, uygulama alanında istihbarat ve güvenlik konularına çok daha fazla önem verileceği ve bütçeden ayrılan payın çok daha artacağı beklentisinin yanısıra akademik düzeyde de konuya ilginin yoğunlaşacağı ve istihbarat çalışmalarının önümüzdeki on yıla damgasını vuracağını söylemek kehanet olmasa gerek.

"44 bilim adamı ajan çıktı"

Parlamento kararıyla kurulan ve bugünkü devlet kurumlarında çalışanların geçmişini araştıran komisyon, Bulgaristan Bilimler Akademisi'ndeki araştırmasının sonuçlarını açıklıyor. Komisyonun resmi internet sitesinden kamuoyuna yapılan duyuruda, BAN'ın en üst düzeydeki 348 yetkilisinin geçmişinin araştırıldığı ve bunlardan 44'ünün, komünizm döneminde siyasi poliste "ajan" veya "muhbir" sıfatıyla çalıştığının tespit edildiği bildiriliyor.

Komisyonun araştırmaları sonucu komünist ajan olduğu belirlenen BAN Tarih Enstitüsü Genel Müdürü Prof. Georgi Markov, basına yaptığı açıklamada, geçmişinden hiç utanmadığını belirterek, "Bu benim için yeni haber değil. Geçmişte ajanlık yaptığım gibi bugün de yapmaya devam ediyorum." diyor.

Bulgaristan yasaları, eski komünist ajanların, devlet kurumlarında çalışmalarına yasak getirmiyor, ancak bu kişilerin isimleri ve dosyaları kamuoyuna açıklanıyor.

Türkiye Üniversiteleri ve İstihbarat

Başta ABD olmak önde gelen üniversiteler istihbarat yapılanması ile lisans, yüksek lisans ve doktora eğitimi ile ülke güvenliğine katkı sağlarken, Türkiye'de istihbarat üniversite ilişkisi adeta kınanır durumdadır.

"YÖK rektörlerden öğretim üyeleri

hakkında istihbarat çalışması yapıyor"

YÖK Başkanı tarafından 17 Aralık 2003'te hazırlanan yönerge gereği olarak rektörlere "Gizli" başlıklı talimat gönderilir. Tüm üniversitelere gönderilen talimatta, rektörlerden Mart ve Ağustos aylarında istihbarat çalışmalarına hız verilmesi, Eylül ayında ise 'suçlu' bulunan öğretim üyeleri hakkında yasal işlem yapılması istendi. Talimatta ayrıca rektörlerin yıl boyunca yapması gereken faaliyetler ay ay sıralanıyor. Gizli yönergeyi öğrenen akademisyenler şaşkınlığa uğrarken, Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı "ibretlik yönerge" nitelemesini yapar.

Üniversitelerde Etki Ajanları

Türkiye'nin birçok üniversitesi, ABD ve Avrupa üniversiteleriyle işbirliğine gitmektedir. Bilimsel ve teknik yardımlaşma amacıyla sürdürülen bu ilişkiler aynı zamanda istihbarat ağı içinde birer araç haline gelmiştir.

World Skills International[169] ve EuroSkills[170] yanında Skills Türkiye,

Avrupa Üniversiteler Birliği (EUA), Hayat Boyu Öğrenme-Leonardo da Vinci Programı, Socrates Erasmus & AKTS[171] programları üniversitelerde eğitim, öğrenci ve öğretim üyesi değişimi adı altında ajan devşirme organizasyonlarıdır.

Öğrenci ve öğretim üyeleri arasında tespit edilenler bir süre sonra o ülkenin istihbarat ağının birer temsilcisi haline gelmekte belirli ücretle o ülke adına çalışmalar yürütmektedir. Bu ya bilimsel çalışma altında o ülke ile ilgili bir alanla ilgili çalışma olmakta ya makale ya kitap şeklinde ortaya çıkmaktadır. Kişi bilinçli ya da bilinçsizce istihbarat ağının birer parçası haline gelebilmektedir. Kökeni belirsiz, kimlik sorunu yaşayanlarla, dönmeler gönüllü işbirliğine yönelmektedirler. Etki ajanı ya da yönlendirebilen ajanlığı gönüllü kabul eden akademisyenlerin oranı her geçen artmaktadır. Bu şekilde devşirilen ajanların o istihbarat örgütüne maliyeti düşük olmaktadır. Hemen her ülke istihbarat örgütü bu yolu benimsemiştir.

VI- İSTİHBARAT VE MEDYA

Günümüzün gerçekte olağanüstü etkileme kabiliyeti olan medyayı anlamak çok önemlidir. Hayatın hemen hemen her alanını etkileyen ve bütün dünyayı köy haline getiren medyayı; “İnsanların ve toplumların fikirlerini, zihinsel eğilimlerini, olayları değerlendirmelerini, haber ve bilgi toplamada, şekillendirmede ve yönlendirmede rakipsiz, keskin ve manevi bir güçtür” veya “İnsanın düşünsel yapısına egemen olan yargılayıcı ve belirleyici bilgi ve haber mekanizmasıdır” diye tarif edersek tam isabet etmiş oluruz. Ancak konuya başlamadan önce çıkış noktası olan temel ve önemli bir hususa değinmek gerekir. Günümüzün dünya medyası ve yerel medyası her ikisinin dünya toplumları ve insanları üzerindeki olağanüstü etkisinin ve gücünün anlaşılması ve doğru bir şekilde analiz edilmesi kaçınılmaz bir gerçektir.

Aklıselim bir kişi dünya gelişmelerine baktığı zaman Batı’nın İslam ile amansız ve haksız bir savaş psikolojisi içinde olduğunu görecektir. Bu savaş askerî, kültürel ve ekonomik boyutları yanında medyatik boyutu da içermektedir. Bu husus farazi bir mesele değil ortada somut bir realitedir. Burada aydın bir şekilde analiz ederek çözmeye çalışacağımız konu budur.

- Batı İslam’a karşı açtığı medyatik ve psikolojik savaşını nasıl yürütüyor?

- Batı sözde ‘özgür medya’ ifadesinin arkasında ne gibi planlar saklıyor?

- Bu savaşın amacı ve hedefleri nelerdir?

Fikir; tarih boyunca toplumların ve bireylerin hayat tarzının şeklini belirlemede doğrudan etkilemiştir. Fikir; toplumların ve bireylerin hem geçmişini, bulundukları zaman dilimini hem de geleceklerini de mutlak anlamda belirler. Diğer bir ifadeyle insanların benimsedikleri fikir onların davranışlarını ve yaşayış biçimlerini etkiler ve şekillendirir. Ayrıca ön bilgi de zihinsel hareketinin meydana gelişinde önemli bir husustur. Verilen ön bilgi yanlış olursa hem zihinsel hareketinin hem de çıkacak sonucun ve kanaatin yanlış olmalarına yol açacaktır. Bu gerçeği anlayan Batı; insanların zihnine, fikrine ve yaşayış tarzına egemen olmak için psikolojik ve medyatik bir savaş yürütmeye başlamıştır.

Bu ise psikolojik ve medyatik savaşın ta kendisidir. Batı’nın insanın zihnine, fikrine ve yaşayış tarzına egemen olmak için izlediği en tehlikeli ve etkili metot; kendi çıkarlarına uygun olacak şekilde Müslümanların düşünüşlerini

programlama metodudur. Böylece Batı’nın dünya ile ilgili siyasetini, hedefini ve çıkarlarını sağlama hususunda engel ve rakip olabilecek olanların önü kesilmiş olacak ve diğer toplumların doğru olarak kalkınması için karşılarında büyük bir engel çıkmış olacaktır. Bu nedenle insanlığın düşünüşlerini programlama metodunda Batı’nın yöntemi; dünyada cereyan eden olaylar ve haberler ile ilgili bilginin kaynağı Batı merkezli olmasıdır.

- İnceleme ve araştırma yapan, bilgi toplayan yüzlerce üniversite ve enstitü vardır.

- İsrail varlığı istihbarat teşkilatına bağlı Uneal Denkmann enstitüsü.

- Stratejik araştırmalar merkezi Rockfeller Kurumu.

- Bilgi merkezi For Vaundeash.

- Rand Corporation

- Uzak ve Orta Doğu’nun sosyal araştırmalar konseyi.

- Orta Doğu araştırmalar grubu.

- Alman Friesisch Ebert Kurumu.

- Barty Uluslararası Araştırmalar Enstitüsü.

- Shikagow Dış Ve Askerî Araştırmalar Merkezi.

- Brettiston Uluslararası Araştırmalar Merkezi.

- Harford Uluslararası İşler Merkezi.

- Amerikan Kalkınma Örgütü ve bunun dışında casusluk, etüt, stratejik, ekonomik, sosyal, psikolojik ve dini gibi araştırma yapan onlarca hatta yüzlerce enstitü ve merkezler bulunmaktadır.

Bunların tek amacı; insan zihinsel yapısı, yaşayış tarzı, yönelişi ve tutumu hakkında araştırmak ve bu doğrultuda etkilemek için teşhisler koymaktır. Zira bu bilgi kaynaklı araştırmalar merkezleri diğer insanlarla alakalı bilgileri toplamada ve gerçekleri öğrenmede çok sayıda uzman ve profesyonel kişileri görevlendirmektedir. Bütün bu gerçekler karşısında şu kesin olarak bilinmelidir ki; Batı’nın kendi dışındakilerle yönelik tutumunu ve siyasetini belirleyen ve yönlendiren bu araştırma merkezleridir. Bu belirleme ve yönlendirme sadece askerî, sosyal ve ekonomik değil medya ve psikolojik boyutlarını da içine alır.

Dünya çapında haber ve medya kaynağına egemen ülkeler ABD, Fransa, İngiltere, Almanya ve Rusya'dır. Bu devletler dünya medyasının kullandığı bilginin ve kaynağının %90'ına egemendir. Rakamsal olarak bu devletler dünya çapında 70.000 yayın yapan istasyon ve radyolara sahip iken, İslam âleminde 7.000'i geçmeyecek şekilde yayın istasyonu vardır.

Aynı zamanda bu devletler 50.000 televizyon ve uydu bağlantılı kanala sahip iken, üçüncü dünya ülkeleri 3.000'i aşmayacak şekilde kanala sahiptir. Aradaki farkın ne denli korkunç olduğu gözler önünde açıktır. Haberciliğin, gazeteciliğin ve haber ajanslarının dünya trafiğindeki akışının %90'ını düzenleyen sadece 5 ajanstır.

- Reuters Haber Ajansı; İngiltere.

- The Associated Press (AP) - ABD.

- Yourat TV Bras; ABD.

- Fransız Haber Ajansı.

- Alman Haber Ajansı.

Bu ajanslar dünya haberlerinin %90'ına, sadece Amerika ise %50'sine egemendirler. Günlük olarak da dünya haber merkezlerine ve gazetelerine 40 milyon kelime ve kavram dağıtılmaktadır. Üçüncü dünya ülkelerinin medyasına gelince o; günlük olarak sadece 30.000 kelime dağıtmaktadır.

Diğer bir ifadeyle Batılı devletlere bağlı ajansların yayınladığı haberlerin %90'ını bütün dünyaya verirken, üçüncü ülkelerinki sadece %1'idir. Kısacası; dünya medyasını teşkil eden habercilik bu beş ajansın dışına çıkmamaktadır. Buna 'Haber Stokçuluğu' denilmektedir. Dünyadaki olayların ve haberlerin süzgeci bu ajanslardır. Bilginin ve dünyada gelişen olayların haberlerinin tek kaynağı Batı iken, bu beş haber ajansının hem kendi çıkarlarına hem de tabi oldukları devletlerin çıkarlarına uygun olarak bir olayı ve haberi şekillendireceği ve bu istikamette dünya izleyicilerini etkilemek için yönlendireceği açıktır.

Dünya medyasının haber sunuşlarına bakıldığı zaman şu sonuç ortaya çıkıyor:

- Medya önce cereyan eden olaya el koyuyor,

- Haber endüstrisi, yani haber üretme fabrikasında haber üzerine köklü bir operasyon yapılarak ona istenilen şekil veriliyor,

- Son aşama olarak haber bülteninde bütün dünyaya duyuruluyor. Yani salt habercilik diye bir şey yoktur. Bu söz sadece insanları kandırmaktan başka bir işe yaramaz. Bu gerçeğin fotoğrafını çizmek için güncel gelişmelere bakmak gerekir.

Amerikan gazetelerinde; ABD'nin askerlik yapacak Amerikan gençlerinin oldukça isteksiz olduklarına ve bu isteksizlik ABD'de ciddi bir krize yol açtığına dair bir haber yer aldı. Bu konu ile ilgili bilgilere göre Amerika'nın aylık olarak 7.000 ila 8.000 askerlik yapacak kişiye ihtiyacı vardır. Irak'tan ve Afganistan'dan günlük olarak gelen ölüm haberleri Amerikan gençlerinin gözünü korkuttuğu için böyle bir kriz meydana geldi. Buna ilaveten birkaç gün önce ABD Pentagonu'nun (savunma bakanlığının) ABD'nin Irak işgaline Amerikan halkından karşı çıkanların %60'lara ulaştığından kaygılandığı teyit edildi. Bu haberi alan ajanslar ABD'nin çıkarına uygun olarak sundu. Amerikan gençlerinin askerlik yapmak istemedikleri yeni bir şey değildir. Ancak yeni olan şey bu haberin; askerlere ihtiyaç konusunda ABD'nin uluslararası itibarının zedelenmemesi ve halkın milliyetçi duygusunu kabartmak için zamanlamasıdır.

Medyanın bu konuyla ilgili izlediği çizgi, yıkıcı ve sinsidir. Medya ve arkasında duran siyasi güç olan süper devletler bilginin ehemmiyetini anladıkları için habercilik ve bilgi kaynağı onların güdümündedir. Dünyada cereyan eden bazı olaylar sömürgeci devletlerin işlerine gelmediği için bu olaylar ve haberler objektif ve yorumsuz olarak verilmemektedir. Onların bu işten ne gibi kazancı olabilir? Bir olayın gerçeği izleyiciler tarafından bilindiği takdirde onların duyguları kabarır, onları düşünmeye sevk eder ve gerekenlerinin yapılması için harekete geçerler. İnsanlık tarihi boyunca bâtılı temsil eden güç her zaman hakkı ve gerçeği gizlemiş, bâtılı ise haklı dava olarak göstermiş, bâtılı ve hakkı birbiriyle karıştırmıştır.

Gerçek şu ki; gerçeği gizlemek, saptırmak ve ört bas etmek bâtılın tabiatındandır. Bâtılı ayakta tutan tek husus budur. Burada iki iş birden yapılıyor. Hem gerçek gizleniyor, hem de bâtıl hak ile karıştırılarak hak gibi gösteriliyor. Bu politika ise uzun yaşayamaz. Hakkı temsil eden taraf ise tam tersi, hem bâtılı deşifre eder hem de hakkı arı, duru ve net olarak ortaya koyar.

Özgür, gerçekçi, objektif ve tarafsız medyadan bahsetmek insanların avam tabakasını kandırmaktan başka bir şey değildir. Dünya medyası iddia edildiği gibi özgür olsaydı neden önemli bilgiler ve haberler üzerinde ya oyun çevrilmekte ya da gizlenilmekte veya örtbas edilmektedir?

Medyanın özgürlüğü ve insancıl anlayışı; dünyada Müslümanları ve mustazaf

zavallı insanları hedefleyen katliamlarda ve aç bırakmada neden tecelli etmiyor? Sıradan bir halk kitlesi topyekûn dünyanın gözü önünde imha edilirken medyanın özgürlük duygusu kabarmazken, Batı'da bir kedi ağacın dalına asılıp takıldığında veya bir köpek yavrusu kuyunun dibine düştüğünde herkes harekete geçer, bütün insan ve hayvan derneklerini ayağa kaldırır? Bu nasıl bir çifte standartlık? Dünya çapında Batı'nın ve kitle imha silahı medyanın iddia ettikleri gibi 'Fikir Hürriyeti' felsefesi olsaydı neden bunca gazetecilere ve kameramanlara karşı suikast düzenleniyor? Burada medya özgürlüğü hakkında birkaç misal vermek isterim.

1970 senesinde İngiltere hükümeti haber ajansı BBC'nin IRN (İrlanda Gizli Ordusu) hakkında verdiği haberlerden ve bu konuda izlediği politikadan rahatsızlığını dile getirmiştir. Bunun üzerine İngiliz hükümeti BBC'nin IRN'yı bir terör örgütü olarak tanıtmasını ve hükümetin bu örgüte karşı izlediği politikayı benimsemesini talep etmişti.

Bu nedenle dünyada bilgi merkezi ve habercilik tek taraflıdır.

Bağdat'ın Ebu Gureyp mi yoksa Guantanamo hapishanesinden mi? Hindistan'da Hinduların oradaki Müslümanlar üzerine acımasızca kıyımlar düzenlemelerinden mi yoksa Özbekistan'da cani Kerimof'un Müslümanların kanına girmesinden mi? Dünya medyası daha ne zamana kadar bu siyasi çifte standarta devam edecek? Afganistan işgali esnasında, Lübnanlı Diyana Makleb isimli El-Hayat gazetesinde çalışan bir bayan gazeteci ve muhabir şöyle anlatıyor: "Afganistan hakkında haber veren ve esir düşen İtalyan bir bayan gazeteci/muhabir; merkezi Roma'da bulunan gazete tarafından uyarılıyor. Gazetenin Afganistan muhabirinden istediği husus; Afganistan hakkında haber verirken Afgan mültecileri ve onların ızdırapları ile ilgili raporların azalması, haberlerin ve raporların daha çok Taliban hareketine ve El-Kaide'ye yoğunlaşmasıdır. Gazetenin gerekçesi ise, şu anda İtalya; Amerika'nın müttefiki olduğundan dolayı mültecilerin fotoğraflarının yayınlanması dünya kamuoyunun Amerika'ya karşı harekete geçmesidir."

Aynı Lübnanlı muhabir bayan şöyle diyor: 'Taliban ve El-Kaide'nin esirlerinin öldürülmesine karşı medya ilgisiz kalırken, esir ölülerin cesetleri medya tarafından tahrik edici bir şekilde uzun uzun çekimler yapıldığı halde bu katliamların çok azı dünyaya gösterilmiştir.

Washington Post gazetesinin verdiği habere göre CNN başkanı Wolter Cakson; muhabirlerin Afganistan'daki gelişmeleri ve sivil halkın sorunlarından haber verirken, 11 Eylül'de ölenleri zikretmelerini talep etmiştir. Wolter Cakson şöyle

diyor: “Afgan halkının sorunlarına ve zor durumlarına yoğunlaşmamız ahmaklıktır.” Bunun sebebi; bu sorunlardan bahsetmek Amerikan hükümetini sorumlu tutmak ve zayıflatmak anlamına gelir. Bu imaj ise Amerikan halkına verildiği takdirde halkın hükümete desteği zayıf olacaktır. Medya ile ilgili yaptığımız bu önemli açıklamalardan sonra konu üç noktada özetlenebilir:

- Bilginin ve haberin tek taraflı ve tek merkezli olması,

- Medyanın bilgiyi ve haberi şekillendirmesi (haber endüstrisi),

- Gerçek manada özgür ve tarafsız medya kandırması.

Medyanın bilgileri ve haberleri bütün insanlara ulaştırmada yayın açısından kullandığı üç ana teknik vardır. Etkileme gücü açısından;

- Görüntülü teknik televizyon gibi,

- Sözlü teknik radyo gibi,

- Yazılı teknik dergi ve gazete gibi.

- İnternet ise hepsini kapsar.

Günümüzün medyası, yıkıcı bir yayın yapmaya devam ettiği sürece haksızlar haklı, haklılar ise haksız, istediği bir hayat için yaşamak ve çalışmak terör ve yasa dışı gösterilmeye devam edilecektir.

Medyanın gücünü ve rolünü özetlemek gerekirse şunu söyleyebiliriz: Yanlış ön bilgi; yanlış düşünmeye ve yanlış eğilim yapmaya sevk eder.

Medya ve Savaş

ABD’li Senatör Hiram Johnson’un 1917 yılında dile getirdiği ‘savaşın ilk kurbanı, doğrulardır’ sözü, günümüzün en popüler ifadelerinden bir tanesi. Savaş ortamları ‘yalan yanlış’ ile doğrunun değerini eşitleyen alanlar. ‘Yalan yanlış’, işe yaradığı müddetçe doğrudan çok daha kıymetli bile sayılabilir. Savaş, kazanılması gereken bir mücadele ve çoğu zaman her yol mübah. Haberin bir savaş taktiği olarak kullanılması da bu yollara dâhil.

Savaş haberciliği 18. yüzyılın sonlarından beri gündemde. İlk savaş raporları telgraflar yoluyla iletilmiş ve savaşı betimleyen resimlerle donatılmıştı. Düşmanı en çirkin resmedenler, yöneticilerin en çok itibar ettiği habercilerdi.

I. Dünya Savaşı ise modern savaş haberciliğinin başlangıcı sayılıyor. Lakin o

dönemlerde haberin cepheden toplanması mahzurluydu. Çoğu savaş muhabiri casusluk faaliyetinde bulunma ve karşı tarafa önemli bilgiler aktarma suçundan cezalara maruz bırakılmıştı. ABD'de kabul edilen Casusluk Kanunu habercilerin kabusuydu. Avrupa'da da benzer uygulamalar yürürlükte tutulmuş ve savaşın acısı bir anlamda istenmeyen gazetecilerden çıkartılmıştı. Örneğin İngilizlerin savaş boyunca yalnızca iki tane akredite fotoğrafçı kullandığı söyleniyordu. Savaş boyunca hem film hem de binlerce fotoğraf çekilmesine rağmen bunlar sansürlendi ve ancak savaştan sonra yayımlanabildi.

II. Dünya Savaşı yıllarında Başkan Roosevelt, savaş haberlerini denetleyebilmek için Savaş Enformasyon Dairesi (Office of War Information) ve Sansür Dairesi (Office of Censorship) olarak bilinen iki farklı kurum oluşturmuştu. Savaş süresince Sansür Dairesi'nde çalışan yaklaşık 15.000 görevli, telgraf, mektup, kablo bağlantıları ve radyo haberlerini denetledi. Savaş Enformasyon Dairesi, Amerikan Basını İçin Savaş Zamanı Pratikleri başlıklı bir yönerge hazırladı ve medya bunlara harfiyen uydu.

Savaş boyunca 'Düşmanla Ticaret Yapma Yasası' da yürürlükteydi. Haberciler için sansürden çok, güvenilir olma esası geçerliydi. 1600'den fazla vatansever ABD'li gazeteci savaş için akredite olmuştu. Haberden sonra sansür uygulamaktansa, haberden önce vatanseverlik garantisi alınıyordu.

Kore Savaşı II. Dünya Savaşı'nın uzantısı niteliğindeydi ve askerî kurumların gücü hâlâ en yükseklerdeydi. Önceleri basından beklenen, kendi kendisini denetlemesi ve oto sansür uygulamasıydı. Ancak yapılan haberler rahatsız edici olmaya başladıkça, haberciler üzerindeki baskılar da artmaya başladı ve nihayetinde tüm haberlerin askerî denetim altına alınması ilkesi benimsendi.

Vietnam Savaşı, ABD basınının savaşta askerleri destekleme hususunda olumsuz tavır aldığı en önemli örnekti. Hükümetin tüm çabasına karşı, gelişen teknoloji tüm haberleri görünür kılıyordu. Savaşın başlarında gazete editörlerinin cephe muhabirlerinden gelen eleştirel haberleri yayınlamakta direnmeleri, süreci durduramamıştı. Nitekim işler 1968'den itibaren tersine işlemeye başladı ve savaş bir anlamda ABD medyası tarafından bitirildi.

I. Körfez Savaşı süresince iliştirilmiş (embedded) gazetecilerin de desteğiyle bir haber havuzu oluşturuldu. Bütün çekim kayıtları, bantlar, fotoğraflar ve haberler önce Dahran'a (S. Arabistan) gönderilmek zorundaydı. Basında çıkan haberler kimi zaman Irak ordusunu yanıltıcı askerî taktik olarak da kullanıldı. Haber, önemli ölçüde kontrol altındaydı.

Sürmekte olan Irak Savaşı ise yeni bir pratik gerektiriyor. Pentagon, Irak ile ilgili uluslararası basında yapılan haberlere ilişkin yeni bir medya mücadele birimi kurmuş. Basın sözcüsü Eric Ruff'un belirttiğine göre bu birim 24 saat haber takibi yapacak ve Irak ile ilgili 'doğru'(!) haber yapılması sağlanacakmış. Gazete ve TV'lere çıkacak olan isimler belirlenecek, internet blokları ayrıntılı olarak izlenecekmiş.

Artık herkes biliyor ki, savaşlar cephede kazanılmıyor. CNN kazandığınızı ilan etmeden, kazanamazsınız sözü bir latife değil. Savaş taktiklerini, askerlerden çok iletişimcilerin hazırlaması gerektiği görülüyor. Kupa en çok bomba atana değil, seyirciden en çok alkışı alana veriliyor.

Medya ve İstihbaratçı

Kamuoyunu yönlendirmede "birinci güç" olan medyaya, istihbaratın ilgisiz kalması düşünülebilir mi? Tirajı yüksek veya etkili her basın kuruluşunda istihbaratla bağlantılı bir "eleman" vardır. Bu elemanlar, çalıştıkları kuruluşta daha çok "karar verici" veya kamuoyunda "etkin" isimlerdir. Başka türlü, istihbaratın ne gibi işine yarayabilir? Ayrıca, tüm basın kuruluşları ve "seçilmiş" mensuplarına ait telefonların dinlendiği yönünde içimde hep "şüphe" olmuştur.

Ne var ki, artık "istihbarat" işleri, öyle eskisi gibi çok basit değil. Geçmiş yıllarda içine kapanmış Türkiye'de yerel istihbaratın medyaya ilgisi, bugün uluslararası boyut kazanmıştır. Türkiye'nin yeni "küresel" oyunların önemli bir "figürü" haline gelmesiyle, uluslararası istihbarat örgütlerinin Türk medyasına ilgisi, geçmiş yıllara oranla daha fazla artmıştır.

İzlenen yöntem de değişmiştir. Öyle, kamuoyunda sanıldığı gibi, CIA veya MOSSAD gibi istihbarat örgütlerinin doğrudan bir bağlantısı yok. En azından böyle olduğunu düşünüyorum. Artık, oyun, yeni kurallara göre oynanıyor. Başvurulan en sık yöntem, "sivil toplum kuruluşu" aracılığıyla kurulan bağlantılardır. Mesela, Soros Vakfı'nın Türkiye'deki tüm "bağlantı ağı" deşifre edilebilse, acaba ortaya nasıl bir "medya datası" çıkar?

Bazı medya mensuplarının istihbarat örgütleriyle "doğrudan" veya "dolaylı" bağlantısı, beni küçük düşürmez. Bize düşen görev, yanlışı yanlışla savunmak değil, gerçekleri ortaya çıkarmaktır. Yazın "hurma yemeyen" hiç kimse, kış geldiğinde "Acaba beni tırmalar mı?" diye düşünmeyip gerçeklerden korkmamalıdır.

Biliyorum, güneşin aydınlığı gözümüzü alabilir ama unutmayın ki, gölgeleri de

yok eder.

Psikolojik savaşta önemli olan iddiaların gerçeklere dayanması değildir; karşı tarafa zarar vermek için iddianın sıkça tekrarlanması yeterli. Gazetecilerin zaman zaman birbirini ajanlıkla suçlaması, bildiklerini kamuoyu ile paylaşma içgüdüsünden kaynaklanır. Bazen çelişip bazen birbirine destek çıkarak işte bunu yapıyorlar... Özel eğitildikleri belli oluyor...

Psikolojik savaşta ‘düşmanı’ sıfat kullanarak küçültmek önemli bir taktiktir; yakıştırılan ‘küçültücü sıfat’ , kendi yandaşları için ‘parola’ gibi bir şeydir.

Psikolojik savaş eğitimi alan gazeteciler için “İnsan unutur, önemli olan son söylediğindir, kesin olarak söyle, önceki iddianı hatırlamazlar bile” ilkesine sımsıkı yapışmak vardır. Yapıştıkları bir başka ilke “Gerçekleri işine yarar biçimde değiştirmekte tereddüt etme”dir.

“İftira et, tutmasa da izi kalır” yine bir ‘psikolojik savaş’ taktiğidir.

Bazen iki yazar da aynı odaktan beslenir ve bambaşka senaryoları neredeyse aynı cümlelerle yazabilirler. Besleyen odağın bütün yaptığı, “Siz yazın, gerisine karışmayın” demekten ibarettir.

İstihbaratçılık elbette önemli, istihbaratçılar elbette şerefli bir iş yapıyorlar; tıpkı gazetecilik ve gazeteciler gibi... Bu iki mesleğin mensuplarının, kullandıkları kaynaklar ve ilgi alanı olarak, birbirlerine ‘yakın’ durduklarına da kuşku yok; ancak istihbaratçının kendini gazeteci kimliğiyle kamufle etmesini de gazetecinin istihbarat örgütünden aldığı emir ve talimatlara uymasını da yanlış ve ‘gazetecilik etiği’ne aykırı buluyoruz. ‘Ajan-gazeteci’ kimliği istihbarat örgütü için de yanlıştır, o kimliği kendisine reva gören gazeteci için de.

Psikolojik savaş elemanı gazeteci özel eğitimden geçirilir. Hemen tüm istihbarat örgütleri için gazeteci en değişken, görünmez, anlaşılmaz görev elemanıdır.[172]

“FACEBOOK Üye bilgileri;

hem casuslarda hem de reklamcılardadır.”

İstihbarat örgütlerinin, aylar süren çalışmayla zar zor elde edebileceği çok sayıda kişisel bilgiyi facebook. com’dan elde ediyorlar. Üstelik milyonlarca kişi fotoğraflı bilgilerini kendi elleriyle veriyor. Zaten Facebook yönetimi de üye bilgilerini reklam şirketlerine satma kararı alır.

Medya ne denli büyük sermayenin denetime girmiş ve ne denli geniş bir "beyin yıkama" operasyonu içinde olursa olsun, yine de kendi diyalektiği içinde çok önemli konuları kamuoyunun dikkatine getirmekte.[173]

Alman Vakfı, Casusluk ve Medya

Gazetelerin kendi yayınlarını gözden geçirmesi ve şaibeli görünen haberlerinin izini sürerek, uğradıkları dezenformasyondan dersler çıkarmaları gerekir. Medyada, Psikolojik Savaş uzantısı izlenimi veren haberler, yorumlar, diziler, programlar olağan olarak yer almaktadır.

"Eski Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel'in hazırladığı iddianamede 'Alman casusu' olmakla suçlanan ve yargılama sonucu diğer sanıklarla birlikte beraat eden İzmir Barosu'na kayıtlı Avukat Senih Özay, Adalet Bakanlığı'na dilekçeyle başvurarak 15 milyar liralık tazminat istedi. Necip Hablemitoğlu'nun kaleme aldığı 'Alman Vakıfları ve Bergama Dosyası' adlı kitapta Alman casusu olmakla suçlanan 15 sanık hakkında eski Ankara Savcısı Yüksel, 'devlete karşı gizli anlaşma' suçunu işledikleri iddiasıyla 15'er yıl hapis cezası istemiyle dava açmıştı."

Konu, Psikolojik Savaş'ın ana destekçilerinden biri olan gazetenin bir köşesine küçük bir haber olarak yansıdı.

Alman vakıflarına "casusluk" suçlamasıyla açılan dava iki ülke hükümetleri arasında derin bir bunalım yaratmış, AB'nin "lider ülkesi" Almanya'da Türkiye aleyhinde bir kamuoyunun doğmasına yol açmıştı.

Üzerine bir kitap yazılmış "Casus Alman vakıfları ve onların yalanlarına inanarak milli menfaatlere aykırı hareket eden Bergamalılar"dan bugün artık kimse söz etmiyor... Vakıflar da köylüler de "casusluk" suçlamasından beraat etti.

Bu haberin hangi kanallardan nasıl iletildiğine, kimlerin aracılık ettiğine bakmak gerekir.

Kıbrıs'ta Gazeteci Casus İddiası

KKTC'de Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı tarafından başlatılan 'casusluk' operasyonunda hedefe günlük Avrupa gazetesi konulur. Avrupa gazetesi sahibi ve genel yayın yönetmeni, yazarları ve gazeteye zaman zaman yazılar yazan komutanlıkta görevli astsubay Vasfi Tütüncü ve eşi Pembe Tütüncü gözaltına alınır, ardından mahkemeye çıkarılır.

Düşüncelerini yazan, insanlara haber ve bilgi aktarmak gibi bir ‘derdi’ olan gazetecilerin anlaşılmaz bir biçimde ‘casusluk’ suçlamasıyla karşı karşıya kalmaları tartışılacak bir gelişmedir. Kıbrıs gibi yıllardan bu yana üzerinde her türlü çıkar ilişkisinin var olduğu bir yerde böylesi gelişmenin yaşanması dikkat çekicidir. Çetelerin, kumarhanelerin, kara paraların aklama merkezi olan bir yerde tüm bunlar görmezden gelinirken birden gazetecilerin ‘casus’ olarak kamuoyuna açıklanması, üstelik ‘komik’ sayılacak nedenler ileri sürülerek gözaltına alınmaları ve mahkemeye çıkarılmaları belki de eşine az rastlanır bir ‘komplonun’ örneğini oluşturur. Gazetecilerin çıkarıldıkları mahkemede “casusluğu” ispat edecek delillerin ortaya konulamaması, skandal olur. Polis müdürünün mahkeme heyetine gazetecilerin ‘casusluğuna’ delil olarak sunacaklarını söylediği fotoğraf ve kasetleri getiremeyerek sadece bir ‘tutanak’ sunması ise adına “fiyasko, skandal, saçmalık, komplo” vb akla gelebilecek her türlü buna benzer kavramın kullanılması uygun düşüyor.

Avrupa gazetesine yapılan baskın ve aralarında sahibi ve yazarının da bulunduğu ‘casusluk’ iddialı gözaltılar hemen tüm gazetelerde haber olarak yer alır. Başta gözaltı operasyonunun ‘asker’ tarafından yapılması ve gazetecilerde ‘yasak askerî bölgenin’ fotoğraflarının bulunduğunun iddia edilmesi basın tarafından üzerine atlanılacak bir haber olarak görülür. İlk başlarda ‘casusluk’ konusunda KKTC Güvenlik Kuvvetleri Komutanlığı kadar kesin ve net konuşan basının mahkeme, sonrası bu tutumunu gözden geçirir. Hatta olanları ‘rezalet’ olarak değerlendirir. Oysa gazetecilikte gelişmeleri objektif olarak değerlendirmek için somut verilere dayandırmak gerektiği gibi peşin hükümlü olmanın yanlışlığı bu örnekle bir kez daha görülmüş olur.

Gazeteciler İçin Casus Oyuncaklar

Çin’den getirilen ucuz casus kulaklıkları, başkalarını dinlemeyi sağlayan ürüne talebi yoğunlaştırdı. Meyve veya şirin bir ayı şeklindeki çocuk oyuncağı ya da bir el radyosu görünümünde olan casus kulaklıkların temel amacı ise açık ve kapalı mekânlarda konuşulanları dinlemek. Casus kulaklıkların daha profesyonel olanlarında ise alete bağlı olan ufak bir çanak anten şeklindeki alıcı sayesinde 2 km’lik bir alanda antenin yönü doğrultusunda konuşulanlar dinlenebiliyor. Casus kulaklara eklenen çubuk şeklindeki aparatın toprağa gömülmesiyle, toprağın altındaki karınca ve böceklerin bile sesleri dinlenebiliyor. Casus kulakları çok çeşitli alanlardaki kişiler satın alıyor.

Büyük şehirlerdeki medya mensupları, casus kulaklıklara büyük ilgi gösteriyor. Mikrofonların sesleri almaya yetmediği alanlardaki konuşmalar,

kameralara eklenen bir cihaz sayesinde kaydedilebiliyor. Uzaklardaki konuşmaları net bir şekilde dinlemeyi sağlayan casus kulaklıklara ev hanımları ilgi gösteriyor. Daha az dikkat çeken oyuncak görünümlü kısa mesafe etki alanına sahip casus kulaklık çeşidi tercih ediliyor.

Casus kulaklıkların yanı sıra kalem pil büyüklüğündeki alan dinleme cihazları da satılıyor. Pil büyüklüğündeki cihaz herhangi bir yere gizlenerek, alıcı kulaklığı sayesinde ortamdaki konuşmalar FM bandı üzerinden dinlenebiliyor. İnternet sitelerinde casus ürünler ‘‘Eşiniz sizi aldatıyor mu, çocuklarınız ne işler çeviriyor, komşularınız sizin hakkınızda ne konuşuyorlar?’’ gibi reklam sloganlarıyla tanıtılırken, casusluk aletlerinin duvar dinleme aparatları bulunuyor.

Casusluk ürünleri arasında James Bond filmlerini aratmayacak şekilde ve özellikte olanlarda var. Örneğin mouse şeklindeki dinleme cihazı bilgisayarın yanında kimse şüphelenmeden özel alıcısı sayesinde bulunduğu ortam dinlenebiliyor. Mouse ya da bilgisayar klavyesi görünümlü dinleme cihazı. Cep telefonuna monte edilen bir cihaz ve program sayesinde dünyanın her yerinden GSM şebekesi üzerinden dinleme sağlayabilen profesyonel setler ise sunuluyor. Telefon makinelerine bağlanan ve bütün telefon konuşmalarının dinlenmesini ve kaydedilmesini sağlayan casusluk ürünleri de internet üzerinden satın alınabiliyor.

Casus dinleme ve görüntü kayıt sistemlerini satın alanlara yasal uyarı da yapılıyor: ‘‘Cihazın kullanımı ile ilgili olarak, uygunsuz kullanım hallerinde (tehdit, şantaj) doğabilecek yasal sorumluluk kullanıcıya aittir. Bu tür uygulamalar ile üçüncü şahıslara yönelik kullanımların suç teşkil edebileceğini unutmayınız. Bu tip uygulamalardan üretici firma, ithalatçı firma ve pazarlamacı firma sorumlu tutulamaz. Alıcı siparişi ile birlikte bu şartları kabul etmiş sayılır.’’

Spor Medyası ve Casusluk

Casusluk skandalının merkezinde yer alan Vodafone McLaren, koşulacak Macaristan yarışı öncesinde pilotları Fernando Alonso ve Lewis Hamilton’ın medyayla ilişkisini keser.

Alonso, Uluslararası Otomobil Federasyonu’nun (FIA) izniyle Hungaroring’de katılması gereken resmi basın toplantısından çekilir.

McLaren, diğer pilotu Hamilton’ın da rutin medya toplantılarını yasaklar.

İngiliz pilot Budapeşte'de sadece takımın ana sponsoru Vodafone'un düzenlediği bir toplantıya katılır.

Pilotlarını spekülasyon ortamından uzak tutmak isteyen takım şefi Ron Dennis de Budapeşte'de bulunmak için erken davranmaz ve geliş tarihini erkene alır.

Vodafone McLaren'in, Ferrari'nin gizli bilgilerini ele geçirdiği için suçlu bulunur ancak bu bilgileri kullandığına dair kanıt olmadığı gerekçesiyle ceza almadığı casusluk davasıyla ilgili karar Temyiz Mahkemesi'nde görüşülür.

Casusu Medyaya Sızdırma Skandalı

ABD Başkanı George Bush'un, bir gizli ajanın kimliğinin medyaya sızdırılması skandalının sorumlusu olmakla suçlanan ve muhalefetteki Demokrat Parti tarafından görevinden alınması istenen siyasi başdanışmanı Karl Rove'a güveninin tam olduğu açıklanır.

Rove, Merkezi Haber Alma Teşkilatı (CIA) bünyesinde gizli ajan olarak görev yapan Valerie Plame'in adını medyaya sızdırmakla suçlanır. ABD'yi sarsan skandalda, Başkan Bush yönetimi, 2002 yılında Irak savaşına hazırlanırken, Irak'ın Afrika ülkesi Nijer'den nükleer madde satın aldığı iddialarını incelemek üzere eski Büyükelçi Joseph Wilson'ı görevlendirmiş, ancak Wilson, hazırladığı raporda bu iddiaların geçersiz olduğunu bildirir.

Bazı medya kuruluşları, "Irak'a saldırmak için bahane aradığı" yorumları yapılan Bush yönetiminin bu rapora kızdığını ve bir Beyaz Saray yetkilisinin, intikam için, Wilson'ın CIA ajanı olan eşi Valerie Plame'in adını basına sızdırdığını yazmıştı.

Yapılan soruşturmada bu konudaki gizli kaynağını mahkemeye açıklamayı reddeden The New York Times gazetesinin muhabirlerinden Judith Miller, adalete muhalefet suçundan dört aylık hapis cezasını çekmek üzere geçen hafta cezaevine girmişti.

Newsweek dergisi, Plame'in CIA ajanı olduğunu basına sızdıran kişinin, Başkan Bush'un bütün seçim stratejilerini belirleyen ve "imaj mühendisi" olarak tanınan Beyaz Saray Genel Sekreter Yardımcısı Rove olduğunu yazar.

Amerikan yasalarına göre, gizli ajan konumundaki kişileri kamuoyuna açıklayanlar, devlete karşı suç işlemiş sayılıyor.

Demokrat Parti'nin bazı senatör ve milletvekilleri, Rove'un, Beyaz Saray'daki görevinden alınarak yargılanmasını istiyor. Ancak siyasi gözlemciler, bazılarınca

“Bush’un beyni” olarak bilinen Rove’a karşı başkanın harekete geçmesinin söz konusu olmayacağı yorumunu yapıyor.[174]

Gazeteci ve Sanayi Casusluğu

Fransız otomobil üreticisi Renault’un “sanayi casusluğuyla” suçladığı gazeteci hakkında dava açılıyor. Mahkeme kaynaklarından alınan bilgiye göre, haftalık Auto Plus dergisinde yazan Bruno Thomas, markanın gizli tuttuğu yeni modellerinin fotoğraflarını yayınlayınca şirket tarafından casuslukla suçlanıyor.

Gözaltına alınan gazeteci, “güveni kötüye kullanmak ve fabrika sırlarını ifşa etmekle” itham ediliyor. Emniyet kuvvetleri, dergide yaptıkları aramada bazı bilgisayarlara, hard disklere ve fotoğraflara el koydu. Aynı olayla ilgili olarak, Renault’da çalışan bir kişi de “muhbir” olmakla suçlandı.

Kültür Bakanı Christine Albanel, gazetecinin gözaltına alınmasından rahatsızlık duyduğunu açıklıyor. Kadın bakan, haber kaynaklarının korunmasına ilişkin yasa tasarısının senatoda ivedilikle ele alınması gerektiğinin bu örnekle ortaya çıktığını söylüyor.

Sendikalar ise; gazetecinin gözaltına alınması ve işyerinde arama yapılmasını protesto ediyor.

ALTINCI BÖLÜM

İSTİHBARATÇI KİMDİR?

I- CASUSLUK

Casusluk dünyanın en eski mesleklerinden biri olarak biliniyor. Yazılı tarihteki bilgilere göre bundan 5000 yıl önce Mısır Kralı III. Tutmosis, kuşatma altındaki Yafa kentine ajanlarını gizlice göndermişti.

Tutmosis'in ajanları; Yafa'ya un çuvalları içinde geçmiş ve kente ilişkin bilgi toplayarak krala bildirmişti. Bu haber alma faaliyetinin savaş stratejilerini büyük ölçüde etkilediği biliniyor. III. Tutmosis'in, döneminde daha sonra sistematikleşecek bir mesleğin tohumları da atılmış olur.

Casusluk ya da teknik adıyla espiyonaj faaliyetlerinin izlerine İncil'de Hz. Musa'nın "Gidin ve o ülkede gerekli araştırmaları yapın" şeklindeki ifadelerinde de rastlamak mümkündür. Ayrıca Eski Ahit'te, Hz. Yüşa'nın Filistin'in fethi sırasında bölgeye iki ajan gönderdiğinden bahsedilir.

İslamiyet'te Kur'an'da, Süleyman Aleyhisselâm'ın kuşlardan ve cinlerden ordularının olduğu, cinlerin kaleler, havuzlar ve kazanlar yaptıkları, içlerinde bina ustalarının ve denizlere dalan dalgıçların bulunduğu, ayrıca birkaç bin kilometre uzaktan Belkıs'ın tahtının anında getirildiği anlatılır (Enbiyâ, 21/82; Neml, 27/39; Sebe', 34/12; Sa'd, 38/37).

Ayetler, bizi fizik ötesi âlemlere götürmekte ve metafizik vakalarla tanıştırıp, cin, şeytan ve ruhânîlerle kalbin ve hissin diliyle konuşabileceğimiz bir âlemde gezdirmektedir. İnsanlık, şu anda bu işin henüz elif-basında ve emekleme devresinde bulunmaktadır. Telepatinin, ruhlarla konuşmanın, cin ve şeytanlarla en geniş sahalarda haberleşme yapmanın ve onları emir altına alıp iş gördürmenin perdesi yeni yeni aralanmaktadır. Maddeyle alakalı laboratuarlarda halledilemeyen meseleler olacak, görülmeyen alemlere ve canlılara müracaat lüzumu duyulacak ve başka âlemlerden gelen şifreleri çözmek için nezih veya habis ruhlara, cinlere ihtiyaç baş gösterecektir. İrtibat arttıkça, onları kullanma sahalarına temayül de artacaktır.

Cinler, Hz. Süleyman'a hizmet ediyorlardı. Ayetin ifadesiyle, emrinde bulunan cinler, Hz. Süleyman'ın kendilerinden yapmalarını istediği şeyleri yaparlardı. Sanat eserleri ortaya koyarak, bu sanatın gelişmesi ve gelişmesi konusunda insanlara büyük destekleri olmuştur. İleride cinler, aynı sahada daha geniş çapta kullanılacak ve onları istihdam edenler, son sınır taşlarını yerlerine koyacaklardır.

Yine Kur’ân’da, Hz. Süleyman’ın cinleri denizlerin diplerine dalma ameliyesinde istihdam ettiği de belirtilmektedir. Telepatinin bu işle alakası vardır veya yoktur; fakat her halükarda, bir gün iaşeleri temin edilerek, cin taifeleriyle deniz altında üç-beş ay kalınabilecektir.

Savaşta cinlerin büyük çapta kullanılabileceğine ayet işaret etmektedir. Büyük devletler, teknik ve teknolojik sahada verdikleri kavga ve mücadelede cinleri kullanıp, -haberleşmede dinlenme ihtimali ortadan kalktığı ve çok seri hareket ettikleri için- telsiz ve telgrafın çalışması ve kod, şifre ve anahtarlarının ele geçirilmesi hususunda cinlerden faydalanacaklardır.

Cinler ile konuşmanın sağlanması, emniyet teşkilatlarının da işine yarayabilir. Meydana gelen veya gelişme safhasında olan faaliyetler ve grup olayları anında merkeze bildirilip, kontrol altına alınabilir. Kim bilir belki o zaman, cinlerden de komiserler ve emniyet müdürleri olacaktır. Ve gün gelecek, milletlerin gizli bir şeyi kalmayacak, cin ve şeytanlar bütün kapalı şeyleri, milletlerin sırlarını ve gizli yanlarını açığa çıkararak, herkesin en gizli yönlerine muttali olma imkânını sağlayacaklardır. Ne var ki insan, her şeyi ruhanilerin ve cinlerin yaptıklarına inanacak ve bu sahadaki gelişmeler sonucunda cinlerin bu şekilde kullanılması, bir bakıma Allah’ın ve Kur’an’ın inkârına yol açacak; neticede de insanlar, ruhlarını tatmin için bunları kullanabileceklerdir.

Enbiyâ suresinin 82. ayetinde, cinlerin daha başka işler de gördükleri belirtilerek, belki cinlerin ileride bizim bilemediğimiz ve tahmin edemediğimiz daha pek çok işlerde de kullanılabileceğine işaret olunmaktadır. Bunu, ister bin senelik hâdiselerin kitaplaştırılması, ister yerin altına ve yeraltındaki madenlere vakıf olma ve isterseniz deniz dibinde yüzyıllardır bulunamayan batık gemilerin tespiti, yeni zenginlik kaynaklarının keşfi veya cinleri uzay dalgıçları, ya da cin uydular şeklinde istihdamla değişik bilgiler edinilmesi olarak düşünmek mümkündür.[175]

İstihbarat faaliyetlerinin çeşitlendiğini, zenginleştiğini ve profesyonelleştiğini görmek için Ortaçağ dönemi ve Rönesans’ı beklemek gerekiyor. Bu dönem Avrupa’sında diplomasi ve istihbarat kavramları birbirine çok yakındı. Öyle ki yaygın kanaate göre elçiler ile ajanlar arasında belirgin bir fark yoktu.

İngiltere’de Kraliçe I. Elizabeth zamanında casusluk ulusal güvenlik için gerekli bir uygulama alanına dönüşmüştü. Kraliçenin kadrosunun özenle hazırladığı istihbarat sistemi Sir Francis Walsingham (1532-90) tarafından yürütülüyordu. O dönem İngiltere’sinin Kıta Avrupa’sındaki en büyük rakibi, daha doğrusu düşmanı İspanya idi. Kaynaklara göre bu, sayıları hiç de

azımsanmayacak düzeyde olan İngiliz ajanlarının İspanya'da cirit atması için yeterli bir gerekçeydi.

Casusluk, uluslararası ilişkilerde, diğer bir devlet hesabına olarak, bir devletin askeri, siyasi, ekonomik, teknik ve başka alanlarda gizli olarak bilgilerinin toplanması ve diğer devlete aktarılmasıdır.

Genel kanı; şimdiki casuslar artık halk arasında iş bitiriyor. Biraz geveze, ağzında bakla ıslanmayan, tam casusların arayıp da bulamadığı lokma cinsler, her meslekte vardır.

Yerin kulağı var sözü boşuna söylenmemiş sözdür.

Casusun kötüsü dile düşenidir!

Hemen her ülkenin iç hukukunda bu alanda hükümler mevcuttur ve ceza kanunlarına girmiştir. Yabancı veya kendi uyruğunda olması durum değiştirmez. Ancak diplomatik statüsü olarak yabancıların böyle eylemler halinde yakalanmaları genellikle sınır dışı edilmeleri sonucunu verir ve o diplomat "İstenmeyen Kişi" (Persona Non Grata) ilan olunur.

Bugün casusluk eylemi kişilere bağlı olmaktan çıkmıştır. Teknik araçların çok gelişmesi bu durumu yaratmıştır, bugün de devam etmekle beraber, artık gizli dinleme ve fotoğraf araçları çok yüksekten uçan casus uçaklarındaki veya gemilerdeki elektronik cihazlar, uzayda casus uydular gibi araçlardan çok etkili roller oynamaktadırlar.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra casusluk olayları çok artmış ve teknik bir nitelik kazanmıştır.

- Atom bombasına ait sırların bazı bilim adamlarınca Rusya'ya verilmesi,

- ABD'nin casus uçakları olan U-2'lerden birinin Rusya, üzerinde düşürülüp pilotunun yakalanması sonucu 1960 Mayıs'ında Paris'te yapılacak Doğu-Batı Zirve Konferansı'ndan vazgeçilmesi,

- İngiltere'de Savunma Bakanı'nın Ruslarla ilgisi olan kiralık kadın şebekesiyle ilişki kurması ile ortaya çıkan Profumo Skandalı,

- Pueblo isimli bir ABD casus gemisinin Çin Denizi'nde yakalanması,

- Londra'daki Sovyet büyükelçiliğinin yüzden fazla diplomatın casusluk yaptıkları gerekçesiyle 1971'de topluca İngiltere'den sınır dışı edilmeleri,

- Batı Almanya Başbakanı Brandt'ın başdanışmanının Doğu Alman casus olmasının anlaşılmasıyla başbakanın istifası ve hükümetin düşmesi gibi durumlar,

- NATO'da görevli sekreterlerin Doğu Almanya'ya kaçışları, son yılların önemli casusluk olaylarıyla ilgilidir.

Her zaman casusluk faaliyeti yapılır. Tarih örnekleriyle dolu. İşte istihbarat kitabımda konuyu detaylı olarak ele almıştım.

İstihbarat faaliyeti devletler arasında yapılır, iktidar kavgası için yapılır. Bilgi, teknoloji, ürün akla gelen hemen her konuda yapılır. Herkes ajan olmak çabasında.

Yabancı istihbarat örgütleri gazeteci, iş adamı akademisyen görüntüsü altında Türkiye'yi mesken tutmuş durumda. Hemen her ülke istihbarat örgütü cirit atıyor.

Devletin istihbarat örgütleri ise kendi içlerinde karşıt grubu takiple görevli. Üstüne üstlük bir de resmi olmayan gayri resmi istihbarat örgütüne karşı dikkat kesilmiş vaziyette.

Dünyanın önde gelen ülkelerinde görülmeyen kaos hali.

İstihbarat bir devletin kılcal damarlarıdır. Tıkanması halinde kan toplar, kangren olur, kalp kapakçıkları kapanır, çalışmaz, beden hareketsiz kalır.

Tıpta buna tıkanan damarların açılması kapakçıkların değiştirilmesi gibi birçok tedavi uygulanır.

Devletin istihbarat ağı ise parçalanmış durumda. Devletin üst kurumları arası güvensizlik aşılamıyor.

Her gün devletin gizli raporları, belgeleri bir gazetede yayınlanıyor. Ya da birilerinin ofisinde ele geçirildiği söyleniyor. Suçlanan ise büroma konuldu diyor. Her şey birbirine karışmış vaziyette.

II- CASUS-AJAN

Casus/Ajan; Bir devlet veya kuruluşun gizli amaçları için çalışan kimse, dil avcısı, çaşıt olarak algılanır.

Siyasi partiler, medya ve kurumlar arasında olabildiğince belge elde etme savaşı yaşanıyor. Yani; Casuslar savaşı!

Uluslararası arenada son zamanlarda Soğuk Savaş dönemine benzer şekilde **casusluk olayları** artmış durumda.

"Tüm elektro posta ve telefonlar taranıyor!

İstihbarat örgütleri peşinizde..."

Tüm dünyada fenomen haline gelen **twitter'a** Amerikan istihbaratçıları da kayıtsız kalamadı. CIA ajanlarının, milyonlarca kişinin bilgilerini paylaştığı **mikro-blok** sitesinde tüm fikirlerini açıkça beyan eden ve çeşitli forumlara katılan kişilerle ilgili **bilgi topladığı** ortaya çıktı. CIA, **açık istihbarat** olarak değerlendirilen yöntemi, internetten haberleşen teröristleri izlemek için tercih ediyor. Birim için geliştirilen **Visible Technologies** adlı sistemle, günde 500 bin civarında ileti ve panolara asılan mesajlar gözden geçiriliyor.

"Ay'da su bulan ABD'li bilim adamı İsrail casusu çıktı"

ABD'de Savunma Bakanlığı başta olmak üzere çeşitli devlet kurumlarında çalışan bir bilim adamı, İsrail için casusluk yaptığı gerekçesiyle tutuklanır. Enerji Bakanlığı ve NASA'da çalışan, 1989 ve 1990 yıllarında ise Beyaz Saray'ın Ulusal Uzay Konseyi'nde görev yapan David Nozette, İsrail ajanı olduğunu söyleyen bir FBI görevlisine bilgi satmaya çalışırken suçüstü yakalanmış. Nozette'nin, Ay'da su bulunması ve pek çok uzay araştırmasında imzası bulunuyor.

Adalet Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre, 52 yaşındaki David Nozette gizli bilgiler elde ederek, İsrail haber alma görevlisi olduğuna inanılan birine vermeye çalışmakla suçlanıyor. Amerikan federal araştırma bürosu FBI ajanları tarafından yakalanan Nozette ile ilgili ilk duruşma Washington'daki federal mahkemede yapılıyor. Nozette'nin casusluğu kendi inisiyatifiyle yaptığı düşünülüyor.

İran'da ABD hesabına casusluk yaptığı gerekçesiyle yargılanan gazeteci önce

yalnızca alkol satın almakla suçlanmış daha sonra, geçerli basın kartı olmadan çalışma ve son olarak ABD hesabına casusluk suçlamalarına muhatap olmuş.

Amerikan Dışişleri Bakanlığı suçlamaları asılsız diye nitelerken, İran Adalet Bakanlığı ise bu açıklamaların suçlamalar görülmeden yapılmasını komik diye niteler.

ABD ve İran çifte vatandaşı olan Saberi, son altı yıldır yaşadığı İran'da öğrenim görüyor ve bir kitap yazıyordu. Roksana Saberi bundan üç yıl önce kısa bir süre BBC için aynı zamanda Amerikan NPR radyosu ve Fox News televizyon kanalında da çalışmış.

Fransız Öğretmene 'Casus' Suçlaması

Tahran'daki Devrim Mahkemesi, Batı adına casusluk yapmaktan Fransız akademisyen Clotilde'i Reiss tutuklar. Avrupa Birliği'nin tüm çabalarına rağmen serbest bırakmaz.

Reiss, Tahran'da yapılan izinsiz gösterilere katıldığını, çektiği fotoğrafları Avrupa'ya gönderdiğini itiraf eder. Merak ettiği için gösterilere katıldığını ve edindiği bilgileri Fransa'ya aktardığını belirten Reiss, İran aleyhinde faaliyette bulunma niyetinde olmadığını söyler.

"Seksi ajan para için saf değiştirdi"

Fas asıllı Melike Kerim, 2004 yılında Hollanda istihbaratına gizli bir görev için getirilir. Görevi; İslamcı organizasyonların içine sızarak para kaynaklarını ortaya çıkarmaktır. 2006'da gayrimenkul yatırımcısıymış gibi Dubai'ye gönderilir. Hollanda bağlantılı İslami örgütlerin izini sürer. Uyuşturucu ve silah kaçakçılarıyla işbirliğine girerek Dubai'deki şirketi üzerinden para aklamaya başlar. Dubai'de Melike kaçırılır. Mısır'da yasadışı işlere karışma nedeniyle hapse atılır. Hollanda istihbaratı olayı hasıraltı eder. Melike'nin para aklama ve uyuşturucudan elde ettiği 30 milyon dolarlık serveti ise kayıplara karışır.

"Türkiye'deki casuslar ne yapıyor dersiniz?"

İstihbaratta, yöntemler ve araçlar sürekli değişmiştir. Değişmeyen istihbaratın son aşamada bir beyin tarafından değerlendirilerek sonuç çıkartılması ve alınacak bir karara temel teşkil etmesidir. İstihbaratta en önemli unsur insan kaynağıdır. Bilgiye ulaşan sentezleyen ve anlamlı sonuçlar çıkartan insan gücüdür. İhtirasları, kıskançlıkları, zaafları ve zayıflıkları ile insan kuşkusuz makine gibi kontrol edilemez.

İstihbarat global bir alandır. İstihbaratı gerçekleştirenlerin dünyası gizemli bir dünyadır.

Ajanların iç dünyaları, psikolojileri, yetiştirilme yöntemleri farklı bir dünyadır. İkili bir yaşantısı olan, farklı yerlerde farklı kimlikler taşımak zorunda olan ajanların kendi gerçek kimliklerinin bundan nasıl etkilendiği, bir çatışma yaşayıp yaşamadıkları ve bu mesleğin meydana getirdiği alt kültürün sosyolojik ve psikolojik boyutu vardır.[176]

Bu noktada istihbaratta en önemli unsurun insan kaynağı olduğunu söyleyebiliriz. Sonuçta bilgiye ulaşan sentezleyen ve anlamlı sonuçlar çıkartan insan gücüdür. İhtirasları, kıskançlıkları, zaafları ve zayıflıkları ile insan, makine gibi kontrol edilemezler.

İstihbaratta başarı; iyi bir organizasyonla, bu organizasyonu yürüteceklerin kalitesi ile ortaya çıkar. İyi eğitilmiş eleman güven verir.

İstihbarat elemanlarının seçilmesi, eğitilmesi ve gerektiğinde özel görevler için çalıştırılması gizliliği gerekli kılar.

İyi bireyler yetiştiren toplumlar iyi istihbaratçılara da sahip olur. Amaç dışı kullanılan istihbarat örgütlerinin, güvenilirlikleri sorgulanır.

Takip ve izleme yapan tüm istihbaratçılar; hedef kişileri daha rahat izleyebilmek için bazen de maske olurlar, yani kılık değiştirirler.

İstihbaratçı; her şey, herkes, her yer, her zaman konularına azami derecede özen gösteren kişidir.

İstihbaratçılık belli bir zekâ düzeyi gerektirir. Bir yanıltma faaliyeti olan istihbarat faaliyeti bir akıl oyunudur ve bir küresel zekâ yarışıdır.

İstihbaratçı akıllı ve zeki olduğu kadar kuvvetli bir önsezi sahibidirler.

İyi bireyler yetiştiremeyen toplumların, yeterli sayıda iyi istihbaratçılara sahip olma şansı da yoktur.

Etki Ajanları - Yönlendirilen Ajanlar

Satın alınabilir kişiler, aydınlar, hemen her toplumda olabilir. Ancak vesayet altındaki devletlerle kimlik çatışması yaşanan toplumlarda ve üçüncü dünya ülkelerinde rastlanır.

Satın alınabilirlik medyada, bürokraside ve siyaset sahnesinde olabilir.

Yönlendirici ajan statüsünde olan etkili bir gazeteci ya da medya patronu ile kamuoyunu etkilemeye, binlerce okuyucuyu ve siyasal iktidarı doğrudan etkileyecek bir silaha da kavuşmuş olursunuz.

Dini bir tarikat-cemaat şeyhi de etki altına alınabilir. Ve o artık yönlendirme ile binlerce müridini de "kobay eleman" haline gelir. Ve gerektiğinde halk hareketinde seçimlerde oy vermede kullanılabilir. Sempati uyandırılan kişiler ise kültürsüzleştirmede, kesintisiz silah olan kitle iletişim, eğlence ve eğitim araçlarıyla (sinema, müzik, moda, internet, televizyon vb.) istenildiği gibi sağlanabilir.

Her toplumda parasal ya da siyasal güç için en güçlü bir devletin himayesi altına girmeye can atanlar olabilir. Bu tip insanları sürekli zinde tutabilmek için ABD, vatandaş yapma adı altında her yıl dünyada şanslıyı belirleyen lotaryalar düzenlemektedir.

Etki ajanları, özellikle devletine, ülkesine ve toplumuna aidiyet duygusu zayıf, parasal ve siyasal güç için her türlü ilişkiye girme eğilimli, milli bilinci gelişmemiş, tercihen de etnik-dinsel özürlü azınlık ırkçıları arasından seçilirler.

Savaşan her ülke karşı ülkede etki ajanları kullanır. Avrupa Türkiye savaşının bin yıllık geçmişinde bununla ilgili birçok örnek görmek mümkündür. Ekonomik, hukuksal ve siyasal kapitülasyonlarla Osmanlı Devleti'nin elini kolunu bağlayan; etnik ayrılıkçılıkları kışkırtan; insan haklarını tek taraflı bir istismar ve baskı aracı olarak kullanan Batılı devletler, az sayıda da olsa kendi etnik ajanlarını yetiştirmeyi, böylece kontrol unsurunu daha köklü biçimde elde tutmayı ihmal etmemişlerdir.

Ali Paşa, Fuat Paşa, Mahmut Nedim Paşa gibi sadrazamların düşman devletlerin adamı oldukları bilinen birer gerçektir. Yine I. ve II. Meşrutiyet'te Osmanlı Meclisi Mebusanı'ndaki ayrılıkçı etki ajanlarının sayısı nitelik ve nicelik yönünden büyüktür. Sonra, I. Dünya Savaşı döneminde Anadolu'da yüzlerce yabancı kolej vardır. Ve okullar birer etki ajan yetiştirme üsleridir. Merzifon'daki Amerikan Koleji Pontuscu Rum Çetelerinin, Tarsus'taki Amerikan Koleji de Taşnak ve Hınçak Çetelerinin karargâhı olarak kullanılmıştır. Sivas Kongresi'nde ise Amerikan mandacılığını isteyen ulusçu-özde etki ajanı aydınlar olmuştur.

Bir dönem İngiltere ve Fransa iken yeni yüzyılda en çok etki ajanına sahip olan ABD'dir. Ülkelerde geleceğin yönetici adayı olarak kendi yandaşlarını yetiştirmede, ilk aşamada pilot vakıf-enstitü-üniversitelerini kullanılmaktadır.

Fulbright Vakfı kurumsallaşmış ve gelenekselleşmiş yapısıyla, ABD dışındaki tüm ülkelerde seçimi yapmaktadır. IQ' su yüksek gençleri, hedef ülkelerde aynı yöntemle belirlemekte, eğitime almaktadır. Kişiliği uygun görülenler ise profesyonel eğitime tabi tutulur.

ABD; etki ajanlarının seçiminde ve eğitiminde klasik kalıpları terk etmiştir. Çıkarları açısından iktidar kadrolarının yanı sıra muhalefet kadroları ve hatta mafya mensuplarıyla, her türlü uyuşturucu, siyasal cinayet, ihtilâl ve de silah pazarlaması gibi kirli işlere bulaşanlarla da ilişki kurabilmektedir. ABD için devletler arası hukuk yoktur. ABD çıkarı vardır. Etki ajanlığında her kesimden kullanılabilir eleman devşirebilmektedir.

Kendisine yönelik tehdidi, kendi kontrolü altında hedef ülkelere yönlendirmek, ABD güvenlik istihbarat stratejisinin temel ilkesidir.

Yani etki ajanları ABD'de ve ABD dışında, yalnızca ABD kontrolündedir.

Etki ajanlarının seçiminde ve eğitiminde kullanılan yöntem, biraz farklılıkları ile AB ülkeleri için de söz konusudur. Kendi ülkelerinde yaşayan yüz binlerce Türk işçi ailesinin temel gereksinimi olan resmi Türk ilkokullarının bile açılmasına izin vermeyen, buna karşılık Türkiye'de her derecede eğitim kurumuna sahip olan Avrupa ülkeleri içinde başı İngiltere ve Almanya çekmektedir.

Türkiye'de; İngilizce, Almanca, Fransızca, İtalyanca gibi dillerin yaygınlaşması hatta eğitim dili olması için her türlü çabayı sarf eden AB ülkeleri, etki ajanları sayesinde Türkiye'nin olası tepkisinin ya da misilleme politikası uygulamasının önüne geçmektedir. Örneğin, dünyaya yayılmış İngilizce eğitim veren okul yöneticilerinin, İngiltere'de Lordlar Kamarası'nda düzenlenen özel törenlerle hemen her yıl İngiliz dili ve kültürüne hizmet yüksek ödülü almaları sıradan bir tesadüf değildir.

İngiliz istihbarat servisleri MI5 (iç) ve MI6 (dış), Türkiye'deki etki ajanlarını, İngilizce eğitim almış ya da İngiltere'de yüksek öğrenim yapmış adaylar arasından seçmektedir. AB'ye rağmen ABD'nin müttefiki olarak ön plana çıkan bu ülke, etki ajanlarını salt yüksek öğrenim mezunlarının yanı sıra, Türkiye'deki bölücülerden, din istismarcılarından Marksist militanlarından ve hatta uyuşturucu mafya babaları arasından da seçmektedir.

Almanya ise, etki ajanlığında ağırlıklı olarak kendi ülkesinde yaşayan Türk vatandaşı arasındaki yüksek öğrenim gençliğini hedef almaktadır. Humboldt

Vakfı, Heinrich Böll Vakfı gibi aracı kuruluşlar, uygun aday öğrencilerin yanı sıra, maddi çıkar ve sürekli destek karşılığı saptadıkları Türk akademisyenlerini ve yerel politikacıları da Alman Anayasayı Koruma Teşkilâtı (BFV) ve Dış İstihbarat Örgütü'nün (BND) kapsamlı eğitim programlarına dâhil etmektedirler.

Almanya, üst düzey etki ajanlarının yanı sıra, himayesindeki -daha doğrusu sevk ve idaresindeki- bu tür Cumhuriyet karşıtı militan yapılanmalar sayesinde Türkiye'yi de karıştırma ve yönlendirme gücüne sahip olmuştur.

Yunanistan ise Rum kökenli gençlerimizi özel eğitime tabi tutmak yerine, Türkiye'deki rejim karşıtı tüm ideolojik unsurlara kucak açmakta; istihbarat servisi KİP'in sevk ve idaresinde başta bomba eğitimi olmak üzere terörist eğitimi olanağı ve parasal destek sunmakta; sığınmacılara geçici iskân yeri (Lavrion Kampı vd.) ile ilâveten Güney Kıbrıs Cumhuriyeti'nin tüm olanaklarını sağlamaktadır.

Almanya kadar geniş kapsamlı olmamakla birlikte, Fransız DST ve DGSE, İsveç'in FOE ve SABO, Bulgaristan'ın DS, Romanya'nın DIE, Hollanda'nın BVD servisleri de kendi çaplarında etki ajanı ve de ajan-provokatör yetiştirme çabası içindedirler.

Müslüman ülkelerin Türkiye'de etki ajanı temininde en uygun mekânları, tarikatlara ait tekkeler, dinci siyasi kuruluşlar, dernekler, vakıflardır.

Türkiye'de sayısal yönden en çok etki ajanına, ajan provokatöre sahip olan İran, bu iş için istihbarat servisleri SAVAMA ve VEVAK'ı görevlendirmiştir. Bu servis elemanlarının saptadıkları aday öğrenciler, Kum kentindeki medreselerde dinsel eğitimden geçirildikten sonra askerî ve siyasal eğitime tabi tutulmaktadır

Suudi Arabistan ise, adayları belirledikten sonra Cidde ve Riyad'daki üniversiteleri ile Mısır'daki El-Ezher Üniversitesi'nde eğitime almaktadır. Suudi Arabistan'ın, profesyonel eğitiminde tıpkı İran'ın Caferi olma koşulundan vazgeçmesi gibi, Vahhabi olma koşulundan, taktik gereği vazgeçtiği gözlemlenmektedir. Bu ülkenin etki ajanları ile ilişkisinin sürekliliği, hac organizasyonları ile doğrudan ilgilidir.

Suriye Muhaberatı ise, Irak'taki Saddam karşıtlarını "Birleşik Cephe" kapsamında çok yönlü eğitirken, Türkiye'de -özellikle de Hatay'daki- Arap kökenli aday gençlerin eğitimleri ile de yakından ilgilenmekte; rejim karşıtı her türlü ideolojik ve etnik yapılanmaların özellikle askeri eğitimine lojistik destek vermektedir.

Adayları kendi ülkesinde özellikle eğitme çabası olmayan ülkelerin başında ise Çin Halk Cumhuriyeti, Rusya Federasyonu ile İsrail gelmektedir. Çin Halk Cumhuriyeti'nin İstihbarat Örgütü olan GRI, yönlendirici ajan adaylarını, dış ülkelerdeki Maocu yapılanmalardan belirlemekte; birey olarak ele almaktan daha çok, örgütsel disiplini ve kullanımı öngörmektedir.

Rusya Federasyonu, eski Sovyet dönemindeki ideolojik sevk üstünlüğünü kaybetmişse de, kendi topraklarında "askerî eğitim" ve "diplomatik koruma" ya da "gözyumma" gibi lojistik destekler karşılığında belli terörist yapılanmalara hâlâ söz geçirebilmektedir. İsrail'in MOSSAD'ı ise, dünyadaki tüm Musevilerin birer profesyonel servis ajanı olduğu inancından hareketle, ırkçı yobazlığını sürdürerek, profesyonel etki ajanı yetiştirmek yerine satın alınabilir aydınları kullanmayı yeğlemektedir.[177]

"Casuslar da deşifre olabilir!"

Amerikan Savunma Bakanlığı Pentagon'un gizli belgelerini İsrail'e ilettikleri gerekçesiyle yargılanan Yahudi lobisi AIPAC üyesi iki kişiyle ilgili dava düşürüldü. Steve Rosen ve Keith Weissman isimli iki AIPAC üyesi, Pentagon çalışanı Lawrence Franklin'den aldıkları Pentagon'un İran ve El Kaide ilgili belgeleri İsrail Büyükelçiliği'ne vermişti. Amerikan Hükümeti, İsrail lobisinden gelen baskılara daha fazla dayanamayarak, davayı yeterli delil bulunmadığı gerekçesiyle geri çekti.

Amerika'da İsrail lobisiyle ilgili kuşkuları arttıran dava 2005 yılında başladı ve belgeleri AIPAC üyelerine verdiğini itiraf eden Pentagon çalışan Lawrence Franklin 12 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Casusluk suçlamasıyla dört yıldır hakim karşısına çıkarılan AIPAC üyeleri Steve Rosen ve Keith Weissman'la ilgili davayı çeken Amerikan Hükümeti, davanın karmaşık olduğunu ve casusluk suçlaması için daha fazla delil gerektirdiğini bildirdi.

Kongre Üyesinin İsrailli Ajanla Telefon Konuşması

Amerikan yönetiminin 'daha fazla delil gerekli' mazeretiyle davayı geri çekmesine rağmen, uzmanlar İsrail lobisinin Amerikan Kongresi üyeleri üzerinde kurduğu baskının etkili olduğu görüşünde. Bush döneminde teknik takibe alınan Kongre üyesi Jane Harman'ın İsrailli bir ajana telefonda davanın düşmesi için adalet sistemine baskı kuracağını söylemesinin ortaya çıkması, skandalın büyüklüğünü de gözler önüne sermişti.

Para Karşılığı Komite Başkanlığı

Harman’ın bu sözlerine karşılık İsrailli ajan ise, Temsilciler Meclisi Başkanı Nancy Pelosi’ye seçim için finansal yardımda bulunacağı ve bu şekilde kendisine baskı kurarak Harman’ı Kongre’nin İstihbarat Komitesi başkanlığına getirmesini sağlayacağını söylemişti. Amerikan Federal Polis Teşkilatı FBI’ın Harman ile ilgili soruşturması, Bush döneminin Adalet Bakanı Alberto Gonzales tarafından engellenmişti.

“RICE, AIPAC üzerinden İsrail’e bilgi gönderiyormuş”

Öte yandan haklarındaki casusluk suçlamasını reddeden ancak Pentagon belgelerini İsrail’e verdiklerini kabul eden AIPAC üyeleri Rosen ve Weissman, Washington’da bu tür belgelerin elde edilmesi için diplomatların ve lobicilerin kendi kontaklarını kullandığını ve bunun da normal olduğu şeklinde bir savunma yaptı. AIPAC üyeleri, ABD eski Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice’ın düzenli bir şekilde AIPAC aracılığıyla İsrail’e bilgi gönderdiğini de söyledi.

“OBAMA’nın adayını istifa ettirmişlerdi”

Amerikan politikaları üzerinde önemli bir nüfuza sahip olan İsrail lobisi AIPAC, geçtiğimiz aylarda Obama’nın Ulusal İstihbarat Konseyi’nin başına getirmeyi düşündüğü Charles Freeman hakkında karalama kampanyası başlatmış ve Freeman göreve gelmeden istifa etmişti. AIPAC ve diğer Yahudi örgütler, geçtiğimiz ayın sonunda Cenevre’de yapılan ve İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad’ın da bir konuşma yaptığı BM Irkçılıkla Mücadele Konferansı’na ABD’nin katılmaması çağrısı yapmış, Obama yönetimi de bu çağrıya uymuştu.

Yani teknolojideki gelişmeler, casusluk faaliyetinde ağırlıklı olarak görüntü ve ses takibine yöneldi. Öylesine ki şantaj aracı artık kasetler. Deliller ise, belgeler, bantlar, kasetler.

Türkiye’de yaşanan gerginlikler de herkesin birbiri hakkında dosya tutması. Özel elemanlar artık şirketlerin, bürokrasisinin siyasilerin vazgeçilmez elemanı haline gelmiş durumda. Bir ofis oluşturulmakta, emekli asker, polis, istihbarat mensubu ekiple o kişi kurum kuruluş adına mobil hareket edilmektedir.

Sosyal Ajan, Bilgi Kirliliği

Türkiye’de tam bir bilgi kirliliği yaşanıyor. Gizli bilgiler, gizli belgeler alakasız kişilerin bürolarında evlerinde bulunuyor. Yetkili kurumlar şaşkın durumda.

Yine yapılan açıklamalar, verilen ifadeler doğru mu yanlış mı belirsizliğini

koruyor. Öylesine koruyor ki, birinin dediğini diğeri yalanlıyor. Bazen de tevil yoluna gidiliyor. Kaş yapayım derken göz çıkarılıyor.

Son kafa karıştırıcı açıklamaları ise Ümraniye davası nedeniyle gözaltına alınanların kamuoyuna yansıyan ifadelerinde görüyoruz.

Bunlardan biri ve sonuncusu ise Eski özel harekâtçı İbrahim Şahin'in ifadelerine MİT'in verdiği cevap.

İstihbarat literatürüne de yeni bir kavram eklendi; "Sosyal ilişki üzerinden bilgi aktarımı."

MİT'ten yapılan yazılı açıklamada, Şahin'in savcılık ifadesinde dile getirdiği, "PKK terör örgütünün Aktütün Karakolu'na yönelik saldırısını 20-25 gün önce öğrendim. MİT'teki tanıdığıma bildirdim" sözleri yalanlanıyor. Açıklamada, Şahin ile kurumsal olmayan "sosyal bir ilişki" üzerinden bilgi geldiği kabul ediliyor.

MİT açıklamasındaki, "Sosyal ilişki"nin anlamını üst düzeyde bir yetkili, şöyle açıklıyor: "İbrahim Şahin ile kesinlikle kurumsal bir bağlantımız yok. Şahin'i, MİT bugüne kadar ne kaynak, ne haber elemanı ne de bir başka anlamda değerlendirmiştir. Bugüne kadar da kendisinden operasyonel bir istihbarat alınmamıştır. Dünyadaki bütün gizli servislere olduğu gibi MİT'e de birçok kaynaktan bilgi, belge ve haber gelmektedir. Bu bilgilerin bazıları arkadaşlık ortamında yapılan sohbetlerden sağlanmış olabilir.

Personel, bu tür sohbetlerde ülke menfaatine konular olduğunu değerlendirirse, üst makamlarına iletebilir. MİT bu tür bilgileri 'sosyal ilişki' çerçevesinde gelen bilgiler olarak değerlendirir. İbrahim Şahin'in 'MİT'e bilgi veriyordum' sözlerini de tamamen bu şekilde değerlendirmek lazım. Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde birlikte görev yaptığı ve zaman zaman bir araya geldiği bir personelimizle sohbetinden gelen notlardır. Bu sohbetin notları arasında da Aktütün Karakolu'na saldırı düzenleneceğine ilişkin herhangi bir konu bulunmamaktadır."

"Her gizli bilgi 'gizli' sayılmaz"

Askeri Yargıtay'dan Ergenekon davasını etkileyecek karar çıktı. Askeri Yargıtay, Sauna çetesi davasında yargılanan Yüzbaşı Nuri Bozkır'ın Özel Kuvvetler Komutanlığı'ndan iki CD'yi sivillere vermesi nedeniyle "devlet güvenliğine ilişkin bilgiyi açıklamak" suçundan verilen hapis kararını bozdu. Bozma kararında, Ergenekon davasının da önemli bir bölümünü oluşturan

“devlete ait gizli belgeler” konusu ele alınarak, internetten de indirilebilen ve herkesin ulaşabileceği bilgileri taşıyan belgelerin sırf üzerinde “gizli” ibaresi bulunması nedeniyle gizli sayılamayacağı belirtildi. Genelkurmay Askerî Mahkemesi, Yüzbaşı Bozkır’ı sivil şahıslara, Özel Kuvvetler Komutanlığı’na ilişkin bilgiler ve İran’da uygulanan rejimle ilgili değerlendirmeler içeren iki CD vermek suçundan 6 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırmıştı.

Askerî Yargıtay Daireler Kurulu’nun, gerekçeli kararında “Kursiyer subayların dahi kaynakça olarak kullanabildikleri bu doküman ve bilgilerin, devletin güvenliği veya siyasal yararları ile ilgisinin ne olduğu somut şekilde irdelenip değerlendirilmeden, özde sadece ‘gizli’ gizlilik derecesi esas alınarak karar verilmiştir. CD’lerde yer alan ve suça konu olan bilgilere ulaşılabilme imkânının, elde ediliş şekli aynı olmasa dahi benzer birtakım bilgilerin, açık kaynaklarda ve internet sitelerinde yer alması olguları dikkate alınmadan ve değerlendirilmeden, suçun oluştuğunu kabul etmek isabetli görülmedi” denildi.

Bu kararın; Ümraniye davası sürecinde sanıklarla ilgili sivil yargı tarafından nasıl değerlendirileceği ise şimdilik belirsiz.

İnsanların kendi mutlak doğru bilgisi yoktur. Herkesin kendine göre doğruları vardır.

Yabancılar ve Provokasyonlar

ABD Başkanı John F. Kennedy tarafından 1961 yılında ‘**Barış Gönüllüleri’** adı altında bir program yürürlüğe konmuştu.

Özel olarak seçilen gönüllüler gittikleri ülkelerin insanlarına Amerikalıları tanıtmak, Amerikalıların da bu ülke insanlarını tanımaları için çalışacaklardı.

Nitekim bu program daha da geliştirilerek ‘**Peac Corp USA’** adlı Soğuk Savaş Örgütü adına on binden fazla genç kız ve erkekten oluşan ‘Barış Gönüllüleri’ 1965 yılında ortaokul ve liselerde İngilizce ders vermek üzere ülkemize gelerek **Anadolu’nun içlerine** dağıldı.

Geleneksel konukseverliğimizden ve iyi niyetimizden fazlasıyla nasiplenen bu gençler evlerimize kabul edildi, sofralarımıza aynen bir aile bireyi gibi oturtuldu. Böylece bir iki yıl içinde bizi bizden daha iyi tanır hale geldiler ve her biri görev alanlarının toplumsal haritasını çıkartarak siyasal, kültürel, etnik yapımızın; alışkanlıklarımızın, tutum ve davranışlarımızın, inançlarımızın, değerlerimizin ince, kırılgan, duyarlı yanlarını, bölgelere göre elde ettikleri benzer hassas bilgileri birer rapor haline getirdiler. Sonrasında kanlı Kahramanmaraş, Sivas,

Çorum, Malatya olayları patlak verdi.

Emperyalizme karşı duran, halkı uyarmaya çalışan gençler, aydınlar katledildi, yaralandı, içeri tıkıldı, işkencelerden geçirildi... Bu kanlı olaylara tanık olanların çoğu bugün yaşıyor. Örneğin 1975 Malatya olaylarının nasıl tezgâhlandığını, Malatya'da neler yaşandığını; dönem siyasetçilerinin, gazetecilerinin olayları nasıl değerlendirdiklerini, kimlerin ne aymazlıklar içinde olduğunu ayrıntılarıyla gençlerimize anlatmalıyız.

Kahramanmaraş, Sivas, Çorum dosyalarının kapağını yeniden açmalıyız. Dün; Soğuk Savaş oyununa gelerek şuursuzca kardeş kanı döken kimlerse bugün ortaya çıkıp özeleştiride bulunmalı…

Yakın tarihte, milliyetçilik adına yapılanlar hâlâ belleklerde iken bunları kimse olmadı sayamaz. Aynı can alıcı hatalara doğru hızla kayıyoruz. Bugün, aktif siyasal yaşamın dışında kalan ülkücülerin, ulusal sahiplenmeyi kendi tekellerinde görmelerini, bu psikoloji ile takındıkları yargılayıcı ve hükmedici tavırlarını rahatsız edici ve tehlikeli buluyorum.

Trabzon'daki son olaylar nedeniyle anladım ki 'Barış Gönüllüleri' nin 40 yıl önceki raporları gerektikçe raflardan indirilerek tozları alınmakta! Bu tipleri ülkemize kim davet etti, kim başıboş bıraktı, ülkemizden ayrılırlarken çantalarında neler vardı, siyasi ve toplumsal yaşamımızı nasıl etkilediler, onları gönderenlerin çıkarları ve hedefleri neydi?

Belki, bir gün bir araştırmacı gazeteci çıkar, kafamızdaki tüm bu sorulara bir yanıt bulur. Neyse denilecek bir konu değil; ama biz yine de neyse diyerek konumuza dönelim.

Gazeteci, İstihbaratçı ve Lobicilik

Gazetenin toplum yaşamında yer alışından beri, yönetenlerin yönetilenler üzerindeki despotik baskısı, frenlenmeye çalışılmıştır.

Devletin kurumlaşmasında, hukuk kurallarına göre işlemesi ve işletilmesinde, yetkilerin, görevlerin belirlenmesinde, hukuk kuralları ile hukukun üstünlüğünü yerleştirmekte gazeteler, gazeteciler tarihsel işlev görmüşlerdir.

Kitaplarda detaylı olarak ortaya konulan görüşler, gazetelerle günlük olarak kısa kısa kitlelerin bilgisine sunulmaktadır. Görsel medyanın da devreye girmesiyle karanlık odalardaki bilginin halkın bilgisine sunulma akışı da hızlanmıştır.

Hatta çoğu kez gazeteci ile casusluk, ajanlık ilişkisi de tartışılmaya başlamıştır. Ajan akademisyen, ajan, iş adamı, ajan sivil toplum örgütü mensubu ve ajan gazeteci tartışılmaktadır. Konu batı ülkelerinde daha sıklıkla gündeme getirilmektedir.

Devlete ait “hassas bilgilerin” gazeteciler arasında gidip gelmesi suç mudur?

Bakın; İsrail adına lobi yapan iki Amerikalının elinde bu tür bilgiler bulununca, casusluk davası açılması gündeme gelmişti. Ancak savcılar, suçlamalarını geri çekerek önemli bir içtihat yarattılar. Karar, sadece lobiciler için değil, bilgi edinme hakkı savunucuları için de bir zafer olmuştur.

ABD’de dört yıldır süren hukuki mücadele, savcıların, İsrail adına çalışan iki eski lobici hakkındaki casusluk suçlamalarını geri çekmesiyle sonlanıyor. Çıkan ön mahkeme kararlarının, davayı kazanma ihtimallerini çok düşürdüğünü belirten savcıların bu hamlesi, “bilgi edinme hakkı” açısından da emsal teşkil ediyor.

ABD’deki en etkili Yahudi kuruluşlarından Amerikan-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi (AIPAC) adına çalışan Steven Rosen ve Keith Weissman, 2005’te FBI soruşturmasına uğramışlardı. İkilinin, Orta Asya ve Orta Doğu’daki terör hareketleriyle ilgili ABD istihbarat raporlarını elde edip, bunları 1999-2004 yılları arasında İsrailli gazetecilere ve yetkililere sızdırdığı ortaya çıktı.

Rosen ve Weissman’a bilgileri veren ve onlardan ayrı olarak yargılanan ABD Savunma Bakanlığı yetkilisi Lawrence Franklin, kapalı duruşmada suçunu kabul edip, 2006’da 12 yıl hapis cezasına çarptırıldı. İki lobici hakkında da 1917’den beri ilk casusluk davasının açılması gündeme geldi.

Rosen ve Weissman, ABD yönetiminin bu bilgileri sıkı biçimde korumadığını, sorumluluğun yönetime ait olduğunu savundu. ABD’nin güvenliğini tehlikeye atmadıklarını da belirten ikili, George W. Bush dâhil, önceki dönemin yetkililerini mahkemeye tanık olarak getirme hakkı da kazandı.

Savcılar, geçen cuma, gizli belgelerin dava süresince açıklanmak zorunda kalacağını da gerekçe gösterip mahkemeye suçlamalarını geri çektiklerini bildirdiler. Böylece ABD siyasi sisteminin önemli bir parçası olan lobicilerin yanı sıra, içeriden bilgi alan gazeteciler ve siyasi yorumcular da rahatladı. Soruşturmayı eleştirenler, dava açılırsa, hükümet yetkilileriyle, gazeteciler ve lobiciler arasında sık sık yapılan bilgi alışverişinin suç haline geleceğini belirtiyorlardı. Bundan böyle tüm sorumluluk, gizli bilgileri sızdıran hükümet

yetkililerinde olacak.

Her gün gazete manşetlerini TV ekranlarını dolduran yığınla yolsuzluk, bilgi sızdırma telefon dinleme gibi olayların yer aldığı Türkiye'de ise her şey bir birine karışmış vaziyette.

Türkiye'de hemen her konuda olduğu gibi gazeteci gazeteci gibi değil, iş adamı iş adamı gibi değil, patron patron gibi değil hukukçu hukukçu gibi değil. Ya ne gibi? Paranın, makamın, kariyerin yetkinin sarhoşluğu içinde. Böyle olunca da kim ajan kim değil sorusu da havada kalıyor. Öyle ki dürüst diye tanımlanan da namuslu diye bilinen de vatansever gibi yansıtılan da bir bakıyorsunuz ki akçeli işlerin göbeğinde. Ama ne gam! Savunucuları için o örnek kişi. Siz istediğiniz kadar belgelerle anlatın, konuşun ama ikna edemezsiniz ki!

Hele halk açısından baktığımızda durum daha da vahim. Öyle ki okuma, öğrenme araştırma çabası içinde olmayan yandaşlık dürtüsü gözleri kör, kulakları sağır, kalpleri mühürlü yapıyor.

Gerçekler de öylece havada kalıyor.

CIA Ajanının Öngörüsü

Türkiye ve bölge ülkelerine ilişkin o kadar uzman var ki Batı'da yorum-analiz yapan yapana. Ve her açıklama ise Türk medyasının başköşelerinde. Ülkeyi yönetenlerin kendi ülke uzmanlarının görüş ve önerilerini ciddiye alma eğilimi olmayınca yabancıların değeri artıyor. İtibarlı Batılı uzmanlardan biri de ABD'nin istihbarat örgütü CIA eski üst düzey yöneticilerinden Graham Fuller.

Fuller; Bush yönetimi döneminde ABD ile Türkiye'nin, Orta Doğu'da ortak çıkarlara sahip olmadığını belirterek ABD'nin aynı politikayı sürdürmesi halinde, Türkiye'nin ABD'nin çıkarlarının dışındaki bir çizgiyi izleyebileceğini savundu. Türkiye'nin, "Kürt sorununu çözmeden bölgesel güç olamayacağını" öne süren Fuller, Türkiye'nin "kendi Kürt sorunun esiri haline geldiğini" de iddia ediyor.

Amerikan istihbarat örgütlerini bir araya getiren ve geçtiğimiz günlerde küresel beklentiler raporu açıklayan Amerikan Ulusal İstihbarat Konseyi'nin başkan yardımcılığını da yapan Fuller, BBC ile yaptığı söyleşide ABD'nin Orta Doğu'da oldukça etkisiz olduğu ortaya çıkan, bölgedeki birçok ülkeye karşı kavgacı ve olumsuz bir siyaset izlemeye devam etmesi halinde Türkiye'nin, ABD'yi bölgedeki ilişkileri açısından iyi bir ortak olarak görmeyebileceğini

belirterek şöyle devam ediyor.

Bu durumda da Türkiye, kendi çıkarlarına daha uygun, rasyonel ve bağımsız bir siyaset izlemek durumunda kalacaktır. Bu da Amerikan çıkarlarının dışında bir çizgi izlemek anlamına gelir.

Burada özel olarak, Rusya, İran ve Suriye ile iyi ilişkiler geliştirmekten, Filistin siyasetinin Hamas da dâhil olmak üzere unsurlarıyla ilişkiler kurmaktan söz ediyoruz. Ayrıca, ben Türkiye'nin komşularıyla iyi ilişkiler kurmasının faydalarını, Washington yönetimi bunu anlamamış olsa da hem Türkiye hem de Amerika açısından şimdiden görmeye başladığımızı düşünüyorum."

Fuller, "Türkiye'nin ciddi bir arabuluculuk rolü için nüfuzu yeterli mi?" sorusunu yanıtlarken de Türkiye'nin, bölge ülkeleri üzerinde ve bölge diplomasisinde, Amerika, Rusya ya da Avrupa ülkelerinin sahip olduğu türden bir nüfuzu olmamakla birlikle bölge ülkesi olarak böyle bir rol üstlenebileceğini ifade ediyor.

Türkiye'nin birbirine düşman olan ülkelerin hepsiyle dost bir ilişki yürütme siyasetinin sürdürülebilir bir siyaset olduğunu düşündüğünü ifade eden Fuller, "Bence Amerika Birleşik Devletleri buna benzer bir siyaseti, kendisi için de uygulayabilir. Amerika, izlediği siyasetle kendisine düşman yaratıyor. Türkiye de bu tuzağa düştü daha önce" diyor.

Obama yönetimi altında, Amerika'nın Orta Doğu'daki siyaseti açısından önemli değişiklerin olacağı konusunda umutlu olduğunu ifade eden Fuller "Bence Türkiye için, kendisini İran, Suriye, Rusya ve Filistin konularında çok zorlamayacağını tahmin ettiğim bir Obama yönetimiyle iyi ilişkiler geliştirmek daha kolay olacak… Obama yönetiminin, Bush yönetimiyle kıyaslandığında, Türkiye'de demokratik kurumların önemine daha çok vurgu yapacağını düşünüyorum. Çünkü Bush yönetimi, ilkesel düzeyde bir siyaset izlemedi ve genel olarak Türkiye'de Amerika'nın bölge siyasetine destek sunan kesimleri desteklemeyi doğru buldu. Ancak, en genel düzeyde Amerikalılar Türkiye'nin iç siyasetine fazla müdahil olmamayı doğru buluyorlar."

Graham Fuller, BBC'nin "Kürt sorununu çözmeden Türkiye bir bölgesel güç olabilir mi? sorusunun karşısında "Hayır. Bu kesinlikle mümkün değil" diyor.

Fuller, "Türkiye, kendi Kürt sorununu çözebilirse, bölgede daha güçlü olabilecek ve o zaman İran, Irak ve Suriye'nin kendi Kürt nüfuslarından korkması gerekecek. Çünkü o zaman Türkiye Kürt meselesi konusunda söz

hakkını eline geçirecektir değerlendirmesini yapıyor.

Buna karşın Fuller, bu tür meselelerin bir gecede halledilmeyeceğini ancak Türkiye'nin doğru yönde ilerlemeye başladığını, Iraklı Kürtlerle diyalog kurmaları gerektiğini anladığını belirterek, "Eğer Türkiye Iraklı Kürtlerle diyaloğunu arttırabilirse, PKK sorununu çözebilir. Türk ordusu dahi, PKK üzerinde askerî baskının yanı sıra siyasi baskı yaratmanın önemini anlamış gibi görünüyor" şeklinde yorumluyor.

Ajan Gazeteciler

Her gizemli olayda olduğu gibi Bilderberg'in Türkiye'deki güvenli mensubu Fehmi Koru sinyali verdi, Ali Atıf Bir, MİT ajanı gazetecileri açıklar.

Bir'e göre bu isimler Fatih Altaylı ve Tuncay Özkan'dan başkası değil. Yazarın bir de çağrısı TBMM'ye. Bu utanç bitmeli der ve ajan gazetecilerin deşifre olmasını ister.

2000'li yıllardan bu yana konuşuluyor. Önce Taha Kıvanç'ın yazısının ilgili bölümünü bir hatırlayalım: "Şimdilerde yeni bir gazete çıkarma hazırlığı içerisinde bir grubun bu işle görevlendirdiği yazarın her hafta MİT'e uğrayıp zarf aldığını açıklamıştı Mehmet Eymür. Kod adı 'Siyah' imiş...

O ifşaatı ilk yapan, kendisi de MİT'le irtibatlı olduğu ithamına maruz MİT'in en kapsamlı tarihini yazmış olan bir başka 'gazeteci' kılıklı kişiydi." İnternet sitelerine de düştüğü gibi Taha Kıvanç'ın adını zikrettiği kişilerin Fatih Altaylı ve Tuncay Özkan olma olasılığı yüksek. Çünkü tanımlara "cuk" oturuyorlar gibi. Altaylı Türkiye'yi etkilemek (!) Doğan ve Çalık medya gruplarının canına ot tıkamak için her gece ekranlarda demediğini bırakmıyor ve ulusal bir gazete hazırlığı içinde...

Tuncay Özkan ise MİT'in kapsamlı tarihini yazan gazeteci! Temelde bir devlet ajanının ve gazetecinin yaptığı iş aynı. Her ikisi de bilgi peşinde koşar. Ancak hizmet ettikleri kişiler farklı! Demokratik bir toplumda gazetecilerin görevi devlete hizmet etmek değil devleti eleştirmek!

"İstihbarat örgütleri ve gazeteci ilişkisi

hemen hemen her ülkede var"

Bulgaristan'da 1989 yılında sona eren komünist rejiminin çalıştırdığı siyasi polis (DS) ajanları araştıran devlet komisyonu, Bulgaristan Ulusal Radyosu'nda (BNR) 66 ajanın isimlerini açıkladı.

Parlamento kararıyla kurulan komisyon, BNR'de görev yapan 718 kişinin durumunu araştırdı. Radyoda çalışan 13 kişi, 1972 sonrası doğumlu olması nedeniyle araştırma dışına tutuldu.

Radyoda yıllarca program sunuculuğu, redaksiyon müdürlüğü yapan ve araştırma gazetecisi olarak bilinen ünlü isimlerin listede yer alması, Bulgar kamuoyunu düş kırıklığına uğrattı.

Ülkede gazetecilik sektöründe binlerce röportaj hazırlayıp, örnek gazeteci bilinip sonunda ajan çıkanların arasında Bojana Dimitrova, Edi Emiryan, Borislav Camcievve ve Kostadin Filipov gibi ünlü kişiler yer aldı.

Radyonun genel müdürlüğü, açıklanan ajanlar listesiyle ilgili yorum yapmadı.

Komisyon daha önce, DS lehine ajanlık yapan Bulgaristan Ulusal Televizyonu (BNT), Bulgaristan Ulusal Haber Ajansı (BTA) ve siyasal çevrelerinden geçmişini saklamaya çalışan eski ajanların isimlerini açıklamıştı.

Komisyon, ülkenin cumhurbaşkanı Georgi Pirvanov'un da "Gotze" takma adıyla paralı muhbirlik yaptığını belirlemişti.

Dünyada belki ilk defa bir ülke bir dönem ajan araştırması yapıp tespitlerde bulunuyor ve dünya kamuoyuna açıklıyor. İlginç!

"Oysa ajan gazetecilik yüzyıllık bir uzmanlık alanı"

ABD Irak işgal öncesinden itibaren özel bir merkez kurmuş ve yandaş gazetecilere dolarlar tahsis etmişti. Orta Doğu coğrafyasında hemen her istihbarat örgütünün ağı, üç sacayağına dayanır: gazeteci, akademisyen, meslek mensubu.

Türkiye'de gazeteci ve akademisyenlerin kimler olduğu açıkça biliniyor mu? Hayır. "İşte istihbarat" kitabımızda sivil toplum örgütleri, siyasi partiler, iş dünyası, medya, üniversitelerle istihbarat örgütleri arası ilişkileri kapsamlı bir şekilde ele aldık.

Gazetecilik ve Ajanlar

Bazı gazetecilerin ajan olduğu iddiası zaman zaman dillendirilir. Nedense bunu dinlendirenler yabancı ülke hesabına casusluk yapıldığını göz ardı ettirmek için yaparlar. Ama amaçlarına da ulaşırlar. Gündem değişir. Herkes birbirine kuşku ile bakar. Ajanlığa en uygun meslek dalı gazeteciliktir. O nedenle hemen tüm istihbarat örgütleri öncelikle gazeteciye çengel atar.

Gizli servisler zaman zaman Türkçe bilen ajanlar arıyor.

İngiltere'de hükümet ve silahlı kuvvetlerin gizli haber alma teşkilatı olarak bilinen `GCHQ', internet sitesindeki `Güncel açık iş pozisyonu' bölümünde ve İngiltere'nin en büyük online iş arama sitelerinden biri olan multilingualvacancies.com'da Türkçe bilen dil operatörleri aradığına dair ilan vermişti.

Dört sayfa olarak hazırlanan iş ilanında, aylık ücret, adaylarda aranan özellikler, tecrübe, eğitim seviyesi gibi iş görüşmesinin tüm detayları yer aldı. Adayların özellikle `Enformasyon Teknolojileri' dalında bilgi sahibi olmaları isteniyor.

Şartları son derece açık belirlenmiş olan ilanda görev yeri GCHQ' nün ana merkezi olarak bilinen, Gloucestershire Cheltenham yazıyor. Maaş, yılda 25 bin 239 sterlin olarak belirlenmiş. Görevin tanımlanması, 'Dil operatörü' ve 'Dil ve Kültür uzmanı' olarak yer alırken pozisyonun 'Tam zamanlı' olduğu belirtiliyor. Deneyim aranmıyor ancak, Türkçe dil seviyesinin, çeviri analiz ve araştırma yapabilecek kadar iyi olması isteniyor, iyi derecede İngilizce de aranan ilk şartlardan biri.

Pozisyon için yaş sınırlaması verilmemiş. Adayların güçlü bir uluslararası ilişkiler bilgisiyle iletişim becerilerine sahip olmaları ve iyi derecede Türkçe ve İngilizce bilmeleri dışında başka bir beceriye sahip olmaları istenmiyor. Üniversite mezunu olmaları hiç gerekmiyor.

Televizyon, radyo, gazeteler veya gizli kaynaklardan sağlanan istihbaratın toplanması, değerlendirmesi, sınıflandırması ve yayılmasından oluşan istihbaratın işlenmesi sürecinde görev almak üzere aranan kişilerin işe başlamadan önce bir dizi teste tabii tutulacağı verilen ilanda açıkça yer alıyor.

GCHQ, ilanda adayların çok yönlü tıbbi ve psikolojik bir testten geçirileceği ayrıca narkotik şube tarafından özel bağımlılık testine de tabi tutulacağını belirtiliyor.

İlanda, başarılı olan adayların işe alınma işleminin en az 4-5 ay süreceği belirtilerek buna işe kabul edilen adayların geçmişlerinin araştırması ve kapsamlı güvenlik soruşturmasının sebebiyet verdiği söyleniyor.

İşe alınanların, önce kurum eğitiminden geçeceğine de dikkat çekildi. Başarılı adayların görevlerinin başına geçmeden eksiksiz eğitim alacakları ifade edildi. İşe kabul edilen adayların, görevlerinin başına geçmeden başka ülkelerde

yaşayan akrabaları ve yakın arkadaşları ile ilgili özel güvenlik dosyaları hazırlanacağı adaylara duyuruluyor.

İlan, İngiltere'nin en büyük online iş bulma şirketi multilingualvacancies. com'da, "GCHQ'de hedefiniz İngiltere'nin güvenliğini sağlamak olacak" cümlesiyle yer alıyor.

Bu görev için aranan diller arasında Türkçe `nadir konuşulan diller' bölümünde, Arapça, Farsça, Darice (Afganistan'da konuşulan Farsça lehçesi), İbranice, Maltaca, Peştuca (Afganistan'ın resmi dili), Rusça, Özbekçe, Baskça ve Urduca (Pakistan'ın resmi dili) arasında yer alıyor.

Hükümetin gizli iletişim merkezi olan GCHQ, İngiliz haber alma servisi olarak İngiltere hükümeti ve silahlı kuvvetleri bilgilendirme görevine sahip. Merkezi İngiltere'nin Gloucestershire Bölgesi'nde Cheltenham'da olan GCHQ, hükümetin diğer bir haber alma servisi olan MI5 ve Amerika'nın merkezi haber alma teşkilatı CIA ile terörle mücadele ve ulusal güvenlik gibi birçok konuda ortak çalışma yürütüyor.

Ya Türkiye ne yapıyor dersiniz! Ne yapacak, olan bitenleri seyrediyor. Harakiri yapıyor. Kendi evlatları birbirini acımasızca eleştiriyor, yıpratıyor, ortak akıl oluşturamıyor. Böyle olunca da meydan yabancı istihbaratçıların cirit attığı bir ülke haline geliyor.

Sorduğunuzda da takip ediyoruz efendim diyorlar. Diyorlar da yapılan faaliyetleri önleyecek hangi alanda hangi uzmanın var. Ve bunları nasıl ne şekilde görevlendirebiliyorsun? Buna karşı da denilen ne, bu işler gizlidir.

Turist mi Ajan mı?

ABD konsolosluğuna yönelik saldırı yapıldığı saatlerde bir gece öncesinde Alman BND servisinin özel bilgisi ile Ağrı dağına gelen Alman turist grubundan 3 kişi, PKK'lı teröristler tarafından güya rehin alındığı açıklanır. Oysa rehin alınma yoktur. Kamuoyuna öyle yansıtılır.

PKK Narko Terör örgütünün yayınları Almanya'dadır. PKK'nın üst düzey katilleri ve yöneticileri Almanya'da iltica hakkı almışlardır. Almanya PKK'ya sağlık malzemesi ve telsiz ile haberleşme cihazları vermektedir.

Yani Alman gizli servisi BND açıktan hem de Kuzey Irak'ta ve Kandil'de PKK ile görüşmekte ve onlara her türlü imkânı sağlamaktadır.

Almanya Elçiliği'nin idari işler sorumluları her hafta Güneydoğu'da

dolaşmaktadırlar.

Almanya derin devleti PKK ile her türlü işbirliği içindedir.

İşte bu yüzden Ağrı Dağı'ndaki 3 Alman rehine olayı da bir düzmecedir. Bir BND operasyonudur! Çünkü Alman grup Ağrı Dağı'na çıkılması gereken ve güvenlik soruşturulması yapılması için aylar önce gerekli olan başvuruyu yapmamışlardır.

Yani Türk makamlarına kendileri hakkında soruşturma imkanı tanımamışlardır. Üstelik yine prosedür gereği bir seyahat acentesi nezaretinde ve onun aldığı izin belgesi ile dağa tırmanmaları gerekirken, dünyanın en disiplinli ve eksiksiz işlem yaptığını iddia eden Almanlar neden acaba tüm bu bilinen prosedürü takip etmemişlerdir.

III- MUHBİR

Muhbirlik yasa üstü bir kurum! Muhbirliğin ne yasası var, ne de genelgesi var.

Hrant Dink suikastine adı karışan Erhan Tuncel'in polis muhbiri olduğunun açıklanması, Ümraniye davasının kilit ismi Ali Yiğit'in de muhbir olduğu iddiaları, bu kurumu tartışmaya açtı.

İstihbarat birimleri tarafından sık sık kullanılan "muhbirlik" sistemine ilişkin hiçbir yasal düzenleme yok. Emniyet ve diğer güvenlik birimleri, "gizli" yönetmeliklerle sisteme işlerlik kazandırıldığını açıklıyor ancak bugüne kadar bu yönetmelikleri ne gören ne de duyan oldu.

Uzun yıllar Emniyet istihbaratında görev yapan bazı uzmanlar, istihbarat yönetmeliğinde muhbir kavramının yer aldığını ancak detaylı bir tanım ya da çalışma prensibi olmadığını vurgularken, muhbirleri denetim altında tutacak kanunlar olmaması dikkat çekiyor. İsminin açıklanmasını istemeyen üst düzey bir emniyet yetkilisi, muhbirlere getirdikleri bilgi karşılığında örtülü istihbarat ödeneğinden ödeme yapıldığını söyledi.

Bilgiye Göre Para

Bu ödemenin, her bilgi karşılığında 50 YTL ya da birkaç milyon dolar olabileceğini belirten yetkili, paranın miktarını Emniyet'in belirlediğini söyledi. Bir örgüt ya da çete soruşturması nedeniyle kullanılan muhbir, içinde bulundukları örgütün işlediği suçtan sorumlu tutulmuyor. Aynı uzman, "Bir insanın muhbirlik yapmak istemesinin altında pek çok farklı neden olabilir. Bazen intikam hırsı olan bir kişi kaynak vazifesi görebilir. Bazı insanlarda 'işe yarama' psikolojisi vardır. Kendilerini önemli hissetmek isteyen bu kişilerden yine muhbir olarak faydalanılır" dedi.

"Kimlikleri gizli tutuluyor"

Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde Güneydoğu'da görevli Özel Harekat Birliği, İstihbarat Daire kimliğini, muhbiri tutan birimin karar mekanizmasında yer alan "Emniyet amirinden" bile gizli tutuluyor. Muhbirlerin kimliği, istihbarat birimlerinin kendisine verdiği "kod" numarası ile gizleniyor. Muhbirler, kurumların kendi içlerinde hazırladıkları "yönergelerle" kullanılıyor. Polis tarafından kullanılan muhbirlerin mutlak surette kayıtlara geçirildiği, ancak bu isimlerin hiçbir şekilde açıklanamayacağı ifade ediliyor.

ABD Başkanı Obama hakkındaki bir gerçeği Amerikan Gizli Servisi itiraf etmişti.

Merkezi Haber Alma Teşkilatı (CIA), güvenliğini sağladığı siyasilere için kod isim kullanıyor. Ajanların aralarında konuşurken kullanacakları bu kod isim ise korunacak olan siyasi tarafından bizzat belirleniyor. Obama kendisinin 'Dönek (Renegade)' olarak isimlendirilmesini istedi! Renegade'in bir diğer anlamı da "dininden dönen kişi "demek. Hatta Renegade, İspanyolca 'renegado' yani 'Hıristiyanlıktan Müslümanlığa geçen kişi' anlamına geliyor.

Obama'nın eşi Michelle ise kendi için Rönesans (Renaissance) kod ismini seçti. Renaissance'ın diğer bir anlamı ise "yeniden doğuş" demek...

Diğer isimlerin kodları ise şöyle:

Kızları Sasha ve Malia: Gülgoncası ve Parlaklık

George W. Bush ve eşi Laura: Öncü ve Tempo

Bush'un kızları Barbara ve Jenna: Pırıltı ve Turkuaz

John McCain: Anka Kuşu

Sarah Palin: Denali (Alaska, kentindeki bir milli parkın adını aldı)

Palin'in eşi Todd: Sondajcı

Joe Biden: Celtic

Ronald Reagen: Deri Kamçı

Jimmy Carter: Papaz Yardımcısı

Dick Cheney: Balıkçı

Ya Türkiye'deki iktidar mücadelesi verenler hangi isimle anılıyor dersiniz?

"Muhbir memur ceza almayacak"

Devlet memurlarının şikayet ve müracaatları hakkındaki yönetmelikte yapılan değişiklikle memurlara ihbar yükümlülüğü getirilir.

Yönetmeliğin "Müracaat" başlıklı üçüncü kısmının başlığı Müracaat Hakkı ve İhbar Yükümlülüğü olarak değiştirildi. Bu bölümde yapılan değişikliğe göre, devlet memurları, görevleri sırasında haberdar oldukları konusu suç teşkil eden

durumları yetkili makamlara bildirmekle yükümlü olacaktır.

İhbar yükümlülüğünü yerine getiren devlet memurlarına ihbarlarından dolayı ceza verilemeyecek, doğrudan veya dolaylı olarak hizmet koşulları kısmen de olsa ağırlaştırılamayacak ve değiştirilemeyecek.

"Ajan teknolojik aletleri yok pahasına satılıyor"

Elektronik ticaret sitesi nebbu.com'da kalem görünümlü casus kameradan 10 bin adet satılmış. Adresini vermek istemeyen gözlüklü adamlar, siyah ciplerle paketleri sokakta teslim alıyor.

Bütün Türkiye; James Bond oldu. İnsanlar; görünümü kalem şeklinde olan, ses ve görüntü kaydı yapan 120 TL'lik kalem kamera peşinde koşuyor.

Elektronik ticaret sitesi kurucusu "Günde 150 adet sattığımızı biliyoruz. Türkiye'nin her yerinden sipariş yağdı. Biz de çok şaşırdık. Gizli servis elemanlarından savcılara, akla hayale gelmedik her meslek grubundan ürüne talep oldu… Hatta öyle ki kalem kamerayı adrese postalamamızı istemeyenler, bize saat ve yer verip, dışarıda ürünü teslim aldılar. Tıpkı casus filmlerindeki gibiydi, gözlüklü adamlar ciplerle geliyor, paketi alıp gidiyordu. Yaklaşık 10 bin adet kalem kamera satışı yaptık. Yine satışımız var ama eskisi kadar çok değil. Şimdi ürünün fiyatı da 65 TL'ye geriledi…2008'de 2 milyon TL cirosu olan site, 2009'u 4 milyon TL ciroyla kapatacak." diye konuşuyor.

Konuşan kişi; Ankara'da milletvekili danışmanlığı yapan, hobi olsun diye girdiği internet işinde, sayılı elektronik ticaret sitelerinden birinin sahibi.

Evet, casus aletleri satan bir firma yetkilisi böyle diyor. Başka satıcılar farklı mı? Hayır. Onlarda, aynı yüksek satış oranından memnun.

Korku Paranoyası

Artık siyasetçiler, gazeteciler, iş adamları, akademisyenler, avukatlar, mali müşavirler görüşmeye **dikkatli** gidiyorlar.

Bürolarında görüşmeye gidenler azalmış durumda.

Bakanlıklardaki makam odaları iş dışında, boş. Herkes birbirinden kuşku duyuyor.

Birçok görüşmeler artık evlerde yapılıyor. Otellerde, pastanelerde, lokantalarda; iş yemekleri, sabah kahvaltıları azalmış durumda. Korku ve endişe

sinmiş durumda.

Herkes birbirini takip ediyor, dinliyor. İktidar yanlısı ya da karşıtları belge elde etme ve konuşmaları dinleme çabası içinde.

Ne oluyor, nereye gidiyoruz endişesi herkesin dilinde. Paranoyaya dönüşen kuşkular var. Dinleniyor muyum, takip ediliyor muyum, fotoğrafım çekiliyor mu endişesini arttırmış durumda.

Böylece herkes; rakibini susturma, sindirme, etkisizleştirme çabasında yani güç savaşında!

Kuşku içinde yaşayan insanın sağlıklı düşünmesini, üretken olmasını bekleme.

IV- DEDEKTİF

Dünyada var olan iş kolları arasında ajanlık, casusluk, jurnalcilik, hafiyelik de vardır. Bunların yanında gizemli dedektiflik de vardır.

İnsanlar meslek sorduklarında vereceği cevap hakkında düşünür. Fakat iş özel dedektiflikse bu soruyu cevaplamak bir hayli zor olur. Çünkü kariyeri geliştirmek için mesleğin gizli tutulması gereken bir alan varsa, o alan kesinlikle özel dedektifliktir.

Sürekli bir tehlike potansiyelinin vermiş olduğu heyecan ve pardösülü dedektif imajı, uzaktan bakıldığında karizmatik olduğu kadar eğlenceli gibi görünebilir. Fakat her iş gibi özel dedektifliğin de içine girildiğinde karşılaşılacak zorlukları vardır.

Dedektifliğin gerektirdiği birçok kriter vardır. Bunları sabır, araştırmacı ruh ve silik bir tip olmaktır. Sabır, bir dedektifin en önemli silahıdır. Önemli olan eldeki verilerle çabuk bir karar almak değil. Uzun bir delil toplama sürecinden sonra doğru kararı verebilmek. İşin çoğu beklemek ve delillere ulaşmakla geçer. Adeta fare gibidirler, peyniri sinsice alıp yuvasına dönerler. Silik bir tip olmanın avantajı ise takip edilen kişinin dikkatinden kaçabilmek. Çünkü suç işleyen veya bir şeyler gizleyen bir şahıs çevresinde sürekli olarak gördüğü bir tipten şüphelenebilir.

Şirket casuslarının tespiti, kayıp aramaları da dedektiflerin başlıca işlerindendir. Özellikle aldatma gibi psikolojik yıkım yaratan konularda dedektifler daha da dikkatli olmak zorundadır. Yaptıkları işin sorumluluğu farklı sonuçlar doğurduğundan büyüktür.

V- GİZLİ TANIK

Gizli tanık uygulaması yeni bir ajan türü ortaya çıkarmıştır.

Ergenekon gibi soruşturmalarda gizli tanıklara dayalı soruşturmalar yürütülüyor. Duruşmalarda gizli tanıklar, intikam hissi içinde olanların tercih ettği korumalı, güvenceli bir alan haline gelmiştir.

Yargıtay 8. Dairesi de kovuşturma sırasında gizli tanık beyanlarının hükme esas alınmayacağına karar verdi.

Oysa duruşmada sanığın tanıkla yüzleşmesi gerekir. Gizli tanık, adil yargılamada eşitlik ilkesine aykırıdır.

Türkiye'de ilk kez Ümraniye davası duruşmalarında gerçekleştirilecek olan 'Gizli Tanık' uygulaması tartışmaları da beraberinde getirecek. Uygulama adil yargılamadaki silahların eşitliği ilkesi yönünden tartışmaları beraberinde getirecek özellikte. Ümraniye davasında gündeme gelen ve verdikleri ifadeler iddianamede genişçe yer bulan gizli tanıkların durumu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve mahkeme kararları yönünde tartışmalara neden olabilecek özellik taşıyor.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 'Adil Yargılanma Hakkı' başlıklı 6. maddesinin 3. fıkrasının Sanık Hakkını Düzenleyen (d) bendinde, "İddia tanıklarını sorguya çekmek veya çektirmek, savunma tanıklarının da iddia tanıklarıyla aynı koşullar altında çağrılmasının ve dinlenilmesinin sağlanmasını istemek" şeklinde hüküm altına alınıyor.

Bu aynı zamanda adil yargılanma açısından kanıtların değerlendirilmesi konusuna ilişkin bir ilkeyi de ortaya koyuyor. Ümraniye davası iddianamesinde yer alan bazı iddialar gizli tanıkların ifadelerine dayandırılmaktadır. Bu ifadeler delil olarak kabul ediliyorsa, duruşmada sanığın tanıkla yüzleşmesi ve ona soru sormak olanağını bulması gerekir. Bu silahların eşitliği yani savunmanın iddia makamıyla eşit olanaklara sahip olması ilkesinin bir gereğidir.

Soruşturmayla ilgili bilgi servisi yapılmıştır. Bununla hem soruşturma yönlendirilmiş, hem baskı oluşturulmuştur.

Ancak şu bir gerçek ki iddialı olarak piyasaya sunulan soruşturmaların gizli tanığa bırakılacak tarafı yok. Kimi gizli tanıklarının ifadelerine dayanılarak iddianame hazırlanması, kamuoyu vicdanında soruşturmanın sağlıklı olarak

yürütüldüğü inancı doğurmamıştır.

Yasaya göre: gizli tanıkların kimliklerinin gizlenmesi için olağanüstü tedbirler alınırken, ifadeleri de normal tanıkların ifadeleri gibi değerlendiriliyor. Birçok gizli tanığın olduğu belirtiliyor. Can güvenliği açısından tanıkların isimleri gizli tutulurken, tanıklar iddianamede “1 nolu gizli tanık” “2 nolu gizli tanık” şeklinde kodlarla yer alıyor.

İlgili kanun maddesine göre, gizli tanıklara estetik operasyondan, başka bir ülkeye yerleştirilmelerine kadar bir dizi “süper koruma” tedbirleri uygulanıyor. Hukukçulara göre, gizli tanığın ifadeleri normal tanıkların ifadeleri gibi geçerli oluyor, hukuki olarak hiçbir fark yok. Tanığın kimliği soruşturma süresince sadece soruşturma savcısı ve tanığın sorgulamasını yapan yeminli polisler tarafından biliniyor. Tanık mahkemeye çıkmadan hakim bile kimliğini öğrenemiyor.

Peki, gizli tanık beyanları ile bir davaya hüküm verilir mi? Verilirse kamu vicdanı bunu nasıl değerlendirecek? İşte bu belirsiz.

Bütün hukuki delillerin birer birer karartıldığı, sanık lehine delil ve beyanların tutanaklara dahi geçirilmediği bir davada, şişeden cin çıkacak ve her şeyi esrarengiz bir tanığın ağzından dinleyeceğiz!

Savunma hakkı ile ceza hukukunda temel ilke olan silahların eşitliği ilkesini ortadan kaldırdığı için Tanık Koruma Kanunu hukuka aykırıdır.

Öyle görünüyor ki bu medya, gizli tanığın geçmişini, ilişkilerini, bağlantılarını vs. de araştırmayacak mı, yazmayacak mı?

Devlet adil yargılama ve sağlıklı adalet dağıtımı ile güçlenir.

Bedeli bu kadar büyük bir tanıklığın vicdana mı, yoksa cüzdana mı dayandığını sormaya cesaret eden çıkmayacak mı?

VI- GİZLİ SORUŞTURMACI

Adalet katıdır ama kaba değildir. Adalette nezaket de vardır, insaniyet de vardır, hukukun zarafeti de vardır. Şüphelilerden biri, eğer ölüm döşeğinde serbest bırakıldıysa ve sonra da öldüyse, bundan hem savcı sorumludur, hem de tutukluluk halini kaldırmayan yargı. Savcı ve hakim kendisini sorumsuz, aşırı güçlü sayamaz. Hepimizin gücünün sınırı hukuktur.

AİHS'nin 5. Maddesine göre; sanıklar hakkında gizli soruşturma yapabilirsiniz ama gizemli soruşturma yapamazsınız. Bunlar, gizli soruşturma değil, gizemli soruşturma. Sanığa diyorsunuz ki, 'Sizi tutukluyorum ama suçunuzu gizlilik kararı olduğu için söyleyemiyorum. "Sizi gözaltına aldım, ne var ki gizlilik kararı nedeniyle suçunuzun niteliğini, niceliğini anlatamıyorum." Bu bir gizemdir. Oysa sır olmaz adalette. Gizlilik olur ama her ceza davasında, her hazırlık soruşturmasında sır olmaz.

VII- GÜVENLİK GÖREVLİSİ

Ülkemizde silahlanma artıyor. 403 bin 793 halen 250 bin aktif 163 bin silah taşıyor. 87 bin silahsız polis sayısı 207 bin iki yıl içinde 240 bine çıkarılması planlanıyor.

Pek çok orduyu geride bıraktılar.

Çeşitli eleştirilere konu olsa da özel güvenlikteki büyüme sürüyor. İçişleri Bakanlığı'nın verilerine göre 2007 sonu itibariyle özel güvenlikçilerin sayısı 305 bin 465 kişiye ulaştı.

Kamu güvenliğini tamamlayıcı bir unsur olarak ortaya çıkan özel güvenlik sektörü, dikkat çekici bir biçimde büyüyor. İçişleri Bakanlığı'nın verilerine göre, özel güvenlik alanındaki düzenlemeleri içeren 27 Nisan 2004 tarihli 5188 sayılı kanunun çıkmasından 2007 yılına kadar 936 güvenlik şirketi ile 505 özel güvenlik eğitim kurumu faaliyet izni için bakanlığa başvurdu. Bunlardan 815 özel güvenlik şirketi ile 450 özel güvenlik eğitim kurumuna faaliyet izni verildi.

Daha önce yürürlükte olan 2495 sayılı kanun uyarınca sayıları sadece 57 bin 855 olan özel güvenlikçiler, yeni yasa ile gelişen sektörde 2007 sonu itibariyle 305 bin 465 kişiye ulaştılar. Böylece üç yıl içerisinde özel güvenlikçi eleman sayısı tam 6 kat artmış oldu.

Bazı kontrol dışı suç örgütleriyle ilişki kuran sektördeki kimi kötü örneklerle eleştirilere konu olan özel güvenlik firmalarındaki güvenlikçi sayısı, yılbaşı itibariyle birçok ülkenin ordusundaki asker sayısını geride bıraktı. Türkiye'de her yıl ortalama 514 bin asker silahaltında tutulurken bazı ülkelerin asker sayısı da şöyle: Suriye 296 bin, Brezilya 287 bin, Almanya 284 bin, İtalya 199 bin, Yunanistan 85 bin.

Yani Türkiye farklı merkezler denetiminde ajan kimlikli insanlarla iç içe yaşamaya mahkum edilmiştir. Kimin ajan, kimin muhbir, kimin gizli tanık, kimin gizli soruşturmacı olduğu belli olmayan bir ülke.

SONUÇ

Tarih boyunca geleceğin dünyasını kurgulamaya yönelik çalışmalar yapılmıştır. Birçok ülke 2020 yıllarını kurgulayan raporlar yayınlıyor. Global Geleceği Haritalamakla, farklı zaman dilimlerini içine alan bir gelecek projeksiyonu yapılıyor.

Birçok ülkede bu tür çalışmaların yaygın olduğu bilinir. Gelecekbilim (futurology) çalışmaları içinde önemli bir yer alacağa benzeyen çalışmalar hemen her ülkeyi ve hemen her konuyu içermektedir. Geliştirilen projeksiyon kalın fırça darbeleri ile önümüze tartışılabilecek yakın bir gelecek koyuyor. Yeni senaryolar olarak 21. yüzyılda yeniden hayat buluyor.

Gelecek üzerinde kafa yormanın anlamı tartışmalıdır. İlgilendiğiniz alan yaptığınız işin ciddiyetini de belirliyor. Nüfus, doğal kaynaklar gibi alanlarda tahminde bulunmak zor değil. Ancak bütün karmaşıklığı ve bütünlüğü içinde geleceğin tahmin edilemeyeceğine kimse itiraz etmiyor. Gelecek hiçbir zaman tahmin edilemez. Zira yaptığınız tahminin kendisi de geleceği oluşturan faktörlerden biri haline gelir ve geleceği değiştirir. Bu gerçeği en iyi bilenler ise gelecekle uğraşmayı meslek edinen fütürologlardır. Fütüroloji, bazı teknikler kullanarak geleceğin tarihini yapmaya girişir. Amaç geleceği kesin biçimde tahmin etmek değil, bir gün karşımıza çıkacak olan geleceği hazırlamak ve geleceğe hazırlanmaktır. Çalışmaların amacı geleceği kestirmek değil, değiştirmektir.

Küresel güçlerin istihbarat örgütlerinin, bütün uzmanları seferber ederek her alanda rapor hazırlamaları ve uygulamaya yönelmeleri elbette gelecek endişelerini bizimle paylaşma niyeti ile açıklanamaz. Küresel güçler; geleceği kurgulamaya ve inşa etmeye çalışıyor. Bunun için de bizim kucağımıza tartışacağımız konuları bırakıyor. Tabii bütün bunların inandırıcı ve ikna edici olması gerekiyor.

2020’nin dünyası nasıl bir dünya sorusu öncelikle güvenlik ve ekonomik alanda yoğunlaşıyor.

2020’ye kadar 15 yıl içinde dünya ekonomisinin % 80 oranında büyümesi öngörülüyor. Kişi başına düşen gelir % 50 oranında artıyor. Global ölçekte iki yeni aktör devreye giriyor: Çin ve Hindistan. Endonezya ve Brezilya da yeni etkin oyuncular haline geliyor. 2008 yılında İngiltere’yi geçen Çin, 2010’da Almanya’yı, 2016’da Japonya’yı geride bırakıyor ve 2040 yılında ABD

seviyesine ulaşıyor. Biraz geriden Hindistan benzer süreci izliyor. ABD 2020'de de dünyaya nizam veren güç olmaya devam ediyor. Batı dünyasında hayali senaryolarla zihin hareketlenmeleri yapılmaktadır.

Global ekonomi içinde Çin ve Hindistan'ın oynayacağı rol tartışılıyor. Afrika konusunda açık bir değerlendirme yapılamıyor. Avrupa ve Rusya'da yaşlanan nüfus ve işgücü yüzünden çekeceği sıkıntılar gündemdedir. "Pax Americana" anlayışı ile ABD hegemonyasının geleceği ve bunun dünyaya yansıması ciddi bir konu olarak gündemdedir. 2020'lere kadar ABD'nin ekonomik, teknolojik, politik ve askerî üstünlüğünü sürdüreceği görülüyor.

Korku Döngüsü ise dünyayı etki altına alacak kaçınılmaz bir olgu olarak karşımızdadır. Kitlesel tahrip gücüne sahip terörist saldırıların kaosa giren bir dünyaya kapı aralayacağı beklentisi vardır. 15 yıl sonrası uluslararası terörün ve buna bağlı olarak güvensizlik duygusunun arttığı bir dünya bizleri beklemektedir.

Dinlerin önümüzdeki 15 yılda, insanların kendilerini tarif ederken başvurdukları en önemli kimlik faktörü haline geleceği hemen herkesin öngörüsü haline gelmiştir. Marksizmin gözden düşmesi ile ortaya çıkan boşluk dinler tarafından dolduruluyor. Birçok dinin sıradan mensubu, Hıristiyan Evangelist, Hindu milliyetçi, Yahudi fundamentalist ve Müslüman radikaller gibi eylemcilere dönüşüyor.

Uluslararası terör tehdidi, doğrudan siyasi Hıristiyanlık, Yahudilik ve İslam'ın gücünden besleniyor. Globalleşmenin eşitsiz sonuçları, dinî kimliklere elde hazır sosyal dayanışma formları niteliği kazandırıyor. Diğer dinlere göre sistemli ilişkiler öngörüleri olan İslamiyet'e dayanan gruplar, 2020'lerde en önemli küresel etkiyi yaratacak ve dünyayı peşinden sürükleyecek bir hamleye girişebilecek ve milli sınırların üzerinde otoritesi olan bir gücü, devreye sokabilecektir.

2020'nin gerçek dünyası ve dengeleri sessiz, sakin ama kararlı bir şekilde yükselen Çin ile başta ABD olmak üzere bugünün patronları arasında bir hesaplaşmaya dayanıyor. İslam dünyasının bu dengeler arasında bir aktör olacağı görülmektedir. İslam dünyasının sadece terör üreten, dolayısıyla dünyanın güvenlik endişelerini arttıran bir faktör olmasının ötesinde, sosyal yönleriyle dünya düzenine katkısı tartışılacaktır.

Terör yüzünden artan güvenlik harcamaları, global ekonominin önüne bir fatura koyuyor. Bu faturayı üretken olmayan ABD gibi ekonomiler diğerlerine

kesiyor.

ABD ekonomik krizi, dalgalar halinde dünya ekonomik sistemi, küresel ağı sorgulamaya yol açacaktır. İstihbarat örgütlerinin hemen her alanda dünyadaki siyasi, sosyal, ekonomik, askerî gelişmeler konusunda çok daha yoğun bir çalışma içine girecekleri kaçınılmazdır. Kapitalist sistemin sonu, sosyal refah devlet anlayışının nasıl olması gerektiği çalışmaları hızlanacaktır.

Bizim için önemli olan sorun, küresel güçlerin çizdiği gelecekte dünyaya ve Türkiye'ye biçilen roldür. Bu rol gerçek bir haksızlıktır. Bu rolü reddedecek bir uzlaşma ve iradenin bütün duyarlı kesimlerde egemen olması gerekiyor. Türkiye'nin kuracağı gelecek, Anadolu coğrafyasında tarih boyunca egemen olan her devletin aldığı irade üzerinde yükselmelidir.

Bunun içinde; pek anlatılmayan, eksik ya da yanlış anlatılan geçmişimizi bir kenara bırakır isek etkisiz, yöneltilen güdümlü bir devlet, sürü haline dönüştürülmüş toplum haline gelmemiz kaçınılmaz olacaktır.

Bizler yakın tarihimize dair neleri doğru olarak anlatabildik, onu yargılamalıyız. Yakın tarihimizin "mutlak sır" kavramı dışında kalan tüm bilinenleriyle anlatılması gerekir. Bu anlatımlar; Türk Milleti'ni bilinçlendirmenin yanında birliğini de güçlendirecektir. Var olan bir bilgiyi halka en doğru şekliyle anlatmaz iseniz halkın bu alandaki boşlukları ve arayışları yanlış ve çoğu zamanda tehlikeli bilgilerle doldurulacaktır.

Bir milleti tek bir hedef doğrultusunda toplamak, vatan birliği ve gelişimi için çalıştırmak, vatan için mücadele vermiş kişi ve kuruluşların gerçekçi bilgileri ve vatan için verdiği mücadeleleri en doğru şekliyle anlatmaktan geçer.

Anlatım yolu ise istihbarat olgusunun devlet ve toplum hayatında uluslararası ilişkilerdeki yerini ve önemini doğru ve gerçekçi bir şekilde bilmekten geçer.

Bunda da en büyük sorumluluk aydınlardadır.

İSTİHBARAT TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ

Askeri alay istihbarat subayı: regimental intelligence officer

Askeri İstihbarat Başkanlığı: Military Intelligence Division

Askeri istihbarat hizmeti: military intelligence service

Askeri istihbarat mütercimi: military intelligence translator

Askeri istihbarat okulu: military intelligence school

Askeri istihbarat yorumlayıcısı: military intelligence interpreter

Askeri istihbarat: military intelligence

Belirli özel istihbarat toplama ihtiyacı: specific intelligence collection requirement

Beşeri istihbarat: human intelligence

Bilimsel istihbarat: scientific intelligence

Bilimsel ve teknik istihbarat: scientific and technical intelligence

Biyografik istihbarat: biographical intelligence

Cari istihbarat: current intelligence

Deniz istihbarat özeti: marine intelligence summary

Deniz istihbarat toplama talimatları: naval intelligence collection instructions

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Okulu: Turkish Naval Forces Intelligence School

Dış istihbarat özeti: foreign intelligence summary

Dış istihbarat raporu: foreign intelligence report

Dış istihbarat: foreign intelligence

Diğer istihbarat istekleri: other intelligence requirements

Düşman istihbarat teşkilatı: enemy intelligence

Düşman topçusuyla muharebe istihbarat subayı: counter battery intelligence officer

Ekonomik istihbarat: economic intelligence

Elektro optik istihbarat: electro-optical intelligence

Elektronik istihbarat: electronic intelligence

Elektronik istihbarat: electronic intelligence

Elektronik yoldan yapılan istihbarat: electronic intelligence

Emniyet İstihbarat Dairesi Başkanlığı: Police Intelligence Bureau Secretary

Emniyet İstihbarat Dairesi: Police Intelligence Agency

Emniyet İstihbarat Dairesi: Police Intelligence Bureau

Fotoğrafla istihbarat: photographic intelligence

Genel istihbarat talebi: request for information

Genel istihbarat teşkilatı: intelligence service

Genel ticari istihbarat: business intelligence

Gerçek zamanlı istihbarat: real time intelligence

Günlük iç istihbarat raporu: daily domestic intelligence report

Güvenlik istihbarat özeti: security intelligence summary

Güvenlik istihbarat raporu: security intelligence report

Güvenlik tamamlayıcı istihbarat raporu: security supplementary intelligence report

Haber toplama ve istihbarat haline getirme unsurları: intelligence collection and production agencies

Haftalık istihbarat özeti: weekly intelligence summary

Hava görevi istihbarat raporu: air mission intelligence report

Hava istihbarat kısmı: air intelligence section

Hava istihbarat subayı: air intelligence officer

Hava Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Okulu: Turkish Air Force Intelligence School

Hava savunma topçusu istihbarat hizmeti: air defence artillery intelligence service

Hava savunma topçusu istihbarat hizmeti: anti-aircraft artillery intelligence service

Havacılık filo istihbarat kısımları: squdron intelligence departments

Havacılık filo istihbarat subayı: squadron intelligence officer

Havacılık İstihbarat Başkanlığı: Intelligence Department

Hedef istihbarat malzemesi: target materials

İç istihbarat ani durum raporu: domestic intelligence immediate situation report

İç istihbarat özeti: domestic intelligence summary

İç istihbarat raporu: domestic intelligence report

İç istihbarat: domestic intelligence

İkaz istihbarat raporu: warning intelligence report

İstihbarat ajanı: enquiry agency

İstihbarat alıcısı: intelligence customer

İstihbarat analizi: intelligence assessment

İstihbarat başkanı: director of intelligence

İstihbarat başkanlığı: intelligence division

İstihbarat bilgi sistemi: intelligence information system

İstihbarat bilgileri işleme sistemi: intelligence data handling systems

İstihbarat bülteni: intelligence bulletin

İstihbarat bürosu: enquiry office

İstihbarat bürosu: information bureau

İstihbarat bürosu: inquiry office

İstihbarat bürosu: intelligence agency

İstihbarat bürosu: intelligence bureau

İstihbarat bürosu: intelligence service

İstihbarat ceridesi: intelligence journal

İstihbarat çarkı: intelligence cycle

İstihbarat çevrimi: intelligence net

İstihbarat değerlendirmesi: intelligence estimate

İstihbarat değerlendirmesi: intelligence interpretation

İstihbarat dergisi: intelligence review

İstihbarat devre raporu: periodic intelligence report

İstihbarat durum değerlendirmesi: intelligence estimate of the situation

İstihbarat durum haritası: intelligence situation map

İstihbarat durum muhakemesi: intelligence estimate of the situation

İstihbarat eğitimi: intelligence education

İstihbarat eki: intelligence annex

İstihbarat etki sahası: area of intelligence influence

İstihbarat etki sahası: intelligence area of influence

İstihbarat faaliyetlerini yönlendirme: intelligence directing

İstihbarat fotoğrafçılığı: intelligence photography

İstihbarat haritası: intelligence map

İstihbarat hizmeti: intelligence service

İstihbarat ihtimal fonları: intelligence contingency funds

İstihbarat ihtiyaçları: information requirements

İstihbarat ilgi sahası: intelligence area of interest

İstihbarat istekleri: information requirements

İstihbarat iş muhtırası: intelligence work-book

İstihbarat işlemi: intelligence process

İstihbarat karargahları: intelligence staffs

İstihbarat karşı koyma özet raporu: intelligence summary of counter-intelligence

İstihbarat kaynağı: source of information

İstihbarat konu kodu: intelligence subject code

İstihbarat memuru: intelligence officer

İstihbarat okulu: intelligence school

İstihbarat örgütü: intelligence service

İstihbarat özeti: intelligence summary

İstihbarat planı: intelligence plan

İstihbarat planlama safhaları: intelligence planning phases

İstihbarat rapor verme sistemi: intelligence reporting

İstihbarat raporu: intelligence report

İstihbarat sentezi: intelligence synthesis

İstihbarat servisi: intelligence department

İstihbarat servisi: news desk

İstihbarat servisi: secret service

İstihbarat sorumluluk alanı: intelligence area of responsibility

İstihbarat sorumluluk sahası: area of intelligence responsibility

İstihbarat subayı: intelligence officer

İstihbarat subayı: intelligence officer

İstihbarat şefi: news editor

İstihbarat şube müdürü: intelligence officer as staff section chief

İstihbarat tahmini: intelligence estimate

İstihbarat tasnifi: intelligence collation

İstihbarat tehdit analiz merkezi: intelligence threat analysis centre

İstihbarat toplama ihtiyacı: intelligence collection requirement

İstihbarat toplama planı: intelligence collection plan

İstihbarat üretimi: production of intelligence

İstihbarat vazifesi için muharebe birliklerinin kullanılması: use of combat troops for intelligence mission

İstihbarat veri tabanı: intelligence database

İstihbarat: enquiry

İstihbarat: information

İstihbarat: intelligence

İstihbarat: news

İstihbarat: security intelligence

İstihbarat: status inquiry

Kara istihbarat raporu: land intelligence report

Kara Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Okulu: Turkish Land Forces Intelligence School

Karşı istihbarat denetlemesi counter-intelligence check

Karşı istihbarat kontrolü: counter-intelligence control

Karşı istihbarat tedbirleri inceleme hizmeti: counter-intelligence survey

Karşı istihbarat teknik inceleme hizmeti: counter-intelligence technical survey

Karşı istihbarat teşkilatı: counter-intelligence corps

Karşı istihbarat: counter-intelligence

KED: Kontrespiyonaj dairesi.

Kritik istihbarat: critical intelligence

Merkez istihbarat grubu: intelligence community

Milli istihbarat araştırmaları: national intelligence surveys

Milli istihbarat bilgi unsurları: national elements of information

Milli istihbarat tahmini: national intelligence estimate

Milli İstihbarat Teşkilatı: National Intelligence Organization

Milli İstihbarat Teşkilatı: National Security Organization

Milli istihbarat: national intellegence

Muhabere istihbarat analizi: communications intelligence analysis

Muhabere istihbarat veri tabanı: communications intelligence database

Müşterek istihbarat: joint intelligence

Müttefik istihbarat yayını: allied intelligence publication

Nato istihbarat konuları kodu: nato intelligence subject code

Nokta tespit istihbarat raporu: spot intelligence report

Normal istihbarat raporları: normal intelligence reports

Nükleer istihbarat: nuclear intelligence

On beş günlük istihbarat raporları: semi-monthly intelligence digests

Öncelikli istihbarat ihtiyacı: priority intelligence requirement

Öncelikli milli istihbarat hedefleri: priority national intelligence objectives

Özel istihbarat raporu: specialist intelligence report

Özel istihbarat sistemlerinin harekat analizi: operational analysis of special intelligence systems

Periyodik istihbarat özeti: periodic intelligence summary

Sanayi casusluğu: Industrial espionage

Savunma İstihbarat Teşkilatı: Defence Intelligence Agency

Silahlı Kuvvetler Tıbbi İstihbarat Merkezi: Armed Forces Medical Intelligence Centre

Siyasal eyleme geçirilebilir istihbarat: actionable intelligence

Siyasal İsrail iç istihbarat örgütü: SHABAK

Siyasal İstihbarat: intelligence

Siyasi istihbarat: political intelligence

Stratejik istihbarat çözümleyicisi: strategic intelligence analyst

Stratejik istihbarat: strategic intelligence

Taarruzda istihbarat istekleri: intelligence requirements for attack

Tabur istihbarat subayı: battalion intelligence officer

Taktik istihbarat: tactical intelligence

Taktik karşı istihbarat: tactical counter-intelligence

Tam kaynaklı istihbarat: all-source intelligence

Tamamlayıcı istihbarat raporu: supplementary intelligence report

Teknik istihbarat bültenleri: technical intelligence bulletins

Teknik istihbarat koordinasyon merkezi: technical intelligence coordination centre

Teknik istihbarat timi: technical intelligence team

Teknik istihbarat: technical intelligence

Temel istihbarat: basic intelligence

Tıbbi istihbarat: medical intelligence

Ticaret/Ekonomi ticari istihbarat: business intelligence

Ticaret/Ekonomi: istihbarat information

Ticaret/Ekonomi: istihbarat intelligence

Ticari istihbarat: merchant intelligence

Topçu istihbarat bülteni: artillery intelligence bulletin

Toplumsal istihbarat: sociological intelligence

Topografik istihbarat: topographic intelligence

TSK İstihbarat Okulu: Turkish Armed Forces Intelligence School

Uzun vadeli istihbarat: long-range mission

Yabancı istihbarat: foreign intelligence

Yapay istihbarat: artificial intelligency[178]

KAYNAKLAR

A

Abadani A. H.; İran Raporu, Üçüncü Dünya.

Abidin S. Z.-Brohi A. K.-Kettani M. A.; Müslüman Azınlıklar Dosyası, Çev. A. Yalçın, İstanbul 1985, Akabe.

Adalı Ç.; Emperyalizmin Orta Doğu'ya Müdahalesi, İstanbul 1991, Sorun.

Agee P.; CIA Günlüğü, Çev. Mine Üner, Cilt:1-2, 1975, E.

Ağaoğulları M. A.-Köker L.; Tanrı Devletinden Kral-Devlete, Ankara 1991, İmge.

Ahmad F.; İttihat ve Terakki (1908-1914), İstanbul 1995, Kaynak.

Ahmet A.; Osmanlı Kanunnameleri ve Hukuk Tahlilleri, 5. Kitap, Kanuni Devri Kanunnameleri, II. Kısım, İstanbul 1990.

Akad M. T.; Strateji Üzerine, İstanbul 2001, Kastaş.

Akalın C.; Soğuk Savaş ABD ve Türkiye-1, Kaynak.

Akar A.; Derin Dünya Devleti, İstanbul 2003, Timaş.

Akfırat A.; Eşref Bitlis Suikasti, Kaynak.

Akfırat A.; Özel Savaş, Kaynak.

Akgündüz A.; Osmanlı Kanunnameleri ve Hukuk Tahlilleri, İstanbul 1990.

Aksiyon Dergisi, Sayı 353.

Alleg H.; Sam Amca'ya Fatiha. Çev. Zelin Artug, İstanbul 1992, Belge.

Allen G.; Sermaye ve Sosyalizm, Çev. Mevlüt Turan, Oymak.

Alperovitz G.; Atomic Diplomacy: Hiroshima and Potsdam, New York 1965, Simon and Schuster.

Alptekin I. Y.; Doğu Türkistan Davası, İstanbul 1992, Seha Neşriyat.

Altındal A.; Üç İsa, Çev. Sibel Özbudun, İstanbul 1993, Anahtar Kitaplar.

Amerika, NATO ve Türkiye, Ankara 1969, Aydınlık.

Anderson B.; Hayali Cemaatler: Milliyetçiliğin Kökenleri ve Yayılması, Çev. İ. Savaşır, İstanbul 1993, Metis.

Arcayürek C.; Darbeler ve Gizli Servisler 1950-1988, Ankara 1990, Bilgi.

Arcayürek C.; Demokrasinin Sonbaharı, Bilgi.

Armstrong H. W.; The United States and Britain in Prophecy. California1980, Worldwide Church of God.

Armstrong Karen; Holy War: The Crusades and Their Impact on Today's World. London 1988, MacMillan.

Arslan A.; Neden Bu Kadar Fakirler, İstanbul 1989, Akademi.

Arslan H.; "Bilim, Bilimsel Bilgi ve İktidar", Doğu Batı, Sayı 7, 1999.

Aşıkpaşazade; Tevarih-i Al-i Osman, Matbaa-i Amire, İstanbul 1332.

Atabay M.; II. Dünya Savaşı Sırasında Türkiye'de Milliyetçilik Akımları, Kaynak.

Atabek R.; Sayı Sembolizmine Genel Bakış, İstanbul 1987, Mimar Sinan.

Ataöv T.; Afrika: Ulusal Kurtulus Mücadeleleri, Ankara 1977, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi.

Atasoy S.; Labirent, Adlî Bilimlerin Gizemli Dünyası, İstanbul 2006, Doğan Kitap.

Atsız Y.; Yeni Dünya Düzeni: Amerika'nın Dış Müdahaleler Tarihçesi, İstanbul 1992, Çağdaş.

Avcı G.; İstihbarat Teknikleri, İstanbul, 2004, Timaş.

Avcıoğlu D.; Türkiye'nin Düzeni, İstanbul 1998, Tekin.

Aydın A.; (Cem Ersever), Üçgendeki Tezgâh, Kiyap Yayın Dağıtım.

Aydın N.; Türk Suç ve Ceza Hukuku, Ankara 2009, Adalet.

Aydın N.; Hukuka Giriş, Ankara 2009, Adalet.

Aydın N.; Etkili İletişim Stratejileri, İstanbul 2009, Kumsaati.

Aydın N.; Küresel Terör ve Terörizm, İstanbul 2009, Kumsaati.

Aydın N.; Avrupa Birliği Nedir Ne Değildir?, İstanbul 2009, Kumsaati.

Aydın N.; İnsan Hakları, Demokrasi ve Medya, İstanbul 2008, Kumsaati.

Aydın N.; Türkiye'nin Milli Güvenlik Stratejisi, İstanbul 2008, Kumsaati.

Aydın N.; Türklerin Küresel Güç Doktrini, İstanbul 2008, Kumsaati.

Aydın N.; Küresel Terör ve Türkiye, Ankara 2006, Bilgi.

Aydın N.; Yeni Yüzyıl için Ulusal Stratejiler, Ankara 2005, Atlas.

Aydın N.; Milli Stratejik Konsept, Ankara 2002, Öncü.

Aygün H.; Şeriatın Ayak Sesleri, Ekin.

Ayoun R.; Haim Vidal Sephiha. Sefarades d'Hier et d'Aujourd'hui 70 Portaits. Paris: Liana Levi, 1992.

Aytaç Ö.; Medyanın Gözüyle Çeteler ve Susurluk, Sam.

B

Baer R.; Görmedim, Duymadım, Bilmiyorum, İstanbul 2006, Doğan Kitap.

Baleloğlu M.;, Teşkilat-ı Mahsusadan Cumhuriyete, İstanbul 2001, Nobel.

Barnds W. J.; India, Pakistan and the Great Powers. Published for the Council On Foreign Relations, USA: Praeger Publishers 1972.

Baron J; KGB, Nebioğlu.

Barret D.; Secret Societies, New York: Blanford, 1999.

Barutçugil İ.; Bilgi Yönetimi, İstanbul 2002, Kariyer.

Barzun J. - Graff H. F.; Modern Araştırmacı, TÜBİTAK, Ankara, 2004.

Başlangıçtan Günümüze Dünya Casusluk Tarihi, (Gn. Yön. E. Anklı, Red. H. Yavuz), C. I, İstanbul 1974.

Bavly D.-Eliahu S.; Fire in Beirut: Israel's War in Lebanon with the PLO, New York 1984, Sfein and Day.

Belth N. C.; A Promise to Keep: A Narrative of the American Encounter with

Anti-Semitism, New York 1979, Times Book.

Benbanaste N.; Örneklerle Türk Musevi Basının Tarihçesi. İstanbul1988, Sümbül Basımevi.

Bennet W. Lance; Politik İllüzyon ve Medya, 2000, Nehir.

Berberoğlu E.; Susurluk 20 Yıllık Domino Oyunu, İletişim.

Bernard; Tarih Boyunca Polis Kışkırtmaları, Koza.

Berzenci Muhammed B.; Resul El Hüseyni El. Kıyamet Alametleri, Çev. N. Erdogan, İstanbul 1983, Pamuk.

Bessy M.; A Pictorial History of Magic and the Supernatural, London1964, Spring Books.

Bettelheim C.; Nazizm Döneminde Alman Ekonomisi, Çev. K. Somer, 1982, Savaş.

Bezel N.; Yeryüzü Cennetleri Kurmak: Ütopyalar, İstanbul 1984, Say Kitap.

Bilbilik E.; Küresel Dünya Politikaları ve Ulusal Seçenekler, İstanbul 2002, Kaynak.

Bill J. A;. The Eagle and the Lion: The Tragedy of American-Iranian Relations, New Haven 1988, Yale University Press.

Biltzer W.; Between Washington and Jerusalem: A Reporter’s Notebook, New York 1985, Oxford University Press.

Block F. L.; The Vampire State, N.Y.: The New Press, 1996.

Blum W.; Rogue State: A Guide to the World’s Only Superpower, Maine: Common Courage Press, 2000.

Blum W.; The CIA; A Forgotten History: US Global Interventions Since World War II., London 1991, Zed Books.

Bookbinder H.-James G. A.; Through Different Eyes: Two Leading Americans -a Jew and an Arab- Debate US Policy in the Middle East. Maryland: Adler & Adler, 1987.

Bora T.; Bosna Hersek Yeni Dünya Düzeninin Av Sahası, İstanbul 1994, Birikim.

Borosage R.; Kanunsuz Devlet, Şafak.

Borosage R.-Morton H.-Halprin K. M.; Kanunsuz Devlet: ABD İstihbarat Örgütleri CIA, FBI, NSA, IRS., Çev. Burhan Basak, 1993, Şafak.

Bower T.; Maxwell: The Outsider. London: A Mandarin Paperback, 1991.

Bozgeyik B.; Türkiye Üzerine Oynanan Oyunlar, Yeni Asya.

Braudel F.; Akdeniz ve Akdeniz Dünyası, çev. M. A. Kılıçbay, İstanbul 1990, Eren.

Brenner L.;. Jews in America Today. Lyle Stuart, 1986.

Brook S.; The Club: The Jews of Modern Britain, London 1989, Constable.

Brzezinski Z.; Between Two Ages: America's Role in the Technetronic Era, New York 1970, The Viking Press.

Buğra A.; State and Business in Modern Turkey/Devlet ve İşadamları, İstanbul 2007, İletişim.

Bulaç A.; İslam Düşüncesinde Din-Felsefe/Vahiy-Akıl ilişkisi, İstanbul 1994, Beyan.

Bulut F.; Filistin Rüyası: İsrail Zindanlarında 7 Yıl, 1991, Kaynak.

Bunzl J.; Öteki İsrail. Çev. Serap Biçer, İstanbul 1988, Metis.

Burke P.; Bilginin Toplumsal Tarihi, Çev. M. Tunçay, İstanbul 2000.

Butz A. R.; The Hoax of the Twentieth Century, California 1977, Institute for Historical Review.

C - Ç

Can F.; Bilgi Çağının Güdümlü Silahı Medya, 2005, Alfa.

Castellan G.; Balkanların Tarihi, 14.-20. Yüzyıl. Çev. Ayşegül Yaraman-Başbuğu, İstanbul 1993, Milliyet Yayınları.

Castillo R.; Şili Devriminin Öğrettikleri, Bilim.

Cavendish A.; İstihbaratın İçinden, Arena.

Charon Jean-Marie; Medya Dünyasi. Çev. O. Tatlıpınar, İstanbul 1992,

İletişim.

Chomsky N.; “Soğuk Savaş ve Üniversite”, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1988.

Chomsky N.; ABD Terörü, Pınar.

Chomsky N.; ABD Terörü: Terrörizm Kültürü, Çev. T. Cevdet, İstanbul 1991, Pınar.

Chomsky N.; Korsanlar ve İmparatorlar, Akademi.

Chomsky N.; Manufacturing Consent, New York1988, Pantheon.

Chomsky N.; Medya Denetimi, 2005, Everest.

Chomsky N.; Necessary Illusions. Common Courage Press, 1991.

Chomsky N.; Secrets Lies and Democracy, Arizona 1994, Odonian Press.

Chomsky N.; ‘What Uncle Sam Really Wants’ Arizona 1992, Odonian Press.

Christian S.; Nicaragua: Revolution in the Family. New York 1985, Random House.

Churba J.; The Politics of Defeat: America’s Decline in the Middle East, New York 1977, Cyrco Press.

Cihan F.; Dostlar ve Düşmanlar, Ali Amaç.

Cinemre L.; Susurluk’un Romanı + MİT Raporu, Tempo Dergisi Eki.

Clausewitz C.; Savaş Üzerine, Çev. Ş. Yalçın, İstanbul 1997.

Cockburn A.- Leslie C.; Dangerous Liaison: The Inside Story of the US-Israeli Covert Relationship, New York 1991, Harper Collins Publishers.

Cohen M. J.; Palestine and Great Powers, 1945-1948. New Jersey1982, Princeton University Press.

Comeliau C.; Kuzey-Güney İlişkileri. Çev. T. Tunçdoğan, İstanbul 1992, İletişim.

Constantine A.; The file Government, California 1997, Feral House.

Constantine A.; The Virtual Government, California 1997, Feral House.

Copeland M.; Devletler Oyunu, İstanbul 1988, Nehir.

Cömert, Y. Z.; Patani Dosyası, İstanbul 1986, Akabe.

Crosbie, E.; The Tacit Alliance. Princeton 1974, Princeton University Press.

Cryer N. B.;Masonic Halls of England: The Midlands, Shepperton: Lewis Masonic, 1989.

Curtiss R. H.; Stealth PAC's: Lobbying Congress for Control of US Middle East Policy, Washington D.C. 1991, American Educational Trust.

Çandar C.; Orta Doğu Çıkmazı, İstanbul 1983, Hil.

Çapar B.; "Bilgi Yönetimi: Nasıl Bir İnsangücü" www. bilgiyönetimi.org.

Çığ M. İ.; Hititler ve Hattuşa İştar'ın Kaleminden, İstanbul 2000, Kaynak.

Çınar B.; Devlet Güvenliği-İstihbarat ve Terör, Ankara 1997, Sam.

Çoşkun Enis; Küresel Gözaltı, Ankara 2000, Ümit.

Çüçen A. Kadir; Bilgi Felsefesi, Bursa 2001, ASA.

D

Dalin, David G. From Marxism to Judaism: Collected Essays of Will Herberg, New York, Markus Wiener Publishing, 1989.

Dan Uri; Entebbe Havaalanında 90 Dakika, Çev. M. Garay, 1976, Dokar.

Danielle Ganser; Natonun Gizli Orduları, İstanbul 2005, Güncel.

Deacon Richard; The Israeli Secret Service, London: Sphere Books Limited, 1983.

Dearstyne B. W.; Arşivsel Girişim, Çev.: Mustafa Akbulut-A. Oğuz İçimsoy, İstanbul, 2001.

Dearstyne Bruce W.; Arşivsel Girişim, Çev. M. Akbulut-A. O İçimsoy, İstanbul 2001.

Deger, M. Emin. CIA, Kontr-Gerilla ve Türkiye. 3. Baskı, Ankara, Çark Matbaası, Ağustos 1977.

Değer Emin; Oltadaki Balık, Çınar.

Demaris Ovid; Kirli İşler İmparatorlukları, Çev. Lale Burak, İstanbul 1976, Koza.

Devletin Öldürme Özgürlüğü, Haklar ve Özgürlükler Bülteni.

Devrimler ve Karşı Devrimler Ansiklopedisi (5 cilt), Gelişim.

Dewar, James. The Unlocked Secret: Freemasonry Examined, London: Corgi Books, 1990.

Dikerdem, Mahmut; Orta Doğu'da Devrim Yılları, İstanbul 1990, Cem.

Dilipak Abdurrahman; CIA Belgeleri, Şura.

Dilipak Abdurrahman; İhtilaller Dönemi, Beyan.

Dilipak Abdurrahman; Terörizm/Terörist Kim, İnkılap.

Divan-ı Lugat-it Türk, Cilt III, TTK, Ankara 1986.

Doğan S.; MİT Raporu Olayı, Kaynak.

Doğan Y.; IMF Kıskacında Türkiye (1946-1980), İstanbul 1987, Tekin.

Dolan D.; Holy War for the Promised Land, Ingiltere: Hodder & Stoughton, 1991.

Domhoff W.; Bohemian Grove and Other Retreats, New York 1974, Harper Colophone Books.

Domhoff W.; Who Rules America Now?, California: Mayfield Publications, 2000.

Dökmeciyan R. H.; Arap Dünyasında Köktencilik, İlke.

Draul Arkon; Secret Societies: A History, New York: MJF Books, 1989.

Dündar C.-Kazdağlı C.; Ergenekon, İmge.

Dünya Casusluk Tarihi, 4 Cilt, Anonim, Artel.

Düzdag M. E.; Yakin Tarihimizde Gizli Çehreler, İstanbul 1991, İz.

Düzgören K.; Çeteden Özür Diliyoruz, Çınar.

E

E. Tuğgeneral Nejat Eslen; Küresel Hamleler-Anahtar Stratejiler, Ankara 2005, Tek Ağaç.

Efendi Mustafa; Tarih-i Selanik, Haz. Mehmet İpşirli, Ankara 1999.

Erbakan Necmettin; Kenan Evren'in Anılarındaki Yanılgılar, Rehber.

Ercan Yavuz; Osmanlı İmparatorluğunda Bulgarlar ve Voynuklar, TTK, Ankara 1989.

Erdal İlter; Milli İstihbarat Teşkilatı Tarihçesi, Ankara 2002.

Ergül Ferit; Hükümetin Namusu, Ad.

Eriş Metin; Amerikan Rus Emperyalizmi, Boğaziçi.

Erkaya Güven - Baytok Taner; Bir Asker Bir Diplomat, Doğan Kitap, İstanbul, 2001.

Erkin A.; Fethullah Hoca'nın Şifreleri/ Nurettin Veren Anlatıyor, İstanbul 2005, Kaynak.

Ernest Volkman; Casusluk, İstanbul 2004, Truva.

Ersanel N.; Siber İstihbarat, Ankara 2001, ASAM.

Ertürk H.; İki Devrin Perde Arkası, İstanbul 1957.

Evren K.; Kenan Evren'in Anıları, Milliyet Yayınları.

Evron Y.; Israel's Nuclear Dilemma, London: Routledge, 1994.

Executive Intelligence Review. Dope, Inc.: The Book That Drove Henry Kissinger Crazy. Washington: Executive Intelligence Review, 1992.

Eymür M.; Analiz, Milliyet Yayınları.

F

Fahri M.; Amerikan Harp Doktrinleri, Yön.

Fontette F.; Irkçılık, Çev. H. Karyol, İstanbul 1991, İletişim.

Foucault M.; Power/Knowledge/Selected Interviews and Other Writings (1972-1977), Gordon C. (Ed.), New York-London 1980.

Foucault M.; The Birth of the Clinic, London 1993.

Foucault M.; The Will to Truth, London-New York 1980.

Friedman I.; Germany, Turkey and Zionism 1817-1918, Oxford 1977, Clarendon Press.

Fuller G. E.; Siyasal İslam'ın Geleceği, Çev. M. Acar, İstanbul, 2004, Timaş.

Fuller G. E.; Yeni Türkiye Cumhuriyeti, Çev: M. Acar İst: 2008, Timaş.

G

Gahn L. H.; Gerilla Savaşı, Arena.

Gangulee N; The Mind and Face of Nazi Germany, London 1942, Buttler & Tanner Ltd.

Gazavatname; Anonim (Yay. Halil İnalcık-Mevlud Oğuz), TIK, Ankara 1989.

Gellner E.;. Uluslar ve Ulusçuluk, Çev. B. Behar, G. Özdogan. İstanbul 1992, İnsan.

Genç S.; 12 Mart'a Nasıl Gelindi, İleri.

Genç S.; Bıçağın Sırtındaki Türkiye: CIA-MIT Kontr-Gerilla, İstanbul 1978, Der.

Genç S.; Kuşatılan Devlet Türkiye, Boyut Kitapları.

Gibbons H. A.; Osmanlı İmparatorluğunun Kuruluşu, çev. B. Arı, Ankara 1998, Yüzyıl.

Gilbert M.;. The Jews of Hope: The Plight of Soviet Jewry Today, New York 1985, Penguin Books.

Glazer N.; Les Juifs Americains. Paris 1972, Calmann-Levy.

Glick E. B.; Between Israel and Death, Harrisburg: Stackpole Books, 1974.

Goff J. Le: Ortaçağda Entelektüeller, İstanbul 1994.

Goodman F.; Magic Symbols. London: Brian Trodd Publishing House, 1989.

Gökdoğan O.; PİKE, İstanbul 2002, Çivi.

Gökyay O. Ş.; Dedem Korkutun Kitabı, İstanbul 1973, MEB.

Gömeç S.; Kök Türk Tarihi,. Ankara 1999, Akçağ yayınları.

Gresh A.-Dominique V.; Ortadogu: Mezopotamya'dan Körfez Savaşına. Çev. Hamdi Türe, İstanbul 1991, Alan.

Guenon R.; Metatron Dünya Krallığı, Kıyamet İşçileri Ülkesi Agarta'nin Öyküsü, Çev. Haluk Özden, İstanbul 1992, Ruh ve Madde.

Gutman, R.; Bosna'da Soykırım Günlüğü, Çev. Ş. Altıntaş, İstanbul 1994, Pınar.

Güldemir U.; Çevik Kuvvetin Gölgesinde, 1987, Tekin.

Güllapoğlu F.; Tanksız Topsuz Harekat (ÖHD), Tekin.

Güngör S.;. Büyük Fitne: Mesih Deccal, İstanbul, Pamuk.

Güreli N.; 10. Yılında 1 Mayıs Katliamı, Gür.

Güven E.; Stratejik İstihbarat, Stratejik Analiz Dergisi Armağanı, Ankara, Şubat 2006.

H

Hadidi; Tevarih-i Al-i Osman, (1299-1523), (Haz. Necdet Öztürk) Marmara Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İstanbul 1991.

Hady, Asaad Abdul; Sabra and Shatila: The Massacre, Palestine Liberation Organization Department of Information and Culture.

Hager Nick; Exposing the Global Surveillance System, Covert Action Quarterly, Winter 1996-1997.

Hakantürk; Abdullah Çatlı Kimdir? Atlantik.

Halaçoğlu Y.; Osmanlılarda Ulaşım ve Haberleşme, Menziller, PTT, Ankara 2002.

Hanioğlu M. Ş.; Kendi Mektuplarında Enver Paşa, Der.

Harkabi Y.;. Israel's Fateful Hour. New York 1988, Harper & Row Publishers.

Hasaneyn M.; Heykel Bir Devrimin Anlatılmamış Öyküsü, Nehir.

Hekimoğlu İ.; Vatan yahut Susurluk - Siyasi Cinayetler, Papirüs.

Herman E.; “Camelot Projesi ve Soğuk Savaş Döneminde Psikolojinin Macerası”, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, (Çev. M. Ceylan), İstanbul 2000.

Herman, Edward S. The Real Terror Network: Terrorism in Fact and Propaganda, Boston: South End Press, 1982.

Hersh S. M.; İsrail, Amerika ve Bomba, Çev. B. Aksun. İstanbul 1992, Beyan.

Hertzberg A.; An Anthology of the Key Spiritual Writings of the Jewish Tradition. The Classic Introduction to one of the Great Religions of the Modern World, New York 1991, Simon & Schuster/Touchstone.

Herzl T.; The Complete Diaries of Theodor Herzl Vol. I-II., New York 1960, The Herzl Press.

Hezarfen Hüseyin Efendi; Telhisü’l- Beyan Fi Kavanin-i Al-i Osman, (Haz. Sevim ilgürel), Ankara 1988, TTK.

Hırzu’l-Mülük, (Yay. Y. Yücel), Osmanlı Devlet Teşkilatına Dair Kaynaklar, Ankara 1988, TTK.

Hiçyılmaz E.; Teşkilatı Mahsusa, Ünsal.

Hiçyılmaz S.; Susurluk ve Kontrgerilla Gerçeği, Evrensel Basım Yayın.

Hieronimus R.;. America’s Secret Destiny: Spiritual Vision and the Founding of a Nation. Vermont: Destiny Books, 1989.

Hohne H.; The Order of Death’s Head: The Story of Hitler’s SS. New York1970, Coward-McCann.

Holbrooke R.; Councel to the President, New York 1919, Random House.

Howard M.; The Occult Conspiracy: The Secret History of Mystics, Templars, Masons and Occult Societies, London 1989, Rider.

Howarth S.; The Knights Templars, London 1982, William Collins.

Hoy C.-Ostrovsky V.; Hile Yolu (MOSSAD), E.

http://arsiv.sabah.com.tr

http://biroybil.com

http://filistin.wordpress.com

http://nedir.antoloji.com

http://sozluk.sourtimes.org

http://tr.wikipedia.org

http://watch.pair.com/roundtable.html

http://www.hurriyet.com

http://www.kenthaber.com

http://www.kibris1974.com

http://www.mit.gov.tr

http://www.radikal.com.tr

http://www.webturkiyeportal.com

http://www.yeniforum.gen.tr

http://www.zekibingol.com

Humeyni İmam; İslam'da Devlet, Objektif.

Huxley A.; Cesur Yeni Dünya, Çev. E. Gürol, İstanbul 1989, Güneş.

Hürriyet Gazetesi Yıllıkları.

Hüseyin A.; Orta Doğu'da Devlet ve Terör, Pınar.

I - İ

İmam Sa'rani; Ölüm Kiyamet Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Çev. H. Günaydin, İstanbul, Bedir.

Ironhouse A.; Bushların Gizli Tarihi, Çev. K. Okuyan, Ankara 2002, Kim.

İbn Kemal, Tevarih-i Al-i Osman, (Yay. Ş. Turan), II. Defter, ATIK, Ankara 1991.

İlter E.; "Osmanlılarda İstihbarat (XIV.-XIX. Yüzyıllar)", Avrasya Dosyası,

Sayı: 2, 2002.

İlter E.; Milli İstihbarat Teşkilatı Tarihçesi, Ankara 2002.

İran İslam İnkılabı, Kevser.

J

Jackson A. E. F.; Rose Croix; The History of the Ancient and Accepted Rite for England and Wales. Shepperton: Lewis Masonic, 1987.

Johnson L. K.; America's Secret Power, The CIA in a Democratic Society, New York 1989, Oxford University Press.

Julien C.; Amerikan İmparatorluğu, Hitit.

K

Kahn D.; "İstihbaratın Tarihsel Teorisi", Avrasya Dosyası İstihbarat Özel, Yaz, 2002, Cilt: 8, Sayı:2, Ankara, Avrasya Bir Vakfı.

Kalaycıoğlu E.; Küreselleşme, Sivil Toplum ve İslam, 1998, Vadi.

Kalb M.-Bernard K.; Kissinger: Siyasi Tarihin En Büyük Cambazi, Çev. B. Çorakçı, İstanbul 1974, Nebioğlu.

Kane J. N.; Facts About the Presidents: A Compilation of Biographical and Historical Data, New York 1960, The H. W. Wilson Company.

Kani M. A.; Sokoto Dosyası, İstanbul 1986, Akabe.

Karabağı A.; Generalin İtirafları, Kıyam.

Karabekir K.; Gizli Harp-İstihbarat, İstanbul 1998, Kamer.

Kaya İ.; İran Tuzağı, Nehir.

Kaynak M.; Olaylar ve Çözümlemeler, Çukurova.

Keane J.; Medya ve Demokrasi, Ayrıntı.

Kekeç A.; CIA ve 12 Eylül, Emre.

Kepel G.; Tanrının İntikamı, Din Dünyayi Yeniden Fethediyor, Çev. S. Kırmız, İletişim.

Kışlalı M. A.; Güneydoğu - Düşük Yoğunluklu Çatışma, Ümit.

King F.; X. Witchcraft and Demonology. New York 1991, Crescent Books.

Kirk G..; A Short History of Middle East, from the Rise of Islam to Modern Times, London 1948, Methuen.

Kitabı Mukaddes: Eski ve Yeni Ahit. İstanbul 1981, Kitabı Mukaddes Şirketi.

Knight S.; The Brotherhood: The Secret World of the Freemasons, New York 1984, Dorset Press.

Koçi Bey Risalesi; Haz. Yılmaz Kurt, Ankara 1998, Akçağ.

Kontrgerilla Operasyonları, ABD Kara Kuvvetleri, Haziran.

Korten D. C.; When Corporations Rule the World, California 1996, Berret Kohler and Kumarin Press.

Korten David C.;When Corporations Rule the World, California, Berret Kohler and Kumarin Press, 1996.

Koru F.; Terör ve Güneydoğu Sorunu, Beyan.

Koru F.; Türkiye'de İslamcı Akımlar, Beyan.

Koru F.; Yeni Dünya Düzeni, 1991, Beyan.

Köker L.; Modernleşme Kemalizm ve Demokrasi, İstanbul 1993, İletişim.

Köymen M. A.; Nizamülmülk, Siyasetname, Kültür Bakanlığı, Ankara 1990

Kraig, Donald Michael, Modern Magick: Eleven Lessons in the High Magical Arts. Minnesota: Llewellyn Publications, 1991.

Kurtulmus M.; Açe Sumatra Dosyası, İstanbul 1986, Akabe.

Kutluer I.; Modern Bilimin Arkaplanı, İstanbul 1985, İnsan.

Küçük A.; Dönmeler ve Dönmelik Tarihi. İstanbul: Ötüken.

Küçük M.; Medya, İktidar, İdeoloji, 2006, Bilim ve Sanat.

Kürkçüoğlu Ö.; Osmanlı Devletine Karşı Arap Bağımsızlık Hareketi 1908-1918, Ankara 1982, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi.

L

LaFeber, W.; Inevitable Revolutions: The United States and Central America, NewYork 1983, Norton.

Langer W. C.; Ruhsal Çözümlemelerle Hitler Melek mi? Şeytan mı?, Çev. Z. Çakılalan, 1990, Yılmaz.

Laqueur W.; A World of Secrets: The Uses and Limits of Intelligence, New York 1985, Basic Books.

Latour B.; “Give Me a Laboratory and I Will Raise the World”, Knorr-Cetina K.(Ed.), Science Observed/Perspectives on the Social Study of Science, London 1983.

Latour B.; Laboratory Life/The Social Construction of Scientific Life, S. Woolgar, London 1979.

Letters from Lexington: Reflections on Propaganda. Maine: Common Courage Press, 1993.

Levin M.; Beginnings in Jewish Philosophy, New York: Behrman House, 1971.

Levy J.; Gizli Tarih Geçmişi Şekillendiren Gizli Güçler, Çev. P. F. Özülkü, İstanbul 2007, İthaki.

Lewontin R.C.; “Soğuk Savaş ve Akademinin Dönüşümü”, Chomsky N (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998.

Lossin Y.; Pillar of Fire: The Rebirth of Israel - A Visual History, Jerusalem: Shikmona Publishing Company, 1983.

Lowenthal M.; The Diaries of Theodor Herzl, New York, 1956.

Ludlum R.; Gizli Devlet, İnkılap.

Lukacs J.; A History of the Cold War. New York, Doubleday, 1961.

M

Macoy R.; A Dictionary of Freemasonary: A Compendium of Masonic History, Symbolism, Rituals, Literature, and Myth, New York 1989, Bell Publishing Company.

Magee B.; Karl Popper'ın Bilim Felsefesi ve Siyaset Kuramı, Çev. M. Tunçay, İstanbul 1982, Remzi Kitabevi.

Manisalı E.; AKP, Ordu ve Amerika Üçgenindeki Türkiye, Truva, 2007.

Manisalı E.; Dünyada ve Türkiye'de Büyük Sermaye, İstanbul 2002, Derin.

Manisali E.; Türkiye Avrupa İlişkilerinde Sessiz Darbe, İstanbul 2002, Derin.

Maoz M.; Esad Şam'ın Sfenksi, Akademi.

Marchetti V.-Marks J. D.; CIA, Nebioğlu.

Marlowe J.; Arab Nationalism and British Imperialism. New York 1961, Praeger.

Marrs J.; 'Rule by Secrecy', NewYork 2000, Harper Collins.

Marrs T.; Circle of Intrigue. Texas: Rivercrest Publishing. 2001.

McNeill W. H.; Dünya Tarihi, İmge Kitabevi.

Medyalı, A.; Kürdistanli Yahudiler, Ankara 1992, Berhem.

Mehmet N., Tarih-i Cihannuma, (Haz. Mehmet Altay Köymen-Faik Reşit Unat), TIK.

Mertoğlu H.; Kontrgerilla Tanıklar Belgeler Bilgiler, Esra.

Meyssan T.; Dehşetengiz Hile: Pentagona Uçak Düşmedi, Çev. Ayşe Meral, İstanbul 2002, Med-Cezir.

MHP Raporu, Aydınlık.

Miller N.; Spying for America: The Hidden History of US Intelligence, New York 1989, Paragon House.

Montalvo M.; Prisoner of the Drug War: George Bush, Prevailing Winds, 8: 76-83. September-December 2000.

Monteil V.; Afrika'da İslam. Çev. İzzet Tanju, İstanbul 1992, Pınar.

Montgomary D.; "Bombaların Gölgesindeki Refah", Chomsky N. (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998.

Mullins Eustace; The Secrets of the Federal Reserve: The London Connection,

Staunton: Bankers Research Institute, 1991.

Mumcu U.; Kontrgerilla Öğretileri, Umag.

Mumcu U.; Kürt Dosyası, Tekin.

Mumcu U.; Papa Mafya Ağca, İstanbul 1987, Tekin.

Mumcu U.; Saklı Devletin Güvencesi “Çatlı v.s...”, Umag.

Mumcu U.; Silah Kaçakçılığı ve Terör, Tekin.

Mumcu U.; Tüfek İcad Oldu, Tekin.

Müftüoğlu O.; 1960’lardan 1980’e Türkiye Gerçeği, Politika.

Müller L. A.; NATO Gizli Ittifaki ve Alman Öncüleri: Gladio (Kontrgerilla) Soğuk Savaşın Mirası, Çev. Emin Karaca, İstanbul, Pencere.

Myagkov A.; KGB’nin İçyüzü, Kervan.

N

Naff D.; Warriors at Suez: Eisenhover Takes America into the Middle East, New York: The Linden Press-Simon & Schuster, 1981.

Needell A.: “Truva Projesi ve Sosyal Bilimlerin Soğuk Savaş Tarafından İlhakı”, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000.

Nixon R. M.; The Memoirs of Richard Nixon. New York: Grosset & Dunlap, 1978.

Nizamülmülk; Siyasetname, (haz. M.Altay Köymen), Ankara 1990, Kültür Bakanlığı.

O - Ö

Orkun H. N.; Eski Türk Yazıtları, Ankara 1986, TTK.

Osmanlı Kroniği (1299-1512), Anonim, Haz. Necdet Öztürk, İstanbul 2000, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.

Öke M. K.; Kutsal Topraklarda Siyonistler ve Masonlar: Ihanetler... Komplolar... Aldanmalar, İstanbul 1991, Çağ.

Öner N.; Bilginin Serüveni, Ankara 2005, Vadi.

Örs H.; Musa ve Yahudilik, İstanbul, Remzi Kitabevi.

Özdemir S.; Medya Emperyalizmi ve Küreselleşme, Timaş.

Özdemir V.; İfade Tutanakları Susurluk Belgeleri 1-2, Scala.

Özgüven H.; Öncesi ve Sonrasıyla Susurluk'taki Düğüm Gladyo, Beyan.

Özkan A.; Cezayir, Emre.

Özkan A.; Sam Amcanın Çocukları, Emre.

Özkan A.; Türkiye'deki Amerika, Emre.

Özkan T.; Bir Gizli Servisin Tarihi, Milliyet Yayınları.

Özkan T.; Mit'in Gizli Tarihi, İstanbul, 2003, Alfa.

Özkul H.; Yeni Dünya Düzeni, İstanbul 1992, Anahtar Kitaplar.

P

Papandreu A.; Namlunun Ucundaki Demokrasi, Bilgi.

Parkes J.; A History of the Jewish People, Victoria 1967, Penguins Books.

Parlar S.; Barbarlığın Kaynağı: PETROL, İstanbul 2003, Anka.

Parlar S.; Kirli İşler İmparatorluğu, 1986, Bibliotek.

Parlar S.; Kontr-Gerilla Kıskacında Türkiye, İstanbul 1997, Bibliotek.

Parlar S.; Osmanlıdan Günümüze Gizli Devlet, İstanbul, Mephisto, 2006.

Patrick S.; Asad of Syria: The Struggle for the Middle East. California: University of California Press, 1989.

Payne R.; MOSSAD: Israel's Most Secret Service, London1991, Corgi Books.

Perinçek D.; Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset, Aydınlık.

Perinçek D.; Çiller Özel Örgütü, İstanbul 1997, Kaynak.

Petras J.-Weltmeyer H.; Maskesi Düşürülen Küreselleşme, Çev. Ö. Akpınar, İstanbul 2006, Mephisto.

Popkin R. H.; The Philisopy of the Sixteenth and Seventeenth Centuries. New York 1966, The Free Press.

Poulton H.; Balkanlar: Çatışan Azınlıklar, Çatışan Devletler. Çev. Y. Alagon, İstanbul 1993, Sarmal.

R

Raith W.; Yeni Mafya Karteli, İstanbul 1995, Sarmal.

Raşidoğlu A.; CIA ve Emperyalizmin Kıskacında Türkiye, Saadet.

Rauschning H.; Führer'in İfşaatı, Çev. A. N. Karacan, İstanbul 1940, Semih Lütfi Kitabevi.

Reinhold O. - Rijenko F.; Günümüzde Antikomünizm, Konuk yayınları.

Resmi Belgelerle Kontrgerilla ve MHP (1. Cilt), Aydınlık.

Riess C.; 2. Dünya Savaşında Topyekün Casusluk, Jandarma Basımevi.

Rigel N.; Medya Ninnileri. 1.b, İstanbul, Nisan 1993 Sistem.

Roberts A. E.; Brother Truman: The Masonic Life and Philosophy of Harry S. Truman, Virginia1985: Anchor Communications.

Roberts K.-Norton D. P.; Strateji Haritaları, İstanbul 2006, Alfa.

Roberts S. H.; The House That Hitler Built, London 1938, Methuen Publishers.

Roosevelt K.; Karşı Darbe, Nehir.

Ross G.; Who is Who of the Elite? Spicewood-Texas, RIE Press, 2000.

Rousseas S.; Yunan Cuntası ve CIA, Devrim.

S

Sacidi A.; Dünya Casusluk Teşkilatları, İstanbul1992, Dünya.

Saçan A. S.; Akbabalar Örgütü, İstanbul 2005, Bir Harf yay.

Saçan A. S.; Küresel ve Yerel Mafya Kıskacında Son KALE, İst.2006, Bir Harf.

Sanders L.; Türkiye’de Beş Sene, İtanbul 2006, Yeditepe.

Savaş K.; Başbakanlık Teftiş Kurulu Susurluk Raporu, Radikal Gazetesi Eki.

Sayın Ü.; Derin Devletler, Gizli Projeler ve Kirli Gerçekler, İstanbul 2006, Neden Kitap.

Sayın Ü.; Kiyamet Komplosu, İstanbul 2002, Gendaş.

Sayın Ü.; Kuş Gribi ve Türkiye’ye Karşı Yapılacak Olası Biyolojik Savaşın Boyutları, Müdafaai Hukuk, Şubat 2006, Sayı: 90.

Sayin Ü.; Gizli Hükümetler, Gizli Projeler ve Kara Bilim, Bilim ve Ütopya, 1998.

Seale P.; Abu Nidal. New York, Random Hause, 1992.

Selçuk İ.; Ziverbey Köşkü, Çağdaş.

Sezgin F.; Sistemin İntikamı, Yeni Düşünce.

Sezgin Ü.; Aydınlanmamış Cinayetler, İletişim.

Shirer W. L.; The Rise and Fall of the Third Reich, London 1987, The Hamlyn Publishing Group Limited.

Sihanuk N.; C.I.A ile Savaşım, Işık.

Siyasi Cinayetler, Tempo Dergisi Kitapları.

Sklar H.; Trilateralism: The Trilateral Commission and Elite Planning for World Management, Boston1980, South End Press.

Smith J. A.; The Idea Brokers: Think Tanks and the Rise of the New Policy Elite, New York1991, The Free Press.

Solakzade Mehmet; Haz. Dr. Vahid Çabuk, Solakzade Tarihi, Ankara, Kültür Bakanlığı, 1988.

Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi

Spence L.; The Encyclopedia of the Occult: A Compendium of Information on; The Occult Sciences, Occult Personalities, Psychic Science, Magic, Spiritism and Mysticism, London 1988, Bracken Books.

Spiro D.; Karşıdevrim İçinde Karşıdevrim, Yurt Kitap-Yayın.

Sterling C.; The Secret War of International Terrorism, New York1981, Reader’s Digest Press.

Stoddard Philip H.; Teşkilat-ı Mahsusa, Çev. T. Demirel, İstanbul, 2003, Arma.

Sun Tzu; Savaş Sanatı, Anahtar Kitaplar, İstanbul, 1996.

Susurluk Komisyonu Tutanakları 1, Kaynak.

Sutton A.; America’s Secret Establishment, Montana 1986, Liberty House Press.

Sutton A.; The Secret Cult of the Order, Montana1990, Liberty House Press.

Sutton A.; Trilaterals over Washington, Montana 1988, Liberty House Press.

Synder L; Hitler’s Elite: Biographical Sketches of Nazis Who Shaped the Third Reich, London1990, David & Charles.

T

Takats S.; Macaristan Türk Aleminden Çizgiler, Çev. S. Karatay, İstanbul 1970, MEB.

Tanlak Ö.; İtiraf, Aydınlık.

Tanyu H.; Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler, İstanbul 1976, Bilge.

The Price of Power: Kissinger in the Nixon White House, New York 1983, Summit Books.

The Real Eichmann Trial or The Incorrigible Victors, California 1983, Institute for Historical Review.

The Ugly Truth About The Anti-Defamation League, Washington 1992, Executive Intelligence Review.

The World Order: A Study in the Hegemony of Parasitism, Staunton: Ezra Pound Institute of Civilation, 1985.

The World Order: Our Secret Rulers, Staunton: Ezra Pound Institute of Civilation, 1992.

Thomas R. B.; Medya Nasıl Yanıltıyor?, 2004, Güncel.

Thompson M.; A Paper House: The Ending of Yugoslavia, London 1992,

Vintage.

Tılısbık N.-Akbal Ö.; İstihbarat ve Türkiye, Konya 2006, NKM.

Todd Paul - Bloch Jonathan; Küresel İstihbarat, Truva, İstanbul 2006.

Tokatlı A.; Gizli Örgütler: Eski Büyücülerden Çağdaş Darbecilere, İstanbul 1979, Hürriyet Yayınları.

Tophoven R.; Şiddet Yoluyla Politika, Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı.

Toplumsal Tarih Dergileri, Ocak 2002.

Trevanıan; Şibumi, İstanbul, 1999, E.

Trofiment G.; Amerikan Savaş Stratejileri, Pencere.

Tunçkanat H.; İkili Anlaşmaların İçyüzü, Ekim.

Tunçkanat H; Amerika, Emperyalizm ve CIA, İstanbul 1987, Tekin.

Turan Ş.; Kanuni Süleyman Dönemi Taht Kavgaları, Ankara 1997, Bilgi.

Turhan T.; Kontrgerilla Cumhuriyeti, 1994, Tümzamanlar.

Turhan T.; Özel Savaş Terör ve Kontrgerilla, 1995, Tümzamanlar.

Turhan T.; Emperyalizm Bataklığında İstihbarat Örgütleri-Doruk Operasyonu, İstanbul 1999, Sorun.

Turning the Tide: US Intervention in Central America and the Struggle for Peace, Boston 1985: South End Press.

Tuşalp E.; Cumhuriyetin Öyküsü Bin Belge, Dost Kitabevi.

Türk Ordusu’na Açık Mektup, Derleniş.

Türkiye Gerçekleri ve Terörizm, T.C. Başbakanlık, 1973.

Türkiye’de Anarşi Açık oturumu, Aydınlık.

Türkiye’de Terör, Gazeteciler Cemiyeti.

U - Ü

Ural G.; Abdullah Çatlı ve Susurluk Dosyası, Kamer.

Uras U.; Ideolojilerin Sonu Mu? İstanbul 1993, Sarmal.

Uribe A.; Şili'de Amerikan Darbesi, Çev. Nabi Dinçer, Ankara 1975, Bilgi.

Uysal H.; Kurtlu Kokteyl (Ağca'nın Romanı), Boyat.

Üstün N.; Türkiye'deki Amerika (2. Cilt), Var.

V

Varol A.; Emperyalizmin Oyunları, Seha Neşriyat.

Varol, M. A.;. İslam Dünyasından Kesitler, 3 Cilt, İstanbul 1992, Seha Neşriyat.

Vatandaş A.; Armagedon Türkiye İsrail Gizli Savaşı, Timaş.

Venceremos; Şili'ye Evet Pinochet'e Hayır, Konuk.

Wallerstein I.; Jeopolitik ve Jeokültür: Değişmekte Olan Dünya-Sistem Üzerine Denemeler, Çev. Mustafa Özel, İstanbul1993, İz.

Walraff G.; Nikaragua'nın İçinden, A.

Winter R.; Küstah Amerika, Endülüs.

Wise D.- Ross B.; Görünmeyen Hükümet CIA. Çev. A. Bilgi, Ankara 1976, Onur.

Woodward B.; CIA ve Gizli Savaşları, Çev. G. Suveren, İstanbul 1988, Kelebek.

www.2023.gen.tr

www.cumhuriyet.com.tr

www.tureng.com/search/istihbarat,

Y

Yahya H.; Terörün Perde Arkası, Vural.

Yakın A.; İstihbarat-Casusluk ve Casuslukla Mücadele, Ankara, 1969, Dışişleri Akademisi.

Yakın Tarih Ansiklopedisi (6. cilt), Akit Gazetesi Yayınları.

Yalçın H.; NGO’lar Küreselleşmenin Misyonerleri, İstanbul 2005, Kaynak.

Yalçın H.; Psikolojik Savaş, İstanbul 2006, Kaynak.

Yalçın S.; Binbaşı Ersever’in İtirafları, Kaynak.

Yalçın S.-Yurdakul D.; Reis Gladio’nun Türk Tetikçisi, Öteki.

Yavuz T.; ABD’nin Kürt Kartı, İstanbul 1993, Milliyet Yayınları.

Yesevizade; Bilderberg Group, 1979, Kayıhan.

Yetkin Ç.; Türkiye’nin Devlet Yaşamında Yahudiler. İstanbul 1992, Afa.

Yıldırım M.; Sivil Örümceğin Ağında, İstanbul 2005, Ulus Dağı.

Yılmaz M.; “Sened-i İttifak’tan Demokrat Partiye Demokrasi İçin Atılan Adımlar”, Kök Araştırmalar, Cilt I, Sayı 1, 1999.

Yusuf bin Abdullah; Bizans Söylenceleriyle Osmanlı Tarihi, Tevarih-i Ali Osman, (Haz. Eftal Sevinçli), İzmir 1997.

Yücel K.; Kontrgerilla, Yar.

Z

Zepezauer M.; CIA’nın Büyük Operasyonları, İstanbul 1996, Kaynak.

Zionism in the Age of the Dictators, Chicago1983, Lawrence Hill Books.

[1] J. Barzun- H. F. Graff, Modern Araştırmacı, Ankara 2004, TÜBİTAK yy., s. 33.

[2] Türkçe sözlük, Ankara 2005, Dil Derneği yy., s. 969. İstihbarat kelimesi, “haber” kelimesi gibi, Arapça “habera” fiilinden türemiş bir kelimedir.

[3] K. Karabekir, Gizli Harp-İstihbarat, İstanbul 1998, Kamer yy., s. 23.

[4] E. Güven, Stratejik İstihbarat, Stratejik Analiz Dergisi Armağanı, Ankara, Şubat 2006, s. 11.

[5] E. Güven, Stratejik İstihbarat, Stratejik Analiz Dergisi Armağanı, Ankara, Şubat 2006, s. 4.

[6] G. Avcı, İstihbarat Teknikleri, İstanbul, 2004, TİMAŞ yy., s. 11.

[7] A. Yakın, İstihbarat-Casusluk ve Casuslukla Mücadele, Ankara 1969, Dışişleri Akademisi yy., s. 29.

[8] B. Çınar, Devlet Güvenliği-İstihbarat ve Terör, Ankara 1997, Sam yy., s. 105.

[9] N. Öner, Bilginin Serüveni, Ankara, 2005, Vadi yy., s. 9.

[10] A. Kadir Çüçen, Bilgi Felsefesi, Bursa 2000, ASA yy., s. 18.

[11] İ. Barutçugil, Bilgi Yönetimi, İstanbul, 2002, Kariyer yy., s. 58.

[12] D. Kahn, “İstihbaratın Tarihsel Teorisi”, 2002, Cilt: 8, Sayı: 2, Ankara, Avrasya Bir Vakfı yy., s. 5.

[13] R. Baer, Görmedim, Duymadım, Bilmiyorum, İstanbul, 2006, Doğan Kitap, s. 34.

[14] A. K. Çüçen, Bilgi Felsefesi, Bursa, 2001, ASA yy., s. 16-17.

[15] R. Kaplan-D. P. Norton; Strateji Haritaları, İstanbul, 2006, Alfa yy., s. 13.

[16] A. Çalış; Editörün Notu, Em. Tüm. Gn. N. ESLEN; Küresel Hamleler-Anahtar Stratejiler, Ankara 2005, Tek Ağaç yay., s. XII.

[17] S. Atasoy, Labirent, Adli Bilimlerin Gizemli Dünyası, İstanbul 2006, Doğan Kitap, s. 11.

[18] Miles Copeland; Devletler Oyunu, İstanbul 1988, Nehir yy., s. 16-17.

[19] N. Öner; Bilginin Serüveni, Ankara 2005, Vadi yy, s. 56.

[20] N Ersanel, Siber İstihbarat, Ankara 2001, ASAM YY., s. 2, 9.

[21] Sun Tzu, Savaş Sanatı, İstanbul 1996, Anahtar Kitaplar, s. 107.

[22] Bkz. Amin Maalouf; Samarcande, le Livre de Poche, Editions Jean-Claude Lattès, 1988.

[23] Winston Churchille, Réflexions et Aventures, 1932, Traduction DELACHAUX, Neuchatel, 1942.

[24] Alexandre de Marenches, http://www.ege.eslsca.fr/.

[25] John Baron, KGB, 1974, Nigel West, MI6, 1983, Bob Woodward; VEIL (Peçe), 1987; Peter Wright, SPY CATCHER (Casus Avcısı) 1987, Nigel West; Games of Intelligence (İstihbarat -Akıl- Oyunları), 1989, Victor Ostrovsky-Claire Hoy, By Way of Deception (Hile Yolu), 1990; İstihbari Terimler (http://www.kibris1974.com/showthread.php?t=12271)

[26] Ü. Özdağ; “Stratejik İstihbarat”, Avrasya Dosyası, İstihbarat Özel, Yaz, Ankara 2002, Cilt: 8, Sayı: 2, Avrasya Bir Vakfı yy., s. 121.

[27] Bkz. H. Yalçın; Psikolojik Savaş, İstanbul 2006, Kaynak yy.

[28] İ. Barutçugil, Bilgi Yönetimi, İstanbul 2002, Kariyer yy., s. 224.

[29] F. Özdemirci, Belge Üretimi ve Kurumsal Bilgi Yönetimi, 21. Yüzyıla Girerken Enformasyon Olgusu Sempozyumu, Bildiriler (19-20 Nisan 2001, Hatay), Ankara Türk Kütüphaneciler Derneği, s. 179-186.

[30] J. Barzun- H. F. Graff, Modern Araştırmacı, Ankara 2004, TÜBİTAK yy., s. 11.

[31] F. Özdemirci; Kurum ve Kuruluşlarda Belge Üretiminin Denetlenmesi ve Belge Yönetimi, İstanbul 1996, Türk Kütüphaneciler Derneği İstanbul Şubesi yy., s. 8.

[32] Bruce W. Dearstyne, Arşivsel Girişim, Çev.: M. Akbulut-A. O. İçimsoy, İstanbul 2001, s. 22.

[33] Bkz. M. T. Akad; Strateji Üzerine, İstanbul, 2001, Kastaş yy.

[34] P. Todd-J. Bloch, Küresel İstihbarat, İstanbul 2006, Truva yy., s. 267.

[35] E. Çoşkun, Küresel Gözaltı, Ankara 2000, Ümit yy, s. 25-26.

[36] E. Çoşkun, Küresel Gözaltı, Ankara 2000, Ümit yy., s. 23-24.

[37] J. Barzun- H. F. Graff, Modern Araştırmacı, Ankara 2004, TÜBİTAK yy., s. 7.

[38] Bkz. B. Çapar, “Bilgi Yönetimi: Nasıl Bir İnsangücü”, www. bilgiyönetimi.org.

[39] İ. Barutçugul, Bilgi Yönetimi İstanbul 2002, Kariyer yy, s. 84-88.

[40] E. Volkman, Casusluk, İstanbul, 2004, Truva yy, s. 20-21.

[41] N. Tılısbık-Ö. Akbal, İstihbarat ve Türkiye, Konya 2006, NKM yy, s. 16.

[42] N. Ersanel, Siber İstihbarat, Ankara 2001, Asam yy, s. 17.

[43] Trevanian, Şibumi, İstanbul 1999, E yy, s. 21.

[44] Geniş Bilgi için bkz: N. Aydın, Türkiye’nin Milli Güvenlik Stratejisi, İstanbul 2008, Kumsaati yy.

[45] M. Baleloğlu, Teşkilat-ı Mahsusa’dan Cumhuriyet’e, İstanbul 2001, Nobel yy., s. 1.

[46] E. İlter, Milli İstihbarat Teşkilatı Tarihçesi, Ankara 2002, s. 1.

[47] Başlangıçtan Günümüze Dünya Casusluk Tarihi, Gn. Yön. E. Arıklı, Red. H. Yavuz, c. I, İstanbul 1974, s. 3.

[48] “Körüg sabı antag: ‘Tokuz-Oğuz üze kagan olutıtir.’ “ bkz. Hüseyin Namık Orkun; Eski Türk Yazıtları, Ankara 1986, TTK yy., s. 110; Sadettin Gömeç, Kök Türk Tarihi, Ankara 1999, Akçağ yy., s. 46. Ancak burada söylemek gerekir ki Türkçe’nin en eski kaynaklarından biri olan Kaşgarlı Mahmut’un Divan-ı Lugat-it Türk adlı eserinde çaşıt kelimesine rastlanılamamış diğer kelime olan körüg ise körügse yani görsemek, görmek veya kavuşmak istemek olarak verilmiştir. Bkz. Divan-ı Lugat-it Türk, c. III, Ankara 1986, TTK yy., s. 334.

[49] Orhan Şaik Gökyay, Dedem Korkutun Kitabı, İstanbul 1973, MEB yy., s. 14, 17, 32, 40, 57, 61, 118, 119, 122, 125, 129, 134.

[50] Dil almak: Esir, tutsak, düşman hakkında haber almak, düşmanın durumunu söyletmek için esir alma işine verilen genel ad. Bkz. Dedem Korkutun Kitabı, s. 196.

[51] Başlangıçtan Günümüze Dünya Casusluk Tarihi, Gn. Yön. E. Arıklı, Red. H. Yavuz, c. I, İstanbul 1974, s. 3.

[52] Dünya Casusluk Tarihi, c. I, s. 7

[53] Nizamülmülk, Siyasetname, Haz. M. Altay Köymen, Ankara 1990, Kültür Bak. yy., s. 80-81.

[54] Siyasetname, s. 80, 81, 89, 94, 100.

[55] H. Eroğlu; Klasik Dönemde Osmanlı Devleti’nin İstihbarat Stratejileri, www.ankara.edu.tr/kutuphane/TarihArastirmalari_2003

[56] Koçi Bey Risalesi, Haz. Y. Kurt, Ankara 1998, Akçağ yy. s. 24, metin s. 16.

[57] www.depoturk.com.tr, huseyinsaglam.

[58] Çiçero’nun öyküsü için bkz. Casusluk Öyküleri bölümüne.

[59] Bkz: E. Şimşek, Türkiye’de İstihbaratçılık ve Mit, İstanbul 2004, Kumsaati yy.

[60] http://www.kibris1974.com/forumdisplay.php?f=275.

[61] www.cia.gov.

[62] Central Intelligence Agency (CIA) Sitesi, CIA Dünya Gerçekleri. http://tr.wikipedia.org/wiki/Amerikan_Merkezi_Haber_Alma_Ajans)

[63] http://www.tide.org.tr/tideweb/IcSayfa.aspx?KodAl=323.

[64] Ü. Sayın, Derin Devletler, Gizli Projeler ve Kirli Gerçekler (Zihin Kontrolünden Gizli Bilime, Psikolojik Savaştan Biyolojik Savaşa), İstanbul 2006, Neden Kitap yy.

[65] http://www.ntvmsnbc.com/news/412512.asp

[66] Bkz. N. Chomsky, “ABD Terörü”, Çev. T. Cevdet, İstanbul 1991, Pınar yy.

[67] “Syracuse Herald American” Gazetesi, 4 Ocak 1998.

[68] http://ansiklopedi.turkcebilgi.com/KGB.

[69] Netpano.com.

[70] http://tr.wikipedia.org/wiki/Rusya_Federal_Güvenlik_Teşkilat

[71] 03.07.2002, Zaman Gazetesi.

[72] İstihbarat Teşkilatları (http://www.kibris1974.com/forumdisplay.php?f=275.

[73] Soner Yalçın, hurriyet.com.tr.

[74] İsrail İstihbarat Birimi (http://www.kibris1974.com/showthread.php?t=12274.

[75] Y. Melman; Every Spy a Prince, Dan Raviv, s.16,17.

[76] R. Payne; Israel’s Most Secret Service MOSSAD, s. 27.

[77] Y. Melman, Every Spy a Prince, Dan Raviv, s. 17, 182, 207-208

[78] N. Chomsky, Kader Üçgeni, s. 229.

[79] Bkz. Yossi Melmon; Every Spy a Prince, Dan Raviv.

[80] http://www.kibris1974.com/showthread.php?t=12273

[81] 2000’e Doğru, 8 Nisan, 1990.

[82] Bkz. R. Deacon; The Israeli Secret Service, s. 301,303.; Uri Dan, Entebbe Havaalanında 90 Dakika, s. 20-23, 68-69, 93,107-110; Edgar O'Ballance, The Secret War in Sudan, s.127-128.; Benjamin Beit-Hallahmi, The Israeli Connection, s. 61-62.; Dan Raviv Yossi Melman, Every Spy a Prince, s. 153, 217; N. Chomsky, Kader Üçgeni, s. 49, R. Payne, Israel's Most Secret Service MOSSAD, s. 245; Vincent Monteil, Dossier Secret Sur Israel: Le Terrorisme, s. 8, 86, 87; Le Monde, 19 Eylül 1972; L'Express, 11-17 Eylül 1972; Şalom Gazetesi, 17 Haziran 1992; Kara Eylül-Abu Nidal Bağlantısı: The Middle East, Temmuz 1978.

[83] Der Spiegel dergisi.

[84] http://www.tusam.net/makaleler.asp?id=1051.

[85] Fransız İstihbarat Birimi (http://www.kibris1974.com/showthread.php?t=12280).

[86] İran İstihbarat Birimi (http://www.kibris1974.com/showthread.php?t=12282

[87] İstihbarat Teşkilatları (http://www.kibris1974.com/forumdisplay.php?f=275)

[88] Bkz. D. Perinçek: Çiller Özel Örgütü, İstanbul 1997, Kaynak yy.

[89] Mahmut Karaköseli, stratejikboyut.com.

[90] Bkz. A. Akfırat; MİT’in Yalanları, İstanbul 2001, Kaynak yy.

[91] Bkz. A. Akfırat, Özel Savaş, İstanbul 1997, Kaynak yy.

[92] IT Bussines Weekly dergisinin web sitesi, www. itb.com.tr de raporun bir kopyası vardır. cemsanci@chip.com.tr.

[93] Shekhar Gupta, Indian Express, November, 18, 1998.

[94] E. D. Dorothy, “Activism, Hacktivism, and Cyberterrorism: The Internet as a Tool for Influencing Foreign Policy”.

[95] N. Ersanel, Siber İstihbarat, Ankara 2001, Asam yy., s. 82.

[96] 17.07.2008. Bugün Gazetesi.

[97] 1Nisan, 2007. Gazeteler.

[98] Bu görüşler “Une main cochée dirige” (1974) adlı yapıtında yer almıştır.

[99] CFR üyesi tanınmış kapitalist, 17 Şubat 1950 günü ABD senatosunda bu sözlerini dile getirmiştir.

[100] H. Özkul, Yeni Dünya Düzeni, İstanbul 1992, Anahtar Kitapları.

[101] J. Adams, Bull’s Eye, New York, Time Books, 1992.

[102] T. Turhan; Çeteleşme, İstanbul 1999, Akyüz yayın Grubu, s. 156.

[103] T. Turhan; Emperyalizm Bataklığında İstihbarat Örgütleri-Doruk Operasyonu, İstanbul 1999, Sorun yy.

[104] F. Ünlü, 22.12.2007, Sabah Gazetesi.

[105] Gazeteler, 22.12.2006.

[106] G. Fuller, Yeni Türkiye Cumhuriyeti, İstanbul 2008, Timaş yy.

[107] E. Manisalı; AKP, Ordu ve Amerika Üçgenindeki Türkiye, İstanbul 2007, Truva yy.

[108] Y. Akdoğan, AK Parti ve Muhafazakâr Demokrasi, İstanbul 2004, Alfa yy.

[109] T. Turhan, Kontrgerilla Cumhuriyeti, İstanbul 1993, Tümzamanlar yy.

[110] P. Agee, CIA Günlüğü, Çev. Mine Üner, Cilt:1-2, İstanbul 1975, E yy.

[111] D. Avcıoğlu; Türkiye’nin Düzeni, İstanbul 1998, Tekin yy.

[112] A. Buğra; State and Business in Modern Turkey/Devlet ve İşadamları, çev. Fikret Adaman, Basım 5, İstanbul 2007, İletişim yy.

[113] J. Barzun-H. F. Graff, Modern Araştırmacı, Ankara, 2004, TÜBİTAK yy., s. 12.

[114] http://de.wikipedia.org/wiki/Wirtschaftsspionage, 26.12.2006.

[115] http://www.musatoprak.av.tr/?act=7&lang=1&textid=8, 26.12.2006.

[116] http://www.ntvmsnbc.com/news/104953.asp, 09.01.2006.

[117] http://www.tangram.com.tr/altyazi.htm, 26.12.2006.

[118] http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=156182, 09.01.2006.

[119] http://de.wikipedia.org/wiki/Technologiediebstahl, 26.12.2006.

[120] http://www.etmk.org/haber267.html, 08.01.2007

[121]
http://www.pandasoftware.com/download/documents/help/pla/2007_nt/tu/915.htr
08.01.2007.

[122] http://www.e-hack.org/index.php?print=587, 08.01.1982.

[123] 17.07.2008, gazeteler.

[124] Referans/Rotahaber, 2008.02.22, Rota Haber.

[125] 20.03.2008, BBC.

[126] 22.03.2008, Voice of America.

[127] 19.06.2008, Yeni Şafak, SAN JOSE, AA.

[128] Milliyet, 20.06.2006.

[129] 29.11. 2007, HaberX.

[130] M. Baydur, “Demokrasi ve Modernleşme Sürecinde, Devletin Sivil Topluma Baskın Gelmesi ve Kemalizm”, Yeni Türkiye Dergisi, Sivil Toplum Özel Sayısı, (Kasım-Aralık 1997), Sayı 18, s. 195.

[131] L. Köker, Modernleşme Kemalizm ve Demokrasi, İstanbul 1993, İletişim, 2. Baskı, s. 125-126; M. Baydur, “Demokrasi ve Modernleşme sürecinde, Devletin Sivil Topluma Baskın Gelmesi ve Kemalizm”, s. 195.

[132] L. Köker, Modernleşme Kemalizm ve Demokrasi, s. 127-129.

[133] E. Kalaycıoğlu, “Sivil Toplum ve Neopatrimonyal Siyaset”, Küreselleşme, Sivil Toplum ve İslam, Şubat 1998, Vadi yy, s. 111.

[134] A. N. Yücekök, “Türkiye’de Sivil Toplum Örgütleri Gelişiminin Toplumsal Aşamaları ve Süreci, Tanzimattan Günümüze İstanbul’da STK’lar, A.N. Yücekök, İ. Turan, M.Ö. Alkan, İstanbul 1998, Tarih Vakfı yy. s. 13; aynı eser içinde M. Ö. Alkan, “Sivil Toplum Kurumlarının Hukuksal Çerçevesi 1839-1945”, s. 45.

[135] M. Ö. Alkan; İstanbul'da Sivil Toplum Kurumları, İstanbul 1998, Tarih Vakfı Yurt yy., s. 93

[136] M. Baydur; Devletin Sivil Topluma Baskın Gelmesi ve Kemalizm, Yeni Türkiye, Sayı 18, 1997, s. 198.

[137] M. Tunçay-C. Koçak; Çağdaş Türkiye (1908-1980), İstanbul 1989, Cem Vakfı yy., s. 33.

[138] M. Yılmaz; Sened-i İttifak'tan Demokrat Partiye Demokrasi İçin Atılan Adımlar, Kök Araştırmalar, Cilt I, Sayı 1, 1999, s. 44.

[139] A. Cihan; Osmanlı’da Modernleşme ve İlmiye Zümresi, Yeni Türkiye Osmanlı Özel Sayısı III, Düşünce ve Bilim, (Mayıs-Haziran 2000), Yıl 6, Sayı 33, s. 168-179.

[140] Ö. Çaha; Sivil Kadın Türkiye’de Sivil Toplum ve Kadın, İstanbul 1996, Vadi yy., s. 99.

[141] H. Yalçın; NGO’Lar Küreselleşmenin Misyonerleri, İstanbul 2005, Kaynak yy.

[142] M. Yıldırım; Müdafaa-i Hukuk, Şubat 2003, Sayı: 54, AK: Mustafa Kemal'in el yazısı ile Muhtıra, Belge No: 1125, ADP: Cilt 1, sa. 384; M. Onar; Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı Yazışmaları II, T.C. Kültür Bakanlığı Atatürk Dizisi, Ankara, 1995.

[143] N. Hamlemitoğlu: Alman Vakıfları, İstanbul 2009, Pozitif yy.

[144] M. Yıldırım: Sivil Örümceğin Ağında, İstanbul 2009, Ulus Dağı yy.

[145] 01.04.1997, Milliyet gazetesi.

[146] M. Yıldırım; Sivil Örümceğin Ağında, İstanbul 2009, Ulus Dağı yy.

[147] A. Bulut, Yeniçağ, 27.07.2005.

[148] M. Yıldırım, Project Democracy I", Müdafaa-i Hukuk, Mart-Nisan 2001, s. 23-39; Mayıs 2001 s. 39-56.

[149] 11.06.2003, Türkiye Gazetesi.

[150] Stratejik Analiz, Aralık’06, hkanbolat@asam.org.tr.

[151] P. Burke, Bilginin Toplumsal Tarihi, Çev. M. Tunçay, İstanbul 2000, Tarih Vakfı Yurt yy., s. 12

[152] P. Burke, Bilginin Toplumsal Tarihi, Çev. M. Tunçay, İstanbul 2000, Tarih Vakfı Yurt yy., s. 14-16-17.

[153] H. Arslan, Bilim, Bilimsel Bilgi ve İktidar, Doğu Batı, 1999, s. 756-757.

[154] P. Burke, Bilginin Toplumsal Tarihi, Çev. M. Tunçay, İstanbul 2000, s. 118-120.

[155] J. Le Goff, Ortaçağ'da Entelektüeller, İstanbul 1994, s. 94.

[156] C. Clausewitz, Savaş Üzerine, Çev. Ş. Yalçın, İstanbul 1997, s. 53.

[157] D. Montgomary, Bombaların Gölgesindeki Refah, Chomsky N. (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998, s.12.

[158] N. Chomsky; (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998, s. 36-37.

[159] R. C. Lewontin; Soğuk Savaş ve Akademinin Dönüşümü, Chomsky N (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998, s. 40-42-44-45.

[160] N. Chomsky; Soğuk Savaş ve Üniversite, Chomsky N. (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul, 1988, s. 195-196.

[161] N. Chomsky; Soğuk Savaş ve Üniversite, Chomsky N. (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1988, s.197.

[162] A. Needell, Truva Projesi ve Sosyal Bilimlerin Soğuk Savaş Tarafından İlhakı, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s. 41-42-52-53-55-56-57

[163] B. Cumings, Soğuk Savaş Dönemi ve Sonrasında Bölge Araştırmaları ve Uluslararası Araştırmalar, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s. 170-175.

[164] B. Cumings; Soğuk Savaş Dönemi ve Sonrasında Bölge Araştırmaları ve Uluslararası Araştırmalar, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s.176.

[165] E. Herman, Camelot Projesi ve Soğuk Savaş Döneminde Psikolojinin Macerası, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s. 117-134

[166] A. Needell, Truva Projesi ve Sosyal Bilimlerin Soğuk Savaş Tarafından İlhakı, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s. 52-53.

[167] I. Wallerstein, Soğuk Savaş Dönemi Alan Araştırmalarının Öngörülmeyen Sonuçları, Chomsky N. (Ed.), Soğuk Savaş ve Üniversite, Çev. M. Ceylan, İstanbul 1998, s. 240.

[168] B. Cumings, Soğuk Savaş Dönemi ve Sonrasında Bölge Araştırmaları ve Uluslararası Araştırmalar, Simpson C.(Ed.), Üniversiteler ve Amerikan İmparatorluğu, Çev. M. Ceylan, İstanbul 2000, s. 178-182.

[169] www.worldskills.org

[170] www.euroskills2008.nl

[171] Ulusal Ajans. http://www.ua.gov.tr, Avrupa Komisyonu http://eacea.ec.europa.eu/index.htm

[172] fkoru@yenisafak.com., 25 Haziran 2000.

[173] 23.11.2007, Gazeteler.

[174] Yazılı ve görsel medya.

[175] www.iyibilgi.com.

[176] Heyecanlı, tehlikeli ve gizemli işlerle uğraşan ajanların maceraları; Le Carre`nin, Frederic Fortsayt`in, Robert Ladlum`un` kitaplarında görülebilir.

[177] www.halkcephesi.org/www. halkcephesi.net, Derleyen Naci Kaptan.

[178] http://www.tureng.com/search/istihbarat